

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

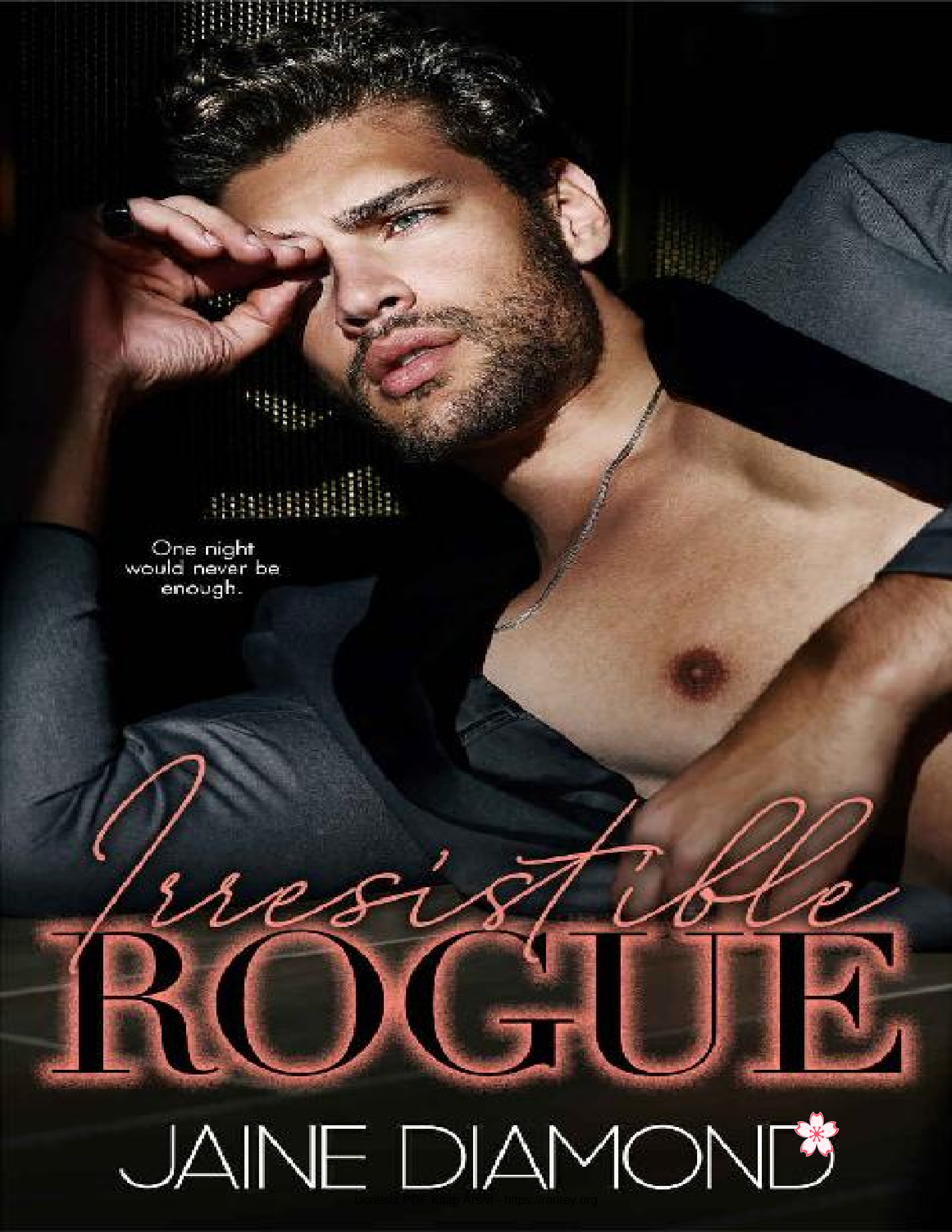
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

One night
would never be
enough.

Irresistible
ROGUE

JAINE DIAMOND

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KARŞI KONULAMAZ HİLEKAR

JAINE ELMAS

Karşı Konulmaz Haydut
Jaine Diamond

Telif hakkı © 2023 Jaine Diamond

Her hakkı saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde yer alan kısa alıntılar hariç olmak üzere, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde çoğaltılamaz, taranamaz, yüklenemez veya dağıtılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, mekanlar, kuruluşlar veya kişilerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir.

DreamWarp Publishing Ltd. tarafından yayınlanmıştır.
www.jainediamond.com

Kapak Tasarımı: DreamWarp Publishing Ltd.
Kapak Fotoğrafı: Wander Aguiar Photography
Kapak Modeli: Lucas Loyola

Ücretsiz bonus içerik, yeni sürüm bilgileri, hediyeler ve içeriden güncellemeler almak için Jaine's Diamond Club Bültenine katılın.

Karşı Konulmaz Haydut

İçindekiler

Önsöz
Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36

Bölüm 37

Bölüm 38

Bölüm 39

Bölüm 40

Sonsöz

Jaine Diamond'ın kitapları

Okuyuculara Not / Teşekkürler

Çalma listesi

Yazar Hakkında

kötü adam

isim

Yaramaz veya kaba kimse; düzenbaz.

Önsöz

Jolie

"Öf. Neredeyim ben?" Islak saçlarımı gözlerimden çekip, sıırıslıklam buktelelerin arasından dışarı baktım. Yağmurdan sendeleyerek çıkıp lüks bir restoran salonu gibi görünen bir yere sığınmışım. Karanlık zeminler, her yerde kalın ahşap ve taş levhalar, devasa bitkiler ve loş ışık.

Fırtına arkamdaki kapıyı kapattı ve hostes standındaki Instagram modeli beni görünce nefesini tuttu.

"Şey, Black Bear Grille'e hoş geldiniz," dedi şüpheyle. Oldukça Avustralyalı aksanı vardı. Whistler'daki personelin çoğu Avustralyalıydı; kayak sezonu boyunca Kanada dağlarını gezmek için gelirlerdi. Ben Batı Vancouver'a sadece bir saat uzaklıkta doğmuştum ama bu Avustralyalının bana bakışından uzaylı da olabilirdim. "Belki de Filthy Joe's'u arıyorsunuzdur?" diye yardımsever bir şekilde yanıtladı.

"Ve Filthy Joe's ne olacak...?"

"Hamburger kamyonu sokağın sonundaki otoparka park edilmişti," dedi ciddi bir ifadeyle.

Gözlerimin altını sildim. O kadar kötü mü görünüyordum? Güzellik salonundan yeni çıkmışım.

"Rimelim yüzümden akıyor, değil mi?"

"Ah, bundan çok daha kötü, canım."

Tamam, ona inanacaktım. Yaklaşık bir dakika önce, spa terliklerimle kaldırımda yürüyordum ve gökyüzü yarılmıştı, aniden üzerime şiddetli bir yağmur yağıyordu, çünkü günüm böyle geçiyordu. Otoyolda bitmiş bir araba aküsü, itici bir çekici şoförüyle bir saat çekicide yolculuk, ruhumu emen bir akşam, zorla "kuaför şımartması", annem ve şimdi de bu.

Kapı açıldı, rüzgar ve yağmur içeri esiyordu, arkamdan biri içeri girdi. Hostes daha dik durdu, göğüslerini her kim ise ona doğru kaldırdı.

"İyi akşamlar efendim," dedi nefes nefese. "Black Bear Grille'e hoş geldiniz."

"Ben barda bir yere oturacağım," dedim, gözleri arkamdaki "efendim"e kilitlenmişken. "Fırtınanın geçmesini beklemek için. Kendime mi otursam?"

Gözleri tekrar bana döndüğünde neredeyse yine nefes nefese kalacaktı. "Öyle değil."

"Sanırım bir tuvaletin var. Ben temizlerim."

Gözleri, "Güvercinler Ağladığında Prens" tişörtümü ve bol paça eşofmanımı süzdü. "Bir kıyafet yönetmeliğimiz var."

"Ama dışarıda sağanak yağmur yağıyor ve-"

"Sevgilim," diye gürledi arkamdan bir adam. "Merhaba demeyecek misin?" Sesi sert olduğu kadar şehvetli ve şakacıydı da.

Dönüp baktığımda bu adamın bana baktığını gördüm. Boğazımdan boğuk bir gıcirtı sesi çıkardım ve aniden iki kez baktım. Aman Tanrım!

Bana mı konuşuyordu?

Çekici bir adamla karşılaşmaya asla hazır değildim, özellikle de hiçbir uyarı olmadan. Ve bu herif uzun boylu, esmer ve yakışıklıydı. Şık ama sade siyah bir blazer ceket, siyah tişört ve kot pantolon giymişti, zahmetsizce güzel görünüyordu. Her şeyiyle "pahalı" diye bağıırıyordu. Ve ayrıca: kelimenin tam anlamıyla seni becereceğim.

Son kısım ise dolgun dudakları, göz alıcı soluk yeşil gözleri ve koyu renkli, "lütfen tutun da bir gezintiye çıkalım" havasındaki kalın saçlarıydı.

Ve morluklar. Yüzünde üç tane vardı. Alnında, çenesinde ve sol elmacık kemiğinin kıvrımını takip eden koyu bir morluk.

Ayrıca boynunda ya bir hickey kümesi ya da boğulma izleri vardı.

Gözlerimi kaza olamayacak kadar uzun süre tuttu.

Evet. Benimle konuşuyordu.

Gergin bir şekilde güldüm ve kıpkırmızı oldum. "Şey. Merhaba?"

Gözleri vücudumda aşağı doğru kayarken, sıcak pembelik yüzümden aşağı doğru süzüldü ve duyularımı orman yangını gibi kavurdu. Yumuşak, ıslak ve kirli terliklerime ve turkuaz oje kururken ayak parmaklarımın arasına sıkıştırdığım mendil parçalarına baktı.

Annemi kuaförde çileden çıkaran şey buydu: Seçtiğim oje rengi. Ondan sonra her şey yokuş aşağı gitti.

Bu haldeyken o adamla birlikte halk içinde görülebileceğim için şaşkına dönmüş olan şaşkın hostese döndüm. Bu da ikimiz olduğumuz anlamına geliyordu. Dağınık beyin hücrelerimi toplayıp konuşmaya başladığımda, alçak, şehvetli sesi "En iyi masanızı alırız," dedi.

Hostes de benim kadar suskun görünüyordu ama hemen toparlandı. "Elbette. Bu taraftan." Dönüp salona yöneldi.

Vay canına. Bu yakışıklı Nascar sürücüsü ya da her neyse, onun yanında o kadar çok parası vardı ki, benim parasızlığımı tamamen ortadan kaldırdı. Terliklerimle arkasından yürürken, onu bu kadar hoş kılanın yakışıklılığı mı yoksa parası mı olduğunu merak ettim.

İkisi birden.

"Bu nasıl oluyor?" dedi tatlı bir şekilde, salonun ortasındaki masayı bize gösterip sanki ben orada yokmuşum gibi arkamdaki adama baktı.

"Biz onu alırız," dedi Bay Yakışıklı ve Patron.

"Elbette." Bizi karanlık bir köşede işaret ettiği yere götürmek için koştu. Bana bakmadan sandalyelerimizi çekti, bize bir menü bıraktı ve zarif bir şekilde gözden kayboldu.

Ona baktım. Yerine oturmadan önce benim oturmamı bekliyor gibiydi. Bu kahramanlık işini daha ne kadar ileri götürmeyi planlıyordu acaba?

"Şey, teşekkür ederim. Ama senin gibi yakışıklı bir yarış pilotunun benimle oturmasını asla beklemezdim. Hele ki... böyleyken."

"Neden olmasın?" Hafifçe sıırttı. "Yani, tam burada küçük bir şey var..." Parmağıyla muhteşem yüzünün önünde havada küçük bir daire çizdi.

Tamam, şu anda onun bu kadar yakışıklı olmasıyla başa çıkamayacak kadar telaşlıyım. Biri bana bir senaryo verse, bu adamla nasıl esprili şakalar yapacağımı bilemezdim. Sandalye yerine yüzüne oturmamı istese, ciddi ciddi düşünürdüm. Ve içindeki bir ses, ne yapacağımı görmek için bunu yapabileceğini söylüyordu.

Tehlikeli.

Göz temasını kestim çünkü burada çok daha iyi durumdaydım. "Teşekkür ederim. Ama belli ki temizlenmem gerek. İyi geceler. Şey, teşekkürler."

Ona teşekkür etmeyi bırak. Çaresiz görünüyorsun.

Sonra ıslak terliklerimle kadınlar tuvaletine doğru yürüdüm, hayatımın son beş dakikasının gerçekten yaşandığını düşünerek şok oldum.

Teşekkür ederim anne. Çok teşekkür ederim.

Kapıdan içeri girip güzel tuvalete girdim, aynaya doğru ilerledim ve derin bir nefes verdim. Anneme hayatımda hiç bu kadar kızmamıştım. Salonda tüm personelin önünde tartışarak çok aptalca bir olay çıkarmıştık. Sanki zor olan benmişim gibi hışımınla çıkıp gitmişim, şimdi halime bakın.

Şiddetli yağmur ve savrulan saçlarım yüzümün her yerine maskara ve ruj bulaştırmıştı. Sanki grafiti yapılmış

gibiydim. Yetişkin bir kadındım ve annemin tuttuğu makyaj sanatçısının yüzüme asla giyemeyeceğim kadar çok makyaj yapmasına izin vermiştim. Takma kirpiklerimi çıkarıp olabildiğince temizlerken, gelip giden diğer kadınları görmezden gelmeye çalıştım, umarım onlar da beni görmezden gelir. Şu anda gerçekten kimseyle konuşmak istemiyordum.

Kahretsin, bu kadar ateşli bir hatunla konuştuğuma inanamıyordum. Saçlarında ve şık ceketinde sanki nemli, seksi yağmur damlaları vardı. Bense sanki bir kasırga tarafından yutulmuş ve geri tükürülmüş gibiydim. Kuaför saçımı kıvrımayı bile bitirmemişti, bu yüzden sol tarafı şimdi düşen tokalarla kıvrılmıştı. Tanrım. Tam bir kaçık gibiydim. Böyle güzel bir bara kim girerdi ki?

Bu tuhaf adam.

Resmî olmuştu. Annem beni delirtmişti.

Tebrikler Margot. Sonunda başardın.

Tokaları çıkarıp çantama tıktırdım ve saçlarımı karıştırdım, böylece belki de her şey bilerek dağınık ve sevimli görünürdü? Hayır. Sadece çılgınca görünüyordu. Sarı saçlarımı bir süredir kestirmemiştım, bu yüzden annem bugün ısrarla istediği kesimin parasını ödemişti. Çok kısaydı, omuzlarımin üzerinde kesilmişti, arkası daha kısa, önü daha uzundu. Ben değildim.

Kulağımın arkasına sıkıştırıp biraz düzeltmeyi denedim. Bir nebze işe yaradı.

Ama yine de bu lüks bara aitmişim gibi görünmüyordum. Daha çok otel odamda poşetten Cheetos yiyormuşum gibi. Hayal kurmaya cesaret edin. Muhtemelen bu gece yapmam gereken şey buydu.

İç çekip terlik meselesini hallettim, ayak parmaklarımin arasındaki ıslak mendil topaklarını koparıp çöpe attım. Sonra her bir terliği çıkarıp el kurutma makinesiyle kuruttum. Ayaklarımin tekrar giydiğimde güzel ve sıcaktılar ve kendimi yüzde bir daha iyi hissettim.

Sonra nerede olduğumu hatırladım. Ve nerede olmam gerektiğini.

Telefonumu çıkarıp kuzenim Danica'ya mesaj attım. Neredesiniz? Yardıma ihtiyacım var! Margot çoktan gelinzilla oldu ve henüz düğün tarihini bile belirlemediler! Annemin bu geceki yüksek beklentilerini ve kibirli, gösterişli nişan partisini, kanat kızlarım olmadan gerçekten kaldıramazdım.

Ve birkaç sert içki.

Telefonuma göre, salondan ayrıldığımdan beri annem beni iki kez aramış.

Neyse, hazır olduğumda partisine gelirdim, nasıl görünmek istiyorsam öyle görünürdüm. Belki onu biraz terletirdim.

Bu kadar baskıcı davrandığı için hakkını vermiş.

Bara geri döndüğümde, ön camlardan fırtınanın hâlâ şiddetlenmekte olduğunu görebiliyordum. Bay Yakışıklı'yı köşedeki masasında gördüm. Yalnızdı, önünde bir içki vardı ve telefonuna bakıyordu. Blazer ceketini çıkarmıştı ve daha az giyinmiş olmasına rağmen daha kötü görünmüyordu. O dar siyah tişörtün içindeki kolları, azgın şeytanlar tarafından şekillendirilmiş gibiydi.

Bana baktığını fark etmeden gözlerimi ondan ayırdım. Zaten kendimi yeterince utandırmıştım.

Salondaki koltukların çoğu ve barın birkaçı doluydu. Ortam batı yakası dinginliğindeydi, müzik serin ve yumuşaktı ve kıyafet yönetmeliği, hostesin tavrının ima ettiğinden daha gevşekti.

Bara gittim, bir tabureye oturdum ve barmenin beni fark etmesini bekledim. Diğer tarafta, şık kokteyl garsonlarının alması için garsonların masasına içkileri sıralıyordu.

Daha önce hiç tek başıma bir barda oturmadığımı fark ettim.

Bara gittiğimde genellikle kızlarım yanımda olurdu ve barlara yasal olarak gitmeye başlayalı sadece birkaç ay olmuştu. Beklerken, iç mimar ve işverenim olan teyzem

Madeleine için güzel ahşap barın birkaç gizli fotoğrafını çekmeye karar verdim. Sonra Danica'dan bir mesaj geldi. Otoyolda müthiş bir fırtına! Kenara çekmek zorunda kaldık. Haberdar edeceğiz. Seni seviyorum!

Sonra ikiz kız kardeşi Daniella'dan bir mesaj geldi. Margot'nun orospuluğunun kontrolden çıkmasına izin verme. Ve saçını kesmesine de izin verme.

Evet; çok geç.

Kahretsin, kızlarımın burada olmasına gerçekten ihtiyacım vardı. Belki de onlar gelene kadar burada beklerdim. Ya da en azından bira param bitene ve yağmur dinene kadar ve ıslanmadan otele dönebilene kadar.

Onlara geri mesaj attım. Tamam, kendinize iyi bakın.

Barmen yaklaşırken başımı kaldırdım; önüme bir bardak altlığına içki koydu. "Köşedeki beyefendiden." Siparişimi almadan uzaklaşmasını izledim, sonra gözlerim önümdeki içkiye kaydı.

Bir şekilde bir kadın figürünü andıran uzun, kıvrımlı bir bardağın içinde duruyordu. Buzlu sıvı, dipte koyu pembeden başlayıp allığa doğru açılan mükemmel bir gölgeydi ve üstünde yenilebilir bir çiçek vardı. Bir sanat eseri gibi görünüyordu ve muhtemelen otuz dolara mal olmuştu. İçmeyi çok isterdim ama ne oldu?

Bok gibi görünüyordum. Bu adam neden bana asılıyor?

Oturduğu köşeye baktım. Tam o anda bana baktı, ben de bakışlarımı kaçırdım.

Kahretsin. Bu içeceği istiyordum. Geri gönderip alabildiğim ucuz birayı mı sipariş etsem? Yoksa sadece içip onun oyununu mu oynasam?

Bu adam gerçekten ilişki mi arıyordu?

Benimle?

Aslında buraya flört etmek için gelmemiştim. Ayrıca gitmem gereken bir parti vardı.

Ama üzerimde düzgün bir külot vardı.

Gerçekten bu sabah bikini bölgemi tıraş edebilirdim...

"Tekrar merhaba."

Yanıma rahatça eğilince irkildim. İçkisini de getirmişti. Bir de ceketini. Barda, sormadan, iki sıra ötede yanıma gelip ceketini aramızdaki boş tabureye bıraktığında ağzım açık kaldı. Kendinden emindi ama fazla ısrarcı değildi.

Telefonumu sakladım. Beynim, bu gece bu yabancının pantolonuma girmesine izin verip vermeyeceğimi hızla hesaplıyordu. Hayır, çünkü o bir yabancıydı. Evet, çünkü inanılmaz çekiciydi ve Ocak ayından beri seks yapmamıştım... Ocak ayından beri mi?

Garip, gergin şeyler söylemeye başladıktan ve benim hiçbir oyunum olmadığını, fırtınalı bir gecede romantik olarak karşılaştığını düşündüğü o sevimli, telaşlı öğrenci değil de altı aydır yatmamış tam bir felaket olduğumu anladıktan sonra pantolonuma girmek isteme fikrini değiştirip değiştirmeyeceğini merak ettim.

"Merhaba." Önümdeki pembe içeceğe baktım. Vay canına, çok lezzetli görünüyordu.

Dokunmaya yanaşmayınca, "Tat bakalım" dedi.

Vay canına.

Sözleri beni beklenmedik bir şekilde, derin ve mahrem bir yerden yakaladı. Sadece sesinin tonu değil - alçak, seksi, neredeyse alaycı - aynı zamanda kelimeleri söyleyiş biçimi de. Bir emirdi ve bağırsaklarımın inanılmaz, coşkulu bir şekilde burkulmasına neden oldu.

İyi değil.

Tekrar ona baktım.

Kaç yaşındaydı? Dolgun dudakları onu genç gösteriyordu. Ama koyu sakalları gözleriyle birleşince çok daha yaşlı görünüyordu. Yirmili yaşlarının başındaki bir üniversite sporcusundan, otuzlu yaşlarının başındaki bir iş adamına kadar her şey olabilirdi.

Benden çok da büyük görünmüyordu ama öyleydi de.

"Neden?" diye karşı çıktım. Bu adamın beni ne kadar telaşlandırdığını bilmesini istemiyordum.

"Çünkü bunu istiyorum."

Bakışlarımı kaçırdım. O kurt gözleriyle temasımı sürdürmüyordum. Bronz tenine karşı çok hafiftiler. Ve çok... açtı. Yine de bara rahatça yaslanmıştı, çok rahattı.

İçeceği kendime doğru kaydırıldı, eğildim ve pipetten bir yudum aldım. Bunu yaparken beni izledi ve yanaklarım yandı.

Yutkundum. Çok lezzetliydi. Bana söylediği şeyi, sadece onun istediği için yaptığımı bilmenin verdiği tuhaf hisse odaklanmak yerine, buna odaklanmaya çalıştım ve ikimiz de bunun fazlasıyla farkındaydık. Rahatsız edici ve elektrik yüklüydü.

Şu anda ne oluyor lan?

Bir arkadaşımı aramam gerekiyordu. Bir can simidi kullanmam gerekiyordu. Bir şey.

Ama ben kıpırdamadım.

"Futbolcu değilsin," dedim çekinerek. Doğru kelimeleri ararken ona baktım. "Bunun için... yeterince iri görünmüyorsun. Ama kesinlikle futbol, hokey veya beyzbol oynuyorsun. Ya da lakros. Bilmiyorum."

"Mesleğimi mi tahmin etmeye çalışıyorsun?"

"Sen kesinlikle bir sporcusun. Ya da çok atletik bir hasar tespit uzmanısın."

Hafifçe kıkırdadı ve sanki tenime çiçek yaprakları serpilmiş gibi hissettim. "Sigorta sektöründe olduğumu mu sanıyorsun?" Kahretsin, sesi çok seksiydi. Çok... erkeksiydi.

"Finansal meseleleri halletmekte çok rahat biri gibi görünüyorsunuz. Bir iş konferansı için mi buradasınız?"

"Tahmin etmekten hoşlanıyor gibisin. O yüzden tahmin et."

Tekrar kıyafetlerine baktım, fiziğine bakmamaya çalıştım. "Belki iş için değildir. Bekarlığa veda partisi mi? Ama parti dün geceydi. Morluklar, oradan geçen amigo ekibiyle yaptığın coşkulu seksten kaynaklanıyor. Onlarla otelin lobisinde karşılaştın."

Bunun beni tekrar güldüreceğini, onu eğlendireceğini, daha az korkutucu görünmesini sağlayacağını

düşünmüştüm. Ama öyle olmadı.

Bara biraz daha yaslandı, bana biraz daha yaklaştı. "Detaylara dikkat etmiyorsun, küçük güvercin. Bu morluklar bir haftadan eski." Parmağını morarmış elmacık kemiğinden aşağı doğru gezdirdi, kendine dokunurken gözleri gözlerime öyle bir baktı ki ağzım kurudu. "Öyleyse dün geceki seks partisinden olamazlar."

"Hayır mı? Peki ya morluklar?" Gözlerim boynundaki morluklara kaydı. "Bunlar morluklar, boğulma izleri değil, değil mi?"

"Sen söyle."

"Hickies," diye düşündüm. "Bak, detaylara dikkat ederim." Kayıtsız görünmeye çalıştım ve ona teşekkür etmediğim lezzetli içeceğimden bir yudum daha aldım. Belki de etmezdim. "Sen ediyor musun?"

"Sadece detaylar ilgi çekici olduğunda." Gözleri hala üzerimdeydi ve ben satır aralarını okumaya çalışıyordum.

Flört etmeyi severdim. Aslında bayılıyordum. Normalde berbattım ama bu adam kesinlikle benimle flört ediyordu. Kalbim güm güm atıyor, yanaklarım yanıyordu ve dikkatinin üzerimde olmasını seviyordum. Baş döndürücüydü.

"Yani... Ben bir detay mıyım?"

"Bu odadaki en ilginç şey sensin."

Vay canına. Uzun zamandır bu kadar sert vurulmamıştım... hiç? En azından sabahın ikisinde, kalabalık bir gece kulübünün dışında, adamlar sarhoşken ve eve yalnız gitmek istemiyorken. Çirkin olmadığımı biliyordum ama daha önce hiç bana bu kadar lazer gibi bakan böyle bir adam görmemiştim.

"Ev sahibi sizi çok ilginç buluyor," diye bilgi verdim.

"Yazık ona, bu duygu karşılıklı değil."

Peki neden? On üzerinden on birdi.

"Sarhoş musun?" diye sordum.

"Biraz bile değil."

"O zaman belki biri sana bu barda gerçekten iyi fahişelerin eşofman giyerek takıldığını söylemiştir? Eğer

öyleyse, ne yazık ki yanlış bilgilendirilmişsin." Kaşlarını çattım. "Sanırım."

"Kadınların arkadaşlığının parasını benim ödememi mi öneriyorsun?" İçkisinden yavaşça bir yudum aldı. "Belki de tam tersidir. Belki de kadınlar benim arkadaşlığımın parasını ödüyordur."

"Yani sen fahişesin?"

"Şirketimin parasını ödemez misin?" Artık kesinlikle benimle dalga geçiyordu. Gözleri parlıyordu ve nedense bana zor zamanlar yaşatırken daha da çekici görünüyordu.

Eğer gerçekten bana gülümseseydi, muhtemelen altıma işerdim.

"Muhtemelen bu kokteylin parasını ödeyemem," diye itiraf ettim, gözlerindeki o parıltıya hayran kalarak. "Bu yüzden bütçemin biraz dışında kaldığından korkuyorum."

İçkisinden bir yudum daha aldı, bara koydu ve "Sana bedava bir içki vereyim mi?" dedi.

Çok yüksek sesle, gergin bir şekilde güldüm, sanki bir cevap bekliyormuş gibiydi. "Özür dilerim, beni biriyle mi karıştırdınız?"

"Kafası karışık olan senmişsin gibi görünüyor. Ne kadar ilginç olduğun konusunda."

Pipetimden uzun, güçlendirici bir nefes çekip bu zihin karmaşasını düşündüm. "Bence ayrıntılara daha fazla dikkat etmelisin. Gözlem gücün çok zayıf görünüyor."

"Peki, o zaman bana senin ilginç olmayan yönünü söyle."

"Hayır. Asla." Benden mal mı istiyordu? Kişisel ayrıntıları ifşa etmektense, garip bir şekilde flört edip şakalar yapmayı çok daha rahat buluyordum.

"Bana kendin hakkında tek bir şey söyle," diye üsteledi. "Hatta ne olduğunu bile seçebilirsin." Tamamen yabancı biri için fazlasıyla otoriterdi.

Bayıldım aslında. Ama pek de iyi değildi.

"Sana hiçbir şey söylemeyeceğim," diye üsteledim. "Dürüstçe cevaplayacağım üç soru soracaksın, bunun ötesinde kendi başınasın."

"Üç?"

"Evet."

"Doğrusu, ha?"

"Allah'a yemin olsun. Bunları akıllıca kullan."

Bunu düşünüyor gibiydi. "Kaç yaşındasın?"

"On dokuz. Cidden bilmek istediğin bu muydu?"

"Barmenin kimliğini kontrol ettiğini görmedim. Sadece şu an kafamdaki pis düşünceler için çok genç olmadığından emin olmak istedim."

Tamam, bu onun şaka yaptığı anlamına gelmiyordu.

Bu bir tatbikat değil. Kesinlikle seni tavlamaya çalışıyor.

Telaşlanmamak için sessizce boğazımı temizledim. "Ne kadar... sorumlusun."

"Ertelenmiş tatmini sever misin?"

Aman Tanrım. Kokteylimden derin bir yudum aldım, içimi ısıtan bu his bu sohbeti daha kolay hale getirdi. "Şey. Evet. Sanırım."

O yoğun gözleriyle bana baktı. "Geçerli bir cevap değil. İster beğenirsin, ister beğenmezsin."

"Tamam." İçim erirken ifademi nötr tutmaya çalıştım. "Hoşuma gidiyor. Yani, hoşlanmayacak ne var ki? Haz, hazdır. Neden uzatmayayım ki?"

"Emirleri takip etmeyi sever misin?"

Parmağının ucu, kaya bardağının ağzında yavaşça bir daire çiziyordu. Adam bana dokunmamıştı ama morarmış yanağından aşağı inen ve bardağını okşayan parmağı külotumu tutuşturdu. Gözlerim tekrar ona kaydığında, hâlâ beni izliyordu ve gülümsemiyordu.

Bana tekrar sordu: "Emirlere uymayı sever misin?"

Adını bile bilmiyorum.

"Şey." Bir kız buna ne der? "Bazen."

"Hayır." Soluk kurt gözleri benimkilerle buluştu. "Ya seversin ya da sevmezsin."

Birbirimize baktık.

Etrafımızda gürültü vardı. Müzik çalıyor, buz ve bardak şingirtıları, üst üste binen birçok ses. Ama gerçekten

duyabildiğim tek şey onun sesiydi; alçak, boğuk bir emir.

"Söyle."

"Evet." Yutkundum. "Üç soru oldu. Şimdi sıra bende. Kaç yaşındasın?"

"Sana da sıra geleceğini söylemedim." Gözleri tekrar parıldadı ve bardağını kaldırıp altın rengi sıvıdan büyük bir yudum aldı.

"Bu çok kaba bir hareket."

İçeceğini bıraktı ve aniden gülümsedi. "Böyle küçük bir kız için ağzın çok çirkin."

"Affedersin?"

Bana küçük kız mı dedi? O gülümsemeden beynim yandı.

Gülümsemesi soldu, yerini gözlerindeki o aç bakış aldı.

"Dedim ki. Ağzın çok kirli. Küçük bir kıza göre."

Evet. Ben de öyle dediğini sanıyordum.

Ve şimdi ağzıma bakıyordu, sanki sert penisinin tamamını ağzıma sokmak istiyordu.

Şu anda neler olduğunu bilmiyordum. Çünkü bu, her neyse, daha önce hiç başıma gelmemişti. Yakınından bile geçmemişti. Bir iki gecelik ilişkim olmuştu. Birkaç kez de sıradan birliktelikler yaşamıştım. Ama bu bambaşkaydı.

Nereye gittiğini kim bilebilirdi ki ama şu anda kaybedecek hiçbir şeyim yoktu, kesinlikle sıra bana gelecekti.

"Dürüst olacağına yemin et. Kaç yaşındasın?"

Gözleri tekrar bana kaydı. "Tamam. Yemin ederim. Yirmi altı yaşındayım."

"Evli misin?"

"Beni ister misin?"

"Soruya soruyla cevap veremezsin. Ve tabii ki senin de öyle olmanı istemiyorum."

Omuz silkti. "Belki de sen bundan hoşlanıyorsundur."

"Değilim!"

"Ben evli değilim."

"Elbette öyle diyeceksin. Çünkü az önce sana öyle olmanı istemediğimi söyledim."

"Yine de evli değilim. Dürüst olacağıma yemin etmişim."
Öyle de yaptı. Ama yine de.

Kokteylimden büyük bir yudum aldım. Dibe yaklaşıyordum ve hafif bir heyecan hissediyordum. Ayrıca kendimi daha da cesur hissediyordum ve bir anlığına alyans izi aradım. Adam alyans takmıyordu ve yeni çıkarmış gibi bir ezik de yoktu. Sadece serçe parmağında, üzerinde ne yazık ki okuyamadığım bir tür arma veya monogram bulunan bir mühür yüzüğü takıyordu.

Tekrar o güzel, kurt gibi bakışlarıyla karşılaştım. "Sana gerçekten güvenmiyorum."

"Muhtemelen yapmamalısın." İçkisinden bir yudum daha aldı ve bu sefer ağzına bir parça buz alıp dişlerinin arasında çıtırdatarak bana göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle baktı. "Az önce bir barda tanıştın."

"Ben de aynı durumdayım. Dürüstlük yemini altında üçüncü soru. Neden kibirli hostesin beni içeri alması için birlikteymişiz gibi davrandın?"

"Çünkü o kıyafetin hikayesini merak ediyordum. Kadınlar genellikle şehirde spa terliği giymezler."

"Bana sorabilirsin. Ama üç soru hakkını harcadın, sanırım diğer şeyleri daha fazla bilmek istiyordun." Çekingen bir şekilde gülümsedim. Onun gibi bir adamla başa çıkmak için gereken küstahlığı gösteremezdim. Bunu yakında anlayacak ve sıkılacaktı, değil mi?

Gözünü bile kırpmadı, gözleri benimkilerle buluştu ve "Evet, bir keresinde buraya gelip seni makyajsız görünce dikkatim dağıldı." dedi.

Biraz güldüm. Gerçekten mi?

"Peki, söyle bakalım, burada o terliklerle ne yapıyorsun?" dedi.

Sinsi. Soru olmaktan çıkması için cümleyi yeniden kurmuştu.

Daha çok bir emir gibiydi.

Hafif bir iç çekişle pes ettim. "Sadece fırtınadan kaçıyorum. Fırtına derken aslında annemden

bahsediyorum."

"O zaman kalıp benimle bir içki daha içmelisin. Sanırım buna bayılır."

Ah, kesinlikle bayılırdı. Barda bir yabancıyla cinsel sohbet mi? Annem beni şu an görse dehşete düşerdi.

Ona baktım, bara dayadığı o güçlü kollara baktım ama belli etmemeye çalıştım. Ellerinde birkaç çürük vardı ve bunun neden... seksi görüldüğünden bile emin değildim. "Peki... sen gerçekte nesin? Atlet ya da pahalı bir erkek fahişe değilsen?"

"Özür dilerim küçük güvercin. Bütün sorularını tükettin."

Öf. Cidden mi? Oyunumu bana karşı mı kullanıyordu?

"Tamam, peki. Ben hallederim. Uyuşturucu satıcısı mı? Ya da belki gündüz casus, gece gizli porno yıldızı?"

"Gündüz çekim yapmayı tercih ediyoruz. Tüm o doğal ışık cilde harikalar yaratıyor. Ben casusluk işlerimi gece yapıyorum."

Başımı salladım. Bu iş feci şekilde eğlenceli olmaya başlamıştı. Benimle dalga geçiyor olsa bile. "Sende gizli bir şeyler var. Ve değişken. Ve kesinlikle düzen karşıtı. Hiçbir hükümet için çalışmana izin vermiyorum. Aslında, porno yıldızı olma fikrini de geri alıyorum. Ekranda başlamış olabilirsin ama şimdi kesinlikle porno üretiyorsun."

"Kariyerinizde yükselmek güzel."

"Hangi tahminin gerçeğe en yakın olduğunu söyle."

"Uyuşturucu satıcısı diyeceğim. Gerçi ben uyuşturucu satıcısı değilim."

"Peki yakın ne kadar yakın?"

"Teknik olarak ben bir suçluyum."

"Sana inanıp inanmadığımı bile bilmiyorum." Kesinlikle benimle oynuyordu.

"Peki, ben neyim o zaman?" Biraz daha yaklaştı. Aramızdaki mesafeyi santim santim azaltıyorduk. "Çözdün mü?"

"HAYIR."

Bakışları ağızıma kaydı. "O zaman bana fantezini anlat."

Aman Tanrım.

Bu çok sıcak.

Etrafıma bakındım. Kimse bize dikkat etmiyordu bile. Hayatımın en sıcak anının burada yaşandığını kimse fark etmemiş miydi?

Kızlarım bu çılgınlığa tanık olmak için neredeydi?

Ona bakarken biraz sakın kalmaya çalıştım. Aramızdaki ilişkinin neden bu kadar iyi gittiğinden bile emin değildim. Kimya mı? Ya da belki yağmurda kayıp kafasını çarptı ve artık benim seviyemin ne kadar dışında olduğunu anlayamıyordu?

"Tamam. O zaman kesinlikle bir sporcusun."

Sporcuların onun gibi muhteşem fiziği vardı, değil mi?

Ve onda farklı bir şeyler vardı... atletik ve zarif, gizemli ve otoriter... sadece özgüveniyle rakibini ezebilecek türden bir adam. Önce o benimle konuşmadıkça asla konuşmayacağım türden bir adam.

Beni barın karşısında bulup konuşmuştu. Hâlâ nedenini bilmiyordum.

"Peki ben neyim?" diye sordum ona.

"Söyledim ya, küçük güvercin."

"Bana neden böyle diyorsun?"

"Sana çok yakışmış." Gözleri göğsüme kaydı. "Ve tişörtünde tam anlamıyla güvercin desenleri var."

"Ah." Aşağı baktım. Gömleğimde güvercinler vardı. Ama onun gömleği boştu. "Sana ne diye hitap edeyim?"

"Nasıl istersen. Big Daddy'nin adı kulağa hoş geliyor."

Hmm. Bana adını söylemediğinde hissettiğim o küçük hayal kırıklığı kıvılcımını sevmedim. Ama saklamaya çalıştım. "Tamam. Eğer tahmin etmemi sağlayacaksan..."

İçkisinden bir yudum aldı ve "Seni hiçbir şeye zorlamıyorum." dedi.

Eh, bu çok küstahçaydı. Beni hiçbir şey yapmaya zorlamıyordu, doğru. Ama benden istese muhtemelen şu

anda erkekler tuvaletinde karın kaslarını yalayacağını biliyordu, değil mi?

"O zaman adın Maximus olmalı," dedim. "Maximus'a benziyorsun. Düşmanları yok eden, dünyaları fetheden, tüm kadınları seven... Doğru yolda mıyım?"

"Neredeyse."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Max." Kokteylimin son yudumunu içip bar taburesinden kaydım, belki de blöfümü görüp görmeyeceğini görmek için. "Neredeyse ayrılıyorum."

Elini uzattığında durdum. "Avcı."

Elini sıktım ve beni kendine doğru çekti. Kendimi açık bacaklarının arasında buldum. Elimini geri çektim ama geri çekilmedim. Aman Tanrım, ne güzel kokuyordu.

Ve o da tam gaz ileri gidiyordu.

Ondan nefret etmedim.

"Peki senin adın ne?" diye sordu.

"Julie," diye fısıldadım. Ona gerçeği söyleyebilirdim. Julie, hayatımda sürekli tekrarlanan bir şakaydı; birçok insan Jolie'yi bir türlü anlayamıyordu, ayrıca otomatik düzeltme benimki gibi bir ismin düşmanıydı.

Ama nedense ona gerçeği söylemedim.

Gözleri yüzümde gezinirken kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu. Artık çok yakındık. Dokunmuyor olsak da, çok samimi hissettiriyordu.

"Peki, Julie... sana bir içki daha ısmarlayayım mı?" Gözleri tekrar gözlerimle buluştu. "Yoksa seni otel odama mı götüreyim? Yoksa siktirip gitmemi mi istersin?"

Sesimi bulmakta zorlandım. "İkinci şey," diye fısıldadım.

Birbirimize baktık.

"Yoksa odana gitmeyi mi tercih edersin?" diye sordu.

Belki de sonradan kalkıp gidenlerin tuhaflığını düşünüyordu. Ama benim deneyimime göre, kalkıp gitmek, bırakılmaktan daha iyiydi.

"Endişelenme," dedim ona, "Gece kalmayacağım. Telefon numaranı falan da istemeyeceğim. Tek gecelik ilişkinin

nasıl yürüdüğünü bilirim." Bakışlarını kaçırmadan, "Bu tek gecelik ilişki değil. Seni tekrar görmeliyim." gibi çılgınca bir şey söyleyip söylemeyeceğini bekledim.

Ama öyle demedi.

Ayağa kalktı ve blazer ceketini tekrar giyerken bana ne kadar uzun, geniş omuzlu ve mükemmel olduğunu hatırlattı. "Benimle gel."

Ve ben de hemen yaptım, bana uzattığı eli tuttum.

"Gerçekten adın Hunter mı?" Onu salonda takip ederken neredeyse nefes nefese kalmıştım. Bunun kurallara aykırı olduğunu biliyordum. Bana sahte bir isim vermek isterse, bu onun yetkisiydi.

Ona sahte bir isim de vermiştim.

Bana cevap vermedi.

Belki de o an bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu anlamalıydim.

O Hunter sadece bir hayaldi. Bir kurgu.

Yalan.

Ama neyse ki ona da yalan söylemiştim.

Ve geceyi orada geçirdim.

Çünkü nedense, o gece saatlerce beni orgazma sürükleyen ateşli bir yabancının varlığı, annemin nişan partisinden veya dünyadaki herhangi bir şeyden daha önemli hale geldi benim için.

Sabah uyandığımda gitmişti ve yastığının üzerinde bana bıraktığı bir not buldum. Üzerinde bir telefon numarası yazıyordu. Ve hayatımın en güzel gecesini mahveden dört küçük kelime.

Benim adım Shane.

O an anladım ki, ben onun fantezisi olduğum kadar o da benim fantezimdi.

Ne yazık ki onun fantezisi çok hastaydı.

Birinci Bölüm

Jolie

Dört yıl sonra...

"Bütün bu durum çok... mide bulandırıcı."

Annemin heybetli beyaz malikanesinin ön kapısının önünde kendimi küçük hissederek duruyordum. Nişanlısının malikanesiydi burası, yakında üvey babam olacak kişinin evi. Açık pencerelerden gelen konuşmaların uğultusunu, kahkahaları ve çalan müziği duyabiliyordum.

Kapı ziline bastığımda elim gerçekten titriyordu.

"Kusmayacaksın." Benimle tam bir tezat oluşturan kuzenim, yanımda kusursuz bir soğukkanlılıkla duruyordu. Daniella Vola, bir kadın için fazlasıyla özgüvene sahipti ve ben de bugün ondan biraz ödünç almaya çalışıyordum. "Peki neden kapı ziline basıyorsun? Artık burada yaşıyorsun."

"Yani?! Çıldıırıyorum." Derin, sakinleştirici bir nefes aldım. "Ve burada yaşamıyorum. Geçici olarak burada kalıyorum. Bir fark var."

Dani bana kaşını kaldırdı.

"Kokuyor muyum? Çok terliyorum." Koltuk altımı kokladım ve kaşlarını çatı.

Saçlarımın etrafını hafifçe kokladı. "Güzel kokuyorsun. Taze bir okyanus esintisi gibi. Ve belki de dün geceki margarita esintisinin bir esintisi." Tekrar kaşlarını çatı. "Aslında Nutella da."

"Sen duştayken ben içki içtim."

"Nutella'm olduğunu bilmiyordum."

"Yapamazsın. Dün gece sarhoşken aldım. Şimdi mutfağınızda. Afiyet olsun." Neden kimse o lanet kapıyı açmıyordu?

Dani elimi yakaladı ve kapı ziline tekrar basmamı engelledi. "Nefes al."

"Çıldırıyorum."

"Bunu sen söyledin. Korkacak bir şey yok. Yani, sana sahte bir isim verdiğinde ve kim olduğunu bilmediğinde, müstakbel üvey kardeşini öptün. Yani hem yakışıklı hem de şeytani ve siz akraba olmak üzeresiniz-"

"Bu işe yaramıyor!"

"Jolie. Kendine gel. Artık on dokuz yaşında değilsin."

"Büyük bir hata! Yirmi üç yaşındayım ve Kaliforniya'da tasarım okulunda başarısızlığa uğradığım süre boyunca erkekler, kendim ve ilişkiler hakkında bir iki şey öğrendiğimi düşünüyorsan, çok yanılıyorsun dostum."

"Bu, ayrıldığın o kaybedenle mi ilgili?" diye sakince sordu.

Hangisi? "Hayır. Bu o ezikle ilgili değil." Derin bir nefes daha aldım, şu an Kaliforniya'daki felaket hayatımı düşünmemeye çalıştım. "Neden şu lanet olası kapıyı açmıyorlar?" Dani beni tekrar durduramadan önce kapı ziline hızlıca vurmaya başladım.

"Anahtarın yok mu?"

Evet, çantamdaydı. Panik halindeyken onu unutmuşum.

Dün gece, neredeyse son anda Vancouver'a uçmuştum; annemin yaklaşan düğününden yıllarca, artık yapamayacak duruma gelene kadar kaçınmışım. Düğün bir ay sonraydı, yarın nedime elbisemi seçmem gerekiyordu ve dört yıl önce annemin nişan partisini kaçırdığımdan beri, nişan partisini

kaçırdığım için hayatımı bir suçluluk döngüsüne hapsolmuş halde geçirmiştım.

Annem bilmeden, otel odasında bir yabancıyla sevişiyordum.

Nışanlısının oğlu olduğu ortaya çıkan bir yabancı.

Elbette, sevgili kuzenlerime onunla sadece "öpüştüğümü", yani onu öptüğümü söylememin verdiği suçluluk duygusu da vardı; çünkü saatlerce onun suratını becerdiğimi itiraf edemiyordum. Ve aklınıza gelebilecek her pozisyonda onun için orgazm oluyordum. Hem de emriyle.

O gece annemi bu kadar bencilce bir şey yüzünden incittiğim için muhtemelen kendimi asla affetmezdim. Nışan partisinde nereye kaçtığımı bilmediği için ağlarken ben sevişiyordum. Ne için? Yalancı ve lanet olası bir yılandan başka bir şey olmayan bir adam için.

Annem ise, sevdiği adamla olan düğününü, bir sebepten ötürü pasif-agresif bir şekilde düğüne karşı çıkan kızını ve oğullarını yatıştırmak için dört yıl boyunca ertelemişti. Yeterince şey yaşamıştı.

Bu evlilik ben istesem de istemesem de gerçekleşecekti.

Gerçekten hayır.

Ama annem düğün gününde tek çocuğunun yanında olmasını hak ediyordu.

Nedimelerinden biri olarak, düğünden önceki tüm resmi düğün öncesi kutlamalara katılmak için bir ay boyunca eve gelmem gerektiğini söylemişti. Masrafları ona aitti. Hatta işten izin almam gereken ayın kirasını bile o karşılamıştı.

Ona nasıl hayır diyebilirdim?

Tam o lanet anahtarı çıkarmaya karar vermiştim ki sonunda kapı açıldı ve annem belirdi. Beni daha dün gece görmüş olmasına rağmen, görünce yüzü aydınlandı. Sanki gerçekten geldiğime şaşırmış gibiydi. "Jolie!" Omuzlarımdan tutup yanaklarıma öpücük kondurdu; Margot Vola'nın sıcak bir kucaklama versiyonuydu bu. "Çok mu bekledin? Buradaki müzik çok yüksek."

Gülümsedim. "Selam, anne." İpek pantolon takımıyla güzel ve zarif görünüyordu, koyu saçları düzgün bir şekilde kesilmiş ve aralarına hafif gümüş grisi çizgiler serpiştirilmişti.

"Daniella," diye selamladı kuzenimi, yanaklarını da öperek.

"Teyze Margot."

"İçeri gelin. Modaya uygun şekilde geç kaldınız, hanımlar! Hep birlikte yemek yiyeceğiz."

Dani, annemin arkasından içeri girerken gözlerini belli belirsiz devirdi. Annem iki dilli değildi ama bildiği Fransızca kelimeleri fırsat buldukça söylerdi. Tıpkı kendini beğenmiş bir züppe gibi.

Annemi severdim ama o gerçekten tam bir züppeydi. İlişkimiz karmaşık ve zordu ama onu severdim. Önümüzdeki beş haftanın ve bu düğünün onun için iyi geçmesini istiyordum. Geçen yıl bir ara, bunu durduramayacağımı anladığımda, sonunda pes edip kabullenmeye çalışmışım. Annem Jacob Ellis'i seviyordu ve onunla evleniyordu.

Gerçekten nedenini anlayabiliyordum. Jacob harika bir adamdı. Oğullarından birinin engerek yılanı olması onun suçu değildi.

"Hazır değilim," diye tısladım, Dani'ye tutunup annem oturma odasına doğru ilerlediğinde onu durdurdum.

Dani bana baktı ve sözsüz bir şekilde, eğer histerik davranmayı bırakmazsam bana tokat atmayı ciddi olarak düşüneceğini söyledi.

Onu bıraktım. Pastel desenli tül elbisesiyle beni baştan aşağı süzdü, son derece soğukkanlıydı; güzel yüzü uzun, ipeksi, dalgalı karamel rengi saçlarıyla çerçevelenmişti. Dani benden dokuz yaş büyüktü ve her zamanki gibi, benden çok daha toparlanmıştı. Şu anda hem kıvrak, hem seksi, hem canlı hem de her bakımdan kusursuzdu ve yanında görünmek beni ürpertiyordu.

"Bunu yapabileceğimi gerçekten bilmiyorum."

"İhtiyacın olan her şey sende var Jolie," dedi kararlı bir sesle. "Kafanın içinde takılıp kalma ve bir pisliğin içine girmesine izin verme. Zeki, tatlı, eğlenceli, tuhaf ve bir düğme kadar tatlısın. Havalı arkadaşların ve dik memelerin var. Her erkek senin için diz çökmeye hazır olmalı. 'Sana ihtiyacım var Jolie. Sana sahip olmalıyım Jolie. Bunu başarmak için ne yapabilirim söyle, yoksa ölürüm Jolie.' Duyman gereken şey bu. Yoksa gidersin. Bu kadar basit."

Cevabımı beklemeden oturma odasına doğru ağır ağır yürüdü. Çünkü ona göre her şey bu kadar basitti.

Kendime onun haklı olduğunu söylemeye çalıştım ve derin, histerik olmayan bir nefes alıp onun yolundan gittim.

Neyse ki oturma odasında sadece kendi ailem, Vola'lar vardı. Birkaç teyzem ve kuzenlerim vardı, hepsi kadındı. Çok fazla değillerdi ama çok gürültülüydüler. Cumartesiydi ve yıllardır, elimizden geldiğince sık, Vola ailesiyle brunch yapmak için cumartesileri bir araya geliyorduk.

Şimdi, tanıdık gürültüye doğru yürürken -hepsi aynı anda birbirleriyle konuşuyorlardı- uzaktayken bu brunch'ları ne kadar özlediğimi fark ettim.

Elbette, annem üç yıl önce Jacob'la yaşamaya başladığında, Vola-Ellis ailesinin brunch'ları olmuştı. Tam da o sırada taşınmaya karar vermiştim.

Tesadüf değil.

Annemin iki kız kardeşi olan Teyzem Madeleine ve Teyzem Marie'yi ve ergenlik çağındaki kuzenim Charlotte'u selamladım. Dani'nin ikiz kız kardeşi Danica beni selamlamak için kanepeden kalktı ve ona sarıldım; ikiz kuzenlerim hâlâ en iyi arkadaşlarımdan ikisiydi ve onları en çok özlemiştim.

Yine de Danica'nın adamlarının burada olmamasına sevindim; bugün zaten hissettiğimden daha fazla gergin veya garip hissetmeme gerek yoktu. Danica'nın artık sadece iki kocası yoktu, aynı zamanda ikisi de çok yakışıklı rock yıldızlarıydı. Tıpkı Dani gibi görünüyordu, yani böyle bir olgunun nasıl ortaya çıkabileceğini görebiliyordunuz.

Ailemdeki kadınlar her zaman güçlü, başarılı ve kendine güvenen kadınlar olurdu. Üstelik son derece gösterişli olmalarından bahsetmiyorum bile. Bu kuralın tek istisnası bendim ve bugün garip halimi en kötü şekilde hissediyordum.

"Jolie, bir içki ister misin?" diye sordu Marie Teyze.

"Teşekkür ederim ama hayır. Çok kötü akşamdan kalmayım."

Danica destek verircesine kolumu sıvazladı.

Annemin kendine has, kaşlarını çatmama tavrından kendimi mahrum bırakayım bari; derisine en az zararı verirken, beni en fazla onaylamadığımı ifade etmeyi amaçlayan türden. Şu anda bana bir tane gönderiyordu, inceliyor, beni eleştirmek için sebepler arıyordu.

Çoktan.

Bu sabah Dani'nin kanepesinde geç uyanmıştım, panikle Nutella yemiş, saçlarımı atkuyruğu yapıp yüzüme soğuk su çarpmıştım. Ama bu brunch durumu için hazırlıklarım aşağı yukarı buydu. Kot şort ve retro bir Eurythmics tişörtü giymiştim; dün gece ailemle yemeğe ve içkiye giderken giydiğimle aynı şeyi. Bir de artık başımın üstünde duran pilot güneş gözlüklerim vardı, arkasına saklanmam gerekirse diye.

Annem, dün geceki kıyafetlerimle resmi brunch'larından birine akşamdan kalma geldiğim için bana sataşmadan önce, bu işi bir an önce bitirmek için bastırdım. Dün gece bütün ailemi görmüştüm zaten. Uçağım indiğinde, Madeleine Teyze beni havaalanından almıştı. Çantalarımı buraya bırakmış ve akşam yemeğinde buluşmuştuk. Ondan sonra Dani, Danica ve ben içki içmeye gidip sohbet etmek için ayrıldık.

Şu anda yapmam gereken tek şey, gerekeni yapmak, Mireille Teyze'yi ve Jacob'ı aklımdan çıkarmak ve buradan siktirip gitmekti.

Üst kattaki misafir odamın banyosundaki duşta adım yazıyordu. Günün büyük bir bölümünde uyuyakalmayı

planladığım yastıkta da öyle.

Mireille Teyze'nin yemek neredeyse orada bulunacağını biliyordum; bir fırın ve ikram servisi vardı ve yemeklerden her zaman o sorumluydu. Ve yemeğin bitişikteki yemek odasında servis edildiğini görmediğim için, evin arkasındaki, yazın sık sık yemek yemek için buluştuğumuz kış bahçesinde olacağını biliyordum.

Maalesef o taraftan erkek sesleri, çoğul, duydum.

Kahretsin.

Hadi bitir artık şunu. Git merhaba de.

O burada bile olmayacak.

Kuzenlerimin anlattığına göre, Yakup'un o günahkar oğlu zaten aile toplantılarında pek görünmüyormuş.

Arka bahçeye bakan cam duvarlı güneş odasına girdiğimde, brunch'ın iç duvara yaslanmış uzun ziyafet masalarında açık büfe tarzında hazırlandığını gördüm. Tam önümde ise, tamamı erkeklerden oluşan Ellis ailesi, gösterişli mobilyaların üzerinde krallar gibi yayılmıştı.

İçeri girdiğimde hepsi bana baktı.

Pencerelere asılmış, üzerinde "Hoş Geldin Jolie" yazan büyük bir pankartın altında oturuyorlardı.

Kutsal Tanrı.

"Anne." Duraksadım ve peşimden gelip Marie Teyze'yle sohbet eden annem neredeyse üzerime basıyordu. "Bu pankart da ne?"

"Üç uzun yılın ardından düzgün bir hoş geldin partisi olmadan eve dönemezsin," dedi annem.

"Hoş geldin partisi mi?" Kapıda öylece dururken, arkasına yığılan aileme şaşkınlıkla gözlerimi kırıştırdım. "Sadece brunch yapacağımızı sanıyordum."

"Öyleyiz. Elbette kızımın anısına. Hepimiz seni çok özledik."

Haklısın. Ailem bana bakıyordu. Ve beni kesinlikle özlemiş olmalılar.

Ama bunu adamların önünde bu kadar büyük bir olay haline getirmeleri gerekiyor muydu?

Dani bana sırttı.

Tekrar Jacob ve üç oğluna döndüm. Hepsi buradaydı.

Elbette Shane hariç hepsi.

Hem rahatladım hem de sinirlendim. Hâlâ Jacob ve annem arasında sürtüşme mi yaratıyordu? Düşün konusunda mı?

Biz o aşamayı çoktan geçmedik mi?

Ya da en azından anne babamızın hatırına öyleymiş gibi mi davranmalıyız?

Pilot gözlüklerimi gözlerimin üzerine geçirdim. Çünkü ah. Bu odada çok fazla pencere vardı ve gün ışığı parlıyordu. Herkesin dikkati üzerimde yoğunlaşınca, büyüteç altında kavrulan bir böcek gibi hissettim.

"Günaydın güneşim," dedi Joss neşeyle, ben de inledim.

Darcy güldü.

Sanırım akşamdan kalmalığımı kötü bir elbise gibi giymişim.

Brandon bana eğlenerek bakarak, "Eve hoş geldin," dedi.

Teşekkür ederim diye mırıldandım ve odaya doğru birkaç adım attım. Acaba onlardan hiçbiriyle konuşmadan bu durumdan sıyrılabilir miyim diye düşündüm.

Jacob'ın oğullarından hoşlanmadığımdan değildi aslında. Jacob'ın en büyük oğlu Joss bir at yetiştiricisiydi, şehrin tam ortasında bir çiftlikte yaşıyordu ve otuzlu yaşlarındaki Matthew McConaughey'e benziyordu. Aralarında en iyileri o gibiydi. Bir sonraki oğul, Jacob'ın iş ortağı, bir tür teknoloji yatırımcısı/dahisi ve her açıdan yakışıklı bir takım elbiseli Brandon'dı. Kızlar bana onun Jacob'dan bile daha zengin, hatta çok zengin olduğunu söylemişlerdi. En küçükleri Darcy ise liseden yeni mezun olmuş, hokey oyuncusu, zengin bir sporcuydu.

Bu adamların yaydığı başarı, incelik ve çekicilik seviyesi benim için bir nevi kriptonitti. Ama bundan çok daha kötüsü, son dört yıldır zihnimi meşgul eden cevapsız, istenmeyen soruydu: Shane onlara benden bahsetti mi?

Annem nişanlandıktan sonraki ilk yıl, Kaliforniya'ya taşınmadan önce Joss, Brandon ve Darcy ile sadece birkaç kez tanışmıştım. Ama tamamen yabancı değildik. Annemin bana anlattığı kadar onlara da sürekli benden bahsettiğinden oldukça emindim. Ne de olsa tek çocuğuydum. Bu yüzden annemin düzenlediği bu küçük eve hoş geldin kahvaltısına, tıpkı görev bilinciyle hareket eden üvey oğulları gibi gelip bana kibarca sarıldılar.

Aslında pek istemediğim halde Brandon'ın bana uzattığı mimosa'yı aldım.

Sonra Jacob beni sıcak bir kucaklama ve yanağımdan bir öpücükle karşıladı. "Jolie," diye selamladı beni, mavi gözlerinin kenarlarındaki gülümseme çizgileri kırışıyordu. Jacob Ellis tam bir gümüş tilkiydi. Ve bana karşı her zaman çok nazik, cömert ve destekleyici olmuştu.

Annem harika bir kocaya kavuşuyordu; harika bir koca. Ben de bu anlaşmanın karşılığında harika bir üvey babaya kavuşuyordum.

Ve üç tane yakışıklı, başarılı üvey kardeş.

Muhtemelen bundan daha mutlu olmalıydım.

Diğer üvey kardeşim Şeytan'ın oğlu olmasaydı belki de öyle olurdu. Yani bildiğimiz kadarıyla, gerçekten de öyle olabilirdi. Shane, biyolojik olarak Jacob'ın oğlu değildi.

"Seni evde görmek harika," dedi Jacob. "Çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkür ederim," dedim, gerçi "çok güzel" biraz abartılı bir kelimeydi. "Şey, sanırım kahveye ihtiyacım var."

Jacob bana anlayışlı bir gülümsemeyle baktı. Akşamdan kalmalığımın boyutunun belli olduğundan oldukça emindim. Yani, içeride güneş gözlüğü takıyordum. "Kendine iyi bak, tatlım."

Midem garip bir şekilde bulanırken, minnettarlıkla büfeye doğru koştum. Bugün Shane'i görmek istemiyordum. Ama bir yandan da istiyordum, bir an önce bitsin istiyordum, değil mi? En azından düğünde onu

göreceğimi biliyordum. Ve bunun korkunç, rahatsız edici bir sahne olmasını istemiyordum.

Önümüzdeki beş hafta boyunca bundan korkmak istemiyordum.

Kahretsin. Burada olsaydı gerçekten daha iyi olurdu. Şu iğrenç bandajı hemen çıkarıp, öz saygımda açtığı o çirkin delikle yüzleşelim. Annemin büyük gününden önce.

Mireille Teyze, kısık sesle merhaba deyip ona sarıldığımda belli belirsiz bir şekilde sarsılmış göründü; bunun başlıca nedeni, kahveye giden yolumu tıkıyor olmasıydı. Bu, beni en son gördüğünde, yani yaklaşık on iki saat önce, ne kadar kötü görüldüğümü bana açıkça gösteriyordu.

Annem de bana bakıp bir tabak alıp herkese yemek yemelerini söyledi. Kahveye doğru ilerledim ve kendi kendime Shane'in burada olmamasının en iyisi olduğunu söylemeye çalıştım.

Hayır, aslında bu çok daha iyiydi. Çünkü belki de bu, onu hiç görmek zorunda kalmayacağım anlamına geliyordu.

Belki de son dört yıldır yaptığım gibi, bütün ay boyunca ondan tamamen uzak durabilirdim. Düğünde ise, onu görmeme gerek kalmayacak şekilde kendimi konumlandırabilirdim. Yani, onu her zaman arkamda tutabilirdim.

Evet. Benim için nöbet tutan kuzenlerimin yardımıyla, her an nerede olduğunu bilebiliyor ve ona göz kulak olabiliyordum. Zaten bu da hak ettiğinden fazlaydı.

Ertesi gün San Diego'ya geri dönen uçağa biniyordum ve onun görüş alanıma girmesine bile gerek kalmıyordu.

Hiç var olmaması bile buna en yakın şey olurdu.

Sorun çözüldü.

Kendime bir kahve koydum ve bu yeni kaçış planını aklımda tutarak, dün dairemde çıkıp buraya geldiğimden beri hissettiğimden çok daha iyi hissettim kendimi, onu görme korkusuyla fiziksel olarak. Shane'in bu brunch'ta olmadığını görmek, onunla karşılaşma konusunda bu kadar

endişelenmeme gerek olmadığını anlamamı sağladı. Zaten pek ortalıkta olmayacaktı. Savunmamı güçlendirecektim ve onu hiç görmek zorunda kalmayacaktım.

Tam kendimi bunun doğru olabileceğine ikna etmişim ki Shane içeri girdi.

Kahveme şeker ve krema karıştırırken odanın öbür ucundan gözlerimiz buluştu ve güneş gözlüğüme rağmen, bir şekilde ruhumun derinliklerine baktı.

O gece ne yaptığımızı hatırlıyor musun? Gözleri sanki bunu talep ediyordu ve ben kremayı her yere döktüm.

İkinci Bölüm

Jolie

Shane'in gözlerinin yüzümün yan taraflarında delikler açtığını hissederken, dökülen kremayı bir avuç peçeteyle sildim. Bir saniyenin kesri kadar kısa bir sürede, dört yıl öncesine, o otel odasına ve o gece bana yaptığı her şeye ışınlandım. Çıplak.

Yüzüm kızardı.

Hala bana mı bakıyordu?

Ailem tabaklarını doldururken ve müzik çalarken etrafımda yüksek sesle konuşuyorlardı, ama Shane'in kardeşlerinin onu selamladığını duyabildiğimden oldukça emindim. Brandon'ın sesi sert ve temkinliydi. Shane içeri girdiğinde sinirlenen tek kişi ben değildim.

Shane Madrigal, Jacob Ellis'in evlatlık oğlu ve ailesinin tam bir kara koyunuydu. Başboş bir fil. Şerefsiz bir suçlu.

Ve benim hiçbir suçum olmamasına rağmen baş düşmanım.

Onunla tanıştığım gecedен beri onu bir kez bile görmemiştim. Bana sahte bir isim verip beni becerdiği gece. Belki de şimdiye kadar her şeyi unutmuş olmasını ummuştum. Ya da en azından beni becermenin ne kadar keyifli olduğunu unutmuş olmasını.

Başımı kaldırıp beni izlediğini gördüğümde gözlerindeki bakış hiçbir şeyi unutmadığını söylüyordu.

Hemen arkamı döndüm.

"Aman Tanrım, o adamdan nefret ediyorum," diye homurdandım Madeleine Teyze'ye. Bir büfe masasında yanına oturdum -evet, saklanıyordum- ve tabağıma bir kruvasan ve bir çörek koydum.

"Hangisi?" Madeleine odanın karşısındaki üvey kardeşlerime baktı, açıkça eğleniyordu.

"Piç." Tabağıma bir miktar krema koydum.

"Ondan bu kadar hoşlanmadığını fark etmemiştim." Gerçekten de, o pislğin kim olduğunu tam olarak bilmesi şaşırtıcı değildi.

"Ondan hoşlanmıyorum. Ondan kelimenin tam anlamıyla nefret ediyorum."

"Ondan nasıl nefret edebilirsin? Onunla hiç tanıştın mı?"

"Ah, onunla tanıştım." Bir kere. "Ve bu fazlasıyla yeterliydi."

O gece tanıştığım adamın muhteşem bir yüzü, ona yakışan bir vücudu, kilometrelerce uzanan bir karizması ve görünüşe göre hiçbir şeyden çekinmeyen bir yapısı vardı. Ailesi bile onun şaibeli biri olduğunu düşünüyordu. Son dört yıldır kuzenlerim aracılığıyla onun hakkında bir sürü dedikodu toplamıştım.

Ama en çok da Shane Madrigal'dan nefret ediyordum çünkü beni her anlamda becermişti.

"Dani ondan hoşlanmıyor," diye Madeleine'e bildirdim. "Eminim Danica bile ondan hoşlanmıyor, her ne kadar söylemese de. Hâlâ ona bir şans vermeye çalışıyor. Biliyorsun, annemin hatırı için."

"Tam da yapmanız gereken şey bu."

Huysuzca homurdandım.

"Onlar bizim ailemiz değil," diye belirtti Madeleine. "Yine de. Eminim hepimizin bilmediği nüanslar vardır. Babanın çok daha fazla ilgisini çeken üç kişi daha varken, evlatlık oğul olmanın kolay olduğunu sanmıyorum." Onlara

baktı. "Margot'nun sizden daha çok tercih ettiğini düşünün."

Şaka gibi bir tavırla güldüm. "Şaka mı yapıyorsun? Beni rahat bırakırdı. Rüya gibi."

"Evet. Ama Jacob Ellis senin annen değil."

Haklıydı. "Hayır, Jacob oğullarının mutluluğu için yaşayan gururlu bir baba. Annemin en büyük hayal kırıklığı bendim ve bildiğiniz gibi bunu açıkça dile getiriyor."

Madeleine bana baktı. "Belki de Shane babasının hayal kırıklığıydı."

Belki. Muhtemelen. Ama ona karşı en ufak bir sempati besliyorsam siktir et.

"Ailesi ondan hayal kırıklığına uğradıysa," diye homurdandım, "eminim bunu hak etmiştir."

"Hmm. Duygularımızı yemeyelim," diye tavsiyede bulundu. "Kruvasan mı yoksa çörek mi? Birini seç."

Kruvasanı tekrar dağın üzerine fırlattım. Eski patronum ve annemin en küçük kız kardeşi olan Madeleine Teyze, genellikle havalı teyze olurdu. Ben taşındığımdan beri bir dakika bile yaşlanmamıştı; kum saati kıvrımları, yaşının yarısı kadar olan bazı kadınların giyemeyeceği küçük siyah bir elbiseye dökülmüştü. Annemin aksine, beni yargılamazdı ve onunla neredeyse her şey hakkında konuşabilirdim. Shane'den pek hoşlanmadığı hissine kapılmışım. Neden bu konudaki tavrımı onaylamıyordu?

Açıkçası, Shane kötü bir çocuktü. İyi kalpli Danica bile bunu biliyordu.

"Geliyor," dedi Madeleine kısık sesle. Başımı kaldırıp baktığımda Shane'in yemek masasında ilerlediğini, tabağını doldurduğunu ve evet, buraya doğru geldiğini gördüm. "Nazik ol. Margot için."

Siktir et.

Kaçmak için döndüm ama o, turşu almak için yanımdan eğilince beni köşeye sıkıştırdı.

"Hanımlar," dedi tarafsız bir tavırla. Kaba ama şehvetli sesi, yaşadığım en iyi seksin ve en kötü gecenin içgüdüsel

bir hatırlatıcısıydı. Sanki vajinama inen bir yumruk gibiydi.

Zaten ter içindeydim ki, Teyze Madeleine, "Merhaba, Shane," dedi, sonra bana baktı ve uzaklaştı.

Beni onunla bıraktı. Ağzım açık kaldı ama hiçbir şey çıkmadı.

Shane ağzına kocaman bir turşu tıktırdı ve çıtırdatarak bana baktı. Ne beklediğimden bile emin değildim ama uzun zamandır korktuğumuz buluşmamızın bir gün böyle olacağını hayal etmemiştim. Etta James şarkı söylerken etrafımızda güneş ışığı parlıyordu ve o bir turşuyu çiğniyordu, beni bir büfe masasına sıkıştırıp bana dik dik bakıyordu.

Zaten beni sarsmıştı. Ne istiyordu ki?

"Yardımcı olabilir miyim?" dedim olabildiğince soğukkanlı bir şekilde.

"Pek olası değil."

Meyve almak için masaya döndüm, onu görmezden gelirim siktirip gideceğini düşündüm. Yanından geçebilirdim ama boş ver. Önce ben gelmiştim. Üstelik yanından geçmek, bedenini ve beni bir zorba gibi engellediğini kabul etmek anlamına gelecekti. Uzun boylu, zayıf, kaslıydı ve güçlüydü, ikimizin de bildiği gibi ve şimdi tepemde belirliyordu - parmak uçlarımda bir buçuk metrelik minik ben! - ve tamamen benim alanımdaydı.

Sorunu neydi? Onu tanımamı mı bekliyordu? O gece hakkında bir şeyler söylememi mi?

Çünkü öyle olmuyordu.

Ben yaban mersinlerini istiyordum ama o bana ulaşamıyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordum sonunda.

"Sorun değil. Neden?"

"Buna kişisel alan denir. Sen benim alanımdasın."

"Geçen sefer aldırış etmemiş gibiydin."

Ağzım açık kaldı. Bunu öylece ortaya atmamıştı. Hem de ailemizle dolu bir odada.

Etrafa şöyle bir göz attım ama kimse kulak misafiri olmuyordu. Herkes kendi sohbetine dalmıştı ve müzik oldukça yüksek sesliydi.

"Hatırlıyorsun." Bana doğru hafifçe eğildi, böylece vücudunun sıcaklığını hissedebildim. Bana dokunmuyordu, hatta bana bakmıyordu bile, sadece yemeği incelerken, "O fırtınalı gece. Biraz romantikti, değil mi?" dedi. Sonra gözleri benimkilerle buluştu, soğuk ve acımasız.

Bunu bana dayatıyordu. Bana işkence etmeye çalışıyordu.

Sanki o gece ve ertesi sabah yaptıkları yetmiyormuş gibi.

"Umarım turşu yersin ve boğulup ölürsün."

"İyi ki beni hiç aramadın," dedi, hiç istifini bozmadan. "O gece yaptığımızı yapmaya devam etseydik, bu an oldukça garip geçebilirdi... şimdi Jacob ve Margot'nun kutsal birlikteliğiyle sonsuza dek birleşeceğimize göre."

Yüzüm kızarıırken tabağıma çilekleri yerleştirdim.

Yanımda, tabağına bir et yığınının yanına birkaç turşu daha koydu. Kulağıma, "Artık sana küçük kız kardeş mi demeliyim?" diye sorduğunda kesinlikle daha da yaklaştı.

Yüzüm yandı. Alev aldı sanki. Şu anda bir mum yakabilirdim herhalde.

"Sana küçük kız dediğimde bundan hoşlanmışa benziyordun."

Göt. Deliği. Ne kadar da azgın bir göt deliği.

Yılan olduğunu sanıyordum. Yanılmışım.

Dişlerimin arasından, "Sen tam bir bataklık yaratıyorsın," diye bağırdım.

Arkama doğru yaklaşırken karanlık bir şekilde kıkırdadı ve "Bacaklarını bana aç," dediğinde sıcak nefesini boynumda hissettim.

Solgun, şeytani gözlerine baktım. O kadar yakışıklıydı ki kusmak istedim. "Hayır. Lanet bir yalan için bacaklarımı açtım."

Bir parça jambon ısırdı ve çiğnedi, bana dik dik baktı. Sonra yemeğinin üzerinden bana seslendi. "Zayıf bir geri dönüş. Bunlar üzerinde çalış ki düzgün dövüşebilelim." Sonra Joss'un oturduğu yere yürüdü ve beni görmezden gelerek yanına çöktü.

Gözlerimi kırıştırdım ve gözlerimi ondan ayırdım. Aman Tanrım.

Hiç değişmemişti. Hiç.

Görünüşe bakılırsa, daha da kötüleşmişti.

Bilmeliydim. Görmeliydim. O gece beni, boynunda başka bir kadının morlukları varken almıştı. Başka bir şey olmasa bile, bu apaçık bir tehlike işareti olmalıydı.

Feromonlar ve çaresizlik beni kör etmiş olmalı.

İşte, artık daha iyi görebiliyordum.

Daha sonra çocuklar havuz başında, verandadaki şemsiyelerin altında uzanıp içkilerini yudumluyorlardı; kuzenlerim ise hâlâ güneşlenme odasında sohbet ediyorlardı. Shane, bedava yiyeceklerle karnını doyurur doyurmaz gitmişti. Çok şükür.

Annem, duşumu ve uykumu ertelemem için yalvarmıştı bana -ve Shane'le yaşadığım tartışmanın yol açacağı muhtemel zihinsel karmaşayı da- ama ben pes etmiştim. Konuşmamız gereken bir "düğün işimiz" olduğunu söylemişti.

Doğrusu düğünlerden nefret ediyordum.

Özellikle bu.

Ama düğününde bulunmayı kabul ettiğimde anneme ve kendime, nişan gecesi yaptığım gibi, bir daha hiçbir düğün işinde onu hayal kırıklığına uğratmayacağıma söz vermiştim.

Böylece teyzelerim ve ben, Jacob'ın eve taşındığında Teyze Madeleine'in annem için yeniden tasarlaması için

tuttuğu güzel oturma odasında annemin etrafında toplandık. Annem düğün törenindeki yerlerimiz hakkında gereksiz yere resmi bir konuşmaya başlarken, ben hâlâ tabağımdaki yemeği dikkatle kemiriyor, midemi yatıştırmaya çalışıyordum.

Nedime olduğumuzu zaten biliyorduk; uzun zaman önce sormuştu. Ama her şey, "Jolie eve döndü ve hepimiz aynı odada olduğumuza göre, resmi olarak yapabiliriz..." diye başlamıştı.

Shane'den düğünde uzak durmak için oyun planımı sağlamlaştırmak yerine, onun monoton konuşmasını duymazdan geldim. Danica'nın bir yanımda, Dani'nin de diğer yanımda olmasını sağlar, gözetleme ve tampon görevi görürdü. Kadınlar tuvaletini kullanmam gerekirse, beklenmedik bir anda onunla karşılaşmamak için içlerinden birinin bana eşlik etmesini sağlardım.

"Jolie. İşte seninki." Annem bana ve kız kardeşlerine birer hediye verirken hazır olda durdum. Cömertçeydi ama o elmas işlemeli saati asla takmazdım. İkinci el mağazasından aldığım gardırobumla pek uyuşmazdı. Yine de anneme teşekkür edip yanağından öptüm.

Teyzelerim yeni saatlerini incelerken annem düğün partisindeki eşleşmelerimizden, yani koridorda kiminle yürüyeceğimizden bahsediyordu.

Annemin en sevdiği amcası Bernard'la eşleştirileceğimi zaten biliyordum. O, annem için bir baba gibiydi. Ve hesabı yapmak oldukça kolaydı. Evet, annemin tek çocuğuydum. Ama en iyi yerleştirmelerde benden daha üst sıralarda yer alan üç sevgili kız kardeşi vardı; Jacob'ın üç sevgili oğlunun kollarında.

"Jolie, düğün partisindeki eşleşmen hakkında seninle konuşmak istiyordum," dedi ciddi bir şekilde, sanki düğün partisindeki yerim hayatımın olayıymış gibi.

"Hı hı."

"Shane ile eşleştin. Yani—"

"Ne?" diye patladım ağzım dolusu parmak sandviçle, anında panikledim. Çenemdeki mayonezi sildim ve Madeleine bana bir peçete uzattı. "Bernard'ı alamaz mıyım?"

Annem bana göz kırptı. "Affedersiniz?"

"Yani... Bernard Amca düğünde değil mi?" Elbette sevgili amcası, onu neredeyse büyüten adam, bu etkinlikte Jacob'ın kötü huylu evlatlık oğlundan daha üstün bir konuma sahipti.

"Elbette Jolie, ama beni nikah masasına o götürüyor."

"Ah."

Ne oluyor yahu? Annem elli yaşını geçmişti ve üç kez evlenmişti. Gerçekten birinin onu bu durumda ele vermesine mi ihtiyacı vardı?

"Bu yüzden Shane ile uyumlu olmanızı istedim," dedi. "Biliyorsun, ikinizin de kıyafetlerinizin ve tüm aksesuarlarınızın hazır olduğundan ve saçınızın yapıldığından emin olun..."

Konuştukça, burada neler olup bittiğini yavaş yavaş kavradı. Bu, ustalık seviyesinde bir Margot Vola işiydi. Tek hamlede, görünüşte masum bir istekle, saçımı yaptıracağımı ve kıyafetime dikkat edeceğimi pasif-agresif bir şekilde hatırlatıyordu, çünkü bir şekilde mahvedeceğimden endişeleniyordu. Ve benden Shane'e bakıcılık yapmamı istiyordu. Çünkü onun da mahvedeceğinden endişeleniyordu.

Annemin gözünde Shane seviyesinde bir hayal kırıklığına uğradığımı fark ettiğimde midem bulandı.

Bizi... benzer olarak görüyordu.

"Ben... Yani..." diye kekeledim, teyzelerim bana bakarken. "Bu daha çok sağdıçlık işi değil mi? Joss adamları toplayıp eşyalarını kontrol edemez mi?"

"Elbette. Sadece senin ve Shane'in birbirinize yardım edebileceğinizi düşündüm."

Harika. Çok güzel. Asiler için bir arkadaşlık sistemi gibi.

"Sağ..."

Teyzelerime baktım, hiçbir şey söylemediler. Madeleine Teyze mimozasını yudumlarken bana göz kırptı ve ne düşündüğünü anladım. Hadi, buyur. Küçük bir rica. Gerçekten onu bu konuda çıldırtmak mı istiyorsun?

"Bir sorun mu var?" Annem bana baktı. Bana olan hayal kırıklığı konusunda hiçbir zaman incelikli bir anne olmamıştı. Şu anda gözlerinden okunuyordu. Bunu gerçekten zorlaştıracak mısın? Neden sadece uslu, itaatkar bir kız olmuyorsun?

"Hayır. Hiç sorun değil." Sehpanın üzerindeki şık tepside duran taze mimozayı alıp bolca yudumladım. Gerçekten, içmeye devam etmek en iyisi.

Annem gülümsedi, gözleri sıcaklıkla doldu. Saçlarımı düzeltmek için uzandı, ben de elini çekmemek için kendimi zorladım. "Burada olmana çok sevindim Jolie. Gerçekten. Sensiz bunu asla yapamazdım."

Onun kalbinde bunu gerçekten kastettiğini biliyordum.

"Evet," diye çıkıştım zorla. "Neye ihtiyacın olursa olsun, senin kızınım." Bunu da kastetmişim.

Ama hiçbir koşulda Shane Madrigal ile bir düğün koridorunda yürümem söz konusu olamazdı.

Üçüncü Bölüm

Shane

"Babanın düğününe bu kadar yakın bir zamanda neden böyle kısa süreli bir kavgaya giriştin ki?" En iyi arkadaşım Dane, Coal Harbour'a bakan geniş ofisindeki devasa, ısıll ısıll masanın arkasında, aramızda dizüstü bilgisayarını ve gözlerini ekrana dikmiş oturuyordu. Konuşurken bile bir şeyler yazıyordu.

Yürüyordum. Sabahtan beri, spor salonuna gittikten sonra bile duvarlardan sekip duruyordum.

"Ailenle kutlama yapmalısın," diye devam etti, "ve şu anda babana yardım etmelisin, gece gündüz antrenman yapmamalısın."

Homurdandım. "Ne zamandan beri ailemle bir şey kutluyorum ki?"

Kaşlarını çattı ama bana bakmadı. Dane Davenport'un bir cihazın içine gömülmüş haldeyken, düzinelerce şirketini yöneten onlarca uşağını denetlerken onunla sohbet etmeye alışmıştım. Hâlâ çok sinir bozucuydu.

"Tamam, yani düğün işleriyle ilgilenmesen bile," dedi, "antrenman kampında olacaksın ve ona hiç ulaşamayacaksın. Sence bu ona biraz zarar verir mi?"

"Şok olmayacak. Önceliklerimi biliyor."

"Doğru. Yasadışı kavga. Amcık. Hızlı arabalar. Sarhoş olmak..."

"Önemli bir dövüğe hazırlanırken sarhoş olmam."

"Motosikletlerini unuttum," diye ekledi. "Ve gittiğin o çılgın özel kulüpte ne yaparsan yap."

"Ve haklısın. Hayatımın bir anını daha Jacob Ellis'in yılın babası imajını korumak için bir aile toplantısında uslu evlatlık rolünü oynayarak geçirmektense, yukarıdakilerin hiçbirisiyle uğraşmayı tercih ederim." Bu düğüne kadar olan süreçte hayatımın bir sonraki ayını Jolie Vola'nın asık suratlı suratıyla bitmek bilmeyen aile toplantılarında geçirmeyeceğimi de söylememe gerek yok sanırım.

"Ne zamandan beri uslu oğul rolünü oynuyorsun?" diye sordu Dane.

"Aslında hiçbir zaman hızlı arabalardan ve kadınlardan kaçmadım, bu yüzden de hiç kaçmak zorunda kalmadım."

"Bu kadar uzun süre nasıl arkadaş kalabildiğimizi gerçekten bilmiyorum."

"Çünkü çok eğlenceliyim." Kendimi kanepelerinden birine bıraktım. "Liseyi hatırlıyor musun? Sen de eskiden eğlenceliydin."

Dane az önce dizüstü bilgisayarının üzerinden bana soğuk bir bakış attı. "Moe Brampton'la dövüşemezsin."

"Evet, aslında yapabilirim."

"Tekrar ifade edeyim. Moe Brampton'la üç haftalık bir bildirimle dövüşüp kazanamazsın."

"Güven oyu için teşekkür ederim."

"Seni yerle bir edecek."

"Katılmıyorum."

Duyulmaz bir şekilde içini çekti ve yazmaya geri döndü. "Bence bu kavgayı kabul etmemelisin."

"Neden olmasın ki?"

"Buna içgüdü diyebilirsiniz."

"Bana iş hayatında önemli kararları gerçekten böyle mi aldığını söyle."

"Aslında öyle. Eskiden olduğundan çok daha fazla."

"Ben mücadeleyi kabul ediyorum."

Başını iki yana salladı. "Bu nasıl oldu?"

"İnternette beni nasıl eleştirdiğini gördün, değil mi? YouTube videosu mu? Sana bağlantısını gönderdim."

"Evet, gördüm. Moe Brampton'ın neden aniden senin için bu kadar öfkeli olduğunu ve seni herkesin önünde dövüşe davet ettiğini bana söylemek ister misin? O profesyonel bir MMA dövüşçüsü."

"Ne olursa olsun. Artık olgunluğunu yitirdi."

"O senin gibi yeraltında dövüşmüyor."

"Yani? Sanırım sıcak bir basın toplantısı ve büyük, gösterişli bir dövüş için can atıyor. Saygılarımla." Ona zafer dolu bir gülümsemeyle baktım.

Dane sadece şüpheyle baktı. "Neden?"

İç çektim. "Tamam, yani Johnny ve ben dün gece bardaydık ve—"

"Aman Tanrım. Bir hikâyeye böyle bir cümleyle başladığında, iyi olmayacağını biliyorum."

Haklısın, dostumuz Johnny O'Reilly bir rock yıldızıydı ve yıllar içinde efsanevi bir şeyler başarmıştık. Ama yine de. "Sakin ol büyükanne. İçimize çekmedik. Johnny son zamanlarda uslu bir çocuk oldu. Şu Angeline denen kıza kendini kaptırmış. O da oradaydı. Lex ve Talia da öyleydi. Sadece birkaç medeni kokteyl içtik."

Kardeşi Lex'in adını duyan Dane yazmayı bıraktı ve bana kaşlarını çatarak baktı. "Neden davet edilmedim?"

"Davetliydin. Gelmedin, pislik."

"Hmm." Bu açıklamayı kabul etmiş gibiydi çünkü ikimiz de bunun doğru olduğunu biliyorduk. "Devam et."

"Neyse. Johnny ve ben kızlara birer kadeh daha almak için barda dururken Lex işiyordu ve bir adam bana çarptı."

"İsa. Zihinsel olarak on altı yaşında mısın?"

"Hikayeyi anlatabilir miyim? Bana çarpıyor ve ne oldu biliyor musun, bu Moe Fucking Brampton, MMA efsanesi. Beni orada görmemiş gibi yapıyor ama kesinlikle görmüş. Görmezden geliyorum. Sonra Johnny, 'Hey, o Moe

Brampton değil mi? Sana bilerek mi çarptı?' diyor. Johnny ortalığı karıştırmaya falan çalışmıyordu ama ben sadece bir ruh halindeydim ve sonra aklımdan çıkaramadım. Sonra dönüp Brampton'a, eğer beni bir orospu gibi itmek istiyorsa, bunu ringde yapması gerektiğini söyledim."

Dane içini çekti.

"Meşru ve onaylı bir dövüşte onu asla yenemeyeceğimi söyledi. Ben de ona, ellerimi arkamdan bağlayıp kendimi yormak için önce annesiyle sevişsem bile beni yenemeyeceğini söyledim."

Dane aslında gülme krizini bastırdı.

"Sonra bana yumruk atmaya çalışmış olabilir, Johnny'nin koruması araya girmiş ve Brampton bana korkak demiş olabilir, sonra da internette beni azarlayıp, beni resmi bir dövüşe davet etmiş olabilir. Çünkü hiç 'gerçek' bir dövüşüm olmadığı için kendisi kadar iyi olmadığımı düşünüyor. Ama ikimiz de bunun saçmalık olduğunu biliyoruz, çünkü öyle olsaydı kim olduğumu bile bilmezdi. Kim olduğumu biliyordu. Arkadaşları da kim olduğumu biliyordu. Ve hepsinin beni bilmesinin sebebi neredeyse hiç yenilmemiş olmam."

"Evet. Biliyorum. Sen yeraltının orta sıklet kralısın."

"Öyleyim. Fark ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Bu unvandan memnun olmalısın. İstedğin buydu, değil mi?" Dane bana imalı bir bakış attı. "Ve şimdi öldürölmeden önce zarif bir şekilde istifa edebilirsin."

"Öldürölmeyeceğim."

"Yani ücretli yayına çıkıp kusursuz istatistiklere sahip deneyimli bir profesyonel dövüşçüyle mi dövüşeceksin? Yerde tebeşir halkası olan, bakımsız, terk edilmiş bir depodan bahsetmiyoruz, Shane."

"Aynı bok, farklı yığın."

"Delirdin mi sen? Bu kadar mı?"

"Muhtemelen. Ama bunu zaten biliyorduk."

Dane bana sadece başını salladı.

"Bak, istatistikleri sandığın kadar önemli değil. Yaşlanıyor. Yavaşlıyor. Ve beceriksiz. Yumruklarıma çok daha fazla güç katıyorum. Ve her açıdan daha iyi bir dövüşçüyüm. Öyle olduğumu biliyorum. Sadece bunu destekleyecek verilerim yok. Kolay bir zafer kazanacağımı düşünüyor. Yanıldığını kanıtlamam gerek."

"İhtiyacın mı var?" dedi şüpheyle. "Yine, neden?"

Ona ne söyleyeceğimi bile bilmiyordum.

Ayağa kalkıp tekrar volta atmaya başladım. Bunu neden bu kadar çok istediğimi gerçekten açıklayamıyordum. Ya da neden bütün gece, içimdeki bu engebeli enerjiyle yerdeki bir delikte volta attığımı. En azından, muhtemelen Dane'in anlayabileceği bir şekilde açıklayamıyordum.

Son derece başarılıydı, iş hayatında kazanmayı severdi, evet. Bir milyarder için fazlasıyla çalışıyordu, fazlasıyla da çalışıyordu, ama bu sadece benim fikrimdi. Benim yaşam tarzımı da anlamıyordu.

Adam oturup lazer gibi odaklanabiliyordu. Saatlerce.

Ben daha çok öfkeli bir boğaydım. Yerimde durmayı sevmezdim.

Ama neyse, hayatımda bir noktada hastane yatağında yatıyordum. Kelimenin tam anlamıyla neredeyse ölüyordum. Genç yaşta hayatımı kaybetmeye bu kadar yaklaştım ve bu yüzden hayalimdeki kariyerimi kaybetmişim. Bir daha asla yürüyemeyeceğimi, normal bir hayat yaşayamayacağımı, hatta paten kayamayacağımı düşünüyordum. Belki de bir daha asla buza çıkmadım ama kelimenin tam anlamıyla ölümün eşiğinden geri dönmüştüm.

Ben hâlâ her anlamda mücadele ediyordum.

Belki bir bağımlılık, bir saplantı ya da başka bir şeydi ama mücadeleden vazgeçmeyecektim.

Ve ben meydan okumaktan geri adım atmadım.

Dün içimde bir şeyleri harekete geçiren Jolie Vola'ydı ve babamın evindeki o brunch'tan kavga etmek için can atarak

ayrılmıştım. Dün gece arkadaşlarla içmeye gittiğimde ise Moe Brampton bana bir fırsat sundu.

O brunch'a uğramanın hata olduğunu biliyordum. Onu görmek için. Ne anlamı vardı ki? Her şey tam da beklediğim gibi gelişti. Onu sandığım gibi kendini beğenmiş bir züppeydi ve bunda hiçbir şey değışmemişti.

Aslında onun bana karşı duyduğu tiksintiyi bizzat görmek, yaraya tuz basmaktı.

Yani, siktir et. Önümüzdeki dört hafta boyunca hayatımı tüketecek bir dövüşe hazırlanıyor olacaktım ve onunla bir daha karşılaşmama gerek kalmayacaktı. Zaferimden başımı kaldırdığımda ise düğün bir anda bitecek ve o da Kaliforniya'ya geri dönmüş olacaktı.

"Birkaç hafta içinde otuz bir yaşına gireceksin Shane," diye hatırlattı Dane, cevap vermediğimde beni sakinleştirmeye çalışarak. "Bu, dövüşmekten emekli olmaya fazlasıyla hazır. Hele ki çıplak elle, beton zeminde, ciddi yaralanmalara yol açabilecek d v şlerden. Bu delilik."

Yine bu.

Emekli olmamı istediğini biliyordum. Dövüşe girmemi, özellikle de yeraltı dünyasında izinsiz, çıplak yumruk dövüşlerine girmemi hiç sevmezdi.

"Birçok adam otuzlu yaşlarına kadar dövüşüyor, Dane."

"Yaralanma olasılıklarını artırıyor, beyin hasarından bahsetmiyorum bile. Çok fazla beyin sarsıntısı geçirdikten sonra kişiliğimizin kelimenin tam anlamıyla değışebileceğini biliyor muydunuz?"

"Ah, ne kadar tatlı. Beni olduğum gibi seviyorsun ve değışmemi istemiyorsun."

"Bu gerçekten bir şaka değıl, Shane."

"Hokeyde de beyin sarsıntısı riski var," diye hatırlattım ona.

"Yani sağılığını, başını, ağır yaralanmanı riske atmaya gerçekten razısın... ne için? Sosyal medyada kamuoyuna bir mesaj vermek mi? TikTok beğenileri kazanmak mı? Moe

Brampton'ın seni eleştirmesini gerçekten umursuyor musun?"

"Belki. Çağrıya cevap vermekten başka seçeneğim var mı?"

"Hepsini. Tüm seçeneklerin var. Görmezden gelebilirsin. Reddedebilirsin. O karanlık küçük toplulukta emekliliğini ilan edip hayatına devam edebilirsin."

"O karanlık küçük topluluk benim için eğlenceliydi. Zarif bir kare kutu olmadığının farkındayım..." Ofis duvarlarını göstermek için daire çizdim. "Ekрана bakıp klavyeye basıp paraları dolaştırdığım bir yer. Ama olsun, hepimiz senin gibi heyecan verici bir hayata sahip olamayız."

Bana onaylamayan bir bakış daha attı ve yazmaya devam etti.

"Destegine ihtiyacım var," dedim ona ciddi bir şekilde.

"Senin için gerçekten bu kadar önemliyse, seni ödemeli televizyonda tekmelenirken izleyebilirim," diye mırıldandı.

"Evet. Belki de öyledir," diye homurdandım. "Ya da belki de başarısız bir hokey oyuncusundan farklı bir şey olarak görülme şansı istiyorumdur."

Dane bana baktı ve bu seferki onaylamamasının sebebi bambaşkaıdı. "Sen hokeyde hiç başarısız olmadın Shane. Sonuna kadar gidebilseydin, başarılıydın."

"İşte aradığım güvenoyu geldi."

Derin bir nefes aldı ve volta atmamı izledi. "Bugün kışına ne girdi gerçekten? Kavgı mı, düğün mü? Yoksa başka bir şey mi?"

Nasıl cevap vereceğimi bilemeden volta atmaya devam ettim. Ya da gerçekten cevaplamak isteyip istemediğimi.

Siktir et.

"Jolie Vola şehre yeni döndü," diye homurdandım. "Babamın yakında üvey kızı olacak. Düğün için. O—"

"Danica'nın kuzeni mi?"

Evet. Kahretsin. Yürümeyi bıraktım.

Danica Vola, Dane'in onlara taktığı isimle "Sıcak Kız Sirki"nin kart sahibi üyelerinden biriydi. Karısı Devi, Lex'in

karısı Talia ve Johnny'nin yeni sevgilisi Angeline, sürekli etrafta dolaşan, spa günleri ve kadın geceleri düzenleyen, sırlarını paylaşan ve tüm erkeklerini ateşli küçük parmaklarının etrafında tutan, birbiriyle bağlantılı bir kız çetesine sahipti. Ve eğer Dane, Jolie'nin kim olduğunu zaten biliyorsa... muhtemelen iç çembere tam olarak nüfuz etmekten sadece bir kız gecesi ve bir dizi tetikçi kadar uzaktaydı.

Hayır. Olmayacak. Tanıdığım herhangi bir adam Jolie ile birlikte olduysa...

"Ee?" diye homurdandım karanlık bir sesle.

"Sanırım Devi onu tanıyor."

"O Kaliforniya'da yaşıyor."

"Çok yazık. Çok tatlı."

"Hayır," diye düzelttim onu. "Çok sinir bozucu."

"O zaman neden onu gündeme getiriyorsun?"

"Çünkü o çok sinir bozucu. Ben de sızlanıyorum. Bu bir sızlanma seansı."

"Onu sevimli olduğu için gündeme getirdiğini sanıyordum."

"Beni dinliyor musun? Yoksa şu anda toplantıda mısın?"

"Çoklu görev yapabilirim."

"Onunla tanıştın mı?"

"Sanırım onu bir yerde görmüştüm. Belki bir fotoğrafta? Ya da bir partide?"

"Sana söylemiştim, o Kaliforniya'da yaşıyor."

"Belki Kaliforniya'dayken."

Kesinlikle beni dinlemiyordu.

Tekrar kanepelerinden birine yığıldım. "Rodeo palyaçosu gibi giyinmiş ve midilliye binmişken senin pipini emdiğini söyledi."

Sonunda gözleri dizüstü bilgisayarının üzerinden tekrar bana kaydı.

Sonra yazmayı bıraktı.

"Bu nasıl olabilir ki?" dedi yumuşak bir sesle.

"Şimdi senin lanet olası ilginı çektim."

"Bayıldım."

Sinirli bir inilti çıkardım. "Tamam, evlilik konusunda yargılayıcı ve kibirli olmayacağına söz ver. Ve ahlaksız bir sürtük olduğum için seks hayatımın seni nasıl üzdüğünü de."

"Ben böyle bir söz vermiyorum."

"Onu becerdim."

"Kim, Jolie mi?"

"Evet, Jolie. Şu anda ondan bahsediyoruz."

"Üvey... kız kardeşin Jolie mi?"

"Başka bir Jolie yok, tamam mı? Ve o benim üvey kız kardeşim de değil. Henüz," diye mırıldandım.

Dizüstü bilgisayarını kapatıp kenara koydu. "Bu büyüleyici."

Ayağa kalktım. "Lex'le konuşacağım."

"Oturmak."

Odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaştım, sonra tekrar oturdum.

"Devam et," dedi.

"Onu becerdim. Yaklaşık dört yıl önceydi. Babamın nişan gecesi idi. Onunla bir barda tanıştım ve becerdim."

"Onu bir kez daha becerdiğini söyle, sanırım bunu yeterince dile getirmedi."

Ona ciddi bir şekilde baktım. "Onu çok becerdim, dostum."

Dane gözlerini devirdi. "Devam et. Konuya gel."

"Sen gönüllere en güzelini veriyorsun."

"Denerim."

"Milyardersin ve bir şirket grubunun başkanısin ama beceriksizsin. Sadece dinle."

"Dinliyorum. Babanın annesiyle evleneceğini bildiğin halde neden onunla sevişiyorsun?"

"Kim olduğunu bilmiyordum. Adının Julie olduğunu söyledi."

Yumruğunu ağzının önüne koydu.

"Gülüyor musun?"

"Hayır," diye yalan söyledi. "Her şey tam bir döngüye girdiğinde çok güzel oluyor. Adı neydi? Ha, evet. Şiirsel adalet."

"Siktir git. Ona sahte bir isim de verdim."

Başını iki yana salladı. "Elbette öyle yaptın."

"Ne?"

"Bunu neden yaptın?"

Ellerimi havaya kaldırdım. "Çünkü bazen böyle yaparız. Bunu biliyorsun. Bu aptallık değil."

"Tabii ki değil."

"Anonimlik. Böylece ailemin kim olduğunu öğrenemezler. Bana bekarken barda bir kızla tanışıp ona sahte bir isim vermediğini, böylece kim olduğunu bilmediğini söyleme. Ya da ailenin kim olduğunu."

"Ben bu işin dışında kalmayı tercih ederim."

Elbette yapardı.

"Tek gecelik bir ilişki olduğunu söylemişti ama kızlar böyle der zaten, değil mi? On dokuz yaşındaydı. Neden beni tekrar görmek istemesin ki? Onu altı kere falan orgazma ulaştırdım. Jimnastik yaptık. İçerisi Olimpiyatlar gibiydi."

Dane içini çekti ve saatine baktı.

"Ona numaramı bıraktım. Adımı da. Ertesi gün kim olduğunu öğrendim. Eminim o da benim kim olduğumu öğrenmiştir. Çünkü, bilirsin, telsiz sessizliği. Sonra benden vebadan kaçır gibi kaçtı ve sonra Kaliforniya'ya taşındı. Sanki lanet olası bir cüzzamlıymışım gibi."

"Bu, cüzzamlı insanlara karşı saldırgan bir davranıştır."

Kollarımı iki yana açtım. "Şu anda bu odada birileri var mı?"

"Yani senin dışında mı?"

Pahalı kanepesindeki küçük dekoratif yastıklardan birini kafasına fırlattım. Başını eğdi.

Kendine geldiğinde, kusursuz koyu sarı saçlarını düzeltti ve bana gözlerini kısarak baktı. "Ah. Ondan hoşlanıyorsun."

"Az önce söylediklerimden herhangi birini duydun mu?"

"Az önce söylediklerinin hepsini duydum."

"Ve?"

"Ve açıkça sorunlarınız var."

"Bu bana yardımcı olmuyor."

"Ah, yardım mı istedin? Ben senin sızlandığını sanıyordum."

Ayağa kalktım. "Gidiyorum. Antrenmanım var. Çocuklara dövüşten bahsedin. Hepiniz orada olsanız iyi olur. Hem de maçı ücretli kanaldan izlemeyin."

"Hı hı. Yatış falan yap. Yeterince alamayınca huysuzlanıyorsun." Dizüstü bilgisayarına geri dönmüş, yazmaya başlamıştı bile. "Sana sürekli söylüyorum, bir kız arkadaşına ihtiyacın var."

"Güzel sohbet, kardeşim. Lex yerine sana geldiğim için çok mutluyum."

"Bunu söyleme."

"Gerçekten çok iyisin, Dane Davenport." Odadan hızla çıktım.

"Huysuzsun!" diye bağırdı arkamdan. "Ve bu kavgaya hazır değilsin!"

Geri dönüp ofisine doğru eğildim. "Biliyor musun? Devi sorunların olduğunda ve ağlayarak bana geldiğinde, sana yardım ettim."

"İçeri gir ve kapıyı kapat," diye homurdandı. "Burada çalışıyorum."

Gözlerimi devirdim ve içeri geri döndüm.

"Evet, bana yardım ettin," diye itiraf etti, "yaklaşık beş dakika boyunca. Geri kalan zamanda bana zor anlar yaşattın ve her saniyesinin tadını çıkardın. Düşünsene," diye düşündü, yüksek atının üzerinde rahatça otururken, "bu tarafta olmak eğlenceli."

"Hiçbir taraf yok, Dane. Sen sadece bir pisliksin, tam ortada."

Kıkırdadı.

Gitmek için döndüm.

"Şeytan."

Durdum. "Şimdi ne olacak?" Haklıydı. Moralim bozuktu.

"Ondan hoşlandığını söyle," dedi abartılı bir sabırla, sanki bir kızın yüzüne avuç dolusu boya tıktırarak anaokulu çocuğuna hitap ediyormuş gibi, "ve yaptığın o aptalca şey için üzgün olduğunu söyle."

"Devi'ye de aynısını mı yaptın?"

"Dürüst olmak gerekirse, yapmam gerekenden çok daha erken."

Evet. Bu sağlam bir tavsiye olabilir. Eğer ondan gerçekten hoşlansaydım.

"Cidden aptalsın. Ondan hoşlanmıyorum, tamam mı? Ondan hoşlanmıyorum. Bunlar zıt şeyler."

"Kendine söylemen gereken her şeyi."

"Ve ben aptalca bir şey yapmadım. Her şeyi mahveden o, ben değilim."

"Hı hı.

"Heyyy, n'aber?" Lex, sanki mekanın sahibiymiş gibi, motosiklet egzozu kokarak içeri girdi. Çünkü Dane, kendi kardeşi ömür boyu kanun kaçağı bir motorcuyken benim yasadışı faaliyetlerde bulunmamı onaylamayan, tam bir ikiyüzlüydü. Lex, kardeşiyle el sıkışmaya gitti, beni kapının yanında dikilirken gördü ve birbirimize baktı. "Öğle yemeği mi yiyoruz, ne yapıyoruz?"

"Neden bana Lex'in buraya geleceğini söylemedin?" diye sordum dişlerimi sıkarak.

Dane gülümsedi.

"Hey, işte buradayım," dedi Lex neşeyle. "Benim için kavga etmenize gerek yok." Bir kanepeye yayıldı. "Az önce neye bulaştım ben?"

"Shane bana bir hikaye anlatıyordu," dedi Dane, bu konuda yanımda kimse olmayacak kadar mutlu görünüyordu. Beni susturmak istercesine elini kaldırdı. "Bakalım özetleyebilir miyim. Bir kızla tanışıyorsun ve ona sahte bir isim veriyorsun. O sana tek gecelik ilişki istediğini söylüyor ve sana sahte bir isim veriyor..."

Lex'in yüzünde bir gülümseme belirdi.

Tavana baktım.

"Sonrasında," dedi Dane, "ona telefon numaranı bırakıyorsun. Seni aramıyor. Ve sen dört yıl boyunca buna sinirleniyorsun."

"Ben öyle demedim."

"Ben de öyle duydum."

Lex kıkırdadı. "Bu kızın adı ne?"

"Julie," diye homurdandım, Dane başka bir şey söyleyemeden. Sonra dönüp dışarı çıktım.

Dördüncü Bölüm

Jolie

"Bunu kesinlikle giymem."

Annemin telaşlı el hareketiyle prova odasından beceriksizce çıktım ve platforma çıktım. Kesinlikle koridorda yürümem mümkün olmayacak bir elbiseyi sergilemek için.

Annemin düğünü için seçtiği renk şeması, altın dokunuşlu beyaz ve klasik kırmızı detaylardan oluşuyordu. Anlaşılan nedimelerinin elbiseleri bu detayların çoğunu oluşturuyordu. Normalde giyeceğim bir şey değildi ama üzerimdeki cesur kırmızı rengi sorun etmedim. Teyzelerimin elbiseleriyle fotoğraflarını görmüştüm ve hepsi çok güzel görünüyordu.

Ama bu elbise tam bir sorundu.

Çok şükür annemin yüzü de aynı fikirdeydi. Yan yan bana bakıyor ve etrafımda kabaran tül katmanlarını dürtüyordu. "Askıda gerçekten daha güzel görünüyordu..."

Gerçekten öyle olmadı.

"Hiç de öyleymiş gibi davranmayalım anne. Bu kıyafetle çok çirkin görünüyorum." Arkamı dönüp prova odasına doğru yürümeye başlamıştım bile.

Annem, bir sonraki elbiseyi giymemi beklerken şampanyasını yudumlamaya devam etti. İkimiz, şık bir butikte özel bir prova için baş başaydık, hafiften pop müzik çalıyordu, buzlu şampanya vardı ve annem gerekirse bütün gün burada olacağımızı açıkça belirtmişti. Burada, butik personeline benim için seçtirdiği bir sürü kırmızı elbise vardı.

Umarım bunlardan biri işe yarardı. Annem hazır elbise aldığımız için zaten bana kızmıştı. Bana özel diktirmek istemişti ama "zorluk çıkardığım" için -yani başka bir ülkede yaşadığım için- bunun için yeterli zaman olmadığını söylemişti. Bu yüzden, bugün seçtiğimiz elbisenin gerekli tadilat ve aksesuarlarının yapılması için yeterli zaman olduğundan emin olmak istiyordu.

Ve Shane beni bu düğünde gördüğünde muhteşem görüldüğümünden emin olmak istedim.

Kesinlikle onunla koridorda yürümeyecektim. Annem bu konuda tamamen hayal görüyordu. Ayak bileğimi kırmış gibi davranmam gerekse bile, bunun olmasını engellemenin bir yolunu bulurdum.

Ama dün aile kahvaltısındaki o küçük tartışmadan sonra eldivenler çıkarılmıştı. Pislik mi yapmak istiyordu? Tamam. Bu onun ayrıcalığıydı ve görünüşe göre adam bir ahır hayvanının tavırlarına sahipti. Ama bu konuda son sözü söylemesi mümkün değildi.

Bu konuda son sözü söyleyecek olan ben olacaktım, hayatını mahvedecek bir elbiseyle bu düğünde ortalığı kasıp kavuracaktım.

Ya da en azından ona şunu düşündürün: Ha, o gerçekten çok tatlı.

Ben elime ne geçerse onu alırdım.

Her iki durumda da, adam benimle girdiği bu çirkin küçük savaşı kazanamayacaktı.

Geri dönüşleri zayıf. Bunlar üzerinde çalışalım ki düzgün bir şekilde mücadele edebilelim.

Tamam, ben de onların üzerinde çalışırım, tamam.

Geri dönüşe hazır ol, pislik.

Az önce içine sıkıştığım elbisenin korse tarzı gövdesiyle dekoltemi dolgunlaştırdım. Sonra prova odasından bugün denediğim ve neredeyse nefret ettiğim beşinci elbiseyle çıktım.

Annemin yüzü biraz aydınlandı. Arkasını benim için sıkıştırmaya geldi ve ben zar zor nefes alabiliyordum. "Bu daha iyi," dedi, ben platforma doğru süzülürken, dev eteğe takılmamaya çalışarak geri çekilirken.

Rahatlamaya çalışarak kıpırdandım. "İçime batıyor..." Derin bir nefes almaya çalıştım ve göğüslerimden biri neredeyse fırlayacaktı. Elimle üstüne vurdum.

Annem kaşlarını çatmadan yaptığı o hareketi yaptı. "Biraz banta ihtiyacın olabilir."

"Çok dar, anne."

"Yani belki daha büyük bir boyutta."

"Ama o zaman etek çok kabarık olur. Zaten içinde yüzüyorum."

Annem kabarık etekli iç eteğin içinde agresif bir şekilde kurcalamaya başladı. "O zaman değiştireceğiz..."

"Bu elbise bana hiç yakışmıyor." Bunu göremiyor muydu? Göz alıcıydı ama çok resmiydi ve içinde kendimi çok garip hissettim. "Gerçekten mi anne? Prens Charming'in balosuna mı yoksa dördüncü düğününe mi katılacağım?"

"Prenses gibi görünüyorsun!"

"Biliyorum. Ben prenses tipi değilim."

"Ama sen benim kıızımsın. Seni... sıra dışı bir şeyin içinde görmek istiyorum."

"Diğer tüm nedime elbiseleri şık ve sade. Hepsi yetişkin kadın elbiseleri. Neden on altı yaşındaymış gibi görünmek zorundayım ki?"

"Şey," dedi annem, hala eteklerimle uğraşıyordu, "belki de gerçekten on altı yaşını doldurmuş olsaydın..."

Aman Tanrım. Kadın hâlâ hayalini kurduğu "topluma uygun tanıtımı" hiç yaşayamadığım için hayıflanıyordu.

Beni zengin arkadaşlarının önüne çıkarıp oğullarından biriyle tanıştırdığı o tanışma. "Bu ne, Jane Austen romanı mı?" Ellerini hafifçe ittim. "Bu değil."

Kendimi prova odasına geri tıktırdığımda annemden hafif bir tıkırtı sesi geldi. Elbiseyi zorlukla çıkardım, sonra diğerlerini karıştırıp kabarık etekli, kuyruklu veya çok katlı olanları kenara ittim.

Sonunda bir şey buldum. İnce askılı, uzun, saten bir elbise çıkardım. İşte tam yetişkin bir kadın elbisesi gibi görünüyordu. İçine girdiğimde, vücuduma sıvı ipek gibi döküldü. Dışarı çıktığımda annem hafifçe nefesini tuttu.

Platforma çıkıp aynalara bakmak için döndüm. "İşte, giyebileceğim bir elbise. Kendimi femme fatale gibi hissediyorum." Hayatımda hiç bu kadar gösterişli bir şey giymemiştim ve bayılıyordum.

"Hmm. Çok seksi, Jolie. Belki de... fazla seksi?"

"Şaka mı yapıyorsun? Madeleine Teyze'nin ne giydiğini gördüm. O dar kadife elbiseyle yürüyen bir şarap gibi."

"Ama... o Madeleine. Onun nasıl olduğunu bilirsin," diye ekledi annem kısık bir sesle, sanki küçük kız kardeşinin apaçık cinsel çekiciliği hepimizin hassas bir şekilde konuşması gereken bir rahatsızlıkmış gibi.

"Yani? Seksi olamaz mıyım?"

Dudaklarını hafifçe büzdü ve hayır, yapamazsın deme dürtüsüne karşı koyduğunu biliyordum. "Bu elbise yaklaşıyor, Jolie. Ama birkaç tane daha deneyelim."

"Elbette. Hadi." İç çekip prova odasına geri döndüm. Bugün onu şımartacağıma dair kendime söz vermiştim. Onun düğünüydü.

Beğendiğim bir tane bulana kadar elbiseleri biraz daha karıştırdım. Üst kısmı şeffaf dantelden, kısa kolluydu; eteği ise uzun, ipeksi ve uçuşan bir etektir. Elbiseyi giydim ve dışarı çıkarken annemin arka fermuarını çekmesi için tuttum. Platforma adım atıp ikimiz de aynada bana baktığımızda, nefes nefese kalan ben oldum.

Şeffaf üstteki danteller meme uçlarımı örtüyordu ama göğüslerimin şekli kesinlikle belli oluyordu. Çok... hoştu. Göğüslerimin hiçbir elbisede bu kadar güzel görüldüğünü görmemiştim. Ama düğün için altına ipek bir atlet giymem gerekecekti muhtemelen, çünkü aman Tanrım.

Bacağımı uzattım. Uzun eteğin sol bacağının ön kısmına kadar uzanan, muhteşem bir yırtmacı vardı. Bu elbiseye bayıldım. Seksi ama bir o kadar da şık.

"Anne. Lütfen bana bunun o elbise olduğunu söyle."

"Çok... inanılmaz görünüyorsun," diye itiraf etti.

"Evet mi dedim? Düğününde istemezsen yine de alırım." Elbisenin içinde kendimi her açıdan inceliyor, her açıdan inanılmaz yakışıyordu. "Çamaşırlarımı onunla yıkayacağım. İçinde uyuyacağım."

"Dört bin dolar," dedi annem kuru bir sesle. "Çamaşır elbisesine harcayacak o kadar paran var mı?"

"Umurumda değil. Arabamı satarım. Zaten ölecek." Cidden, bu elbise için evsizliği bile göze alabilirdim. Mücevhere veya aksesuara bile ihtiyacı yoktu. Sadece bu elbise bile başlı başına bir ifadeydi.

Ve ifade şuydu: Yüreğinden geleni ye, bataklık trolü.

Annem hâlâ bana bakıyordu. "Ayakkabılarını giy ve küçük bir dönüş yap."

Butiğin verdiği topuklu ayakkabılarımı giydim ve anneme doğru yavaşça döndüm, sonra bir dönüş daha. "Ee? Ne düşünüyorsun?"

"Muhteşem." Annemin gözleri benimkilerle buluştu. "Sanırım elbiseyi bulduk."

Ellerimi çırpıttım. Gelinliğimi birlikte seçeceğimize karar vermiştik ve sonunda Jacob ödeyecekti. Paramın yetmeyeceği konusunda haklıydı. "Teşekkür ederim! Bayıldım." Daha önce bir elbise için bu kadar heyecanlanmamıştım. Ama bu düğüne gitmem gerekiyorsa ve Shane de gidecekse, bu elbiseyi giyecektim.

Aynanın önünde dönüp yüksek topuklu ayakkabılara alışmaya çalışırken annemin gözlerinde gerçek yaşlar

parlıyordu. Çok sık topuklu ayakkabı giymeşdim. Butiğın verdiği yapay çiçek buketini bana uzattı, ben de incelemesi için tuttum. Kendimi harika hissettim. Maroon 5 çalıyordu ve bu anın her tonu düğün diye haykırıyordu. Bir anlığına neredeyse kendimi kaptırıp bir gelinlik deneyebilir miyim diye sordum. Daha önce hiç denememiştim. Nedime elbisemi de hallettiğimize göre, belki de eğlenmeye devam edebiliriz?

Ama sonra annem her şeyi mahvetmek zorunda kaldı.

"Bu düğünü gerçekten benimsediğınızı görmek beni çok mutlu etti," dedi aniden duvak rafına bakıyormuş gibi yaparak, "çünkü düğün planlamacım az önce istifa etti ve biraz daha yardıma ihtiyacım olacak."

Dönmeyi bıraktım. "Düğün planlayıcın şimdi ne yaptı?"

"Bıraktı," dedi annem hafifçe, gözlerimden kaçınarak. "Yani, bıraktılar. Tüm hizmet. Düğün planlayıcısı, düğün tasarımcısı..."

"Neyden bahsediyorsun? Hangi düğün planlayıcısı büyük güne bu kadar yakın bir zamanda düğünü bırakır ki?"

"Benimki de öyle yaptı, Jolie."

"Neden?"

"Bilmiyorum. Görüş ayrılığı olduğunu söylediler."

Aman Tanrım! Annemin düğün planlayıcısı ve düğün tasarımcısı, düğünden bir ay önce işi bırakmış. Çünkü annem tam bir gelinzillaymış.

"Anne. Ne yaptın?"

"Ben hiçbir şey yapmadım Jolie," dedi savunmacı bir tavırla. "İşlerini yapmaları için onlara bir sürü para ödüyordum. Yükümlülüklerini yerine getirmemeleri benim suçum değil!"

Tam o sırada, butiğın sahibi arkadan içeri girip bizi kontrol etti. "Nasılsınız hanımlar? Size bir şeyler alabilir miyim..." Benim kızardığımı ve annemin de telaşlı görüldüğünü görünce uykuya daldı.

"Harika gidiyoruz," dedim ona.

"Evet," diye onayladı annem. "Bir şeye ihtiyacımız olduğunda sana haber veririz."

"Elbette." Zavallı kadın topuklarının üzerinde döndü ve arka odaya doğru kayboldu.

Derin bir nefes aldım. Dört yıl önce bir kuaförde tüm ekibin önünde yaptığımız kavgadan sonra kendime söz vermişim, bir daha annemle toplum içinde kavga etmeyeceğim. Gerçi, onunla aynı ülkede yaşamadığım için bu sözü tutmak çok daha kolaydı.

"Madeleine'le bu konuyu konuştun mu?" diye sordum ona.

"Ah, Madeleine iç mimarlık müşterileriyle o kadar meşgul ki. Her şeye son bir kez bakacağını söyledi. Ama bu işe gerçekten bulaşamaz..." Bana hiç hoşlanmadığım bir beklentiyle bakıyordu.

"Hı hı."

"Yani... yani, yapabileceğini düşündüm, Jolie."

"Ama yapamam."

"Burada çalışmayacaksın. Zamanın olacak."

"Düğün tasarlamak için zamana ihtiyaç var, anne."

"Elbette hayır. Ama az önce arkadaşın için tasarladığın düğünü sen tasarladın, adı neydi? Kaliforniya'da. Bu işte çok iyisin."

İş arkadaşımın arkadaşı neydi? Ama o sadece küçük bir düğündü ve bunun için bana pek para ödenmedi.

"Aslında profesyonel bir düğün tasarımcısı değilim anne. On yıllık bir iç mimarlık öğrencisiyim ve bir ikinci el mağazasında çalışıyorum," dedim ona, çünkü belli ki hatırlatmaya ihtiyacı varmış.

"O düğünün fotoğraflarını gördüm. Çok güzel bir iş çıkarmışsın."

"Teşekkür ederim. Ama sana düğününü tasarlamayacağımı söylemişim. Bunu zaten konuşmuştuk." Yaklaşık bir yıl önce, başka bir arkadaşım için düğün tasarladıktan sonra, bu fikri benimle paylaşmıştı.

Ve ben ona temelde "Asla olmaz" demiştim.

"Ve San Diego'dayken bu çok mantıklıydı," dedi. "Ama şimdi buradasın, düğün yaklaşıyor ve bir kez daha bir düğün tasarımcısına ihtiyacım var... Neden olmasın?"

Tamam. Neden olmasın? Aklıma birkaç sebep geliyor.

Öncelikle, annemi müşteri olarak alma fikri benim için tam bir kabustu.

"Bunun için cömert bir bütçeniz olduğunu varsayıyorum," dedim. "Birini işe alın yeter."

"Şimdi, ilk gelen pes etmişken, bu konuda herhangi birine nasıl güvenebilirim? Üstelik büyük güne bu kadar yakinken?"

Haklı bir yanı vardı.

"Birkaç düğüne gittiğini sanıyordum," diye üsteledi.

"Evet. Yaptım. Ama bilerek değil." Ben de bunu ciddi bir iş olarak düşünmemiştim. Neredeyse tamamen bu işe kapılmıştım, çünkü tanıdığım birçok insan evleniyor ve ben de sürekli bekar olduğum için, tasarımla ilgili başka işlerde gerçek bir beklentim olmadığı ve onların gözünde yapacak daha iyi bir işim olmadığı için, bir arkadaşımın düğününü tasarlamaya ikna edilmişim. Ve oradan da haber yayıldı.

"Bu bilerek yapılmış olabilir," dedi.

"Anne, düğünlerden nefret ediyorum."

"Ah, öyle diyorsun. Doğru olamaz."

"İnan bana, olabilir." Her zaman nedime olup asla gelin olmama durumu sıkıcı olmaya başlamıştı. Üstelik daha yirmi üç yaşındaydım. Ne bir erkek arkadaşım ne de uygun bir aday vardı.

Düğünler, hayatımın bu noktasında, hafif sinir bozucu ile tamamen depresif arasında bir yerde seyrediyordu.

"Bu annenin düğünü," diye hatırlattı bana. "Ve işin büyük bir kısmı çoktan bitti. Mekan ve ikramlar çoktan rezerve edildi. Davetiyeler dağıtıldı ve katılım belgeleri geldi. Çiçekler, pasta ve dekorasyon hazırlandı. Tabii ki... dekorasyonun büyük kısmı düğün tasarım hizmetine ait..."

"Az önce kapanan servis mi?"

"Kesinlikle. Bu yüzden o kısmı gerçekten birinin üstlenmesi gerekiyor. Yani, büyük günde tasarımı gerçekleştirecek. İhtiyacımız olan her şeye sahip olduğumuzdan ve her şeyin kusursuz görüldüğünden emin olacağız."

Tanrım. Bunu gerçekten düşünüyor muydum?

Bana umutla bakıyordu. "Bu senin için kolay bir iş olacak Jolie. Ve tabii ki sana para ödeyeceğiz."

Öf. Burada maaş çeki alma cazibesine kapılmak istemedim ama... Bir ikinci el mağazası kasiyerinin maaşıyla pek de rahat geçinemiyordum. Spoiler uyarısı: Asgari ücretin biraz üzerindeydi.

İç çektim. "Gerçekten yapılacak ne kadar şey kaldı?"

"Pek bir şey yok," diye ısrar etti. "Oturma planına kadar her şey organize edildi. Sadece her şeyin plana uygun gittiğinden emin olmanı istiyorum."

Harika. Yani bir şey ters giderse, suçlanacaktım.

Ama az önce söylediği bir şey ilgimi çekti...

Oturma planı.

Düğün planından ve tasarımımdan ben sorumlu olsaydım... ve oturma planı gibi şeylere erişimim olsaydı... Shane'in baş masada veya benzeri bir kabusta yanında oturmak zorunda kalmayacağımdan emin olabilirdim. Hatta, ona hiç yakın olmamamı sağlayacak şekilde ayarlayabilirdim.

"Tamam. Biliyor musun? Ben yaparım."

Annem gülümsedi. "Ah, canım," diye coşkuyla bağırdı. "Çok eğlenceli olacak!"

İşte bundan çok şüpheleniyordum.

Ama ilk defa, bu düğünün nasıl ilerleyeceği konusunda bir miktar kontrolüm olacağına dair söz vererek, sıcak elbisemle burada dururken, aslında bunu biraz olsun sabırsızlıkla beklemeye başlamıştım.

Belki de ondan nefret bile etmezdim.

Annemle vedalaştıktan sonra, en yakın arkadaşımınla öğle yemeği yemek için Kitsilano'ya taksiyle gittim. Spa'dan birkaç blok ötede, onun işlettiği küçük bir bistroda buluşacaktık. İçeri girdiğimde Alyssa çoktan bir masada oturuyordu ve beni görünce ayağa fırladı, yüzü ıslıl ısıldı.

"Hadi fotoğrafını çek artık," diye takıldım yanına yaklaşırken.

"Eve geldiğin için çok mutluyum!"

Sıkıca sarıldık. "Ben de." En azından her hafta FaceTime'da görüşüyorduk. Ama aslında aynı değildi. Onun arkadaşlığını, canlılığını ve yanında olmanın beni her zaman daha iyi bir ben olma isteği uyandırmasını özlemiştim.

Onu kol boyu uzağında tuttum. "Burada fotoğraf çeken ben olmalıyım. O kadar sofistikesin ki canım yanıyor."

"Bu eski şey mi?" Otururken dar midi elbisesini düzeltti. Üzerinde cesur siyah beyaz çizgiler vardı. Uzun kahverengi saçları kalın ama düzgün bir örgü halindeydi, temizlenmiş yüzüne sadece bir damla kırmızı ruj sürmüştü. Alyssa her zaman bu minimalist, klasik zarafeti yansıttırdı, bense... üzerinde çalışılan bir patchwork'tüm. "Göz kamaştırıcısın," dedi, ellerimi masanın üzerinden tutarak.

"Teşekkür ederim. Çok nazıksın." Gerçekten öyleydi. Bugün saçımı hiç yapmamıştım, makyajla uğraşmamıştım ve onun kıyafetinin aksine, üzerimdeki kot etek ve tişört bir moda köşesine konu olacak kadar bile değildi. Ama Alyssa'yla çocukluğumuzdan beri bir süre aynı sokakta yaşamış ve hayatımız boyunca, ara sıra yaşadığımız dramatik tartışmalara ve her şeye rağmen sadakatimize kadar kardeş gibiydik. "Buna bayılacaksın. İkinci el mağazasından aldığım gardırobum büyük bir yenilikle karşı karşıya. Dört bin dolarlık bir elbiseyle."

"Nedime elbiseni aldın mı?"

"Evet, ve bu muhteşem. Artık kendimi savaşa çok daha hazır hissediyorum."

Alyssa, bahsi geçen savaştan bahsedildiğinde acıyla irkildi ve garson siparişimizi almak için yanımıza geldiğinde ellerimi bıraktı. Tekrar yalnız kaldığımızda bana, "Bütün bunlar hakkında ne hissediyoruz?" diye sordu.

"Düğüne yardım etmeyi kabul ettiğime göre, biraz daha iyiyim. Annemin düğün planlamacısı ve tasarımcısı olarak görevi devralıyorum. Sadece halihazırda yapılmış planları uygulamak için," diye ekledim, Alyssa "Deli misin?" diye sormadan önce.

"Ah. Vay canına," dedi onun yerine, anlayışla. Çünkü gelinle defalarca tanışmıştı. "Ve sen şimdiden bu anlaşılmadan pişman mısın?"

"Beni çok iyi tanıyorsun."

Sırıttı. "Şey, biliyor musun? Bence bu harika bir fırsat olabilir aslında. Daha fazla deneyim kazanırsın, portföyün için güzel fotoğraflar çekersin. Belki de düğün tasarlamaya devam etmek istersin."

"Şüpheliyim," dedim huysuzca.

Nazikçe gülümsedi. "Hâlâ düğünlerden nefret mi ediyorsun?"

"Aşağı yukarı."

"Margot ve Jacob'ın bütçeyi sonuna kadar zorladığını biliyorsun. Akraba değilsen, onları bulmak kolay değil." Doğruydum. "Ve eminim sana cömertçe ödeme yapacaklardır."

"Yapacaklar."

"Ama Margot'yla çatışmaktan korkuyorsun sanırım..."

"Pek sayılmaz," diye itiraf ettim. "Sadece her şeyin yolunda gitmesini istiyorum. Bu düğün onun için çok şey ifade ediyor. Aslında onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim." Bu da doğruydum. Biraz tatlıydı. Gergin annem, Jacob yakınlarda olduğunda aşık bir genç kız gibi parlıyordu. "Bu konuda benimle tartışmayacak. Sanırım."

"Bunu başarabilirsin," dedi Alyssa destekleyici bir tavırla. "Yeteneklerin var ve mükemmel bir zevkin var..." Kirpiklerini kırıştırdı. "Ve iyi tarafı, düğün hazırlıkları sırasında muhtemelen birçok kişiyle tanışacaksın, sonra bir iş teklifi alıp bize geri döneceksin."

Sırıttım. "Plan bu mu?"

Garson içkilerimizi getirirken, "Belki Madeleine seni tekrar işe alır," diye düşündü. Ona şarap, bana da favorim: limonlu margarita.

Bir yudum aldım. "Eski işimi geri almak istemiyorum." İstemiyordum ve bunu biliyordu. Üç yıl önce taşındığımda Madeleine Teyze'nin iç mimarlık firmasındaki resepsiyonistlik işimden ayrılmıştım. Ve üç yıl önce o da benim yerime geçmişti. Muhtemelen o işte benden çok daha iyi olan biriyle.

"En azından düğün üzerinde çalışmak sana buradayken meşgul olacak bir şey verir," dedi şarabından bir yudum alırken. "Yani sadece... bilirsin işte..."

"Yeni üvey kardeşimin cinayetini planlarken zamanımı Cheetos yiyerek mi geçireceğim?"

Neredeyse titredi. "Ona üvey kardeş demeyi bırak. Seni yedi bitirdi. Çok ürkütücü."

Evet; Alyssa tüm o çirkin gerçeği biliyordu. Ve bunu bilen tek kişi de oydu.

"Beş hafta içinde tam olarak bu olacak."

"Tamam, teknik olarak öyle," dedi. "Sanırım. Ama ikiniz de yetişkinsiniz. Aynı şey değil."

Margaritamdan bir yudum aldım ve itiraf ettim: "Onu dün gördüm."

Çenesi düştü. "Onu zaten gördün mü? Ve bana söylemedin mi?"

"Sana yüz yüze söylemek istedim. Mesajla anlatmaya çalışmak çok moral bozucuydu."

En yakın arkadaşım benim için acı çekiyormuş gibi görünüyordu. "O kadar mı?"

"Aslında... bir kabustu. İğrençti. Bana ne kadar keyif aldığıma hatırlatmaya çalıştı."

"Cidden?"

"Umarım cehennemde çürür."

"Ne yaptın? Lütfen bana onun aptal, güzel yüzüne tokat attığını söyle."

Acı acı güldüm. Alyssa, Shane'le hiç tanışmamıştı ama ben ona onu canlı bir şekilde anlatmıştım ve o da zaten onu Google'da aramıştı.

Ben de onunla tanıştığım gecedен sonra öyle düşünmüştüm.

Meğerse, üniversitedeyken on beş saniyelik şöhreti sayesinde internette aranabilir birkaç fotoğrafı varmış. O zamanlar hokey oyuncusuymuş.

Haklıymışım. O bir sporcuydu.

Kendisiyle tanışmamdan çok önce hokey kariyeri sona ermişti.

Keşke o gece barda onu arasaydım. O zamana kadar Jacob'ın diğer oğullarıyla tanışmıştım ve evlat edindiği bir oğlu olduğunu biliyordum; gergin bir ilişkisi olan bir oğlu. Adının Shane olduğunu biliyordum. Hatta Jacob'ın evinde çocukken ve gençken çekilmiş birkaç fotoğrafını bile görmüştüm. Ama barda tanıştığım adam o çocuğa benzemiyordu. Zaten Jacob'ın oğlunun, henüz tanışmadığım tek oğlunun nasıl görüldüğünü, yakışıklı olup olmadığını veya bir gece barda benimle sevişmeye çalışıp çalışmayacağını merak etmem için hiçbir sebep yoktu. Çünkü bunu kim yapardı ki?

"Hayır, ona tokat atmadım. Ona bu zevki yaşatmazdım. Muhtemelen bundan zevk alırdı ya da öyle bir şey olurdu."

Alyssa homurdandı, çünkü ikimiz de Shane'in amatör bir MMA dövüşçüsü olduğunu biliyorduk. Annem hiç söylememişti ama kuzenlerim söylentileri duymuştu; "yeraltı dövüşlerine" karıştığı söylentileri, her neyse işte. Alyssa ayrıca onunla geçirdiğim gecenin neredeyse her ayrıntısını biliyordu.

Yaptığımız tüm o sapıkça, lezzetli şeyler, hepsi onun kışkırtmasıydı. Vücudundaki morluklar ve yara izleri ve bana hükmetme şekli. Bana küçük kız demesi. Bana patronluk taslaması ve ben buna bayılıyordum.

Ertesi sabah kim olduğunu öğrendiğimde çok utandığım için ağladım.

Ben de kucağında ağlamıştım. Whistler'dan eve döner dönmez ona tüm hikayeyi bizzat anlattım.

"O gece için kendini affetmelisin, Jolie," dedi bana kitap okur gibi.

"Biliyorum. Sadece... henüz yapamıyorum."

"Dört yıldır kendini cezalandırıyorsun zaten. Evet, anneni incittin. Evet, acı dolu bir kavga ettiniz. Ve evet, o gece ortadan kaybolduğunda senin için endişelendi. Nişan partisine gelmediğinde onu mahvettin. Biliyorum. Hepimiz biliyoruz. Ama o zamandan beri üstesinden geldin. Aranızdaki her şey eskisi kadar kötü değil."

"Evet. Çünkü ondan uzaklaşmak için başka bir ülkeye taşındım."

"Öyle mi?" diye sordu Alyssa anlamlı bir şekilde.

İç çektim. "Bilmiyorum."

"Yoksa ondan ve o gecenin anılarından uzaklaşmak için mi taşındın?"

"İkisi de, tamam mı? Bunu biliyorsun. Taşınmadım. Kaçtım. Ve bu hiçbir şeyi çözmedi."

Umutla bana baktı. "Öyleyse neden geri dönmüyorsun?"

"Çünkü orada bir işim ve hayatım var."

"Ve burada ailem var."

"Çok fazla aile," dedim ekşi bir sesle. "Ve giderek büyüyor. Ve onun yanında olmaya dayanamam. Aile kahvaltıları, akşam yemekleri, Noeller..."

Alyssa nefes nefese kaldı. "Noel'e geri dönmeyecek misin? Yani, hiç?"

"Beni bir daha görmek istiyorsan Noel'i Kaliforniya'da geçirmeye başlaman gerekebilir."

"Vay canına." Biraz üzgün görünüyordu ve onu bu konuda hayal kırıklığına uğrattığım için nefret ediyordum. Ama geri dönmeyeceğimi bilmesi gerekiyordu. "İtiraf edeyim... Onu tekrar gördüğünde korktuğun kadar kötü olmayacağını ve belki bir şekilde seni geri kazanabileceğimi gerçekten umuyordum."

"Üzgünüm. Öyle değil. Korktuğumdan çok daha kötüydü ve o, hayal ettiğimizden çok daha büyük bir pislik."

İçini çekti. "Şey, eğer gerçekten sadece beş hafta buradaysan..." Şarabını neşeyle kaldırdı. "Hadi, bundan en iyi şekilde yararlanalım. En iyi arkadaşım geri döndü ve bundan daha mutlu olamazdım. En azından benim için mutlu ol, tamam mı?"

"Burada olmaktan mutluyum. Seninle." İçeceğini onunkine koydum ve yudumladım.

"Peki annenle?" diye sordu.

"Ve annemle."

"Güzel. O zaman belki de nişan partisiyle ilgili suçluluk duygusunu bir kenara bırakabilirsin. Aranızdaki geçmişi temizleyip yeni bir başlangıç yapabilirsin. Bu, Margot'nun hayatında heyecan verici bir dönem. Sonunda kendine uygun birini buldu. Çünkü hepimiz biliyoruz ki baban öyle biri değildi."

"Çok doğru."

"Ve bu arada evlendiği diğer kaybedenler de öyle değildi."

İnledim. "Biliyor muyum? Üç numaralı kocayı hatırlıyor musun? Lennox'u? O ukala antikacıyı? Tam bir züppeydi."

"Güve koleksiyonu olan mı?"

"O ikinci kocamdı."

Alyssa ürperdi. "Aman Tanrım. O da tam bir züppeydi. O adamla yatmayı hayal edebiliyor musun?"

"Hayır, yapamam."

"Jacob Ellis ciddi bir yükseltme."

"Evet," diye onayladım. "O o."

O akşam annem ve Jacob'la akşam yemeği yedikten sonra annemin düğün defterini ve tüm notlarını alıp güneş odasına gittim ve onları yere serdim.

Burada sadece üçümüz varken ev çok daha sessizdi, ama akşam gökyüzü kararıp bahçedeki ışıklar parıldadıkça daha da keyifliydi. Kışın güneş odasının kendisi bile geceleri sıcak bir parıltıyla aydınlanıyordu.

Shane'in bu evde büyüdüğünü düşünürsek, burada beklediğimden daha rahat hissettim kendimi.

Belki de bunun nedeni, Jacob'ın annesi taşındığında evin içinin tamamen yeniden tasarlanmasını sağlaması ve bunun parasını ödemesiydi. Ve Madeleine inanılmaz bir tasarımcıydı.

Bu düğün tasarımı konusunda bana ne kadar danışabileceğini merak ettim. Madeleine'in genel olarak ne istersem bana yardımcı olacağından emindim, ama gelin onun gergin ve baskıcı ablasıydı. İç mimarlık müşterileriyle çok meşgul olmasının yanı sıra, işi reddetmesinin bir sebebi olduğundan şüpheleniyordum.

Annem içeri girince başımı kaldırıp baktım. Düğün planlarına göz gezdirdiğimi görünce gülümsedi. Düğünde bana yardımcı olması için beni işe alması ve bugün beni gelinliğimle görmesi onu gerçekten mutlu etmiş gibiydi.

Onu memnun etmek konusunda biraz sıcak hissettiğimi fark ettim ve sonra kendime kızdım. Uzaklaştığımda annemi memnun etme konusunda endişelenmeyi bıraktığımı gerçekten düşünmüştüm.

"Jacob'ın bu gece ofisinde yapması gereken küçük bir iş var," diye açıkladı elinde şarap kadehiyle. "Size katılabilir miyim?"

"Elbette hayır. Orası senin evin." Ve senden kaçınmak isteseydim odama saklanırdım ya da giderdim.

Annem, şarap ve kapağında çok kaslı, üstsüz bir adamın resmi olan bir kitapla pencerelerin önündeki şezlonga yaslanmıştı. Daha iyi görebilmek için başımı eğdim. Kapaktaki adamın etli göğüsleri, şişkin karın kasları ve sakalı vardı ve elinde bir balta tutuyordu. Arkasında bir orman ve bir kütük kulübe vardı.

"Ee, Margot?"

"Hmm?"

"Ne okuyorsun sen?"

Kitabının üzerinden gözlerime baktı, sonra sanki üzerinde ne yazdığını unutmuş gibi kapağına baktı. "Ah, Jacob benim için almış. Golf kulübümdeki kadınlardan biri beni bu seriye yönlendirdi."

"Romantik romanlar okuduğumu bilmiyordum." Annem romantik biri değildi gerçi... Ama bir milyon yıl geçse bile sokağında kocaman sakallı ve baltalı bir adam bulacağını düşünmezdim.

"Jacob yatak odasında çok tutkulu," dedi ve kulaklarım kanamaya başladı. "Ona ayak uydurabileceğimden emin olmak istiyorum."

Duyduklarımı unutmaya çalışarak ona baktım.

Omuz silkti. "Ben ateşli kitaplarımı okuyup yatağa biraz daha fazla amoureuse hissettiğimde bundan hoşlanıyor."

"Çok fazla bilgi, anne," diye inledim, başımı sallayarak. "Çok fazla bilgi."

Düğün planlarına odaklandım ve onu buharlı kitabıyla baş başa bıraktım.

Annemin dediği gibi, yapılacak pek bir şey kalmamıştı. Ama düğüne kadar olan zamanımı eğlenerek, tasarımı değiştirerek kolayca geçirebilirdim. İsteseydim.

Ve bir bakıma öyle de yaptım.

Akşam yemeğinde tasarım bütçesini sorduğumda Jacob bana bütçe olmadığını, yani anneme istediği düğünü yapmak için ne gerekiyorsa onu ödeyeceğini söylemişti.

Ve artık istediği şey, önerdiğim her şeydi. Tabii ki fikirlerimden herhangi birini veto etmediği sürece. Mevcut

tasarıma kendi yorumumu katmam için kesinlikle biraz hareket alanım vardı. Annem, akşam yemeğinde ona önerdiğimde bile memnun olmuş gibiydi.

Daha önce hiç böyle bir fırsatım olmamıştı. Şimdiye kadar çalıştığım düğünlerin hepsinin bütçesi oldukça kısıtlıydı.

Annem ve Jacob, Whistler'da bir destinasyon düğünü yapacaklardı çünkü Whistler onlar için özeldi; Jacob orada evlenme teklif etmişti, nişan partilerini orada yapmışlardı ve her yıl yıldönümlerini kutlamak için oraya gidiyorlardı. Bu yüzden annemin önceki tasarımcısı, bolca ahşap, yerel bitki ve çiçek kullanarak Pasifik Kuzeybatısı havasını benimsemişti. Lüks, sıcak ve zarif bir elbiseydi ama ben biraz daha gösterişli bir şeyin, özellikle de annemin giyeceği elbisenin anneme ve Jacob'a daha çok yakışacağını düşündüm. Ve annemin çok sevdiği o klasik kırmızıdan biraz daha fazla yakalayabilirdik.

"Anne? Çiçekleri değiştirmeme izin verir misin? Ve dekorun bir kısmını da?"

Bana baktı. "Bunu yapabilir miyiz?"

"İstediğimiz her şeyi yapabiliriz. Yeter ki zaman olsun."

"Tabii ki Jolie. Zaman olduğu sürece. Son dakika değişiklikleri yüzünden strese girmek istemiyorum ve Jacob'ın hiçbir şey için endişelenmesini istemiyorum," dedi ciddi bir şekilde. Aslında oldukça komikti, çünkü Jacob, annesi sinir krizi falan geçirmediği sürece düğünle ilgili hiçbir şey için endişelenmeyecekti.

"İyi olacağız anne. Söz veriyorum. Çılgın riskler almayacağım. Her şey için yedek planlarımız olduğundan emin olacağım ve satın alma konusunda nihai karar vermeden önce her şeyi seninle mutlaka görüşeceğim."

"Tamam o zaman."

Dikkatimi önümdeki kağıt yığınlarına geri verdim ve bir sonraki görevime koyuldum: Annemin oturma planını son haline getirmesine yardımcı olabilmek için tüm katılım bildirimlerinin eksiksiz olduğundan emin olmak.

"Biliyor musun, belki de bu aslında bir lütuftur," dedi neşeyle çalışırken beni izlerken. "Ne de olsa kızım düğünümü planlamama yardım edecek."

"Gerçekleşen bir rüya," dedim alaycı bir şekilde.

Bana sadece "tıs" dedi ve dağ adamına geri döndü.

Arkama yaslanıp, düğün planlayıcısının annemle birlikte hazırladığı RSVP kartları yığınınına ve taslak oturma planına baktım. Plan, şimdiye kadar planlanmış diğer tüm detayların yazılı olduğu bir kağıt parçasıyla birlikte önümde basılmıştı. Her şey çok iyi organize edilmişti.

Ama detayları inceledikçe, tüm bu dikkatli planlamanın ortasında büyük ve göz kamaştırıcı bir kara delik olduğu netleşiyordu. Bataklık trolü şeklindeydi.

Düğüne henüz katılım bildiriminde bulunmayan sadece üç davetli vardı. Biri Jacob'ın iş arkadaşı, diğeri ise annemin eski bir arkadaşıydı.

Ama diğeri Shane'di.

Etrafımda hazırladığım RSVP kartlarını ne kadar tarasam da ondan bir RSVP gelmedi.

"Anne? Aldığın tüm RSVP kartlarının burada olduğundan emin misin?" Annemin Jacob'ın tüm oğullarına resmi davetiye gönderdiğini biliyordum. Hepsi listedeydi. Şu anda Joss'tan ve Brandon'dan gelen birer karta bakıyordum. Şımarık sporcu Darcy bile RSVP'yi onaylamıştı.

"Öyleler. Hepsini bir arada tuttum. Neden?"

Davetli listesinde Shane'in ismine bakakaldım. Shane Madrigal +1. Annemin oturma planında baş masada oturuyordu. Hatta tam yanımda oturuyordu. (Ama uzun süre değil.)

O da düğün partisindeydi.

Ve o da katılmadığını bildirmemişti.

"Canım?"

Başımı kaldırdığımda annemin bana endişeyle baktığını gördüm. "Ha?"

"İyi misin? O sesi sen mi çıkardın?"

"Ne sesi?"

"Küçük bir kızken, hastalanmadan hemen önce yaptığın."

Öyle mi? "Ah. Şey... İyiyim."

Gözleri önümde serili evrakları taradı. "Planlarda bir sorun mu var?"

"Hayır. Sorun değil. Her şey harika görünüyor." Ona gülümsedim.

Annem kitabına geri döndü, ben de takım elbise dükkanından ve terziden gelen basılı e-postalara ve faturalara tekrar baktım. Shane de takım elbise provasına gitmesi gerektiğinde gitmemişti. Gitmeyen tek kişi oydu; sağdıçların provaları geçen ay yapılacaktı ama Shane'inki yapılmamıştı.

Aniden adama duyduğum tiksinti öfkeye dönüştü. Cidden düğün planlarını bozmaya mı çalışıyordu?

Hayır, asla.

Annemin ya da Jacob'ın bu düğünün tek bir detayını bile mahvetmesine izin verir miydim?

Bir kalem alıp oturma planındaki adının üzerine bir çizgi çektim ve üstüne Darcy yazdım. Sonra masanın diğer ucuna Darcy'nin adını çizdim ve üstüne Shane yazdım. İşte. Küstah sporcu çocuğun yanına oturdum. Bataklik yaratığından daha iyiydi.

"Deneyebilirsin," diye mırıldandım, adının yanına küçük bir bataklik trolü yüzü çizerken, "ama bu düğünü mahvedemeyeceksin, Shane Madrigal."

"Hmm? O neydi?" Annem kitabından başını kaldırdı.

"Bu düğün çok büyümlü olacak," dedim. Bir kez daha gülümsemeye çalıştım.

Öyle olurdu. Onun kazanmasına izin vermezdim.

Eğer Shane kavga istiyorsa, kavgayı elde ederdi.

Ama annem bana gülümsediğinde içimde ufak bir suçluluk tohumu kök saldı.

Ya gerçekten düğünü mahvetmeye çalıştıysa ve bunun tek sebebi bensem?

Beşinci Bölüm

Shane

Daireme doğru sendeledim, saatin kaç olduğunu merak ediyordum ve birinin yere bıraktığı şişirilebilir bir seks bebeğine -erkek- takıldım. "Siktir." Kapı zili, çalan kişi üzerinde uyuyormuş gibi şingırdıyordu. Doğrudan asansöre açılan endüstriyel kapıyı açtım ve kapıyı açtım. "Ne?"

Çınlama sesi kesildi ve avucumun içiyle gözlerimi ovuşturarak uyanmaya çalıştım.

Jolie Fucking Vola kapımdaydı.

Gözlerimi kırptırdım, onu halüsinasyon gördüğümü umdum. Ama öyle bir şansım yoktu. Asansörde durmuş, ekşi, sümüklü küçük bir yüzle bana bakıyordu.

"Ne istiyorsun lan?"

Bakışları kısa bir süre üzerimde gezindi, sonra bakışlarını kaçırdı. "Çok klassın, Shane Madrigal." Dün gece giydiğim iç çamaşırım dışında çıplaktım ve bu onu rahatsız ediyor gibiydi.

Eh, burası benim lanet olası evimdi. Üzerimde bir şey olduğu için şanslıydı. "Seni buraya kim çıkardı?"

"Kapıdaki adam."

"Güvenlik mi demek istiyorsun? Kaybedenleri uzak tutmak için para ödediğim adam mı?" Gözlerim tişörtü ve

şortunun üzerinde gezindi. "Bunu başarmak için ne yaptın?"

Geri çekildi, sanki onu oral seks yapmakla suçlamışım gibi. "Şey, nazıkçe sordum!" diye tereddüt etti. "Ve... ona beni beklediğini söyledim."

"Yani yalan söyledin."

Rahatsızca kıpırdandı. "Ona... aile olduğumuzu söyledim." Bu kelimeyi söylerken sanki onu aşağılıyormuş gibi ürperdi. "Beni bırakmayacağını düşündüm. Ve seninle konuşmam gerekiyordu."

Son cümle neredeyse onu kusturacak gibiydi.

Ama o tek kelime... ihtiyaç... biraz merakımı uyandırdı.

Bu yüzden yüzüne kapıyı çarpmamaya karar verdim. Şimdilik. "Saat kaç?"

"Neredeyse öğlen oldu. Uyuyor muydun?"

"Kahretsin, evet." Toplarımı kaşıdım.

"Üzerine bir şeyler giy," dedi sinirli bir şekilde.

"Bunu neden yapayım?"

"Çünkü konuşuyoruz."

"Öyle miyiz?"

Arkamı dönüp yatak alanına doğru yürüdüm, esnedim.

"Şey, içeri girebilir miyim?" dedi asansörden, sanki o lanet olası veliaht prensesmiş de ben kırmızı halıyı serip önünde diz çökmeye cesaret edememişim gibi.

"Ne yaptığın umurumda değil. Ama değişiyorum, bu yüzden." İç çamaşırımı düşürdüm ve onun boğuk sesini duydum. Çekmecedan yeni birkaç tane çıkarıp giydikten sonra omzumun üzerinden baktım. Hâlâ asansörde duruyordu ve gözlerini kapatıyordu.

Dolaba girip üzerime bir eşofman geçirdim, sonra gerinerek dışarı çıktım. O hâlâ gözlerini kapatıyordu.

"Giyindin mi?!"

"Giyinmiş" ifadesini tanımlayın.

Parmaklarının arasından baktı, sonra elleri düştü. Üstsüz gövdeme ekşi bir bakış attı, sonra içeri girip kapıyı kapattı ve ben işemek için banyoya girdim. Geri

döndüğümde, endüstriyel çatı katımın ortasında durmuş, her şeyi inceliyordu. Yüksek tavanlar. Tertemiz spor salonu. Bir tarafta açık, lüks mutfak.

Vancouver şehir merkezine bakan pencerelerin duvarları şu anda panjurlarla kaplıydı.

Kumandayla perdeleri açtım ve içeriye gün ışığı doldu.

"Eviniz... güzel," dedi tarafsız bir şekilde, mutfağa doğru ilerlerken ve benden uzaklaşırken kendini kucakladı.

"Kanalizasyonda yaşamamı mı bekliyordun?"

Bana o ekşi suratını gösterdi. "Eminim, kendini evinde hissedersin."

Yanına gittim. "Nerede yaşadığımı nasıl buldun?"

"Davetli listesi."

"Ha?"

"Düğün için. Davetiyeni almadın mı?"

Ona bakakaldım. Gerçekten öyle miydi?

"Davetiyemi alabilmem için bu kadar yolu geldiğine mi inanmamı istiyorsun?"

Sinirlendi. "Cevap vermedin." Kollarını öfkeyle kavuşturmuş, omuzlarını sıkımişti ve suratındaki sert ifadeye bakılırsa ciddiydi.

Kahkaha attım. "Cevap verir misiniz?"

Yanakları kızardı. "Katılımcı olmalısın. Böylece herkes geleceğini bilir."

"Herkes mi?" Kollarımı kavuşturdum, duruşunu taklit ettim ama kıcıma sopa sokmadım. "Gelip gelmeyeceğim konusunda endişelenen tek kişi sensin gibi görünüyor."

Gerçekten çıldırmak istemiyormuş gibi derin bir nefes aldı ve buz gibi bir sesle, "Annem düğünde yardım etmemi istedi. Ben de yardım ediyorum." dedi.

Elbette. Çünkü o kadar uslu bir kızdı ki, annesi ve üvey babası ne derse onu yapardı. "Sana sordu mu? Yoksa yardım etmeni mi söyledi? İkisi arasında fark var, biliyorsun."

"Bu düğün onun için çok şey ifade ediyor," diye fısıldadı, "ve baban için de."

"Bu yüzden?"

"Peki, katılacak mısın?"

"Muhtemelen."

"Harika. O zaman lütfen takım elbiseni olması gerektiği gibi denetleyebilir misin?"

Ona baktım. Tam burada, benim dairemde tuhaf bir çıkmazdaydık. Ve ben henüz uyanmamıştım. "Şimdi de bir takım elbise için mi karşıma çıkıyorsun?"

Gerçekten burada ne yapıyordu?

"Evet. Çünkü Jacob ve kardeşlerin zaten takım elbiselerini aldılar ve hepinizin birbirine uyması gerekiyor. Kendinden başka kimseyi düşünmüyor musun hiç?"

Bunu düşünüyormuş gibi yaptım. "Öyle düşünüyorum. Ama genelde babamdan daha kıvrımlı, annenden daha sarışın oluyorlar."

"Ah, kıvrımlı sarışınlardan hoşlanıyormuş. Ne kadar da beklenmedik."

Gözlerim vücudunda aşağı doğru kaydı. Bu konudaki tavrından, kendini kıvrımlı veya sarışın olarak görmediğini tahmin ediyordum.

Ama benim baktığım yerden bakınca epey kıvrımlı görünüyordu. Ve sarışın sayılırdı. Koyu sarı ile açık kahverengi arasında bir yerde miydi? Saç rengine ne diyeceğimi bilemedim.

Mükemmel?

İçini çekti. "Takım elbise terzisi kıvrımlı ve sarışın olsa daha iyi olmaz mıydı?"

"Biraz bile değil." Yanından uzanıp onu korkuttum, barda duran büyük bir av bıçağını aldım ve tırtıklı bıçağı deri kılıfından çıkardım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne yapıyorsun?"

"Dün gecedен kalanları temizliyoruz."

Sikiş bebeğinin yanına gidip onu bıçakladım. Zavallı, sönmüş piçin içindeki tüm havayı çıkarıp mutfak çöp kutusuna tıktım. Bıçağı kınına koyup bir çekmeceye sakladım.

Jolie bu sırada bakakaldı. "Etrafta seks bebekleri ve dev bıçaklar olması normal mi?"

"Belki. Adı parti." Tezgahın üzerindeki yağlı pizza kutularının hepsini alıp yere yığdım.

"Bu ne biçim parti?"

"Birkaç eğlenceli arkadaş edin, belki öğrenirsin."

Derin bir nefes verdi.

"Harika bir geri dönüş. Görüyorum ki bunlar üzerinde çalışıyormuşsun."

"Nasıl yani? Şişme insanlardan çok canlı insanlarla ilgileneceğini düşünürdüm. Ama senin gibi bir bataklık trolü eline ne geçerse onu alıyor, değil mi?"

Ben bara doğru yürürken ve ona fazla yaklaşıırken, sanki bir kaçış yolu arıyormuş gibi kıvrandı, etrafına bakındı. Meyve kasesinden bir muz almak için yanından uzandım. Yavaşça soydum ve alçak sesle, "Benimle uğraşanlarla baş edemezsin," dedim. Muzu uzatıp ona bir ısırık verdim.

Kaşlarını çattı.

Tatlı, yuvarlak yüzünü inceledim. Dudakları çok güzeldi. Küçük bir burnu yoktu ama burun kemerinin üzerinde onu sevimli kılan küçük bir çıkıntı vardı. Makyaj bile yapmamıştı ve yumuşak, duru bir cildi vardı; yanaklarında, biz tartıştıkça daha da belirginleşen bir allık vardı. Saçları omuzlarını biraz geçiyordu ve doğal, hatta gerçekten doğal görünmesi için çok zaman harcadığı dalgalar halindeydi. Büyük, pembe çerçeveli gözlükleri çok tatlıydı.

Tam hatırladığım gibi sevimliydi, zahmetsizce sevimliydi.

Hayır, kesinlikle mükemmeldi.

Babamın ona hayran kalmasına şaşmamalı. O her zaman güzel kadınlara düşkündü.

Bana bakarken, muzdan bir ısırık aldım ve kalanını tezgahdaki blendera boşalttım. "Soruma hiç cevap vermedin. Ne istiyorsun?"

Hafifçe homurdandı. "Ateşkes ilan etmek istiyorum, tamam mı?"

Neredeyse gülecektim. Sonra mutfağa yöneldim, blendera daha fazla malzeme koymaya başladım. Dondurulmuş meyveler ve toz yeşillikler.

Birinin ateşkes ilan etmesinin tek nedeni, kazanamayacaklarını bilmeleriydi.

Moe Brampton'ı ele alalım. Onunla dövüşmeyi kabul etmemden saatler sonra dövüşten çekilmişti. YouTube videosunda, ekibinin ona dövüşmemesi yönünde tavsiyede bulunduğunu söyledi. Ekibi, benimle dövüşemeyecek kadar iyi olduğunu düşündükleri için mi, yoksa beni gerçekten yenemeyeceğini ve benim gibilere yenilerek rezil olmasını istemedikleri için mi ona dövüşmemesi yönünde tavsiyede bulundu, muhtemelen asla bilemeyecektim.

Kendini yeraltı dövüş camiasının efendisi olarak tanıtan, sadece Buddy Black takma adıyla tanıdığım o yağlı, adi herif, dün gece bana mesaj atıp bu konuda ne yapmak istediğimi sormuştu. Başka bir dövüşe girmek istiyor muydum? Muhtemelen kana susadığımı biliyordu.

Ama henüz ona mesaj atmadım.

Birkaç düzine insanı bir araya toplayıp sarhoş olmanın daha iyi bir fikir olduğuna karar verdim. Olsun, değil mi? Çünkü eğitim kampım başladığı kadar çabuk bitti.

Belki de antrenmanlara devam etsem iyi olur.

Belki de içimdeki bu lanet olası engebeli enerjiyi dindirmenin tek yolu bir kavgaya daha girmekti.

Jolie'ye baktım. Beni izliyordu. Cevabımı bekliyordu, sanki bana katlanmak onu öldürse bile bütün gün bekleyecekmiş gibi.

Konu ne olursa olsun, bu onun için önemliydi.

"Şimdi neden ateşkes ilan edelim ki?" diye onu kışkırttım.

"Çünkü anne ve babamız evleniyor ve senin korkunç biri olup onların düğününü mahvedeceğinden endişelenmek istemiyorum."

"O yüzden endişelenmeyin."

"Aman Tanrım. Biraz medeni davranamaz mısın?" Dürüstçe cevap verecektim ki, "Nişan partilerini mahvettin zaten," diye mırıldandı.

Haklısın. Kendi kendime kıkırdadım. "Nişan partilerini mahvettim." Duyduğuma göre, nişan partisine gelmediği için annesi ağlamıştı.

O yetişkin bir kadındı; o lanet partiye katılmak yerine benim penisimden o kadar zevk alması benim suçum değildi.

Ben kendim uğraşmadım. Ama kimse bu konuda ağlamadı, değil mi?

"Önemli değil," dedi dişlerini sıkarak. "Şimdiki zamana dönelim. Brunch'ta kaba davrandın. Düşünde daha da kötü davranmayacağını nereden bileceğim?"

"Aslında," diye düzelttim onu, "kaba davrandın."

"Ben değildim."

"Önce sen kaba davrandın."

"Bu—"

"Ve biliyor musun?" Avokadoyu blendera koyup kaşığı yaladım. "Kaba küçük kızlardan hoşlanmam."

Ona küçük kız dediğimde tüylerinin diken diken olduğunu neredeyse görebiliyordum. "Neyse," dedi dişlerini sıkarak. "Seninle dövüşmeye gelmedim, tamam mı?"

"Ama çok eğlenceli," dedim alaycı bir tavırla. "Rahatla. Onların önünde seninle dövüşmeyeceğim. Zaten aile meselelerine gelmiyorum."

"Ama... düşüne geliyorsun, değil mi?"

Blender'a biraz protein tozu, ardından bir sürü toz takviye koydum ve buna cevap verme zahmetine girmedim.

"Senin gelip gelmeyeceğini bile bilmeden baş masayı nasıl hazırlayayım?"

"Bu senin sorunun gibi görünüyor."

Tekrar ona baktığımda, yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Ne oldu? Genel olarak düşünlerle mi ilgili bir sorunuz var? Yoksa sadece bu mu?" Çaresizliği, "Yoksa ben miyim?" der gibiydi. Çünkü kesinlikle, bu konuda bana zorluk

çıkarmamın sebebinin kendisi olup olmadığını merak ediyordu.

Gerçekten öyleydi ama bunun onun kafasına girmesine izin vermeyecektim.

"Aslında düğünleri severim," dedim ona. Bu doğruduydu.

Ama bu değil.

"O zaman işbirliği yapamaz mısın?"

"Bunu bir düşünüyüm. Hmm. Hayır." Blender'ı çalıştırdım, sesin onun sesini bastırmasına izin verdim. Sonra tezgaha yaslanıp smoothie'mi doğrudan blender'dan içmeye başladım.

Smoothie'yi bitirdiğimde Jolie hala bana kaşlarını çatarak bakıyordu.

Dudaklarımı yaladım. "Hâlâ burada mısın?"

Bana sert sert baktı. "Biliyor musun, herkes senin beceriksiz olduğunu düşünüyor."

"Yaralıyım."

"Yaralanmadın. Çünkü sen duygusuz, sümüksü bir bataklık yaratıyorsın."

Tekrar güldüm.

"Ama bazılarımızın duyguları var. Baban gibi. Onu umursamıyor musun?"

Ona karanlık bir bakış attım, sonra blender'ı duruladım. Tekrar arkamı döndüğümde hâlâ orada duruyordu. "Daha bitmedi mi?"

"Pek sayılmaz," dedi, sanki öyle olmasını istermiş gibi.

Ev spor salonumun kurulu olduğu pencerenin köşesine doğru yürüdüm ve ellerimi bantlamaya başladım.

Beni takip etti.

Kum torbasına vurmaya başladığımda gözleri üzerimde gezindi. Onu aniden daireme davet etmek benim için ne kadar tuhaf olsa da, onun için çok daha rahatsız edici olduğundan oldukça emindim. Bu yüzden belki de bütün gün etrafta dolaşmasına izin verebilirdim.

Eğer bu bir bekleme oyunu olsaydı, onu beklerdim. Bana rakip olabileceğini mi düşünüyordu? Hiçbir fikri yoktu.

Derin bir nefes aldı ve kısık bir sesle, "Lütfen sadece takım elbise provasını yapar mısın?" dedi.

Aman Tanrım. Çok da uzun sürmedi.

Aslında, işbirliğime bu kadar hevesli olması çok tatlıydı. Şu anda kendinden nefret ediyor olmalıydı.

Ama onunla işbirliği yapmaya hiç niyetim yoktu. Babamı memnun etmeye de. Ben her şeyi altüst etmeyi tercih ederdim. Özellikle de insanların benden beklentilerini.

Eğer benden nazık olmamı bekliyorsa, belli ki bir pislik olurum.

Ve eğer benden bir pislik olmamı bekliyorsa, belki de iyi davranırım.

Eğer kurt inine girdiğini fark etmediyse bu onun hatasıydı, benim değil.

"Prova ne zaman?"

Bu onu şok etmiş gibiydi. Kendini toparlamak için bir an durdu. "Şey... Senin için ayarlayabilirim. Muhtemelen bu hafta içinde."

"Tamam. Orada olacağım."

"Gerçekten mi?" Orada durup bana baktı, sinir bozucu derecede savunmasız görünüyordu.

Bakışlarımı kaçırdım.

Jolie Vola, sahip olduğum ve asla ait olmadığım tek aileye mükemmel bir katkıydı. Babam her zaman öz oğullarını benden üstün tutmuştu. Joss, babamın en iyi arkadaşıydı. Brandon, babamın iş ortağıydı. Darcy, babamın gururu ve neşesiydi; ailenin bebeğiydi, hokeyde profesyonel olmaya mahkûmdu, benim de öyle olması gerekiyordu ama ben başaramadım.

Ben sadece bir trajediydim. Jacob Ellis'in kapısının önünde tek gecelik bir ilişkiden sonra bırakılan bir pişmanlıktı ve ben onun çocuğu bile değildim. Annem bir dolandırıcıydı, gerçek babam ise bir hayaletti.

Peki ya Jolie Vola? O, babamın her zaman istediği kızdı.

Geçen gün kahvaltıda beni kenara çekip, düğününde onu koridorda yürütme onuruna erişeceğimi söylemesi ve ona

altın gibi davranmam konusunda beni uyarması beni çok sinirlendirdi.

O henüz lanet olası ailede bile değildi ve onun gözünde benim olabileceğimden çok daha değerliydi.

Çuvalı dövmeyi bırakıp nefes nefese ona bakmaya başladım. Dudağımı yaladım, yavaşça, düşünerek.

Sanki Büyük Kötü Kurt onu yalayıp yutuyormuş gibi, bir anda büzüldü.

Onu baştan aşağı süzdüm. Küçük sarı ayakkabıları, kot sortu ve üzerinde "Poison Talk Dirty To Me" yazan kısa üstü.

Ve onu baştan çıkarmanın ne kadar kolay ya da ne kadar zor olduğunu merak ettim.

Yani, bir kere yaptım, değil mi? O zamanlar birbirimize yabancıydık ve belki şimdi benden nefret ediyordu ama bunun üstesinden gelebilirdim.

Hatta belki bundan hoşlanırdı bile.

Belki ben de öyle yapardım.

"Hiç o grubu dinliyor musun?"

Gömleğine baktı. "Şey... pek sayılmaz."

"O zaman neden o gömleği giyiyorsun?"

Kıvrandı. "Sadece sevimli olduğunu düşündüm."

Elbette öyle yaptı.

"Retro bir tarz. Bir havası var."

Neden beni rahatsız ettiğini bile bilmiyordum ama sonra fark ettim. Çünkü sahteydi.

"Yani artık sahte olmak bir moda ifadesi mi?"

Bana bakakaldı. "Bir ikinci el mağazasında çalışıyorum. Tüm kıyafetlerimi oradan alıyorum. Çünkü geçimimi çalışarak sağlıyorum ve aslında fakirim. Hepimiz babamızın parasıyla geçinmiyoruz."

Ona baktım, kıpırdandı. Neden buradan defolup gitmediğini merak ettim. İstedikini elde etti, değil mi?

Benimle vakit geçirmekten zevk alamazdı herhalde.

Tabii ki, benimle daha fazla vakit geçirmek istemiyorsa.

"Üç saat kadar çalışacağım," diye bilgilendirdim onu, "sonra duş alacağım, birkaç motorcu arkadaşım ile akşam yemeği yiyeceğim, sonra da yasadışı bir kavgaya bahis oynayıp iki adamın birbirini pataklamasını izleyeceğim. Geliyor musun?"

Hafifçe korkmuş, iğrenmiş ve aynı anda gücenmiş görünüyordu. "Ah, hayır."

"O zaman gitmen daha iyi olur."

"Gidiyorum." Kapıya doğru koştu, ben de peşinden yürüyerek kapıyı açmak için uzandım. Ama açmadan önce, onu vücudumla kapı arasında sıkıştırdığımda, gözlerinin içine baktım. Büyük gözlüklerinin ardından mavi/yeşil gözleri bana bakıyordu.

"Ne?" dedi.

"Gözlerin farklı renklerde." Sağdaki maviydi ve soldaki daha yeşildi.

"Şey, evet. Biliyorum."

Kapıyı açtım ve o asansöre doğru kaçtı.

Kapıyı açık tutarak, çıkamasın diye ona baktım. Hayatımda sadece iki kez karşılaşmıştım. Geçen gün brunch'ta, kapalı alanda güneş gözlüğü takıyordu. Ve o gece barda, ve otel odasında... Her çıplak zerresine oldukça yakınlaştığımı sanmıştım ama nedense gözlerinin farklı olduğunu hiç fark etmemiştim. O gece gözlük takmıyordu. Belki de lens takıyordu?

"Şey, artık gidebilir miyim?"

"Elbette. Sanırım bu hafta sonu düğün partisinde görüşürüz."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Düğün partisi mi?"

"Belki bir şeyler içeriz."

"Birlikte içmiyoruz. Arkadaş değiliz, Shane."

Bana baktı, bir şey söylememi bekliyordu. Ya da kapıyı kapatıp gitmemi bekliyordu. Sadece benim yönlendirmemi bekliyordu.

Ve o gece onu hatırladım...

Ellerimde nasıl da tatlı, erimiş karamel gibiydi, yapış yapış ve istekliydi.

"Hiçbir zaman öyle olduğumuzu söylemedim," diye mırıldandım karanlık bir sesle. Sonra kapıyı kapatıp asansörün onu yüzümden süpürmesine izin verdim.

Dairemin içinde volta atıyordum, çok sinirlenmiştim.

Ben ne yapıyordum ki?

Antrenman yapıyor muydum, yapmıyor muydum?

Rakibimin kim olduğunu, hatta bir rakibim olup olmadığını bile bilmemek hoşuma gitmiyordu.

Gerçek şu ki, Moe Brampton dövüşten çekildi çünkü o - veya takımı- benim ondan aşağı olduğumu düşünüyordu. Daha aşağı. Değersiz.

Aynen öyle yaptı.

Jolie, kim olduğumu öğrendikten sonra beni aramadı çünkü benimle yatağa girerek kendini küçük düşürdüğü için utanıyordu. Şimdi de biri Brampton'ın kulağına eğilmiş, onu benimle dövüşmekten vazgeçirmiş, böylece kendini küçük düşürmemiş.

Sinirlenmiştim, sonunda Buddy Black'in mesajına cevap verdim.

Ben: Moe Brampton tam bir korkak. Bana dövüşecek birini bul.

Altıncı Bölüm

Jolie

"Sarhoş musun?" diye sordu akşamki randevum. Şampanyayla birlikte keyifle içtiğim votka felç ediciyi emerken Alyssa hem eğleniyor hem de sağlığım için endişeleniyor gibiydi. "Yani, bilerek mi?"

"Hayır. Kesinlikle hayır."

Sarhoş kız dedi.

En yakın arkadaşım bana buruk bir şekilde gülümsedi. Şampanyasından hanımefendi gibi bir yudum aldı ve dikkatini tekrar annemin uzun yemek masasında bizden birkaç sıra ötede duran ve kadeh kaldıran teyzem Mireille'e çevirdi. Akşam yemeğini çoktan bitirmiştik ve şimdi kadeh kaldırma ve kokteyl zamanıydı.

"Kız kardeşim Margot'ya ve yakında eşi olacak Jacob'a, bu düğün partisini evlerinde düzenlememize izin verdikleri için teşekkür etmek istiyorum," dedi, "sizin için mükemmel olmasını istedik," dedi karşımda oturan anneme. "Zarif ama bir o kadar da kişisel, en yakın arkadaşlarınız ve aileniz yaklaşan düğününüzü kutlamak için bir araya geldi. Uzun zamandır bekliyorduk."

Hafif bir onay kahkahası duyuldu ve Mireille kadehini kaldırdı. "Margot ve Jacob'a."

Masadaki herkes aynısını yaptı. "Margot ve Jacob'a," diye hep bir ağızdan söyledik. Sonra içtik; ben şampanyamdan büyük bir yudum aldım.

Karşımda Jacob eğilip annemi öptü.

Buna inanamıyordum.

Shane, "Bu hafta sonu düğün partisinde görüşürüz sanırım" dediğinde, ne halt ettiğini gerçekten anlamadım. Sadece bir pislik olduğunu, benimle bir şekilde uğraşmaya çalıştığını düşündüm. Ama sonradan ortaya çıktı ki, annem de dahil olmak üzere ailemdeki herkes, kız kardeşlerinin onun için düzenlediği düğün partisinin iki kadın arasında olduğunu bana söylemeyi unutmuştu.

Yani Yakup ve yakın dostları ve ailesi de davetliydi.

Shane de dahil.

Bu da onu görmem gereken bir başka büyük etkinlik anlamına geliyordu.

Düğünde işbirliği yapmasını ve nezaketini garanti altına almak umuduyla kendimi zorla onun dairesine götürmek ve ateşkes talep etmek yeterince zordu, çünkü hâlâ bunun onunla katlanmak zorunda kalacağım tek olay olduğunu düşünüyordum.

Ve şimdi buradaydım. Bir haftada üç kez bu adamla mı uğraşmak zorunda kaldım?

Ama Mireille konuşmasını sürdürürken gözlerim masada gezindi. Bu akşamki programda eksik olan tek aile üyesini fark etmemek elde değildi.

Shane.

Tıpkı onun için ayarladığım provada olmadığı gibi.

Dündü. Anneme randevu bilgilerini vermiştim ki Jacob'ın asistanı Shane'e göndersin, böylece onunla gereğinden fazla muhatap olmak zorunda kalmayayım. Telefon numarası hâlâ bende olsa bile (ki yoktu) ona mesaj atmayacak veya aramayacaktım. Ve kesinlikle bir daha evine gitmeyecektim.

Takım elbise mağazasına göre Shane provada yoktu. Anneme bile söylememiştim henüz.

Ve Şimdi hangisinin daha kötü olduğuna karar bile veremedim. Onu tekrar görmek zorunda kalmak mı, yoksa her Şeyden habersiz kaçması mı?

İŞte ateŐkesin sırrı.

Yani, takım elbiseyi prova etmeyi kabul etti ama bana ateşkes teklif etmeyi asla kabul etmedi.

Ve tabii ki her iki durumda da yalan söylüyordu.

Gerçekten sorunu neydi? Düğün müydü yoksa ben miydim?

Yoksa sadece o muydu?

Aslında hiçbir cevabım olmadığından, belki de sadece içmeyi ve o içeri girdiğinde artık umursamamayı düşündüm. Hiçbirini. Gerçekten sarhoş olmayı düŐünmüyordum. Ama cehenneme giden yol hakkında ne derler bilir misin? İyi niyetlerle d Őeli falan?

Niyetim, eğer varsa, bu gece giydiğim elbiseyle başladı ve bitti.

Bugün  Ğleden sonra Alyssa ile buluşmak için evden çıkarken annem, "Neden kendine güzel bir Şeyler almıyorsun?" dedi ve bana Jacob'ın kredi kartıyla birlikte kendine özgü zengin görünümlü kıyafetlerinden birini verdi. Bu da giymeyi planladığım kıyafet konusunda epeyce tereddüt etmeme ve sonunda başka bir Şey almaya karar vermeme neden oldu.

Başka bir Şey kısa sürede daha seksi bir Şeye dönüştü ve Şimdi karşımda, derin yakalı,  i ek desenli pembe bir elbise ve s tyensiz duruyordum. Bu elbisenin acımasız belini onurlandırmak için, Shane'in bu gece beni görmemesi için zaten çok fazla içip çok az yemiŐtim.

Evet. İŞte oradaydı.

Gerçek, çok sayıda kadeh içkinin ortaya çıkardığı gerçektir.

Bu gece harika görünüyordum. Saçlarım uyumluydu ve elbise de bana çok yakışıyordu. Sadece beni böyle görmesini istiyordum.

Shane benimle ilk tanıştığında, eşofman ve spa terlikleri giyiyordum. Hiç yeteneğim yoktu. On dokuz yaşındaydım ve onun hayvansal çekiciliğine tamamen kapılmıştım. Onu otel odasına kadar takip ettiğimde ne yaptığımı bilmiyordum, sadece ne yaptığını anlamaya çalışıyordum.

Beni öptüğünde ne yapacağımı bilemedim, sadece onu öptüm.

Ve onun tüm seksi, buyurgan emirlerine uy.

O zamandan beri neredeyse sıfır yeni hareket öğrenmişim. Erkeklerle ne yaptığımı hâlâ bilmiyordum. Belki de yatak odasında onun kadar yetenekli başka bir adama rastlamadığım içindir. O geceden beri -ve o geceden önce- birlikte olduğum diğer erkekler bu konuda amatördü.

Körün köre yol göstermesi gibiydi.

Shane'le birlikteyken kendimi çok üstün hissediyordum ama yine de ait olduğum yerde olduğumu hissediyordum.

Belki de beni en çok rahatsız eden kısım buydu.

Sanki evren bana korkunç bir şaka yapmıştı. Varlığından bile haberdar olmadığım inanılmaz bir şeyin tadına baktırmış, beni çılgınca aç bırakmıştı... ve sonra da halıyı çekmişti. Şaka yapıyorum! Lezzetli olabilir ama zehirli! Ha ha!

Teknik olarak üvey kardeşim olacak adamla tekrar sevişmek istemiyordum.

Olmuyor.

Belki bir zamanlar bunu detaylıca hayal etmişim ama o ne burada ne de oradaydı.

Sadece onu hala ara sıra düşünmem ve anneme Jacob'ın nasıl olduğunu sorduğumda midemin bulanması ve annemin bana tüm oğulları hakkında istenmeyen güncellemeler verme ihtiyacı hissetmesi ve Shane'in son kolundaki süsün ne kadar ilginç -tercüme: aşırı derecede seksi, müstehcen derecede zengin ve/veya inanılmaz derecede başarılı- olduğundan bahsetmesi, ona karşı herhangi bir ilgim olduğu anlamına gelmiyordu.

Ama yine de, bu elbiseyle bana bakıp tekrar beni becermek istese, hiç umursamam.

Üzücü.

Anneme baktım ve bana boğazımı biraz sıkan bir anne şefkatiyle baktı. Gri gözleri şampanya kadehinin üzerinde parıldıyordu ve sık sık olduğu gibi ne kadar güzel olduğunu fark ettim. Ayrıca Mireille'in muhtemelen etkileyici konuşmasını yeni bitirmiş olması ve çoğunu kaçırmış olmam da dikkatimi çekti.

Bakışlarımı kaçırdım. Aklımda Shane varken annemle göz teması kurmak çok zordu.

Şampanyamın kalanını içtim ve bir garson gizlice doldurdu. Akşam boyunca ikram personelinin meşgul etmiştim. Alnındaki o ter mi? Tamamen benim.

Ruinart'tan taze bir yudum aldım. Annem Fransız mutfağına o kadar meraklıydı ki, bazen Fransız olmayan bir adamla evlendiğine inanamıyordum.

Annemin bakışlarının başka bir şeye kaydığından emin olduğumda, ön fuayeye açılan boş kemerli geçide en az yüzüncü kez baktım; hem korktuğum hem de bir şekilde görmeyi can attığım bir adamın silüetini bekliyordum.

"Peki, kendimi neye hazırlıyorum?" diye fısıldadı Alyssa, bana doğru eğilerek, çünkü kız azgın bir medyum gibiydi. Aklımda cinsellikle ilgili en ufak bir şey olsa bile, hemen konuya girerdi. "Catering çalışanlarından biri içeri her girdiğinde, o mu diye ağzım sulanıyor. Onunla karşılaşır karşılaşmaz tokat mı atacağım yoksa tırnaklarımı göğsüne mi sürteceğim?"

Muhtemelen ikisi de. "Gözlük reklamlarında gördüğün, güzel dudaklı ve kusursuz çene hatlı adamları bilirsin, değil mi?" diye fısıldadım. "O. Ama bu da canavarı yeni öldürmüş, hırpalanmış bir gladyatör ve ödülü seni becermek. Hem de ters yüz ederek."

"Aman Tanrım. Bir aşk romanı falan yazmalısın."

"Bana güven. Burada hiçbir romantizm yok. Seninle göz göze gelirse, anında ondan nefret edersin."

Masanın altında dizimi güven verici bir şekilde sıktı. "Sana yaptıklarından dolayı ondan şimdiden nefret ediyorum. Ne kadar güzel olduğu umurumda değil. Ne kadar çekici görüldüğü de."

Ona endişeyle baktım. En yakın arkadaşımı buraya getirmenin bana ters gelebileceği hiç aklıma gelmemişti. O, beni desteklemek için buradaydı. Ama onu gerçekten etkilemeye çalışabileceği hiç aklıma gelmemişti.

Aman Tanrım. Olabilir.

"Lütfen onu kontrol etme," diye yalvardım. "Seni görebildiği sürece değil. Ölürüm."

"Boş ver. Asla yapmam. Sana onun gibi davranan herkes benim gözümde çok çirkindir, bebeğim."

Nefes verdim. "İşte bu yüzden sana aşığım."

Şampanya kadehini benimkine vurdu ve hep birlikte bir yudum aldık.

Sonra Marie Teyze'nin kadeh kaldırmaya başladığını ve annemin yine bana baktığını fark ettim. Ben de "dikkatle bekleyen düğün davetlisi" taklidimi yapmaya geri döndüm.

"Bu gece bu kadar stres yapma, tamam mı?" diye fısıldadı Alyssa, annesi tekrar bakışlarını kaçırdığında. "Gelse de gelmeseyse de. Gecenin mahvetmesine izin verme. Sırf o gece ve sonrasında sana verdiği zarar yüzünden. Çok uzun zaman önceydi."

Evet. Gerçekten öyleydi.

Ama bu gece hepsi geri geldi, şampanya ve felç edici çorbanın içinde başımın etrafında yüzüyordu.

Shane, tartışmasız, tanıştığım en çekici erkekti. Ama bu, sorunun sadece bir kısmıydı. Birkaç çekici erkekle tanışmıştım. Yani teknik olarak, üvey kardeşlerinden birinin veya Danica'nın rock yıldızı kocalarından birinin daha yakışıklı olduğunu iddia edebilirdiniz. Tamamen zevkinize bağlıydı. Ama o adamlardan herhangi biriyle sırf sohbet ederken külotumun taşıdığını hiç hissetmemiştim. Ya da o adamlar tarafından öpülmemiştim, yalanmamıştım,

emilmemiştim ve defalarca orgazma ulaşmamı sağlamamışlardı.

şu anda hissedebiliyordum: Onu öpmenin elektrik şoku, tenimde gezinip karnımda hararetle kıvılcımlar sağmasının verdiği heyecan. Hafızam şaşırtıcı derecede keskindi ve beynimdeki tekrar tuşuna gizlice defalarca bastığım için canlılığını koruyordu.

Herkes gibi ben de Marie'nin konuşmasını alkışladım ve sonra Joss ayağa kalkıp konuşmaya başladı. Joss, tıpkı babası gibi son derece klas bir tavır sergiledi; konuşma muhtemelen güzeldi. Ama Alyssa haklıydı. Yemek şirketi dikkat dağıtıyordu.

Garsonlar mutfaktan akın akın gelip, Teyze Mireille'in pastanesinin ikramı olan tatlıları servis ediyorlardı ve kapıdan her yeni biri girdiğinde, Shane'in içeri girmesini bekleyerek ona bakıyordum... avizenin ışığı kalın, ipeksi koyu sağlarından yansıyordu... onu ilk gördüğümdeki hali... yağmur damlalarıyla parlıyordu... Ya da belki de evin arkasındaki havuzdan çıktı, uzun, atletik vücudu ıslak bir şekilde parıldıyordu, su sıırıslıkla karın kaslarında parıldıyordu, mayo şortu ona yapışmıştı...

"Jolie." Dani'nin ses tonu beni dalgınlığımdan uyandırdı. Adımı dördüncü kez söylediğini tahmin ediyordum. Diğer yanımda oturmuş, kahve ikram eden garsona işaret etti.

"Hayır, teşekkürler." Ona el salladım. Önümde zaten üç içki vardı. Diğer ikisinin yanına bir likör daha konmuştu. Kadehimi Dani'ye doğru kaldırdım ve bir yudum aldım, tatlı, lezzetli framboise dilime dolarken zevkten mırıldandım.

Dani bardağını kaldırdı ve gözlerini kısıp bana baktı.

Bakışlarını kaçırdınca, yemek odasının her girişine bir kez daha baktım. Bayılmadan önce en azından buraya gelme nezaketini gösteremez miydi?

Elbette gelecekti değil mi?

Anneme baktım, tam Jacob incilerle süslü kulağına bir şeyler mırıldanmak için eğilmişti. Ve geręek aşkı gördüğüm

anda anladım; Jacob'ın anneme baktığında gözlerinde yeterince görmüştüm. Şimdi de görüyordum.

Çok... şanslıydılar.

Annem üç kez evlenmişti ve diğer evliliklerinin hiçbiri yürümemişti. Jacob dul kalmış, tekrar evlenmiş ve boşanmıştı; ayrıca çılgın bir kadın çocuğunu kapısının önünde terk etmişti; dört oğlunu, bazen tek başına, büyütmüştü ve bunlardan biri bile kendisinin değildi.

İkisi de çoktan bezmiş, aşktan vazgeçmiş olabilirdi. Ama işte, yeniden başlıyorlardı. Hayatlarının aşkıyla.

Jacob'ın annemin boynuna gizlice bir yumruk attığını izledim. İçimden bir ürperti geçti ve bakışlarımı kaçırdım, kendimi beceriksiz bir röntgenci gibi hissediyordum ama aynı zamanda içim ısınmış ve tüylüydü. Aynı anda şampanya kadehimi dudaklarıma götürdüm ve elbisemin önüne döktüm. Ben bakmıyorken tekrar doldurulmuş olmalı.

Annem bana şaşkın bir bakış attı ve bana bir keten peçete uzattı. Ama bu gerçekten yeterli olmayacaktı.

Garson sihirli bir şekilde belirdi ve bana bir içki daha doldurdu, ben de izin isteyip tuvalete gittim. Alyssa'dan son dakika ödünç aldığım 7,5 cm'lik topuklu ayakkabılarımla sandalyemden beceriksizce kalkıp ilk adımı atana kadar ne kadar sarhoş olduğumu fark etmedim.

Vay canına.

Alyssa bana yine endişeli bir bakış attı ve Dani kaşlarını soru işareti gibi kaldırdı. Her şey biraz... tuhaf görünmeye başlamıştı.

Gitmek üzereyken onlara doğru ağızımla "İyiyim," dedim. Dengemi sağlamak için Alyssa'nın sandalyesinin arkasına tutundum ve güçlüklerle yutkundum. "Aman Tanrım, lütfen herkesin önünde kusmama izin verme." Anneme baktım, sevimli bir şekilde gülümsüyordu ve sarhoş kızının ne kadar berbat bir halde olduğunu kimsenin fark etmediğinden emin olmak için etrafına bakınıyordu.

Mutfağa dalıp buzdolabından bir şişe su aldım, yemek servisi personelinin yardım tekliflerini savuşturdum ve üzerime doğru hızla gelen Fransız kapı ordusuna odaklandım. Dışarıda. Temiz havaya ihtiyacım vardı. Annemin zarif tuvaletinde kusmuk bırakmak en son isteyeceğim şeydi.

Bir anda kendimi o kapılardan dışarı atılmış, dışarıdaki taş yolda sendeleyerek ilerlerken buldum. Söz konusu patika ile ayaklarım arasındaki mesafeyi korkunç bir şekilde yanlış hesaplamıştım. Neyse ki etrafta bunu görececek kimse yoktu. Alyssa'nın 36 numara ayakkabılarını zorlukla çıkarıp kolumun altına sıkıştırdım. Arka bahçenin gölgelerinde sallanarak durup, taze biçilmiş çimenlerin tatlı kokusunu içime çektim.

Su şişesinden çekinerek bir yudum aldım, geri gelmeyince birkaç yudum daha aldım. Soğuk şişeyi göğüslerimin arasındaki çıplak tene sürttüm, derin bir nefes aldım ve derin bir iç çektim. Annemin çiçek bahçelerinin güzel kokusunu alabiliyordum. Tuzlu su havuzunun temiz, hafif tuzlu havasını. Açık Fransız kapılardan, uzaktan gelen, ev gibi gelen tabak şingirtılarını duyuyordum.

Ağaçların arasından, yüksek performanslı bir arabanın yumuşak, boğuk gürültüsünü duydum; mutlu çiftin zengin arkadaşlarından biri, umarım şu anda olduğumdan çok daha ayık bir halde eve doğru gidiyordu.

İşin kötüsü, burayı çok seviyordum. Özlemiştim.

O kadar inanılmaz derecede adaletsiz görünüyordu ki, bundan kaçınmak zorunda kaldım. Annem, eve taşındığından beri geçen son üç yıldır Jacob'ın evini kendilerine ait kılmak için fazla mesai yapıyordu. Annem buraya taşınmadan önce onunla yaşıyordum ve Jacob'la birlikte, o taşındığında beni memnuniyetle karşılamışlardı. Ama ben buna dayanamadım.

Shane'i buralarda görmeye dayanamıyordum.

Bir an Jacob için çok üzüldüm. Yaralansa belli etmezdi herhalde ama oğlu çoktan burada olmalıydı. Vakit çok geç oluyordu.

Ne zaman o kendini beğenmiş kapak modeli yüzünü gösterecekti?

Ama biliyordum ki, Jacob ve annem için sadece kısmen öfkeliydim. Diğer kısmı ise kendim içindi; kör edici bir gülümsemesi, solgun kurt gözleri olan ve yanlış yönlendirilmiş sevgisine asla karşılık verme umudu olmayan bir yabancıyla yatağa düşecek kadar aptal olan on dokuz yaşındaki kız için.

O gece ondan hoşlanmıştım.

Ondan gerçekten hoşlanmıştım.

Taş patikada sendeleye sendeleye ilerledim, bir tarafta alçak çitin, diğer tarafta taş korkuluğun üzerinden yolumu bulmaya çalıştım. Hava tamamen karanlık değildi ama çalıların nerede olduğunu anlamakta biraz zorlanıyordum. Ve onlara göre tam olarak nerede olduğumu. Yüzlerce küçük altın ışık, karanlıkta ateş böcekleri gibi parıldıyor, kat kat bahçelerin yapraklarının arasından göz kırpıyordu. Havuza doğru ilerledim ve düşmemek için zihnimde bir not aldım.

Boğulursam annemin düğün partisi gerçekten mahvolur.

Gece havasında bir araba kokusu aldım ve aniden havuzun yakınında olmadığımı fark ettim. Kalktığını duyduğum araba geliyor olmalıydı. Ağaçların arasından, araba yolundaki direklerin üzerinde parlayan altın rengi ışıklara baktım. Her nasılsa yanlış yöne gitmiştim.

Bir daire çizerek yalpaladım, çözmeye çalıştım. Araba yolunun kenarında, evin bir tarafını saran yerde buldum kendimi. Bir ses duydum; boğuk bir kadın sesi. Sonra bir homurtu ve kıkırdama, sonra da ete sürtünen bir ses.

Birkaç adım daha sendeledim.

Ağaçların arasından arabayı artık görebiliyordum. Sarı bir Lamborghini'ydi.

Ve orada, altın ışıkların arasındaki neredeyse karanlıkta, birisi onun üzerinde duruyordu.

Shane.

Üzerinde takım elbise vardı. Şık-rahat, gömleği biraz açık, kravatı yoktu.

Bakakaldım.

Yalnız değildi.

Karşısında esmer bir kadın vardı. Onun inlediğini ve açıkça ifade ettiğinden başka bir şey ifade edemeyecek şekilde inlediğini duydum ve göğsümden aniden bir sıcaklık yayıldı.

Shane onu alçak arabanın yan tarafına sıkıştırmıştı.

Üzerine eğilmişti, göğsü ona yaslanmış, kıcı havadaydı. Adamın elleri çıplak kalçasını kavramış, parmakları yumuşaklığına gömülmüştü ve muhtemelen penisi yakında onun içinde olacaktı.

Pantolonu hala üzerindeydi ama onu içinde bulunduğu pozisyon her şeyi anlatıyordu.

Saçları yüzünün çoğunu kapladığı için güzel olup olmadığını gerçekten anlayamadım. Tek görebildiğim, coşkulu bir O harfi gibi kocaman açılmış ağzıydı. Minik elbisesi yukarı doğru sıyrılmış, belinin aşağısını neredeyse tamamen açıkta bırakıyordu. Gerçi üstünü pek kapatmıyordu.

Kısa külotu dizlerinin hizasına kadar inmişti.

Aptalca gözlerimi kırıştırdım ve daha iyi görebilmek için açıyı değiştirdim, ama hafifçe dönüyordu. Ama gördüm.

Shane'in elinin havaya kalktığını ve sonra sertçe kıcına çarptığını gördüm. İçimdeki termostat neredeyse patladı. Yüzüm kaynadı. Sanki yüzüm kafatasıma sığmayacak kadar darılmış gibi tüm başım zonkluyordu.

Ve asıl berbat olan şey şuydu: Bakışlarımı ayıramıyordum.

Belki de ben tam bir mazoşistim - belki de o bir mazoşistti - ama kadın nefes nefese kalıp mırıldanırken ve Shane ona tekrar tokat atarken izlemeye devam ettim... Bir

elini sırtından yukarı kaydırıp ensesini sertçe kavrarken, onu yere sererken... ve ben sadece... İzlemeye devam ettim. Kadın, adamın onu bu öldürücü tutuşundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Aslında bundan hoşlanmışa benziyordu.

Güneşte keyifle pişen bir kedi gibi, yavaşça kıvranıyordu ve adam ona daha sert yaslanıp kıkına öyle sert vurdu ki dişlerimi dudağıma geçirdim.

Sonra kaskatı kesildi.

Bir ses çıkardığımı fark ettim. Bir nefes.

Dudağıma ısırdım ve nefesimi tuttum, eğer başlarını çevirselerdi beni tam burada durmuş onları izlerken göreceklerini fark ettim.

Kalbim göğsümde çarparak tamamen donakaldım.

Shane de hareketsizleşti, başını kaldırıp dinledi ama onu bırakmadı. Canım acıyana kadar nefesimi tuttum. Ama onları bölen ben değildim. Biri ön kapıdan evden çıkıyordu. Uzaktan gelen seslerin veda ve iyi geceler dilediğini, insanların arabaya bindiğini duydum.

Esmer kız ayağa kalkmaya başladı ama Shane onu boynundan itti. Aynı anda "Şşş!" dedi ve kıkırdadı, Shane de kısıp, boğazdan gelen bir kahkaha attı; tüm vücudum karıncalandı.

Biraz tereddüt ettim ve düşmemek için bir ağaç dalına tutundum. Bacaklarımı çalıştıramıyordum.

Görünmeyen araba hareket etti ve Shane başını ona doğru çevirip, araba yolundan uzaklaşırken sesini dinledi.

Sonra tekrar kıkına vurdu, sertçe sıktı, parmakları kıkının yanağına battı. Kadın yine o coşkulu, çaresiz seslerden birini çıkardı ve adam zevkten inledi.

Midem dehşet, tiksinti ve kontrol edilemeyen uyarılma arasında sıkışıp kalmıştı.

Shane hareket ederken altın ışık profilinin üzerinden geçti. Yüzünü, o yüzü net bir şekilde görebiliyordum; ışık hafızamda sık sık gördüğüm yüz hatlarını

belirginleştiriyordu: koyu kaşların altındaki o kurt gözleri, güçlü çenesi ve dudakları.

Bir zamanlar öptüğüm o dudaklar. Hem de çok.

Bir şeyler fısıldadı; o da fısıldayarak karşılık verdi. Gülümsediğinde beyaz dişlerini gördüm.

İkisi de gülümsüyordu. Birlikte kahkaha atıyorlardı. Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordum; dayak mı, gülümseme mi, kahkaha mı? Ama bir şey - her şey, tüm bu gece - midemi bulandırdı.

Kıvranıp karanlığa doğru kustum. Kuru kuru kusuyordum, hiçbir şey çıkmıyordu bile ama o sesi gizlemenin bir yolu yoktu.

Artık gülmüyorlardı.

Saçlarımın arasından yukarı baktım ve Shane'i gördüm.

Bana doğru bakıyordu.

Kadını yere yatırırken beni izliyordu. Ağaçların arasında iki büklüm, kusacağımdan korkarak durduğum yerden beni izliyordu. Onu daha iyi görebilmek için saçlarımı yüzümden çektim ama ona doğru düzgün bakamadım. Gözlerim sulanıyordu ve saçlarım yüzümün her yerine dağılmıştı.

Sonra onu serbest bıraktığını gördüm.

Bana doğru geliyordu.

Çok hızlı geri çekildim ve sert bir şekilde kıcımın üstüne düştüm. Ellerimin üzerine düştüm, ayakkabılarım ve su şişem uçtu.

Önüm açıldı ve göğsüm dışarı fırlamıştı. Gecenin karanlığında çıplak duran tek bir göğüs, onu karşılamak için dışarı fırlamıştı.

Donup kaldı.

Ben öldüm.

Ölmüş olmalıyım. Çünkü şu anda cehennemde olduğum çok açıktı.

Shane bana baktı. Altın ışık yüzünün yanlarını çevreledi ve soluk, yeşilimsi bir gözüne vurarak kaşını kaldırdı. "İyi misin?"

Göğüslerimi kapatıp ayağa kalkmak için çabaladım ama bakışları neredeyse karanlıkta üzerimde gezinirken ayaklarımı bir türlü toparlayamıyordum. Gözleri, elbisemin cilveli bir şekilde dekolteli yakasının, hâlâ kapatmaya çalıştığım, sürtük gibi açık bir V şeklinde olduğu göğsüme takıldı.

"Shane!" Esmerdi bu, doymak bilmez bir şehvetle adını neredeyse hıçkırarak söylüyordu. Tereddüt etti, sonra dönüp ona baktı, belki de ona bir şey söylemek istiyordu ve bildiğim tek şey, duymak istemediğimdi.

Elbisesinin hâlâ beline kadar uzanıp uzanmadığını merak ettim. Hâlâ arabanın üzerinde eğilmiş, onun başladığı işi bitirmesini mi bekliyordu, ben de ayağa kalkıp koşmaya başladığımda.

Birkaç dakika sonra, yatağıma yığıldığımda, kafamda aynı düşünce dönüp duruyordu: Ona gerçek adını vermişti.

Yedinci Bölüm

Jolie

Rahatsız edici bir tıkırtı sesiyle acı içinde uyandım.

Ellis malikanesindeki misafir odam doğuya bakıyordu ve balkon kapılarındaki perdelerin yarıkları tam doğru -ya da yanlış- noktadaydı; gözlerimi tam açmadan önce bir güneş ışığı beynime saplandı. Bunun kasıtlı olduğunu öğrensem şaşırmazdım.

Yakında Ellis olacak Margot Vola'dan hiçbir şeyi kaçırmam.

Ve işte yine oradaydı - kapımda neşeli tak tak tak sesi, neşeli ama kararlı bir ağaçkakanın yolunu delmeye çalışması gibiydi.

"Jolie, canım!" diye seslendi annem kapının öbür tarafından. "Hiç kalkmıyor musun?"

Kapıyı ilk kez çalmadığını fark ettim ve başım ağrıyarak doğrulmayı başardım. O kadar akşamdan kalmaydım ki muhtemelen teknik olarak hâlâ sarhoştum. Dün gece kapıyı kilitleyip kilitlemediğimi bilmiyordum ama hakkını teslim etmeliyim ki annem kapı kolunu sallamadı veya içeri girmeye çalışmadı.

"Hanımlar yarım saat içinde burada olacak! Kalkma vakti! Mayonuzu giyin, hava çok güzel!"

"Anne!" diye bağırdım ama anında pişman oldum. Elimle çınlayan kafatasıma vurdum, sanki acıyı geldiği yere geri gönderebilirmişim gibi. "Ah. Anne. Cidden. Kalktım."

Bir şeyler cıvıldıyor ve koridorda mırıldanıyordu, şüphesiz duş almış, giyinmişti ve günün olasılıklarıyla doluydu.

Yumruklarımla yastığa geri düştüm.

Annemin söylediklerini sindiremeden neredeyse tekrar uyuyacaktım. Beynim kısa devre yapıyor gibiydi, bir sıvı birikintisinde sallanan hatalı kablolardan oluşan bir karmaşa.

Misafirler. Yarım saat.

Cumartesiydi. Bugün mini bir Vola brunch'ı yapacaktık. Sonra düğün mekanını görmek için annemle Whistler'a gidecektim.

Gözlerimi açmadan inledim ve yan döndüm. Dün geceki ben, ne kadar sarhoş olsa da, bugünkü ben için bir bardak su bırakacak kadar nazik olmasını umduğum komodini yokladım. Evet. Gözlerim hâlâ kapalıyken, bardağı ağzıma götürdüm ve çoğunu boynuma döktükten sonra, boğazımdan birkaç yudum almayı başardım.

Sonra bardağı bırakıp yatağa uzandım, kör edici sabah ışığında gözlerimi dikkatlice kırıştırarak günümü hayal etmeye başladım. Adım adım.

Dökülen suyu bir çarşafla silin.

Yataktan çık.

Duş al.

Dişlerini fırçala.

Saçını fırçala.

Daha az açık bikinimi bul. Annemin o somurtkan tavrını sergilemesine sebep olmayacak olanını.

Giysin.

Makyaja tüküreyim. Sadece gerekli çabalardan bahsediyoruz.

Aşağı in.

Bir sürahi meyve suyu bulup hepsini iç.

Tamamlamak.
Misafirlerinizi karşılamaya hazırız.
O kadar da zor değilmiş, değil mi?
Ama ben hala yatakta yatıyordum.
Ve bir şeyi unutmuşum. Çok önemli bir şeyi.
Ne olduğunu bir türlü hatırlayamadım...
Sonra her şey birden aklıma geldi.
O kadar hızlı doğrudum ki, kafatasım ağrıdı. Ah. Dün
gece.

Shane.
Esmer, eğilmiş.
Göğüslerim dışarı fırladı.
"Sik beni." Tekrar yatağa yığıldım.
Rata-tat-tat-tat. "Jolie, canım! Kalkma vakti! Burada
senin için bir şeyler var! Hanımlar brunch'ı bir saat içinde
başlıyor!"

Ağaçkakan geri dönmüştü, ayağa kalkma fikrinden
sürekli memnundu. San Diego'daki, iki oda arkadaşımla
paylaştığım ama annelerden ve ağaçkakanlardan tamamen
uzak, küçük ve pahalı dairemin hoş anısını aklımdan
çıkarmak için elimden geleni yaptım.

O sadece senin burada olmandan mutlu.
Ve dört hafta içinde evlenecek olmanın mutluluğunu
yaşıyorum.

"Aşağıda görüşürüz! Sana kahve getireyim!" diye şarkı
söyledi ve koridorda kaybolurken hafifçe gülümsemeden
edemedim.

"Evet, Margot." İç çektim ve ıslak göğsümü çarşafla
sildim, listemdeki ilk maddeyi tamamladığım için hafif bir
memnuniyet hissettim.

Bunu yapabilirim.
İnleyerek doğrudum.

Beni bu kadar içmeye iten şeyin ne olduğundan
gerçekten emin değildim. Bilirsin, sinirlerim ve genel,
giderek artan bir panik hissi, bir parça da umutsuzluk
kokusuyla karışık. Yani, gerçekten vücut ağırlığım kadar

alkol içmenin beni daha seksi yapacağını mı düşünmüştüm? Alyssa bu konuda yardımcı pilotumdu ama bana birkaç endişeli bakış attı, ben de onları görmezden gelmeyi tercih ettim.

Beklemek.

Alyssa.

Bok.

Telefonumu komodinin üzerinden aldım. Gerçekten de birkaç yeni mesaj gelmişti. İlki, Alyssa'dan, gece yarısından hemen sonra gelmişti. Yatağımın üzerindeki karanlıkta flaşla çekildiği belli olan bir fotoğrafla: Yastığın üzerinde baygın yatıyor, ağzım açık.

Mesajda sadece şu yazıyordu: Kontrol etmem gerekiyordu.

Kuzenlerimden de mesajlar aldım.

Danica: Nereye gittin? İyi misin?

Daniella: İlginç bir bilgi: Sarhoş olduğunuzda horlarsınız.

Öf.

Bu sabah bir mesaj daha geldi.

Danica: Biz oraya gidiyoruz. Yakında hanımlar brunch'ında görüşmek üzere!

Alyssa'ya cevap yazdım: Özür dilerim!! Seni sonra ararım. Sevgilerimle. Ve telefonu bir kenara fırlattım. Annemin düğün partisinde onu terk ettiğime inanamıyordum. Yani, istemedim.

Ama Shane'i dışarıda o kadınla gördükten sonra göğsüm düştü -ıyy- doğruca odama gidip yığıldım.

Neyse, Alyssa Shane'le ilgili tüm o iğrenç hikayeyi biliyordu, bu yüzden ona olanları anlattığımda anlayacaktı.

Yataktan kalktım ve dikkatlice gerindim, ağrıyordu. İşte. Listede bir şey daha yapıldı.

Yine de kendimi tamamen çıplak bulmak biraz rahatsız ediciydi. Tam olarak nasıl bu hale geldiğinizi hatırlamadan kendinizi çıplak bulmak sinir bozucuydu. Doğaçlama tek göğüslü gösteri performansından sonra odamın güvenli alanına koşmanın dışında pek bir şey hatırlayamıyordum ama gecenin düğün partisini sıyırmamla bitmeyeceğinden oldukça emindim. Dün gece giydiğim tek kıyafetler olan elbisem ve külotum yerde atılmıştı.

Peki Alyssa'nın seksi ayakkabıları neredeydi?

Kaşlarımı çatarak yatağın altını kontrol ettim, onlara ne olduğunu hatırlamaya çalıştım. Belki de kahvaltıdan önce dışarıdaki çalılıklarda hızlıca bir arama yapmam gerekecekti.

Bu arada, pelüş misafir bornozumu giydim -teşekkürler Hotel Margot- ve annemin ne demek istediğini anlamak için yatak odası kapısını araladım. Acaba orada beni bekleyen bir şey mi vardı?

Salon sessizdi, görünürde kimse yoktu. Ayaklarımın dibinde, alkolü bırakmaya yeni başlayan birine yakışır, mütevazı bir kahvaltı tepsisi duruyordu: sade bir tost, dörde bölünmüş soyulmuş bir kivi ve küçük bir kutu hindistan cevizi suyu.

Kaşlarımı çattım ve eğilip tepsideki diğer eşyalara baktım: Alyssa'nın ayakkabıları. Birinin sivri topuğunda bir tutam çimen ve altındaki tepsiye yapıştırılmış sarı bir yapışkan not vardı.

Başımı biraz daha dışarı çıkarıp koridora tekrar baktım ama etrafta kimse yoktu.

Odaya çekilip kapıyı topuğumla kapatıp tepsiyi yatağa koydum. Tepsideki ikramlarda yalın, minimalist, hatta tarifsiz bir erkeksilik vardı.

Yakup?

Ayakkabımın altından notu çıkarıp el yazısıyla yazılmış mesajı okudum.

Ayakkabılarını düşürdün, Kùlkedisi.

İmzası sadece S.

Elimdeki nota aptal aptal baktım, otoriter ama bir o kadar da sert bir erkek el yazısıydı bu ve Shane'in bunu bana bıraktığını fark ettim.

O, tam bir kral pipisiydi.

Sayfadaki kelimeler onun kibirini yansıtıyordu. Kızarmış ekmek ve kivi meyvesi benimle alay ediyor, dün gece kış üstü ve elbisemin üstünden düştüğümü görmenin, bu savaşı kimin kaybettiğinin bir başka kanıtı olduğunu söylüyordu.

İnat olsun diye hepsini yedim. Tostumu, kiviği, küçük, dikkatli lokmalarla, iyice çiğnedikten sonra hepsini hindistan cevizi suyuyla birlikte mideye indirdim. Hafif tuzlu tadı bana meniği hatırlattı.

İğrenç. Sadece meni, meni tadında olmalı.

Yatağı geri düştüm, uzun bir süre kusacak mıyım diye düşündüm.

Sonra Shane'in dün gece o kadını eve getirip getirmediğini merak ettim.

Elbette öyle yaptı. O onun randevusuydu.

Çok geç gelmişlerdi ama yine de geldiler. Onu ailemle tanıştırdığını, annemin onunla hoş sohbet ettiğini ve o kahkahasını düşündüm. Şimdi duyabiliyordum. Onu kafamda çok net görebiliyordum...

Shane'in eli onun kışında, Lamborghini'nin üzerine eğilmiş.

Ona şaplak atıyordu.

Son dört yıldır, tanıştığımız gece bana yaptığı tüm o baskın hareketleri, kim olduğunu öğrendiğimde daha da aşağılanmama sebep olacak şekilde mi yaptığını merak ederek kendimi defalarca çıldırttım. Beni öylece beceremezdi. Kırletmek zorundaydı.

Sapık.

Boğazımdan tutuyor.

Bana patronluk taslıyorsun.

Bana boşalırken küfürler ediyordu.

"Emirleri takip etmeyi sever misin?"

O gece, istesem de istemesem de, belki bininci kez zihnimde tekrar tekrar canlanmaya başladı. İzlemekten kendimi alamadığım müstehcen bir film gibi.

Ama ben bunu ekranda izlemiyordum. Ben o lanet olası filmin içindeydim ve o başroldeydi.

Bana onunla gelmemi söylediğini ve geldiğimi çok net bir şekilde hatırladım. Elimi tutup beni salondan ve bitişikteki restorandan geçirip bir otel lobisine götürdüğünü. Çünkü elbette, güzel restoranın bulunduğu lüks otelde kalıyordu.

Asansörü beklerken elimi hafifçe tuttu, başparmağı yavaşça elimi okşadı, ben de çıldırıp aramızda olup biteni mahvedecek bir şey yapmamaya çalışırken vücudumda titremeler yarattı. Onun tarafından hipnotize edilmiş, ona mıknatıslanmış gibiydim.

"Oda numaramı ister misin?" diye sormuştu bana. "Sapık olma ihtimalime karşı, nereye gittiğini birine söyleyen iyi olur."

Ve haklı olduğunu anladım.

Ben bunu neden kendi başıma düşünemedim ki?

Bana oda numarasını vermişti ve ben de Dani ve Danica'ya otelin adıyla birlikte mesaj attım. Adının gerçekten Hunter olup olmadığını bilmediğim için, "Hayatımda tanıdığım en yakışıklı adamla aynı odadayım. Bana bir saat verin, sonra haberleşiriz." gibi bir şey söyledim. Mesajı gönderirken sırtıtmamaya çalıştım. Ertesi gün kızların patlamış mısırla mideye indireceklerini, ben de onlara her lezzetli ayrıntıyı anlatacağımı düşündüm.

Ama öyle olmadı.

Sonunda onlara çok az şey anlattım.

Otel odasında ateşli bir öpücük. Başka bir şey değil.

Asansörde yan yana durup, ekrandaki sayıların yavaşça en üst kata doğru saymasını izledik. Bu kadar yakın ve yapayalnızken, yaydığı sıcaklığı ve enerjiyi hissedebiliyordum. O kadar baş döndürücüydü ki, çıplak

haldeyken bana dokunmasına nasıl dayanacağımı bile bilmiyordum. Başım dönüyordu.

"Otel odanıza beni davet ettiğiniz için biraz şaşkın olduğumu söyleyebilir miyim?" diye patladım.

"Neden?"

"Çünkü kendine bak. Ve şu an bana bak. Spa terlikleri giyiyorum."

İlk kez bana kaşlarını çatarak baktı. "Kendine hakaret ediyorsun."

"Gerçekten değilim. Sadece bol tişörtüm ve eşofmanlarımın seni bu kadar nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum."

"Kıyafetlerinle ilgilenmiyorum." dediğinde sesi alçak ve ateşliydi.

Yüzüme bir elimle bastırdım, içim ısınıyordu, artan baş dönmesini bastırmaya çalışıyordum. "Bunun olduğuna inanamıyorum." Soğukkanlılığım iyice azalıyordu. Ama elimde değildi.

"Bunun gerçekleşmesinden memnunum."

Siktir... O kadar özgüvenliydi ki. O kadar kontrol sahibiydi ki.

Birinin nasıl bu kadar ateşli olabileceğini anlayamıyordum.

"Bu, bir yabancıyla yaptığım en tuhaf konuşma," dedim ona olabildiğince sakın bir şekilde.

"Aman Tanrım, çok tatlısın," demişti, sanki dayanamayacakmış gibi elini yüzüne sürterek. Ve ben de şaşkınlıkla düşündüm: Sanırım o da beni istiyor... benim onu istediğim kadar? "Kahretsin, keşke burada kamera olmasaydı."

Köşelere baktım ve güvenlik kamerasını gördüm. "Neden?"

"Böylece seni öpebilirdim."

"Yani, beni hâlâ öpebilirsin."

"Aslında seni öpmek istediğim yer burası değil."

Beynimdeki teller anında yıpranıp erimişti. Gerçekten bunu mu söyledi?

Gerçekten düşündüğüm şeyi mi kastetti?

Aramızdaki sıcaklık duvarları kavuruyordu ve o hala parmaklarıma zar zor dokunuyordu.

"Seks yaparken bir erkekten en çok istediğin şey nedir?" diye aniden sormuştu bana.

Ona daha fazla soru soramazdım. Şakacı, cilveli, saçma bir cevap verebilirdim.

Ama yapmadım.

"İlgisi." O zamanlar neden bu kadar dürüst cevap verdiğimi bile bilmiyordum ama neden olmasın? Muhtemelen onu bir daha asla göremeyeceğimi düşündüm. "O anda, sadece onun ihtiyacı olan her şeymişim gibi hissetmek istiyorum."

Ve onun bana baktığını hissettim.

Asansör kapısı açıldığında koridora adım attık ama enseme tutarak beni durdurdu. Vücudumdaki tüm havayı boşaltan hafif, sahiplenici bir sıkımaydı bu. Kulağıma hırıltılı bir şekilde "Sen onun ihtiyacı olan her şeysin," derken meme uçlarım sızladı ve nefes alamadım. Sonra eli saçlarımin arkasına kaydı ve sıkıca kavrayarak başımı geriye çekti, böylece ağzını benimkine tam olarak yerleştirip beni öpücüğüyle tamamen tüketebildi.

Kendimi bir filmin içindeymişim gibi hissettim.

Çünkü erkekler gerçek hayatta bu kadar güzel öpüşüyor muydu?

Evet. Görünüşe göre öyle yapmış.

Nefes nefese ona tutunmuştum.

"Şey... seks yaparken bir kadından en çok ne istersin?" diye sordum, öpüşmeyi bitirdiğinde.

Gözleri gözlerimle buluştu ve içimden bir ses, bunu sormamı beklemediğini söylüyordu. Sonra bana doğru eğildi, nefesi boynumdaydı ve kulağıma ne fısıldayacağını milyon yılda bir tahmin edemezdim.

"İstekli itaat."

Cevap veremeden beni tekrar öptü, daha da derin bir şekilde, dilini bana öyle baskın bir şekilde emdirdi ki ya emmek ya da boğulmak zorunda kaldım. Emdim. Aslında bir erkeğe "itaatkar" olmanın beni tahrik edeceğini hiç düşünmemiştim ama kollarında resmen bayıldım.

Beni kucağına aldı, güçlü bedenini benimkine doladı.

Öpüşmemiz sırasında beni otel odasına kadar götürdü, ta ki yıldızlar görene kadar. Hayır, yıldızları siktir et. Asteroitler, gezegenler ve koskoca galaksiler görüyordum. Neredeyse üstüne tırmanıyordum. Onu o koridorda kot pantolonunun üzerinden becermenin bir yolunu bulabilseydim, yapardım.

Kendimi güçsüz, kızarmış, sersemlemiş, mutlu, gergin ve hayatımda bir erkekle olduğumdan daha heyecanlı hissediyordum.

Otel odasına girer girmez kıyafetlerimi çıkardı. Yumuşak ve esnektir ve hünerli ellerinde duman gibi yok oldular. Sütyenim ve külotum onun irade gücüne karşı koyamıyordu, namusum da öyle. Bir adam tarafından hiç bu kadar çırılçıplak soyulmak istememiştim.

Ben çıplakken ve o hala tamamen giyinikken, yaptığı ve söylediği ilk şey, ne kadar unutmaya çalışsam da, asla gri cevherimi veya kalbimin en karanlık mağaralarını terk etmeyecekti.

Boğazımdan tutup beni yavaşça duvara yasladı. Sonra gözlerimin içine baktı ve "Kıpırdama güzel kız. Ve ses çıkarma. Bakalım emirlere ne kadar iyi uyuyorsun," dedi.

Sekizinci Bölüm

Shane

"Henüz kimse gelmedi mi?"

"Sanırım hayır."

"Jolie'yi uyandırırım mı?"

"Belki de hayır."

Babamın evinin arkasındaki çimenlikte uzanmış, sabah güneşinin tadını çıkarırken kadın sesleri duydum. Yanımdaki alçak çitin üzerinden yukarı baktım. İkizler az önce kış bahçesinden verandaya çıkmışlardı. Danica ve Daniella. Sadece başlarını görebiliyordum, onlar da beni görmüyor gibiydi.

"Garaj yolundaki Lamborghini'yi gördün mü?"

Hayır, beni kesinlikle görmediler.

"Sarı, Danica. Ve bir Lamborghini. Elbette gördüm."

"Sence dün gece burada mı bıraktı?"

Benden bahsediyorlardı. Ne kadar tatlı.

"Belki eski odasına gömülmüştür."

"Jolie'ye bundan bahsetme," dedi Danica endişeyle. Sadece seslerinden bile onları ayırt etmek kolaydı. Danica genellikle şeker gibiyken, Daniella asit gibiydi. "Sanırım Jolie ondan hoşlanmıyor."

"Sence?"

"Onun adı her geçtiğinde, ya da konuşmaya başladığında, heyecanlanıyor, titriyor ve nefes nefese kalıyor."

İlginç.

"Sanırım aradığınız kelime "histerik".

"Yani, olanlardan sonra onu suçlayamam," dedi Danica sesini alçaltarak. Yaklaşıyorlardı.

"Evet. Onu öpmekten hâlâ utanıyor."

Gerçekten... Jolie onlara beni "öptüğünü" mü söyledi?

"Geçen hafta sonu brunch'ta onunla konuşurken yüzünü gördün mü?" dedi Danica kısık sesle. "Fuşya rengiydi. Kahve kupasının elinde patlayacağını sandım."

"Evet. Gördüm."

"Ama sanırım kimse onu gerçekten sevmiyor." Sanki bana biraz acıyormuş gibi bir hali vardı.

Belki de bunu duymak istemedim.

Ama burada oldukça rahattım. Bir puro yakmayı düşünüyordum...

Şimdi ayağa kalkıp onların kız muhabbetini bozmanın bir anlamı yok.

Benim uzandığım yerin hemen üstündeki şezlonglara doğru yürüdüler ve rahatça oturdular. Onları göremiyordum ama net bir şekilde duyabiliyordum. Müzik hakkında tartışıyorlardı ve sonra verandaya bağlanmış hoparlörlerden U2 kısık sesle çalmaya başladı.

"Günaydın." Jolie'nin sesini duydum. Garip bir şekilde cızırtılıydı.

Sesi sert geliyordu.

En son gördüğümde de aynı şekilde görünüyordu: Önümde serilmiş, sarhoş ve dağınık bir şekilde, bir göğsü dışarıda. O kadar sevimli ve acınasıydı ki, ona yardım etmek istemiştim. Kucaklamak falan. Ama sanki cüzzam tekrar nüksediyormuş gibi dehşet içinde benden uzaklaşmıştı.

Şimdi yukarı baktığımda, çalıların üzerinden başını gördüm. Az önce güneş odasından çıkmıştı.

"Hey, orospu," diye selamladı Daniella onu.

"U2 mu o?"

Danica, "Yeni bir albüm çıkardılar, ben de buradayım." dedi.

"O albüm beş yıl önceydi Danica," dedi kız kardeşi ve Jolie de yanlarına gelip şezlonga yığılınca, yine müzik hakkında kısık sesle tartışmaya başladılar.

Aramızdaki alçak çitten hiçbirini göremiyordum. Şimdi, kulak misafiri oldum mu yoksa burada olduğumu onlara bildirdim mi?

Siktir et. Ben ilk gelenlerdendim.

"Brunch ne zaman?" diye sordu Jolie. "Annem brunch yapacağımızı söyledi."

"Mireille ne zaman yemekle gelirse," dedi Danica. "Geç kalıyor."

"Arabanın girişindeki o iğrenç Lamborghini'yi gördünüz mü?"

"Evet, gördük," dedi Danica.

"Shane geceyi burada mı geçirdi?" diye sordu Daniella.

"Ne? Hayır. Yani, nereden bileyim?" diye kekeledi Jolie hemen. "Benimle kalmadı."

"Vay canına," dedi Daniella. "Tamam. Sakin ol. Sadece soruyordum. Belki onu bu sabah falan gördün?"

"Hayır. Ne olur ne olmaz diye aradım. Onu görmemek için. Burada değil."

Sanırım yeterince dikkatli bakmadın.

"Margot bugün sadece kadınlara özel bir brunch olduğunu çok net söyledi," dedi Danica. "Jacob bir yere gitti."

"Yani Ashley ve Matt gelmiyor mu?" diye sordu Jolie.

"Hayır, bugün stüdyodalar," dedi Danica. "Matt daha sonra beni almaya geleceğini söyledi. Albüm neredeyse bitti."

"Bu heyecan verici," dedi Jolie, ama sanki herhangi bir şey hakkında mutlu olmak için irade toplamaya çalışıyormuş gibi bir ses tonuyla.

"İyi misin?" diye sordu Danica.

Jolie hafifçe homurdandı. "Çok akşamdan kalmayım beyler. Bir daha asla bu kadar felç edici ilaç içmeme izin vermeyin."

"Ama çok iyiler," diye takıldı Daniella, telefon çalarken. "Annem," dedi. "Hey, Marie," diye cevapladı telefonu, ayağa kalkıp uzaklaşırken.

"Hey," dedi Jolie, "Ashley ve Matt düğüne geliyor mu?"

"Elbette," dedi Danica.

"Bunu bu kadar önceden taahhüt edebilirler mi?"

"Elbette. Neden olmasın?"

"Yani, onlar rock yıldızı. Nasıl başarabileceklerinden emin olabilirler ki?"

Hmm. Düğün muhabbeti. Sulu penis muhabbeti falan yok.

Hayal kırıklığı.

Taze bir puro yaktım ama müzik yüzünden çakmağımı duymadılar.

"Şey... teyzem evleniyor ve ailemle çok yakınım," dedi Danica. "Bunu biliyorlar. Benim için önemli, dolayısıyla onlar için de önemli. Üçümüz adına da katılımımı bildirdim."

"Evet, gördüm."

"Hey... düğüne iki ortağımı da getirmem seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır! Hayır, hayır, hayır. Öyle bir şey yok. Benim demek istediğim bu değildi." Jolie homurdandı. "Bunu ima etmek istemedim. Sadece merak ediyordum... Birinin şimdiye kadar davete katılmamasını ne sağlar? Yani, rock yıldızları söz verebiliyorsa, başka birini söz vermekten alıkoyan ne olabilir?"

"Henüz katılmayan var mı?" Danica endişeli görünüyordu.

"Evet..."

"Kimin gibi?"

"Şey... sadece birkaç kişi," diye mırıldandı Jolie. Bir sessizlik oldu ve etrafta biraz kıpırdanma oldu. "Hey, ot kelimesini doğru heceledin mi?"

Yukarı baktığımda çalıların üzerinden bir başın çıktığını gördüm.

"Aman Tanrım!"

"Günaydın hanımlar," dedim umursamazca.

"Çalılıkların arasında Shane'i gören biri var!" diye bağırdı Jolie.

Gözlerimi devirdim.

Danica'nın başı onunkinin yanında belirdi. "Ah. Şey, merhaba Shane."

"Aman Tanrım, çıplak!"

Çıplak değildim. Boxer şortumla güneşleniyordum. Dün gece buraya mayoyla gelmişim, bu yüzden sıcakta sadece onu giyebiliyordum. Ama neredeyse mayoyla olduğum kadar örtünmüştüm. Sanki kollarım açık, penisim elimde, başparmağım kıcımda, Jolie'nin bana bakış şekline göre onların sesleriyle mastürbasyon yapıyormuşum gibi hissederdiniz.

"Ne yapıyorsun?!" diye çıldırdı. "Bizi mi dinliyorsun? Neyin var senin?"

"Hey, açık havada bir kahvaltılık kütünün tadını çıkarıyorum. Veranda bana ait değil. İstedığın gibi gelip gidebilirsin."

"Sorun değil Jolie," dedi Danica yatıştırıcı bir şekilde, Jolie bana dik dik bakarken.

"İster misin?" diye sordum, sigaramdan bir nefes çekerken. "Daha fazlası var. Bu sabah biraz gergin görünüyorsun." Doğrudum. "Dün gece zor muydu?" Güneş gözlüklerimi başıma takıp gülümsedim.

Jolie iğrenmiş bir ifade takındı ve Danica yüzünü buruşturdu.

Kıkırdadım.

Gözümün fena halde morardığını biliyordum. Ya da birkaç gün önce morarmış olan gözümün. Şimdi ise göz

çukurumun etrafında mordan sarıya dönen bir morluktan ibaretti. Jolie dün gece karanlıkta fark etmemiş olabilir ama muhtemelen güneş ışığında özellikle muhteşem görünüyordu.

"Bu... acı verici görünüyor," diye gözlemledi Danica. "Diğer adam nasıl görünüyor?"

"Temiz. Ona vurmadım."

"Ah."

"Antrenman kazası. Genellikle antrenman kampında pek antrenman yapmam. Gereksiz darbeler almak istemiyorum. Ama biraz fazla heveslenen yeni biriyle çalışıyordum."

"Bu çok kötü," dedi.

"Mesleki tehlike."

"Bak, kafasına çok darbe alıyor," diye araya girdi Jolie. "Gerçekten çok şeyi açıklıyor, değil mi?"

Danica, Jolie'ye huzursuzca baktı. "Şey..."

Jolie pembe çerçeveli gözlüklerinin ardından bana baktı. "Seninle konuşmam gerek." Sonra ayağa kalktı, sanki ben kalkıp koşarak gelmem gerekiyormuş gibi. Parmaklarını sıklatmamasına şaşırdım.

"Ben burada iyiyim."

"Hayır. Seninle konuşmam gerek. Özel olarak. Düğün işleriyle ilgili."

"Ah. Düğün meselesi. Neden söylemedin?"

Ben kıpırdamadım.

Danica'nın gözleri aramızdaki bariz gerginlik ile aramızda gidip geliyordu. "Şey, eğer düğünle ilgili önemli bir şey konuşacaksanız, ben gidebilirim."

"Hayır," dedi Jolie kararlı bir şekilde. "Sen burada kalıp yaz sabahının tadını çıkar. Shane pantolonunu giyecek ve sonra havuz evinde özel bir konuşma yapacağız. Öyle değil mi Shane?"

Eh, o kadar da sevimli değildi. Bana patronluk taslamaya çalışıyordu.

Ancak şimdi ben doğrulup o da ayağa kalktığında, pantolon giymediğini görebiliyordum. Bu da durumu biraz

daha ilginç hale getiriyordu.

"Sanırım öyleyiz." Ayağa kalkıp sigaramı bitirmek için acele etmedim.

"Danica," dedi, "lütfen müziğin sesini sonuna kadar açar mısın?"

"Tamam..." Danica tekrar şezlonguna oturdu ve Jolie verandadaki en uzak noktadaki havuz evine doğru yürürken aynısını yaptı. Ben de attığım pantolonumu giyip onu takip etmek için patikaya yöneldim.

Şeftali rengi bir bikininin üzerine kolları kesik bir tişört giymişti. Kesik kol deliklerinden görebiliyordum. Ayrıca tişört, kalçalarını tamamen kapatacak kadar uzun değildi. Arkasından takip ederken kalçalarını da rahatça görebildim.

Bir gece ellerimi, ağzımı ve penisimi o kıcının her yerinde gezdirdiğimi düşünmek neredeyse tuhaf. Şu anda kıcına dokunsam, muhtemelen bana yumruk atardı.

Sağ elini kullanıyordu; acaba iyi bir sağ kroşeatabiliyor muydu, yoksa biri ona yumruk atmayı öğretmiş miydi diye merak ettim.

Havuz evine girdiğimizde arka bahçede U2 konseri veriyormuş gibi bir ses duyduk. Jolie arkamızdan kapıyı kapattı ama müzik hâlâ oldukça yüksekti.

"Aslında hiç U2 hayranı olmadım," diye düşündüm.

"Ne?" diye sinirle bağırdı Jolie, kemerimi yukarı çekerken bana dönerek. Bacaklarının arasından şeftali rengi bikinisini görebildim, sonra gömleğini biraz aşağı çekti ve gözlerim yüzüne kaydı.

"Sana hiç yumruk atmayı öğretiler mi?"

"Bu nasıl bir soru? Neden yumruk atmam gereksin ki?"

"Bana sorarsanız, tüm kadınlar kendini savunmak için dövüş eğitimi almalı. Vurulana kadar, vurulmanın nasıl bir şey olduğunu gerçekten bilemezsiniz."

Bana sanki kadın döven biriymişim gibi baktı.

"Erkekleri havuz evlerine davet ediyorsun," diye açıkladım, "özel konuşmalar için, kıcın görünürken, belki de

erkekler yanlış fikir ediniyor."

"Kıçım 'görünmüyor'. Havuz kenarında bikini giyiyorum. Üstüne de bir gömlek. Bu bir davet değil."

"Ben öyle demedim. İşler bakana göre değişir, değil mi?"

"Bu işe nasıl bulaştık?"

"Sanırım kıçını görünce aklıma yumruk atmak geldi. Seks ile şiddet arasında gerçekten ince bir çizgi var, değil mi?"

"Biliyor musun, her ağzını açtığında ve boklar döküldüğünde, hangi kısmının beni daha çok rahatsız ettiğini anlayamıyorum."

"Sanırım daha hızlı düşünmen gerekiyor."

"Ve neden birinin bana yumruk atmayı 'öğretmesi' gereksin ki? Bana bu tür şeyleri öğretmesi için bir erkeğe ihtiyacım olduğunu mu varsayıyorsun?"

"Yani şimdi ben de cinsiyetçi oldum."

"Hayır, muhtemelen her zaman cinsiyetçiydin. Sadece belirttim."

"Bana yumruk atmayı öğretecek bir adama ihtiyacım vardı."

"Belki de bilmiyorum. Belki de bir adam haddini aştığında onu nasıl pataklayacağımı tam olarak bilme gibi doğuştan gelen bir yeteneğim var."

Güldüm. Ona bakınca, bunun doğru olma ihtimali muhtemelen sıfırdı. Ama şu anki tüm o ateşli ve cüretkâr tavrının ilginç yanı, dört yıl önce o barda tanıştığım kızla aynı olmamasıydı. Bu da ya çok değiştiği ya da daha muhtemel olarak, şu anda onda alışılmadık bir şeyler çizdiğim anlamına geliyordu.

Her iki durumda da eğlenceliydi.

"Sana şunu söylemek için buradayım," diye bilgilendirdim onu, "küçük kız, yetişkin bir adamı tek yumrukla yere sermenin imkânı yok."

Son iki kelimeyi iyice özümsemişinden emin olmak için uzattım.

Ah, şimdi iyice kızarıyordu.

"Sakın. Asla. Beni ara. Küçük bir kız. Tekrar."

Evet. Onu kızdırmaktan zevk alıyordum.

Neden olmasın? Beni yeterince sinirlendirmişti.

"Neden? Seni tahrik ediyor mu?"

Derin bir nefes aldı, sonra yavaşça verdi. "Bak. Muhtemelen kuduz bir kurt ve bir bataklık trolünün çocuğu olduğunun farkındayım. Bu yüzden, yetişkin insanlarla, tamamen iğrenç olmadan yetişkin bir insan gibi sohbet etmen zor. Senden tek öğrenmem gereken, bu hafta senin için ayarladığım kostüm provasına neden gelmediğin, söylediğin gibi."

Gerçekten mi? Şu anda o tatlı kıkırda olan şey bu muydu?

"Sanırım yapmam gereken daha iyi bir şey vardı."

"Ah. Anlıyorum. Mesela suratına yumruk yiyip Lamborghini'de bir kızla sevişmek gibi. Böyle şeyler."

"Evet. Böyle şeyler işte. Başlangıç için."

"Hızlı bir prova bile yapamadın mı? Sana randevu ayarladım."

Odada dolaşmaya başlamıştım ve gözleri beni teyakkuz halinde takip ediyordu. Burada yatak yoktu, sadece büyük pencerelerin altında güneşe serilmiş birkaç şezlong, bir duş ve mini bar vardı. Kuzenleri ikizlerin şezlonglarında oturup ara sıra bu tarafa baktıklarına baktım. Ama dışarıdaki müzik yüzünden bizi duymaları imkânsızdı. Güneş pencerelerden yansıdığı için bizi göremiyorlardı da.

"Dün geceki olay neydi zaten?" diye sordum ona. "Bizi sevişirken mi izleyecektin?"

"Değilim!" diye kekeledi.

"Sanırım öyleydin."

Yani, sevişmedik. O kesintiden sonra biraz ivme kaybettik. Sonunda onu bir taksiye bindirip gecenin yarısını Joss ve Darcy ile verandada puro içerek geçirdim, sonra da eski odamda uyuyakaldım. Artık Margot için bir hediye paketleme odasıydı. Çünkü görünüşe göre bunun için kocaman bir odaya ihtiyacı varmış.

En azından düzgün bir kanepa vardı.

"Hayır. Biraz hava almak için dışarı çıktım," diye öfkelenildi Jolie, "ve gözlerim herkesin gözü önünde sergilenen bir tabloyla saldırıya uğradı."

"Ve durup izledi."

"Beni izlemek için durdun."

"Hiçbir şey izlemiyordum. Sadece senin kış üstü düşmeni izliyordum."

"Bazen sakar oluyorum!"

"Fark ettim."

Sanki bir sıfırlama düğmesine basıyormuş gibi elini alnına bastırdı. "Bu düğünü destekliyor musun, desteklemiyor musun?"

"Belki de henüz karar vermedim."

"Henüz karar vermedin mi?" diye papağan gibi tekrarladı inanmaz bir tavırla.

"Ben de aynısını söyledim."

"Peki, ne zaman karar vermeyi planlıyorsun? Düğün partisindesin. En azından baban ve annem öyle olduğunu düşünüyor. Ve büyük gün dört hafta sonra."

"Bu hesaplama için teşekkürler. Biz bataklık trolleri takvim sistemine göre hareket etmeyiz. Dolunayda bakireleri yemek için bataklıktan sürünerek çıkarız."

Derin bir nefes daha aldı, sonra öfkeyle geri verdi. "Tamam, tavrından benden nefret ettiğin çok açık. Eğer anlatmak istediğin şeyi anlatmak için daha da kötü davranman gerektiğini düşündüysen, söz veriyorum, anlatmak istediğini anlattın. Ama bu benimle ilgili değil. Seni bu düğüne şahsen davet etmiyorum çünkü orada olmanı gerçekten istiyorum. Sadece annem ve Jacob'ı önemsiyorum. Anneme bu düğünde onlara yardım edeceğimi söyledim. Sen de bana harika bir takım elbise provasına gideceğini söyledin."

Omuz silktim. Öfkesi beni sakın ve soğukkanlı hâlime kavuşturdu. "Düğüne gidip gitmeyeceğimi bilmediğim bir düğün için neden prova yaptırayım ki?"

"Akıl hastası mısın? Öyle mi?"

"Kafama çok fazla darbe alıyorum."

"Gidip gitmeyeceğini nasıl bilemezsin? Ya düğünü desteklersin ya da desteklemezsin. Desteklemiyorsan, neden öylece söylemiyorsun? Jacob'la konuş. Daha da iyisi, neden onunla uzun zaman önce konuşmadın? Çünkü artık çok geç. Annemle evleniyor. Yani, onunla ne sorunun var?"

"Margot ile bir sorunum olduğunu hiç söylemedim."

"Şey... iyi."

"Ama aşırı derecede kibirli." Tekrar odanın içinde dolaştım. "Brandon onun çıkarıcı olduğunu düşünüyor gibi."

Sinirli bir ses çıkardı. "Duyduğuma göre Brandon, yıllar içinde babana yaklaşan her kadının çıkarıcı olduğunu düşünüyormuş."

"Bu doğru."

"Dört yıllık bir nişanlılıktan sonra size asıl sevdiği kişinin banka değil, babanız olduğunu kanıtlayacağını düşünürdüm."

"Belki."

Sinirli bir şekilde homurdandı. "Peki, ona hiç güvenecek misiniz? Onu kabul edecek misiniz? En azından düğünden sonra, her şey resmiyet kazandığında ve o da ailenin bir parçası olduğunda?"

"Yanlış adama soruyorsun. Neden Brandon'a sormuyorsun?"

"Sana soruyorum. Çünkü düğüne geleceğini onaylamayan tek kişi sensin. Brandon kendisi ve bir kişi için davetiye gönderdi ve o lanet olası takım elbise provasını yaptırdı. Destekleyici bir evlat gibi."

"Düğünü destekleyip desteklemem gerçekten önemli değil. Dediğin gibi, gerçekleşecek. Ve Jacob'ın kiminle evleneceği de umurumda değil."

"Peki sorun ne o zaman?" diye sordu, çileden çıkmış bir şekilde.

Neredeyse ona acıdım. Gerçekten akşamdan kalma gibi görünüyordu.

"Sanırım bu kişisel bir şey Jolie. Bilirsin işte, ailevi saçmalıklar."

"Yani babanı desteklemiyorsun, öyle mi?"

"Belki de beni hiç desteklememiştir." Arkamı dönüp tekrar volta attım. Onu bu acıdan kurtarıp düğüne gideceğimi söylememin nedenini bile bilmiyordum.

Belki de sadece onun istediği bir şeye sahip olmaktan hoşlanıyordum.

Arkamdan iç çekti. "Maalesef haklısın."

Ona döndüm.

Annem çok kibirli. Ayrıca çok sadık, vefalı ve ailesi onun için çok önemli. Tahmin edebileceğin gibi, tam bir fiyaskoyum. Anlıyorum, tamam mı? Ebeveynler bazen pislik olabilir. Ama eminim Jacob seni düğününde görmek istiyor.

"Doğru," dedim şüpheyle. "Prenses Hanım tam bir fiyasko. Bu iyi bir şey."

Burnunu kırıştırdı. "Prenses?"

"Evet. Prenses."

"Ben prenses değilim."

"Artık Ellis ailesinin prensesisin."

Şaşkın bir ifadeyle kendini kucakladı. "Bunu nasıl anladın?"

"Eh, oğlanların hiçbiri evli değil. Hiçbirinin henüz evlenme ihtimali yok, hatta pek ilgisi de yok. Babam bundan nefret ediyor. Sen onun her zaman istediği her şeysin."

Bundan rahatsız olmuş gibiydi. "Belki. Ama bunun tek sebebi daha önce hiç kızı olmaması."

"Biliyor musun, haklısın. Tadını çıkar, bittiği sürece. Joss, Brandon ya da Darcy eve bir gelin getirdiğinde, unutulmuş üvey evlat olabilirsin."

Sanki tartışacakmış gibi ağzını açtı ama sonra vazgeçti.

"Evlat edindiğin çocuktan öğren," dedim ona. "Sadece onları güzel gösterdiğinde altın değerindesin. Daha parlak biri gelirse, onun gözünde çok çabuk lekelenirsin."

Bana baktı.

"Merhaba!" Kapı açıldı, içeri güneş ışığı ve müzik doldu ve Danica elinde iki dondurma tabağıyla içeri girdi. Her biri dondurma yerine çilekle dolu, üzeri krem şantiyle kaplıydı, bir kiraz ve tepesinden bir kaşık sarkıyordu. "Kahvaltı!" diye şarkı söyledi. "Mireille bir ikram felaketi yaşadı, bu yüzden bugün brunch'ı iptal etti! Buradaki gerginliğe dayanamıyorum, bu yüzden seni ben besliyorum!" Eline bir tabak, Jolie's'e de kararsız bir gülümsemeyle bir tabak tutuşturdu, sonra kapıdan fırladı.

Jolie ve ben tekrar yalnız kaldığımızda gözleri gözlerime çarptı.

"Nazik ol, tamam mı?" diye tısladı, sanki yemeğe tükürüp pencereden dışarı atacağını sanmış gibi. "Danica çok nazik. Baş masada kimin oturacağı konusunda sıradan bir aile içi anlaşmazlık yaşadığımızı sanıyor. Nefretin ne kadar yoğun olduğunun farkında değil."

"Şikayet etmiyorum. Çilek mevsimi şu anda." Şezlonglardan birine oturup geriye doğru uzandım. "Bana bağırma devam ederken oturmamın bir sakıncası var mı?"

Çenesini kaldırdı. "Belki de sana bağırmayı bıraktım."

"Hayır, değilsin. Daha asıl konuya bile gelmedin."

"Hangi gerçek şeyler?"

Kaşığımı kullanarak kremayı tabağın bir tarafına taşıdım, böylece altındaki meyvelere ulaşabildim. Sıkı antrenman yaparken süt ürünleri yememeye çalışırdım. "Sen, Jolie Vola, bir zamanlar harika, orgazmik seks yaptığımız için sinirlisin."

"Değilim! Ve yapmadık da."

Güldüm. "Ah evet, öylesin. Ve evet, yaptık."

"Yalan söyledin," diye yarı bağırarak söyledi. Sonra bana yakın mesafeden bağırabilmek ve kimsenin duymaması için yaklaştı. "Kim olduğumu bilmiyormuş gibi yaptın!"

Ağzımdaki çilekleri yuttum ve sakince ona baktım. "Kim olduğunu bilmiyordum."

"Ve sen bir isim uydurdun!"

"Adının Julie olduğunu söylemiştin."

"Adının Hunter olduğunu söylemiştin!" Acı acı güldü. "Hiç de akıllıca değildi. Ne kadar aptalmışım, değil mi?"

Onu inceledim. Gerçekten de bütün bu olanlardan rahatsız olmuş gibiydi.

Gerçekten o gece kim olduğunu bildiğimi mi sanıyordu?

"Seni 'avlamıyordum'," diye bilgilendirdim onu. "Seni ilk gördüğüm an o barın girişindeydi. Kim olduğunu bilmiyordum."

"Sonra beni takip ettin," dedi alaycı bir şekilde, "çünkü tam da o kadar arzulanırdım, yüzümün felaketi, muhteşem saç kıyameti ve giydiğim otel terlikleriyle."

"Öyle bir şey işte."

Gözleri kemiklerime kadar işleyen bir öfkeyle beni deldi. "Sana asla inanmayacağım."

"Olanlardan dolayı beni suçlamak seni daha iyi hissettirecekse, delirebilirsin."

"Seni suçluyorum! Çünkü bunu sen yaptın."

Tekrar güldüm.

"Beni baştan çıkardın ve bana yalan söyledin," diye tısladı.

"Seni aldım," diye düzelttim. "Ve sen de bana yalan söyledin."

Yanakları, bir gece bana hayran olduğunu gösteren ve son zamanlarda beni öldürmek istediğini gösteren o çığlık atan pembe renge bürünmüştü.

"Üvey kardeşimle yatıp yatmamaya karar verme şansını bana hiç vermedin!" diye patladı sessizce. "Bu konudaki seçim hakkımı elimden aldın!"

Dört yıldır kendine bunu mu söylüyordu?

"Saçmalık. Kızgınsın çünkü bundan zevk alıyorsun."

Dönüp gitti. "Öğğ." Saçlarını yumruk yapıp sıktı, sanki ya bunu yapacaktı ya da gözlerimi oyacakmış gibi.

O yumrukları inceledim. Sıkı omuzlarını.

Onun nefis, yuvarlak kıçı.

Gerçekten, anlayabiliyordum. Yani eğer dört lanet yıl boyunca benim hakkımda gerçekten böyle düşünüyorsa, o zaman ben gerçekten de onun karar verdiği canavardım.

Birçok şeyle suçlanmışım ve bu suçların çoğundan ben de suçluydum. Ben bir aziz değildim.

Ama ben o canavar değildim.

"Babamın adı Hunter'dı. Bana öyle söylendi."

Arkasını döndü ama hiçbir şey söylemedi.

"Kimse onun gerçekte kim olduğunu bilmiyor gibi görünüyor. O bir gizem. Bazen gerçek adımlı söylemek istemediğimde ortaya atıyorum."

Bana baktı. Ama hâlâ hiçbir şey söylemedi.

"Yani, kuduz kurt ve bataklık trolü teorin suya düştü. Gerçi... Hunter adında bir kurt da olabilir. Duyduğuma göre annem gerçekten bir bataklık trolüymüş."

Uzun bir süre sessizce bana baktı.

"Kendini küçümseyen mizah burada sana puan kazandırmaz," dedi. Ama en azından sakinleşmişti. Artık bağırıyordu.

Sonra benden iki adım ötedeki şezlonglardan birine oturdu.

"Bu yüzden soyadın onlarınkinden farklı. Onun soyadı Madrigal'di, değil mi?" Bana bakmadan konuştu.

"Sanırım saygılı olmak için yapılmıştı. 'Annesi bir gün geri dönerse' senaryosu gibi." Geri dönmedi. Polis de onu bir türlü bulamadı, belki de adını değiştirmiştir. Ama liseye gidip hokeyde öne çıktığımda, herkes beni Shane Madrigal olarak tanıyordu. Formamın arkasındaki isimdi. O zaman neden değiştireyim ki?

Beni bir Ellis yapmak sihirli bir şekilde kendimi bu ailenin bir parçası gibi hissetmemi sağlamayacak.

Jolie meyvelerinden ve kremasından küçük bir ısırık aldı, sonra sanki yemek fikri midesini bulandırıyormuş gibi surat astı. Kaşığını tekrar içine daldırdı ve öylece oturdu, kucağında tutarak, şezlongunun ayak ucuna, sırtı bana dönük bir şekilde oturdu.

"Bana bir şey söyle. Neden seni tanıdığım halde bilmiyormuş gibi davranayım ve sonra öğrendiğinde seni üzmem için seninle seks yapayım?"

"Çünkü bu düğünün olmasını istemiyorsun! Çünkü anneme karşı bir garezin var! Ya da babana! Ya da bildiğim kadarıyla tüm aileye!"

Evet. Yani canavar teorisinden vazgeçmediği açıktı.

İç çektim. "Öyleyse... Boş ver. Tekrar yapalım."

Başını bana doğru çevirdi. "Ne?"

"Zarar verildi, değil mi? Üvey kardeşinle seviştin ve bundan zevk aldın."

Ağzı açık kaldı.

"Zaten kirli sırla yaşamak zorundasın. Annen öğrenirse çok kızar, değil mi?"

"Ne saçmalıyorsun şimdi?" diye fısıldadı.

"Jacob da bundan nefret ederdi. Tekrar yaparsak daha da nefret ederdi. Ama her iki durumda da, zaten olmuş olanı değiştiremeyiz. Öğrenirlerse zaten çıldırırlar, değil mi? Öyleyse neden tekrar yapmıyoruz?"

Jolie bana göz kırptı, kelimeleri ararken hafifçe kekeledi. "Şu anda ciddi ciddi bana bulaşmaya çalışmıyorsun."

"Belki de öyleyim."

"Neden?!?"

"Çünkü ailemi kızdıracak şeyler yapmak benim için en sevdiğim eğlencelerden biri," dedim ona dürüstçe.

Ve dürüst olmak gerekirse, onun etrafında ne kadar çok vakit geçirirsem, onu tekrar becermenin o kadar zevkli olacağına ikna oluyordum.

O zaman neden olmasın.

Başını ağır çekimde iki yana salladı, tamamen şaşkıındı. "Sen tam bir delisin."

"Seninle ilk tanıştıgımda anneni kızdıran bir şeyi yapmaktan mutluluk duyuyordun. Nişan partisine gitmen gerekirken barda bir adamla çıkmak..."

"Bu adamın üvey kardeşim olacağını bilmeden önceydi!"

Bakışlarını tuttum, o geceyi hatırlamasını diledim. Kim olduğumu öğrenmeden önce... ne kadar keyif aldığını hatırlaması gerekiyordu, değil mi? Unutmak kolay değildi.

Lanet olsun ki denedim.

"Düşün bir kere," dedim ona.

Bana baktı, yüz hatlarında birbiriyle yarışan bir sürü tepki vardı. Tiksinti. İnanmazlık.

Merak?

Hatıralar...

Belki de bunu düşünüyordu. Yanakları yine alev alev pembeleşmişti.

"Jolie, daha kötü bir teklif alabilirdin."

Tekrar inanmazlıkla başını salladı. "Bakayım. Teklifin, ailemizi üzme için benimle seks yapmak mı?"

"Elbette. Neden olmasın?"

"Hayır. Kesinlikle hayır. Bu çok çarpık."

Ona yavaşça, çarpık bir gülümsemeyle baktım. "Bir sorun göremiyorum."

"Çünkü her zamanki gibi sorun sensin, Shane."

Ayağa kalktı, tabağından bir kaşık dolusu krema aldı ve göğsüme sıçrattı. Sonra da dışarı çıktı.

Dokuzuncu Bölüm

Jolie

"Shane Madrigal'le sevişmemi mi istiyorsun!?!"

Limuzinde karşımda oturan güzel ikiz kuzenlerim birbirlerine baktılar. Bir yanda acımasızca bencil, mutlu bekar Dani, diğer yanda ise nazik, şefkatli, mutlu bir evliliği olan ve genel olarak çok daha akli başında olan ve umarım şu anda beni kurtaracak olan Danica vardı.

Çünkü Dani'nin ağzından çıkanlar onun için bile şok ediciydi.

Bu sabah Shane'i kremayla süsledikten ve havuz evinde bıraktıktan sonra, kuzenlerimi havuz başında dinlenirken bıraktım, öfkeyle meyveli kahvaltımı yedim, sonra o evden cehenneme kadar çıktım ve annem Jacob'ın şoförüyle birlikte lüks arabalarından biriyle beni almaya gelene kadar yakındaki bir kafede vakit geçirmeye gittim.

Teyze Madeleine'i alıp düğün mekanının son turunu yapmak için Whistler'a gitmiştik. Annem personeli sorularıyla taciz etmişti ve biz de onlara son davetli sayısını vermiştik. Shane'in davetine hâlâ katılmadığım için bu sayıyı biraz değiştirmek zorunda kaldım.

Daha sonra öğle yemeğimizi yedik ve görevimizi tamamlayarak şehre geri döndük.

Ancak beni Dani'nin evine bıraktıklarında, kuzenlerimle akşam yemeğine gitmem gerekiyordu, adamların bu gece Jacob için bekarlığa veda partisi düzenlediklerini öğrendim.

Çünkü görünüşe göre Shane havuz evinden çıkıp güzel kuzenlerimi havuz başında uzanırken bulduktan sonra oturup onlarla sohbet etmiş ve bunu onlara söylemiş.

Ve aslında hanımların annem için bekarlığa veda partisi düzenlemediğini ve benim de böyle bir parti düzenlemeyi hiç düşünmediğimi öğrenince çıldırdım.

Telefonla ulaştığım nedimesi Mireille Teyze'nin anlattığına göre annem bunu istemiyordu.

Bunun üzerine hemen bir limuzin kiraladım ve ikiz kuzenlerimi de yanına çağırdım.

Şimdi annemi ve kız kardeşlerini alıp onları şehre götürmeye gidiyorduk çünkü Jacob'ın bekarlığa veda partisi yapması, annemin de bekarlığa veda partisi yapması söz konusu değildi. Zaten hangi yıld ki?

Dani, Danica ve ben bu sabahdan beri ilk kez yalnız kaldığımız ve ellerinde şampanya da olduğu için, bugün havuz evinde Shane ile aramızdaki meselenin ne olduğunu hemen öğrenmek istediler. Ve onların kirli zihinlerinin -özellikle de Dani'ninkinin; onunki çok kirliydi- yanlış sonuçlara varmasını istemediğim için, Shane'in bana yaptığı iğrenç "teklifi" onlara anlatmıştım.

"Kesinlikle onunla sevişmelisin," diye tekrarladı Dani, aslında doğru duyduğumu doğrulayarak.

Şok içinde ağzım açık kaldı ve yardım için Danica'ya baktım.

"Onu dinleme," dedi Danica rahat bir tavırla. "Kesinlikle onunla yatmamalısın. Kimseyle 'sevişmemelisin'. Sevgi dolu, bağlı bir ilişkiye başlayana kadar..."

"Ah, dur," diye araya girdi Dani. "Artık on yedi yaşında değil Danica. Küçük kuzenimiz büyüdü. İsteddiği kişiyle sevişmeli. Shane Madrigal ise kirli, ateşli ve bekar ve ilk adımı o attı. Daha ne istiyorsun? Hadi yap gitsin."

"Ben... ama..." diye kekeledim.

"Seksi bir vücudu var," dedi Dani, sanki bu sabah onu iç çamaşırlarıyla gördüğümüzde fark etmemişiz gibi. "Bir keresinde onu Margot ve Jacob'ın evinde ıslak mayıyla görmüştüm ve kesinlikle çok ateşli."

"Bu pek yardımcı olmuyor," dedi Danica.

"Onun penisinden mi bahsediyorsun?!" diye sordum.

"Evet, Jolie," dedi Dani sakince. "Sikişinden bahsediyorum."

"Anne babamız evleniyor! Biz sanki... üvey kardeş gibiyiz!"

"Bu kadar sapıkça görünme. İkiniz de yetişkinsiniz. Bu yanlış değil."

"Bu da doğru değil."

"Bir gece azgın ve yalnız olduğunuzda, kimse sizi birlikte görmediğinde yanınıza gelip, 'Jolie, hadi sevişelim' dese onunla sevişir misiniz, sevişmez misiniz?"

Hemen terlemeye başladım. "Lütfen bana bir şampanya koyun."

Dani neşeyle bana bir bardak doldurmaya başladı.

Dün gece Shane ve "randevusunun" önünde neredeyse kusup kış üstü düştükten, göğsümün fırlamasından, sonra da gecenin yarısı boyunca yatağımın dönmesinden, kahkahalarını ve o kış şaplaklama seslerini kafamda duyduktan sonra, bir daha asla içmek isteyeceğimi düşünmezdim. Ama düşünün işte. İşte buradaydım.

Lady Gaga'nın "Summerboy"u çalışıyordu, çünkü Danica ve Dani'nin üzerinde anlaşılabildiği birkaç müzik sanatçısından biriydi. Ve şarkı, Dani'nin argümanını destekliyordu; şampanyayı bana uzattı ve ben de çekinerek bir yudum aldım. Yaz tatili için tatile gittiğinizde yapmanız gereken bu değil miydi: sadece bir yaz aşkının tadını çıkarmak? Yakışıklı bir erkekle yatıp öylece bırakmak?

Üvey kardeşin olduğunda değil.

Ve gerçek bir bataklık trollü.

"Bak," dedi Dani, sorusuna hâlâ cevap vermediğimde. "Sana söylemiştim. Sadece ona vermek istemediğin için

mücadele ediyorsun."

"Evet, evet. İşte tam da bu yüzden bir kadın hayır der."

"Senin amından bahsetmiyorum. Gücünden bahsediyorum. Shane'e evet demek istemiyorsun çünkü seni utandırdığı için ondan nefret ediyorsun-"

"Bu değil-"

"Benden tavsiye istedin." Öyle mi? "Öyleyse beni dinle. Shane duygularını incitmiş. İster kabul et ister etme, burada oturan üçümüz de biliyoruz." Danica'ya suçlayıcı bir bakış attı.

Danica sadece başını salladı.

Danica iddiasını desteklemek için araya girmeyince, Dani, "Onun kötü ve zalim olduğunu düşünüyorsun," diye üsteledi, "çünkü kim olduğunu öğrendiğinde seni utandırmak için öptü. Seninle oynadı. Onu biraz hissediyordun -o yüzden öpücüğü de aldı- bu yüzden biraz incindin. Ve şimdi evet deyip onun kazanmasına izin vermek istemiyorsun."

"Öyleyse evet dememeli," dedi Danica kararlı bir şekilde.

"Ona neden güç vereyim, kazanmasına ya da sevişmesine izin vereyim - bu arada, sadece anne babamızı üzmemek için - eğer ondan hoşlanmıyorsam?"

"Onunla ilgili değil. Bunu kafandan çıkarmalısın." Dani şampanyasından bir yudum aldı ve sanki her şey çok netmiş gibi bana baktı.

"O zaman bu neyin nesi?"

"Sen, tabii ki."

"Hı hı. Ve o. Seks işleri yapıyor."

"Kesinlikle. Yakalanması zor tek boynuzlu atının simli bir bulut içinde ortaya çıkmasını beklemeyi bırakıp biraz D almalısın."

Nefes nefese kaldım. "Tek boynuzlu atımı buna nasıl dahil edersin!"

Dani gözlerini devirdi. "Evet. Var olup olmadığı belli olmayan görünmez bir adam. Amımız örümcek ağıyla kaplanana kadar onu bekleyelim."

"Yapma. Alay etme. Tek boynuzlu at," diye uyardım onu, çünkü o bok benim için kutsaldı.

Bunu biliyordu.

Yani, babasız büyüyen bir kızdım. Sorumsuz babam ve genel olarak beni hiç umursamaması, küçük yaştan itibaren erkeklerle ilgili mutlu son fantezisi kurmamı sağlamıştı. Çünkü buna kendi ruh sağlığım için ihtiyacım vardı.

Sonuç olarak erkekler için kutsal bir rütbe sistemi tasarladım.

Bataklik trolleri en alttaydı, belli ki. Aslında bu, Shane Madrigal için icat ettiğim yeni, dipteki bir alt kategoriydi. Onun üstünde yılanlar ve domuzlar vardı. Ve barda sizi takip eden seksi, kurt gibi yabancılar gibi çok daha hoş şeylere kadar uzanıyordu, sonra yukarı, yukarı... Ta en tepeye, görkemli, cehennem kadar nadir tek boynuzlu atın saltanat sürdüğü yere: her kızın, eğer şanslıysa, hayatının bir noktasında rastlayabileceği o görkemli adama. Ve bilirsiniz, hayalinizi yaşayın.

"Danica tek boynuzlu atını buldu ve sen de biliyorsun," diye hatırlattım. "Sonra bir tane daha buldu. İki tek boynuzlu atı oldu. O yüzden mükemmel sistemi küçümsemeyelim."

Dani, "Seni bekar ve yalnız yaşamaya zorlayacak 'mükemmel sistem'," dedi. "Hâlâ var olmayan bir kahramanın hayalini kurarken, tüm zevk fırsatlarını kaçıracaksın ve ihmal ettiğin vajinan kuruyacak."

"Bu çok üzücü," diye fısıldadım.

"Ama doğru. İşin aslı şu. Shane bir MMA dövüşçüsü, değil mi? Güçlü. Yıldızları görene kadar o amını sikmesine izin ver. Kendin için yap."

Çaresizce Danica'ya baktım. "Nasıl böyle kopabildiğini anlamıyorum. Yani, cinsel ilişkiyi sadece aldığın zevk üzerinden düşün ve gerisini umursama. Bunu nasıl başarıyorsun?"

"Hayır," dedi Danica.

"Onun ne düşündüğünü bilmemek beni çıldırttırdı."

"Ne düşündüğü kimin umurunda?" dedi Dani. "Sana söylemiştim, mesele o değil."

"Elbette mesele o. Seks yapıyor. Beni çıplak falan görüyor. Ve bu saçmalıklar sonsuza dek sürecek Dani. Ondan sonra beni istediği zaman çıplak görebilecek... hafızasında... sonsuza dek." Yutkundum. Bu çok tanıdık geliyordu. "Nasıl görüldüğümü, nasıl konuştuğumu, tadımı ve kokumu falan öğrenecek ve isterse bana hükmedecek..." Evet. Bunu yaşadım.

"Aman Tanrım," dedi Dani. "Az önce aldım. Yıldızları görüp fiziksel olarak muhteşem olacağından ve onun bunu sevdiğini, buna dayanamadığını anlayacağından korkuyorsun."

"Öyle mi!? Bunu kim ister ki?"

"Yanlış şeylere odaklanıyorsun."

Danica'ya gözlerimi kırpıştırarak baktım. "Onu anlamıyorum."

"Biliyorum tatlım. Kimse bilmiyor."

Derin bir nefes aldım ve şampanyamdan bir yudum aldım. Bu konuşmadan çıkmak istiyordum. Yine de Dani'nin söyledikleri beni inanılmaz derecede meraklandırmıştı. Kuzenlerime yalan söylemekten veya gerçeği gizlemekten hoşlanmıyordum. Ama onunla seviştiğimi itiraf edecek halim yoktu. En yakın arkadaşıma itiraf edip, mezara kadar götüreceğine yemin ettirmek bile yeterince utanç vericiydi.

Keşke Alyssa şu anda burada olsaydı. Bu konuda bana yardım etmesine gerçekten ihtiyacım vardı. Ya da belki konuyu değiştirmesine ya da başka bir şeye. Ama bu akşam çalışıyordu.

"Sana söylüyorum," diye ısrar etti Dani. "Bırak o amını siksin. Önce sana oral seks yapmasını sağla. Ona, boşalmadan önce seni beş kere falan boşaltması gerektiğini söyle. İstedığın her şeyi, o boşalmadan önce kanını emerek bitir."

Aman Tanrım. Ve şimdi de tam olarak bunu anlatıyordu. O gece tam olarak böyle oldu.

Ancak... bu, onun yapmasıyla oldu. Ben onu zorladığım için değil.

"Peki bunu nasıl yapacağım?!"

Dani, Danica'ya baktı. "Şaka mı yapıyor?"

"Değil. O bir succubus olarak doğmadı. Hepimizin erkekleri kanından arındırma konusunda doğuştan bir yeteneği yok."

Dani, sanki bu bizim kaybımızmış gibi omuz silkti. "O zaman sana açıkça söyleyeyim Jolie. Gücün var. Bacaklarının arasında. Sen öyle düşünmeyebilirsin ve o da sana belli etmeyebilir, ama eğer onu elde edebileceğini düşünüyorsa, elde etmek için neredeyse her şeyi yapar. İkiniz baş başa kaldığınız ve o sertleştiği anda, kontrol sende olur. İsteddiğini al. Uslu bir çocuksa, boşalır. Ve bunun için sana tapar."

"Ha??"

"Erkekler yatakta ne istediğini bilen kadınları sever. Kendine güven. Viagra'dan daha etkilidir. Madeleine Teyze'ye sor."

Yakışıklı, kendine güveni tam kuzenime baktım. "Evet, bende öyle bir şey yok. Yedi erkekle seks yaptım ve çoğu berbattı. Kelimenin tam anlamıyla hiç bir erkeğin orgazmında olmadım..." Sesimi alçalttım, sanki şoför bizi kapalı bölmeden duyabilirmiş gibi, "onun penisinde." Shane'inki hariç. "Bir erkekle sevişmek benim için yeterince zor. Ve genellikle sadece elimi oraya sokup kendim hallettiğim için yapıyorum."

Dani dehşete kapılmış görünüyordu. "Gerçekten mi?"

"Evet. Gerçekten. Bir erkeği bahsettiğin türden bir am sikmeye nasıl teşvik edeceğimi bilmiyorum. Beni o kadar iyi beceriyor ki boşalmadan duramıyorum. Bu gerçekten mümkün mü?" Yani, öyleydi. Bir gece. Bir adamla.

Kendimi bunun bir tesadüf olduğuna inandırmıştım.

Bilirsin, aklımı korumak için.

"Bilmiyorum," dedi Dani kuru bir sesle, "Danica, böyle bir şey var mı?"

"Şey. Bu bir şey."

Dani ona dönerek, "Ash ve Matt seni ne sıklıkla orgazma ulaştırıyor?" diye sordu. "Yani sen hiçbir şey yapmadan mı? Bana öyle bakma. Onu ben çağırıyorum." Dani beni işaret etti.

Danica bana baktı. Normalde Dani ile aşk hayatı hakkında pek bir şey anlatmazdı. Muhtemelen bana daha fazla ayrıntı anlatmıştır. Ama şu anda tam bir zavallı olduğum için, "Sık sık," diye itiraf etti.

"Yani, düzenli olarak geliyor musun?" diye üsteledi Dani. "Haftada en az birkaç kez mi konuşuyoruz? Erkek partnerin teşvikiyle orgazmlar mı?"

"Evet," dedi Danica yavaşça, Dani bana döndüğünde bana olan acıması açıkça belli oluyordu.

"İşte böyle. Ve inan bana, oraya ulaşmak için yatakta iki yakışıklı rock yıldızına da ihtiyacın yok. Hiç tanımadığım insanlar beni yangın musluğu patlaması gibi boşalttı."

"Tanrım," diye hırıltılı bir sesle söylendim.

Ben de.

"Dinle. Sadece daha fazla uyarılmaya ihtiyacın var. Ve eğer bir erkek bunu doğru yapmıyorsa, ona neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Ya bilmiyorsam?" diye histerik bir şekilde ciyakladım. "Yani, kendimi zorla orgazm edebilirim ama odaya bir erkek girdiği anda her şey değişir. Beklentilerini hissediyorum ve sadece—"

"Yanlış," dedi. "Hayır. Hı-hı. Senden hiçbir beklentisi yok. Bir erkek seni soyduğunda, sadece orada seviştiğin için minnettar oluyor, böylece eliyle eve dönmüyor. Nevrotikliğinin hepsi senin kafanda. Rahatla ve kendi uyarılmana odaklan. Kadınların uyarılması ve orgazma ulaşması genellikle erkeklerden daha uzun sürer. Bu doğaldır. Bunu takdir etmeyen, bunu senin için gerçekleştirmek için zaman ayırmayan, bunu senin için gerçekleştirmekten hoşlanmayan herhangi bir erkek, senin bedenini veya zamanını hak etmiyordur."

Danica'ya baktım. Bana sempatiyle bakıyordu. "Haklı. En azından son kısmı hakkında."

"Ama... Shane sadece..."

Dani iç çekti. "O, yakışıklı bir yüze sahip olmasının yanı sıra, ateşli bir vücuda da sahip bir adam ve seninle sevişmek istiyor. Ve sen bunu çok fazla düşünüyorsun."

"Eğer o kadar yakışıklıysa neden onunla sevişmedin?"

Dani hafifçe kaşlarını çatı. "Sana daha önce de söyledim, o pis bir adam. Benim tipim değil."

"Bildiğin gibi, çok titizdir." Danica gözlerini devirdi. Danica'nın kocası Ashley'i, Danica onunla tanışmadan çok önce es geçmesinin hâlâ çılgınca olduğunu düşünüyordu.

Gerçekten öyleydi. Ashley tam bir güzellikti. Onunla ilk tanıştığımda ona tek boynuzlu at statüsü vermiştim ve bu ünvanı bir daha asla geri almamıştım.

"Belki de Shane benim tipim değildir," dedim dikkatlice.

Dani sırtı. "Ah, tatlım. Sen tipinin ne olduğunu bile bilmiyorsun."

Bunu düşündüm. Aslında pek de haksız sayılmazdı.

Çekici bulduğum her erkekle dilim tutulurdu, kesinlikle. Ama gerçek erkeklerle flört etme veya seks yapma konusunda yeterince pratik yapmamıştım, ne istediğimi veya en çok neyi sevdiğimi bilecek kadar.

"Bana güvenin," diye ekledi. "Hangi türden hoşlandığınızı anlamak için gerçek bir penis deneyimi yaşammanız gerekir."

"Bilmiyorum," dedi Danica. "Ciddi ciddi erkekleri tek bir vücut parçasına göre mi değerlendiriyoruz?"

"Hayır," dedi Dani, "onları söz konusu vücut kısımlarını nasıl kullandıklarına göre değerlendiriyoruz; bu da bir erkek hakkında bilmemiz gereken her şeyi anlatıyor. Artık bir erkeğin bana uygun olup olmadığını ona bakarak anlayabiliyorum. Ama ben daha... ileri düzey bir flörtçüyüm."

Danica homurdanarak güldü. "Ne güzel ifade etmişsin."

Dani beni inceliyordu. "Jolie, sen havuzun horoz tarafında daha yenisin. Bu yüzden karar vermen biraz daha uzun sürebilir. Anlaşılabilir."

Yanaklarım yanıyordu. "Peki, ne tür bir penisten... veya erkekten... hoşlandığımı nasıl anlayacağım?"

"Sakin ol. Sen onları sik."

Danica içini çekti.

"Bunu sana söylüyorum çünkü seni seviyorum Jolie," dedi Dani. "Seni boşalamayan yedi ezik deneyim değildir, bebeğim."

Çok haklı bir noktaya değinmiş.

"Buna katılıyor musun?" diye sordum Danica'ya.

"Yani, bunu söylemekten nefret ediyorum ama haksız da değil. Gerçekten neyi sevdiğini ve neyi tercih ettiğini, deneyimleyene kadar kesin olarak bilemezsin. Başıma gelene kadar iki erkekle birlikte olacağımı asla düşünmezdim. Şimdi... Başka bir şeye nasıl yönelebileceğimi bilmiyorum."

"Yani diyorsun ki..."

"Gençsin. Birkaç şeyi denemezsen kendine çok büyük kötülük yapmış olursun," dedi Danica.

"Üvey kardeşimle yatmak da dahil mi?"

"O senin üvey kardeşin değil. Henüz. Ve hayır, yine de sana tavsiyede bulunmam—"

"Shane'le yattıktan sonra," diye düşündü Dani, "sana başka birini buluruz. En azından birkaçını denemelisin. Belki bir süreliğine seninle pratik yapacak iyi bir erkek arkadaş bulabiliriz. Bilirsin, seni bağlamasını, şaplamasını, rol yapmasını... Ona bir liste verebiliriz."

"Yavaşla," dedi Danica. "Onu öldürüyorsun."

"İyiym," diye hırıltılı bir sesle söylendim. "Sadece... Shane'in... bana bütün bunları yaptığını hayal ediyordum. Hastayım."

"Hasta değilsin," dedi Dani kararlı bir şekilde. "Azgınsın. Ve sadece ihtiyaçlarını karşılayacak birkaç adama ihtiyacımız var."

"Erkeklerin insan olduğunu biliyorsun, değil mi?" dedi Danica. "Onlar sadece senin kişisel oyuncakların değil."

"Sen domates diyorsun, ben diyorum ki-"

"Erkekler de tıpkı bizim gibi duyguları yakalar," diye üsteledi Danica.

Dani gözlerini devirdi.

"Kimsenin duygularına kapıldığı yok!" diye neredeyse bağırdım. Kuzenlerim bana baktı. "Hiçbir duyguya kapıldığım yok-" Sesimi alçalttım, sanki şu anda, nerede olursa olsun, onun hakkında konuştuğumu hissedebiliyormuş gibi. "Shane Madrigal. Ve o da bana karşı bir şeyler hissetmiyor."

Dani şampanya kadehini benimkine vurdu. "İşte benim kızım."

"Ve ben onu becermiyorum!" diye tısladım.

Dani kaşlarını çattı. Sonra içini çekti. "Ve ben de senden çok umutluydum. Gerçekten rahatsız edici bir şekilde Danica'ya benziyorsun."

Danica sırttı. "Charlotte için her zaman umut vardır," dedi en küçük kuzenimiz hakkında. "Belki de onu sen yozlaştırabilirsin."

Dani vahşi bir gülümsemeyle şampanyasını yudumladı.

Ben de bir yudum aldım. Madeleine Teyze'nin evinin önünde durmuştuk ve o, kıvrımlarını göz kamaştırıcı küçük siyah bir elbiseyle sarmış bir şekilde limuzine bindi. Yakışıklı teyzenizin muhtemelen sizden daha fazla gencin başını döndüreceğini bilmek gerçekten iç karartıcıydı.

"Ne içiyoruz, ne konuşuyoruz hanımlar?" diye sordu, ben de şampanya şişesini kaldırdım.

"Charlotte'u ne kadar çabuk bozabiliriz," dedi Dani, ben doldururken bir bardak uzatarak ve limuzin tekrar hareket etmeye başladı.

Madeleine kaşlarını çattı. "Bu gece gelmeyecek, değil mi?"

"Mireille onun gelmesine izin vermiyor," dedi Danica.

"Güzel," dedi Madeleine. "En azından önümüzdeki ay on dokuz yaşına basana ve barlarda reşit olana kadar bekle, sonra onu zina etmeye kalkışırsın."

Dani bana sırttı. "Göreceğiz."

Onuncu Bölüm

Jolie

O gece ikiz kuzenlerimle birlikte annemi, onların annelerini ve diğer iki teyzemizi orta yaşlılık gecelerinin en güzel gecesine götürdük. Dani ve Danica'nın annesi Marie, onu eve bırakırken, "Ayahuasca kampında şifacıyla seviştiğimden beri bu kadar eğlenmemiştim!" diye haykırdı.

Tamam, Marie gençliğinde biraz vahşiymiş.

Ve Madeleine gizli bir Kadın Egemen'di. (En azından kuzenlerim bana öyle söylemişti.)

Ama yine de. Mireille Teyze'nin daha önce hiç erkek barmenin göğüs dekoltesinden "hooter shot" yapmadığından oldukça emindim. Annem ise bu konuda oldukça rahattı. Bütün gece gülümsemiş, hatta bizimle shot bile içmişti. Onu sıcak bir bara götürmüştük ve hepimizin eğlendiğini görmekten çok keyif almıştı, sohbet onun zevkine göre biraz müstehcen olsa da.

Hepsini güvenli bir şekilde evlerine bıraktıktan sonra Dani, gecenin henüz bitmediğinde ısrar etti. "Daha saat on iki buçuk. Hâlâ bir sürü barda son durağı bulabiliriz!"

Böylece, Burner Room adındaki sıcak bir Meksika meyhanesine gittik. Orada bizimle buluşmak isteyen herkese haber vermek için kız arkadaşlarımıza mesaj attık.

Ve epey vaktimiz vardı. Barda bir süre daha içki servisi olacaktı. Harika bir masa grubu kaptık ve ben buzlu limonlu margarita sipariş ettim. Yakınlarda oturan Alyssa, içkim kadar hızlı bir şekilde masamıza gelmişti.

Her şey harika gidiyordu ki, burnuma bir tutam erkek kolonyası geldi, karanlık bir ses kulağıma sızdı ve sakallı bir çene boynuma değdi. "Lezzetli görünüyor."

Çıglık attım ve bir mil uzağa sıçradım, margaritamı kucığıma döktüm.

Taburemde dönüp masaya tutundum, yere düşmemek için tutundum. Kendimi beceriksizce doğrulttum, kontrolsüzce gülmeye o kadar yakındım ki, bunun yerine homurdandım.

"Bunu kim yapar?!" diye bağırdım, tepemde muhteşem, şeytani bir gülümsemeyle dikilen Shane'e. "Sadece merhaba de ve normal bir insan gibi kişisel alanıma saygı göster!"

Margarita bardağımyı aldı ve içkimin kalanını bir dikişte içti, tıpkı bir ahır hayvanı gibi.

"Cidden, seni kim büyüttü?" Babasıyla, yemekler de dahil olmak üzere birçok kez karşılaşmıştım ve adam tam bir klas abidesiydi. Evlat edinilen elmanın o ağaçtan ne kadar uzağa yuvarlandığını görmek şaşırtıcıydı. "O benim içkimdi."

"Ee? Daha fazlasını alacağız." Ve ardından bara doğru yola koyuldu.

Çenem açık bir şekilde arkamı döndüğümde Dani'nin bana gülümsediğini ve Danica'nın bana sempati dolu bakışlar attığını gördüm.

"Burada ne işi var ki??"

Yanımda, Alyssa omzumun üzerinden Shane'e bakarken mojitosunu yudumluyordu. "Seni takip ediyor gibi görünüyor." Etrafına bakındı. "Ayrıca... tüm kardeşlerini orada görüyorum."

Etrafıma baktım, işte oradaydılar. Ellis kardeşler. Bir de birkaç adam. Az önce içeri girmişler ve içki almak için bara

toplanmışlardı.

Bekarlığa veda partisini buraya mı getirmişler?!

Jacob yanlarında değildi. Onu eve bırakmış olmalılar.

Kuzenlerime baktım, sonra suçlulukla bakan Danica'ya gözlerimi kıstım. "Onlara nerede olduğumuzu söyledin mi?"

"Onlara hiçbir şey söylemedim. Ama annen limuzinde Jacob'a mesaj atıyordu. Buraya gelmeyi planladığınızı anlamış ve bahsetmiş olabilir, değil mi? İyi bir bar..."

Muhtemelen kimsenin duyamayacağı sinirli bir ses çıkardım ve Dani'ye baktım. Az önce gelen bir grup kız arkadaşıyla sohbet ediyordu. Danica, gerçekten içmeye devam etmek isteyip istemediğine karar vermeye çalışarak menüye tekrar göz gezdirmeye başladı.

Alyssa'ya döndüm, adamları görüş alanımdan ve zihinsel alanımdan çıkardım ve zorla konuyu değiştirdim. Bu gece kadınlar gecesi. O adamların canı cehenneme. "Dani'nin bu kadar cinsel bir paralı asker olduğunu hatırlamıyorum. Bunu kaçırdım mı?"

"Ah, evet," dedi Alyssa. "Hiç değişmemiş. Sadece daha paralı asker olmuş."

"Tanrım, hepinizi çok özledim. Çok, çok."

"Tamam. O zaman bizi bir daha asla bırakma." En yakın arkadaşım kaşını kaldırdı.

"Üzgünüm. Bunu yapmam gerektiğini biliyorsun."

"Kaliforniya gerçekten o kadar mı iyi?"

"Hayır. Sıcak. Güzel ve heyecan verici. Ve çok pahalı. Kirayı zar zor ödeyebildiğim her ay neredeyse ağlıyorum. Ve bir daha asla geri dönmeyeceğimden oldukça eminim, bu babamın annemle kimin daha iyi ebeveyn olduğu konusunda verdiği sessiz savaşı kazanması anlamına gelse bile. Annem, tabii ki öyle. Ama ben orada kaldığım sürece babam kendi sanrılarında yaşayacak. Üzücü bir yan etki."

Alyssa kaşlarını çattı. "Burası senin için daha iyi olacak. Bütün ailen burada. Ben buradayım. O ise burada değil."

"Biliyorum. Oraya gittim çünkü eksik bir şeyi bulacağımı düşündüm, anlıyor musun? Kendimle ilgili, sihirli bir

şekilde kim olmam gerektiğini falan söyleyen bir şeyi keşfetmek. Ama keşfettiğim tek şey, babamın beni terk etmesinin sebepleriydi ve bunların hiçbirisi benim hatam değildi. Ve nereye gidersem gideyim aynı kişi olduğumu. Ben sadece... benim."

"Kendin olmak o kadar da kötü değil, Jolie."

"Doğru. Sanırım büyürken babam beni terk ettiği için kendime acıma partisi vermek istiyordum. Ama babam bencil bir pislikti, yani bana gerçekten bir iyilik yaptı. En azından artık harika bir üvey babam var. Sadece..."

"Çok mu geç?" diye araya girdi Alyssa.

"Evet. Aşağı yukarı. Mesela, dokuz yaşındayken ve gerçekten bir baba figürüne ihtiyacım olduğunda Jacob Ellis neredeydi?"

"Şöyle düşün. Annen onunla o zamanlar tanışsaydı, oğluna olan bu hayranlığın gerçekten çok iğrenç olurdu."

"Ne?" Ona doğru eğildim. Kalabalığın ve müziğin arasından birbirimizi duyabilmek için neredeyse bağırıyorduk. "Bekle. Aşk dediğinizi sanıyordum."

"Evet. Aşık oldum. Ben de aynısını söyledim." Bana masumca göz kırptı.

"Alyssa! Hoşlanmıyorum. Yıllardır Shane Madrigal'ı hiç düşünmedim." Biraz abartılıydı ama yine de. Ne diyordu acaba?

"Hı hı. Ama sonra geri döndün. Onu gördün. Ve çıldırdın. Sonra dün gece onu başka bir kadınla gördün. Ve bugün senden onunla yatmanı istedi ve seni telefonda duydum..."

"Ee?" Evet, bu sabah annem beni almaya gelene kadar kafeden onu arayıp her şeyi anlatmıştım. Ama o zaman bunu söylememişti.

"Yani... Seni tanıyorum," diye sözlerini tamamladı.

"Biliyor musun?"

"Sesinden anlayabiliyordum. Düşünüyorsun."

"Neyi düşünerek?"

"Onunla seks yapmak."

"Ne?! Hayır. Hayır. Sadece Shane'i becerme fikri bile—"

Tam yanımda bir adamın durduğunu ve muhtemelen az önce söylediğim her kelimeyi duyduğunu fark edince kaskatı kesildim. Döndüm. İki adam mı? İki yakışıklı rock yıldızı.

Tek boynuzlu atlar.

Danica'nın kocaları yeni gelmişti.

Ashley bana sırtırken Matt yanıma başka bir masa çekti. "Kardeşin nasıl, Jolie?" diye sordu Ashley.

Anında mora döndüm. "O benim kardeşim değil!!" Az önce Shane'in adını söylediğimi duyan var mı?

"Onu öptüğünü duydum," dedi açıkça. "Onu becermek istediğini de bilmiyordum."

"Danica!" diye ona doğru döndüm.

"Özür dilerim! Adamlarıma her şeyi anlattığımı biliyorsun."

"Hayır, öyle değil!"

"Yargılamıyorlar."

"Biraz yargılıyoruz," dedi Matt. "Ama sadece seni kıvrandırmak için."

Kokteyller. Şu anda daha fazla kokteyle ihtiyacım vardı.

Ashley yerleşirken, "Sanırım resmi terim üvey kardeş," diye ekledi.

"Hayır, resmi terim boşanma. Yani, hemen susmazsan Danica'ya senden boşanması için dilekçe vereceğim."

"Eğer çocuklarınız olsaydı," diye düşündü Matt, "onlar ne olurdu?"

"Hiçbir şey!! Çünkü çocuk sahibi olmuyoruz!!" Yüzümün kıpkırmızı olduğunu, koltuk altlarımdan ter ırmakları aktığını ve şu anda tüm geniş ailemden nefret ettiğimi biliyordum.

Danica, yanına oturan Ashley'i bir öpücükle karşıladı.

"Bütün bu adamlar nereden geliyor?" diye bağırdım, Joss Ellis ve bir arkadaşı masamızın en ucundaki Dani'nin arkadaşlarına merhaba demek için gelirken. Hepsi buraya gelip oturuyorlardı. "Hepiniz 'bayanlar gecesi'nin ne

anlama geldiğini bilmiyor musunuz? Ya da belki 'bekarlığa veda partisi'nin?"

"Sakin ol," dedi Dani soğukkanlılıkla, sanki sebepsiz yere nefes nefese kalmışım gibi. "Bak, sana içki ısmarlamış."

Shane yanıma gelip önüme taze bir margarita koyduğunda, normal görünmeye çalışarak dudağımı sertçe ısırđım.

Hiçbir şey söylemedim.

Hiç istifini bozmadan, Matt ve Ashley'e merhaba demek için masanın etrafında ağır ağır yürüdü. Resmen tanışıp tanışmadıklarından bile emin değildim. Bildiğim kadarıyla, Danica'nın kocaları, ben şehir dışındayken Shane ile parti yapıp arkadaş oluyorlardı, biliyorsunuz, çünkü sevgili Danica'ları onunla akraba olmak üzereydi.

Hemen şimdi ölmem gerekiyordu.

Shane, tüm ince kaslarını saran koyu gri bir tişört, paçaları yırtık kot pantolon ve Converse topuklu ayakkabılar giymişti ve Danica'nın adamlarıyla fazlasıyla iyi anlaşıyormuş gibi görünüyordu. Hiç hoşuma gitmedi.

Ama Dani haklıydı. Rahatlamam gerekiyordu. Şu anda kimse bana dikkat bile etmiyordu.

Masadaki herkes konuşuyordu ve etrafıma baktığımda, buradaki insanların ne kadar çok birbirini ellediğini veya öpüştüğünü görmek rahatsız ediciydi. Kapanış saati yaklaşıyordu ve ortam çok ama çok sıcaktı; müzik barın içinde yankılanıyordu, sanki hepimiz toplu bir orgazmın eşiğinde titriyorduk. Gece, Lady Gaga'yla kadınlar gecesinden, Doja Cat'in şarkı sözleriyle bir adamı becerdiği tam bir penis istilasına dönüşmüştü.

Soğuk bir içeceğı ihtiyacım vardı. Shane Madrigal'in bana almadığı bir içecek.

Taburemden inip bara doğru ilerledim ve birkaç kişinin arasına yaslandım. Barmen gelince bir beyaz şarap spritz sipariş ettim. Bu geceyi atlatmak istiyorsam, kelimenin tam anlamıyla sulandırılmış bir şeye geçmem gerektiğini düşündüm.

"Bir de soda ekle." Yanıma sıcak bir beden kaydı ve geri çekildim. "Bir dilim limonla."

"Bekle," dedim barmen içkileri hazırlamaya başlamadan önce. "Sana içki ısmarlamıyorum Shane."

"Senden istemedim." Bir kredi kartı çıkardı. "Benim üzerime."

Kredi kartım zaten elimdeydi. "Benim de var."

Kurt bakışları gözlerime dikildi. "Bir hanımefendi asla kendi içkilerinin parasını ödememeli."

"Yirmi birinci yüzyıldayız ve evet, kesinlikle yapacağım."

"Benimkini al. Hesabı ben öderim." Barmene kartını uzattı ve cinsiyetçi pislik kartı aldı.

"Özür dilerim," dedi barmen bana, sonra içkilerimizi hazırlamaya başladı.

"Sanırım kadın hareketi hiç yaşanmamış," diye homurdandım. "Tarih dersinde o gün halüsinasyon görmüş olmalıyım."

"Alkol alma hakkın var tatlım. Ve ben de senin için alma hakkına sahibim."

"Bu tam anlamıyla saçmalık."

"Terliyorsun canım. Şu kazağını çıkarsana."

Tüp gömleğimin üzerine sevimli, kısa bir hırka giymiştim ve sımsıkı sarılmıştım. "Çünkü istemiyorum. Bana canım ve sevgilim demeyi bırak."

"Benden iğrendiğinde çok güzel oluyorsun."

"Bana yalan söylediğinde çok iğrenç oluyorsun."

"Biliyor musun, bana tahammül edemediğini iddia ettiğinde bu beni biraz tahrik ediyor."

"Yalan söylemeyi bırak. Ve ben de rol yapmıyorum."

"Sen sevimli küçük bir kaktüs gibisin. Seni eve götürüp tüm dikenlerini yolmak istiyorum."

"Bana asılmayı bırak."

"Bakın. İçecekler." Shane, barmene erkeksi bir tavırla başını sallayıp içecekleri önümüze koydu.

"Tanrıya şükür." Yüzümü ferahlatıcı spritzer'ıma gömdüm.

"Biliyor musun, gerçekten çok kötü tavırların var."

"Benim çok mu kötü huyum var?"

"Tanrı sana içki ısmarlamadı. Ben ısmarladım."

"Ne yaptığını anladım. Tanrı'dan daha mı önemli, ha? Egosunun olduğunu biliyordum ama bok."

"Basit bir teşekkür Shane yeterli olurdu. Sana ısmarladığım ilk içki için de bana hiç teşekkür etmedin." Gözleri gözlerime dikilmişti, yıllar önce o gece bana karşı gerçek bir ilgi duyduğunu sandığım ama şimdi saf, yüksek oktanlı bir kötülük olduğunu bildiğim bir şeyle parlıyordu.

Sanki o gece ona yaşattığım coşkulu sikişme yeterince teşekkür edilmemiş gibi.

Eh, kesinlikle ona bir şey borçlu olduğumu düşünmesini istemiyordum. Herhangi bir karışıklığa yol açmamak için hemen hesabı kapatacaktım.

"Teşekkür ederim Shane," dedim tatlı bir sesle. "Şimdi em bakalım Shane."

Ayrılmak üzere döndüm ama eli belime kaydı ve karnıma bastırdı, beni kendine doğru çekti. Nazikçe ama güçlü bir şekilde. Sıcak nefesi yine kulağımdaydı, o karanlık, günahkâr ses. "Tam olarak ne emmemi istersin?"

Lanet olsun. Ters tepecek.

Ona doğru döndüm ve eli düştü. Birbirimize baktık.

Ona bana dokunmaya hakkı olmadığını söylemek istedim. Ama kelimeler boğazımda düğümlendi. İçimden öfkelen dim ve bir tepki karmaşası içimden geçti. Kızgın mıydım? Öfkeli miydım? Utanmış mıydım? Sıcaklığından biraz olsun eriyor muydum? Evet. Hepsi.

"Senden hoşlanmıyorum."

"Önemli değil. Özür dilemek istiyorum."

"Ne?"

"Takım elbise provasını kaçırdığım için. İşler kontrolden çıktığı ve sana bu kadar tavır takındığım için ve bana verdiğin randevuya gitmediğim için üzgünüm. Çok tatlısın. Seni memnun etmek istememek zor ama deniyorum."

Buna hazırlıksız yakalandığım için biraz kekeledim. Özür mü diliyordu?

Hayır, samimi değil.

"Yani... bana iyilik yapma," dedim dikkatlice. "Takım elbise bana göre değil, düğüne göre."

"Sağ."

"Beni sevmiyorsun."

İçkisinden bir yudum aldı ve bana dik dik baktı.

Ne yaptığını biliyordum. Hâlâ pantolonuma girmeye çalışıyordu.

Benden hoşlandığı için değil. Ailemi kızdırmak için her şeyi yapmayı sevmesi yüzünden. O çok sevdiği, berbat eğlencesi.

"Ve kesinlikle beni sevimli bulmuyorsun," dedim.

"Ben de öyle değil miyim?"

"Ben senin tipin değilim."

"Bu doğru olabilir."

"Sen kıvrımlı sarışınlardan hoşlanıyorsun."

"Evet. Başka şeyleri de severim."

Uzun bir dakika boyunca birbirimize baktık, bu esnada ona mantıklı bir tepki veremeyecek kadar bitkin olduğuma ve aptalca bir şey yapmadan önce, örneğin o kibirli, muhteşem yüzünü yalamadan önce ondan olabildiğince uzaklaşmam gerektiğine karar verdim. Adamın güzel, dolgun dudakları vardı. Ve sadece bir anlığına alt dudağını o kadar sert emmek istedim ki, morardım.

Dudaklarında korkunç, bilmiş bir gülümseme belirdi.

Ve bir anda, yine onun büyüüne kapıldım. O geceki halim.

Hafızamda canlandırdığımı bilmiyordum; onun üzerimdeki etkisi.

Uzaklaşmayı bile başaramadım.

"Hatırlıyorsun," dedi karanlık bir sesle.

Sonra geri çekildim, birine çarptım, döndüm ve kaçtım.

On Birinci Bölüm

Jolie

Son çağrışı geçmişti. Son yarım saattir, barın karşısındaki Shane'i gözlemlemeye çalışırken şarap spritzimi dikkatle yudumluyordum. Birkaç adamla durmuş konuşuyordu. Bana hiç bakmadığından oldukça emindim.

Kalabalığın arasından odanın karşısına doğru ilerlerken onu izledim... ve aniden anladım ki, gidiyordu.

Hiç düşünmeden ayağa fırladım. Alyssa, onu korkuttuğumda bana baktı. "Nereye gidiyorsun?"

"Şey, ben... Geri döneceğim!" Çantamı kaptım ve kalabalığın arasından ön kapıya doğru koştum. Oraya vardığımda Shane'i hiçbir yerde göremedim. Dışarı çıktım ve kaldırımda yürüyerek uzaklaştığını gördüm.

Yalnızdı.

Ve ben ne yaptığımı, neden yaptığımı bilmeden onu takip ediyordum.

Yürümeye devam etti, sokağı geçip diğer tarafa doğru ilerledi, ben de onu takip etmeye devam ettim. Aceleyle yürürken gözlerim vücudunda gezindi. Geniş omuzları ve incecik beli. Kot pantolonundaki sıkı kalçası ve güçlü bacakları. Yürüyüşü...

Lanet olsun, çok seksiydi.

İnsan olarak bile tahammül edemediğim birini nasıl bu kadar seksi bulabilirdim ki?

Adam hakkında kötü düşüncelerim olduğunu inkar edemezdim. En azından bedeni hakkında. Ve o gece hakkında, anılarımda.

Ve bu gece, bana asıldığında... resmen yere yığıldım. Alaycı ve havalı davranmaya çalıştım, beni etkilemesine izin vermedim ama etkiledi.

Gecenin geri kalanında başka birinin bana söylediği tek bir kelimeyi bile duyduğumdan emin değildim. En iyi arkadaşım ile konuşurken resmen numara yapmıştım, bu da ona yakın zamanda gerçek bir konuşma borçlu olduğum anlamına geliyordu. Ama bu gece, Shane odadayken, bunu yapamadım.

Beni halk içinde bulup içkimi içtikten, sonra bana yeni bir içki aldıktan ve bana o saçmalıkları söyledikten sonra değil.

Bunu kafamın içinde duymaya devam ettim...

Tam olarak neyi emmemi istersin?

Bir teklifti. Seks için bir davet daha. Tıpkı bugün erken saatlerde havuz evinde olduğu gibi.

Gerçekten ne yapmaya çalışıyordu? Sadece ailesini rahatsız edeceği için mi benimle seks yapmak istiyordu?

Bunu kim yapar?

Ayrıca, kim sevmediği birine becermeyi teklif etti?

Yakın zamanda akraba olacakları biri mi?

Belki de Dani haklıydı, aslında ürkütücü değildi. Kan bağı yoktu; Jacob'la kan bağı bile yoktu. Ayrılık dereceleri vardı. Ama yine de ortak aile üyelerimiz vardı. Eğer bir gün buraya geri dönersem, hayatımızın geri kalanında karşılaşabileceğimiz sonsuz aile toplantıları olurdu. İkimiz de bir gün başka biriyle evlenip çocuk sahibi olursak, çocuklarımız... üvey kuzenler gibi olurdu.

Titreme.

İyi ki geri dönmüyordum.

Onu takip ederken, buna daha ne kadar devam edeceğimi merak ettim. Acaba evine kadar mı yürüyordu? Birkaç blok daha vardı ve kendimi aptal gibi hissetmeye başlamıştım. Ne görmeyi umuyordum ki?

Bir kadın. Onu bir kadınla görmeyi umuyordum belki.

Belki de barın dışında, mesajlaştığı bir kadınla falan buluşacağını umuyordum. Kadın kaldırıma yanaşacak, adam arabasına binecekti. Ya da kadın ona doğru yürüyecek, adam bir taksi çevirip onu evine götürüp ona iğrenç şeyler yapacaktı.

Belki de sadece geçen geceyi hatırlamak istiyordum. Lamborghini kadın.

Son zamanlarda sevişmek istediği tek kadının ben olmadığımı hatırlatan bir şey. Kızları tavlayıp onlara yalan söyleyerek onların içine girmek isteyen, adi bir herif olduğunu hatırlatan bir şey.

Ama ona yalan söylemedi. Ona gerçek adını verdi.

Onun ona Shane dediğini duydum.

Bu beni neden bu kadar rahatsız etti?

Çünkü havuz evinde onunla yüzleştğinde seninle tanıştığında seni tanımadığını söyledi.

Eğer bu doğruysa... o gece gerçekten bir yabancıyla çıkıyordu. Sadece bir flörttü. Yani beni otel odasına götürüp bana çok çirkin şeyler yapacak kadar benden hoşlanıyordu, ama gerçek adını söyleyecek kadar da değil.

Sana gerçek adını da söyledi.

Aman Tanrım, keşke o şeyi saklasaydım.

Yani hemen bakabilir, analiz edebilir ve ona kafayı takabilirdim; sanki yeterince uzun bakarsam bana doğruyu söyleyip söylemediğini anlayabilirmişim gibi. Dört yıl boyunca o notun korkunç bir alay olduğunu düşünmüştüm. Uyandığımda yastığına bıraktığı küçük bir "siktir git" yazısı. Yüzüme sürüyordu.

O not bir meydan okumaydı, gelecekte iletişime geçilmesi yönünde bir istek değildi.

Eğer onu gerçekten arasaydım, bunu telefonda yüzüme vurarak söylerdi.

Peki ya bu konuda yanılıyorsam?

HAYIR.

O gece söylediklerinin hiçbirini kastetmiyordu. Tüm o flört ve kimya...

Çok saçmalıyordu.

O benimle oynuyordu.

Olabilir. Öf. Bilmiyordum.

O gece kim olduğumu bilip bilmediğini belki de asla bilemeyecektim. Ama babasını üzme için benimle yatacağını yüzüme karşı itiraf etmişti.

Bu adamın tam bir pislik olduğuna kendimi inandırmak için bundan daha fazla kanıta ihtiyacım yoktu.

Ve işte oradaydım, onu takip ediyordum. En az beş blok ötedeydik ve durmaya niyetim yoktu. İleride, kaldırımında hâlâ yürüyordu... bir yerlerde. Dairesinin olduğu yöne doğru giden bir yerde.

O hala yalnızdı.

Gerçekten cumartesi gecesi bardan çıkıp tek başına mı eve gidiyordu?

Çantamda sıkışmış telefonum şingırdıyordu. Çıkardım ve az önce gelen mesajı kontrol ettim.

Alyssa: İyi misin? Sekiz dakika oldu. Nereye gittin?

Ben: Shane'i sokakta takip ediyorum!

Alyssa: Neden?

Ben: Bilmem lazım!

Kırmızı ışık yanmadan hemen sokağın karşısına koştum. Shane çoktan karşı tarafa geçmişti. Karşıya geçerken telefonum tekrar çaldı ve ona baktım.

Alyssa: Biliyor musun?

Gözlerim kaldırım la telefonum arasında gidip gelirken ona bir cevap yazmaya başladım. Yazmam sonsuza dek sürüyordu ve telefonumun doldurduğu şeylerin ötesinde yazım hatalarını kontrol etmeye veya noktalama işaretlerini düzeltmeye vaktim yoktu. Tanrım, yürürken yazmak çok zordu.

Ben: Nereye gidiyor, ne yapıyor, kiminle yapıyor, cumartesi günleri ne yapıyor?

Kahretsin. Birine çarptım. Yukarı baktığımda mesajın gönderilme sesini duydum.

Shane.

Omzunun üzerinden baktı. Beni görünce hemen arkasını döndü.

Geri çekildim. Başka bir kavşak ışığını beklemek için kaldırımda durduğunda tam ona çarpmıştım.

"Jolie." Beni görünce şaşırmış gibiydi elbette. Bir sapıkla karşılaştığının farkında değildi.

"Şey, özür dilerim. Sadece mesajlaşıyordum..." Alyssa'nın cevabı gelince ekrana baktım.

Alyssa: Cumartesi uyluk ne?

Kahretsin. Cumartesi gecesi yerine Cumartesi uyluk yazmışım. Otomatik düzeltme beni mahvetmiş olmalı. Şimdi düzeltecek vaktim yok. Telefonumu çantama tıktım.

Shane sanki bir açıklama bekliyormuş gibi bana bakıyordu.

"Ne?" diye çıkıştım. "Burası halka açık bir kaldırım."

"Ve sen tam da bu sırada bana çarptın."

"Evet. Ee?" Çok şükür geceydi çünkü bahane ararken yüzüm kızarıyordu.

"Ve sen tam arkamdasın çünkü...?"

"Hey, sadece bir arkadaşım ile buluşuyordum. Buralarda bir kahve dükkanı var mı?" Etrafıma bakındım ve Tanrı'ya şükür ki vardı. "Ah, işte orada. İyi geceler." Yürümeye başladım ama hiçbir yere gidemedim çünkü elini demir bir zincir gibi koluma dolamıştı.

"Orada kal."

Alçak sesini duyunca boynumun arkasında karıncalanmalar hissettim. Yine bana emirler yağdırıyordu.

Ona döndüm. "Affedersiniz?"

"Bir arkadaşım ile buluşuyorsun, ha?"

"Evet."

"Evimden bir blok ötede bir kahve dükkanında."

"Bu bir suç mu?" diye çekıştirdim ve kolumu bıraktı. Ama gitmedim.

"Hangi arkadaşın ile buluşuyorsun?"

"Sizi ilgilendirmez."

"Sen berbat bir yalancısın."

Tamam, yakalandım. "Sanırım bazı insanlar kadar pratik yapamıyorum," diye çıkıştım.

"Kolay. Şöyle. Şu anda seninle sevişmek istemiyorum. Eve gitmelisin." Gözleri gözlerime kilitlenmişti.

Ben de ona baktım.

Ve bu gece barda bana söylediği her şey aklıma geldi.

Çok tatlısın.

Seni memnun etmek istememek zor ama deniyorum.

Hayır. Bunların hiçbirini kastetmiyordu. Bana ilgi duymuyordu.

O sadece benimle dalga geçiyordu.

Peki gözlerindeki o bakış beni neden ısıtıyordu?

Göz temasını kestim. "Bunu sokakta konuşmak istemiyorum."

Bana baktığını hissedebiliyordum. Belki de oradan uzaklaşmalıydım ama yapmadım.

Uzaklaşmayarak ona ihtiyacı olan tüm bilgiyi verdiğimden emindim.

"Benimle gel," dedi.

O gece bana da aynısını söyledi. Ama bu sefer elimi tutmadı. Sadece dönüp yürümeye başladı.

Ve kollarımı belime dolayarak onu takip ettim. Sokağı geçtiğimizde, yan yana yürüyerek, birbirimizle aynı hızda yürümeye başlamıştık. Binasına vardığımızda, kapıyı açarken ona bakmadım. Kapıyı benim için açık tuttu ve içeri önce ben girdim.

Güvenlik masasındaki adamı tanıyamadım. Geçen gün geldiğimde burada olan adamla aynı adam değildi. Ama Shane'i asansörüne kadar takip ederken onunla göz temasından kaçındım.

Asansörle yukarı çıkarken bana baktı. Ama gözlerimiz buluştuğunda, benimkiler başka tarafa kaydı.

Kapıyı açtı ve ben de onu dairesine kadar takip ettim. Işığı yakıp ağır kapıyı kapattı. Karanlık çatı katında yalnızdık. Girişte sadece küçük bir ışık yanıyordu.

Dairenin derinliklerine doğru yürüdüm, kollarım hâlâ etrafımdaydı, gölgelerin güvenliğini arıyordum. Ayakkabılarını arkamda bıraktığını duydum ve döndüğümde mutfığa doğru yürüdüğünü gördüm.

Yolda tişörtünü çıkardı, sanki üzerinde kalmasına izin vermeyecek kadar sıcakmış gibi. Ben de o yürüyüşten biraz terlemiştim. Ve şimdi, vücudunu görünce... tişörtünü bir kenara fırlattığında gözlerim doğrudan çıplak tenine kaydı.

Aman Tanrım, onun bedeni.

Zayıf ama kaslıydı, kolları biçimliydi, teni sıcak bir bronzluk tonundaydı. Geçen gün buradayken onu tişörtsüz gördüğümde veya bu sabah annemin arka bahçesinde gördüğümde yanılmamışım: hatırladığımdan daha çekiciydi. Ya da belki de çekici bulduğum şeylere dair zevkim zamanla "erkek grubu üyesi"nden "hırpalanmış, gerçek hayattaki adam"a dönüşmüştü çünkü o tam bir erkekti ve muhteşemdi.

Fiziksel olarak. Sadece fiziksel olarak.

Ve Şimdi aklımın bir k  şesinde bir ihtimal vardı: Bunu alabilirdin. Bunu sana teklif etti.

Farkında olmadan ona doğru yaklaştım, mutfağa girdim ve bar tezgahının üzerindeki k    k sarkıt lambaları yaktı. Buzdolabından ikimize de birer bardak i  ki doldururken onu izledim. Sonra d  n  p beni izlerken buldu. Bar tezgahına benim i  in bir bardak koydu. "Su. Daha sert bir Şey ister misin?"

"Hayır."  antamı bırakıp bir yudum aldım, g  zlerim teninde gezindi. Solmuş morluklar. Yara izleri. Belki bazıları kavgadandı ama çoğu muhtemelen geçirdiği araba kazasındandı. Hokey kariyerini mahveden kazadan.

Ama g  zelliğini falan bozmadılar. Sadece onu daha çok bir erkeğe benzettiler. Başından bir s  r   Şey geçmiş bir adama.

Beni rahatsız etmesini istedim ama olmadı.

"Ee?" dedi. "Konuşalım."

"Şey." G  zlerim onunkilerle buluőt  . Burada, neredeyse karanlıkta, dairesinin sessizliğinde samimi bir his vardı... sadece ikimiz, gecenin karanlığında yalnızdık... "Ne hakkında?"

"Sokakta konuşmak istemediğini s  ylemiőt  n. Burada senden ve benden başka kimse yok."

Bu s  zler y  z  me yansıdı. Haklıydı. Ve kimsenin bilmesine gerek yoktu. Burada ne s  ylediysek, ne yaptıysak...

Tabii ki birimiz birine s  ylemediyse.

"Şuna ne dersin," dedi. "  nce ben baőlayayım. Buraya beni becermek i  in geldin. Ve sorun değil."

"Bu... bu doğru değil."

Kaşları kalktı. Devam etmemi bekliyor gibiydi. Ama ne diyeceğimi bilemedim.

Buraya onu becermek i  in gelmedim. Tam olarak değil.

Ama cevap istiyordum.

Bunun bir tesad  f olup olmadığını merak ediyordum; o gece hissettiğim her Şey, aramızdaki bağ.

Gerçek olan bir şey var mıydı?
Eğer bu sadece bir takılmaysa ve süper ateşliyse...
sadece benim için ateşli değildi, değil mi?
Aramızdaki çekim, kimya... gerçektir.
Yüzeysel belki. Tamamen fiziksel.
Ama güçlüydü.
Ve belki de tekrar hissetmek istiyordum.
Bilmek.
Bir tesadüf müydü? Bir anlık bir olay mıydı?
Yoksa bir daha yapsak yine böyle mi olur?
"Tamam," diye itiraf ettim. "Düşünüyordum. Ve... belki
de yapmalıyız."

On İkinci Bölüm

Jolie

Shane'in kendinden memnun gülümsemesine kendimi hazırladım. Belki biraz da övünüyordu.

Ama ikisini de yapmadı.

Bunun yerine, "İstediğin bu mu?" dedi.

"Şey... evet. Sanırım öyle. Yani... eğer yaparsan." Ağzımın içini çiğnedim. Neden bu kadar zordu ki? İstediğini zaten söylemişti. Hem daha önce de yapmıştık. Aslında burada yeni bir şey yoktu.

Ama artık onun gerçekte kim olduğunu biliyordum.

Gerçeği biliyordum.

"Ama bunun benden hoşlandığım anlamına geldiğini düşünmeni istemiyorum," diye hemen ekledim.

"Allah korusun."

"Ciddiyim. Sana aşık değilim. Hâlâ birbirimizden nefret edebiliriz."

"Görünüşe göre."

"Öyleyse, bunu yapamamamız için hiçbir sebep yok. Ama... bazı temel kurallarım var."

Yatak alanına doğru yürüdü. Yatak, pencere duvarının altında, bir tarafta, zeminin yükseltilmiş bir bölümündeydi.

"Sen."

"Bunu seçtiğimi açıkça belirtmem gerek." Suyumu barda bırakıp onu uzaktan takip ettim. "Senin kim olduğunu biliyorum, sen de benim kim olduğumu biliyorsun ve ikimiz de... çoğunlukla ayık durumdayız. Ve ikimiz de bunu seçiyoruz."

"Tamamen ayığım," diye düzeltti beni. "Margaritanın yarısı dışında bu gece hiçbir şey içmedim."

"Yani, sadece birkaç içki içtim," dedim savunmacı bir tavırla.

Uzaktan kumandayla pencerelerindeki panjurları kapatmasını izledim. Bu kasıtlı hareket bizi daha da yalnızlaştırınca zorlukla yutkundum. Artık kimsenin bunu fark etme şansı yoktu.

"Demek ne yaptığımı biliyorum," diye iddia ettim.

"Hangisi?"

"Seks." Yanaklarım kızardı. "Sadece seks."

Hiçbir şey söylemedi.

Bu neden bu kadar sinir bozucuydu?

"Bu sadece bir seferlik," diye üsteledim, bana doğru geri dönerken. "Ve hiçbir anlamı yok."

"Sağ."

Kabul mü ediyordu? Yoksa benimle dalga mı geçiyordu?

"Sadece tek gecelik bir ilişki," diye tekrarladım, önümde durup bana dik dik bakarken.

"Bizde zaten bunlardan bir tane olduğunu sanıyordum."

"Tamam, bir tane daha yapacağız. Ama bu o."

"Hı hı. Bir artı bir."

Eğer benden "iki" kelimesini söylememi istiyorsa, bunun daha fazlası olduğunu kabul et, böyle bir şey olmayacaktı. Bu tek gecelik bir ilişkiydi ve hepsi bu kadardı.

"Neyse. Bu sadece seks, tamam mı? Burada duygusal bir bağ yok."

"Hı hı."

"Neden sürekli 'hı hı' diyorsun?"

"Çok gerginsin," dedi alçak ve yatıştırıcı bir ses tonuyla. "Muhtemelen oturmak istersin."

Gerçekten de sormadığını anlamadan önce oturmuştum.
Bana resmen oturmamı söylemişti ve ben de oturdum.
En yakın nesneye, yatağının ayak ucuna.

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Ne yap?"

"Bana istediğini yaptır."

Hafif bir kahkaha attı, tüylerim diken diken oldu. Meme uçlarım sertleşti. "Teklif mi?" Kulağıma doğru eğildi ve baştan çıkarıcı bir şekilde, "Benim için bir banka soymanı istiyorum," dedi.

Geri çekilirken ona etkilenmemiş bir bakış attım. "Çok komik. Beni beyin yıkadığını falan söylemiyorum. Sadece, bilirsin işte... yaptığın o emredici hareket."

Başımda durup beni süzüyordu sanki. Yine sinir bozucuydu. "Burada istemediğin hiçbir şeyi yapmayacaksın, değil mi?"

"HAYIR."

"O zaman sana emir vermemin ne önemi var? İster uy, ister uyma."

Ona bakakaldım. Ama onları takip etmek için can attığımı biliyordu, değil mi?

Emirleri takip etmeyi sever misin?

Kalbim şimdiden çarpmaya başlamıştı. Parmaklarımı dizlerime bastırdığımda titrediklerini hissettim.

O kadar kendine güveniyordu ki, bu beni mahvetti.

Bu küstahlık değildi. Kendine güvendi.

Ne kadar kendine güvendiğini, ne kadar kontrol sahibi olduğunu çok sevdim.

Ona sadece ondan nefret ettiğimi söyledim. Ve umursamadı. Bu onu hiç rahatsız etmedi.

Belki de onun özgüvenine, öz denetimine, tüm durum üzerindeki zahmetsizce hakimiyetine hayrandım çünkü hayatımda hiçbir şeyin, hatta kendimin, hatta başkasının üzerinde bu kadar hakimiyet kurduğunu hissetmemiştim.

Her ne ise, tahrik ediciydi.

Tamam, tamam. Beni tahrik etti. Fiziksel anlamda.

Burada sadece incinmemem gerektiğinden emin olmam gerekiyordu.

Bunu sadece bir kez seçiyordum, daha fazlasını değil. Seks. Bir gece. Ve sonrasında bana hükmetme fırsatı bulamadı, çünkü bu sefer ikimiz de gözümüzü dört açarak girdik. Buraya kendi özgür irademle geldim. Benim eserimdi. Sırf barda istedi diye ona vermedim.

"Anlaştık mı yani?" diye sordum. "Sadece bir gece."

"Sağ."

"Ve bunu kimseye söylemeyeceksin, öyle mi?"

"Neden yapayım ki?"

"Anne babamızı üzdüğünle ilgili söylediğin şey."

"Anne babama söylemeyeceğim."

"Sana güvenmediğimi biliyorsun. Senden hoşlanmıyorum bile. Hiç. Kaba, kibirli ve tam bir pisliksin."

"Bir erkeği nasıl baştan çıkaracağını gerçekten iyi biliyorsun. Tatlı dille konuşmayı çok iyi biliyorsun."

"Seni baştan çıkarmak istemiyorum. Sadece sana karşı dürüst oluyorum. Sana söylediğim tek yalan şey ismimdi. Ki bu da senin için söyleyebileceğimden fazlası."

Ve işte yine aynı konuyu açtım. Yaralı bir köpek yavrusu gibi.

"Bu gece bir arkadaşınla buluşacağını söylemiştin," diye hatırlattı bana.

"Ailelerimiz onaylamayacağı için benimle yatacağını söylemiştin!"

"Evet, bunu söyledim."

"Yani bu bir yalan mıydı?"

"HAYIR."

"Ama aslında onlara söylemeyeceksin, değil mi?" diye üsteledim.

"Neden onlara söyleyeyim ki?" diye uzaklaştı. "Onlara söyleyeceğimi hiç söylemedim. İşime karışmalarından hoşlanmıyorum."

Evet. Ben de öyle düşünmüştüm.

Odanın içinde, kapalı bir yaşam alanına sıkışmış vahşi bir hayvan gibi huzursuzca yavaşça daireler çizerek dolaştığını gördüm.

"O zaman 'ailemi kızdıracak şeyler yapmak benim için çok sevdiğim bir eğlence' derken ne demek istedin?"

"Öyle. Bu, bilmeleri gerektiği anlamına gelmiyor. Onları kızdıracağını bildiğim arkalarından iş çevirmek de en az onlar kadar eğlenceli." Gözlerine bile ulaşmayan, karanlık ve rahatsız edici bir gülümsemeyle gülümsedi.

"Sen gerçekten iğrençsin."

"Kendine bunu söylemeye devam et."

Ona baktım, bunu yapacak kadar güvenip güvenmediğimi merak ettim. Güvenmiş olmalıyım, yoksa neden burada olayım ki? Gerçekten o kadar sarhoş falan değildim. Ne yaptığımı biliyordum.

Yatağın etrafında, etrafımda, avını süzen bir kurt gibi yavaşça daireler çizerek hareket ettiğini izledim. Sürekli gözlerimi ondan ayırmamaya çalıştım. Ama başaramadım. Arkamda, gölgelerin arasında kaybolduğunda yüzünü tam olarak göremedim ve bundan hoşlanmadım.

"Ne yapıyorsun?"

"Dönüyor."

"Neden?"

"Ben hareketsiz oturmayı sevmiyorum."

"Beni gerginleştirmeye çalışıyorsun."

"Gergin misin?"

Önümde dönerken ona baktım ama durmadı. Rahat görünmesine rağmen, bir şekilde tehditkâr görünüyordu.

Belki de dövüşmeden önce böyle görünüyordu. Rakibine saldırmadan önce.

Bu düşünce beni ürpertti.

Seni takip etmiyor. Sen av değilsin.

Rahatla artık.

Aslında kötü biri falan olmadığını biliyordum. Bunlar sadece sinirlenip küçük düştüğümde kendime söylediğim saçmalıklar. Kötü biri olsaydı annem bir şeyler söylerdi.

Jacob'ın oğlu olsun ya da olmasın, ondan uzak durmam konusunda beni uyarırdı. Teyzelerim de öyle yapardı. Shane hakkında hiçbir zaman olumsuz bir şey söylememişlerdi. Arkasından dedikodu yapmazlardı.

Bunları yapanlar benim kuzenlerimdi.

Bana amatör bir MMA dövüşçüsü olduğunu söyleyenler onlardı. Annem bundan veya kollarındaki şekerlemeler dışında nelerden hoşlandığından veya geçimini nasıl sağladığından hiç bahsetmedi.

"Öyleyse bana neden bunları anlatıyorsun?" diye sordum. "Anneme zarar vermek için seninle yatmak isteyeceğimi mi sandın gerçekten?"

Yatağının arkasındaki gölgelerin arasında birkaç yavaş adım atana kadar bu soruya cevap vermedi.

"Küçük Jolie, bunları senin için söylediğimi hiç düşündün mü?"

"Benim için?"

"Bunun yasak olduğunu düşünebilirsin."

Tekrar önümde dönüp dururken yutkundum. Gölgelede hareketlerini takip etmeye çalışırken başım dönüyordu.

"Bunu neden isteyeyim ki?"

"Bilmiyorum. Kötü çocuklardan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Bunu nereden çıkardın?"

"Peki ya bir gece barda tanıştığın Hunter'dan?" Önümde durdu. "Senin kötü çocuklardan hoşlandığını anlamış gibiydi. Neydi... sporcular ve erkek fahişeler...?"

"Senin fahişe olmanı asla istemedim," diye itiraz ettim. "Sadece flört ediyorduk."

"Öyleydik. Çok eğlenceliydi."

Öf. "Bunun hakkında konuşmayı bırak, tamam mı? O geceyi hatırlamak istemiyorum."

"Sen öyle değil misin?"

"HAYIR."

Shane bir an beni süzdü, sonra tekrar etrafımda dönmeye başladı. "Bak, eğer bir adamın evine gelip onunla

seks yapacaksan, kendini güvende hissetmelisin. Sana söz veriyorum, seninle uğraşmayacağım. Kimseye hiçbir şey söylemeyeceğim. Bu ailemizle ilgili değil." Gözleri üzerimde gezindi ve tekrar gözlerimle buluştu, gözleri kapalıydı. "Dediğin gibi. Sadece zevk için yapıyoruz."

"Ben... Ben zevk için demedim."

"Peki bu ne işe yarıyor, Jolie?"

Cidden mi? Hangi "kötü çocuk" bir kızı evine alır, onunla yatmayı kabul eder ve sonra ona nedenini sorar?

"Sana bir soru sordum," dedi sakın bir sesle, sanki bir cevap bekliyormuş gibi.

Sanki ona bir borcum varmış gibi.

Ama nedense onun isteklerine cevap vermek istedim. Tıpkı o gece yaptığım gibi.

İç çektim, sinirlenmişim. Sonra pat diye, "Sadece beni tekrar böyle orgazm edebilir misin, tamam mı?" diye sordum.

Gözleri benimkilerle buluştu. Bir anlığına belki güleceğini düşündüm.

Bunu ağzımdan kaçırdığıma inanamadım ama gerçek buydu. İstedikini iste, alırsın, değil mi?

Ona burada olma sebebimi söylemezsem, beni fena halde sikip gitmemi söyleyeceğinden korkuyordum.

Bunu yaparsa gelebileceğimden emin değildim.

Ve eğer gelemeyeksem... ne anlamı vardı? Kendimi küçük düşürme, onunla çıplak ve savunmasız kalma riskini göze almıştım, ne uğruna?

Shane buna hiçbir şey söylemedi. Ben de merak ettim, bu işi bitirecek miyiz acaba? Bunu bu kadar uzatması, beni burada rahatsızlığım ile bekletmesi hoşuma gitmedi.

Ama ilk adımı atacak kadar gergindim.

Bu daha çok onun yaptığı bir şey gibi geldi.

İlk seferinde, neredeyse her hareketi yapmakla kalmamış, tam bir otoriterlik de göstermişti. Şimdi yutkunurken, beni otel odasının duvarına yaslar

boğazımı sıkıldığını hissedebiliyordum ve neredeyse titriyordum.

Acaba yine böyle olur mu?

Bakalım emirleri ne kadar iyi yerine getiriyorsun.

O gece, o sözlere teslim olmuş bir şekilde başımı salladığım anda, dizlerinin üzerine çöküp üzerime çömelmişti.

Ve oradan itibaren... Onun olmuşum.

Hevesli.

İtaatkar.

Her hareketine hayran kalmıştım.

Artık onun emrini beklerken heyecandan titremeye başlamıştım. Ama hâlâ hiçbir şey söylemedi.

Bunun yerine yanıma yürüdü. Ona baktım, yüzüme doğru uzandı ve gözlüğümü çıkardı. Yavaşça. Gözlüğün sapları elmacık kemiklerime değdi ve vücudumdan aşağı doğru bir ürperti yayıldı, doğrudan göbeğime.

Bardakları dikkatlice kenara koyduğunu gördüm.

Bunun neden bu kadar samimi hissettirdiğini bilmiyordum. Eteğimi yırtmasından falan daha kötüydü.

Gözlerimin içine baktı ve o alçak, baştan çıkarıcı ses tonuyla, "Arkana yaslan," dedi.

O ses.

O gece barda ve otel odasında duyduğumdan beri duymamıştım... ve beni ateşlendirdi. Ne kadar güçlü olduğunu unutmuşum. Belki de hafızam silinmişti.

O his.

O gece üzerimde sahip olduğu güç. İsteyerek itaat ederek yenik düştüğüm güç.

Yatağa sırt üstü uzandım.

Külotum zaten ıslanmıştı.

Bunu yaptığımı inanamıyordum ama yine de istiyordum.

Kötü.

Allah'ım lütfen bu çok büyük, korkunç bir hata olmasın.

Shane yanıma dikildi. Yatağı uyluklarına kadar yüksekti, bu yüzden ellerini kalçalarımın altına koymak için eğilmesi

neredeyse gerekmedi. Eteğimi yumrukladı ve yukarı çekerek külotumu ortaya çıkardı. Sonra külotumu tuttu.

Bacaklarımdan aşağı çekip bir kenara fırlattığında nefesimi tuttum.

Eh, kesinlikle bunu yapıyorduk.

Gözleri benimkilerle buluştu. "Nefes al," diye emretti.

Tuttuğum nefesi dışarı üfledim ve normal şekilde nefes almaya çalıştım.

İmkansız.

Sonra ellerini altıma kaydırđı, kalçamı kavradı ve beni kendine doğru çekti. Popom artık yatağın kenarındaydı ve bacaklarım onun etrafında açıldı. Yaklaştı, öyle ki kot pantolonunun içindeki bacakları iç bacaklarıma değdi.

Şu anda ne kadar savunmasız olduğumu düşünmemeye çalıştım. Ona karşı ne kadar açık olduğumu. Ne kadar savunmasız olduğumu.

Elleri kalçalarımı nazikçe sıkarken vücudumda bir sıcaklık hissettim. Aşağıya, bacaklarımdan arasına bakıyordu.

Sonra gözleri vücudumu yukarı doğru çekerek benimkilerle buluştu. Bakışlarını tutmaya çalıştım, onu izledim... dizlerinin üzerine çökerken.

Aman Tanrım. Beni yiyecekti.

Tıpkı o gece yaptığı gibi...

O gece yüzü bacaklarımdan arasında çok zaman geçirmişti.

Dudakları klitorisime değdiği anda eridim. Beni yarı nazikçe emdi ve sonra diliyle okşadı. Ve eğer aklımda herhangi bir şüphe, bunun sadece bir hile olduğuna dair herhangi bir endişe varsa, ağzıyla beni çalıştırırken içimden başlayıp vücuduma yayılan haz dalgalarıyla yok oldu.

Büyük, sıcak ellerini altımdan kaydırđı ve yumuşak iç uyluklarıma bastırarak beni açtı.

Tamam. Bu iyiydi. Bu çok, çok iyiydi.

Bana zevk veriyordu.

Onun bakış açısından, neden benimle sevişmek yerine buna başladığını bilmiyordum ama çok rahatlamıştım.

Parmağıyla vajinamı okşayıp yavaşça içime girerken rahatlamaya çalıştım. O kadar iyi hissettim ki, hafifçe bağırdım. Anladım ki, bu sefer bana hareketsiz kalmamı söylememiştı. Sessiz olmamı söylememiştı.

O yüzden denemedim bile.

Beni daha sert emdi, inanılmaz, harika bir ritimdi, vücudumu saran, içimde hızla toplanan bir uyarılma hissi. Kesinlikle boşalmamı sağlayacağını düşündüm. Boşalmamı sağlayacak ve sonra beni becerecekti.

Ve sonra beni geceye fırlat.

Acaba bana taksi çağırır mı diye boş boş düşündüm...

Ama sonra beni sertçe emdi ve her şey elimden kayıp gitti. Sanki dalıp gittiğimi, bir şeyler hakkında stres yaptığımı biliyormuş ve dikkatimi çekmiş gibiydi. Ve tam uçuruma doğru titreyerek yaklaşırken... birden yavaşladı.

Emerken beni nazikçe becerdiği parmağına ikinci bir parmak daha eklendi. Parmaklarıyla beni tahrik ediyor, içimi okşuyor ve ben nefes nefese kaldığımda dilini yavaşlatıyordu. Ve ben de genellikle biraz sakinleşiyordum.

Sonra tekrar hızlandı, klitorisimi sertçe emerken parmaklarıyla beni becermeye başladı.

Sonra tamamen durdu.

Ellerini uyluklarımda gezdirdi.

"Rahatla," dedi. Ve ben de iç çektim. Tavana baktım, Shane'in yüzünün tam amımda olduğunu düşünmemeye çalıştım. Ve bana dokunmuyordu.

Bana mı bakıyordu? Ne yapıyordu?

Kalbim göğsümde çarparken sabırsızlıkla kıvranmaya başladım. Çok tahrik olmuşum. Burada sallanıyordum.

Hafifçe kıkırdadı, ben de küfrettim.

"Sen bir pisliksin, Shane Madrigal."

"Şimdi, neden böyle söylüyorsun, küçük güvercin?"

Bana o... küçük güvercin dediğinde içim eridi.

Tehlikeli.

Ama terlemeye fırsat bulamadan başparmağı klitorisime değdi ve inledim.

"Şu anda sana çok iyi davranıyorum," diye takıldı, "öyle değil mi?"

Parmaklarını tekrar içime kaydırduğında nefes nefese kaldım.

"Cevap ver bana," diye talep etti.

"Sorun değil," diye yalan söyledim.

Gerçek şu ki, lanet olası cennetteydim. O bana istediğini yaparken bütün gece burada yatabilirdim. Dokunuşu inanılmaz derecede muhteşemdi.

Yüzünü bu kadar iyi yapabilmek için kaç kadının bacaklarının arasına soktuğunu merak ettim ama bu düşünceyi bir kenara ittim.

Bunu düşünme.

Sanki ani rahatsızlığımı hissetmiş gibi, "Şu anda neler hissettiğini söyle bana," diye emretti.

"Sanki sen benim için her şeyi mahvetmeye çalışan bir pisliksin." Gerçekten konuşmamız gerekiyor muydu?

Nefesinin altında, karanlık bir şekilde güldü. "Öyle miyim?" Sonra klitorisimi emdi ve gözlerim geriye doğru kaydı. Bir tür seks iblisinin etkisinde kalmış bir kadın gibi inledim.

Ve sonra gerçekten başladı. Şimdiye kadar olan her şeyin sadece bir şaka olduğu belliydi.

Oradan ortaya çıkan şey, her kadının reşit olduğunda ücretsiz olarak erişebileceği, bir erkeğin ne zaman yanlış yaptığını kesin olarak anlayabileceği bir tür referans noktası olarak, parmak sikimi ve kunilingus konusunda mutlak bir ustalık sınıfıydı.

Bilmeliyim. Daha önce de haksızlığa uğramıştım.

Şu anda Shane Madrigal her şeyi doğru yapıyordu. Ama yapamıyordu.

Beni bilerek bitirmemeye çalışıyordu.

Her durduğunda ne kadar yakınımda olduğumu fark etmesinin bir yolu yoktu. Ne sessiz kalıyordum ne de hareketsiz. Kalçalarımı zar zor tutabiliyordu.

En sonunda elini pelvisime koyup beni tutmak zorunda kaldı.

Ve gerisi... Bunu yapmak için çok uğraştı. Tekrar tekrar başlayıp durdu.

Tekrar tekrar sikmek.

Sanki çok eğleniyormuş gibiydi.

Belki de onu bu kadar sıcak yapan şeylerden biri de buydu.

Gerisi saf, ilahi bir teknikti.

Yavaş yavaş yeni gerçekliğime alışıyordum. Artık ben buyum. Bir zevk süngeri. Cennetin kapılarında açılmış, öylece yatıyorum. Aç bir melek beni ağzıyla cennete davet ederken.

Öldüm mü yoksa?

Bana zevk vermeye devam etti... beni oraya defalarca getirdi, beni tam sınıra kadar çekti... orgazmdan sadece biraz uzakta, pratik bir vuruş... sonra aniden durdu. Ve öylece asılı kalmama izin verdi.

İşkence.

Güzel, mutluluk verici bir işkence.

Ve umutsuz bir heyecanın sisi içinde aniden aklıma bir düşünce geldi... Ya bu onun oyunuydu? Beni olabildiğince yükseğe çıkaracak ve sonra boşalmama izin vermeyecek mi?

Hiç mi becermeyeceksin beni?

Acımasız.

Ama adam hakkında bildiklerimi göz önünde bulundurduğumda mümkün.

"Shane?" Vajinama doğru nefesini verirken derin, kesik bir nefes aldım. Tekrar durmuştu ve kalbim o kadar hızlı atıyordu ki, onun da duyabileceğini düşündüm.

"Evet, Jolie?" Kendini beğenmiş. Çok kendini beğenmiş.

Artık böyle şeyleri umursamayacak kadar umursamıyordum. Şu an umursadığım tek şey, sonsuza dek bana hükmedebilmesiydi. Sadece boşalmam gerekiyordu.

"Lütfen beni boşaltabilir misin?" diye fısıldadım.

"Pekala." Parmağının ucunu klitorisimde hafifçe gezdirdi ve tüm vücudum kasıldı. "Çok nazik bir şekilde sordun..." Sesi alçak ve aç bir tondaydı.

Sonra birkaç parmağını içime soktu. Artık kaç tane olduğunu bile bilmiyordum. Üç mü? Başımı geriye atıp haykırdım. Çok tahrik ediciydi. Penisinin orada olmasını istiyordum.

Ama ona bunu söylemeyecektim.

Eğer o beni becermeyi seçmezse, ben de ona yalvarmayacaktım.

"Benim için geleceksin küçük güvercin," dedi karanlık bir sesle, nefesi ıslak tenimi okşarken. "Bu amın nasıl sıçtığını izleyeceğim."

Aman Tanrım.

Sonra sıcak dudaklarını klitorisimin etrafına doladı ve çok nazikçe emdi. O kadar gergindim ki, fazla bir şey gerekmeyecekti ve belki de o da bunu biliyordu. Nefes nefese kaldım, parmaklarımı iki yanımdaki yatağa gömdüm. Vücudum hazırды... ağrıyor, zonkluyor, daha fazlasını istiyordu.

Ama o yine de çok acele etmedi. Ben de nefes nefese, mutluluğun eşiğinde, beni yere serecek bir sonraki emmeyi beklerken.

Bunun yerine dilini klitorisime sürttü ve vücudum sertçe sarsıldı. Bu, her şeyi tüketen, ani ve şiddetli bir haz dalgasıydı. Ateş.

Vücudumun, patlarken erimiş zevki kaldırabileceğini sanmıyordum... daha da yükseğe, daha da sert bir şekilde. O kadar sert boşaldım ki, sanki bir şekilde ikiye ayrılmışım gibi hissettim. Tam bir sistem çöküşü. Deli bir kadın gibi kıvrandım ve çığlık attım.

Hakikaten çığlık attım.

Kendimi daha önce hiç böyle çığlık atarken duymamıştım. Rahatsız ediciydi ama içimden bir tür nükleer reaksiyon gibi fişkıran coşkuyu serbest bırakmanın

tek yolu buydu. Onu tutamazdım. Beni öldürürdü ya da bir şey olurdu.

"Evet, bebeğim," diye mırıldandığını duydum. "Aferin sana..."

Ona karşı koydum ve hiçbir anlam ifade etmeyen kelimeler mırıldandım, ama içinde bir sürü küfür olduğundan oldukça emindim. Gözlerimi kapattım ve sadece içinde yuvarlandım.

"Benim için gelmek nasıl bir duygu?"

Kötü bir soruydu ama retorik olduğunu düşündüm. Bu sefer cevap vermemi emretmedi.

Cevap vermedim.

Gözlerimi açtım. Tavana baktım, şu anda ona bakmaya korkuyordum.

Shane Madrigal bana çılglık çılgılığa orgazm yaşattı ve resmen oldu. Evren berbat bir yerdi.

Tam nefesimi düzene sokuyordum ki, tekrar üzerime atladı. Parmakları hâlâ içimdeydi, içimi okşuyor, dili tenime tapıyor, dudakları klitorisimi emiyordu. Beni yeniden boşalmaya doğru titreten, mükemmel, kutsal bir nezaket üçlüsüydü bu.

Kendimi uçurumun kenarına doğru titriyormuşum gibi, deliliğe doğru serbest düşüşe geçecekmişim gibi hissediyordum.

Neredeyse durmasını söyleyecektim. Hazın şiddetiyle panikledim. Ama ağzım açılınca hiçbir şey çıkmadı.

Ve sonra dilinin bir kez daha hafifçe titremesi beni uçurdu. Tüm bedenim kasıldı, vücudum parmaklarına doğru bastırdı ve tekrar çılgılık attım.

Sonra tekrar yaptı. Beni orgazmın eşiğine getirdi, hüsrana ve coşkuyla hıçkırığa kadar orada asılı kalırken beni tahrik etti ve sonra boşalmamı sağladı.

Sonra tekrar aynısını yaptı.

Ve yine...

Tekrar fiziksel olarak gelemeyeceğimi düşünene kadar... Ve geldim. Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor, inliyor, sırlıslıkla bir

haldeydim ki, o üzerime doğru yükseldi ve boğazımı yakaladı.

Gözlerimi kırptırdım, onu görmeye çalışıyordum. Pazısının kasıldığını, penisinin elinde olduğunu belli belirsiz hissediyordum. Tam tepemde durmuş, penisini okşuyordu. Kot pantolonunu nasıl ve ne zaman çıkarıp çıkardığını bile bilmiyordum.

"Sıra bende," dedi sert ve aç bir sesle. "Artık bekleyemem."

Bekle mi? Neyi bekleyeyim?

Cidden beni tekrar orgazma ulaştırmayı mı düşünüyordu?

Beni kırardı.

Hayır, boş ver. Beni çoktan kırmıştı.

Dört yıl önce yaptığımız şey mi? Tesadüf değildi.

O'ydu.

O gece bana yaptığını, bana tekrar yaptı. Geçen sefer, birkaç farklı pozisyonda olmuştu.

Bu sefer beni sırtüstü yatırıp bana hükmetti. Belki de artık benden nefret ettiği içindir. Bir an önce bitirmek istiyordu.

Ama eğer bu doğruysa, neden beni bu kadar çok orgazm ettiriyordu?

Kafa karıştırıcı...

Ve beni kesinlikle kırmıştı.

Başka bir adamdan nasıl zevk alabilirdim ki? Bir anlığına tamamen histeriye kapıldım ve amımın bunu şimdi, sonsuza dek isteyeceğini fark edince neredeyse çılgınca güldüm. Beni mahvetmişti.

Shane, bir.

Jolie, sıfır.

Bacaklarımı onun etrafına açtım, o da kalçalarını bacaklarımın arasına yerleştirdi.

"Lütfen bana bundan pişman olmayacağımı söyle," diye coştum, çıplak penisine bakarak. O gece otelde prezervatif

kullanmıştık. Ama nedense ikimiz de şimdi prezervatife uzanmıyorduk.

Zaten bende yoktu.

"Bundan pişman olmam için hiçbir sebep yok," dedi, gözlerim onunkilerle buluştuğunda. Sonra derin bir iniltiyle içime girdi ve ben çığlık attım.

Evet. Bu his. Doldurulmak, gerilmek, alınmak.

Hayatım boyunca bu duyguyu yeterince yaşamamıştım ve hiç bu kadar benzerini yaşamamıştım. Hiçbir seks onunla yaşadığım gibi olmamıştı.

Belki de sonradan aklına gelmiş olmalı ki yumuşak bir sesle, "Doğum kontrol hapı mı kullanıyorsun?" diye sordu.

"Evet."

Bacaklarımı ona dolamak için dizlerimi zar zor kaldırıabildim, o da bana pompalamaya başladı. Zevkten bitkin ve sersemlemiş bir haldeydim.

Umursamıyor gibiydi. Sadece beni boğazımdan tutarak derin ve hızlı bir şekilde becerdi.

Ne kadar zaman geçmişti? Birbirimize bağlı olduğumuz bu yerin dışındaki bir dünya kavramı, bedenlerimiz birbirine çarparken bulanıklaşıyordu. Başka hiçbir şey hakkında tutarlı bir düşünce toplayamadım.

Saatlerdir burada mıydık? Yoksa otuz dakikadır mı?

Gözlerimdeki coşku dolu yaşları geri iterek kendimi toparlamaya çalıştım. Her şey gerçeküstü geliyordu. Uçuyordum. Aniden, beni beden dışı bir deneyime sürüklemekten alıkoyan tek şey, vücuduma vuran aleti ve boğazımı sıkıyan eli idi.

Üzerimde duran muhteşem vücudunu, içime tekrar tekrar girerken tüm kaslarının güzel ve erotik bir ritimle kasılmasını izledim. Kalçaları uyluklarıma çarpıyordu... Teni o kadar sıcak ve pürüzsüzdü ki.

Diğer adamlar neden böyle hissetmiyordu?

Gözlerine baktığımda, bakışları benimkilere kilitlenmişti. Sersemlemiş görünüyordu. Tamamen arzuyla dolu. Bana yaptıklarına odaklanmış, ateşli ve gergindi.

Uyarılmış.

Aman Tanrım, çok yakışıklıydı.

Ritmi bozulurken o aç, neredeyse çaresiz sesi çıkardı. Ve boşalacağını biliyordum. Şok dalgasıyla vücuduma sıcaklık yayıldı... ve tekrar boşaldım. Vücudum sarsılırken, bedenim onun penisinin etrafında nabız gibi atarken çığlık attım.

Bu adamın beni ne kadar tahrik ettiğine inanamadım.

Fiziksel olarak, o gerçek bir fantezinin gerçeğe dönüşmüş haliydi.

İçime girdiği yere baktım, nefes nefese. Kalın ve kızarmış, kırmızı ve öfkeli penisinin shaftını gördüm, son bir kez içime girip bırakmadan önce. Boşalırken hırlama ile yaralı bir inilti arasında bir yerde, gergin, hayvansı bir ses çıkardı. Beni doldururken sarsıldığını hissettim.

Daha önce hiç bu kadar erotik bir şey hissetmemiştim.

İlk seferden çok daha yoğun... Acaba artık düşman olduğumuz için miydi?

Belki de bunun tekrar gerçekleşeceğini hiç düşünmediğim halde, dört yıl boyunca bunun hayalini kurabildiğim için.

Hala boğazımdan tutuyordu ve kalçaları bana doğru sallanırken eli nabız gibi atıyordu. Sonra içime oturdu ve hareketsiz kaldı.

O nefes nefeseydi. Ben nefes nefeseydim.

Başım dönüyordu.

Sihir gibi.

Bu tam bir sihirdi.

Tekrar yüzüne baktığımda, parlak, kurt gibi gözleri benimkilerle buluştu. Yüksek endüstriyel tavanlarında parlayan ışıklar, gözlüğüm takılı değilken koyu renk saçlarının etrafında dönüyordu ve sanki... sim gibiydi. Üzerimde ter içinde ve güzeldi, beni yere bastırırken tüm kasları gerilmişti.

Az önce bir tek boynuzlu at tarafından mı sikildim?

HAYIR.

İstenmeyen düşünceyi uzaklaştırdım.

Shane Madrigal tek boynuzlu at değildi.

En iyi ihtimalle kurnaz, açgözlü bir kurttu. Haydut bir alfa.

Ve ben ne kadar ona kendimi yedirmeye çalışsam da onun avı olmayacaktım.

On Üçüncü Bölüm

Jolie

"Peki, peki, dün gece sana ne oldu?"

Annemin evinin ön basamağında şort ve parmak arası terliklerle, güneş gözlüğümle ve makyajsız oturuyordum ki, Teyze Mireille, kuzenim Charlotte ile üstü açık arabasıyla geldi. Mireille bana bakıyordu. "Sanırım yaşlı kadınları evlerine bıraktıktan sonra eğlenmişsinizdir, ha?"

Charlotte, tüm bu "eğlenceyi" kaçırdığı için bana hainmişim gibi kaşlarını çatı. Ben ondan önce yetişkinliğe ulaştığımdan beri, onu çocukken terk ettiğimi hissediyor gibiydi.

Keşke orada her şeyin ne kadar basit olduğunu bilseydi.

Ama artık on sekiz yaşındaydı. Gelecek ay Vancouver barlarında yasal olarak dolaşabilecekti, bir gün Mireille Teyze'nin evinden taşınacaktı, belki de düzüşmek isteyeceği çok yakışıklı bir herifle tanışacaktı ama bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ve yetişkin olmanın ne kadar berbat bir şey olduğunu öğrenecekti.

"Öğğ." Charlotte bana sarılmak için dışarı fırladığında kendimi zorlayarak ayağa kalktım. "Belli olduğunu tahmin etmiştim. Akşamdan kalmayım."

Öyleydim. Çaresizce. Ama alkolden değil.

Bu sabah hayatımın sikilmesinden kaynaklanan suçluluk duygusuyla boğuşuyordum.

Ama tüm ailemin, inanılmaz miktarda alkolün bana bunu yaptığını düşünmesini çok ama çok tercih ederim. Çünkü gerçek şu ki, üvey kardeşimin saatlerce onu kullanmasına izin vermiştim. Ve bunun her saniyesini çok seviyordum.

Benim bir sorunum vardı.

"Merhaba!" Annem evden telaşla çıktı ama Tanrıya şükür Jacob'dan eser yoktu. Gecenin bir yarısı eve hırsız gibi gizlice girmiştim ve şu anda Jacob'la yüzleşemedim. Bu sabah evinde kendimi beleşçiden bile daha kötü hissettim.

Bana kendi çocuğuymuşum gibi baktı, ben de onun mısır gevreği dolabından, koyu kavrulmuş kahvesinden ve oğlunun penisinden bolca aldım.

Vancouver'a doğru yola çıkmak üzere Mireille'in üstü açık arabasına doluştuk. Güneş tepede parlıyor, üçü de Taylor Swift'in şarkısını abartılı bir şekilde söylüyordu. Alyssa'nın spa'sına vardığımızda hafif bir baş ağrısı hissettim.

Annem ve nedimesi için mükemmel bir düğün öncesi "prova" spa günü planlamayı çok isterdim ama Alyssa'nın benden bin tane daha iyi fikri vardı, bu yüzden ona çılgınlıklar yapması için serbestlik tanıdım.

Kitsilano'daki plajdan sadece birkaç blok ötede, butikler ve kafelerin arasında yer alan Decadence Spa, hareketli Batı Dördüncü Cadde'nin hemen dışında, cam ve ultra şık geri dönüştürülmüş ahşap mobilyalarla dolu lavanta kokulu bir vahaydı. Alyssa bugün sadece bizim için erken açmıştı. Bizi kendisi karşıladı, herkese sıcak bir gülümsemeyle içeri buyur etti ve "Ne oluyor orospu? Beni ara" dedi.

Elbette, dün gece onu terk etmişim ve bu sabah da mesajlarından kaçınmışım.

Oops.

Daha önce hiç buraya gelmemiş olan Mireille ve Charlotte, Teyze Madeleine'in tasarladığı spa'da

hayranlıkla baktılar. Annem sanki mekanın sahibiymiş gibi onları gezdirmeye başladı. Yalnız kaldığımız anda Alyssa beni kenara çekti ve ben de ona ne kadar güzel görüldüğünü söyleyerek onu önceden oyalamaya çalıştım. Bu normalde işe yarayabilirdi.

Sanki dün gece Shane'i bardan takip edip çıktıktan sonra onu barda terk etmemiş ve bir daha geri dönmemişim gibi.

"Onunla konuştun mu?" diye sordu.

"Ah, konuşmuştuk." Kahvemden bir yudum aldım, sanki dün gece önemli bir şey değilmiş gibi. Her gün yaşanan bir olay. Shane'in yıllar içinde muhtemelen ağzı sulanan birçok kadın tarafından barlardan çıkarıldığını varsaysam da, daha önce hiç azgın bir köpek yavrusu gibi bir erkeği bardan çıkarmamıştım.

Tabii Shane hariç.

Alyssa, açıklama yapmamam karşısında kaşlarını çatı. "Şu güneş gözlüklerini çıkar. Burası bir spa, ışıklar loş."

Güneş gözlüklerimi çıkardım ve şüphesiz kan çanağına dönmüş, torbalanmış gözlerimi görünce ona bir an dehşet yaşattım. "Aman Tanrım," diye mırıldandı.

"Teşekkürler. Pek uyuyamadım."

"Yani, şey, ne oldu?" İpuçları bulmak için yüzümü inceliyordu ve hastalıklı merakını bastırmaya çalıştığını anlayabiliyordum.

"Bakalım. Ne oldu..." Bir yudum daha aldım ve düşüncelerimi toparlamaya çalıştım. Shane'in boşalmadan hemen önceki kalın, kızarmış, öfkeli görünen penisi ve boşalırken çıkardığı o ses, o hayvansı ses gibi ayrıntıların ani ve istenmeyen hatırası -boğazımı tutarken- neredeyse külotumdan fışkıracak gibiydi. Tam burada. En iyi arkadaşımın önünde.

Hastaydım falan. Yardıma ihtiyacım vardı.

"Jolie."

"Şey." Yüzüne odaklanıp kelimeler bulmaya çalıştım. "Konuştuk. Ama sonra seks biraz baskın geldi. Arada birkaç

küfür vardı..." Dalıp gittim.

Alyssa gözlerini kırpıştırarak bana baktı. "Ne oldu?"

"Yani, gerçekten ayrıntı mı istiyorsun? Tıpkı geçen seferki gibiydi."

En son olayı, olayın yaşandığı günün ertesi günü, ayrıntılarıyla anlattım.

Derin bir nefes verdim. "Tamam, yalan söyledim. Geçen seferden bile daha iyiydi. Yani, daha da iyi oldu."

"Hayır, hayır."

"Ah, evet. Saatlerce vajinamda bir çeşit seks büyüü yaptı, yüzüyle, ben yavaş yavaş Jolie'den onun istekli seks kölesine dönüşürken ve ikimizi de o kadar sertleştirdi ki, neredeyse yüzde yirmi öleceğimden korktum. Sonra tekrar yaptı. Birkaç kez. Şey... Ben birkaç kez boşaldım. O iki kez boşaldı." Kaşlarımı çattım. "Biraz haksızlık gibi görünüyor, değil mi? Yani, bütün işi o yaptı..."

Alyssa, annesi ve diğerleri geri dönene kadar buna cevap verecek gücü bile bulamadı.

"Peki nereden başlayalım?" diye sordu annem sevinçle.

Alyssa kaşlarını çatarak bana baktı. "Masaj. Kesinlikle." Çenemi parmaklarının arasına alıp cildime baktı. "Bunun yüz bakımına ihtiyacı var. Hmm. Belki bir maske, derin gözenek bakımı-"

"Ona gerekeni ver yeter." Annem önümde elini sallayarak, tepeden tırnağa bir elden geçirmeden başka bir şeye gerek olmadığını belirtti. "Benim sorumluluğum."

Ona pis bir bakış attım.

"Düğün fotoğraflarımızda sonsuza kadar böyle görünmek istemiyorsan tabii," dedi.

Tamam. Düğün fotoğrafları. Shane ile. Ve eğer gerçekten şanslıysam, düğün albümümde yanımda ölümsüzleşen, manken gibi günlük seks arkadaşı.

"İşler böyle işte," diye sözlerini tamamladı Alyssa ve beyaz cübbeli bir grup spa görevlisi, Indy 500'deki bir pit ekibinin verimliliğiyle üzerimize çullandı.

Güzelce yıkanıp masaj yapıp buhar banyosu yapıldıktan sonra, Teyze Mireille ve Charlotte manikür bölümüne, annemle ben de pedikür salonuna götürüldük. Oturur oturmaz ellerimize köpüklü mimosalar konuldu.

Annem bir "tıs" sesi çıkarıp mimozayı elimden aldı. Aslında sadece portakal suyu içeriği için bile içmeyi düşünüyordum ama muhtemelen bitmiş olması daha iyiydi. "Su içecek," diye kısaca duyurdu.

"Ve kahve," diye hırıltılı bir sesle konuştum, boş seyahat kupama vurarak.

Ayaklarımı küçük ayak banyosuna soktum, zihnim ve bedenim hâlâ dün geceki sevişme şöleninin anılarıyla donuk bir şekilde zonkluyordu. Masaj bile onu tamamen silememişti. Gözlerimi kapatmaya cesaret edemiyordum, çünkü Shane'in çıplak bedeninin benimkinin üzerinde durup, sihirli aletini içime sokarken defalarca kasıldığı görüntüsü göz kapaklarımdan arkasına kalıcı olarak kazınmış gibiydi.

Gerçekten rahatlamaya çalıştım. Kanepeler servis edildi ve gurme lezzetlerin, manikür-pedikür ve masajın dün geceyi tamamen silemeyeceğini ama daha da kötüleştiremeyeceğini düşündüm.

Annem bunun için vardı.

Ayaklarımız şımartılıp oje için hazırlanırken, sanki ben farkında değilmişim gibi Alyssa'nın hayranlık uyandıran birçok özelliğini ve başarısını bana göstererek başladı.

"Yirmi üç yaşında ve bunu idare ediyorsun," diye düşündü. Mimosasını sallayarak spa'yı işaret etti. "Birkaç yıl içinde, kim bilir? Orayı ele geçirebilir. Kendi işinin patronu olabilir."

"Kadınların artık bunu yapmasına izin veriyorlar mı?" diye sordum, kahvemi yudumlarken.

"David'in yakında evlenme teklif edeceğini düşünüyorum."

Bu muhtemelen doğrudu, çünkü David (Alyssa'nın uzun zamandır birlikte olduğu erkek arkadaşı) ona sırılsıklam aşıktı ve annemin de bıktırarak kadar sık vurguladığı gibi, hiçbirimiz gençleşmiyorduk. "Harika!" Gülümsedim. "Yine bir düğün!"

Çalışanlardan biri, aralarından seçim yapabileceğim çeşitli oje renklerinin bulunduğu bir vitrini devirmişti, ben de şişeleri karıştırmakla meşguldüm.

"Ve stil anlayışı!" diye devam etti annem, alaycılığımın etkilenmeden. "Çok şık!" Dağınık atkuyruğuma, siyah sutyenimin görüldüğü beyaz atlet üstüme ve solmuş boyfriend jean şortuma dik dik baktı.

"Margot." Ayak parmaklarım için elektrik turkuaz rengini seçtim, çünkü bana o rengi hatırlatıyordu; annemle son pedikür yaptırdığımda seçtiğim rengi. "Bana o bakışı attığında ne düşündüğünü biliyorum."

"Hmm?" diye mırıldandı, renk seçeneklerine göz atarken dikkati dağılmış gibi yaparak. Sonra elimdeki şişeye kısa bir bakış attı. "Ah, seçtiğin renk bu mu? Mavi canım."

"Bunu görüyorum."

"Açık burunlu ayakkabı giyeceksin."

"Farkındayım." Bugün düğünde giyeceğimiz renkleri deneme amaçlı seçecektik.

"Ve mavi tırnak mı istiyorsun? Ceset gibi görüneceksin!"

Ve işte yine başladık. Şişeyi çevirip altındaki etiketi kontrol ettim. "İnanılmaz! Burada tam olarak böyle yazıyor. 'Ceset Mavis'i.'"

Annem dudaklarını büzerek ciddi bir tedirginlik ifadesi takındı.

"Anne, turkuaz tırnaklı bir ceset gördüğümü hiç sanmıyorum." Ojeyi salladım.

"Kırmızı elbiseye turkuazın yakıştığını mı düşünüyorsun?"

"Umurumda değil. Sadece tırnaklar. Elbise, ayakkabı ve çiçekler konusunda söz hakkın var, vücuduma giydiğim diğer her şeyi ben seçiyorum."

"Hmm. İşler böyle mi yürüyor?"

"Kesinlikle." Ojeyi pedikürcüme uzattım.

Annem pedikürcüsüne seçtiği klasik kırmızı ojeyi uzattı.

İç çektim. "Bu senin düğünün anne. Herkes sana bakacak." Shane ise getirdiği ve muhtemelen otoparkta becerdiği kıza bakacaktı, yani aslında oje sadece kendim içindi.

Annem, ilk boyalı parmağımı oynatırken turkuaz ojeye baktı. Sonra pazarlık eden yüzünü bana çevirdi. "Sadece ayak parmakları."

"İyi."

Kaşını kaldırıp bana baktı. "Fransız maniküdü."

"Tamam. Ama bu konuyu açmışken, bir bakıma Fransız değiliz."

Şaşkın görünüyordu. "Elbette öyleyiz!"

"Hayır, değiliz. Büyükanнем ve büyükbabam öyleydi ama biz değiliz. Biz Kanadalıyız. Eh, sen de öylesin. Sanırım artık her şeyden çok Amerikalıyım."

Bakışına uygun dehşet dolu bir ses çıkardı. "Jolie Aurélie Vola. Yarı Fransızsın genç bayan, yarı İngiliz-İskoç-Alman-her neyse işte. Ve evet, hem Amerikalı hem de Kanadalısın. Ama bir an bile buraya ait olmadığını düşünme. Benimle." Gri gözleri aniden yaşlarla parladı. Koltuęumun kolundaki elimi tutup sıktı. "Tatlım, hepimizin Jacob'ın oğulları hakkında çok konuştüğümüzü biliyorum..."

"Ee?" Sinirli bir yudum almak için kahvemi almak üzere elimi uzattım ve sesimi sakinleştirmeye çalıştım. "Bunların bununla ne alakası var?"

"Jolie, hepsi çok... yetenekli..."

"Ah, Margot," diye inledim. "Ve bugün çok güzel geçiyordu."

Annem sandalyesine yaslandı. "Ne oldu sana?" diye sordu yumuşak bir sesle, bana bakmadan. Annelerin

gerçeğin cevabını gerçekten istemeden sordukları sorulardan biriydi.

Shane bana aşık oldu.

Ve bu durum gerçekten moralimi bozuyordu.

Kendime, çok kötü seçimler yapmamın ve erkekler konusunda berbat bir şansa sahip olmamın onun suçu olmadığını hatırlattım. Onunla oje yüzünden tartışmayı bırakmalıyım.

Dün geceki "bir kere birlikte olduğun ateşli kız, sonra da seni bir daha asla düşünmeyecek, hahaha" girişimim açıkça ters tepti, çünkü onu düşünüyordum. Tam şu anda. Ve bütün sabah boyunca da öyleydim.

Ve nedense ona dokunmaktan kendimi alamadım.

"Hey, Anne... Garaj yolundaki Lamborghini'nin nesi var?" Bu sabah da oradaydı, tıpkı tüm hafta sonu olduğu gibi, hayatımın en kötü gecelerinden birinin ürkütücü bir hatırası gibi yatak odası penceresinin altında park edilmişti. Ve annem bu konuda tek kelime etmemiştir.

Belki de şaplak atmaktan hoşlanan gizemli esmere aitti ve ihtiyacı olmadığı için geri dönüp almamıştı. Belki de kocasının evde üç tane daha vardı. Belki de Shane'le birlikte, seks odaklı bir eğlence amaçlı suç çılgınlığında çalmışlardı.

Ya da Jacob'ındı, ama annemin, nişanlısının aniden "parlak sarı bir Lamborghini almak zorunda" şeklinde bir orta yaş krizi geçirdiğinden bahsetmemesi pek olası görünmüyordu.

"Ah, o Shane'in," dedi annem neşeyle, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Peki bunun parasını kim ödedi?"

"Gerçekten mi Jolie?" dedi, can sıkıntısından çıldıracak kadar ilgisiz bir sesle. "Paradan bahsetmek çok... çok kaba."

"Ve bu yüzden kimse onun ne iş yaptığından bahsetmiyor mu?"

"Ne iş yaptığını biliyorum."

İşte bu da bizden biri demektir.

Hemen ekledi: "Shane'in işi beni ilgilendirmez. O yetişkin bir adam."

"Keşke diğer yetişkinlere karşı da aynı yaklaşımı sergileesen..."

Şaşkınlıkla bana baktı. "Jolie. Kıskançlık sana yakışmıyor."

"Shane'i kıskanmıyorum."

"Sevgilim. Ondan hoşlanmadığını biliyorum-"

"Ben öyle bir şey söylemedim."

Dudaklarını tekrar büzdü.

Neyse. Kıskançlığın sorun olduğunu düşünsün.

Ve belki de öyleydi, eğer tamamen dürüst olacaksam.

Ama düşündüğü gibi değil.

"Şey," dedi, sanki bu konuda son sözü söylüyormuş gibi, "kardeşler arasında rekabet olması doğaldır."

Kahvem boğazıma kaçtı. Gürültülü bir şekilde boğazımı temizleyip kendimi toparladığımda annem bana baktı.

Tamam, bu konuda net olayım.

Kristal. Lanet olsun. Berrak.

"Shane Madrigal ve ben kardeş değiliz."

Ve annem kaç kere evlenirse evlensin, biz asla olamayacaktık.

Çok keyifli pedikürün ardından annem manikürüne gitti, ben de onu atlayıp küçük çatı terasındaki şezlonglardan birine uzanmayı tercih ettim. Yukarıda kimse yoktu, bu yüzden ev bana kalmıştı.

Ta ki Alyssa çıkıp yanıma dikilene kadar.

"Güneşimi engelliyorsun, dostum."

Bana bakakalmıştı. "Kızım. Ayrıntılara ihtiyacım var."

"Güneş. Lütfen. Burada eriyip gidiyorum."

İç çekerek yanımdaki sandalyeye oturdu. "Çok üzgünüz. Kaliforniya bronzluğunu kaybetmeni istemeyiz."

"Teşekkür ederim."

"Onunla mı yattın?"

"Evet. Tabii, uyuma kısmı hariç."

Kaşlarını çattı.

"Ama sorun değil," diye temin ettim onu. "Her şey yolunda. Çünkü bu sefer onunla seks yapmayı seçtim, bilirsin, onunla, tüm adını ve her şeyi bilerek ve o bir yabancı değil, değil mi? Duygusal bir bağ kurmamak konusunda baştan anlaştık. İkimiz de bu konuda çok nettik."

"Jolie." En iyi arkadaşım başını iki yana salladı. "Şaka mı yapıyorsun? Zaten duygusal olarak bağlandın."

"Ne? Hayır değilim."

"Dört yıldır o adamla duygusal bir bağın var. Ya da en azından onun ve o gecenin anısıyla. Şimdi hayatında... yatağında... olduğuna göre, bunun daha da kötüleşeceğini düşünmüyor musun? Onunla sürekli yatmaya başlarsan?"

"Öncelikle, o artık hayatımda değil. Sadece dört hafta daha buradayım."

Bunu ona hatırlattığımda benden nefret ettiği için bana kaşlarını çattı.

"İkincisi, o benim yatağında değil. Hiçbir zaman yatağında olmadı ve olmayacak da. Onun evinde yaptık."

"Harika bir argüman."

"Üçüncüsü, bu her zaman olmuyor. Bir daha da olmayacak. Tek gecelik bir ilişkiydi."

Neden bana inanmıyormuş gibi bakıyordu? En yakın arkadaşımın bana inanması gerekiyordu, değil mi?

"Ve ben onunla hiçbir zaman duygusal bir bağ kurmadım."

"Jolie, seni seviyorum. Ama evet, öyleydin. Hâlâ öylesin."

"Hayır. Hâlâ ondan nefret ediyorum."

"Nefret bir duygudur. Ve bu durumda, kafanı ve kalbini sömüren, her şeyi tüketen, hayatını değiştiren bir

duygudur, çünkü hâlâ ona takıntılısın."

Geri çekildim. "Shane Madrigal'e takıntılı değilim."

"Tamam, annenin düğünü dışında, döndüğünden beri konuştuğun tek şey o."

"Çünkü onu tekrar görmek zordu! O gece beni incitmişti."

Alyssa yumuşadı. Az önce itiraf ettiğim şey sindirilirken hiçbir şey söylemedi.

"Seni incittiğini biliyorum bebeğim," dedi nazikçe. "Mesele bu. İster gerçekten nefret olsun ister başka bir şey, bu bir his."

"Hayır, değil," diye ısrar ettim. "Ona karşı hiçbir şey hissetmiyorum."

"Olumsuz duygular da duygudur. Ve bir yerden gelirler. Hiçbir şey hissetmeseydiniz, umursamazdınız. Whistler'daki o geceden sonra uzaklaşır ve bir daha asla arkanıza bakmazdınız."

"Çok isterdim! Ama annem babasıyla evleniyor, bu yüzden ne yazık ki yıllar içinde istesem de istemesem de yüzünü birkaç kez görmek zorunda kalacağım."

"Yani onu tekrar becermek bununla başa çıkmanın harika bir yolu muydu?"

"Bilmiyorum," dedim hayal kırıklığıyla. "Sadece... ihtiyacım vardı, tamam mı?"

"Neden?"

"Gerçekten buna girmemiz gerekiyor mu? Şu anda giremem."

Çoğunlukla nedenini düşünmek istemediğimden. Bütün gece kendime neden diye sorup duruyordum ve bulduğum cevaplardan hoşlanmıyordum.

Siktir. Kimi kandırıyordum?

Açıkçası en iyi arkadaşım değil.

"Haklısın, tamam mı?" diye itiraf ettim. "Hislerim var. Ve kesinlikle nefret türünden. Onu düşünmeyi bırakamadığım için kendimden nefret ediyorum. Belki de dün gecenin berbat bir kapanış olacağını düşünmüşümdür. Ya da benim

için bir zafer olacağını. Ya da başka bir şey." diye homurdandım. "Ama şimdi ilerleyemez miyiz? Sadece önümüzdeki ayı atlatmam gerek."

Alyssa bana, bu konuda onunla konuşmadan kurtulamayacağımı anlatan bir bakış attı. Ama neyse ki, bu kadar açık bir dezavantajım varken bana kızması zordu.

"Tamam." Bana şüpheyile baktı. "Devam edelim. Öğle yemeği ister misin? Ben de dışarıdan sipariş verecektim. Margot ısmarlıyor ve senin ihtiyacın var gibi görünüyor."

"Evet. Lütfen. Bu gece takılabilir miyiz? Margarita içmeye gidebilir miyiz? Başka bir şeyden konuşabilir miyiz? David'i de getir. Onu uzun zamandır görmedim."

Kaşlarını çattı ama yumuşadı. "Evet. Bunu yapabiliriz. Bayılırdı."

Harika. Çünkü en yakın arkadaşım ve erkek arkadaşıyla bir gece geçirmek şu anda en çok ihtiyacım olan şeydi. Bilirsin, iyi adamların ve sevgi dolu, işe yarayan ve mantıklı ilişkilerin olduğunu hatırlamak.

Shane Madrigal'ı hiçbir şekilde becerme konusunda endişelenmeye gerek yoktu. Çünkü artık geçmişte kalmıştı.

Sadece kafamı meşgul etmem gerekiyordu ki tamamen kafamın içinde kaybolmayayım. Orası tam bir çılgınlıktı ve bu konuda sürekli dönüp durmayacaktım. Hoşlandığım bir adamla birlikte olmanın ardından gelen tüm o girdaplar burada pencereden uçup gitmişti. Hoşlandı mı? Benden hoşlandı mı? Onu tekrar görecektim mi?

Kesinlikle hayır.

Bu soruların hiçbirinin kafamda dolaşmasına izin veremezdim, çünkü onu bir daha görmeyecektim.

Öyle değil.

Ve dün gece ya da benim hakkımda ne düşündüğünün zerre kadar önemi yoktu.

Bu konuda Dani'nin taktiklerinden yararlandım. Konu onunla ilgili değildi. Dün gece benimle ilgiliydi.

Benim için öyleydi ve bitti.

On Dördüncü Bölüm

Jolie

Ertesi sabah dişlerimi fırçalarken, şimdiye kadar yaşadığım en iyi seks hakkındaki zihnimdeki sürekli girdap -asında margaritalarla bastırmaya çalışsam bile durmayan-penceremin hemen dışındaki garaj yolundan geçen yüksek performanslı bir arabanın sesiyle bölündü.

Ağzımdan köpükler saçarak pencereye koştum ve tüm hafta sonu beni rahatsız eden sarı hayalete baktım. Lamborghini'nin makas kapıları açıldı ve çalışıyordu.

Ve Shane oradaydı. Odamın altındaki garaja doğru yürüdü ve arabayı çalışır halde bırakarak gözden kayboldu.

Tükürmek için banyoya geri koştum, merdivenleri ikişer ikişer çıkıp hızla aşağı indim, mutfaktan ve arka koridordan geçip bitişik garaja girdim. Çok geçti. Shane orada değildi. Dört araçlık garaja üç araç park edilmişti çünkü Jacob birini işe götürmüştü; garaj tamamen kapalıydı ve dışarıdan Lambo'nun motorunun sesini duyuyordum.

Sanki çekilip gidecekmiş gibi.

Mümkün olan tek mantıklı şeyi yapıp eve geri koştum, yukarı çıktım, çantamı kaptım, aşağı koştum, mutfığa dalmış olan anneme "Arabayı ödünç alıyorum!" diye bağırdım, arka koridora fırladım, ayakkabılarımı kaptım,

garaja geri dönerken onun Benz'inin yedek anahtarını askıdan aldım, sonra çıplak ayaklarımla arabasına bindim. Araba yolunun sonundaki kapı yeni kapanmıştı ve kalbim ritmik bir şekilde atarken parmaklarımla direksiyona vurarak kapının tekrar açılmasını bekledim. Sonra ona yetişebileceğimi düşünerek sokağa çıktım.

Parlak sarı bir Lamborghini'yi dolambaçlı bir yerleşim bölgesinde takip etmek ne kadar zor olabilir ki?

Anlaşılan o ki, söz konusu Lamborghini'yi takip etmek inanılmaz derecede zordu; zira söz konusu Lamborghini, her fırsatta hız yapan, testosteron yüklü bir adrenal bağımlısı tarafından kullanılıyordu. Pazartesi sabahı Margot ve Jacob'ın lüks mahallesinde, sorun çıkaranları arayan çok sayıda polis arabası yoktu. Ama ben, karşılayamayacağım bir ceza yeme veya annemin sevgili Benz'ile kaza yapma riskine girmektense hız sınırına uymayı tercih ettim.

Şu anda ne yapıyorsun?

Gerçekten bilmiyordum. Ne yaptığımı bilmiyordum ve kesinlikle onun ne yaptığını da bilmiyordum. Sadece Lamborghini'yi almaya gelmişti, bana selam bile vermeden ve şu anda nereye gittiğini ve günlerini nasıl geçirdiğini çok merak ediyordum.

Çünkü bu gibi soruların cevaplarını keşfetmek ruh sağlığınız için çok faydalı olacaktır.

Her neyse.

Duramadım.

Belki de Alyssa haklıydı. Takıntılı falandım.

Neyse ki, söz konusu Lamborghini parlak sarı ve oldukça gürültülü olduğu için, dur işareti uymak için yavaşlaması gerektiğinde onu tekrar bulmayı başardım. Sonunda, annem ve Jacob'ın evine beş dakikadan az mesafedeki, güvenli bir sitenin önünde neredeyse duracak kadar yavaşladı.

Birkaç ev ötedeki kaldırıma yanaşıp izledim. Görünüşe göre gerçek bir sapık gibi olmuştum.

Lamborghini araba yoluna saptı ve geniş demir kapıya doğru yavaşça ilerledi. Araba ve kapı, arazi çitinin önündeki çimenler boyunca yemyeşil şelaleler gibi yükselen güzel ağaçlar tarafından kısmen görüş alanımdan çıkarılmıştı. Demir kapının tepesini yavaşça içeriye doğru açılırken gördüm. Lamborghini içeri doğru ilerledi.

Ayakkabılarımı giyip arabadan indim. Kapının yavaşça kapandığını görebiliyordum.

Sessiz, sakin yerleşim sokağında rahat bir tavırla dolaştım ve etrafta beni görececek kimse kalmadığından emin olunca, arazinin kenarındaki ağaçların arasına daldım. Ağaçların ötesinde, her tarafında büyük taş sütunlar olan uzun bir demir çit vardı. Görünür olması gereken çitin üzerinde, neredeyse içine gömülmüş, iyi budanmış kalın bir çalı vardı ve aşılmaz bir duvar oluşturuyordu. Güzelce bakılmıştı ve belli ki rastgele insanları uzak tutmak için yapılmıştı.

Ama ağaçlar sokaktan korunmamı sağlıyordu ve eğer doğru ağacı bulursam... kendimi o çitin üzerinden atlatabilirdim.

Ön kapıdan uzaklaşarak çit boyunca yürümeye başladım, tam istediğim ağacı arıyordum.

Sonra durdum, bunu yapmaktan garip bir şekilde rahatsız olmadığımı ve muhtemelen bu -her ne ise- konuyu güvenilir bir danışmana danışmam gerektiğini fark ettim. Bu yüzden Alyssa'yı aradım.

"Hey, sen," diye neşeyle cevapladı. "Düğün için elbisemi yeni aldım-"

"Alyssa. Tam da saçma sayılabilecek bir şey yapacağım ve akıl sağlığımın kontrol edilmesi gerekiyor."

"Tamam. Neredesin?"

"Bilmiyorum. Batı Van'da, inanılmaz zenginlerin yaşadığı bir yer."

"Annenin mahallesinden mi bahsediyorsun?"

"Hayır. Oprah burada yaşasaydı sanki. O kadar zengin olurdu."

"Ah."

"Shane'i buraya kadar takip ettim."

"Anlıyorum. Peki bunu neden yaptın?"

"Nedenini biliyorsun. Lamborghini alabilmek için ne yapıyorsa onu öğrenmek için. Sana Lamborghini'den bahsetmiş miydin?"

"Hayır. Sanırım bunu hatırlardım."

"Doğru. Sanırım unuttum çünkü o kızın şaplağını patlatması gölgede bırakmıştı." Konuşurken ağaç dallarını yokluyor, güçlü bir dal arıyordum. "Düğün partisindeki esmer kız var ya? Bu arada, onu gerçekten eve getirdi mi ve güzel miydi?"

"Bilmek ister misin?"

"Hayır. Neyse, dinle. Shane'in girdiği bir arazinin önüne park ettim ve çitin üzerinden atlayıp bir şeyler yapabileceğimi düşündüm. Şu anda ağaçların altında saklanıyorum. Arabaya binip eve gidip akli başında biri gibi davranmalı mıyım, söyle."

"Ne? Hayır!"

"Hayır, yapma mı? Ya da hayır, eve gitme mi?"

"Hayır! Oradasın, değil mi? Çitin üzerinden atla da ne yaptığını görelim."

"Gördün mü? İşte bu yüzden sen benim en iyi arkadaşımsın."

"Yani, bir göz at. Zararı olmaz. Ah. Ama..."

"Ne hariç?"

"Şey, bir düşün. Orada yaptığı her neyse, onun hakkındaki fikrini değiştirecek mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Pürüzsüz kabuklu, sağlam bir ağaca tutundum, tırmanabilir miyim diye merak ediyordum.

"Yani, diyelim ki onu aç çocuklara empanada pişirirken buldun-"

"Empanada mı?" Telefonu omzumla kulağımın arasına sıkıştırdım ve tutunacak bir yer bulmaya çalıştım.

"Ne olursa olsun. Kahvaltıda Meksika yemeği artığı yedim. Diyelim ki onu aç çocuklara yardım derneği için

canla başla çalışırken buldun, onun bataklık pisliği olduğu fikrinden vazgeçecek misin, yoksa gidip ona aşık mı olacaksın?"

Bu beni durdurdu. Ağaca tırmanmaktan vazgeçtim. "Aslında hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Şey, bilirsin işte, ne yaptığını bilmediğin için, her zaman masum bir şeyler yapıyor olma ihtimali vardır. Hatta iyi bile olabilir."

"Pek olası değil." Ayağa fırlayıp bakmaya çalıştım ama çit çok yüksekti. Tek görebildiğim evin devasa çatısıydı. Tabii o kadar büyük bir binaya "ev" denebilirse. "Orada lüks porno çekiyor olması çok daha muhtemel."

"Üst düzey porno diye bir şey var mı?"

"Bilmiyorum. Mesele şu ki... neyse. Meselenin ne olduğunu bilmiyorum. İçeri giriyorum." Gözlerim mükemmel ağaca kilitlenmişti ve ona doğru hızla ilerledim.

"Bekle! Ya burası aslında bir uyuşturucu kartelinin merkeziyse ve arazide makineli tüfekli gardiyanlar devriye geziyorsa?"

"Alyssa. Kanada'da uyuşturucu kartelleri yok. Ve Shane'in aslında bir uyuşturucu baronu olduğunu düşünmüyorum."

"Elbette öyle. Bunu yeterince sık söylüyorsun."

"Şaka yapıyorum. Büyük ihtimalle onu, IQ'su göğüs ölçüsünden küçük bir kızla sevişirken yakalayacağım ve yoluma devam edeceğim." Ayağımı tutup tırmanmaya hazırlandım. "Yemin ederim, eğer öyle olursa, bırakırım."

"Sağ."

Son zamanlarda bana neden inanmıyordu?

"Tamam, kapatmam gerek. En kısa sürede arayıp haber vereceğim."

"Daha iyi olur."

"Telefonunuzun başında kalın."

Telefonu kapattım. Sonra telefonumu çantama koyup boynuma astım ve duvardaki taş sütunlardan birine oldukça yakın bir kavis çizen ağaca tırmanmaya başladım. Biraz

zaman aldı ve bu yöne bakan biri muhtemelen inanılmaz derecede hareketli sincapların bu ağaçta seviştiğini falan düşünürdü, çünkü üzerinde olduğum dal, kıcımı yavaş yavaş iterken tuhaf bir ritimle çite çarpıyordu. Ama arazi çok büyüktü ve ev oldukça uzaktaydı.

Seni kimse göremez. Bunu başarabilirsin.

Bir bakıma bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Ama arazi çok büyük görünüyordu ve çok fazla ağaç vardı... Çite doğru ilerlerken üzerinden görebiliyordum. Biraz etrafta dolaşıp bir şey görüp göremeyeceğime bakıyordum.

Ne gibi?

Buraya o esmer kadını görmek için geldiğini bir türlü aklımdan çıkaramıyordum. Lamborghini'nin üzerine eğildiği kadını.

Sadece şu anda havuzun yanında eğilmiş olup olmadığını görmem gerekiyordu.

Neden?

Shane istediği kişiyle sevişebilirdi. Ve bunu yapacağını da biliyorsun.

Sanki çılgın, kıskanç bir kız arkadaş gibiydim; erkek arkadaşımın beni aldatıp aldatmadığını öğrenmek için onu takip ediyordum.

Shane benim erkek arkadaşım değildi. Onun erkek arkadaşım olmasını istemiyordum.

Ama işte buradaydım, bir ağacın tepesinde.

Ağaçtan çitin tepesine tırmanmayı başardım, taş sütuna tutundum. Bacağımı atlattım, sonra ayakkabı bağım çitin tepesine takıldı. Dikkatim dağıldı, bağcığımı çözmeye çalışırken ve birinin beni burada tutunurken görebileceği korkusuyla hafifçe panikledim ve yere yığıldım. Haysiyetsiz bir çığlık attım ve donakaldım.

Dinledim ama kimsenin geldiğini duymadım.

Yavaşça, sessizce yüzüstü döndüm ve nefesimi düzenlemeye çalışarak dört ayak üzerine kalktım. Gözlüklerimi çimenlerin arasında buldum; düşmüşlerdi.

Saçlarımın arasından yukarı baktığımda, birinin üzerimde belirdiğini gördüm.

Nefesim kesilmeseydi çığlık atacaktım.

Saçlarımı yüzümden çektim. Siyah parlak ayakkabılar. Ütülü siyah pantolon... Başımda üniformalı bir güvenlik görevlisi duruyordu.

"Şey..." Ayağa fırladım, gözlüğümü taktım. Kendimi silkeleyip saçlarımı düzelttim, sanki normal görünsem, çitten düştüğümü fark etmeyecekmiş gibi.

Aman Tanrım. Çok yakışıklı.

Yakışıklı erkeklerin önünde en iyi işimi yapamadım. Ve bu adam, gerçek bir güvenlik görevlisinden çok, Velcro'lu yırtmaçlı güvenlik görevlisi üniforması giymiş bir striptizciye benziyordu. Şişkin, taş gibi kasları, kare çenesi ve güneşte parlayan pilot gözlükleriyle tam bir baş belasıydı.

"Ne yapıyorsun?" dedi ifadesiz bir şekilde.

Yutkundum ve araba yoluna doğru baktım. Evin önüyle burası arasında yaklaşık yüz tane oyulmuş çalı ve bahçe vardı ve Lamborghini'yi göremiyordum.

"Şey, düştüm işte."

Muhteşem.

"Bunu gerçekten tamir ettirmelisin," diye ekledim, sanki düşmemin sebebi çitmiş gibi.

Aman Tanrım, şakayla mı başlıyorsun?

Ne yazık ki izleyicilerim mizah anlayışına pek açık değildi.

"Kimlik görebilir miyim?"

"Hayır, hayır. Seninkini görebilir miyim?"

Sakin ol Jolie. Sass seni her yere götürür.

Bana baktı. Gözlerini göremiyordum, aynalı camlarında sadece darmadağınık halimi görebiliyordum. Onun yerinde olsam, muhtemelen şu anda kendimden pek etkilenmezdim.

"Özel mülke izinsiz giriyorsunuz, hanımefendi."

"Öyleyse ben gidiyorum."

"Lütfen oturun." Yakındaki taş bahçe bankını işaret etti.

Aman Tanrım. Eğer bu adam striptizci olmasaydı, başım ciddi anlamda belada olurdu.

"Oturmuyorum." Sesim biraz titredi. Yakışıklı, otoriter erkeklere karşı içimde pek bir direnç yoktu ve neredeyse tükenmişim. "Gidiyorum."

"Adını bilmem gerekiyor." Ellerini kemerine dayamış, zaten geniş olan vücudunu olabildiğince geniş tutarak önümde durdu ve beni çitin, bankın ve yontulmuş çalılarının arasına sıkıştırdı. Şu anda bizi başka birinin görüp göremeyeceğini merak ettim.

Ve bunun iyi bir şey olup olmayacağı.

"Sana adımı vermeyeceğim. Beni burada tutamazsın. Bu adam kaçırmadır!"

İfadesiz yüzü, benim histerik davrandığımı ve onun bunu kabul etmediğini gösteriyordu.

Uzun ve ürkütücü bir sessizlik oldu, sonra "Nerede olduğunu biliyor musun?" dedi.

Bunun ne kadar uğursuz bir şey olduğunu fark etmeyi reddettim. Belki de sadece kafamı çarptığımı falan düşünmüştür.

Güzel. Ona kaybolduğunu söyle.

"Ben... Sanırım kayboldum."

Kaşını kaldırdı.

"Kendimi... başka bir yerde sanıyordum. Daha önce burada olduğumu falan sanıyordum..." Arkasındaki peyzajlı bahçenin karşısındaki heybetli eve bir göz atmaya cesaret ettim.

"Tüm ziyaretçilerin giriş yapıp kimlik göstermeleri gerekiyor. Ve kapıyı kullanmaları gerekiyor," diye kuru bir şekilde ekledi.

Ona gergin bir şekilde baktım. Hâlâ kıpırdamıyordu.

Burası neresiydi yahu?

Bu çok tuhaf. Gitmen gerek.

"Ben... Ben buraya gelmeyi düşünmemiştim."

"Yani çite kazara mı tırmandın?"

"Teknik olarak bir ağaca tırmandım."

"Burası özel mülktür" diye tekrarladı.

"Nereye gittiğimi bilmiyordum."

"Kimliğinizi görmem gerekiyor hanımefendi."

Lanet olsun, bu adam hayır cevabını nasıl kabul edeceğini mi bilmiyordu? Tüylerim diken diken olmaya başlamıştı.

Omzuna takılan telsizden gelen bulanık bir ses. Hattın diğer ucundaki adamın ne dediğini anlayamadım ama panikledim.

"Sadece bir adamı takip ediyordum," diye geveledim, "sarı Lamborghini'li adamı. Ben..."

Radyoya dokundu ve Beşinci Bölüm hakkında bir şeyler mırıldandı, sana geri döneceğim. Sonra pilot gözlüklerini başına geçirdi ve bana, aynalı camlarda dağınık halime bakmaktan çok daha kötü bir bakış attı.

"Ben... Ben onu araba kullanırken gördüm," diye kekeledim, "ve... onu tanıdığımı sanıyordum..."

"Korkarım bunu polise bildirmek zorunda kalacağım, hanımefendi."

"Ama o... O benim kardeşim!" diye patladım.

Aman Tanrım. Bunu gerçekten mi söyledin?

Ne oluyor be Jolie!!!

Aklıma Alyssa geldi. Alyssa burada ne yapacağını bilirdi. Kuzeni avukattı. Ya da Madeleine. Yardım için Madeleine Teyze'yi arayabilirdim. İşini bilen birini. "Şey... Bir arkadaşımı aramam gerek," diye kekeledim.

Sonra ağlamaya başladım.

Bu adam bana sanki bana acıması mı yoksa kaçan akıl hastasından yavaş yavaş uzaklaşması mı gerektiğinden emin değilmiş gibi baktı.

"Lütfen şuraya oturun hanımefendi," diye sakince tekrarladı, taş bankı tekrar işaret ederek. "Elimden geleni yapacağım."

İşte böyle oldu.

Kapılı bir siteye izinsiz girerken çok yakışıklı bir güvenlik görevlisi tarafından yakalandım, ona Shane'in kardeşim olduğunu söyledim ve sonra gözyaşlarına boğuldum. Sonra da resmi olarak siteden çıkarıldım.

Yani daha kötü olabilirdi. Beni tutuklatabilirdi.

Ama bilmeden üvey kardeşimle yattığımı fark ettiğim an dışında, hayatımın en aşığlayıcı deneyimiydi.

Striptizci görünümlü güvenlik görevlisi, ki gerçek bir güvenlik görevlisi olduğu ortaya çıktı, telsizine geri döndüğünde, iki arkadaşını destek için çağırdı. Çünkü o küçük, histerik, izinsiz giren kızla başa çıkmak için desteğe ihtiyaç vardı. Ya da belki sadece tanıklara.

Üç iri yarı adam beni araba yoluna, güvenlik kapısına kadar götürdüler ve sokağın yukarısına, annemin arabasının yanına götürdüler, orada plakayı yazıp beni yolladılar.

En azından "kardeşimi" almaya gitmediler.

Shane'e orada olduğumu söylediler mi? Onu oraya kadar takip ettiğimi ve çitin üzerinden atladığımı?

Günün geri kalanını yatak odamda saklanarak, Alyssa'yı işte taciz ederken halının üzerinde bir delikte volta atarak geçirdim, olanları anlatmak için onu aradım ve sonra beni havaalanına koşup San Diego'ya giden bir sonraki uçağa binmemi engellemek için onu tekrar tekrar arayıp vazgeçirmeye çalıştım, bir daha buralarda hiç görülmemek üzere.

Sonra o araziye Google'da haritalandırdım, araziye uydudan görüntüledim, çıkan adresi Google'da arattım ve genel olarak o yerin ne olduğunu anlamaya çalıştım. Hiçbir sonuç alamadım.

Sıradan bir ailenin, hatta zengin bir ünlünün yaşadığı bir ev gibi hissettirmiyordu. Hiç de ev gibi hissettirmiyordu. Ama kapıda aksini belirten bir tabela yoktu.

Shane orada ne yapıyordu?

Aç çocukları doyurmadığımı emindim.

Hangi özel konutta üç iri yarı güvenlik görevlisi hazır bekliyordu? Ve kim bilir daha kaç kişi, daha büyük bir olay çıkarırsam ağaçlardan veya başka bir yerden kaçmayı bekliyordu?

Shane'e benden bahsedeceklerini düşünerek terlemeden duramıyordum. İsteseler de onlara adımlı vermedim, kimliğimi de göstermedim. Bana kim olduklarını söylemediler, öyleyse ben neden onlara kim olduğumu söyleyeyim ki?

Polisi aramadılar. Ama Shane'i uyardılar mı, kim bilir?

Annemin plakasını ve benim bir tarifimi almışlardı. Üzerimde, Shane'in beni bir hafta kadar önce gördüğü Talk Dirty To Me tişörtüm vardı ve oldukça yardımseverdi.

Çok aptalca.

Bildiğim kadarıyla, gizli güvenlik kameralarına fotoğraflarımı veya videomu kaydetmişlerdi. Düşündükçe, muhtemelen her şeyi kaydetmişlerdi.

O öğleden sonra bunun acısını çekerken o kadar çok kez utançtan öldüm ki, Shane'e gerçeği söylemem gerektiğini biliyordum, yoksa bu beni işkenceye sokacaktı.

Ne kadar da kaybeden.

Sen onu takip ettin ve o da muhtemelen bunu biliyordur.

Zaten hayatımın koca bir gününü bu çılgınlığa harcamıştım. Saat on olduğunda kendimi hemen yatağa atmaya zorluyordum. Ama bunun yerine, yardım için çok güvendiğim birine mesaj attım.

Ben: Shane'in numarası sende var mı? Lütfen, lütfen neden ihtiyacım olduğunu sorma.

Birkaç dakika içinde telefonuma bakıp cevap beklerken cevap geldi.

Danica: Merhaba tatlım. Üzgünüm, yanımda değil.

Ben: Lütfen benim için bir şey yapabilir misin?
Alabilir misin? Ama ailemden kimseden değil. Beni tanımayan biri olmalı. Ve onlara benim için olduğunu söyleyemezsin.

Benim için endişelenmesini istemiyordum ama ailemin Shane ile aramda bir şeyler olduğunu anlamasından korkuyordum. Geçen gece onunla seks yapmak için gittiğim için bana laf atması yeterince kötüydü. Şimdi de resmen onu takip ediyordum. Durum giderek acınası bir hal alıyordu.

Ben. Acınacak hale geliyordum.

Danica: Tamam. Düşüneyim...

Danica: Talia grupta çalışıyor. Arkadaş canlısıyız. Ona sorabilirim.

"Grup" dediğinde, Ashley ve Matt'in grubu Players'ı kastettiğini anladım. Başka bir mesaj yazarken üç nokta belirdi.

Danica: Kocasını Lex, Shane ile arkadaş. Ona ulaşmama izin ver.

Ben: Benim için olduğunu anlamayacak mı?

Danica: Ona bunun çok gizli bir kadın işi olduğunu söylerim. O havalı.

Danica'nın beklediğim gibi gelmesini beklerken, Shane için bir anket hazırladım. Çünkü erkeklerle iletişim kurma becerimin seviyesi buydu.

Lanet bir anket.

Bunun çok saçma olduğunu biliyordum ama burada perişan haldeydim.

Bu hafta başında anneme düğün tasarımı tercihleriyle ilgili sorular gönderdiğim şablonu kullandım. Şablonu silip, anneme soracağım sorularla doldurdum.

Sonra Danica bana geri mesaj attı ve Shane'in telefon numarasını yolladı, tıpkı bir kahraman gibi.

Danica: Akıllıca kullan.

Ben: Teşekkür ederim. Sen kesinlikle en iyisisin.

Danica: Kadınlar sihirlidir. İyi misin? Sadece bunu soracağım.

Ben: İyiyim. (büyük gülümseme emoji)

O gülümseme yalandı ama neyse, bir girdaba kapılmıştım. Bir girdapta mantıklı davranmam beklenemezdi. Danica anlardı.

Numarayı dikkatlice telefonuma kaydettim ve adını "Kurt Adam" olarak etiketledim çünkü biri görmesin diye adını rehberime kaydetmeye bile cesaretim yoktu. Sonra ona, kendisi için hazırladığım anketin bağlantısını mesaj olarak gönderdim. Yani, tamamen normal bir insanın yapacağı gibi.

Anketin en üstüne bir not yazmıştım.

Bugün seni takip ettim. British Properties'deki o gösterişli malikaneye. Gerçekten çok üzgünüm. Birbirimizden ne kadar nefret etsek de, bu hiç hoş değil. Kendimi yeterince rezil ettim, bu yüzden lütfen bu konuda kaba davranmak zorunda hissetme. Bana hiçbir şey borçlu olmadığını ve bunun tek gecelik bir ilişki olduğunu biliyorum, ama yirmi dört saatten kısa

bir süre önce vücudumun içindeydin ve geceleri uyuyabilmem için bilmem gereken birkaç küçük şey var. Eğer içinde iyi bir insan varsa lütfen dürüstçe cevap ver.

Saygılarımla, Julie.

Not: Sana bataklık yaratığı dediğim için de özür dilerim. Bu aşırıydı.

Alçakgönüllü olmanın bir zararı olmayacağını düşündüm. Eğer o notu aldıktan sonra bir pislik olursa, yapabileceğim hiçbir şey yoktu. İnsan olmadığını anladım ve bataklık yaratığıyla gerçekten tek gecelik bir ilişki yaşadığımı mezara kadar kabullenmek zorunda kalırdım.

İki kere.

Anketi doldurup bana on dakika içinde geri gönderdi.

Herhangi bir cinsel yolla bulaşan hastalığınız var mı? Hayır.

Ne iş yapıyorsun? Çalışıyorum.

O barda benimle tanıştığında aslında kim olduğumu biliyor muydun? Hayır.

Yukarıdaki soruya "hayır" deseydiniz: Beni tanıyormuş gibi davranın, bana söyler miydiniz? Ben öyle davranmıyorum.

Eğer gerçekten kim olduğumu bilmeseydin: şimdi öğrendiğine göre, o gece benimle seks yapmak ister miydin? Belki de çok fazla geçmişte yaşıyorsundur.

O mülkün olayı ne? Sana söyleyebilirim ama o zaman aramızda yine kirli bir sır olur.

Anketin en altında, ek yorumlar için bir boşluk vardı. Bir not eklemişti; yine sadece dört küçük kelimeyle kafamı karıştırıyordu.

Gel benim evime.

On Beşinci Bölüm

Shane

Spor salonundan eve yeni dönmüştüm ki, bilinmeyen bir numaradan içinde bir bağlantı ve bir mesaj olan bir mesaj aldım. Ben Julie. Lütfen bunu açın.

Bağlantıya tıkladığımda bir anket açıldı. En üste yazdığı notu okudum, sorularını cevapladım ve gelmesini söyledim. Gelip gelmeyeceğini bilmiyordum ama duştan çıktığımda kapı zili çoktan çalıyordu.

Kalçalarımda bir havluyla kapıyı açtığımda Jolie'nin bana baktığını gördüm. Sinirli görünüyordu. O ekşi suratı geri dönmüştü.

Geçen gece biraz ara vermek güzeldi. Onu ecstasy halindeyken yaptığı yüz ifadesini daha çok beğenmiştim. Beni bir tür seks tanrısı sandığını söyleyen surat ifadesini.

Bunlardan biri hala benim bir canavar olduğuma yarı yarıya ikna olduğunu söyledi.

"Lütfen içeri gelin," dedim yarı alaycı bir tavırla.

İçeri girdi ve bana baktı. Kapıyı arkasından kapatıp sırtına baktım. Geçmişte yaşamaya olan bağlılığını göstermek için üzerinde bir Katy Perry California Gurls tişörtü vardı. Kot pantolonla.

"Benim için duş mu aldın?" dedi, sanki bunu tuhaf bulmuş gibi. Belki de biraz küstahça olduğunu düşünmüştü.

"Spor salonundan yeni geldim."

Kaşlarını çattı, sanki uyduruyormuşum gibi. "Burada bir spor salonu var."

"Birkaç spor salonu var. Dövüş için antrenman yapıyorum. Tam zamanlı bir iş."

Spor salonuma şüpheyle bakıyordu.

"Neyin var?" diye sordum. "Sanki benimle bir şey konuşmak istiyordun."

"Ne?" diye dalgın dalgın bana baktı. Sanki bir şey arıyormuş gibi dairemde etrafa bakınıyordu.

İç çamaşırlarıyla ortalıkta dolaşan başka kadınlar mı var?

Kemirilmiş kemikler mi?

Beni suçladığı bataklık trolüne dair kanıt mı?

"Küçük anketin," diye hatırlattım ona. "Bana soracağın bir sürü soru vardı. Sanırım bir şeyler düşünmüşsün."

"Düşünmüyorum," dedi inatla.

Kaşları kalktı, o da kızardı.

"Demek istediğim... Hâlâ düşmanınız," dedi temkinli bir tavırla. "Hiçbir şey değişmedi."

Havlumla ona dik dik baktım, sebepsiz yere sertleşiyordum. Bana bu kadar yakın durması dışında. Dairemde, sebepsiz yere tartışıyorduk. Ve o buraya geldi, değil mi?

"Peki o zaman neden buraya geldin?" diye sordum.

"Çünkü belki de sadece neler olup bittiğini bilmek istiyorum."

"Ne oluyor, şimdi beni takip mi ediyorsun?"

"Değilim."

"Önce bardan eve kadar beni takip et, sonra malikaneye kadar beni takip et..."

"Üzgün olduğumu söyledim."

Öyle yaptı. Ve ben onu bu konuda kötü hissettirmek için burada değildim. Yine de neden yaptığını merak ediyordum.

"Ne bilmek istiyorsun, Jolie?"

"Sanırım... Sadece... Geçen gece yaptığımız şey..."

"Harika mı?" Sözleri tükenince onun yerine ben konuştum.

"Birbirimizden hoşlanmadığımız halde bunun nasıl böyle olabildiğini anlayamıyorum" dedi sinirli bir şekilde.

Neredeyse gülecektim ama kendimi tuttum. Çünkü ciddi olduğu belliydi. Belki de onda sevdiğim şeylerden biri de buydu.

Garip.

Aramızda olup bitenlerden gerçekten hiçbir şey anlamıyor gibiydi, değil mi?

Çok tatlıydı.

"Yani... bunu tekrar yapmak istiyorsun."

"İstediğimden değil," diye itiraz etti. "Sadece bilmek istiyorum, anlıyor musun?"

"Yani... Seks harikaydı, şimdi tekrar yapmaya geldin, seksin kötü olup olmayacağını görmek için?"

Şaşkın görünüyordu. "Sadece nasıl olduğunu merak ediyorum. Nasıl yaptığını biliyorsun."

"Ne yaptın?"

"Biliyorsun. Bana yaptığın o... büyü."

"Yine benim 'emrimi' mi yerine getiriyorsun?"

"Benimle dalga geçme, tamam mı? Belli ki burada benden çok daha fazla deneyimin var. Sadece... bana bunu nasıl yapacağımı öğretebilir misin? Biliyorsun, gelecekte?"

"Gelecek?"

"Yani... diğer adamlarla."

Bu konuşma sırasında hissettiğim tüm eğlence kayboldu.

"Sana öğreteceğim. Tam olarak ne olacağını nasıl başaracağım?"

"Bana bu kadar odaklandığında yaptığın tüm o şeyler. Daha önce hiç bir erkek... bana böyle odaklanmamıştı. Sadece bilmek istiyorum... Bir erkeği nasıl böyle tahrik edebilirim?"

Cidden bunu bana mı soruyordu?

Mavi/yeşil gözlerini inceledim. Evet. Ciddiydi.

"Aslında bu bir gizem değil, Jolie."

"Belki senin için değil. Ama benim için öyle."

Bunu düşünerek ona baktım. Aramızda santimler vardı ve o bana sanki şu anda çok ihtiyacı olan bir şeye sahipmişim gibi bakıyordu.

Kriptonitim.

Zaten penisim o kadar sertleşmişti ki, neden onunla tartıştığımı bile bilmiyordum.

"Tamam. Sana açıklayayım," diye homurdandım. "Öğreneceğin bir şey yok. Bir erkek seni memnun etmeye çalışmalı, tam tersi değil."

Uzun süre, nefes nefese bana baktı.

Sonra havlumu tutup bana çarptı. "Tekrar yapabilir miyiz?"

Ben de ona sertçe öperek karşılık verdim.

Çantasının yere düşerek gürültü yaptığını duydum.

Geçen sefer onu öpmedim. Ama dudaklarım, öpeceğimi tam olarak anlamadan önce onunkilerle buluştu ve ben de onu açgözlülükle ve derin derin ziyafet çekerken o da beni öptü. Onu kanepeme doğru sürüklerken, önce ağzımla ona yaptım.

Sonra onu dizlerinin arkasından yakaladım ve sırtüstü kanepeye çevirdim.

Şaşkınlıkla çığlık attı.

Şortunu yırttım. Çıkardım, külotunu yırttım ve yüzümü bacaklarının arasına gömdüm.

Onu aç ve hızlı bir şekilde yerken, yumuşak, aç çığlıkları atmaya başladı. Çünkü geçen geceyi kafamda ayrıntılarıyla tekrar tekrar canlandırıyordum ve haklısın, yine acıkmıştım.

Ona açım.

Dilim küçük klitorisini yalayıp inlemesine neden olurken misk kokulu bir cennet gibiydi. Dilim onu delip iç organlarını yalayıp titremesine neden oldum. Sonra havlumu çıkarıp penisimi kavradım.

Dizlerini yukarı doğru ittim, iyice açtım ve penisimin ucunu içine soktum.

Kıvranıp inliyordu.

Biraz olsun içine verdim, onu sığ bir şekilde becererek onu tahrik ettim.

Daha fazlasını istiyormuş gibi homurdanarak direndi.

Gömleğini içeri soktum. Sonra da sütyenini, göğüslerini ortaya çıkardım, böylece zıplayıp titreşmelerini izleyebildim. Gözlüğü hâlâ takılıydı.

Beni deli ediyordu.

O kadar sertleşmiştim ki, sanki haftalardır boşalmamışım gibi ağrıyordu.

İki gece önce onun içine boşalmıştım. İki kere.

Başparmağımı klitorisine bastırdım, bunu düşünmemeye çalıştım ve penisimle onu tahrik ederken yavaş daireler çizerek ovuşturdum. Biraz daha derine inerek klitorisine içten ve dıştan baskı uyguladım.

Üzerime doğru eğildi, kalçaları kıpırdanırken kendini shaftımın derinliklerine doğru sokmaya çalışıyordu.

Ama ben buna izin vermedim.

Sadece onu penisimin başıyla ovuşturdum, tahrik ettim ve o nefes nefese kalana kadar becerdim.

"Bana bak," diye talep ettim.

Jolie'nin gözleri benimkilerle buluştu, sersemlemiş ve donuk. Zaten oraya varmıştı ve tuhaf bir şekilde benim karakterime hiç uymuyordu, kendimi tutmakta zorlanıyordum. Onu orgazma ulaştırmak istiyordum. Hemen şimdi.

"Evet?" Gözlerindeki o bakışı okudum. "Babanı almaya gelecek misin?"

Vücudu titreyerek mırıldandı.

"Mmm. Aç amını hissedebiliyorum."

İçine biraz daha derin, biraz daha hızlı girdim, başparmağımla klitorisini ovdum. Diğer elimle meme ucunu çekiştirdim, sonra sıktım. Sırtını kamburlaştırdı, nefes nefese kalmıştı.

"İşte bu. Güzel kız..."

Tekrar aşağı doğru bastırdı, amcığı penis başımın etrafında titriyordu.

"Evet. Babana güzel, kocaman bir orgazm yaşat..."

O güzel, hırıltılı bir çığlık attığında sesim boğuldu.

Kahretsin.

Evet.

Kalçalarımı öne doğru yumrukladım, tüm o hazzın içinden kaydım. Patlarken onun amını doldurdum. Amını sağdım, sıkıca sıktım.

"Güzel bebeğim," diye yatıştırdım onu, kendimi kaybetmemeye çalışarak. "Hadi bana."

Henüz gelmek istemiyordum.

O kadar da yakında değil.

Eğilip onu öptüm, ağlamalarını bastırdım. Onları, sanki tatlı, değerli hayatın ta kendisiymiş gibi yuttum.

Jolie'yi orgazm üstüne orgazm boyunca becerdim, parmaklarım klitorisini tahrik ediyordu, ta ki terleyene kadar. Penisim onun içine girdi, sığıdı... sonra doruğa ulaştığında onu derin itmelerle ödüllendirdim.

Daha fazla dayanamadığımda, ayak bileklerini omuzlarıma doğru çektim, içine girdim ve patladım. Dar, küçük amına gömülmüşken, aletin ateşli bir şekilde içine boşaldı. Gözlerim geriye kaydı.

Tanrım, evet.

"Siktir," diye homurdandım ve boşalırken birkaç kez daha ona vurdum.

Ben hiç bu kadar sinirlenmemiştim.

Bu kız beni başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde tahrik ediyordu. Sabırsızlanıyordum.

Bunu yapmaya devam edeceksek kendimi toparlamam gerekiyordu.

Çünkü amının sihirli bir tarafı vardı. Geçen gece onu yediğimden beri bunu hayal ediyordum. Ertesi gün boyunca tadını alabiliyordum.

Bitirdiğimde nefes nefese geri çekildim. O da bana şaşkınlıkla baktı.

"Vay canına," diye soludu, hâlâ nefes nefese. Yanına, kanepeye yığılırken beni izledi. "Anlamıyorum."

"Neyi aldın?"

"Daha önce hiç böyle olmamıştı."

Ona bakakaldım. "Daha önce mi?"

"Evet."

Yine başka adamlardan bahsediyordu, değil mi?

Siktiği diğer adamlar.

"Bu yüzden?"

"Herkesle. Hoşlandığım biriyle bile. Hem de çok."

"Hı hı. Ve sen de öyle olmasını istiyorsun. Öyle mi?"

"Yani... bu güzel olurdu."

Evet. Gerçekten güzel.

"Yine de bunu nasıl yapacağımı hâlâ bilmiyorum," diye ekledi, şaşkın bir ifadeyle. "Belki de sıradan erkekler için bir nasıl yapılır kılavuzu yazmalısın."

Bunu bir tür çarpık iltifat olarak kastettiğinden oldukça emindim. Ama öyle algılamadım.

Hala diğer erkeklerle nasıl sevişeceğine dair ipuçları mı toplamaya çalışıyordu? Gerçekten mi?

Peki bu beni neden bu kadar sinirlendirdi?

Ayağa kalkıp çantasına doğru yürüdüm. Telefonunu çıkarıp ona götürdüm. Hâlâ kanepemde, perişan halde yatıyordu. Ne yaptığımı anlamadan önce, kilidini açmak için telefonu yüzüne tuttum.

"Hey, sen ne-?"

"Bulman kolay olsun diye numaramı Favorilerine ekliyorum," dedim ağzı açık bir şekilde. "Gerçek bir erkekle sevişmek istediğinde kimi arayacağını biliyorsun."

Telefonu yanındaki kanepeye bırakıp tekrar duş almaya gittim. Eğer akli başında biriyse, bana katılacağını

düşündüm.

O yapmadı.

Ve duştan çıktığımda o gitmişti.

On Altıncı Bölüm

Jolie

Sabah kendi yatağımda uyandığımda ilk tepkim Alyssa'yı aramak oldu. Shane'in sesi çoktan kafamdaydı.

Gerçek bir erkek tarafından becerilmek istediğinde kimi arayacağını biliyorsun.

Dün gece duştayken evinden gizlice çıkıp taksiye binip eve dönmüştüm. Ve hayır, onu aramayı hiç düşünmemiştim. Ama evet, gerçek bir erkek tarafından becerilmek istiyordum. Yani ortada küçük bir ikilem vardı.

Başucumdaki komodinin üzerindeki telefonumu aradım. Ve Favoriler listeme yeni eklenen kişiye gözlerimi kısarak baktım. Shane'in numarası. Ama adını değiştirmişti; artık Wolfman yazmıyordu. Şimdi ise "Baba" yazıyordu.

Dün geceki diğer sözleri aklıma gelince kızardım. Babanı almaya gelecek misin?

Alyssa'nın numarasını tuşladım, telefon çalınca tekrar yatağa gömüldüm, açması için dua ediyordum.

"Günaydın," dedi, "iyi misin?" Çünkü elbette, dün benimle telefonda konuştuğu son birkaç seferde, hiç iyi değildim.

"Ah, bilirsin işte. Harikayım. Dün gece kıcımlı kaldırıp duşa girmek üzereydim."

Sessiz bir sessizlik oldu. "Dün gece mi? Dün gece Shane'le birlikte olduğunu söyleme bana."

"Ama öyleydim."

"Ah, Jolie. Ne yapıyorsun?"

"Neden bundan bu kadar hoşlanmıyormuş gibi konuşuyorsun?"

"Çünkü. Dün onu takip edip yakalandığın için aklını kaçıırıyordun. Ondan sanki can düşmanımış gibi bahsediyorsun. Ne düşünmem gerekiyor?"

"O benim can düşmanım."

"Peki, düşmanını savunmasını bu şekilde aşarak içeri kim sokar?"

"Yani, belki de süper akıllıca bir taktik hamledir. Düşmanlarını yakın tut...?"

"Tamam, ama biz genellikle düşmanlarımıza orgazm yaşatmayız. Lütfen bana orgazm olduğunu söyle."

"Ah, orgazmlar vardı."

İnledi. "Sana bu kadar iyi davranmaya devam ederken onu nasıl başından savacaksın?"

"Bu milyon dolarlık soru. Ama belki de onu başından savmam gerekmez?" Dediklerini düşündüm. Gerçek bir erkek tarafından becerilmek istediğinde... "Belki de sadece, bilirsin, düşman olabiliriz... çıkarlarımız da olabilir?" Teklif ettiği şey buydu, değil mi?

"Bunu kim yapıyor?"

"Bilmiyorum. Biz mi?"

"Şimdi sen de bizlerden misin?"

"Biz artık bir "biz" değiliz. Ama belki sadece birkaç haftalığına gizli, kirli sevgililer olabiliriz. Tabii ki aşk kısmı olmadan."

"Ya da sadece ondan hoşlandığını itiraf edebilirsin."

Ne?

"Ondan hoşlanmıyorum. Seksinden hoşlanıyorum. Bunlar iki farklı şey."

"Ne zamandan beri?"

"Bilmiyorum. Burada öğreniyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım ama sana söylüyorum. Ondan hoşlanmıyorum ama seks hâlâ işe yarıyor. Aslında..." Hmm. Bu ilginçti. "Daha iyi hale getiriyor olabilir..."

Belki de seks bu yüzden bu kadar inanılmazdı?

Gerçi... tamamen yabancı biri olmasına rağmen seks de inanılmazdı ve o gece ondan yeterince hoşlanmıştım...

"Tamam, bir noktada bundan vazgeçmem gerekebilir," dedi.

"Ne hakkında? Bu konuşma mı?"

"Şu Shane meselesine gelince. 'Hı hı' dışında ekleyecek pek bir şeyim olduğunu sanmıyorum."

"Neden? Sadece ondan hoşlanmadığımı söylüyorum ve bu değişmedi. Sadece seks yapıyoruz."

"Hı hı."

"Sadece seni bilgilendirmem gerektiğini düşündüm. Sen benim kayıt cihazımsın. Tüm meseleyi bilmeni istiyorum. Ve mesele şu ki, ondan hoşlanmıyorum."

"Hı hı."

"Komik değil."

"Gülmüyorum."

İç çektim. "Yani deli olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Sanırım onun tarafından tekrar incitilme riskiyle karşı karşıyasın. Ve bundan nefret ediyorum."

Bunu anladım. Gerçekten bunu kastettiğini biliyordum.

"Tamam. Seni duyuyorum. Seni haberdar edeceğim, böylece bana 'hı hı' demeye devam edebilirsin. Ve eğer bana zarar verirse... 'Sana söylemiştim' diyebilirsin."

"Sana söylemiştim demek istemiyorum. Sadece iyi olmanı istiyorum."

Onu duydum. Yüksek ve net bir şekilde.

"Yaralanmak istemiyorum. Dikkatli olacağım. Söz veriyorum."

"Güzel." İçini çekti. "Burada birkaç dakikam daha var. Bana o lezzetli seksin her şeyini anlat, ben de onunla geçirdiğimi unutmaya çalışayım."

Evet. Ben de onunla birlikte olduğumu unutmaya çalışmıştım. Böylece suçluluk veya pişmanlık duymadan anıların tadını çıkarabilirdim.

Ama ne yazık ki bunu yapmak mümkün olmadı.

Hiç kimse beni düşmanım gibi orgazm etmemişti.

En azından ondan hoşlanmasam bile, bu konuda ona hakkını vermeliydim.

"Bir sorun mu var, Jolie?"

Annem arkamdan mutfığa girince irkildim. Kendime kahve hazırlıyordum ve bunu sessizce yapmaya çalışıyordum ki kimseyle konuşmadan odama geri dönebileyim.

Olmadı. Annem kahvenin ve ahlaksızlığın kokusunu almıştı herhalde.

Dolaptan bir kupa alıp bana baktı. "Dün gece geç vakit miydi?"

"Arkadaşlarla biraz dışarı çıktım."

"Alyssa mı?"

"Hayır. Sadece diğer arkadaşlar."

"Hmm. Seni rahatsız eden bir şey var. Bir anne bunu anlayabilir."

Siktir. Bunu kolay kolay bırakmayacaktı. Ona bir şey vermeliydim, yoksa boşlukları kendisi doldurmaya başlayacaktı. "Önemli değil. Sadece erkek draması."

Kremayı çıkarıp kahveme cömertçe bir doz dökerken beni izledi. "San Diego'daki o çocuk mu? Adı neydi?"

"Hayır. O değil. Bu konuda konuşmak istemiyorum, tamam mı?"

Onun onaylamadığını hissedebiliyordum. Ama kahvemi karıştırıp kremayı ona doğru kaydırırken bunu görmezden geldim.

"Sana neden Jolie adını verdiğimi hatırlıyor musun?" diye sordu, tam oradan uzaklaşacaktım ki.

Gözlerimi devirmemeye çalıştım. "Evet."

"Çünkü Fransızcada 'güzel' anlamına geliyor. Sen benim senin yaşındayken olduğumdan çok daha güzelsin. Hep öyleydin."

Şaşkınlıkla ona baktım. O asla böyle şeyler söylemezdi.

"Ayrıca çok dayanıklısın."

"Anne, iyi misin?"

"Jolie. Bana sanki sana ne kadar inanılmaz olduğunu hiç söylememişim gibi bakma."

"Şey, aslında hayır."

Şok olmuş görünüyordu. "Öyleyse belki de yapmalıyım."

Tereddüt ettim, söylediklerine takılıp kaldım. "Dayanıklımı?"

"Çok. Kaliforniya'ya taşındığında, ne benden ne de Jacob'dan yardım istemedin. Babanın evinde işler yolunda gitmeyince... kendini toparladın ve kendi başının çaresine baktın. Üç yıldır orada kendi başının çaresine bakıyorsun. Ben hiç böyle bir şey yapmadım." Tezgaha yaslanıp bana baktı. "Ailemin evinden doğruca babanın evine taşındım. İlk boşanmadan sonra da Bernard Amca'nın yanına yerleştik. Sonra birbiri ardına evlilikler yaptık ve arada kız kardeşlerimle kaldık. Son boşanmadan sonra bile... Hâlâ seninle yaşıyordum. Sonra ortak evimizden doğruca buraya taşındım. Hiç tek başıma kalmadım. Ama sen..." Bana yumuşak bir gülümsemeyle baktı. "Çok bağımsızsın. Çok cesur, becerikli bir genç kadınsın. Tıpkı teyzelerinin hep olduğu gibi. Ve tıpkı kuzenlerin gibi."

Aman Tanrım. Bunu söylemesi çok nazikti ama hayatım tam bir felaketti. Teyzelerim veya kuzenlerim kadar köklü, başarılı veya "becerikli" değildim. Dani veya Danica gibi bu yaşta işlerimi yoluna koymayı ancak hayal edebilirdim.

Ama annem yanıma gelip yüzümü avucunun içine aldı ve şu anda onunla tartışacak ne yüreğim ne de isteğim vardı. "Öyleyse," dedi. "Bu 'erkek draması' ne olursa olsun,

değerini hatırla. Sen sevgiyi, saygıyı ve mutluluk ve macera dolu muhteşem bir hayatı hak eden iyi bir genç kadınsın. Asla daha azına razı olma."

Annemin dün gece Shane'in öpüştüğü yüze dokunması beni suçluluk ve belli belirsiz bir ürpertiyle sarmıştı, biraz geri çekildim.

Onu üzerimde koklayabiliyordum.

Ve onun sözleri beni duygusallaştırıyordu.

"Teşekkürler anne," diye mırıldandım. "Duş almam gerek. Yapmam gereken işler var."

"Elbette. Düğün için çok çalıştığınızı biliyorum. Gerçekten minnettarım."

"Endişelenme." Kahvemi alıp yukarı çıktım. Gerçek şu ki, tüm bu kısır döngü ve takip yüzünden düğünle yeterince ilgilenmemiştim. Bugün çalışmazsam, dün gece olanları kafaya takacaktım.

İlginçtir ki, Shane'in davetiyesi bu sabah kuryeyle gelmişti. Sonunda düğüne katılacağını doğrulamıştı. Bunun benimle bir ilgisi olduğunu düşünmek istemiyordum ama merak ettim...

"Daha sonra birlikte akşam yemeği yiyelim, olur mu?" dedi annem, tam odadan çıkacakken.

"Tamam aşkım."

"Ve Jacob yarın oğlanları ağırlayacak," dedi arkamdan. "Umarım buralarda olursun."

Duraksadım.

"Hep birlikte akşam yemeği yiyeceğiz. Ne güzel olur değil mi?"

Ona döndüm. Beni inceliyordu.

Çocuklar mı? Shane'den mi bahsediyorsunuz?

Hayır. Ailevi meselelerden kaçınıyordu, değil mi?

"Onları biraz daha yakından tanıyabilirsin," diye teşvik etti. "Ne de olsa artık hepiniz ailesiniz."

Genişleyen ailemi kollarımı açarak karşılayacağım ve Jacob'ın oğullarına "kardeşlerim" demeye başlayacağım anı hâlâ beklediğini biliyordum.

Asla gerçekleşmeyecek.

"Tamam. Güzel." Muhtemelen tuhaf bir şekilde sert görünen bir gülümsemeyle oradan fırladım. Yarın gece annem odadayken Shane'i görmek zorunda mıydım?

st katta, duşum ısınırken kahvemi yudumlarken, Alyssa'nın sözleri kafamda yankılanıyordu.

Sana bu kadar iyi davranmaya devam ederken onu nasıl görmezden geleceksin?

Sanırım onun tarafından tekrar incinme riskiyle karşı karşıyasın.

Ne yazık ki haklıydı. Her ne kadar ona itiraf etmesem de.

Eğer onunla seks yapmaya devam edersem kesinlikle risk altındaydım.

Soyunup duşa girdim. Dün gece yıkanmaya başladığımda, kendime karşı dürüst olmam gerekirse... O bana o lezzetli şeyleri yaparken, sadece o anki seksten hoşlanmadığımı biliyordum. Heyecanla uyandım, bunu düşündüm. Sadece seksten değil, aynı zamanda... ondan da.

Onunla seks yapmayı sevdim.

Vücudunu ve onu kullanma biçimini beğendim.

Bana dokunuşunu, hissettirdiklerini, bakışını, kokusunu ve bana ne yapmam gerektiğini söylerken çıkardığı sesi sevdim.

Seks yaparken bana bakış şeklini ve bana hissettirdiklerini beğendim.

Tamamen fiziksel de değildi.

Onunla orgazma ulaştığımda hissettiğim o yoğun rahatlama, o büyük rahatlamaydı. Beni orgazma ulaştırdığı o anlarda, tüm dikkati bendeydi. Tamamen bana odaklanmıştı. Benim hazzıma. Ve bu inanılmaz bir histi. Sanki bir coşku gibiydi.

Daha önce hiç kimse benim için bunu yapmamıştı, yatakta benimle bu kadar ilgilenmemişti.

Dani ve Danica'ya da söylediğim gibi, birlikte olduğum erkeklerin çoğu beni hiç orgazma bile getirmedi.

Daha önce sekste bu kadar iyi olan biriyle birlikte olmamıştım. Daha önce seksten hiç bu kadar zevk almamıştım. Seks her zaman biraz hayal kırıklığı yaratmıştı. Önceden oluşan beklentiyle kıyaslandığında biraz hayal kırıklığıydı.

Shane ile... tam tersi bir hayal kırıklığı yaşadım.

Hayal ettiğimden daha iyiydi.

Mastürbasyon yapıp orgazm olduğum zamandan daha iyiydi. Bu nasıl mümkün olabilirdi?

Vücudumu ve ihtiyaçlarımı benden daha iyi nasıl bilebilirdi?

Beynimde her şeyi birbirine karıştırıyordu.

İyi seks nerede bitti, nerede başladı?

Seks.

Shane.

Beğendiğim ve daha fazlasını istediğim bir şeydi - eğer bana zarar vermezse.

Diğeri... Hala sevemedim.

Bu iki şeyi aklımda ayrı tutmam gerekiyordu. Ya da onunla seks yapmayı bırakmam gerekiyordu.

Kendimi o kadar çok zevk almaya bıraktım ki, içimdeki cinsel haz duyguları ona karşı sıcak ama yanlış yönlendirilmiş duygulara dönüştü.

Ertesi gece kendimi mutfakta saklanıp, oturma odasında toplanmış sohbet eden annem, Jacob ve Jacob'ın oğullarını dinlemeye çalışırken buldum. Jacob'ın üç oğlu. Akşam yemeği çoktan bitmişti ve Shane ortalıkta yoktu.

Masada ona yer ayrılmamıştı. Bu da ya davet edilmediği ya da davet edildiği halde Jacob'a veya annesine gelmeyeceğini söylediği anlamına geliyordu.

Akşam yemeği boyunca Jacob'ın oğullarına karşı nazik ve arkadaş canlısı olmaya ve anneleri babalarıyla evlenen

bir kız gibi davranmaya çalıştım. Yani, tamamen normal bir şekilde. Sanki diğer kardeşleriyle gizlice yatmışım gibi değil.

Birkaç kez.

Bunu başardığıma oldukça emindim.

Yani, olabildiğince normaldim. Bu da biraz utangaç, beceriksiz ve annemin benden çok daha başarılı bir grup erkeği etkilemek yerine beni övmeye çalışmasından dolayı hafiften sinirli olmamdı. Joss ve Brandon ikisi de iş adamıydı, ayrıca Joss neredeyse kırk yaşındaydı ve Brandon inanılmaz zengindi. Darcy ise profesyonelliğe adım atan ve buzdan her indiğinde külotları uçuşan bir hokey oyuncusuydu. Margot Vola, benim gibi, ikinci el eşya mağazasında çalışan ve işinin en önemli kısmı vitrini dekore etmek olan bir kızdan etkileneceklerini gerçekten düşünüyorsa, çok yanıliyordu.

Ama gerçekten çok naziktiler ve bana aileden biriymişim gibi davrandılar.

Bu güzel olurdu ama aslında benim için durumu daha da tuhaflaştırdı. Gizli seks meselesi yüzünden ne kadar suçlu hissettiğime inanamadım.

Eğer bunlardan herhangi biri bunu öğrenirse... Çok mahcup olurum.

Özellikle de bu adamlar kardeşlerinin ne tür şeylere meraklı olduğunu biliyorlarsa.

Brandon'ın karşısına oturmuş akşam yemeği yerken, o şık kıyafetleri, tasarımcı saati ve pahalı saç kesimiyle, içimden şu soruyu sormadan edemedim: Acaba Shane'in kızlara emir vermeyi ve onlara Baba demelerini söylemeyi sevdiğini biliyorlar mı?

Erkekler kardeşleriyle böyle şeyler konuşmazlardı. Değil mi?

Kafamdaki sorular sonunda beni öylesine çıldırtmıştı ki, olabildiğince çabuk tatlı yiyip, annemin hazırladığı yemeğe katkıda bulunmak, masayı toplamak ve bulaşıkları yıkamak bahanesiyle kendimi mazur göstermiştim. Jacob'ın sabah

gelip bu işle ilgilenmesi için bir hizmetçisi vardı ama ben ısrar etmişim ve annem bana gururla, "İşte yine bağımsız kızım gitti," demişti.

Bu da bana oradan nazikçe çıkma fırsatı verdi.

Şimdi dirseklerime kadar köpüklü bulaşık suyunun içindeydim ve hokeyle ilgili konuşmalarını dinlemeye çalışıyordum; adım geçerse diye. Çünkü o kadar paranoiyaktım.

Ve aniden bir şey bana dokundu. Çığlık attım ve bir el ağzımı kapattı. Sıcak, ağır bir beden beni mutfak tezgahına bastırırken, ona doğru çığlık attım. "Babanı böyle mi selamlıyorsun?" diye mırıldandı tanıdık bir ses. Sıcak nefesi boynuma, sonra da onun sıcak dudaklarına değdi.

İçimden bir sıcaklık geçti ve ona karşı yumuşamaya başladım.

Sonra dişleri boynuma saplandı ve kaskatı kesildim. Yüzümü elinden çektim. "Shane!" diye fısıldadım. "Ne zaman geldin buraya?"

"Şu anda."

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Önce beni görmeye mi geldi? "Burada olduğunu biliyorlar mı?"

"Henüz değil." Parmak ucunu çıplak boynumun kenarında gezdirdi. Akşam yemeği için saçımı toplamıştım. "Beni aramadın Jolie." Beni hâlâ tezgaha sıkıştırmıştı ve köpüklü sudan ellerimi çekmek için uzandı. Ellerimi lavabonun iki yanındaki tezgaha bastırdı.

Ellerini kollarımdan omuzlarıma doğru gezdirirken, omuz kaslarımı birkaç sıcak dokunuşla ovurken ve sonra ellerini sırtımdan belime doğru kaydırırken başım döndü. Beni aramamı mı istiyordu?

Onu aramadım. Ne dün ne de bugün. Arayıp aramayacağımı da bilmiyordum.

Evet, daha fazla inanılmaz seks istiyordum.

Ama bununla birlikte gelen suçluluk duygusunu daha fazla hissetmek istemiyordum. Ya da tüm bunların bana bir şekilde zarar verip vermeyeceği endişesinin verdiği

huzursuzluğu. Ama beynim ellerini kıcıma doğru takip ederken tüm bu endişeler kafamdan akıp gitti.

"Şey... Telefonumda adını değiştirmişsin. Bunu neden yaptın?"

Kısa elbisemi yukarı çekmeye başladı ve konuşurken belime kadar yukarı çekti. "Ne oldu küçük güvercin? Bana baba demek istemiyor musun?"

"Bilmiyorum..." Külotumu aşağı çekerken hiçbir şey düşünmek zordu. Oturma odasından gelen sesleri duyabiliyordum, biraz boğuk ama çok da uzak olmayan bir yerden.

"Geçen gece seni orgazma ulaştırdı," diye hatırlattı bana.

Öyleydi. Nedenini bile bilmiyordum. "Ama benden sadece yedi yaş büyüksün."

Çeneme dokundu, yüzümü kendisine doğru çevirdi, böylece gözlerimin içine bakabildi. "Baban olmak için yaşlı olmam gerekmiyor." Başparmağı çeneme değdiğinde bakışları dudaklarıma kaydı. "Baba, seninle ilgilenen biri."

Ona büyülenmiş bir şekilde baktım.

"Bana bakmama izin verecek misin, Jolie?"

Tam olarak ne demek istediğini anlamadım. Yani, tam burada mı? Tam şimdi mi?

Yoksa genel olarak mı?

Ama başımı salladım, öğrenmek için can atıyordum. Külotum uyluklarımin yarısına kadar inmişti. Ellerim hâlâ tezgaha bastırılmıştı. Ve kot pantolonunun fermuarını açarken bakışlarımı kaçırmadı.

Parmaklarını bacaklarımin arasına kaydırıp ovmaya başladığında kendimi hazırladım. "Çok ıslaksın," diye mırıldandı boynuma doğru. "Bugün beni düşündün mü?"

Yutkundum. Buna cevap verecek halim yoktu.

Klitorisimi ovuşturdu ve ben daha fazlasını isteyerek kalçalarımla ona doğru eğdim. "Bana cevap ver Jolie," diye emretti.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Hayır, beni düşünmüyor musun? Ya da hayır, iyi bir kız olup bana cevap vermeyecek misin?"

"Bu seni... ilgilendirmez," diye fısıldadım, parmakları hızlanırken nefes nefese kalmaya başladım.

Boynumu yaladı, kulağımı ısırdı ve kulağıma, "Ah, bana söyleyeceksin. Eğer bu pipiyi istiyorsan," dedi. Pipisini kavrayıp bacaklarımın arasına soktu, şişmiş başı klitorisime değdi. Çok sıcaktı. Bacaklarımı otomatik olarak beline doladım, sıcaklığının tadını çıkardım.

İnledi ve enseme kavrayıp sıktı. "Bugün beni düşündün mü küçük güvercin?"

Tanrım, cidden benimle dalga geçip sonra da onu elimden almayacaktı, değil mi? Çok sertti. Ama enseme uyarı amaçlı sıktı ve ben de nefes nefese "Evet," dedim.

Söz ağzımdan yeni çıkmıştı ki, aniden girişte konumlanıp içime girdi. Sesimi bastırmaya çalışarak bağırdım ve o da ağzımı eliyle kapattı. Diğer eli kalçama kaydı ve beni hızlı ve derin bir şekilde becermeye başladı.

Heyecan vücuduma hızla yayıldı. Aniden gelen his seline karşı tüm duyularım harekete geçti, vücudum onunkini ele geçirirken, o da kontrolü tamamen ele geçirdi. Sadece bulaşık yıkıyordum. Ve şimdi, bu...

O zevke o kadar kaptırmıştım ki, neredeyse ayak seslerini duymayacaktım. Sesi duyduğumda Shane dışarı çıkıp külotumu yukarı çekmişti. Kulağıma, "Yukarı," diye fısıldadı. Sonra eteğimi düzeltti ve annem mutfığa girmeden saniyeler önce gitti.

Tezgaha yaslanmış, ellerim lavabonun iki yanında bana baktı. "Jacob ve Joss kahve istiyor," derken kaskatı kesildim ve ellerimi lavaboya geri daldırdım. Ben de körlemesine bulaşıkları yıkarken, Shane'in nasıl bu kadar çabuk ortadan kaybolduğunu merak ederek o da bir cezve koymaya gitti. Bacaklarımı neredeyse hissedemiyordum.

Üst katta mı? Yani odamda mı?

"Neden bize bir içki içmeye gelmiyorsun?" diye sordu annem. "Joss, Shane'in yolda olduğunu söyledi. Hepimiz

rahatlayabiliriz. Bulaşıkları yarına bırak."

Boğazımı temizleyip sesimi buldum. "Evet, belki yaparım. Birkaç tane daha yapacağım. Temiz bir mutfakla yatağa girmek çok güzel..."

"Evet," diye onayladı. "Sen bilirsin. Bekliyor olacağız." Annem mutfaktan ağır ağır çıktı, ben de ellerimi kuruladım. Sonra mutfağın diğer tarafından koşarak çıkıp koridordan yukarı çıktım, fuayeye, sonra da merdivenlerden yukarı çıktım. Merdivenlerin tepesinde karanlıkta neredeyse Shane'e çarpıyordum.

Beni yakaladı ve ses çıkarmama fırsat vermeden ağzını benimkine bastırdı. Sanki can havliyle savaşıyormuşuz gibi öpüştük. Ardından, aç, çaresiz bir şekilde kıyafetlerini çıkarıp, fuayeye bakan korkuluğun hemen yanındaki yerde çılgınca bir sevişme geldi.

Oturma odasında ailemizin sohbet ettiğini duyabiliyordum.

Shane parmaklarını ağzıma soktu ve acımasızca içime girerken gözlerinin gücüyle sessiz kalmamı istedi... ve bedeninin benimkini ele geçirmesinin yarattığı muazzam güç beni oraya sürükledi, boşalmamı sağladı. Elini ağzıma kapatırken etrafında doruğa ulaştım ve sessizce hiperventilasyon geçirdim.

Sonra tekrar aynısını yaptı, nefesimi toparlayabilmem için yavaşladı, sonra tekrar hızlandı, ısrarla bana doğru ilerledi, kalçaları bana çarparken kalçaları benimkilere doğru döndü ve ben parçalandım.

Tekrar... Ve sonra tekrar.

Böyle geldiğime inanamadım. Penisinin gövdeme doğru ilerlemesi beni uçurdu.

O kadar baskındı ki. Her seferinde çok emrediciydi.

Hiçbir şey söylemese bile.

Merdivenlerden çıktığımdan beri bana hiçbir şey söylememiştii. Sözlü olarak bile.

Artık bana hükmeden onun bedeniydi.

Gözleri benimkilerle buluştu, titreyerek yere çöktüm ve başımı sallamaya başladım. "Lütfen, bir daha yapma," diye gözlerimle söylemeye çalıştım. Eli hâlâ ağzımın üzerindeydi.

O beni tam ortasından yumruklarken, o kavurucu, çaresiz orgazmlardan bir tanesine daha dayanabileceğimi sanmıyordum. Tam burada, onun penisinin üzerinde ölürdüm.

Eli kaydı ve ağzımı eliyle alıp dilini içime soktu. Sonra sertçe orgazm oldu, içime girdi ve boşuk bir iniltiyle boşaldı. İçimde doruğa ulaştığını hissettim.

Ve birdenbire yerde olduğumuzu fark ettim. Yarı giyiniktik. Sevişiyorduk. Az önce sert ve hızlı sevişmiştik ve bu beni boşalttı. Hem de çok.

Ailemizin sesleri geri geldi. Hiçbir şey olmamış gibi konuşmaya devam ettiler. Karanlıkta, bu kadar yakınlarda ne olduğunu anlamadılar.

Ama yaptık.

Ve Shane beni tekrar, yavaşça ve derin bir şekilde öptüğünde, hatta geri çekilmeden önce bile, hiçbir konuda en ufak bir suçluluk hissetmedim.

Bir an için, onun ilgisinin sıcaklığında burada süzülürken, dilini benimkine değdirirken onu öperken... O da benden onu öpmemi isterken... Kendimi iyi hissettim.

Kendimi onun iyi küçük güvercini gibi hissettim.

Kendimi onun bana söylediği her şeyi yapacak bir kız gibi hissediyordum ve bundan hiç pişman değildim.

Hiç korkmadım.

Ama bu sıcak, harika his uzun sürmedi.

On Yedinci Bölüm

Shane

Öğle yemeği için spor salonumdan eve döndüğümde, Jolie'yi binamın işaretsiz cam kapısının önündeki beton basamakta otururken buldum. Ona doğru yürürken ayağa kalktı.

"Özür dilerim," oldu ağzından çıkan ilk kelime. "Umarım öylece gelmem sorun olmaz."

"Bütün gün burada beklemeyi mi planlıyordun? Arayabilirdin. Ya da mesaj atabilirdin."

"Evet. Ama o zaman bana gelmememi söyleyebilirdin."

"Sana neden gelme diyeyim ki?"

Bana, ona en ufak bir iyi şey söylediğimde yüzünde görmeye alıştığım o şüpheli/şaşkın ifadeyle baktı. "Dün takım elbiseni prova ettirmişsin."

"Evet, öyle yaptım. İstedğin buydu, değil mi?"

Bakışlarını kaçırdı, sonra tekrar gözlerimin içine baktı. "Sadece yüz yüze söylemek istedim... Eğer tüm bunları sadece kafamı karıştırmak için yapıyorsan, lütfen durmanı istiyorum." Bunu o kadar içtenlikle, düşmanca bir tavır takınmadan söylemişti ki, ciddi olduğunu anlamıştım.

Kapıyı açmak için yanından uzanıp kapıyı açtım. "İçeri gel."

Tereddüt etti ama sonra binamın beton girişine adım attı. Görevli güvenlik görevlisi bize başını salladı ve onu koridorun sonundaki asansöre götürdüm. Çatı katındaydım, yani... Özel asansör. Kapıyı ona açtım ve asansörde yalnız kalır kalmaz bana huzursuzca baktı.

"Senin kafanı karıştırmaya çalışmıyorum," dedim ona.

"Ama sen benden hoşlanmıyorsun."

Kelimelerimi dikkatlice seçtim. "Dört yıl boyunca seni kim sanıyordum, artık sevmiyorum."

"Hangisiydi?"

"Beni aramayan bir kadın, çünkü kim olduğumu öğrendiğinde benden aşağıda olduğuma karar vermiş." Çatı katına ulaşmıştık ve asansör açıldığında kapımı açtım ve onun içeri girmesini bekledim. İçeri girdi.

Sonra mutfağa doğru beni takip etti. "Seni benden aşağıda görmemin tek sebebi," dedi dikkatlice, "bana oyun oynamandı."

Anahtarlarımı bara bıraktım ve ona döndüm. "Yani, barda tanıştığımızda seni kandırdığımı ve seni tanıımıyormuş gibi davrandığımı düşündüğün için benden nefret ediyorsun."

"Yaptın mı?"

"Bunu bana daha kaç kez soracaksın?"

Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Belki cevabına inanmaya başlayana kadar."

Metal bir kokteyl çalkalayıcısı alıp buzdolabına gidip limonlu margarita için malzemeleri hazırlamaya başladım. "Kim olduğunu bilmiyordum Jolie. Bana adının Julie olduğunu söylemiştin. Sana inandım. Ya da en azından, eğer adın sahteyse, geri kalanının gerçek olduğunu düşündüm. Margot Vola'nın kızı olduğunu bilmiyordum. Bunu düşünmem için hiçbir sebebim yoktu ve kesinlikle seni o bara kadar takip etmedim." Bir limon, bir şişe limon karışımı ve buz dolu çalkalayıcıyı bara taşıdım ve önüne koydum.

"Yani..." Bir şişe tekila çıkarıp bara koymamı izledi. "Gerçekten benimle ilgileniyor muydun?"

"Yoksa neden sana içki ısmarlayıp gelip konuşayım ki?"

Barın altında Triple Sec şişesini ararken beni izledi. "Ve... o gece otel odanda yaptığımız onca şey... Bunları gerçekten istediğin için mi yaptın?"

Triple Sec'i bara koyup gözlerinin içine baktım. "Sanırım şimdiye kadar istemediğim sürece hiçbir şey yapmadığımı anlamamışsındır."

Küçük bir tabağa tuz döktüğümü izledi.

"Sadece... Dört yıldır ona belli bir mercekten bakıyorum," dedi. "Ve o geceye dair tüm anılarımı renklendirdi. Yaptığın ve söylediğin her şey... Bunları beni küçük düşürmek için yaptığını sanıyordum." O konuşurken, limonu dilimler halinde kestim, sonra birini bardağın ağzına sürdüm.

"Beni korkunç bir insan olarak mı görüyorsun?"

Tereddüt etti. "Bazen kendi ailen de böyle düşünüyor."

Haklıydı. Limon suyuyla yapış yapış olmuş bardağın ağzını tuza vurdum, sonra bardağı tezgaha koydum.

"Çok güzel bir tuz kenarı," dedi huzursuzca.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordum. "Elbette kendin düşünüyorsundur." Tekila ve Triple Sec'i buzlu çalkalayıcıya boşaltışımı izledi.

"Artık ne düşündüğümü bilmiyorum. Bazen sanki... Hâlâ seninle tanışmamışım gibi hissediyorum."

Göz göze geldik. "Benimle tanıştın." Bakışlarımın aşağılara kaymasına ve dudaklarında oyalanmasına izin verdim. "Şimdiye kadar birkaç kez."

"Ama ben hâlâ senin kim olduğunu bilmiyorum." Belli bir hayal kırıklığıyla ekledi, "Ve neden şimdiye kadar tanıştığım diğer erkeklerden bu kadar farklısın?"

Hafifçe güldüm. "Bilmiyorum. Belki de yanlış adamlarla tanışıyorsundur."

Kireç karışımını çalkalayıcıya döküşümü izledi. "O ilk gece ve o zamandan beri birlikte olduğumuz her an..."

Sanırım durumun kontrolünün sende olduğunu anlayabiliyordun."

"Sana öyle mi geliyor? Kontrolün bende olduğunu mu?"

"Evet."

"Güzel. Çünkü öyle hissetmen gerekiyor." Bakışlarını kaçırdım. "Ama fark ettiğinden çok daha fazla kontrole sahipsin, Jolie."

"Öyle mi?"

"Egemen/itaatkar ilişkisinin ne olduğunu biliyor musun?"

Yüzündeki ifadeden, en azından bir fikri olduğunu anlayabiliyordum. "Bu... senin için ne ifade ediyor?"

"Olabilir. Eğer istersen."

"Çünkü... sen..."

"Cinsel olarak baskın."

Çalkalayıcıyı elime alıp hafifçe salladım ve tekrar göz göze geldik. Bana bakıyordu.

"Peki bu senin için ne anlama geliyor?" dedi.

"Bu, cinsel ilişkilerimde baskın partner olmayı tercih ettiğim anlamına geliyor. Partnerlerimin ise itaatkar olmasını."

"Ben... Ben kendimi hiç... itaatkâr olarak düşünmedim." Ama sanki bunu kafasında evirip çeviriyor gibiydi. "Bu tuhaf bir kelime."

Çalkalamayı bıraktım. "Bu sadece bir kelime, Jolie. Belki de zaten öylesindir. Eğer seni rahatsız ediyorsa etiketi görmezden gelebilirsin. Ama bu, onu daha az doğru yapmaz." Çalkalayıcının içindekileri, buzla birlikte, tuzlu kenarlı bardağa döktüm.

"Sanırım aklımı biraz başımdan alıyorsun."

"Belki de bu iyi bir şeydir." Bir limon dilimi daha alıp üzerine küçük bir yarık açtım. Çok sessizleşmişti. "İyi misin?"

"Şey... Çok iyi tanımadığınız birinin size daha önce hiç fark etmediğiniz, kendinizle ilgili çok özel bir şey söylemesi tuhaf bir şekilde rahatsız edici. Belki de..."

"Doğru mu?"

"Bu ne anlama geliyor? Eğer ben... itaatkarsam?"

"Sen sadece sensin, Jolie. Cinsel itaatkârın ne olduğunun tanımını istiyorsan, Google'da arayabilirsin. Aynaya da bakabilirsin." Limon dilimini bardağın kenarına sapladım.

"Bu tuhaf."

Buna cevap vermedim. Sadece içkiyi önüne koydum.

"Teşekkür ederim." Bir yudum aldı, sanki neden kendime bir tane yapmadığımı anlamıyormuş gibi bara baktı. "Neden bana limonlu margarita yaptın?"

"Çünkü onları sevdiğini biliyorum."

Bana iri gözlerle baktı. "Dur bir dakika. Madem baskın olan sensin, neden bana içki hazırlıyorsun? Tam tersi olması gerekmez mi?"

"Teslim olan bir hizmetçi değildir. En azından benim dünyamda. Bir itaatkâr olarak, bana bir ihtiyaçla gelirsın ve ben onu karşılarım."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Hayır. Hepsi bu kadar değil. Hepsi bu. Eğer benim yerimdeysen, bu en büyük zevk."

Bana göz kırptı. "Yani... az önce yaptığım şey... itaatkârca bir hareket miydi? İstemeden bana içki verdin ve ben de içtim, öyle mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, ikimiz yalnızken yaptığınız her şey itaatkar bir davranıştır."

Jolie elindeki içkiyle bana baktı ve az önce aklını yine başımdan aldığımı anladım. Biraz titreyerek bir yudum daha aldı. Sonra bardağı dikkatlice bara koydu. "Gitmem gerek."

"Bence kalmalısın."

"Hayır. Gerçekten hemen gitmem gerek." Bana tereddütle baktı ve cinsel uyanış aşırı yüklenmesinde boğulduğunu görebiliyordum.

Eğer o benim olsaydı, eğer o benim itaatkarım olsaydı, ona kalması gerektiğini söyledim. Ve o da kalırdı.

Ama o benim değildi.

Bu yüzden onu asansöre kadar geçirdim. "Daha fazlasını istediğinde geri gel," dedim ve sonra onu bıraktım.

On Sekizinci Bölüm

Shane

Jolie'nin geri dönmesi için çok fazla beklemem gerekmedi.

Bu sefer yanına gelmemi istedi. Öğleden sonra bana mesaj atıp babamın evine gelmemi istedi. Hatta lütfen dedi.

Öğleden sonraki antrenmanımı bitirdikten sonra arabalarımın birine binip West Van'a doğru yola koyuldum. Jacob muhtemelen birkaç saat daha işte olacaktı. Margot'dan haberim yoktu.

Oraya vardığımda ön kapıyı kimse açmadı, ben de arka tarafa doğru yürüdüm. Jolie'yi havuz evinde, şezlongda uzanmış, şeftali rengi bikiniyle güneşlenirken buldum.

"Hey," dedim içeri girerken ona bakarak. Çoktan doğrulmaya başlamıştı. "Benim yüzümden kalkma. Çok rahat görünüyor."

Tişörtümü çıkarıp onun karşısına bir sandalyeye yaslandım. İç çekip gerindim. Bugün spor salonunda tam gaz çalışmıştım.

Jolie sırtüstü yuvarlanıp oturdu, güneş gözlüklerini çıkardı. Gözleri çıplak göğsümde gezindi. "Antrenman mı?"

"Evet."

"Daha sonra tekrar spor salonuna gidiyor musun?"

Sanırım antrenman yaparken spor salonunda yaşadığımı anlamıştı. Bundan hoşlanıyordum. Dikkat ediyordu.

"Evet. Muhtemelen akşamı orada geçireceğim. Sen?"

Huzursuz görünüyordu, belki de bu gece ne yaptığını sorduğum için afallamıştı. "Henüz emin değilim."

"Marguerite burada mısın?"

"Bu öğleden sonra işleri vardı. Düğün işleri falan. Kafayı takmış durumda." Bikinisinin ipiyle gergin bir şekilde oynadı. "Birazdan dönebilir. Bu yüzden... geldiğin için teşekkürler. Konuşmamız gerektiğini düşündüm."

"Sorun değil."

Yavaşça doğrulup bağdaş kurup bana bakmasını izledim. "Şey... mesele şu ki... ikimiz de bunun bir yere varmayacağını biliyoruz. Birçok sebepten dolayı. En bariz sebeplerden biri San Diego'da yaşıyor olmam. Düğünden hemen sonra uçakla döneceğim."

Buna bir şey söylememi bekliyor gibiydi. Ama gerçekten, ne söylememi bekliyordu ki? Beni bir daha görmek istemediğini söylemek için beni buraya kadar sürüklemesine gerek yoktu. Gerçekten de bir sürü bahaneye ihtiyacım yoktu.

"Evet. Anladım."

"Ve dövüş antrenmanlarıyla meşgul olduğunu biliyorum. Ben de düğüne yardım etmekle meşgulüm."

"Hı hı."

"Sanırım sadece bir anlaşma yapıp yapamayacağımızı görmek istedim, bilirsin, seks yapmaya devam edebilir miyiz?"

Ah. Bunu hiç beklemiyordum.

"Parametrelerle..." diye ekledi. "Yani, sadece bir sefer olması gerektiğini biliyorum. Sonra üç sefer oldu. Ama daha fazla seferden tam olarak bahsetmedik. Ben... Sanırım daha fazla sefer istiyorum."

"Şey, evet. Bunu ayarlayabiliriz."

Bunu atlattığı için rahatlamış gibi derin bir nefes aldı. "Tamam. Ama sadece düğüne kadar," diye açıkladı. "Dört

yıl önce ilk kez, aramızda bazı... yanlış anlamalar varmış gibi görünüyordu. Bu yüzden bunu açıklığa kavuşturmamız gerektiğini düşündüm."

"Sağ."

"Yani... eğer bu tek gecelik bir ilişki değilse ya da... üç gecelik bir ilişki değilse..." Hafifçe kızarmaya başlamıştı. "Ve bunu yapmaya devam edeceğiz... Söylediğin şeyi keşfetmek istiyorum. Eğer senin için uygunsa. Hani şu Dominant/itaatkar meselesi?"

"Tamam aşkım."

"Ama benim... sorularım var."

"Tamam aşkım."

"Birkaç saatimi Google'da araştırarak geçirdim. Ama... ne kadar yardımcı olduğunu bilmiyorum. Yani, erkeklerin cinsel olarak baskın olduğu hakkında okumak... Bazı açıklamalar sana hiç benzemiyordu."

"Evet, şey... Eminim her türden erkek egemen vardır. Tıpkı diğer her şey gibi. Ama aramızdaki farkları sana söyleyemem herhalde. Zaten bir sürü erkekle yatmış değilim."

Kızardı. "Ah. Doğru. Bunu hiç düşünmemiştim..."

"Ayrıca. Seni domine etmekten zevk alan ve bunu yapmaya devam etmeyi kabul eden biri olarak, diğer erkeklerin ne istediğini umursamıyorum ve şu andan itibaren senin de umursamamanı tercih ederim."

"Tamam. Tamam..."

"Benim için daha çok cinsel bir tercih. Hoşuma gidiyor. Bazıları içinse bir yaşam biçimi, 7/24, 365 yaşında sıkı bir hayat. Bunu biliyorum. Çünkü partilerde o adamlardan bazılarıyla omuz omuza oturuyorum. Bliss'te. Hani, beni takip ettiğin malikane var ya?"

"Ah..."

"Bana bunun ne olduğunu sordun ve ben sana hiç söylemedim. Ama madem bu konu hakkında konuşuyoruz, sana söyleyeyim. Bu bir seks kulübü."

Evet. Onu kesinlikle yere sermiştim.

"Ah. Çocuk. Tamam... ııı..."

"Bu özel bir kulüp," diye onun yerine geçtim, "ve benim de üyeliğim var."

"Vay canına. Şey..."

"Başka soruların olduğunu biliyorum Jolie. Sorabilirsin."

"Tamam... Neden bir seks kulübüne üyesin? Yani, böyle bir şey için para ödemen gerektiğini düşünmezdim." Gözleri gövdemde gezindi. "Çünkü... şu haline bak. Cinsel partner bulmak senin için ne kadar zor olabilir ki?"

"Zor değil, Jolie."

Bunu anlamaya çalışırken zihninin nasıl karıştığını görebiliyordum. "Peki, nasıl oluyor da... seni tanıştıracak birini bulduklarında mı arıyorlar?"

"Bazen. Ben de orada, partilerde kadınlarla tanışıyorum. Ya da dışarıda, benimle aynı şeylerden hoşlanan kadınlarla tanışıyorum."

Meraklı görünüyordu. "Bir kadının bundan hoşlandığını nasıl anlarsın?"

"Genellikle sadece bir hisle başlar."

"Peki... beni ne zaman tanıdın?"

"İlk gece. Barda."

Şimdi şok olmuş görünüyordu. Bir an durup onunla oturdu.

"Ben kendimi bilmezken sen beni nasıl bilebilirsin?"

"Buna deneyim de. Sende bir şeyler vardı."

"Harika. Yani 'iyi küçük itaatkar kız' havası mı yayıyorum?"

Hafifçe gülümsedim. Tanrım, çok tatlıydı. "Ya da öyle bir şey. Kötü bir şey değil Jolie. Ve tüm dünyanın görmesi için bir ucube bayrağı sallıyormuş gibi hissetme. Herkesin gördüğü veya aradığı bir şey değil. Ben fark ediyorum çünkü... Ben arıyorum."

"Ve... onu bulduğunu nasıl anlarsın?"

"Sanırım bu, biriyle tanıştığınızda, ona ilgi duyduğunuzda ve onun da size olan ilgisini fark ettiğinizde

yaşadığınız duruma benziyor. Ondan sonra genellikle sorarım."

"Bana sormadın."

"Aslında öyle yaptım. Barda otururken emirleri yerine getirmeyi sevip sevmediğini sorduğumu hatırlıyorum. Sen de "Evet" dedin."

Çenesi biraz düştü. "Ve bundan senin bir seks efendisi olduğun sonucunu mu çıkarmam gerekiyordu? Eğer Dani bana Grinin Elli Tonu filmini izletmeseydi, muhtemelen bunun ne olduğunu bile anlamazdım. Kesinlikle aramıyordum."

"Haklısın. Daha açık sözlü olabilirdim. O zamanlar biraz daha yeniydin. Şimdilerde, bir kadınla tanıştığında, eğer istersem, oraya gidip gitmem gerektiğini çok daha net anlıyorum."

"Yani bir kadınla konuşmaya başlıyorsun, bir his alıyorsun ve sonra ona bir Dom olduğunu söylüyorsun ve bu gece senin için itaatkar olmak isteyip istemediğini soruyorsun?"

"Az çok. Ya da önce bana sorabilir."

"Gerçekten mi?"

"Bazen. Genellikle itaatkârlar, ne olduğunuzdan tamamen emin olmadıkları sürece bu kadar sert davranmazlar. Mesela kulüpte."

"Senin bir Dominant olduğunu söyleyebilirler mi?"

"Bazen. O söylediğim şey yüzünden. Belki de onu arıyorlardır. Ayrıca yüzük de var." Yıllardır taktığım, tanıştığımız gece taktığım serçe parmağımdaki yüzük de dahil olmak üzere birkaç yüzük taktım. Ona doğru uzattım. "Bu arma kulübün simgesi. Üye olan herkes isterse bir tane alabilir. Siyah üzerine siyah işlenmiş bu özel gravür stili, Dom olduğumu gösteriyor."

Jolie'nin kocaman gözleri benimkilerle buluştu. "Bunu öylece mi takıyorsun? Herkesin içinde mi?"

"Ne olduğunu anlamak için bana oldukça yakın olman gerek, değil mi? Ve eğer kulübe bağlı değilsen, muhtemelen

ne olduğunu bilmiyorsundur. Sadece bir mücevher parçası. Ama ne olduğunu biliyorsan... belki de tanışmak istediğim biri olursun."

"Ah. Doğru." Dudağını hafifçe ısırđı, kelimenin tam anlamıyla çiğnedi. "Ama eğer itaatkâr kadınları kendin bulabiliyorsan, kulübe neden ihtiyacın olsun ki?"

Nasıl anlatacağımı düşündüm. En iyi nasıl açıklayacağımı.

Tanrı bilir ya, Dane ve Lex hiçbir zaman tam olarak anlamıyor gibiydiler. Ama zaten genellikle kendimi veya kulüpte ne yaptığımı kimseye tam olarak açıklama ihtiyacı hissetmiyordum. Ayrıca, özel bir kulüptü; genellikle üye olmayanlarla fazla detaylı konuşmazdım. Yapmamam gerekiyordu.

"Bu kısım seni rahatsız edebilir ama dürüst olacağım. Birçok kadın seks sırasında bir erkekle itaatkar olmaktan hoşlanır. Birçok erkek de doğası gereği baskın olmayı sever. Muhtemelen barda sana memnuniyetle emir verecek rastgele bir serseriye bulabilirsin. Ama harika bir Dominant bulmak, ne yaptığını gerçekten bilen, yanında kendini güvende hissedebileceğin birini bulmak? İşte o bambaşka bir şey. Ve eğer harika bir Dominantsan... sıradan bir itaatkar istemezsin."

Bunu düşündü. Bu sohbele katılıp açık olduğu için ona hakkını vermeliyim. Eğer bu onun için tamamen yeni bir şeyse, ki öyle görünüyordu... bazı insanlar için hazmedilmesi zor bir şey olabilirdi.

Çok fazla belki.

Ona bunların hepsini anlatmama gerek yoktu. Ama nedense anlatmak istedim.

Belki de söyledikleri yüzündendi. Geçen sefer bize dört yıla mal olan ciddi yanlış anlamalar yaşadık. Belki de böyle bir şeyin şu an sahip olabileceğimiz birkaç haftaya mal olmasını istemedim.

"Yani... kulüpte itaatkar olmayı çok iyi becerebilen kadınlarla tanışıyor musun?"

"Tam olarak değil. Bana göre harika bir itaatkr olan, başka bir Dominant için harika bir itaatkr olmayabilir. Daha çok, orada itaatkr olmaya kendini adanmış kadınlarla tanışıyorum. Ve harika bir Dominant'ı takdir ediyorlar. Öyle ki, bunun için çok para ödemeye razılar. Bir nevi... bir inceleme süreci. Ayrıca birçok yönden güvenli. Kulüp yeleri düzenli olarak kan testlerinden geçiyor. Yani sana cinsel yolla bulaşan bir hastalığım olmadığını söylediğimde, bunu destekleyebilirim—"

"Aman Tanrım." Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Az önce parayla ilgili söylediğin o şey. Tanıştığımızda söylediğin o şey. Erkek fahişe olmakla ilgili şaka yapmıştın..."

"Ben fahişe değilim Jolie. Ben kulübe para ödüyorum, kadınlar da kulübe para ödüyor. Birbirimize para demiyoruz, kulüp de bize para ödemiyor."

"Ah." Bu söz üzerine rahatladığı açıkça belliydi.

"Yine de... bazı kadınlar bana bahşış vermeye alışıyor." Dürüst olmam gerekirse, tamamen dürüst olmam gerekiyordu.

"U?"

"Evet. Bana hediyeler falan ver. Mesela düğün gecesı yanımda gördüğün kadın. Bana o Lamborghini'yi o verdi."

Jolie'nin ağzı açık kaldı. "Bana... performansından o kadar memnun kalmış ki sana bir Lamborghini mi vermiş?"

"Aşağı yukarı."

"şey. Ona ne yaptın?"

"Eğer varsaydığın buysa, onunla yatmadım." Yapmadım. Henüz. Ama o gece, Jolie araya girmeseydi, yapabilirdim.

Bunu düşünmesine izin verdim, belki o gece gördüklerini hatırlardı.

"Ona... şaplak mı attın?"

"Başka şeylerin yanı sıra. Ama Lamborghini'yi saklamadım. Bu yüzden onu malikaneye geri götürdüm. Böylece ona geri verebilirlerdi."

"Neden?"

"Çünkü bana sorarsanız bir Dom, itaatkar birinden hediye kabul etmez."

Jolie başını hafifçe sallayarak bana baktı. "Ben sadece... anlamıyorum."

"Neyi anlamadım?"

"Lamborghini'li kadın gibi, tamamen senin tipin olan tüm bu kadınlara ulaşabiliyorsan... Seksiydi. Ve senin ilgi duyduğun şeylere ilgi duyuyordu... Yani, senin yerinde olsaydım..." Kızarıyordu, derinden. "Muhtemelen sürekli o kulüpte olurdum."

Sevimli.

Kız çok tatlıydı.

Ve bu konuşmayı yapmak gerçekten cesurca.

"Peki Jolie, bana aslında ne soruyorsun?"

"Şu an neden buradasın?" dedi.

Aslında ciddiye, ki bu muhtemelen onu en çekici kılan şeylerden biriydi. O ego eksikliği. Kendi çekiciliğinin tuhaf bir şekilde farkında değil gibiydi.

Çok sevimli ve tatlıydı, eğer cebime koyup saklayabilseydim, muhtemelen saklardım.

Garip düşünceler.

Belki oraya gitmeyin.

"Çünkü Jolie," dedim ona. "Sen özelsin."

"Nasıl?"

"Her bakımdan."

Tamamen kafası karışmış görünüyordu.

Açıkça sorduğu sorulardan meraklı olduğunu anlayabiliyordum. Ve bana keşfetmek istediğini söylemişti bile...

Konuşmaya fazlasıyla istekliydim. Ama geri kalanını da merakla bekliyordum.

Fark etmişti. Kot pantolonumun içindeki penisim sertleşmişti ve gözleri onunla flört ediyordu.

"Başka sorunuz var mı?"

"Yaklaşık bir milyonum var. Ama çok konuşarak bunu mahvetmekten korktuğumu söylememde bir sakınca var

mı? Yani... birlikte o kadar fazla zamanımız yok."

Doğruydu. "Sorun değil. Şimdilik."

Rahatlamış görünüyordu.

"Margot eve gelmeden önce gitmemi ister misin?" diye sordum ona.

"HAYIR."

"Hayır mı?" Gözlerimi bikinili vücudunda gezdirdim. "O zaman... bana ne kadar iyi bir kız olabileceğini göstermek ister misin?"

Yutkundu. "Evet."

Güzel. Çünkü onu korkutma riskine rağmen onunla bu konuşmayı yapmıştım. Onu korkutmak istemiyordum ve bu konuşmanın da öyle olmamasına sevindim. Egemen/köle etkileşiminde söz konusu olan güç oyunu türünde, açık iletişim önemliydi. Bunu konuşmamız gerekecekti.

Ama şimdilik bu kadar yeter.

Özellikle annesi eve gelmeden önce oynamaya hazırsa.

Henüz ona oral seks yaptırmamıştım ve bunun olmasını dört gözle bekliyordum. Hoşuna gidip gitmediğini görmek için. Tam burada, gün ışığında, onu izleyebileceğim şekilde tatlı ağzına girmek için. Söylediğim her şeye, yapmasını söylediğim her şeye verdiği her tepki.

"Buraya gel."

Ayağa kalkmaya başladı.

"Yerde."

Donakaldı. Normalde kızları önümde süründürmezdim. Ama onun bana bakmasını istiyordum ve şezlongda oldukça alçakta oturuyordum.

Yavaşça dizlerinin üzerine yere çöktü ve bana doğru süründü. Çok güzeldi.

Mükemmel.

Dizlerinin üzerinde bana bakarkenki hali... Gözlük takmıyordu ve mavi/yeşil gözleri güneş ışığında bana bakarken olağanüstü, muhteşem görünüyordu.

Rahatlamak için kalçalarımı biraz esneterek arkama yaslandım. O, belirgin ereksiyonuma açlıkla baktı.

"Aferin kızım," diye onu cesaretlendirdim, yumuşak ve alçak bir sesle. Sözlerimin hırıltısında kendi açlığını duyabiliyordum.

Sözler üzerine ılık bal gibi dökülürken gözleri yumuşadı. Üzerindeki etkisini görebiliyordum. Teni kızarmış ve sıcak görünüyordu. Tahrik olduğunda tüm belirtileri çok net görebiliyordum.

O bu konuda olağanüstüydü.

Kusursuz. Bana teslim olduğunda kusursuzdu.

Ve doğru şeyleri söylediğimde, doğru şeyleri yaptığımda, onun boyun eğeceğini biliyordum.

Aslında onu anlamak o kadar da zor değildi.

Ve hiçbir şeyi saklamadı. Bazen denedi ama başaramadı.

Kendimi olağanüstü iyi hissettiğim bir şeydi: Belirli bir köleyi elimde istekli bir oyuncığa dönüştüren şeyin ne olduğunu anlamak. Bazı kızlar utanmayı severdi. Bazıları yaramazlık yapmaktan, başını belaya sokmaktan zevk alırdı. Kötü olmak.

Jolie'nin o tarafını görmemiştim, eğer varsa.

Onun itaatkâr doğasının keşfedilmeyi bekleyen pek çok yönü vardı ve haklıydı. Çok fazla zamanımız yoktu. Ama onun benim için ideal bir köle olduğunu zaten biliyordum. Çünkü hayranlığa, takdire, övgüye karşılık veriyordu.

Dikkat.

Ve emirler. Tahrik olduğunda, uslu bir kız gibi emir almayı ve tam olarak söylediklerimi yapmayı çok severdi. Bunu düşünmesine gerek yoktu. Tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyordum. Güçlü bir efendi/köle ilişkisinin güzelliği buydu. Ve bizde de bu vardı.

Bunu her zaman yaşamıştık.

Oyun saatinin başladığı andan bittiği ana kadar kusursuz bir uyum içindeydik. Onun ihtiyaçları, benim ihtiyaçlarımı karşıladığı gibi karşılanıyordu, benim ihtiyaçlarım da onunkileri karşılıyordu. Kusursuz, potansiyel olarak sonsuz bir döngüydü.

"Sikimi çıkar."

Bir sonraki emri vermeden önce onu dizlerinin üzerinde uzun bir süre bekletmişim, bu yüzden emri verdiğimde hemen harekete geçti. Kot pantolonumun fermuarını açmak için uzandı ve açar açmaz sertleşmiş olan aletin dışarı fırladığını hissettim.

"Güzel. Dokun bana."

Parmaklarını ve avuçlarını her yerinde gezdirdi, beni şişirdi. Toplarım hâlâ kot pantolonumun içindeydi, sadece aletim dışarıdaydı ama baskıyı umursamadım. Sınırdaki acı beni tahrik ediyordu. Ardından gelen endorfin ve dopamin salınımı bir coşku ve onun ellerinde muhtemelen bir zevkti. O noktada rahattım.

Ama onun yumuşak dokunuşu başlı başına bir coşkuydu.

"Ağızına al."

Ağızını açtı ve penisimi ıslak sıcaklığına emdi. İnledim. Dilini her yerimde gezdirdi. Hiç tereddüt etmedi.

"Hepsini al, küçük kız. Alabileceğini biliyorum."

Onun çabaladığını gördüm ve bunu başaramaması çok acı vericiydi. Ama elinden geleni yaptı ve ben de ondan isteyebileceğim tek şey buydu.

İsteklilik.

İtaat.

"Güzel... beni em."

Ağızını yukarı aşağı kaydırarak emdi, elleriyle beni ağızına aldı. Gerçekten çabalıyordu, güzel ağız şaftımın etrafında uzanıyordu. Küçük bikinisiyle dizlerinin üzerinde, penisimi emerken çok güzel görünüyordu.

Üstündeki ipi çekiştirip gevşettim ve göğüslerini çıplak bıraktım. Onları okşadım, uyarılmayla kıvrılırken meme uçlarıyla oynadım.

Bana ziyafet çekmeye devam etti, ben onu kızdırdıkça o da yavaş yavaş hızlandı.

"Acele etme. Beni orgazma ulaştırmanı izlemek istiyorum. Yavaş."

Hızını yarı yarıya düşürdü.

"Dilini kullan. Öyle işte. Evet. Kafasını em."

Toplarımdaki baskı artarken, söyleneni yaptı. Elim göğüslerinden ensesine doğru kayd. Saçlarını avuç avuç kavradım, doruk noktamın yükseldiğini hissettim. Saçlarını sıkarak hızını daha da yavaşlattım.

"Yavaşça. O tatlı küçük ağzına boşalacağım-"

"Jolie!"

Annesinin sesi arka verandadan gelince kaskatı kesildi.

Saçlarını hafifçe sıkarak onu yerinde tuttum. Gözleri benimkilerle buluştu, ağzı penisimin etrafında gerildi. Uzaktaydı, evin yakınındaydı ama bu kesinlikle Margot'nun sesiydi.

Gözlerimiz birbirine kenetlenmişti. "Beni boşalmaya zorlayacaksın," dedim ona, sesim çatallı çıkmıştı.

"Jolie? Burada mısın?" diye seslendi annesi.

"Sen iyi bir kız olduğun için tüm spermimi yutacaksın."

Jolie kıpırdandı. Annesinin bahçede nerede olursa olsun bizi burada göremeyeceğini biliyordum. Pencereleere vuran güneş bunu imkânsız kılıyordu. Ama dışarı çıkıp kapıyı açabilirdi.

Sonunda pencereden yukarı baktım. Margot'nun eve girerken başını görebiliyordum. Ama Jolie, tüm bu zaman boyunca onun nerede olduğunu bilmiyordu.

Çünkü kontrolüm bendeydi. O değil.

Onun endişelenmesi gereken bir şey değildi.

Gözlerine kilitlendim. Saçlarını kavrayışımı gevşettim, elimle ensesini hafifçe ovdum. Kendini geri çekebilirdi. Ama çekmedi.

"Devam etmek."

İkimiz de biliyorduk ki, devam edebilmem için bana güvenmesi gerekiyordu.

Bana baktı ve yaydığı yoğun sıcaklığı hissedebiliyordum. Başladığı işi bitirme arzusu. Artık duramayacak kadar ileri gitmişti.

Beni orgazma ulaştırmak istiyordu.

Çok fena.

Çekinerek de olsa penisimden biraz daha yuttu.

"O pipiyi emmeyi bırakamıyorsun, değil mi güzel kız..." Gözleri benimkileri buldu, ritmine geri döndü, yavaşça çekişler halinde emmeye başladı. Kot pantolonumun içinde sıkışmış testislerim sıcaktı ve coşku yeniden başladı, ateşli ve hızlı. "Aferin kızım. Yut Baba geldi..." Kelimeleri zar zor ağzımdan çıkardıktan sonra pipim fırladı ve derin bir iniltiyle ağzına doğru attığımı izledim. Uzun, titrek bir spazmla boşaldım.

Boşaldığımda açgözlülükle emdi, gözleri kapalı bir şekilde yuvarlandı. Elleri sıktı ve açgözlülükle şaftımı çekti, parmakları beni tırmaladı.

İdeal olarak, ona vermeden önce boşalmamı istemesini sağladım. Gözlerini açık tutmasını sağladım. Daha da iyisi, gözlerini gözlerimden ayırmamasını sağladım. Davranışları üzerinde çalışmamız gerekirdi ama siktir et.

Boşalma spazmları vücudumun derinliklerinde yankılanırken başımı sandalyeye geri çarptım.

Tekrar ona baktığımda hâlâ emiyordu; penisimin her nabızı ve seğirmesi neredeyse çaresiz, aç bir emmeyle karşılık buluyordu.

Yani, evet. Oral seks yapmaktan hoşlanıyordu.

Bonus.

Nabzım durduğunda, aletini ağzından çıkardı ve uzun, dikkatli hareketlerle yaladı; sanki bir damlayı bile kaçırmak ve beni hayal kırıklığına uğratmak istemiyormuş gibi. Muhteşem mavi/yeşil gözleri şehvetle parıldayarak tekrar gözlerimle buluştu.

Parmağımı çenesine dokundurdum ve gözlerini tuttum. "Sen..." dedim yumuşak bir sesle, başparmağımla kızarmış yanağını okşayarak, "çok iyi bir kızsın, Jolie."

Bana baktığında gözleri karardı, göz bebekleri büyüdü ve sıcak sıvı havuzlarına dönüştü.

Gülümsemedi. Ama eve döndüğünden beri ilk kez yanımda mutlu görünüyordu.

"İyi kızların ne elde ettiğini biliyor musun?" diye sordum ona.

"Ne?" diye sordu, bir cevap beklediğimi anlayınca.

"Ödüllendiriliyorlar."

Bunun üzerine onu yerden kaldırıp şezlonga fırlattım.
Nefes nefese kalmıştı. İpli bikinisinin alt kısmını yırtıp
yüzümü amına gömdüm.

On Dokuzuncu Bölüm

Jolie

Teyzem Madeleine'in iç mimarlık firması ve eski iş yerim olan Voilà Interiors'ın ofisine vardığımda, tam da hatırladığım gibiydi; ön kapıdan içeri girdiğimde taze çiçekler ve kahve kokusuyla karşılaştım. Çin Mahallesi'nin kenarındaki tarihi bir binada, iç ofisler Madeleine'e uygun modern beyaz ve minimalistti; pastel tonlar ve antikalar ise zaman zaman burada iç mimar olarak çalışan Danica'ya uygundu.

Resepsiyon görevlisi beni sıcak bir gülümsemeyle karşıladı.

"Sen Jolie olmalısın! Senin hakkında çok şey duydum." Elimi sıkmak için masasından fırladı. "Madeleine seni toplantı odasına yerleştirmemi istedi. Hemen yanınıza gelecek."

Onu koridorun en ucundaki toplantı odasına doğru takip ederken, teyzemin ofisinin penceresinden telefonla konuştuğunu gördüm. Ortalık sessizdi, personelin çoğu o gün için eve gitmişti.

"Teşekkür ederim," dedim toplantı odasını bana açarken. "Ama seni hiç eve bırakmıyor mu?" Saat altıyı çoktan geçmişti.

Hoş bir şekilde güldü. "Her şeyin hazır olduğundan emin olmak için genellikle Cuma günleri geç saatlere kadar kalırım. Rahatınıza bakın. WiFi şifreniz bu kartta." Arkasında düzgün bir el yazısı olan bir Voilà kartviziti uzattı. "Şarap ve su var, başka bir şeye ihtiyacınız olursa masamda olacağım."

Vay canına. Bu işte benden çok daha iyiydi. Uzaklaşmasını, sonra da eşyalarımı masaya bırakmasını izledim. Bu kapılardan içeri giren insanları selamlamak her zaman çok garip ve endişeliydi. Madeleine'in zengin müşterileri beni germiştı. Kuryeler bile beni germiştı, özellikle de yakışıklılarınsa.

Neyse, en azından o zamandan bu yana biraz yol kat ettin.

Resepsiyonist Jolie'nin, dün dizlerinin üzerine çöküp kendini Dom olarak tanımlayan güzel bir kadına oral seks yapan geleceğin Jolie'sini görebilseydi nasıl bir tepki vereceğini düşündüğümde neredeyse yüksek sesle gülecektim.

Yani, beceriksiz resepsiyonist Jolie böyle bir şey yapmayı çok isterdi. Ama bunu yapacak özgüvene asla sahip olamazdı.

Merak ettim... Özgüven miydi? Yoksa beni bu kadar rahat mı hissettiriyordu? O kadar rahat ki... Aslında yapılacak bir seçim yoktu. Sadece yapmak istedim, o yüzden yaptım.

O an, onunla birlikteyken... Kendimi sorgulamayı bıraktım. Kendimden şüphe etmeyi de.

Bunu o başardı.

Lanet olası seks büyüsüyle.

"Merhaba canım," diye içeri girdi Madeleine Teyze. Her zamanki gibi kusursuz görünüyordu. Bugün, kayak yakalı küçük siyah bir elbise, kırmızı ince bir kemer ve topuklu ayakkabılarla kusursuz görünüyordu.

"Merhaba." Ona sarıldım. "Benimle buluştuğunuz için teşekkür ederim."

"Elbette. Şehirdeyken seninle vakit geçirmekten memnuniyet duyarım," diye takıldı. Sanki sosyal takvimim o kadar doluymuş gibi.

Yanağımı öptü ve masaya oturduk. Annemin düğün defteri, bolca ayraçla ve notlarla doluydu; ayrıca, içine bir şeyler toplamaya başladığım ve dizüstü bilgisayarımda ona göstereceğim birkaç şeyle birlikte kendi klasörüm de vardı; düğün tasarımı onunla birlikte gözden geçirmek için buradaydım. Her şeye benimle birlikte bakmayı kabul etmişti ki bu cömertçe bir davranıştı. Meşgul olduğunu biliyordum.

Ama şimdi burada, yalnız başımıza olduğumuza göre... belki de onunla konuşmak istememin başka bir nedeni vardı. Cesaret edebilseydim.

Evet. Cesaretin var.

Shane'i annenin mutfağında becerdin, havuz evinde de oral seks yaptın ve o an yakalanmayı umursamadın bile. Bu, bundan çok daha riskliydi.

Wi-Fi'a bağlanıp kurulumu tamamladığımda, rahat bir tavırla, "Ee, merhaba. On altı yaşına girdiğimde beni öğle yemeğine çıkarmıştın, sadece ikimiz, hatırlıyor musun?" dedim.

Teyzeme baktım, bana bakışından kesinlikle hatırlıyordu.

"Bana, 'Jolie, benim hakkımda yetişkinler arasında fısıldanan, duymaya başladığın şeyler var' dedin. Bana ne duyarsam duyayım, gelip seninle konuşabileceğimi söyledin."

"Evet. Hatırlıyorum."

"Sonra bir gün Dani bana senin bir Dominatrix olduğunu söyledi. Sana bunu sorduğumda, annemin o gün beni öğle yemeğine çıkardığında konuştuklarımızı bir şekilde öğrendiğini ve aslında hiçbir şey konuşmamış olmamıza rağmen annemin çıldırdığını söyledi. Sonra da iki yıl boyunca seninle neredeyse hiç konuşmadı."

"Bu konuşmanın alkol çağrısı yaptığını görüyorum."

"Olabilir," diye onayladım.

Madeleine Teyze ayağa kalkıp köşedeki bar arabasına doğru yürüdü. Her birimize birer kadeh kırmızı şarap doldurmasını izledim.

"On sekiz yaşına geldiğimde," diye çekinerek devam ettim, "Voilà'da çalışmaya başladığımda, aranızı düzeltmiş gibiydiniz. Sana bunu sorduğumda, 'Seks hayatım hakkında seninle asla konuşmayacağım konusunda anlaştık,' demiştin. Bunun gibi bir şeydi."

"Evet. Bunu da hatırlıyorum." Madeleine yanıma gelip bana bir kadeh şarap uzattı.

"Yirmi üç yaşındayım. Sanırım artık seks hayatımız hakkında konuşabiliriz. Ya da ne hakkında konuşmak istiyorsak."

Tekrar yanıma oturdu. "Ne bilmek istiyorsun, Jolie?"

"Şey... Öncelikle şu Kadın Egemenlik meselesi. Doğru mu?"

Madeleine şarabından bir yudum alıp kadehi bıraktı. "Ben bir Dominatrix değilim. Bu yanlış bir kanı. Ama ailede kimse bu konuda konuşmak istemiyor. Marie ve kuzenin Daniella dışında." Bana alaycı bir bakış attı.

Evet, bu beni şaşırtmadı. Dani ve annesi, teyzem Marie, kimsenin seks hayatı hakkında konuşmaktan çekinmezlerdi.

"Bu yüzden," diye ekledi, "arkamdan fısıldaştığınızda geri kalanınızı düzeltmekle uğraşmıyorum."

"Özür dilerim. Fısıldamak istememiştim."

"Sorun değil Jolie. Kim ve ne olduğum konusunda gayet rahatım. Ve ben bir Domme'yim. Bazıları için farklı. Ve benim için de kesinlikle farklı."

"Fark nedir?"

"Bir Domme olarak, partnerlerime karşı cinsel olarak baskınım. Yıllar önce, meslek olarak kullanıldığında kendimi bir Dominatrix olarak görüyordum."

Vay canına.

Daha önce kesinlikle böyle bir şey duymamıştım, hatta arkasından bile.

"Yani, para kazandın, yani..."

"Bir işti," dedi sadece. "Sevdiğim bir işti."

"Yani, adamlar sana bunun için mi para ödüyorlardı?"

"Hayır. İster inanın ister inanmayın, gerçek bir seks söz konusu değildi. Erkekler bana başka şeyler yapmam için para ödüyorlardı. Cinsel açıdan uyarıcı nitelikte. Ama müşterilerimle seks yapmadım."

"Ama sen artık o... şey, işi... yapmıyor musun?" Dürüst olmak gerekirse, iç mimarlık dışında bir işi olduğunu hiç bilmiyordum.

"Hayır. Bunu uzun zaman önce bıraktım."

"Nedenini sorabilir miyim?"

"Çok keyif aldığım için bazılarıyla sevişmek istediğimi fark ettim. Bu yüzden para almayı bıraktım." dediğinde bakışlarımı hiç kırpmadan bana baktı.

Ona bakakaldım. Kendimi tutamadım. "Ah. Şey... şey. Bana karşı bu kadar dürüst olduğun için teşekkür ederim. Sanırım bu oldukça kişisel bir konu."

"Şu şarabı dene canım."

Bir yudum aldım ve kendimi toparlamaya çalıştım. Çünkü onun özel hayatını kurcalamayı henüz bitirmemiştim. "Bliss adında bir kulüp duydun mu hiç?"

Teyzemin dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Belki de öyledir."

"Bir seks kulübü olduğunu duydum."

"Öyle. Oldukça iyi. Yıllardır üyesiyim."

"Ah." Tanrım. "Eğer bu çok kişiselse özür dilerim. Ya da özelse. Ve yemin ederim anneme bu konuşmanın hiçbirinden bahsetmeyeceğim."

"Sormana aldırış etmiyorum Jolie. Haklısın, yetişkinsin. Elimden geldiğince her konuda seninle açık olurum. Margot'nun artık bu konuda söz hakkı yok. Ama merak ediyorum. Neden bunu aniden soruyorsun?"

Şarabımdan bir yudum daha aldım. Gerçekten oraya gitmek istiyor muydum?

"Kendisinin Dom olduğunu söyleyen bir adamla tanıştım."

Evet, oraya gittim.

"Anlıyorum."

"Sana kim olduğunu söylersem, panikleyip beni yargılamayacağına söz verir misin?"

Ne yapıyorsun?

"Jolie," dedi yumuşak bir sesle, "hiç çıldırdığımı gördün mü? Ya da yargıladığımı?"

Hayır, yapmamıştım.

Patronum olduğu ve onu yüksek baskı altında, zor ve talepkâr müşterilerle uğraşırken gördüğüm tüm o zamanlarda bile, asla çıldıracak biri olmamıştı. Madeleine her zaman sakin ve soğukkanlıydı, her zaman her durumun kontrolünü elinde tutuyordu. Burada resepsiyonist olarak işimde ne kadar bocalasam da ve gerçekten bana uygun bir iş olmasa da, onun yanında her zaman huzur bulmuştum. Beni her zaman güvende hissettirmişti. Korunmuş.

Okulda iç mimarlık okumaya karar vermemin sebebi oydu. Çünkü ona hayranlık duyuyordum. Dürüst olmak gerekirse, taşındığımda geride bıraktığım en zor şeylerden biri onunla olan ilişkimdi.

Belki de sadece onun benden hayal kırıklığına uğramasını istemiyordum ya da başka bir şey. Onaylamamasını.

"Korkmayacağını biliyorum. Sanırım bu yüzden sana söylemek istiyorum." Derin bir nefes aldım ve sadece söyledim. "Ben Shane." Tepkisini bekleyerek ona baktım.

"Ve?" Madeleine bana sakince baktı ve şarabından bir yudum aldı. "Özür dilerim, bu kadar mıydı? Daha fazlasının olacağını sanıyordum."

"Shane," diye vurguladım. "Shane Madrigal. Annemle, yani kız kardeşinle evlenen Jacob Ellis'in oğlu. İşte o Shane."

"Evet. Anlıyorum."

"Ancak..."

"Jolie, eğer iki yetişkinin özel olarak rızasıyla ne yaptıklarını yargılayacağımı düşünüyorsan, çok

yanılıyorsun."

Tuttuğumu fark etmediğim nefesimi bıraktım. "Tamam. Belki bunu söylememe gerek yok... ama lütfen bundan kimseye bahsetme."

"Elbette yapmam. Shane'le veya başka herhangi bir adamla olan ilişkin, senden başka kimseyi ilgilendirmez."

"Gerçekten mi? Düşünle bile mi...?"

"İkiniz de yetişkinsiniz Jolie. Shane ile ilişkiniz Margot veya Jacob'a bağlı değil. Ve şu Dominant meselesi... Ben de bir Dominant olarak, bu konuda konuşmanız için güvenli bir yer sunabilirsem, yapabileceğim en iyi şeylerden biri bu olur."

"Ama... en son seninle onun hakkında konuştuğumda ona pislik demiştim. Ondan nefret ettiğimi söylemiştim. Şaşırmadın mı?"

"Canım. 'Nefretin' nasıl arzuya dönüştüğüne dair bir açıklamaya ihtiyacım yok. Çok çekici. Anladım. Hadi devam edelim."

"Ah. Doğru. Şey... yani, görünüşe göre sadece bir Dom değilmiş. Görünüşe göre Bliss'te de üyeliği varmış. Aslında onu orada da takip ettim."

Madeleine buna şaşıracak hafifçe güldü. "Onu takip mi ettin?"

Derin bir iç çektim. "Çite tırmandım, güvenlik tarafından yakalandım ve mülkten çıkarıldım. Bu arada, orada sıkı güvenlik var."

"Aman Tanrım." En azından eğleniyor gibiydi. "Ve senin iyi vakit geçirme anlayışın bu muydu?"

"Bunun birinin fikri olduğunu bilmiyordum. Yani, insanların bunu yaptığını tam olarak bilmiyordum. Yani, bu... ölçekte değil."

"Anlıyorum. Demek ki yenisin."

"Böyle de diyebilirsin."

"Bir bakire diyebiliriz. En azından sahnede."

"Bunu da söyleyebilirsin."

"Ve Shane... senin bekaretini mi aldı?"

"Öyle değildi," dedim hemen. Nedenini bilmiyordum. Ses tonu o kadar... ima ediciydi ki. Çok bilgiliydi. Belki de Shane'in beni avladığını, benden faydalandığını düşünmesini istemiyordum.

"İster misin?" diye sordu bana.

"Ne?"

"'Öyle değildi' dedin. Ama öyle olmasını istiyor musun?" Sesi yine imalı ve bilgiçti. "Onun sana karşı baskın olmasını mı istiyorsun?"

"Ah," dedim. "Şey... Evet. Ben de bir nevi... rica ettim."

"Eh, bu biraz cesaret ister. Bunu istemek. Ve bana itiraf etmek."

Cesaret mi, emin değildim. Bu gece buraya geldiğimde ona Shane'den bahsetmeyi planlamıyordum. Ama Madeleine bir şekilde her şeyin yolunda olduğunu hissettirdi.

"Onu biliyor muydun?" diye sordum.

"Onu bir keresinde Bliss'teki bir partide görmüştüm. Bunu sana söylememeliyim. Üyelik özeldir. Ama madem biliyorsun..."

"Ve... sana Dom olduğunu mu söyledi?"

"Gerek yoktu. Orada ne yaptığını biliyordum."

Ee... çok cezbediciydi. Neredeyse ağzım sulanacaktı. "Ne yapıyordun?"

"Bir denizaltıyla oradaydı."

Merak ve rahatsızlık arasında kalmış bir şekilde yutkundum. "Nereden bildin?"

"Çünkü onları birlikte gördüğümde diz çökmüştü. Adam ise ayakta idi."

"Onlar mıydı...?"

"Çıplak mı?" diye sordu. "Seks mi yapıyorsun? Hayır. Her efendi/köle karşılaşması seks içermez."

Bu, Shane'in bana anlattığıyla örtüşüyordu. Lamborghini kadın hakkında. Onunla seks yapmadığını söylemişti. Şimdi, buna inanmaya daha meyilliydim.

"Bilmiyorum..." dedim ona. "Yani, bu konu benim için oldukça yeni. Shane benim... itaatkar olduğumu söylüyor." Yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum.

"Peki sen ne diyorsun?"

"Diyorum ki... bana hükmettiğinde kendimi iyi hissediyordum." Tanrım, bunu itiraf etmek rahatsız ediciydi. Madeleine için bile.

"Bundan utanıyor musun?" Dudakları hafifçe kıvrıldı. "Kötü anlamda mı?"

"Hayır. Sadece eski ofisimde teyzemle bu konuları tartışmak biraz gerçeküstü. Hatta gelmiş geçmiş en havalı teyze bile."

Madeleine hafifçe gülümsedi. "Konuşacak birinin olması daha iyi değil mi?" Kaşını kaldırdı. "Sana hükmetmek isteyen adamdan başka biri mi?"

"İyi bir nokta." Şarabımı biraz daha yudumladım. Ona baktım, zihnim aynı anda birçok yöne doğru koşuyordu. Sonra pat diye, "Her şeyi bilmek istiyorum," dedim.

Tekrar hafifçe güldü. "Anlıyorum. Ama tatlım, bu yıllar alır. Bu hayata çok genç yaşta geldim ve şu anda senin iyiliğin için her şeyi tekrar yaşamaya vaktim yok. Uzun bir gündü. Gerçekten bilmek istediğin şeyi sor bana."

Bunu düşündüm.

Shane dün bana "cinsel tercihlerinden" ve seks kulübünden bahsettiğinden beri, aklımdan geçen tek şey buydu. Hepsini çok merak ediyordum. Onu başka kadınlarla düşünmek beni rahatsız ediyor muydu? Bir Lamborghini kadını gibi? Dikkatini onlara odaklaması, tıpkı birlikte olduğumuzda bana olduğu gibi... Onlara da benim hissettiğim her şeyi hissettirmesi gibi miydi?

Evet. Beni rahatsız etti.

Kıskanç bile.

Ama bundan da öte... daha fazlasını bilmek istememe neden oldu. Çok, çok daha fazlasını.

"Sanırım... Sadece bunun normal olduğunu bilmek istiyorum. Shane, benim bu halimin o kadar da sıra dışı

olmadığını söyledi. Kadın itaatkar olmak."

"Öyle değil. Birçok kadın cinsel olarak itaatkâr. Ve bu kadınların çoğu doğal eğilimlerini daha da ileriye taşımaya meraklı."

"Peki bunu nasıl yaparız?"

"Güzel soru. Yetenekli bir partnere ihtiyacın var, ama ondan da öte, güvenebileceğin bir partnere. İtaatkâr olmak çok savunmasız bir şey olabilir. Hatta baskın bir erkek partneri olan itaatkâr bir kadın için daha da savunmasız olduğunu düşünüyorum. Baskın bir erkeğin itaatkâr bir kadın bulması zor değil. Zor olan, zevkine uygun birini bulmak. Ve eğer itaatkâr bir kadınsan, zor olan harika bir egemen bulmak."

"Shane tam da buna benzer bir şey söyledi."

"Eh, haklı. Bu gece itaatkar rolü oynamaya istekli olabilecek birçok kadın olduğu gibi, kontrolü ele almaya istekli birçok erkek de var. Ama kaç tanesi sana zarar vermeden seni idare edebilir?" Teyzem bu konu hakkında konuşmaya başladığından beri ilk kez, bu kadar açık, bu kadar hafif bir şekilde, bana karşı endişesini hissedebiliyordum. Korumacılığı artıyordu. "Kaç tanesine güvenip de bu kadar savunmasız olabilirsin?" diye sordu ciddi bir şekilde. "Kendini Dominant olarak tanıtan ama bir kadına hükmetmekle onu istismar etmek arasındaki farkı bilmeyen bir sapıkla kötü bir durumda kalan kadınlarla konuştum. Bu, sandığınızdan daha sık oluyor."

"Yani... itaatkar kadınlar kulübe, Bliss'e geliyorlar, çünkü Dominantlar güvenlik kontrolünden geçiyor ve güvende mi?"

"Temelde evet. Keyifli bir karşılaşmanın lüksü için para ödemeye razı zengin bir kadınsan, neden olmasın? Ödediğinin karşılığını alacağını bilirsin. Güvende olursun ve zamanını boşa harcamazsın. Zengin kadınlar zamanlarının boşa harcanmasından hoşlanmazlar." O kadınlardan biri gibi konuşuyordu ve öyle olduğunu biliyordum.

"Yani zengin köleler, Shane gibi efendilerle, ya da... seninle tanışmaları için Bliss'e para mı ödüyorlar?"

"Evet. Eğer müsait olursak."

"Peki ne zaman müsait olursun?"

Kaşını kaldırdı. "Ne zaman istersek. Sonuçta biz baskınız. Kararları biz vermeyi severiz." Sonra sinsi bir gülümsemeyle gülümsedi ve teyzemin hayatının o özel kısmındaki Domme'yi gördüğümünden oldukça emindim.

"Shane tıpkı senin gibi anlattı," dedim. "Sanırım ben de senden duymak istiyordum. Çünkü sana güveniyorum. Bliss'te tanıştığı bir kadının ona bir Lamborghini verdiğinden bahsetmişti. Hani şu düğün gecesi annemin garaj yolundaki sarı olan?"

"Evet. Onu gördüm. Ve birlikte geldiği kadını."

Evet. Onu ben de gördüm. Bir nevi. Saçları yüzünün üstünde, vücudunun çoğu açıkta... Görüntü beynime kalıcı olarak kazınmıştı, gözlerimi kapattığımda karanlıkta bekliyordu, sarı araba alev gibi karanlığa gömüldü.

"Onun itaatkar olduğunu söyledi. Arabayı geri verdiğini söyledi. Ve onunla yatmadığını iddia ediyor."

"Geri vermesine şaşırmadım," dedi Madeleine. "Sanırım bir kadın köle için alışılmadık bir hareket." Bunu düşünüyor gibiydi. "Onu kazanmak için çok uğraştığı için ona böyle bir hediye almış olabilir."

"Onu ikna edebilir misin?"

"Evet. Anlaşılan onu sahiplenmesini umuyormuş. Yani, sadece onun efendisi olmasını."

İddia?

Öf. Bundan hoşlanmadım. Onun gibi kadınların olması, itaatkarlık konusunda bu kadar rahat olmaları, hatta bu konuda bu kadar deneyimli olmaları; onu ve onlara verebileceklerini bu kadar çok isteyen kadınlar.

Sadece.

"Lamborghini'li kadın için endişeleniyorsun, öyle mi?" diye sordu Madeleine nazikçe. "Çünkü endişelenmezdim. Arabayı geri verse bile."

"Sanırım... Bana anlattığı her şeyin doğru olup olmadığını bilmek istiyorum. Ve bu muhtemelen cevaplayabileceğin bir soru değil."

"Ona güvenmekte zorluk çekiyorsun."

"Evet."

"Neden?"

"Bilmiyorum." Dört yıl önce, o geceyi ona anlatmaya kendimi ikna edemedim. Kısmen hâlâ utanç verici hissettirdiği için. Kısmen de... belki de Shane'den nefret etmesini istemediğim için.

Aman Tanrım. Ona karşı korumacı bir his var içimde.

Bu iyi değil.

"İçgüdülerine kulak ver Jolie," dedi teyzem. "Kendine güven. Eğer bir şey ters giderse, istediğin zaman uzaklaşma hakkın var. Onunla sınırlar hakkında konuştun mu? Katı sınırların hakkında? Ve bir güvenlik kelimesi kullanmak hakkında?"

"Hayır. Bunu konuşmadık."

"Pekala. Yapman gerek. En kısa sürede."

Kahretsin. Muhtemelen haklıydı.

"Tamam," diye söz verdim ona. "Yapacağım."

Gerçekten buna hazır mıydım?

Shane ile kesin sınırlar koymak ve güvenli bir kelime kullanmaktan bahsetmek bana fazla gelmiyordu, beni korkutmuyordu ya da başka bir şey değildi. Tam tersi.

Beni tahrik ediyordu.

"Güzel. Şimdi. Şu düğün tasarımı konuşalım mı?" Madeleine şarabını kenara koydu. "Bu gece bir randevum var ve yakışıklı arkadaşıma geç kalmak istemiyorum. Zavalıcık. Onu beklettiğimde çok endişeleniyor."

Ses tonundan kesinlikle onu bekleteceğini anlıyordum.

Annemin düğün defterine ilıştirdiğim sayfaları çevirmeye başladığında ona bakakaldım. Tüm bu sapkınlıkları benim için bir şekilde normalleştiren harika teyzem.

Ve ben onun gözünde nasıl görüldüğümü merak ediyordum, deneyimli bir Domme.

Shane'in bana itaatkar dediğini söylediğimde pek şaşırmadı.

O da bana baktığında gördü mü acaba?

"İyi misin Jolie?" diye sordu bana hafifçe.

"Ben... Ben daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım," diye kekeledim. "Hatta... bilirsin işte... sapkınlıklarım olduğunu bile bilmiyordum. Shane sadece... bilmiyorum... içimdekileri ortaya çıkarıyor falan."

"Şey, canım," dedi rahatlıkla, "belki de o senin sapkınlığındır."

Bölüm Yirminci

Jolie

Danica'nın en yakın arkadaşı Taylor, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle özel iskeleden bana doğru yürürken, "Sex Island'a hoş geldin!" diye seslendi. Üzerinde flanel bir gömlek ve UGG'larla kot pantolon vardı.

Geceleri serindi, şehirden daha serindi ve rahat eşofmanlar giymiştim. Kaliforniya'da özlediğim tek şey sıcak gecelerdi.

"Hey!" diye selamladım tekneden dikkatlice inerken. "Seni görmek ne güzel!"

Taylor beni kucaklayarak neredeyse ayaklarımı yerden kesti. "Sen de!" Beni bıraktığında, iskeledeki bir karton kutu yığınının arasından, üzerinde kırmızı harflerle "Günahkarın Seçimi" yazan bir kutu aldığını gördüm. "Tam zamanında geldin. Bu parti hediyelerini ATV'ye yüklememe yardım edebilirsin."

"Parti hediyeleri mi?"

"Seks oyuncakları."

Ben de ATV'nin arkasındaki küçük iskelenin sonunda park edilmiş römorka seks oyuncakları dolu kutuları yüklemesine yardımcı oldum.

Hayatım her geçen saat daha da garipleşiyordu.

"Seks Adası mı?" diye sordum. Son duyduğumda adı Isabella Adası'ydı. Vancouver şehir merkezinden kısa bir tekne yolculuğuyla ulaşılabilen bu küçük ada, Danica'nın kocalarıyla, hepsi turnede olmadıklarında çoğunlukla burada yaşadığı yerdı. Ashley'nin en iyi arkadaşı, bir diğer rock yıldızı Dylan da burada yaşıyordu.

"Ah, burada her şey seks," dedi Taylor neşeyle. Çoktan içtiğinden oldukça emindim. Oldukça geç kalmıştım. Güneş batmaya başlıyordu.

"Hadi hanımlar, gidelim. Emmem gereken bir penisim var." Danica'nın kocası Ashley, ağaçların arasındaki patikadan aşağı indi.

"Ne demek istediğimi anlıyor musun?" dedi Taylor, ama ona bir bakış attı. "Ash, lütfen biraz terbiyeli olur musun? Jolie burada. Onu şimdilik Kaliforniya'ya geri götürmemize gerek yok."

"Hey. Naber, Jolie." Ashley bana sarıldı ve kutuları kendisi yüklemeye başladı.

"Bunun sadece kızlara özel olduğunu sanıyordum," diye yakındım, beni tekneden alıp şimdi iskeleye bağlayan Ashley'nin koruması Haz'a bir bakış atarak. Burada büyük ve gizli bir cinsel uyanışın ortasındaydım. Etrafta meraklı erkekler varken kızlarıma nasıl rahatça seks sorabilirdim ki?

"Öyle," diye temin etti Taylor. "Dylan'da adamlar erkek işi yapıyor. Ama bir sürü kutum var, bu yüzden Ash'ten ATV'yi sürmesini istedim."

"Taylor her seferinde onu bir ağaca çarpıyor," diye açıkladı Ashley, karavana bir kutu kaldırırken. "Aman Tanrım. Dört kadına kaç tane yapay penis lazım?" Açık kutuyu karıştırmaya başlayınca Taylor elini savurdu.

"Çık oradan. Karına bol bol verecek, merak etme."

"Neden bütün bu seks oyuncaklarına ihtiyacımız var?" diye sordum.

"Ah, Talia'nın bir arkadaşı bizim için seks oyuncağı partilerinden birini düzenlemiş," diye açıkladı Taylor. "Bu

geceki partimiz için ta buraya kadar gelmesini beklemek yerine, hisselerinin bir kısmını satın aldım."

"Cömert," dedim kutulardan birini kendim karıştırırken. Sadece dört kadından oluşan bir "parti" için gerçekten inanılmaz miktarda seks oyuncağı vardı.

Ashley, Taylor'ın coşkusunu açıklamak için "Pek dışarı çıkmıyor," dedi.

"Hey!" dedi Taylor. "Hamilelik geçiriyorsun, sonra bebeğin oluyor, emziriyorsun, tüm bunları yaparken rock yıldızı kocanın kariyerini yönetiyor ve dünyanın dört bir yanını dolaşıyorsun. Bak, arkadaşlarınla çılgın geceler geçirmek için ne kadar boş zamanın ve enerjin var."

Ashley ona ciddi bir bakış attı. "Bunu sevgiyle söylüyorum. Sürtünmen gerek. Cary'e haber ver."

Taylor gözlerini devirdi. "Çok fazla sürülüyorum, teşekkürler," diye mırıldandı ve gerçekten de öyle olduğundan emindim. Kocasını Cary, bir diğer rock yıldızı ve Ashley ile Matt'in grubunun üyesiydi, sigara içiyordu ve Taylor'la birlikte çok tatlı görünüyorlardı. "Erkekler," dedi bana. "Daha fazla penis her şeyin çaresi."

"Gerçekten öyle," dedi Ashley ciddi bir tavırla. "Hadi bakalım." ATV'ye binmişti bile ve kığımızı yere yatırmamız için başparmağını salladı. "Haz, Dylan'ın evinde buluşalım."

"Evet," dedi Haz, bir kasa birayı patikada yukarı taşıırken.

"Ve Matt'i sarhoş etmeye başla!" diye seslendi Ashley arkasından. "Zor bir gün geçirdi."

"Ah, Matt bu gece bir şeyler alacak," dedi Taylor ve ben kıkırdadım. Elimi tutup ATV'nin arkasına binmeme yardım etti. "Ya sen Jolie? Sabanla ilgili bir çalışma var mı?" Kaşlarını bana doğru salladı. Kızlar çoktan içkiye dalmışlardı bile.

"Şey, belki buna da değiniriz." Ashley'e baktım. "Sonra."

"Dur bir dakika," diye emretti ve irkilerek belinden tutup parmaklarımı sert karın kaslarına geçirdi. "Hey. Bir kulp var, Jolie."

Aşağı baktım. Gerçekten de bir kulp, kocaman bir çubuk vardı ve Taylor onu tutuyordu. "Ah." Tuttum ve gözlerine baktım.

Taylor güldü ve ormanın içine doğru patikaya doğru yürümeye başladık.

"Burası çok hoşuma gidiyor," diye coşkuyla söyledim. "Taşınabilir miyim?"

Danica, Ashley ve Matt'e ait devasa sedir kulübe tarzı evin ortasında duruyordum. Ashley'nin adadaki bekar evinin (ki hâlâ onlara aitti) üçü ve davet etmek istedikleri diğer misafirler için yeterince büyük olmadığına karar verdikleri için inşa ettirmişlerdi.

Teyze Madeleine ve ekibi tasarlamıştı ve Danica, Dani, Taylor ve bana ilk resmi turumuzu düzenlemişti. Şimdiye kadar kimse evi tamamen döşenmiş ve dekore edilmiş halde görmemişti.

Güzel, rahat, biraz ormanlık, biraz gösterişli ve Danica ile kocaları için mükemmeldi. Ortamın havasını ve tüm eşyalarının birbirine karışmış halini çok sevdim. Danica'nın tasarım ve moda dergileri, Ashley'nin gitarları ve Matt'in bas gitarları. Duvarlardaki sanat eserleri. Seyahat fotoğrafları. Aile fotoğrafları.

Danica'ya ait oje dolu küçük bir sepetle birlikte kanepeye atılmış, adamlardan birine ait bir AC/DC tişörtü.

"Şey," diye yanıtladı Danica, en sevdiği içki olan Strongbow elma şarabını açıp bana bir bardağa doldururken, "bunun gerçekleşmesi için San Diego'dan taşınman gerekir. Bu yüzden evet diyeceğim." İçkimi bana uzattı ve kendi içkisini havaya kaldırdı, böylece ikisini birbirine vurabilirdik. "Geri taşınırsan, bu eve taşınabilirsin."

"Ciddi ciddi düşüneceğim" diye şaka yaptım.

"Ama..." diye düşünceli bir şekilde ekledi, "Ash'in çıplak dolaşmasına katlanmak zorunda kalacaksın."

"Bunu mu yapıyor?"

"Her zaman."

Taylor, birasının üzerinden bana kocaman gözlerle baktı ve bu fenomene bizzat şahit olduğunu söyledi. Ashley çok güzeldi, ama bunu görmeme gerek yoktu. Danica uzun zaman önce piercing taktığını ağzından kaçırmıştı ve ben de bunu görsem kesinlikle ona bakardım.

"Bu gece geri dönecekler mi?" diye sordum.

"Hayır. Sabaha kadar Dylan'da kalmalarına yemin ettirdim."

Güzel. Şu anda evde sadece dört kız vardı ve bu bana çok uygundu. Danica bugün bana mesaj atıp yeni evde kız kıza bir gece geçirmek istediğini söylediğinde, hemen kabul ettim. Zaten annemin evinden bir geceliğine uzaklaşmanın bir zararı olmazdı. Bugün bütün gün etrafta dolaşıp düğünle ilgili sorularıyla beni rahatsız etmişti.

Yeni çiçekleri onaylamış mıydım? Mekanla revize edilmiş masa düzenlemesi hakkında görüşmüş müydüm?

Mikro yönetimi kontrolden çıkıyordu. Sadece heyecanlı olduğunu bildiğim için görmezden gelmeye çalışıyordum. Ama biraz nefes almak bana iyi gelecekti.

Bir de dün gece Madeleine'le, bir gün önce de Shane'le konuştuğum her şeye kafayı takmak çok zordu; annem her on dakikada bir beni bölüyordu. Sanki düğün detaylarıyla yiyip içip uyumamı bekliyordu.

Cumartesi gecesiydi. Kızlarımla harika bir geceye ihtiyacım vardı.

Yani, Shane ile bir gece geçirmek isterdim ama dün ve bugün bütün gün telefonumu binlerce kez kontrol etmeme rağmen, ne yazık ki babamdan bir mesaj yoktu.

Onu en son havuz evinde görmüştüm, bana oral seks yapmamın "ödülü" olarak ağzıyla boşalmamı sağlamıştı - en azından rekor kırarak sekiz kez; bir noktada sayma yeteneği biraz bulanıklaştı.

Ve o zamandan beri...hiçbir şey.

Tek kelime yok.

Kızlara sanki kirli düşüncelerimi okuyabiliyorlarmış gibi baktım. Ama hâlâ Danica'nın adamlarından bahsediyorlardı.

"Sence gerçekten uslu duracaklar mı?" diye sordu Dani.

Kızların gecesine baskın yapmak Ashley'nin tarzıydı.

"Video oyunları, Netflix ve jakuzileri var," dedi Danica, "ayrıca bira dolu bir buzdolabı da var. İyi olacaklar."

"Ayrıca. Ashley'nin Matthew için özel bir şey planladığından oldukça eminim," dedi Taylor masumca. "Penislerle ilgili."

"Kimin penisleri?" diye sırttı Dani.

"Elbette kendi çocukları," dedi Taylor. "Bunu sana söylemek bana hiç tuhaf gelmeyecek Danica, ama kocaların birbirlerine çok tatlı bir şekilde aşık."

Danica kulaklarına kadar gülümsüyordu. "Öyleler, değil mi?"

Taylor, tüm Günahkarın Seçimi kutularının içindekilerini yemek odası masasındaki bir yığına dökmüştü ve kızların kutuya inip içindekilere bakmalarını izledim. Yanlarına gitmek için yanlarına gittiğimde, her birimiz için eşyaları yığınlara ayırmaya başlamışlardı.

"Onlar senin Jolie," dedi Taylor. "Adil payını aldığından emin olmak istiyorsun. Dani kapkaççılıyor."

"Al," dedi Danica. "Bunları al." Birkaç yapay penisi yığınının üzerine boşalttı.

Kızlar daha fazla oyuncak atarken, giderek büyüyen yığına bakakaldım. Vibratörler, muhtemelen anal tıkaçlar ve hayatımda hiç görmediğim şeyler. Paketleri merakla okuyarak içlerini karıştırmaya başladım.

"Bunu da al," dedi Dani ve yığınının üzerine çift taraflı pembe bir yapay penis fırlattı.

"Hayır, asla." Onu yığının üzerine geri fırlattım.

"Neden olmasın?" diye sordu.

Başımı iki yana sallayıp, hepsi eşyalarımı yığınımın fırlatırken güldüm. "Bir lastik penis alacağım beyler. Bir

tane. Bunu eve götürmem gerektiğini biliyor musunuz? ABD Gümrüklerinden geçmem gerek. Bu adamların hiç mizah anlayışı yok ve üniformalarıyla da çok korkutucular. Sınırı bir bavul dolusu penisle uçarak geçemem."

Kızlar nedense bunu çok komik buldular. Çünkü alkol. Danica ve Taylor, akıllarına gelen her görüntüye neredeyse ağlıyorlardı.

"Sizin daha fazla içmeniz gerektiği ortada," dedim kuru bir sesle ve ikisi de gidip birer içki daha aldılar.

"Daha fazla penise nasıl ihtiyacın olabilir ki?" diye sordu Dani, Danica'nın yığınını karıştırırken. "Evde yeterince yok mu? Çok şımarıksın."

Danica sırttı. "Hey, belki de benim adamlarımın da daha fazla pipe ihtiyacı vardır."

"Bunu duymaya gerçekten ihtiyacım yoktu," dedi Taylor ama sırıtiyordu.

"Evet," dedi Dani. "Lütfen. Bana tüm o sapık saçmalıklarını anlat. Cary'yi duymak istiyorum." Taylor'a bir bakış attı. "Artık hiç dışarı çıkmıyorsun."

Taylor diplomatik bir tavırla, "Kocamın yatak odasındaki tercihleri hakkında size konuşacak kadar ona saygım yok." dedi.

"Defol git. Ne kadar sapık olduğunu zaten söyledin," dedi Dani. "Seni bastırmayı, boğazını sıkmayı, kışına şaplak atmayı ve sana emirler yağdırmayı seviyor. Seni en son sarhoş gördüğümde, seni becerirken ona "Büyük Patron Baba" demeye başladığını ağzından kaçırdın."

Aman Tanrım. Aklımda o kadar çok soru vardı ki. Dudaklarımı ısıyor, hepsini birden söylememeye çalışıyordum.

Taylor, Dani'ye sadece gözlerini devirdi, ama hafifçe kızardı.

"Sapkın olmak eğlencelidir," dedi Danica rahatlıkla. "Yatak odasında yaratıcı oyunlar oynamak, ilişkinizde yakın kalmanın en iyi yollarından biridir."

Şaşkınlıkla ona baktım. Normalde seks hayatı hakkında bu kadar açık konuşmazdı. Ashley ve Matt'in mahremiyetine önem verirdi, çünkü ünlüydüler. Ve biseksüellerdi. Ve herkesin ikisiyle olan ilişkisini onaylamadığını biliyordu.

Özellikle ikiz kardeşinin önünde bu kadar açık sözlü olmazdı.

Ama belki de kız kardeşlik ilişkileri evrim geçirmişti? Olgunlaşmıştı. Yumuşamıştı. Değişmişti, tıpkı benim taşındığımda değişen diğer birçok şey gibi.

Birdenbire bu kadar çok şeyi kaçırdığım için biraz depresif hissettim. Kızlar gecesi ve birlikte büyümek.

"Yaratıcı oyun mu?" diye sordum, biraz daha açıklamasını umarak. "Ne demek istiyorsun?"

"Seks, Jolie," dedi Danica açıkça. "Seks demek istiyorum. Ciddi bir ilişkiniz varsa, zamanla... Bir düşünün. Partnerinize veya partnerlerinize yalnızca onlara sadık kalacağınıza söz veriyorsunuz. Onlar da size aynı şeyi vaat ettiler. Yani artık tüm cinsel arzularını dışarı vurmanın tek yolu sizsiniz ve tam tersi de geçerli. Ve bazı insanların... diğerlerinden daha geniş bir yelpazesi var."

"Çok güzel bir ifade şekli," dedi Taylor düşünceli bir şekilde.

"Peki, samimi ilişkinizi nasıl sıkı tutarsınız, bayatlamadan?" diye sordu Danica.

"Şey..." Benden böyle bir cevap mı bekliyordu? Dani'nin erkek arkadaşları pek yoktu ama o bile ilişkiler konusunda benden daha deneyimliydi.

"Erkek arkadaşının istediği her türlü sapık şeyi mi deniyorsun?" diye şakayla karışık söze karıştı Taylor.

"Sanırım evet," dedi Danica. "Ama daha da önemlisi, o özel gerçeği önemsiyor ve saygı duyuyorsunuz: Birlikte yaptığınız şeyi yapabilecek tek kişi sizsiniz. Sizsiniz. Öyleyse, harika kılın. Güvenli kılın. Rahat kılın. Eğlenceli kılın. Ve her şeyden önemlisi... birlikte nasıl olmasını

istiyorsanız öyle yapın. Ve başkalarının ne düşündüğünü umursamayın."

"Elbette. O zaman," dedi Dani. "Ayrıca, yanlamasına sık. Erkeklerin düzenli olarak sikilmeye ihtiyacı var. Bir ilişkin var ve düzenli olarak sikişmiyor musun? Onu kaybedersin."

"Çok sert," dedi Taylor.

"Ama doğru," diye yanıtladı Dani. "Ve eğer sapık şeylerden hoşlanıyorsa... sapık şeyler yapmaya hazır olsan iyi olur. Ya da yürümeye." Bana şüpheyle bakıyordu.

Yüzümde tuhaf bir ifade mi vardı acaba? Gerçekten burada normal nefes almaya ve soru yağmuruna tutmamaya çalışıyordum. İlgilenmiş gibi görünmeye çalışıyordum.

Şu an rahat görünmüyor muydum?

İçeceğimi yudumlayıp Danica'ya baktım. Omuz silkti.

"Bu adil," dedi Danica. "Birinin senin için olmadığı gibi olmasını bekleyemezsin. Eğer sapık değilsen, sırf başkası için sapık olma, değil mi? Ama ayrıca... bunu senin için değiştirecek birini de bekleme."

İlginç. Danica'nın seks ve sapkınlık hakkında bu kadar rahat, bu kadar... rahat bir şekilde konuşmasını duymak inanılmaz derecede ilginçti.

Acaba onun ne kadar tuhaf biri olduğunu fark etmemiş miydim?

Nedense, konu kinky seks ve benzeri şeyler olduğunda Danica'nın sağduyulu biri olacağını düşünmüştüm. Ama şimdi kendime şunu sordum... Neden? İki biseksüel rock yıldızıyla üçlü bir ilişki yaşıyordu.

"Peki... kocalarınızla ne kadar sapıkça şeyler yaşadınız?" diye sordum, olabildiğince rahat bir tavırla.

"Sanırım kinky'i tanımlaman gerek," diye önerdi Taylor.

"Evet," dedi Danica düşünceli bir şekilde, "yani aynı anda iki erkekten almaktan daha mı sapıkça?"

Kuzenime bakakaldım. Onun ağzından daha önce hiç böyle sözler duymamıştım. Ve zihnimde canlanan o görüntü...

Her şeyi anladım. Yani, iki erkekle birlikte olduğunu ve hepsinin birbirleriyle yattığını biliyordum.

Ama daha önce hiç onun ağzından böyle bir şey duymamıştım.

"Sanırım bu sorularımı yanıtlıyor," dedim. Şu anda çok mutlu olduğumu biliyordum.

"Ah, tatlım," dedi Danica, "önemli bir şey değil. Onu da benden alıyorlar." Bu sulu ifadeyi vurgulamak için yapay penislerden birini kaldırdı. Oldukça büyük bir tane.

Taylor'ın gözleri benimkilerle buluştu ve kocaman açıldı. Sonra homurdandı ve Strongbow burnuna girerken hafifçe öksürmeye başladı. "Aman Tanrım, bunu kaçırmışım. Daha fazla kız gecesine ihtiyacımız var. Oğluma bayılıyorum ama annesi olmanın beni bu tür sohbetleri özleyecek kadar ele geçirmesine izin veremem."

Evet. Ben de. San Diego'da yaşarken bu kadar uzun zamandır böyle sohbetleri kaçırdığıma inanamıyordum.

Yine de, Danica bu gece bu kadar çok içmeseydi, bunların hiçbirinin ağzından çıkmayacağından oldukça emindim. Dani de aynı fikirde olmalı ki, hemen kız kardeşine bir elma şarabı daha uzattı.

Belki de safça davranmıştım. Ama Danica, iki buçuk yıl önce bana Ashley ile evliliklerine başka bir adam getirdiklerini ve ona yüzük taktıklarını, artık Matt'i kocaları olarak gördüklerini söyledikten sonra bile, Danica'yı sapıkça bulmamıştım. Madeleine hakkında duyduğum fısıltılar dışında, ailemdeki hiçbir kadını sapıkça bulmamıştım.

Ama şimdi... Annem ve onun ateşli dağ adamı kitabı geldi aklıma. Ve Jacob'ın yatak odasında ne kadar "tutkulu" olduğunu söylemesi.

Ve Mireille Teyze'nin o barmenin göğüs dekoltesindeki hortumu bir şampiyon gibi emmesine nasıl izin verdiğini.

Ve Marie Teyze'nin hippie kampında o şamanı veya her neyse onu parçalamaktan ne kadar da rahat bir şekilde bahsettiğini.

Ve birdenbire, belki de sapık olmanın veya seks konusunda açık fikirli olmanın normal olduğu aklıma geldi. Ve aslında ailemdeki en az sapık kadın ben olabilirdim.

"Sanırım bir içkiye daha ihtiyacım var," dedim kimseye seslenmeden.

Taylor sevinçle bir tane daha uzattı bana.

"Her şey yolunda, Jolie," dedi sarhoş Danica. "Tek yapman gereken tek boynuzlu atını tanımak. O zaman... her şey yoluna girecek."

Evet. Belki de bu konuda haklıydı.

Aslında hem onun hem de Taylor'ın başına gelenler böyleydi.

Belki bir gün Dani'nin başına da gelir.

Ya da ben.

Peki ya Shane benim tek boynuzlu atım olsaydı?

O içime sinerken kendimi içkime gömdüm. Çok iyi olabilirdi.

Çünkü eğer yaptığımız şey tek boynuzlu at seksinden ibaret değilse, ne olduğunu bilmiyordum.

Ama Shane'in tek boynuzlu atım olabileceği düşüncesi... Biraz moral bozucuydu. Çünkü belli ki mutlu bir son yoktu. Onunla birlikte olmayacaktım. O, üvey kardeşim olacaktı. İki farklı ülkede yaşıyorduk. Seks dışında uyumsuzduk. Ortak hiçbir noktamız yoktu.

Peki ya Danica'nın aksine, sadece bir tane tek boynuzlu atım olsaydı?

Hayatımda ilk defa kendime şunu sordum: Ya tek boynuzlu atımla karşılaşsaydım ve o da kaçıp gitseydi?

Kızlar seks oyuncaklarını karıştırıp paylaşıırken, ben de telefonumu kontrol etmek için sıvıştım. Çantamda şingirdadığını duyduğumu sandım. Ve gerçekten de bir mesaj gelmişti.

Ondan.

Baba: Gel buraya.

Telefonumda "Baba" kelimesini görünce, elimi bacaklarımın arasına uzattım. Bir anda tüm vücudumun sırttığını hissettim.

Beni görmek istiyordu.

Ben: Yapamam. Sex Island'dayım ve teknem yok.

Kızların tatlılarını yudumlarken gizlice bir fotoğrafını çekip ona gönderdim. Sonra alkolü dengelemek için kendime bir bardak su almaya gittim ve bunu yapana kadar cevap vermişti.

Baba: Gerçekten ıslak görünüyor. Ne zaman karaya döneceksin?

Birisi bana bakarsa diye çok fazla sırtmamaya çalıştım.

Ben: Yarın. Pijama partisi var.

Baba: Daha fazla fotoğraf g nder.

Ben: Keşke.

Baba: Yarın ak am benim evimde pijama partisi yapmaya ne dersin?

Aman Tanrım.

Kızlardan aptalca sırttışımı gizlemeye ve serinlemeye çalışarak biraz su içtim.

Benim onunla geceyi geçirmemi mi istiyordu?

Ben: Sanırım bu pijama partisinde pijama giymek isteğe bağlı?

Baba: Çok az uyuyacağız. Ama endişelenme...

Yazarken üç nokta belirdi ve ben ateş bastı. Kızlara baktım ama tüylü kelepçelerin üstünden gülüyor, anahtarı kilide sokmaya çalışıyorlardı.

Yeni bir mesaj bulmak için aşağı baktım.

Baba: Baban sana iyi bakacak.

Yirmi Birinci Bölüm

Jolie

Ertesi sabah uyandığımda duyduğum metin hava gibiydi.

Baba: Bu gece seni görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum.

Tekrar tekrar ona bakıyordum, sanki bakmasam doğru düzgün nefes alamayacakmışım gibi. Bana verdiği bu değerli şey olmadan hayatta kalamazdım. Ne kadar ihtiyacım olduğunu bile bilmediğim bir şeydi ve şimdi ona sahip olduğuma göre, artık onsuz yaşayamazdım.

Arzu.

Beni görme arzusu. Bana dokunma arzusu.

Bu bir saplantı mıydı? Çünkü eğer Alyssa daha önce ona takıntılı olduğumu düşündüyse...

Annemin evine mutfakta ve yerde beni becermek için geldiğinden ve ertesi gün bana Dom olduğunu söylediğinden beri Alyssa'ya hiçbir şey söylememiştim. Bana zarar vermemem konusunda uyarmıştı ve bildiği kadarıyla, o uyarıyı yaptığından beri onu görmemişim. Şu anda neler olduğunu ona anlatmamın hiçbir yolu yoktu.

O metne bakmaktan kendimi nasıl alamıyordum, sanki saf oksijen dolu birer shot gibi gizlice çekiyordum.

Ona baba meselesini anlatamadım.

Ya da Dom olayı.

Nedenini bilmiyordum. Sanki... özel hissettiriyordu. Sadece ikimiz için geçerliydi.

Bu konuda konuştuğum tek kişi Madeleine Teyze'ydi.

Sabahki mesajımdan kısa bir süre sonra bana "akşamdan kalmalık ilacı smoothie'si" tarifinin bağlantısını gönderdi. Dün gece sadece birkaç içki içmişim ve akşamdan kalma değildim, ama kendime ve kızlara smoothie yapıp içtim.

Bana talimatlar da gönderdi. Emirler.

Baba: Dün gece içtiysen, bugün bol su iç. İyi beslen. Geceyi evimde rahatça geçirebilmen için ihtiyacın olan her şeyi getir. Seni saat 7'de almaya taksi göndereceğim. Akşam yemeğini benimle yiyeceksin.

Bir Dom'la görüşmenin, yatak odasının dışında birçok alanda bana emirler yağdırmasını gerektireceğini anlamaya başlıyordum. Belki de bundan rahatsız olmalıydım? Ama söylediği hiçbir şeye itirazım yoktu.

Tam tersi.

Uçuyordum. Bütün gün yerden yüksekte, onun dikkatine sığıcıyordum. Ondan sadece birkaç mesaj atınca, sanki sıcak bir banyoya girmişim gibi hissettim.

Bu his bütün gün aklımdan çıkmadı.

Ve bana söylediği o şeyi düşünmeye devam ettim: Baban seninle ilgilenen biridir.

Kendimi daha önce hiç bakıma muhtaç biri olarak görmemişim. Evet, yirmi yaşına kadar annemle yaşadım. Para, kira, iş, okul, hayatta kim olduğumu anlamak gibi zorluklarla boğuştu. İlişkilerde de; onlarla da boğuştu. Ama benimle ilgilenmek istediğini söyleyen bir erkek arkadaşım ya da sevgilim olmamıştı. Cinsel ihtiyaçlarımla ilgilenmek istediğini sözlü ya da fiziksel olarak ifade eden biri de olmamıştı.

Ama Shane'in benimle ilgilendiğini, o ihtiyaçlarımı karşıladığını her düşündüğümde, içimde hafif bir heyecan ve beklentiyle titreyordum. Annemle birlikte yaşarken bu durum inanılmaz derecede rahatsız ediciydi.

Adadan döner dönmez, öğleden sonra, toparlanıp Shane'in evindeki geceye hazırlandım ve ondan uzak durmak için elimden geleni yaptım. Onunla ve Jacob'la akşam yemeğini atlamak için bir bahane uydurdum; düğün işleriyle çok meşgul olduğumu ve sonra bir şeyler atıştıracağımı söyledim. Saat yediden hemen önce, mutfak tezgahına kızlarla dışarı çıktığımı ve nezaket gereği bu gece geri dönemeyebileceğimi belirten belirsiz bir not bıraktım.

Taksi geldiğinde ben sokakta bekliyordum.

Bana söylediği gibi, gecelik eşyalarımı koyduğum bir bez çanta getirmiştim. Uyumak için bir şey getirme gereği duymadım çünkü bu gece biraz uyuyabilirsem, bunu çıplak yapacağımdan oldukça emindim.

Ya da belki ona ait bir şey giyiyor?

Bir erkeğin kıyafetlerini giymek benim için çok cazipti. Yani, fantezi seviyesinde bir şey. Hele ki erkek Shane kadar güzel kokuyorsa. Ama onun kıyafetlerini giymek, muhtemelen hayalini kurmamam gereken bir şeydi.

Ama işte buradaydım.

Takside o kadar heyecanlıydım ki, çarpan kalbimi sakinleştirmek için nefesimi bilinçli olarak yavaşlatmak zorunda kaldım. Daha önce hiç randevuya çıkarken bu kadar heyecanlanmamıştım ve aslında randevuya bile çıkmıyorduk. Evet, beni akşam yemeğine ve geceyi birlikte geçirmeye davet etmişti, ama beni aslında ne için davet ettiğini biliyordum.

Seks.

Sapık, baskın/itaatkar seks.

Ona keşfetmek istediğim seks türünü söylemiştim.

Oraya varıp onu görmeyi, ellerini üzerimde hissetmeyi sabırsızlıkla bekliyordum ve içimdeki inkar edilemez

kaşıntıyı gidermek için taksiden ona bir mesaj attım.

Ben: Taksiyle geliyorum.

Bir an sonra cevap verdi.

Baba: Aferin kızım.

Sıcaklık. Sözleri içimde sıvı bir sıcaklıktan başka bir şey uyandırmadı.

Telefonumdaki o iki kelimeye büyülenmiş gibi bakakaldım. Seks yapmadığımız zamanlarda bile bana iyi kız demesini neden bu kadar çok seviyordum?

Sen sadece yap.

Hadi bakalım.

Gerçek şu ki, sorgulamak için pek vaktim yoktu. Bu cinsel deneyimin her anını olduğu gibi yaşamak istiyordum. Pazar günüydü ve onu Perşembe'den beri havuz evinde görmemiştim. Cuma günü benimle iletişime geçmedi ve Cumartesi günü adadaydım. Bu iki koca gün boşa gitti ve bugünden tam üç hafta sonra ayrılıyordum.

Aniden, bunun yeterli olmadığını hissettim.

Taksi beni onun evine bıraktığında heyecandan titriyordum. Kapıcı beni bekliyormuş gibi beni yukarı çıkardı ve asansör Shane'in katına geldiğinde kapıyı benim için açtı.

İşte oradaydı, siyah eşofman altıyla beni bekliyordu, başka hiçbir şey yoktu. Gözlerim açgözlülükle vücudunda gezindi. Adam, çoğu erkeğin takım elbise giymesinden daha iyi eşofman giyiyordu.

Gülümsemiyordu ama aç gözlerle bana bakıyordu.

"Merhaba," diye fısıldadım. Daireye dikkatlice girdim. Ve düşündüm, yine dizlerimin üzerine mi çökmeliydim? Sürünmeli miydim? Ona Efendim mi demeliydim?

Benden böyle şeyler ister miydi? Yoksa sadece yapmamı mı emrederdi?

Ona gerçekten Efendim demek istemiyordum. Havuz evinde ne kadar rahatsız olmasam da sürünmek de istemiyordum. O an doğru gelmişti; zaten yere çok yakın oturuyorduk. Ama şimdi, bunu yapmak gerçekten rahatsız edici geliyordu. Gerçekten. Buradaki zemin cilalı betonu.

Peki bu kesin bir sınır mıydı? Hayır.

Madeleine kesin sınır meselesinden bahsettiğinden beri bunu düşünüyordum ve kesin sınırlarımın ne olduğundan bile emin değildim. Çok iğrenç şeyler dışında, gerçi "çok iğrenç" muhtemelen öznel bir tabirdi...

"Nefes al," diye emretti. Zihnimde mini bir sarmal çizerken gözlerimiz kenetlenmişti ve belki de bunu görmüştü. Yavaşça, derin bir nefes aldı. Ben de aynısını yaptım, nefesini tutup yavaşça verirken onu taklit ettim.

Bu arada aklım durmadan dönüyordu. Heyecanlı olduğunu biliyor. Çok hızlı nefes alıyorsun. Sakin ol.

Merakla yanından geçip mumlarla aydınlatılmış yemek masasına baktım. Dairenin geri kalanı karanlıktı, başka ışık yanmıyordu. "Doğru giyinmiş miyim?" Üzerimde bir tişört ve kot pantolon vardı. Giyinip giyinmemem gerektiğinden emin değildim. Çok hevesli görünmek veya her zamankinden çok seksi ya da çok farklı bir şey giymek istemiyordum. Ya yanlış yaparsam?

Neyse, pek şık giyinmemiştii. Zaten neredeyse hiç giyinmemiştii.

Bana cevap vermedi. Gözleri açgözlülükle vücudumda gezindi, tanıştığımız ilk gece asansörde söylediği sözleri hatırlattı. "Kıyafetlerinle ilgilenmiyorum. "Sana söylediklerimi getirdin mi?"

"Evet." Çantamı yere koydum.

"Kıyafetlerini çıkar. Sütyenini ve külotunu çıkarma."

"Ah... tamam." Etrafıma bakındım, nerede soyunacağımı merak ediyordum. Yani, tam burada mı?

"Hemen şimdi, Jolie."

Bu bir emirdi ve ben de onu uygulamamaya hiç niyetim yoktu. Ayakkabılarımı ve çoraplarımı, sonra tişörtümü ve en sonunda da kot pantolonumu çıkarmamı izledi, gözleri sürekli üzerimdeydi.

"Kutuya koy." Kapının iç tarafındaki zeminde duran küçük bir sandığı, metal bir kutuyu işaret etti.

Ayakkabılarımı ve kıyafetlerimi içine düzgünce yerleştirdim.

"Telefonunu kapat ve onu da tak."

Söyleneni yaptım. Kutuyu kapatmak için eğildiğini gördüm ve kilitlendiğini görünce gerildim. "Şey, Shane? Bunun anahtarı nerede?"

Tam önümde dikilip beni inceledi. "Anahtarı ister misin?"

"Bilmiyorum. Neden kilitledin?"

"Çünkü önümüzdeki on iki saat boyunca başka hiçbir şey düşünmeni istemiyorum. Burada benimlesin. Dikkatini dağıtacak hiçbir şey yok."

Tekrar odaya, mum ışığıyla aydınlatılmış masaya baktım.

"Bu bir sahne mi?" diye fısıldadım.

"Sanırım yine Google'a bakıyorsun."

"Belki."

"Bu kelimeyi sevmiyorum."

"Google?"

"Sahne. Oyuncuların performans sergilediği bir yere çok benziyor. Rol mü yapıyoruz?"

Gözlerindeki o yoğun, odaklanmış bakış bir oyun değildi. Artık bunu biliyordum. Hissedebiliyordum ve bu hisse güvenmek istiyordum. Onunla ilk tanıştığım gece, barda bana attığı o bakışın bir aldatmaca olmadığını biliyordum. Rol yapmıyordu. Beni manipüle etmeye, baştan çıkarıp küçük düşürmeye çalışmıyordu.

O sadece beni istiyordu.

Yağmurdan kaçarken ayağında spa terlikleriyle içeri giren ve nereye gittiğini bilmeyen o dağınık kızı istiyordu.

Gecesini kontrol altına almak ve onu lanet olası cennete götürmek istiyordu.

"Hayır," dedim. "Oyunculuk yapmıyoruz."

"Masaya oturun."

Yemek masasına gittim ve beni takip ettiğini hissettim. Birkaç örtülü tabak ve mumlarla donatılmış iki kişilik bir takım ve bir şişe şarap vardı. Shane'e baktım, nereye oturmam gerektiğini gösterdi. O masanın başındaydı, ben de sol tarafındaydım. Oturduk ve ancak o zaman tabağımın yanındaki siyah saten göz bağını fark ettim.

Hiçbir şey söylemedi ama ona baktığımı gördüğünü biliyordum. Masada başka sıra dışı bir şey yoktu ve ona bakmaktan kendimi alamadım.

Sonra, örtülü tabakların kapaklarını açıp tabağımı yiyeceklerle doldurmasını izledim. Otlı, tereyağlı gibi görünen bir tür kızarmış tavuk ve salata. Sağlıklı görünüyordu.

Daha önce hiç onunla yemek yememiştim. Gergindim ve yemek yiyemeyecek kadar heyecanlıydım ama açtım.

"Bunu sen mi pişirdin?"

"Hayır. İçeri sipariş verdim."

"Güzel kokuyor."

"Yemek yemek."

Yemeye başladığımda bana bir kadeh beyaz şarap doldurdu. Kendine koymadı. Hatta masasında bir şarap kadehi bile yoktu. İkimizin de tabağının yanında birer bardak su vardı, o da kendi kadehinden bir yudum aldı.

"Şarap istemiyor musun?" diye sordum.

"Antrenman. Çok fazla içmemeye çalışıyorum."

Haklısın. Onun mücadelesi.

"Yani antrenman sırasında böyle mi besleniyorsun? Karbonhidrat falan göremiyorum."

"Eğer bir şey istiyorsanız, sipariş edebilirim."

"Hayır," dedim hemen. "Teşekkür ederim. Şey, bu mükemmel." Kabalık mı ettim emin değildim. Yemek harika görünüyordu.

O kadar gergindim ki.

O kadar sessizdi ki.

Kısıtlanmış enerjisini hissedebiliyordum, huzursuzdu, evcilleştirilmeye çalışan vahşi bir hayvan gibiydi. İçerideki bir kurt gibiydi.

"Gerçekten çok iyi," dedim ama sormadı. İçimden bir ses zaten bildiğini, yoksa parasını buna harcamayacağını söylüyordu.

Onu, o beni izlerken ben de onu izliyordum. Yemeye başlamıştı ve mum ışığında muhteşem görünüyordu; güzel elmacık kemikleri ve dolgun dudakları. Şekli vücutu. Solmuş morluklar.

Aniden imparator olmuş ve nasıl hükmedeceğine henüz karar vermemiş bir gladyatöre benziyordu.

Acaba bu gece benimle ne yapacağını tam olarak biliyor muydu, yoksa hâlâ anlamaya mı çalışıyordu? Beni anlamaya çalışıyordu, tıpkı benim onu anlamaya çalıştığım gibi.

Ya da sadece vakit geçiriyordu. Bunun tadını çıkarıyordu; beklenti, bilmediğim şeyleri bilmek.

O kurt bakışlarının ardında kesinlikle çok şey dönüyordu. Ve buradaki protokolün ne olduğunu bilmiyordum. Ya da kurallarının ne olduğunu. Kuralları ne olursa olsun, bir "sahnedeysek, onlara uymam gerektiğinden oldukça emindim. Ama henüz bana kurallarını söylememişti ve sormam gerekip gerekmediğinden emin değildim.

Muhtemelen hayır.

Sonuçta baskın olan biziz. Kararları biz vermeyi seviyoruz.

Kafamın içinde Madeleine Teyze'nin sesini duydum ve dilimi ısırdım.

"Dün gece sana mesaj attığımda," dedi sessizliği bozarak, "ve müsait olmadığını gördüğümde, bundan hoşlanmadım."

"Ah." Yutkundum ve yemeğimi hızlıca biraz şarapla mideye indirdim. Kızgın mıydı? Sanki beni görmek

istediğini önceden haber vermiş ya da dün gece şehirde kalmamı istememişti. Ama nedense onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum. "Ben... özür dilerim?"

"Yanlış bir şey yapmadın. Cuma günü meşguldüm, yoksa sana daha önce mesaj atardım. Sadece gideceğini ve seni hafife almamam gerektiğini hatırlattı."

Ona bakakaldım.

Gerçekten öyle miydi?

Beni daha fazla görmek mi istiyordu? Bunu mu demek istiyordu?

"Ne kadar az zamanımız kaldığını fark ettim," diye devam etti. "Ama işleri senin için çok fazla, çok hızlı bir şekilde hızlandırmak istemiyorum."

Şarabımdan bir yudum daha aldım, aklım farklı yönlere gidiyordu. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, seninle yapmak istediğim birçok şey olduğu anlamına geliyor. Ama senin için neyin uygun neyin uygun olmadığını tam olarak bilmiyorum. Ve senin de senin için neyin uygun neyin uygun olmadığını bilmediğinin farkındayım. Çünkü bunu daha önce yapmadın."

Sözleri tüm bedenimi kızdırdı. "Tamam... ne oldu, tam olarak?"

"Kendini bir Dom'un bakımına teslim et."

İçim beklentiyle karıncalandı. Çünkü yine o kelime vardı: Önemseme.

Baban seninle ilgilenen kişidir.

Geri kalanıyla ne demek istediğinden bile emin değildim. Kendini teslim et... Ama boğazım düğümlendi. Çünkü kulağa hoş geliyordu. Hem de çok.

"Dolayısıyla sınırlardan bahsetmemiz gerekiyor" dedi.

Boğazımı temizledim. "Yani, katı sınırlar mı demek istiyorsun?"

"Evet. Şunlar. Sınır koymak, genel olarak bana yapmayacağın veya sana yapılmasını istemediğin şeyleri iletme anlamına gelir. Yumuşak bir sınır, yapmak istemeyebileceğin bir şeydir, ancak önceden konuşursak

denemeye açık olabilirsin. Sınırları daha önce hiç konuştunuz mu?"

"Şey, sevgilinle mi? Hayır. Tüm bu durum hakkında... biriyle... konuştum, biraz..." Utanarak duraksadım. Ve kızgın falan olabileceğinden biraz endişelendim. "Güvendiğim biriyle. Sınırlardan bahsetti."

"Tahmin edeyim," dedi. "Madeleine mi?"

Sakin olmaya çalıştım ama bu beni şaşırttı. Ve onun bunu bilmesi hiç hoşuma gitmedi...?

Tuhaf bir şekilde kıskançlık duydum.

Belki de erkekler Madeleine'i her zaman fark ettiği içindir. Elbette, o da fark etmişti. "Onu tanıyor musun?"

"Siz de öyle düşünüyorsunuz sanırım?"

"Bana söyledi. Ayrıca bana... bir güvenli kelime kullanmamız gerektiğini söyledi."

"Çünkü senin güvende olmanı istiyor. Ve bana durmamı söyleyebilecek bir yolu olsun istiyor."

Ona bakakaldım. Bu konuşmanın beni ne kadar ateşlendirdiğine inanamadım. Çok rahat görünüyordu. Sanki akşam yemeğinde buluşan iki kişi gibiydik. Tek fark, ben iç çamaşırlarımlaydım ve tabağımın yanında ikimizin de yokmuş gibi davrandığımız bir göz bağı vardı.

"Önemli olduğunu düşünmüyor musun?" diye sordum.

"Önemli. Özellikle de sınırlarınızı zorlayacaksak. Ama şunu anlamalısınız ki... Eğer sınırlarınızı zorlayacaksak, konuşamayacağınız zamanlar olabilir."

Aman Tanrım. O kadar tahrik olmuşum ki, yemeğimin tadını bile zar zor alabiliyordum. "Yani, ağzımı falan tıkasan?"

"Demek istediğim, o kadar mutlu olduğunuz zamanlar ki, sanki kafanız güzelmiş gibi. Geçici olarak tepkisiz kalabilirsiniz. En azından sözlü olarak."

"Gerçekten mi?"

"Kulübe Bliss denmesinin bir sebebi var. Yemeğini ye, Jolie."

Yemeye devam etmeye çalıştım. "Şey... Sanırım bunu okumuştum. Alt uzaydan mı bahsediyorsun?"

"Evet."

Kalbim güm güm atıyordu. Heyecan ve korkunun karışımı. "Bunun sadece acıyla geldiğini sanıyordum."

"Doğru değil. Eğer yeterince yoğunsa, itaatkar bir durumdayken her an başınıza gelebilir. O noktada, bir güvenlik kelimesi veya işaret işe yaramaz çünkü kullanamayabilirsiniz. Bu yüzden, sadece o an değil, öncesinde de açıkça iletişim kurmamız önemli, böylece konuşamasanız veya bana bir işaret veremeyseniz bile, size nasıl bakacağımı bilirim."

"Ah. Madeleine buna değinmedi."

"Ona sorabilirsin. Ama daha önce de söylediğim gibi, tüm Dominantlar aynı değil. Hepimiz aynı şekilde oynamıyor olabiliriz. Ve belki de tüm altlar alt uzayı aynı şekilde deneyimlemiyor, hatta hiç deneyimlemiyor." Beni inceledi. "Şimdi sen de deneyimleyip deneyimlemeyeceğini merak ediyorsun."

"Evet." O kadar bariz miydi? "Bunun... acıdan kaynaklanan bir endorfin patlaması olduğunu düşündüm."

"BDSM acıyla ilgili değil. En azından öyle olmak zorunda değil. Bana göre, kontrole ilgili. BDSM'nin ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Evet."

"Esaret ve Disiplin," dedi yavaşça, kelimelerin üzerime ılık su gibi dökülmesine izin vererek. "Egemenlik ve Boyun Eğme. Sadizm ve Mazoşizm." Gözleri yüzümde gezindi ve her bir kelimeye verdiğim tepkileri gözlemlediğinden oldukça emindim. "Sanırım artık sana Sadizm ve Mazoşizm kısmıyla ilgilenmediğimi söylemeliydim. Cinsel anlamda değil." Gözleri benimkilerle buluştu ve içimizi her zaman yumuşatan o ısıltı vardı gözlerinde. "Rahatlamış görünüyorsun."

"Öyleyim. Ben de öyle düşünmüştüm..." Vücuduna, morluklara ve yara izlerine baktım.

"Benim çok acayip, korkunç bir acıya meraklı olduğumu mu sandın?"

"Belki."

"Genellikle o kısmı kavga etmek için saklarım." Dudaklarında karanlık bir gülümseme belirdi ve kalbim küt küt atmaya başladı.

"Şey..."

"Ringde diğer erkeklere acı çektirmeyi, hatta bazen acı çekmeyi seviyorum. Bu bir coşku yaratabiliyor. Ama bundan cinsel bir haz almıyorum. Tahrik edici değil. Seninle hissettiğimden çok farklı."

"Ah." Başka bir kelime bulamayarak, büyülenmiş bir şekilde dinledim.

Aman Tanrım. Zaten konuşmakta zorluk çekiyordum.

"BDSM'nin diğer kısımlarıyla ilgileniyorum," diye devam etti. "Esaret. Disiplin. Hakimiyet. Teslimiyet." Yine her kelimeyi yavaşça, tadını çıkararak ve belki de benim tepkimi hissederek söyledi. "Ve... Seni ilgilendiren her şeyle ilgileniyorum."

Aman Tanrım. Bu adam çok yakışıklıydı.

Seksin bu kadar ateşli olabileceğini bilmiyordum ve henüz yapmıyorduk bile. Neredeyse ağlamak istiyordum. Onun masasında oturmuş akşam yemeği yiyordum ve o kadar ateşliydim ki doğru düzgün düşünemiyordum bile.

Onun karşısında büyülenmiştim. Söylediği her kelimeye.

"Kontrolden bahsettiğimde," diye devam etti, "sadece fiziksel kontrolden bahsetmiyorum. Bağlanma da bunun bir parçası. Ama düşündüğünüzden çok daha fazla zihinsel bir oyun. Beni en çok ilgilendiren şey zihinsel alanınız. Boyun eğen kafa alanınız."

Bunu söylemesini beklemiyordum. Ne diyeceğimi bile bilmiyordum. Sadece konuşmaya devam etmesini istiyordum.

"Çünkü ben sizin zevkinize göre orada oynuyorum" dedi. Sözlerine büyülenmiş bir şekilde tutundum.

"Başkasının zihinsel alanında oynamaktan rahatım ve her zaman kendi zihinsel alanımı kontrol edebilirim. Bu disiplin, sporcu olmamdan geliyor. Antrenman. Dövüşmek zihinsel bir oyundur. Dövüşürken çok kontrolüm var. Çoğu zaman rakiplerime karşı en büyük avantajımı sağlayan şey bu."

Elini masanın üzerindeki elimin üzerine koydu.

"Ama ben seninle dövüşmek için burada değilim Jolie. Ringde rakibimi pes ettirmeye çalışıyorum. Her seferinde nakavt ya da pes ettirmeye çalışıyorum. Seninle..." Başparmağı yavaşça benimkinin üzerinde gezindi. "Kapıdan içeri girdiğin andan itibaren pes ettirmeni bekliyorum."

Söylediği her şeye sabırla cevap vermemi beklediğini fark ettiğimde sesimi buldum. "Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ya da... tam olarak ne istediğini."

"Bunu doğal bir şekilde yapıyorsun. Kapımdan her girdiğinde."

Bunu anlamaya çalıştım. Daha önce de bana benzer bir şey söylemişti...

İkimiz yalnızken yaptığınız her şey itaatkar bir davranıştır.

"Jolie, henüz anlayamadığın şey şu ki, sen mükemmelsin." dedi.

Yirmi İkinci Bölüm

Jolie

Shane'e gözlerimi kırpıştırarak baktım, sözlerini kafamda tekrarlarlarken anlamlandırmaya çalışıyordum. "Ben... mükemmel miyim?"

Gerçekten bunu mu söyledi? Hiç kimse mükemmel değildir.

"Evet."

"Ama hangi kurallara uymam gerektiğini bile bilmiyorsam nasıl mükemmel olabilirim?"

"Sadece dediğimi yap," dedi o alçak, yatıştırıcı sesiyle. "Kurallarımı uygun gördüğümde sana söylerim. Sadece bu kadar çok çalışmayı bırakmalısın. Denemeyi bırak. Ne istediğimi anlamaya çalışmayı bırakıp sadece dediğimi yaptığında... mutluluğu tadacaksın."

Aman Tanrım.

Sözleri sıcak bir banyo gibiydi. Uzun zamandır hiçbir şey söylemediğini fark edene kadar ona bakakaldım. Sanki bana bir dakikalığına düşünmem için zaman veriyor, yine cevap vermemi bekliyordu.

"Yani... işler böyle mi yürüyor? Her şeyi, her an sen mi kontrol ediyorsun?"

"İşte böyle işler. Ama bu ancak belirlenmiş sınırlarla olur. Sınırlar olmadan hata yapabilirim. Yapmamı istemediğin bir şeyi yaparım. Ve bunun olmasını istemiyorum. Eğer sen deneyimden zevk almıyorsan, ben de almam."

Bunu anlayıp başımı salladım.

"Az önce söylediklerim hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu bana.

Ona baktım, tamamen takıntılı hissediyordum. Mükemmelsin.

Ama ben sadece "Beğendim" dedim.

"Bana güvenli kelimeni söyle."

"Şey. Bilmiyorum..."

"Bunu seks sırasında normalde söylemeyeceğin bir şey yap. Hayır dersin veya durursan, duracağım, en azından durup seninle konuşacağım. Sana söz veriyorum. Ama güvenli kelimen, olan bitenden anında kurtulmanı sağlar. İstersen sana bir güvenli kelime verebilirim."

"Kaliforniya," dedim aniden.

Bana baktı. Belki de bundan hoşlanmamıştı? Gideceğimi hatırlatan bir şeydi bu. Bunun yakında biteceğini.

Neredeyse başladığı andan itibaren.

Ben de pek sevmedim aslında. Ama aklıma geldi işte.

"Pekala," dedi. "Kaliforniya'ya. Söylersen her şey durur. Sadece nokta koymak istersen kullan."

"Tamam. Anladım."

"Çaldığımızda sıcak ve soğuk bir gam kullanacağız. Çok basit. Sıcak, onu sevdiğiniz veya denemek istediğiniz anlamına gelir. Ilık, onu sevdiğiniz veya denemeye açık olduğunuz anlamına gelir. Soğuk, hayır anlamına gelir. Sert sınırın ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet. Yani yasak. Yapmak istemiyorum."

"İyi. Soğuk senin kesin sınırın."

"Tamam," dedim.

"Sana bir şey isteyip istemediğini veya bir şeyden hoşlanıp hoşlanmadığını sorduğumda dürüst cevaplar

bekliyorum, Jolie. İşler ancak bu şekilde yürür."

"Tamam. Evet."

"Soğuk dersin duygularımı incitmekten veya yanlış anlamaktan korkma."

"Tamam." Kahretsin. Bunu zaten düşündüğümü nereden biliyordu? Sıcak/ılık/soğuk meselesini anlatır anlatmaz aklıma geldi.

Ayağa kalkıp arkama geçti, sıcak ve güçlü ellerini omuzlarıma koydu. Temasla rahatladım. Sonra omuzlarıma masaj yapmaya başladı. Yemeğimi bitirmiştım ve dokunuşuyla, hünerli parmaklarıyla tamamen eridim.

Ne kadar gergin olduğumu anlayabiliyor muydu? Ne kadar sinirli?

Evet, kesinlikle söyleyebilir.

Sen onun ilk itaatkarı değilsin.

Üzerimdeki elleri anında iyileştirici bir merhem gibiydi, dokularım ve kemiklerim aracılığıyla beni rahatlattı. Neredeyse anında daha iyi nefes alabildiğimi hissettim. Kendimi daha hafif hissettim.

Dokunuşunda ciddi bir sihir vardı.

Ve bir şekilde onun yakınlığı bana kendimi güvende hissettirdi ve deneyimsiz kendim olarak kalmamı sağladı. Yargılamadan.

"Shane? Sana hemen Shane diyebilir miyim?"

"Evet."

"Ya bir şeyi denemediğim için onun benim için kesin bir sınır olup olmadığından emin değilsem?"

"Sadece elinizden gelenin en iyisini yapın. Arzularınız deneyim kadar geçerlidir."

"Ya yanlış yaparsam?"

"Yapamazsın. Bu bir sınav değil. Ve sana soğuk gelen hiçbir şey için seni zorlamayacağım. O sınırlarla oynamak için iznini almadan. Teoride benim için sıcak olsa bile. Ve ne hissettiğimden bağımsız olarak, seni asla yapmak istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamayacağım."

"Ama... ya benim için soğuksa ama senin için sıcak olması benim için bir adım öne çıkıyorsa?"

"Sıcaklığın amacı bu. Sıcaklık bize oynama alanı sağlar. Ve bir şey hakkında meraklanıp fikrini değiştirirsen, cevapların gelecekte her zaman değişebilir. Zamanla senin için neyin sıcak olduğunu anlayabilirim. Bundan keyif alırım. Ama zaman lüksümüz yok. Ve şu anda senin için neyin soğuk olduğunu bilmem gerekiyor. Böylece bu sınırlara saygı gösterebilirim. Ayrıca... Henüz fark etmediğim için senin için sıcak olabilecek bir şeyi kaçırmak istemiyorum."

"Tamam. Tamam."

Masaja ara verip şarap kadehimi doldurdu.

"Ama... ya benim için sıcaksa," diye sordum ona, "ve senin için sıcak değilse?"

"Senin için sıcaksa, benim için de sıcaktır."

Gerçekten mi? "Bu nasıl oluyor? Bu doğru olamaz."

"Beni dene."

"Benim istediğim her şeyi yapacağını mı söylüyorsun?"

"Hayır. Söylemek istediğim bu değil. Eğer seni tahrik ediyorsa, benim için ateşlidir diyorum. Sana bunu bahşedip bahşetmeyeceğim... bana kalmış." Bana o lezzetli, kurt bakışını attı; burada patronun o olduğunu söyleyen bakışı.

Şarap kadehini bana uzattı, ben de bir yudum aldım, ağzının üzerinden ona baktım. Dudağımı yaladım. "Eh, patronluk taslamamanın sana çok yakıştığı apaçık ortada."

Gözleri dudaklarıma kaydı, ifadesi karardı. Bu gece ona verdiğim ilk küstahlıktı ve bir anda ağzımdan kaçtı. Bu kurallara aykırı mıydı?

"Sıcak mı?" diye sordu.

"Evet."

"O zaman şikâyet etme." Bardağı önüme koyup masaja devam etti.

"Ya sadece bir hayır değilse," diye düşündüm, yine eriyerek, "ama sanki, ölçek dışı gibi? 'Milyon yıl geçse de olmaz, bir daha açmaya bile zahmet etme dostum.' gibi."

"O zaman buna buz diyebiliriz sanırım," dedi kuru bir sesle.

"Ya durum tam tersi yönde olursa, 'Lütfen, lütfen bana bunu yap yoksa hemen şimdi öleceğim' gibi bir şey olursa?"

"Bilmiyorum. Cehennem mi?" Bana biraz sinirlenmiş gibiydi. "Bu arada, şu anki küstahlığın neredeyse cezalandırılabilir. Cezalandırmayı sever misin, Jolie?"

"Bilmiyorum..." Ciddi miydi? "Sanırım... sıcak?"

Hiçbir şey söylemedi ve sessizliğinin cezadan bile daha kötü olduğunu hemen anladım. Yani, daha önce bir Dom tarafından cinsel olarak cezalandırılmamıştım ama sessizliği gerçekten işkenceydi. Özellikle de yüzünü göremediğimde.

Başımı geriye doğru eğip ona baktım.

"Oturun."

Sandalyemde dik oturdum ve ona bakmadım. Omuzlarıma masaj yapıp gerginliğimi eritirken, sutyen askılarımı omuzlarımdan geçirip kollarımdan aşağı sarkıttı. Düşmeye devam etmelerini, sutyenimin aşağı inip göğüslerimi açığa çıkarmasını ve böylece onları kavrayabilmesini istiyordum.

Neden ağrıyan yerlerime dokunmuyordu ki? Artık ağrıdığımı anlamış olmalıydı. Cinsel sınırlar hakkında konuşurken yaklaşık yarım saattir iç çamaşırlarımla burada oturuyordum.

Sonunda cesaretimi toplayıp sessizliği bozdum. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Evet."

"Bu senin için ateşli olur mu? Beni cezalandırmak mı?"

"Çok."

Bütün vücudum yeniden kızardı.

"Ama ben buna disiplin derim. Düzeltme. Ceza değil."

Vay canına. Bu kelime. Disiplin.

Artık bundan hoşlanmaya başlamıştım.

"Başka nelerin senin için ateşli olduğunu bilmek istiyorum," diye heyecanla fısıldadım.

"Benim için neyin ateşli olduğu belli olacak," dedi yumuşak bir sesle. "Ben kışkırtacağım. İstemediğim hiçbir şeyi kışkırtmayacağım." Kulağıma eğilip, "Ve işte sana bir kural. Başka soru yok," dedi.

Masada duran siyah saten göz bandını almak için uzandı ve bana sürekli sata sata alaycı bir şekilde baktı. "Bunu sana takacağım."

Gözlerinin içine baktım.

"Sıcak mı?" diye sordu bana.

"Evet. Sıcak."

"Aferin kızım. Gözlüğünü çıkar." Çıkardım ve göz bandını başıma geçirdi. İpeksi ve esnekti, yavaşça gözlerimin üzerine kaydırıldı. "Rahat mı?"

"Evet."

"Karanlık?"

"Evet. Hiçbir şey göremiyorum."

"Güzel." Parmaklarını boynumun arkasından aşağı doğru gezdirdi ve tekrar kulağıma yaklaştı. Dokunuşu, bana bu kadar yakın olan bedeni, sıcaklığı, kokusu, tüm bu hisler göz bağıyla daha da keskinleşti. Konuşurken nefesi boynumu okşadı. "Yeni bir şey uyandırmak istersem, söylerim. Soğuk dersen, devam ederiz." Karanlıktaki sesi daha da büyüleyiciydi. Hipnotik.

"Tamam aşkım."

Ellerini çekti ve geri çekildiğini hissettim. Her nefes alışında, beni karanlıkta yalnız başına beklettiği her saniyede daha da acıkıyordum. Elllerine, ağzına.

Herhangi bir şey.

"Peki... ne yapmak istiyorsun?" diye sordum nefes nefese. Beklemeye dayanamıyordum. Şu anda nerede olduğunu bile bilmiyordum ve buna dayanamıyordum.

"Başka soru yok dedim. Ve şimdi..." dedi aniden kulağıma yaklaşarak, "seni şaplaklamak istiyorum." Yanımdaki sandalyeye oturdu ve bana doğru eğildi. Bana dokunmasa da onu hissedebiliyordum.

"Neden?" diye fısıldadım. Aklındaki ceza/disiplin bu muydu?

"Çünkü dikkatinizi çekmenin çok hızlı bir yolu."

"Şey... dikkatimi çektin."

"Hayır. Hâlâ konuşuyor ve bana sorular soruyorsun. Yüzüstü yatıp nefes nefese kalmıyorsun, aklında sadece kışındaki elimi hissetmek var."

"Ah..." diye fısıldadım.

Dudaklarıma hafifçe bir şeyin değdiğini hissettim. Serin ve ıslak bir şey. Kokusunu alabiliyordum. Çilek.

"Bir ısırık al."

Bir ısırık aldım.

"Ayrıca," dedi, "seni şaplaklamak istiyorum, böylece ne kadar acıdan hoşlandığınızı görebileceğim."

Aman Tanrım.

Geriye kalan çileği bana verdi, sonra "Yeterince yedin mi? Yoksa biraz daha ister misin?" diye sordu.

"Hayır. Başka yiyecek yok. Teşekkür ederim."

"Ayağa kalk, Jolie."

Ama ayağa kalkmadım. "Ben... Ben buna meraklı değilim sanırım."

"Hangi kısım?"

"Acı. Bana acı çektirmek istemediğini söylemiştin."

"Hayır, sadizmden hoşlanmadığımı söyledim. Acı çok geniş bir kavram."

"Kesinlikle hayır. Arktik buzulu."

Sessizlik.

Bir parmağım boynumun arkasından aşağı doğru kaydı. "Boynunu veya boğazını sıkıldığında hoşuna gidiyor."

"Evet... ama bu aslında canını acıtmıyor."

"Boğulma durumu ne olacak?"

"Soğuk." Otomatik bir tepkiydi. Nedenini bilmiyordum. Kelime kulağa... şiddetli geliyordu.

"Peki ya benim horozumu boğmaya ne dersin?"

"Şey... sıcak mı?" Artık kesinlikle pembeye dönüyordum, daha da sıcaklıyordum.

"Anal?"

"Bir soru sorabilir miyim?"

"Bu bir soruydu."

"Lütfen? Sadece bir tane?"

"Bir."

"Bana bunları sormanızın sebebi, bunları kışkırtmak istemeniz mi?"

"Sana tüm bunları soruyorum çünkü cevabını istiyorum. Ve tepkini de merak ediyorum."

"Tepkim," diye tekrarlardım. Daha soracak çok sorum vardı ama sorarken dilimin ucunu ısırdım.

"Evet. Tepkiniz. Konuşurken verdiğiniz tepkiyle bana sözlü cevabınızdan çok daha fazlasını anlatıyorsunuz."

"Ah." Harika. O kadar şeffaf mıydım?

"Anal."

"Şey... soğuk."

"Peki dilime ne olacak?"

"İlk."

"Parmağım mı?"

"İlk."

"Fisting."

"Bunun tam olarak ne olduğunu tam olarak anlayamadım. Peki hangi delikten bahsediyoruz şimdi?"

"Esaret."

Hafifçe kıvrandım, kendimi tamamen çıplak hissettim, beni soluk soluğa, terli açık bir kitap gibi okuduğunu biliyordum. Oysa karanlıkta hiçbir şey göremiyordum.

"Şey... ne tür olduğuna bağlı?"

"Aksi yönde bir şey söyleyene kadar benim esirim olduğun türden."

"Daha sonra buna geri dönebilir miyiz?"

"Sana söylemiştim. Başka soru yok. Bu, üst üste üç soru demek. Yeni olduğun için sana hata yapman için biraz alan tanıyacağım. Ama kendimi tekrarlamak istemiyorum Jolie."

"Üzgünüm."

"Üzülme. Uslu dur. Kırbaçla."

"Olabilir. Yeter ki canın acımasın."

"Sana sıcak, ılık veya soğuk demiştim."

"O zaman sanırım son birkaç tanesi sıcak, çünkü şu anda onlar sadece kocaman bir soru işareti."

Parmak ucunu omurgam boyunca gezdirdi.
"Titriyorsun."

"Evet." Sinirli bir şekilde kıkırdadım ve titrek bir nefes aldım.

"Mutlusun."

Gülümsemem soldu. "Kendimi... savunmasız hissediyorum."

"Ben sormadım."

Sormama gerek yoktu. Şu anki mutluluğum ve kırılğanlığım muhtemelen onun gibi biri için apaçık ortadaydı. Yutkundum, nabzım boğazımda güm güm atıyordu.

"Teşhircilik."

"İlk."

"Röntgencilik."

"İlk."

"Grup seks."

Aman siktir.

İstediği için sormuyor. Belki de.

Bunu soruyor çünkü senin tepkini ölçmek istiyor.

"Bana cevap vermedin Jolie. Grup seks."

"Hayır. Yani soğuk."

"Neden?"

Gerçekten mi? Neden? Bana kendimi ve neyi neden istediğimi veya istemediğimi açıklamamı mı söyleyecekti?

"Bekliyorum, Jolie."

"Çünkü seni paylaşmak istemiyorum."

Bunu söylemem gerekirdi.

Bunu paylaşmak istemiyorum.

Ama çıplak gerçek ortaya çıktı.

Yüzüm yanıyordu. Ama dürüst olmazsam... içimden bir ses onun anlayacağını söylüyordu. Ve ilişkimizin

başlangıcından sonra... ona bir daha asla yalan söylemek istemiyordum. Aramızda yalan olması hiç iyi hissettirmiyordu.

Bu... bu iyi hissettirdi.

Eli yavaşça enseme indi ve hafifçe sıktı. "Şaplak," dedi yumuşak bir sesle.

"Şaplaklamak... Bilmiyorum. Sanırım sıcak bir şey."

"Hiçbir erkek seni şaplaklamadı mı?"

"HAYIR."

"Ayağa kalk, küçük güvercin."

Bu sefer ayağa kalktım.

Ellerinin yanlarıma değdiğini hissettim, sonra sutyenimi çözüp çıkardı. Elimi tuttu ve beni karanlıkta odanın içinde yavaşça yönlendirdi.

"Bunu hissediyor musun? Kaval kemiklerine mi?" Beni durdurmuştu ve bacaklarımın önünde bir şey hissettim.

"Evet."

"Ellerini koy şuna."

Ellerimi ileri ve aşağı doğru uzattım, bir şeye dokunana kadar.

"Eğil. Ellerini düz bir şekilde üzerine bastırabilirsin."

Ellerimi düz bir şekilde üzerine bastırdım. Dolgulu bir yüzey. Ve ellerini kalçalarımın hissettim. Parmakları külotumun kenarının altına kayd, sonra aşağı doğru kayd, Ta ki ayak bileklerime kadar.

"Bunların dışına çık."

O külotu çıkarırken ben de külotu çıkardım.

"Yere, zeminin iki yanına diz çökün."

Dolgulu yüzeyi kenarlarına kadar hissettim. Çok geniş değildi. Yere yakın yerleştirilmiş ağırlık sehpalardan biri olduğunu fark ettim. Söyleneni yaptım, sehpayı bacaklarımın arasına alıp yerdeki matın üzerine iki yanına diz çöktüm.

"Göğsünüze uzanıncaya kadar öne doğru eğilin."

Öne doğru uzandım, banka yaslanıp rahatlamaya çalıştım. Karanlıkta kışımın çıplak olduğunun, dizlerimin

açık olduğunun ve tam önünde eğildiğimin fazlasıyla farkındaydım. Ve her şeyi görebiliyordu. Mum ışığında, ama yine de.

Biraz uzaklaştığını ve sonra geri döndüğünü hissettim. Kalçama hafifçe dokundu, sanki kalçalarımı kaldırmamı istiyormuş gibi baskı uyguladı.

"Kalk bakalım güzel kız. Sana bir yastık getirdim."

Kalçalarımı kaldırdım ve kalbim aç ve çaresiz ritmiyle çarparken o da yastığı altına kaydırды. Yastığa yerleştim. Rahattı ama şimdi kığım ona doğru daha da kalkıktı, dizlerim yere değebilsin diye bacaklarım biraz daha açılmıştı.

"Mükemmel," diye mırıldandı ve o alçak, şehvetli sesi içimde ılık bir akıntı gibi yayıldı. "Bir süre burada kalacaksın. Rahatlamamı istiyorum. Burada orgazm olacaksın. Hem de çok."

Ağzımı dolduran tükürüğü yuttum.

Sesi. Karanlık.

Beklenti.

Vücudumun her yeri sıcak.

"Perdeler kapalı," dedi bana. "Sadece sen ve ben varız." Ancak o zaman, dev pencerelerindeki perdelerin açık olup olmadığını hiç fark etmediğimi fark ettim. "Ama o göz bağını takmaya devam edeceksin."

Üzerimde süzülüyordu. Bana dokunmuyordu ama ne kadar yakınımda olduğunu hissedebiliyordum. Aç enerjisi. Ateşi.

"Bunu izleyebilecek tek kişi benim," dedi yumuşak bir sesle.

Bunu söyleyiş biçimi, öyle... sahiplenici bir şekilde...

İçimden bir ses geldi. Zaten çok ıslaktım ve beni becermeyi mi planladığını bile bilmiyordum.

Bunun farkında olduğundan emindim. Bana verdiği bilgiler ne kadar çok olursa olsun, kafamda daha da fazla soru işareti bırakıyordu. Beni merakta bırakıyordu.

"Ellerime hazır mısın?"

"Hayır," dedim gergin bir şekilde.

Kendi kendine kıkırdadı. "Bence beğeneceksin, Jolie."

Neredeyse kıkırdayacaktım. Coşku şimdiden beni çok etkiliyordu. "Evet demek istemiştim."

Sonra bana tokat attı; sağ kalçama. Çok sert değildi ama biraz acıtacak kadar sertti. Nefesim kesildi, gerildim. Eli orada kaldı, iri ve sıcaktı... yavaşça sıkıyor, şok ve sıcaklık tüm vücudumu sararken beni eritiyordu.

Sonra tekrar aynısını yaptı.

Ve haklıydı. Gerçekten hoşuma gitti.

Çok beğendim.

"Isıtıyor musun Jolie?" diye sordu, üçüncü kez elini kıcıma vurduktan ve sertçe sıktıktan sonra.

"Hayır, Baba," diye soludum, dokunuşunun verdiği mutlak coşkuya kapılıp. "Sıcak."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Shane

"Orgazm inkarı."

Jolie'nin sırlıslıklam ıslak amına penisimi sokarken o iki kelimeyi yumuşak bir sesle söyledim. Onu yavaşça şaplaklarken ona tek kelime bile etmemiştim, o da kıvranıp inliyordu. Ara sıra, ara sıra, başka uyarılmalarla birlikte.

Tezgahın üzerinde yatarken ulaşabildiğim her noktasına masaj yapıyordum.

Onu yavaşça yiyorum. Klitorisini yalıyorum ve dilimle ve parmaklarımla amını tahrik ediyorum.

Tekrar tekrar orgazmın eşiğine kadar onu ikna etmeye çalışıyordum... ama doruğa ulaşmasına izin vermiyordum.

Çok uzun zamandır.

Dayanabildiğim kadar. Kendim de çok ağrıyana kadar, onu götürmek zorundaydım.

"Sıcak," diye fısıldadı titreyerek.

İçine girdim, derinlere, ve çığlık attı. Parlak pembe yuvarlak kıcı, penisimi yavaşça... tekrar tekrar amına sokarken önümde dikiliyordu. Acele etmiyordum.

"Gelme," diye emrettim ona, ürperdi.

Kızarana ve zevkten hıçkıra hıçkıra ağlayana kadar onu şaplaklayarak becerdim ve boşalmak için can attığını

biliyordum... ta ki onu tahrik etmek için penisimin ıslak, şişmiş amında yavaşça bir kez daha kayması ve parmaklarımın klitorisine değmesi yeterli olana kadar. "Gel bebeğim," diye mırıldandım sonunda.

Ben ona şaplak atmaya devam ederken, vücudu titriyordu. Ve ben de şaftımın etrafındaki her çaresiz kasılmanın tadını çıkarıyordum. Orgazmı derin ve uzundu, içimde bir sıcaklık hissettim. Vücudum terden sırılsıklamdı ve tüm duyularım keskinleşmişti. Her şey canlı ve parlaktı.

Onu bu hale getiren şey çok yüksekti.

Ve onu olabildiğince uzun süre bu işin içinde tutmaya çalıştım.

Karşılıklı coşku.

Ve nabızı ve nefes nefese kalması durduğunda, her şeye yeniden başladım. Yavaşça penisini besliyordum. Şaplaklıyordum. Ta ki tekrar boşalana kadar.

Bunu tekrar tekrar yaptım, ta ki ağlayana kadar. O kadar yoğun bir boşalma yaşadım ki durmamı istedi. Ama yalvarmadı. Soğuk demedi ve kesinlikle Kaliforniya demedi.

Aslında durmamı istemiyordu. İkimiz de bitirmeden önce.

Düşündüğünden çok daha fazlasını kaldırabilirdi.

Ve benim durmayacağımı biliyordu. Soğuk demediği sürece.

"Hemen çekilmemi mi istiyorsun?" diye takıldım ona.

"HAYIR!"

"O aç amını boşalmamla doldurmamı mı istiyorsun?"

"Evet!"

"Babanın gelmesini mi istiyorsun? Nazikçe rica et."

"Evet... lütfen, Shane—"

Onu biraz daha kızdırabilirdim ama çok geçti. Boşalmak üzereydim. Kontrolüm yavaş yavaş çözülüyordu, sıkı küçük amının beni tekrar tekrar sıkması hissi sonunda beni kendine çekiyordu.

Bir homurtuyla bıraktım, kendimi içine boşaltırken ellerimin arasına alıp kıcını sıktım. Kendimi zevkin içinde

kaybederek derinlere girdim, amının aç küçük sancılarıyla beni sağması, bir başka çaresiz orgazmın onu kasıp kavurmasına neden oldu.

İşim bittiğinde, aletin hâlâ derinlerde gömülü olduğu halde, tekrar kıcını sıktım. Nefes nefese kalmıştı.

"Sıcak mı, ılık mı, soğuk mu, Jolie?" diye sordum.

"Sıcak," diye hıçkırdı. "Sıcak..."

Sonrasında onu yıkadım. Tişörtlerimden birini giydirip yatağa yatırdım. Ayaklarına, bacaklarına ve kalçalarına losyonla masaj yaptım. Uzun zamandır benim için diz çöküyordu. Bankın desteğine rağmen, hiç de kolay olmadı.

Sonra yanına girip boynuna, omuzlarına masaj yaptım.

Göğsümde gevşek bir şekilde uyuyakaldı. Ve onun uyumasını izlerken aletin sertleştiğini hissettim.

O mükemmeldi.

Mükemmel.

O bir kelime hariç.

Kaliforniya.

Güvenli kelime seçimini ya da ima ettiği şeyi sevmedim. Belki de orası onun güvenli yeri; benden ve tüm bunlardan uzakta.

Ama bu seçeneğe ihtiyacı vardı.

Bu onun noktasıydı. Eğer ihtiyacı olursa aramıza öreceği duvardı.

Ve ne olursa olsun, bu bizim son tarihimizdi.

Kaliforniya, aramızdaki her şeyin ölmeye gittiği yeri.

Ben geldiğimde Dane'in araçlarından biri binamın önündeki kaldırıma park edilmişti. Bisikletim ve daha da önemlisi arkamda Lex'in Harley'i gürlüyor, sokağın iki yanındaki yüksek, birbirine yakın binaların çıkardığı rahatsız edici sesler yükseliyordu. Dane geldiğimizi duymuştu.

Şoförü/koruması ona kapısını açıyordu ve o çoktan SUV'den iniyordu.

Yavaşladım ve caddeden ayrılıp yepyeni Harley-Davidson Sportster-S'imle otopark kapısına doğru ilerledim. Dane yanıma doğru yürürken Lex de yanıma yanaştı.

"Bu ne lan?" diye bağırdı Dane gürültünün arasından. Ama bir yandan da gülümsüyordu.

"Doğum günü hediyem." Uzaktan kumandayla otopark kapısını açtım.

"Kimden?"

"Ben."

Lex ile birlikte park alanına girdim. Dane yürüyerek peşimden geldi. Diğer motorumun yanına park ettim ve Lex misafir park yerlerinden birine çarptı. Sportster'ı kapatıp inerken Dane'in sesini tekrar duydum; kaskımı çıkarırken arkamda bir yerlerdeydi. "Aman Tanrım."

"Doğruyu biliyorum?"

Eğilmiş, motosikleti inceliyordu. Siyah ve bronz renkteydi, inanılmaz şıktı. Üstelik onu zaten özelleştirmiştım. Arkaya bir yolcu koltuğu eklemek ve egzozu modifiye etmek de dahil; şimdi Mustang Shelby'mi andıran hoş bir homurtusu vardı.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum. Bu bisiklet sanki senin için yapılmış gibi."

"Evet."

Ayağa kalktı. "Demek ki. Dayanamadın ve kendine bir spor Harley aldın, ha?"

"Tam zamanı," dedi Lex, çünkü o bir Harley züppesiydi. Ağır adımlarla yanıma geldi. "Benimle o kasık roketiyle gezemez."

"BMW veya Royal Enfield ne dersin?" Dane'in bakışları arabalarımın -dördünün de- ve iki motosikletin bulunduğu sıraya kaydı. "Onlara ne oldu?"

"Lütfen." Lex, Harley'imın etrafında dönüp daha yakından bakıyordu. "Onu utandırmak istemem."

"BMW'yi sattım ve Royal En'i Joss'a verdim," dedim Dane'e. "Eskimeye başlamıştı. Ama yarış arabamı sakladım."

"Artık buna pek ihtiyacınız kalmıyor."

"Keşke." Neredeyse gözlerimi devirecektim. "Bu şey saatte iki yüz otuz kilometre hıza ulaşıyor."

"Bu çok hızlı," diye hayretle sordu Lex.

"Peki neden saatte iki yüz kilometre hızla gitmen gerekiyor?" diye sordu Dane.

"Ben de öyle yapıyorum. Ama Ninjam üç yüz doların üzerinde kazanıyor." Dane başını sallarken sııttım. "Lex o canavarla rüyalarında bile buna yetişemez. Ama şimdi birlikte otoyola çıkıp pikniğe gidebiliriz."

"İkiniz de gerçekten ölüm arzusundasınız," dedi Dane telefonuna bakarak.

"Romantik," diye espri yaptı Lex.

Piknikten mi yoksa ölüm dileğinden mi bahsettiğinden emin değildim.

"Motorcu ön sevişmesini bitirdiniz mi?" diye sordu Dane. "Johnny bizimle Champagne'de buluşacak."

"Yürüyecek miyiz, araba kullanacak mıyız?" diye sordu Lex.

"Şoförüm dışarıda."

"Yedi blok ötede," diye belirttim, çıkışa doğru yönelirken. "Tembellik etme."

Dane kaşlarını çatı ve telefonunu cebine koydu. Dürüst olmak gerekirse, bu pisliği sakinleştirmeseydim, biri onun yerine kıcını silecekti.

Dane'in koruması arkamızdayken Champagne gece kulübüne doğru yürüdük. Ben bir puro içtim, Lex bir puro içti ve Lex ile Dane motosiklet sürmenin tehlikeleri

hakkında tartıştılar. Cidden, Dane Davenport yaşlanıp zenginleştikçe daha da korkaklaştı.

"Biraz risk alman gerek," dedim ona. "Eskiden araba yarışı yapardın. Çok rahatsın. Çok—"

"Güvende mi?" diye tamamladı benim yerime. "Hayatta mı? Tek parça halinde mi? Evet, bana deli deyin. Çok sevdiğim bir karım var ve yakında ilk bebeğimizi doğuracak. Kendi hayatıma değer vermem ne kadar aptalca, o bebeğin babasının hayatından bahsetmiyorum bile." Kaşlarını çatarak bize baktı. "Ve kardeşimin ve en iyi arkadaşımın hayatlarına."

"Hoş değil," dedi Lex. "Bize amca suçluluğuyı yaşatıyorsun. Bebek daha doğmadı bile."

"Ve ben sadece gelecek ay hayatta olmanı istiyorum ki bebeği görebilesin," dedi Dane masumca.

"Elimizden gelenin en iyisini yapacağız," diye mırıldandım. Söylediklerim, düşündüğümünden çok daha huysuz çıktı.

"Peki son zamanlarda neden bu kadar huysuzsun?" diye sordu bana hafifçe. "Farkında olmadığımızı sanma."

"Değilim," dedim, bir orospu gibi. Ama günlerdir huysuzdum zaten.

Jolie ile birlikte, sub'ım olarak geçirdiğim bütün gecenin ardından, genel yaşamdaki en büyük hayal kırıklığını yaşadığımdan beri, ikimiz de tam bir coşku içindeydik... Adı Dom Drop'tu ve bir kere okumuştum. Ama daha önce kesinlikle hiç deneyimlememiştim.

Çok moral bozucuydu.

"Doğum günün," diye hatırlattı Dane. "Seni biraz olsun tanıyorsam, bu senin tarzın."

"Nedir?" diye homurdandım.

"Şey, az önce kendine üzerinde kendini öldürebileceğın parlak yeni bir oyuncak aldın. Ve şimdi arkadaşlarınla kutlama yapmak, sarhoş olmak için harika bir bara mı gidiyorsun?"

"Ve istekli, ateşli bir ucubeyi parçala," diye ekledi Lex.

Hiçbir şey söylemedim.

"Ah. Biliyor musun, unuttuk," dedi Dane, Lex'e yan yan bakarak. "Artık yakışıklı erkeklerden hoşlanmıyor."

Lex eğlenmiş görünüyordu. "Öyle mi?"

"Hayır. Şimdi uzaktan akraba olduğu hoş, sevimli, utangaç kızlara yöneliyor."

Lex'in yüzünde bir gülümseme belirdi. "Doğru. Unutmuşum."

Bakışlarımı kaçırdım, derin bir nefes aldım. "Lütfen onu tanımlamak için bir daha sıfat kullanmaktan kaçın. Yoksa sana yumruk atmak zorunda kalacağım."

Onun hakkında başka bir şey söylemediler.

Daha da beterdi neredeyse. Çok sessizlerdi.

"Sana söylemiştim," diye mırıldandığını duydum Dane'in Lex'e.

Yürüyüşün geri kalanında onları görmezden geldim.

Zaten bar kalabalığına girdiğimizde kaldırımlar kalabalıklaşmaya başlamıştı. Kulübe kadar önden gidip kapıdaki fedaiye Lex'in adını verdim. Bu fedaiyi şahsen tanımıyordum ama bu gece için listedeydik ve bir kabin ayırmıştık. Şampanya, Dirty and the Players üyesi üç yerel rock yıldızına aitti; Lex, Dirty and the Players'ın güvenlik ekibinde, eşi Talia ise Players'ın yönetim ekibinde çalışıyordu, yani bu tür ayrıcalıklar için doğasında vardı.

İçeri girdiğimizde kulüp zaten gürültülüydü, kalabalıklaşmaya başlamıştı. Tam oturuyorduk ki Dane, "Geri döneceğim," dedi. Telefonu çoktan elindeydi.

Lex ona bir bakış attı.

"Söz veriyorum. Sadece bir telefon görüşmesi," dedi; bu da meselenin Devi değil, iş olduğu anlamına geliyordu.

"Sana bir şeyler sipariş edeyim," dedi Lex. Dane gitti ve garson iki saniye kadar sonra yanımıza gelince içecek sipariş ettik. Lex için bir bira, benim için de bir soda. "Onun için pembe ve fırfırlı bir şey," dedi Lex, Dane'in masadaki yerine dokunarak.

Yalnız kaldığımızda bana, "Ne oldu sana? Kız mı?" diye sordu.

"Antrenman. Lanet olsun, çuvalladım."

Antrenman değil. Antrenmanlar iyi gidiyordu. Tabii henüz var olmayan bir dövüş için hâlâ antrenman yapıyor olmam dışında.

"Evet? Kiminle savaştığını biliyor musun?"

"Hayır. Black başaramadı. Ama biriyle dövüşeceğim ve kim olduğunu bilmediğim için alkolü bırakmam gerek. Bu gece sarhoş olmak yok."

"Şu Buddy Black denen adam tam bir pislik. Kings o işi devralmalı."

Haklısın. Hayırsever olduğunu biliyordum. Motosiklet kulübü olan ünlü West Coast Kings'in o işi devralmayı asla düşünmesi mümkün değildi, çünkü yeraltı dövüş dünyası Kings için fazlasıyla riskliydi. Bir suç örgütü için Kings, sistemli, temiz ve sıkıydı. Ayrıca son derece gizliydiler, ama onlar hakkında bu kadarını biliyordum. Asla kaosa veya riske girmezlerdi.

"Sana bunu söylemekten nefret ediyorum," dedim ona, "ama geçen yılki kavgalarımın neredeyse dörtte biri polis tarafından basıldı. Bu baş ağrısını istemezsiniz."

"Doğru. Kulübe bir keresinde sordum. Herkes paraya değmeyeceğini söyledi."

Evet, bu bir şey ifade ediyordu. O sahnede inanılmaz miktarda para vardı. Buddy Black, o pislik herifin, zengin ama bir o kadar da şaibeli insanlarla bağlantıları vardı. Birkaç kavgadan sonra Bitcoin cüzdanıma yatırdığı miktarlar inanılmazdı.

Ama bunu sadece para için yapmadım.

Tıpkı o zengin, aç kadınların bana yağdırdığı hediyeler için Bliss'e gitmediğim gibi.

Dövüştüm ve zevk için seviştim.

Bana hedonist deyin.

Ve Jolie Vola kadar tatlı bir zevki daha önce hiç yaşamamıştım.

Bu gerçekle her karřılařtıęımda, nefesim kesiliyordu. Ve onu her dūřındūęūmda oluyordu. Tıpkı řu an olduęu gibi.

Canım çekiyordu, onun tatlılığına deli gibi aşıktım.

Biraz sorun olmaya bařlamıřtı. Özellikle de ona bir tūrlū ulařamadıęımdan beri.

Garson içkilerimizi getirdi ve Dane, kendi ikisine kařlarını çatarak geri dōndū. Uzundu, būyūk bir kokteyl kasesinin içindeydi ve pembe renkteydi. Bir ananas dilimi ve dōnen bir pipetle sūslenmiřti. "Bu ne?"

"Shane'in doęum gūnū partisinde iř gōrūřmesi yapmanın cezası bu," dedi Lex, birasından būyūk bir yudum alırken.

Dane gōzlerini devirdi. Pipetten bir yudum aldı. "Tadı..." Bir yudum daha aldı. "Nar ve parfūm."

"Duymadın mı?" dedim ona, "Gerçek erkekler pipet kullanmaz."

"İersen bir dahaki sefere daha da kōtū olur," dedi Lex neřeyle.

Dane pipeti çıkarıp kenara attı ve bardaęı bir yudum almak için eline aldıęında daha da gūlūn gōrūndū. Lex telefonunu çıkarıp fotoęrafını çekti.

"Sen benim paramla eğlencenin tadını çıkarırken," dedi Dane kuru bir sesle, "benim dedikodum var. İşle ilgili."

Kardeşi, "O şeyi yudumlarken ciddiye alınmaya bile çalışma," dedi.

Dane içkisini bıraktı. "Aęabeyin milyarderlik sınırına girmek ūzere." Bana bakıyordu.

Kimden bahsettiğini çok iyi biliyordum. Joss zengindi ama o kadar da zengin değildi.

"Brandon?" dedi Lex.

"Sokakta konuşulan bu."

"Sokakta ūzel dikim takım elbise giyen milyarderlerin takıldığını bilmiyordum," dedim soğukkanlılıkla.

"Tamam, dūn gece yat kulūbūndeki poker masasında duyduęum haber bu."

Lex kıkırdadı. "Gerçekten mi?"

"Evet," dedi Dane. "Böyle şeylere davet ediliyorum. Neyse, söylentiye göre bu sefer dokuz haneli rakamlara başka bir teknoloji şirketi satın almış. Yani, banka hesap özetleri falan yok bende. Ama Brandon Ellis'in milyarder olma yolunda ilerlediği aşıkâr. Eğer henüz orada değilse. Söylentiler bu yönde."

"Aferin ona," dedim düz bir sesle. "O da senin kadar sıkıcı olabiliyor."

"Bu adam beni sinir ediyor" dedi.

"Neden? Çünkü büyükannesinden miras almak yerine kendi parasını kazandı mı?" diye takıldı Lex kardeşine.

Doğruydu, Ellis ailesinin parası vardı. Ama babam ve Brandon paranın çoğunu kendi başlarına kazanmışlardı. Brandon'ın milyarder bankasına doğru adım adım ilerlediğini bilmiyordum. Ama dışarıdakilerin yanında mahremiyetlerine hep çok dikkat etmişlerdi. Benim bile. Brandon milyarder olabilirdi ve biri bana söylemedikçe muhtemelen bunu asla bilemezdim.

"Çok çalıştı," dedim tarafsız bir tavırla. "Ve o da her zaman iş dünyasında büyük bir adam olup milyarlar kazanmak istedi, tıpkı senin gibi, Dane. Bir sürü ortak noktanız var. Gerçekten arkadaş olmalısınız."

"Evet, ama o zaman beni reddedersin."

"Brandon'ı umursamıyorum," dedim.

"Ne zamandan beri?"

"Kimin umurunda ki. Benimle sorunu olan o, tam tersi değil."

Dane, Lex'le hiç hoşuma gitmeyen bir bakışma yaşadı. Hâlâ huysuz olduğumu biliyordum ama havamda değildim. Alıştırlardı.

"Toronto'ya gitmeliyiz, yarış arabaları falan," diye konuyu değiştirdim. "Hâlâ orada bir filonuz yok mu?"

"Toronto'ya neden gitmek istiyorsun?" diye sordu Dane. "Orada yaşadığım dönemde beni hiç ziyarete gelmedin."

"Yaptım."

"Ne yani, on iki yılda iki kez mi?"

"Bu dövüşü beklerken iyice huzursuzlanmaya başladım. Belki de beni düşündürdün. Nereye varacağım şimdi? Ya artık kazanamayana kadar dövüşeceğim ve/veya burnum ve kulaklarım mahvolup yaralarla boğuşana kadar. Şimdi gidiyorum, zaferi koruyup zarif bir şekilde yok oluyorum. Güzel yüzüm bozulmadan." Ona umduğum gibi itici bir gülümsemeyle baktım.

Dane hafifçe kıkırdadı. "Evet. Gerçekten önemli olan kısım bu."

"Hey, hanımlara gelsin."

"Çıktığın kadınların önemli bulduğu şeyin, onları ormandaki seks kulübende yatağa zincirlemen ve onlara gotik şeyler yapman olduğunu sanıyordum."

"Ne tür bir boktan aşk romanı okuyorsun?" dedi Lex.

"Ben vampir değilim Dane," dedim kuru bir sesle. "Ve onlarla gerçekten çıktığımı da söyleyemem."

"Hiç Kaliforniya'ya gitmeyi düşündün mü?" diye sordu. Hem de hiç yoktan.

"Bunu neden yapayım?"

"Bilmiyorum. Huzursuzsun. San Diego güzel. Orayı hep sevmişimdir."

"Ne zamandan beri San Diego'dasın?"

"Ben de oradaydım. İş."

"Evet, benim işim yok. Hele orada işim hiç yok."

Dane bana baktı. "Hayır mı? Peki ya zevk?"

Alkol içermeyen içeceğimi yudumluyor, söyledikleri hiçbir şeyin beni etkilememesine çalışıyordum. Bilmiyorlardı.

Onun ne kadar hoş bir şey olduğunu bilmiyorlardı.

"Devi nasıl?" diye sordum, konuyu tekrar değiştirerek. "Onu bir süredir görmedim."

"Harika." Dane anında yumuşadı ve hamilelikle ilgili konuşmaya başladı. Cüzdanından bir fotoğraf şeridi çıkardı. Bebeğinin ultrason görüntüleri.

O ve Lex resimlere bakarken dikkat etmeye çalıştım. Küçük, iskelete benzeyen bir el seçebiliyordum ama geri

kalanı neredeyse bir lekeydi.

Ve aklım başka yerlere gitti.

Jolie'de beni bu kadar çeken şeyin ne olduğunu anlamaya çalışıyordum. Acaba bu kadar çabuk gideceğini bilmenin yarattığı baskı mıydı?

HAYIR.

Çünkü bu, birlikteyken ona bu kadar hayran olmamı açıklamıyordu. Yaptığı her hareket, söylediği her söz, yaptığım her şeye verdiği her tepki... sanki beni mahvetmek için icat edilmiş yeni bir uyuşturucu gibiydi.

Ve birlikte olmadığımız zamanlarda... O an onu düşünüyordum, durmadan sevişiyordum.

Gecenin bir yarısı babamın evine dalıp yatağına girmekten, onu yatağına bağlamaktan ve uslu bir kız gibi yerinde kalıp beni becermeme izin vermekten çok uzaktım. Çünkü bu durumda, ona nasıl ulaşacağımı bilmiyordum, yoksa yıkılıp bir korkak gibi yalvarırdım.

Evime gelip ikinci tek gecelik ilişkiyi teklif ettikten sonra, ona sikilmek istediğinde beni aramasını söylemiştim ama aramadı. Bu yüzden babamın evine gittim ve onu tekrar siktim.

Ertesi gün ona bir Dom olduğumu söyledim ve bunun onun için ne anlama geldiğini güzelce anlattım, o da bu şeyi keşfetmek istediğini söyledi... ve beni hala aramadığı sonraki birkaç gün boyunca beni çileden çıkarmaya devam etti.

Ona mesaj attığımda ve bana haber vermeden şehri terk edip adalardan birine gittiğini öğrendiğimde, biraz çıldırdım.

Sonra onu yanıma getirdim, böylece ona her şeyi daha iyi açıklayabilir, işleri ilerletebilir, saatlerce onu kontrol edebilir ve zevkten bitkin düşene kadar orgazm olmasını sağlayabilirdim.

Ve şimdi buradaydım. Onu tekrar görmek istiyordum ve çok meşgul olduğu için bunu çılgınca istiyordum.

Ve onu korkutmamak için kendimi toparlamaya çalışıyordum.

O yeniydi.

Geçen gece aramızda çok yoğun bir tartışma yaşandı.

Kendime sürekli bunu söylüyordum.

Ona alan tanıyın.

Belki de çok etkilenmişti. Sonrasında onunla ilgilendiğimi sanıyordum. Ama yine de onu korkutup kaçırmaktan biraz endişeliydim.

Çok soğuk algınlığı geçirdi. Çok sıcakladı. Şimdilik.

Ama birlikte yaptığımız her şey... onu çok seviyor gibiydi. Dağıldı. Yeterince zamanımız olsaydı, tüm sıcaklarda ve hatta bazı soğuk algınlığı durumlarında bile onu dağıtabileceğimden oldukça emindim.

Evet; bir yıl sonra onun bazı tepkilerinin nasıl farklı olabileceğini bilmeyi çok isterdim.

İlk defa, buradan ayrıldıktan sonra Kaliforniya'da oynayacak bir Dom bulup bulamayacağını merak ettim. Ve o soğuk ve sıcakların ona ne kadar sıcak geleceğini.

Bu düşünce hoşuma gitmedi, bu yüzden onu bir kenara ittim.

Geçen gece yaşadığımız gibi bir deneyim yaşamadığını biliyordum. Ertesi sabah onu taksiyle evine göndermiştim, yakında tekrar görüşeceğimizi varsayarak. Ama zorlu bir antrenman gününün ardından, ona mesaj attığımda gelemeyeceğini söyledi. Annesine akşam yemeği yiyip takılacaklarına söz vermişti. Bu iki gece önceydi.

Dün gece en yakın arkadaşıyla sinemaya gideceğini, sonra da onun evinde kalacağını söyledi.

Bu gece kuzenleriyle kızlar gecesi düzenlediklerini ve bunu önceden planladıklarını söyledi.

Belli ki, hayatında onu seven, şehre dönmesinin üzerinden sadece birkaç hafta geçmişken onunla değerli zaman geçirmek isteyen birçok insan vardı. Onları suçlayamazdım.

Ama ben onlara çok kızdım.

Ve Dom'un üzerindeki sis dağılmıyordu.

Çok kötü durumdaydım.

Şimdi, ona benimle görüşmesini emredip bunun işe yarayıp yaramayacağını görmek ile beyefendilik edip emirlerimi yerine getirmenin dışında bir hayatı olduğuna saygı duymak arasında kalmıştım. Şimdiye kadar beyefendilik etmeye çalışıyordum ve bu berbattı. Onu bu gece görmek istiyordum.

Otuz birinci doğum günümdü ama ona doğum günüm olduğunu söylemedim. Biliyor muydu bilmiyorum.

Margot beni yemeğe davet etmişti ama ben ne mesajına cevap verdim ne de aramalarına cevap verdim.

Ailemden uzak duruyordum, her zamanki gibi onlara öncelik vermiyordum.

Sonunda, doğum günüm civarında, genellikle içlerinden birinin beni babama yemeğe gelmeye ikna etmesine izin verirdim. Ama şu anda bu olmuyordu. Çünkü Jolie orada olurdu ve şüphesiz onu becermek için bir banyoya kadar takip eder ya da onu koridora sürükleyerek sikimi boğazına sokardım.

Geçen gece olanlar konusunda haklı olduğundan emin olana kadar böyle bir şeye kalkışıp kendimi kaptırmak istemiyordum. Ve beni görmemek için her bahane uydurduğunda, benden kaçınıyor mu diye merak ediyordum.

Aramızda geçen bir şeyden hoşlanmasa, korksa falan bana söyler miydi?

Canavar olduğumu düşündüğünde bana karşı gelmişti, kesinlikle. Ama aynı zamanda tatlıydı ve biraz da utangaçtı.

İtaatkâr.

Şimdi, eğer yanılırsam, ya da onu çok zorlarsam, bana karşı gelir mi?

Gerçekten bir daha ona böyle hükmetmemi istemiyorsa bana söyler miydi? Ya da işleri yavaşlatmak istiyorsa?

Yoksa beni hayalet mi edecekti?

Ya bir daha bana hükmetmemi istemezse?

Bu düşünce beni fena halde kaşındırıyordu.
Ne istediğimi, neyi sevdiğimi biliyordum.
Ve en çok hoşuma giden şey, görünüşe göre, onun bana boyun eğmesiydi.
Herhangi bir kadın değil.
Jolie'yi beğendim.
İşte gerçek buydu.
Özellikle onun sadece benim görebildiğim tarafını çok sevdim.
Ama onun için durumun farklı olduğunu biliyordum.
Neyi sevdiğini yeni keşfediyordu. Geçen gece yaptığımız şey onun için iyiydi. Kesinlikle hoşuna gitmişti.
Sıcak olduğunu söyledi.
Ve bu şekilde fiziksel tepkileri taklit edemezsiniz.
Peki ya bu durum onun için benim kadar iyi olmazsa?
Ya benim gibi onun da buna ihtiyacı yoksa?

Yirmi Dördüncü Bölüm

Shane

"Ne bok biliyorsun ki?" dedi Lex, omzumun üzerinden bir şeye bakarak. Johnny aramıza yeni katılmıştı ve kulüp artık tıklım tıklımdı, gürültülüydü. "İşte orada."

"Kim?" dedim, Johnny'nin de aynı anda sorduğu soruyla aynı anda.

"Senin küçük Kaliforniyalı kızın," dedi Dane bana.

Maalesef baktım. Yani hemen.

Ve Jolie vardı. Ateşli kız sirkiyle. İkizler, bir sürü başka kız... Lex'in karısı Talia'nın ekibinden bazılarını tanıdım. Ama Talia'yı göremedim.

Belli ki yeni gelmişlerdi ve bara doğru ilerliyorlardı.

Gözlerim kalabalığın arasından Jolie'yi tişörtü ve kot eteğiyle görünce ona kayd. Gözlük takmamıştı. Bu gece lens takıyordu demek. Dane'in ona "Kaliforniyalı kız" demesini sevmedim, oysa üzerinde yine o Katy Perry tişörtü vardı, üzerinde California Gurl yazan. Buradan bunu anlayabilir miydi acaba?

Çocuklara dönüp sodamdan bir yudum aldım. "Kaliforniyalı değil. Buralı."

"Ama o şimdi orada yaşıyor."

"Kimden bahsediyoruz?" diye sordu Johnny.

"Ne yani, sadece pislik olmak mı istiyorsun?" diye sordum Dane'e. "Doğum günüm için hediyen bu mu? 'Bugün Shane'e nasıl pislik olabilirim?' diye mi düşünüyorsun?"

Dane sıırttı.

"Ah, dostum," dedi Lex, omzumu sıkıp ovuşturarak. "Doğum günün. Daha başlamadık bile."

Evet. İşte bundan korkuyordum.

"Bizi yeni fark etti," diye bilgi verdi Dane. Hepsi onu arkamda görebiliyordu. "Sana bahsettiğim kız bu," diye Johnny'ye bilgi verdi, gözleri neşeyle parlıyordu. "İki hafta içinde Shane'in üvey kız kardeşi olacak."

"İki buçuk hafta," diye homurdandım.

"Ah," dedi Johnny eğlenerek. "Şu kız."

Harika. Arkamdan onun hakkında konuşuyorlardı.

"Seni hiç bu kadar mutlu görmemiştim," dedim Dane'e.

"Ah, kesinlikle seni fark etti," diye duyurdu.

"Ona bakmayı bırak."

"Buraya geliyor..."

Döndüm ve palyaçolara fazla yaklaşmasını engellemek için ayağa kalktım.

Jolie aniden durdu, gözleri kocaman açılmış bir şekilde bana baktı.

"Merhaba" dedi.

Kolundan tutup masadan uzaklaştırdım. Kalabalığın arasından, uzak duvardaki boş bir masaya doğru yürüdüm.

Yolda bana "Ee, neler oluyor?" diye sordu.

"Seni kurtarıyorum."

"Arkadaşlarından mı?"

Onu masaya park edip yanına oturdum. "Doğum günüm. Ve bu konuda çok kaba olacaklar. Onlardan uzak duracaksın."

"Şey... şey, doğum günün kutlu olsun." Şaşkın görünüyordu. "Doğum günün olduğunu neden bilmiyordum?"

"Çünkü sana hiç söylemedim. Buraya geleceğimizi biliyor muydun?"

"Hayır. Sana söyledim, kızlar gecesi düzenliyoruz. Bu kulübe yıllardır geliyoruz, sanki Şampanya'dan çok önceymiş gibi. Ya sen?"

"Evet. Burası hoşumuza gidiyor."

Gözleri üzerimde gezindi, sanki ruh halimi okumaya çalışıyordu. Gerçi daha iyi bir arkadaş grubum olduğu için hava biraz daha sıcaktı. "Sana doğum günü içkisi ısmarlayabilir miyim?"

"İçmiyorum. Antrenmandayım."

"Ah. Doğru."

"Bir içki ister misin?"

"Danica bana bir tane alıyordu." Kalabalığın arasından geriye baktı; kuzenleri bardaydı. Bana döndü. "Şey, bu gece seninle karşılaşmayı beklemiyordum. Ama sanırım bu... eğlenceli."

"Evet. Eğlenceli."

Beni süzdü. "Doğum gününün tadını çıkarmıyor musun?"

"Pek sayılmaz. Doğum günleri güzeldir. Ama şu an pek ilgimi çekmiyor."

"Ah. Seni en son gördüğümde daha... mutlu görünüyordun."

Belki de bunun sebebi, beni en son gördüğünde kollarımda uyanıyor olmasıydı. Ona kahvaltısını hazırlamış, sonra da kendine bakması için katı kurallar koyarak onu taksiye bindirmiştım ve onu bir sonraki görüşümü hayal etmeye başlamıştım bile.

Onun denizaltından düşmesinden endişeleniyordum.

Ben de bu kadar sert bir şekilde düşeceğimi beklemiyordum.

Gözlerini inceledim. Buradaki kaotik ışıktaki bile, doğru görünmediklerini anlayabiliyordum. Ona benzemiyorlardı.

"Tanıştığımızda renkli lens takıyor muydun?"

"Ne?"

"Tanıştığımız gece, o barda. Gözlerinin farklı renkte olduğunu fark etmemiştim. Renkli lens takıyordun, değil mi?"

"Şey, evet öyleydim."

"Neden?"

Omuzlarını silkti. "Bazen giyiyorum."

"Şu anda onları takıyorsun." Bunu görebiliyordum. İki gözü de aynı renkti. Mavi. "Neden?"

"Şey... takmadığımda, rastgele insanlardan gözlerim hakkında bir sürü istenmeyen yorum alıyorum. Özellikle de erkeklerden."

"Yani buraya rastgele adamlarla tanışmaya geldin."

Kaşları hafifçe çatıldı. "Hayır. Sadece, böyle bir yerde insanlar içki içtiğinde filtrelerinin bozulduğunu fark ediyorum. Ve insanlar gözlerimi çok fazla önemsiyorlar."

"Ve bundan hoşlanmıyorsun?"

"İnsanların benim hakkımda küçük bir fiziksel ayrıntıya takılıp yorum yapma ihtiyacı hissetmesi mi? Hayır."

"Neden?"

"Çünkü... kendimi bir ucube gibi hissetmeme neden oluyor."

Ona bakakaldım. "Gözlerin çok güzel." Hafif bir ifade. "Gözlerini kapatmamalısın çünkü sıradan serseriler görgüsüzdür."

"Teşekkür ederim." Arkadaşlarına baktı. "Kız arkadaşarımla takılabiliyim..." dedi, muhtemelen huysuzluğum karşısında çok şaşırmıştı.

"Sonra," dedim. "İstersen. Şu anda yanımdasın."

"Tamam aşkım..."

Bunu yumuşatmaya karar verdim. "Doğum günümde beni üzmem istemezsin, değil mi?"

Bana yarım bir gülümsemeyle baktı, sanki onunla oyun mu oynuyorum yoksa ne yapıyorum, emin değilmiş gibi. "Hayır. Üzülmeni istemem. Eğlenmeni, kutlama yapmanı isterim." Masaya yaslanıp bana yaklaştı. "Doğum gününü nasıl kutlamak istersin?"

"Genellikle mi? Çocuklarla sarhoş olurum. Seks yaparım. Belki... Bliss'e giderim." Bunu dürüstçe söylemeye karar verdim.

Artık kendimi sansürlememin bir sebebi yok.

Eğer onu üzüyorsa, bununla başa çıkarım.

Bakışlarımı yakaladı ve bana, "Bu gece oraya gidiyor musun?" diye sordu.

"Elbette hayır." Bunu neden düşünsün ki?

Onu elde etme şansım varken Bliss'te ne bok isteyebilirim ki?

Bunu anlayarak bana göz kırptı. "İtiraf ediyorum... Bliss'i çok merak ediyorum." Gözleri parladı ve belki de bu kadar meraklı olmasına sevinmeliydim. Çok meraklı. Şimdiye kadar anlattığım her şeyle çok ilgiliydi.

O benim küçük kölemdi.

Hiçbir erkeğin ona benden başka hükmettiğini görmemiştim.

Ama o benim değildi.

Hiçbir şey söylemediğimde, "Beni oraya götürür müsün?" diye sordu.

"Belki. Eğer gitmek istersen."

"Üye olmak zorunda mıyım?"

Üye olması kesinlikle söz konusu değildi.

"Üyeler misafir getirebilir," dedim. "Ama sadece belirli zamanlarda, örneğin parti olduğunda."

"Parti mi? Seks partisi gibi mi?"

"Sadece bir parti. Seks yapmamıza gerek yok."

Hafifçe gülümsedi. "'Yapmak zorundayım' dediğini fark ettim."

"Yapmanız gereken tek şey kurallara uymak."

"Peki kurallar neler?"

"Bu bana kalmış."

"Gerçekten mi?"

"O kulüpte ben bir Dom'um. Bu, iyi bir kız olup kurallarına uyman gerektiği anlamına geliyor, Jolie. Yoksa diğer Dom'ların önünde beni rezil edersin."

Yüzüne yine küçük bir gülümseme yayıldı. "Ciddi misin? Şu anda ciddi olup olmadığını anlamak çok zor." Belki de o gülümsemeyi sevdiğimden, yüzünü ve bu kız hakkında öğrendiğim her şeyi sevdiğimden ve şu anda bunlar beni öylesine derinden etkilediğinden, gülümsemesini durdurmak istedim.

Çünkü o gülümsemeleri saklayamayacaktım.

Benim değillerdi. Saklamak için değil.

"San Diego'da keşfedebileceğin seks kulüpleri olduğundan eminim," dedim. "Kesinlikle Los Angeles'ta. Belki biri seni oraya götürür."

Gülümsemesi silinene kadar soldu. "Bu hoş değildi," dedi yumuşak bir sesle.

Öyle değildi. Bana pislik olduğumu söylemesine gerek yoktu.

"Bundan hoşlanmadım Shane." Bana baktı. "Bunun benim için soğuk olduğunu söylememe gerek var mı?"

Bana yaptığım bir şeyin soğuk olduğunu ilk kez o zaman söylemişti. Daha önce kendimi tam bir pislik gibi hissediyordum, şimdi de onun söylediği bataklık yaratığı gibi hissediyordum.

"Üzgünüm."

"Neden şimdi böyle aptalca davranıyorsun?"

"Öfkeliyim. Seninle hiçbir ilgisi olmayan şeyler yüzünden."

Bundan ne çıkaracağını bilemiyor gibiydi. Bana daha fazla soru sorup daha da pislik olma riskine mi girsin? Yoksa boş ver gitsin mi?

"Eğer Bliss'e gitmek istiyorsan," dedim ona, "seni ben götürürüm."

Ne yapıyorsun?

"Gerçekten mi?" Yüzündeki o tatlı, heyecanlı ifadeye bayılıyordum. "Beni mi götüreceksin? Yani... bir randevuya mı?"

"Evet. Neden olmasın."

Muhtemelen öyle yapardım.

Kendime bunun sıcak olacağı için olduğunu söylemeye çalıştım. Eğlenceli. Cehennem kadar sapık, babamın tatlı üvey kızını bir seks kulübüne götürüp onu rezil etmek.

Ama yalan artık işe yaramıyordu.

Belki de kendime hep yalan söylüyordum.

Belki de hiç onu becermek istememiştim, ailemle sevişmek istememiştim.

Belki de sadece onu istiyordum.

Onun beni istemesini istiyordum. Tıpkı o gece, bir barda birbirimizi tanımadığımızda ve bana o şekilde baktığında yaptığı gibi.

Sanki sihirliymişim gibi.

Çünkü daha önce hiç bu kadar saf ve bu kadar güzel bir şey hissetmemiştim. Bana öyle baktığında damarlarımda saf sıvı bir coşku akıyordu sanki.

Ve şimdi... Onu mutlu etmek istiyordum. Onu Bliss'e götürmek için hiçbir sebepim yoktu. Bliss'e kadınlarla sevişmek için gitmiştim. Şu anda sevişmek istediğim tek kadın tam burada, tam önümdeydi.

Ama bu noktada muhtemelen benden istediği her şeyi yapardım.

Bir itaatkar olarak sen bana bir ihtiyaçla geliyorsun ve ben onu gideriyorum.

Eğer benim yerimdeyseniz, bu en büyük zevktir.

Ona bu konuda yalan söylemiyordum. Ona hiçbir konuda yalan söylememiştim.

Benim adım, onunla tanıştığım geceydi. Kelimenin tam anlamıyla buydu.

Ona yalan söylemem için hiçbir sebepim yoktu.

Onun istediği, hatta ihtiyaç duyduğu bir şeye sahiptim.

Benim de ihtiyacım olan bir şey vardı onda. Hem de çok.

Diğer denizaltılarda hiç böyle olmamıştı. Sahnenin ötesinde bu istek, ihtiyaç.

Ama evet, onu mutlu etmek istiyordum.

Ve belki de en çok istediğim şey, kalkıp gitmeden önce onunla geçirebileceğim her saniyeydi.

"Bu Cuma gecesi Bliss'te bir parti var," dedim ona, çünkü belki de onunla evde bir randevum daha olduğunu bilmem gerekiyordu. "Bu sana uyar mı?" Ayın ikinci Cumasıydı ve bu da herkese açık bir parti anlamına geliyordu. Bir misafir getirebilirdim. Etrafa bakabilir, hoşuna giden bir şey görüp görmediğine bakabilirdi. Başka sıcak veya sıcak bir şeyler bulabilirdik.

Ve istediğimi elde ederdim.

O. Eve gelir gelmez bana teslim oldu.

"Evet," dedi heyecanla parlayan gözleriyle. "Bu bana uyar."

"Böyle bir yerde bana katlanabileceğinden emin misin?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Benim otoriter tavırlarım." Ona sert bir bakış attım. "O odadaki herkes benim baban olduğumu bilecek."

"Bunu suistimal etmeyeceğinizi umuyorum," dedi temkinli bir şekilde.

"Bundan emin misin?" diye takıldım ona. "Çünkü gergin görünüyorsun."

Bakışlarımı kaçırmadı. "Gergin olmana gerek yok, değil mi? Bir buzula çarparsak sana haber veririm. Sen de bir beyefendi gibi davranırsın. Değil mi?"

"Aslında hiç uslu durduğum söylenemez."

"Sanırım her şeyin bir ilki vardır."

"Olmalıdır."

Dudağını hafifçe ısırdı. "İçindeki bu beyefendiyi ortaya çıkarmak için ne yaptım?"

"Belki de sadece seni becermekten hoşlanıyorumdur."

Gözleri yüzümde gezindi. Masada birbirimize öyle bir yaklaşmıştık ki neredeyse birbirimize değecektik. "Bu gece huysuzsun," dedi nazikçe. "Ne yapacağımı bilemiyorum. Bir dakika flört ediyorsun, bir sonraki dakika neredeyse huysuzsun." Kulağıma konuşabilmek için biraz daha eğildi. "Mesele şu ki, istediğin kadar huysuz gibi davranabilirsin. Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Artık kim olduğunu biliyorum, Baba Dom."

Ve Őimdi pipim kalkmıŐtı. "Bana o kűcűk anketi gűnderdiĐinde sűylemiŐtim," dedim kulaĐına, sonra gűzlerine baktım. "Rol yapmıyorum."

"Sadece kűtű adam olmaya kararlısın, ha?"

"Ben bir pisliĐim Jolie," diye uyardım onu. "İstediliĐine sor. Hemen Őimdi siktirip gitmelisin. Hemen Kaliforniya'ya dűnmelisin."

İŐte oradaydı. Onun gűvenli kelimesini yűzűne vurmuŐtum.

HiÇ kıpırdamadı bile. Bakışlarını kaÇırmadı. "Kağmıyorum."

Hayır. Öyle değildi, değil mi? Doğrudan, daha da derinlere dalıyordu. Ona sunduğum her Şeyin iÇine.

Belki de gerĐekten kağmayacaktı. Gitmek zorunda kalana kadar.

Tabii ki onu itmediysem.

Ben de kendim uzaklaŐtım.

Ama ben bunu yapmayacaktım.

İyi bir adamın yapacağı Şey budur. Bir centilmen.

Ben iyi bir adam değildim.

Ben centilmen değildim.

Ben bir uyuoŐturucu baĐımlısıyđım. Ve bağımlılığım oydu. Bu. Daha, daha, daha. Doyamıyordum.

"Halka aÇık alanda seks" dedim.

"Şey..." Tekrar dudağını ısırđı. "Sıcak mı...?"

"Gűzel. Hadi sıcak yapalım."

Etrafına biraz bakındı, sanki bizi duyabilecek birileri varmıŐ gibi. Ama duyamazlardı. Burası Đok gűrűltűlűyđű.

"Şu anda mı?"

"Evet. Seni becermek istiyorum. Hemen Şimdi."

"Nasıl?" dedi. "Nerede?"

"Herhangi bir yer."

"Tamam," diye fısıldadı, gűzleri heyecanla parlıyordu. "Evet."

Beş dakika geçmeden, onu köşedeki kalabalık bir restorana götürdüm. Ön tarafta masa bekleyen kalabalığın yanından geçip, küçük ve hareketli restoranın içinden geçerek arkadaki tuvaletlerin bulunduğu salona ulaştım.

Ona şu an ihtiyacım vardı.

Onu hissetmeye ihtiyacım vardı.

Onun benim olduğunu bilmeye ihtiyacım vardı. O olmasa bile... Onun içindeyken, onu kontrol ettiğimde, her dokunuşuma karşılık vermesini sağladığımda, kendimi bir anlığına da olsa onun bana ait olduğuna inandırabiliyordum.

O duyguya tekrar ihtiyacım vardı.

Ben coşkunun peşindeydim.

Kadınlar tuvaletinin kapısını iterek açtım. İki kabin vardı ve birinde biri vardı. Tuvalet sifonunun sesini duydum.

Jolie'yi de yanıma alarak koridora geri döndüm. "Ay," dedim ve gergin bir şekilde kıkırdadı. Onu öptüm ve sırtını duvara yasladım.

Bir an sonra tuvalet kapısının açıldığını ve birinin dışarı çıktığını duydum. Onlar gider gitmez Jolie'yi de tuvalete çektim. Kapıda bir mandal vardı ama kilit yoktu.

Kapıya yaslandım ve onu da yanıma aldım. Eteğinin altına girip külotunu indirirken öpüştük. Külotunu ayak bileklerine kadar ittiğimde, uslu bir kız gibi külotundan çıktı. Gözleri kocaman açılmış bir şekilde külotu cebime tıktırışımı izledi.

"Şey... onları geri alacak mıyım?"

Pozisyonumuzu değiştirdim, onu kapıya doğru ittim, bacağını kalçamın etrafına doladım ve penisimi çıkardım.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldı ama sonra içine gömülüp diğer bacağını kalçama doladığımda kalan çıgıllıklarını yuttum. Onu sikerken kapıya doğru ittim ve bana sarıldı. Burası gürültülüydü. Müzik, dışarıdaki

kalabalığın gürültüsü ve kapıya vurduğumuz her ne ses varsa, kimse duyamıyordu.

Muhtemelen.

Elimi aramıza sokup klitorisini ovmaya başladım ve onu becerdim. Bacakları güçsüzleşti ve ayak bileklerini sırtıma doladı. Onu biraz daha yukarı kaldırdım ve içine doğru sürmeye devam ettim.

"Aman Tanrım, Shane," diye inledi ağzıma doğru, amının üzerime doğru geldiğini hissederken. "Yapamam. Ya biri..."

"Aferin kızım," diye onu yatıştırdım, içine tekrar tekrar girerken klitorisini ovuşturdum. "Yapabilirsin."

Gözlerine baktım. Tam yanıma gelmeden önce gözlerinin yumuşadığını, bir zevk bulutu gibi parladığını gördüm.

Diğer elimle ağzını kapattım. "İşte bu. Hadi babacığının sikini..."

Boğuk bir çığlıkla geldi, bacakları kalçalarımı sıkarken amının kıvrımları etrafımda dalgalanıyordu.

"Güzel bebeğim," diye mırıldandım kulağına, penisim titrerken ve ben de klitorisini okşarken. "İşte benim tatlı, tatlı kızım."

Kapının çalındığını belli belirsiz fark ettim.

Jolie'nin amındaki kasılmalar durur durmaz, onu dizlerinin üzerine ittim ve üstündeki kapıya yaslanarak penisimi ağzına soktum. Kot pantolonuma yapıştı, çaresizce emiyordu. Derin, sabırsız emişler. Sıcak ağzının beni birkaç saniye etkilemesinden sonra inleyerek boşaldım.

Biraz öğürdü ama yine de bana yapıştı. Sonra emmeye devam etti.

İşim bitince pantolonumu çıkarıp giydim. Ağzını sildi ve bana baktı, gözleri iri ve yumuşaktı. Adrenalin sarhoşu gibi görünüyordu. Kafası güzel.

Muhtemelen şu an böyle görünüyorum.

Ayağa kalkmasına yardım ederken biri kapıya vurdu. Ben hâlâ kapıya yaslanıyordum.

"Bir dakika!" diye seslendim Jolie aceleyle elbisesini düzeltirken.

"Gitmeliyiz," dedi hemen. "Külotumu alabilir miyim?"

"Hayır." Ellerimi saçlarına daldırdım, onu kapıya yasladım ve gözlerinin içine baktım. "Neredeyse yakalanıyordum."

" ok sıcak," dedi yumuşak bir sesle, ellerimde erirken.

Sonra onu tekrar öptüm, tadını çıkardım, a zının sıcaklığına gömüldüm.

Yirmi Beşinci Bölüm

Jolie

Madeleine Teyze'nin kıvrımlarımı saran siyah elbisesiyle kaldırımında bana doğru yürüyüşünü izledim. Yanağımı öperek selamladı, sonra güneş gözlüklerini çıkarıp benimle buluşmasını istediğim -hayır, yalvardığım- seks mağazasına baktı.

Bu mağazada çok çeşitli seks oyuncakları ve benzeri ürünler vardı, ancak internete göre şehrin en iyi "parti malzemeleri" koleksiyonlarından birine de sahipti. Ayrıca Madeleine'in ofisine arabayla yaklaşık beş dakika uzaklıkta, elverişli bir konumdaydı.

"Bir seks partisine ne giyeceğimi bilmem gerek," diye patladım, Madeleine'in buraya neden geldiğimizi sormasına fırsat vermeden.

Bana baktı ve küstahça, "Neden efendine sormuyorsun?" dedi.

İç çektim. "Ben de kendim bir şeyler bulmak istiyorum. Biliyor musun..."

"Onu etkilemek mi?" diye tamamladı benim yerime.

"Biraz yardıma ihtiyacım var. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım."

"Sen söyleme," diye hafifçe takıldı teyzem. "Öyleyse içeri girelim." Kapıyı açtı ve ben içeri girdim.

"Seni çok seviyorum," diye coşkuyla ona baktım. İkimiz de annemin bunu her şekilde onaylamayacağını biliyorduk. Yine de Madeleine bunu yapacak kadar iyiydi. Hem de ona bundan bahsetmeyecek kadar.

"Biliyor musun?" dedi, beni takip ederek.

Ön bürodaki bir kadın bizi karşıladı ve Madeleine göz gezdirirken yardıma ihtiyacımız olup olmadığını sordu. Ben de ona sadece, "Teşekkür ederim, iyiyiz. Kişisel stilistim yanımda," dedim.

Sonra giysi raflarının arkasına saklandım ve Madeleine'i takip ederek mağazanın derinliklerine doğru ilerledim. Sergilenen seks kıyafetlerine göz atarken hiç tereddüt etmediği belliydi.

Yani, bunu beklemiyordum.

"Peki," diye sordu bana, "bu partinin olayı ne?" Bana bir bakış attı. "Endişelenmeli miyim?"

"Sanmıyorum. Bliss'te."

Tüylü iç çamaşırlarıyla dolu rafa göz atmayı bırakıp bana kaşını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Bekle," dedim, aklıma gelince... "Bu gece Bliss'teki partiye gitmiyorsun, değil mi?"

"HAYIR."

Ben rahat bir nefes aldım, o da eğlenmiş bir şekilde işine geri döndü.

O göz gezdirirken ben de onu takip ettim. "Ama daha önce oradaki partilere katılmışsın."

"Evet."

"Peki, benim gibi biri böyle bir etkinliğe ne giyer ki?" Hâlâ kendimi yüksek sesle itaatkar olarak nitelendirmek bana tuhaf geliyordu. "Yani, BDSM tarzı bir şey mi giysem?" Rahatsız bir şekilde birkaç siyah vinyl elbiseyi karıştırdım. "Yoksa sadece seksi bir parti elbisesi mi? Ya da gerçek iç çamaşırı mı? Kot pantolonla öylece gidemeyeceğimi biliyorum. Konağı dışarıdan gördüm."

Sadece buna nasıl bir 'seks partisi' yakıştıracağımı bilmiyorum."

"Öncelikle buna seks partisi demeyi bırakmalısın," dedi hafifçe. "Bu, odak noktasının seks olduğu anlamına geliyor."

"Öyle değil mi?"

"Senin için mi?"

Buna nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyordum. Daha önce buna benzer bir şey yapmamışken bunu nasıl bilebilirdim ki?

Teyzem bana bakıyordu. "Seçme hakkın var Jolie. Yaptığın her şeyde."

"Biliyorum. İstemediğim hiçbir şeyi yapmam. Shane de benden bunu istemezdi." diye düşündüm. "Sadece ikinci bir görüşe ihtiyacım var ve sanırım başka kimseden beni böyle görmesini isteyemezdim. Alyssa'dan bile."

"Ne giymeyi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum."

"Peki, kendini onunla birlikte o malikaneye girerken hayal ettiğinde, kendini nasıl görüyorsun? Nasıl hissediyorsun?" Teyzemin gözleri üzerimde gezindi ve yutkundum, son kısmı cevaplamakta gerçekten rahat değildim.

"Belki... seksi bir şey, ama çok da açık olmasın. Küçük kız gibi, fırfırlı, beyaz, pembe ya da başka bir şey de olmasın. Herkesin benim... bilirsin işte, itaatkâr olduğumu bilmesini istemiyorum." Bunu sanki küfürlü bir kelimemmiş gibi fısıldadım.

"Kadın itaatkarların böyle giyindiğini mi sanıyorsun?" diye sordu bana, eğlenerek.

"Bilmiyorum." Shane'in bana küçük kız demeyi nasıl sevdiğini düşündüm. Ama üzerimde daha önce gördüklerinin dışında nasıl kıyafetler isteyeceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece muhteşem görünmek istiyordum. "Nasıl giyiniyorlar?"

"Bu gerçekten duruma bağlı. Genellikle, Dominant'larının onları nasıl görmek istediğine bağlı. Tabii

ki, kendilerine özel bir Dominant'ları varsa." Bana baktı, bunun ardında dile getirilmemiş bir soru vardı.

Shane ve ben ayrıcalıklı olma konusunda konuşmamıştık.

Ama beni bu partiye davet ettiğinden beri, nasıl olacağını merak etmekten hiç vazgeçmemiştim. Aslında tek söylediği, kurallarına uymamı beklediğiydi. O bir Dom'du ve Bliss'te karşılaştığımız insanlar bunu bilirdi. Taktığı yüzük de bunu gösteriyordu.

Ve ben de onun yanında olurdum. Onun misafiri.

Madeleine'e yaklaştım, sesimi alçalttım. "Anlayabilecekler mi?"

"O odada kimse seni bunun için yargılamayacak. Hatta birçok kişi sana teşekkür edecek."

"İstemek?"

Bana buruk bir gülümsemeyle baktı. "Keşke efendinin yanından geçip seninle konuşabilselerdi." Dantelli iç çamaşırlarıyla dolu rafa göz atmaya devam etti. "Ama akıllıysa, seni sıkı bir şekilde kontrol altında tutacaktır."

Şaşkınlıkla ona baktım. "Şey... tasma mı?"

"Diğer Domların tadına bakabileceklerini düşünmelerini istemez," diye açıkladı. "Tabii ki, bu onun zevkine uymuyorsa..."

"Yani..." Yutkundum, boğazım aniden kurudu. "Beni mi paylaşıyorsun?"

"Gıcırıyor canım." Madeleine askıdan tokalı siyah bir örme elbise çıkardı. "Ona sordun mu?"

"Ona ne sordun?"

Elbiseyi bana doğru uzatıp beni süzdü. "Bu partide neler olacak? Senden ne bekliyor?" Elbiseyi geri giydi ve gözlerimin içine baktı. "Ne istiyor?"

Tekrar yutkundum. Teyzemle seks kıyafetleri hakkında sohbet ederken Shane'in arzularını düşünmek tuhaftı. Ama onu buraya ben çağırmıştım. Yardımını istiyordum.

Ama evet, hayatım biraz fazla tuhaflaşmaya başlamıştı. Benim için bile.

"O sadece şunu dedi..." Üzerini çizdim, "Onun kurallarına uymam gerekiyor."

"Hmm. Tam bir Dom gibi konuştun." Gözlerini gezdirmeye devam etti.

Burada görevime odaklanmaya çalıştım ama raflardaki her şey çok riskli görünüyordu. Az ve aşırı derecede cinsel içerikliydi.

"Bu nasıl?"

Halam Domme'un, göğüsleri için kesikleri olan ve üzerinde keskin görünümlü gümüş çiviler olan bir yaka bulunan kırmızı vinilden bir kedi kostümü tuttuğunu gördüm.

Benim tepkime hafifçe güldü.

İnledim. "Belki de kot pantolon giymeliyim."

"Saçmalık." Kedi kostümünü geri koydu. "Sana mükemmel kıyafeti bulana kadar bu mağazadan ayrılmayacağız. Bu senin bu türdeki ilk partin, değil mi?" Bana baktı. "Kendin olmak, en iyi şekilde görünüp hissetmek isteyeceksin. Her şeyden önce, rahat hissetmek isteyeceğini tahmin ediyorum. Ve hareket kabiliyetinin geniş olmasını."

"Hareket mi? Dans etmek için falan mı?"

Madeleine bana baktı. Evet, dans etmeyi kastetmiyordu.

"Diz çöktüğün için," dedi umursamazca ve deri eşya raflarını incelemeye devam etti. "Ya da Shane'in sana yapmanı söylediği başka bir şey. Kötü düşünülmüş bir kıyafetin onun planlarını mahvetmesini istemezsin, değil mi?"

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. Tanrıya şükür ki şu anda yanımdaydı.

"Planlar mı?"

"Bana güven. Planları olacak. Bu gece hakkında ne düşündüysen, o da daha fazlasını düşündü. Ne istediğini bilmeden seni kulübe götürmez."

"Doğru," dedim kısık bir sesle.

"İlk seferin. Değeri olan herhangi bir Dom bunu senin için iyi hale getirecektir. Gerçekten hiçbir şey için endişelenmene gerek yok. Eğer ne yaptığını biliyorsa..." Tekrar bana baktı.

"Eminim öyledir," diye çıkıştım zorla.

"Güzel. O zaman bu partide seni neler beklediğine dair bir fikrin olmalı, hımm? Birlikteyken genelde ne yapıyor...?"

"Şey... O genellikle..." Tereddüt ettim.

"Evet?"

"Çoğunlukla beni... bilirsin işte..." diye bir şeyler yapıyor.

Madeleine bana döndü, sessizliğimi süzdü. "Seni memnun ediyor."

"Şey. Evet."

Bunu düşünüyor gibiydi. "Etkileşimlerinizin odak noktası bu mu?"

"Şimdiye kadar." Onunla detaylara girmek istemiyordum ama evet. Odak noktam buydu. Yani, ondan çok daha fazla boşaldım. O boşaldı, ama ben de çok boşaldım.

"Hmm." Gözlerini gezdirmeye devam etti. "Hoş bir arkadaş olabilir Dom."

"Bir... ne?" Ona yaklaşmak için acele ettim. "Ne bir zevk Dom?" diye fısıldadım.

"Bir zevk efendisi, size bol bol zevk vererek tatmin olan bir egemendir. Muhtemelen sizi olabildiğince çok orgazma ulaştırmak isteyecektir. Sizi bu şekilde teslim eder."

"Tekrar söyler misin?"

"O, zevk yoluyla senin itaatini arayacaktır."

Tamam. Evet. Bu ona benziyordu.

Baban seninle ilgilenen biri...

"Tamamen senin deneyimine odaklanacak," diye ekledi, "ihtiyaçlarına. Senin mutlak zevkine. Aslında... Bundan zevk alacak." Bana baktı. "Doğru mu?"

Ona gözlerimi kırpıştırarak baktım. Teyzem. Bana sapık seks partnerim hakkında tavsiyelerde bulunuyordu.

Bu muydu şimdi benim hayatım? Gerçekten mi?

Sadece önümüzdeki iki hafta için, dedim kendi kendime.
Ama nedense bu durum beni daha da kaygılı hissettirdi.
Ve bunu mahvetmemek için daha da çaresiz.

"Hadi sana mükemmel kıyafeti bulalım," dedi Madeleine, ona cevap bile vermediğimde hissettiğim huzursuzluğu anlayarak neşeyle. "Bu gece seni gördüğünde... Efendin neye uğradığını şaşıracak."

Bu sefer neredeyse onu düzeltiyordum.

O benim Efendim değil.

Ama nedense bunu yapmak istemedim.

O gece saat sekizde yarı hiperventilasyon geçiriyordum. Shane'in beni Madeleine'in evinden almasını istedim çünkü beni tanıyan başka birinin beni bu şekilde görmesi mümkün değildi.

"Bu", siyah çoraplarımın üzerinde biten, çıplak uyluğumun bir kısmını gösteren, dar, küçük, siyah bir elbise giymişti. Kızlar bara her zaman bundan daha kısa etekler giyerlerdi, elbette, ama ben hiç onlardan biri olmamıştım. Sadece diz üstü çoraplarımı sergilemekle kalmıyordum, onları tutan parlak pembe jartiyerler de açıkça görünüyordu. O tek pembeyi kabullenmiştim.

Ah, bir de uyumlu külot. Bir de pembe çerçeveli gözlüğüm. Lens takabilirdim ama kıyafetle birlikte gözlük nedense daha çılgınca geldi.

Ayrıca Shane gözlerimi beğendiğini söyledi, değil mi?

İçimden bir ses onun bunu beğeneceğini söylüyordu.

Uyumlu pembe sütyen alırdım ama bu elbisenin buna ihtiyacı yoktu. Destekleyici göğüsleri vardı ve bana harika bir dekolte kazandırdı. Aslında hayatımda hiç bu kadar dekolteli bir şekilde ortalıkta görünmemiştim.

Shane geldiğinde, Madeleine'in ön camından dışarı bakıyordum ve hemen onu el sallayarak uzaklaştırdım.

"Sakin bakma!" diye bağırdım ve onunla buluşmak için aceleyle dışarı çıkarken çantamı kaptım. "Güvenli ol ve bir şeye ihtiyacın olursa ara" gibi bir şeyler söyledi ama ben kapıyı suratına çarptım.

"Şey, teşekkür ederim!" diye seslendim ona, çok geç kalmıştım. Muhtemelen beni duymamıştı.

Ona daha sonra teşekkür etmem gerekecekti. Shane Madrigal ile bir seks partisine giderken külotum henüz ıslanmamıştı.

Sonra kaldırıma doğru hızla ilerledim, giydiğim topuklu ayakkabılara göre biraz fazla hızlıydı. Siyah Mustang'inden inerken gözlerim ona kilitlenmişti. Yanıma geldi ve sanki ağır çekimde yürüyormuş gibiydi.

Tek boynuzlu at.

Adam kesinlikle tek boynuzlu bir atmış.

Bok.

Üzerinde dar siyah bir pantolon ve düğmeleri biraz açık siyah bir gömlek vardı. Sade. Zarif. Erkeksi.

Cehennem kadar seksi.

Bronz ten, dolgun dudaklar, kalın koyu saçlar.

Soluk kurt gözleri beni diri diri yiyordu.

Konuşurken neredeyse dilimi ısıırıyordum. "Merhaba."

Gözlerinde kaybolup biraz sendeledim, beni yakaladı.

"Topuklu ayakkabılar bana pek yakışmıyor," diye coştum. "Sakinleşmeye çalışacağım."

Kendini resmen ona attın.

Lütfen sakın olun.

"Bu sadece bir parti, Jolie." Bana hafifçe sırıttı. "Rahatla ve kendin ol." Sonra gözleri kıyafetimde dolaştı. Açgözlülükle.

"Heyecanlıyım."

"Görüyorum." Gözleri dekoltemde oyalandı. "Bu elbise..."

"Farklı?"

"Evet. Farklı." Gözleri yavaşça üzerimde gezindi, sonra benimkilerle buluştu. "Çok... güzel görünüyorsun."

Teşekkür ederim, Madeleine Teyze.

Daha önce bana hiç böyle bir şey söylememiştir. Çok güzeldi. Ve ondan duymak, özellikle... özel hissettirdi.

"Eşofman ve bol tişörtle beni ne kadar sevdiğini biliyorum," diye takıldım, bana öyle baktığında biraz irkildim. Güzel kız olmaya pek alışkın değildim. "Bunu bir deneyeyim dedim." Beni inceleyebilmesi için yavaşça, biraz beceriksizce döndüm.

Uyluk bölgemi çok ciddi bir şekilde inceliyordu. "Külot mu giyiyorsun?"

"Evet." Şaka mı yapıyordu? Külot giymeseydim bacaklarımdan aşağı su damlıyordu.

Kaşlarını çattı. "Jartiyerler kullanışsız."

Neredeyse gülecektim. "Ne?"

Gözleri benimkilerle buluştu. "Külotunu çıkarmayı zorlaştırıyorlar."

"Ah. Sanırım bunun için biraz çalışman gerekecek."

Gözleri karardı ve o bakışta külotlarımdan bu gece ondan hiçbir şekilde güvende olmayacağına dair bir vaat vardı, jartiyerlerim yolda olsa da olmasa da. "Yaramaz," diye uyardı.

"Bana ne olduğunu bilmiyorum." Başım dönüyordu. "Sanırım jartiyerlerden kaynaklanıyor."

Ya da belki de sen bir "haz efendisi"sin ve bu piyangoyu kazandığıma inanamıyorum.

Yolcu kapısını benim için açtı. "Kaza yapmadan önce o sevimli kışını arabaya bindir."

İçeri girdim ve direksiyona geçip yola koyulduğumuzda, bana bakmaya devam etti, parıldarken beni süzdü. Özellikle çoraplarımdan üzerindeki çıplak tenle ilgileniyor gibiydi. "Nasılsın?" diye sordu.

Ayrıca tahrik oldum mu? "Gergin."

"Neden?"

"Bunun nasıl işlediğini veya ne yapmam gerektiğini bilmiyorum."

"Sana söylemiştim küçük güvercin. Bu kadar uğraşmayı bırak. Bu kadar uğraşmana gerek yok."

Madeleine haklı mıydı acaba? Gerçekten sadece beni cinsel olarak mı memnun etmek istiyordu? Onu memnun etmek için yapmam gereken tek şey buydu: verdiği zevki almak mı?

"Söylemesi kolay, Bay Ateşli Baba Dom," dedim, rahat olmaya çalışarak. "Ne yaptığını biliyorsun." Sakinleştirici bir nefes aldım. "Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Kendimi de utandırmak istemiyorum."

"Beni hayal kırıklığına uğratmayacaksın."

"Ama burada benden ne beklendiğinden emin değilim," diye sordum.

"Benden başka kimseden senden hiçbir şey beklenmiyor."

Ona bakakaldım. "Peki bu gece benden tam olarak ne istiyorsun?"

"O jartiyerleri dişlerimle koparmak istiyorum. Onun dışında... İstedğim bir şey olursa söylerim."

Arkama yaslandım ve sakınlaşmaya, rahatlamaya çalıştım. Piyango ikramiyemin tadını çıkarmaya çalıştım.

O, zevk yoluyla sizin itaatinizi arayacaktır.

Eğer bu doğru olsaydı, bu gerçekten zor olmazdı.

Haz iyidir, diye telaşlı, gergin kendime söylemeye çalıştım. Sadece ona boyun eğ.

Yirmi Altıncı Bölüm

Jolie

Bliss malikanesine vardığımızda, Shane'in arabasıyla kapıdan içeri girmek tam bir heyecandı. Kapıdaki görevlilerden biri (bu gece birkaç tane vardı) el feneriyle kimliğini kontrol ederken, diğeri tablette bir şeyler aradı ve sonunda içeri girdik.

Büyük araba yolunun etrafından dolaşıp malikanenin ön basamaklarına geldiğimizde, bir vale arabayı aldı.

Sonra Shane sırtımın alt kısmına elini koyarak beni merdivenlerden yukarı çıkardı.

Buraya gelirken gergin ve heyecanlı hissetsem de, bu önemli değildi. Malikane yakından çok daha görkemliydi. Büyüktü, ama mimarisinin Fransız şatosu havası da detaylı, otantik ve göz alıcıydı. Buranın sahibi her kimse, gerçekten zengindi.

Teyze Madeleine'in böyle bir yerde takıldığını kesinlikle görebiliyorum.

Peki ya Shane? Ona biraz... gösterişli geldi.

Ama yine de Lamborghini ve üzerine örttüğü kadın da öyleydi.

Açık ön kapılardan içeri girdiğimizde her yer mermerle kaplıydı. Geniş fuayenin bir duvarı boyunca, büyük bir

oteldeki gibi bir karşılama masası uzanıyordu; personel, konukları karşılayıp içeri almak için çalışıyordu.

Orada bizi bir kadın karşıladı ve ben etrafa bakarken Shane onunla konuştu. Çoğunlukla diğerkonuklara baktım.

Kadınların çoğu açık saçık elbiseler veya düz iç çamaşırları giyyordu. Kadınlar ve erkekler kinky görünümlü deri kıyafetler giymişti. Ve birçok erkek de takım elbise giymişti. Güzel ve şık gece kıyafetleri giyen kadınlar da vardı.

Resepsiyondaki kadın isteyince kimliğimizi ve telefonlarımızı teslim ettik ve kimliğimi uzatırken biraz terlemeye başladım. Çünkü güvenlik görevlisinin beni çitten atlarken yakaladığında söylediği şeyi unutmuştum: herkesin kimlik göstermesi gerekiyordu. Kimliğimi tarayıp daha önce buraya izinsiz girdiğimi mi keşfedecekti? Yoksa güvenlik kamerası görüntülerinden birini kimliğimdeki fotoğrafla mı eşleştireceklerdi?

Shane'in önünde içeri girmeme izin vermez miydi? Güvenliği çağırıp beni dışarı mı çıkarırdı?

Ama tek yaptığı, muhtemelen yaşımı kontrol ederek bakmak oldu. Sonra kimlikleri ve telefonları güvenli bir kutuya koydu ve karşılığında Shane'e bir anahtar verdi.

"Parti balo salonunda," dedi, sırtımdan nazikçe tutarak beni yönlendirirken. Fuayenin arka tarafına doğru ilerleyen diğerkparti katılımcılarının arkasına geçtik. Orada, birkaç kapı açıktı ve müzik akıyordu. İyi bir gece kulübünde duyabileceğiniz türden seksi dans müziği.

"Kimliklerimizi ve telefonlarımızı neden vermek zorundaydık?" diye sordum. "Fotoğraf çekip Instagram'a falan koymayacaktım."

"Anonimlik. Onlar senin kim olduğunu biliyor, ama sen onların kim olduğunu bilmiyorsun. Ya da başka birinin kim olduğunu. Burada işler böyle yürüyor."

"Onlar?"

"Onlar." Balo salonuna giderken altından geçtiğimiz fuayenin bir tarafındaki uzun, kıvrımlı merdiveni işaret etti.

Yukarıda, fuayeye ve ötesindeki balo salonuna bakan bir korkuluğu olan karanlık bir geçit vardı. Orada birkaç adam duruyordu. Kesinlikle güvenlik görevlisiydiler ve hepsi, gölgeler yüzünden yüzünü göremediğim, şık, koyu renk bir takım elbise giymiş bir adamın etrafında toplanmış gibiydiler. Shane, ona baktığımı fark edince, "Kulübün sahibi o," dedi.

"Kim o?"

"Tanıyabileceğin biri yok. Eğer seninle buluşmak isterse, gidiyoruz."

Ona endişeyle baktım. "Neden?"

"Çünkü seninle buluşmak isterse, seninle sevişmek istiyor demektir. Bana nereden bildiğimi sor."

"Şey... seni becermeye mi çalıştı?"

"Hayır. Birlikte olduğum bir kadın."

"Ama... sen ücretli bir üyesin. Bir müşteriyi böyle kızdırmak isteyeceğini düşünmezdim."

"Muhtemelen öyle değildir. Ama bazen baskın bir adam istediğini ister."

Shane'e baktığımda, o da kısık göz kapaklarıyla bana bakıyordu. "Hepimiz sadece kurdüz, küçük güvercin. Ve alfalar her zaman iyi geçinmez. Çoğu Dominant bölgecidir ve inanılmaz açgözlüdür." Balo salonuna girerken parmaklarını parmaklarımin arasına alıp elimi tuttu. "Ve hazır buradayken, bundan sonra kimseye adını verme."

"Tamam."

Balo salonu, lüks bir gece kulübünü andırıyordu. Karanlık, loş ışıklı ve aralarında kaynaşmak için yer olan birçok masa vardı. Ortada devasa, dairesel bir bar ve onun ötesinde bir dans pisti vardı. Dans eden insanlar çoktan başlamıştı. Ayrıca dans pistinin kenarlarında, profesyonel dansçı oldukları belli olan kadınların herkesin üzerinde dans ettiği küçük platformlar vardı. Üzerlerinde kıyafet vardı ama pek bir şey yoktu.

Gözlerim zaten her yeri tarıyordu, her şeyi kavramaya çalışıyordum ama karanlık ve dans pistinin üzerindeki

titreşen ışıklar yüzünden tüm detayları yakalamak zordu. Her yerde ten ve deri parçaları ve takım elbiseli güçlü görünümlü adamlar görüyordum. Kafam patlayacaktı.

"Hadi biraz dolaşalım," dedi Shane, beni yönlendirerek. "Rahatlanan için."

Evet, bunun yakın zamanda gerçekleşmesi pek olası görünmüyordu.

Bu insanlar sapıklıklarla mı ilgileniyordu? O yüzden sapıklıklarını gidermek için seks kulübüne mi geldiler?

Etrafıma baktığımda, çoğu insanın sıradan parti müdavimleri gibi göründüğünü gördüm. Sanki herhangi bir partide veya barda takılıyorlarmış gibi. Ama diğerleri...

Yerde diz çökmüş kadınlar ve erkekler vardı. Başkalarının tuttuğu tasma ve kayışlar takan insanlar vardı. Tam bir çıplaklık yoktu, görebildiğim kadarıyla, ama neredeyse çıplak kadın ve erkekleri görebiliyordum. Sadece bir tanga ve kadınlar için küçük göğüsler vardı.

Kesinlikle bir kıyafet kuralı vardı, ama tema smokinden kink zindanına kadar her şeydi. Partiye gelenler her vücut tipindendi. Hepsi Shane gibi güzel ve yapılı değildi.

Aralarında LGBT'lerin de bulunduğu belirgin çiftler ve gruplar vardı.

Bunu beklemiyordum. Buradaki atmosferin sıradan bir gece kulübünden çok daha kapsayıcı olacağını tahmin etmişim.

"Şey, Shane? Her zaman böyle mi olur?"

"Ne gibi?"

"Şey, heteroseksüel erkeklerin, özellikle de baskın alfaların, bir seks partisinde eşcinsel erkeklerle ve trans bireylerle kaynaşmak isteyeceğini sanmıyorum."

"Şaşırsınız. Bu topluluktaki insanlar genellikle oldukça açık fikirlidir. Hatta biz homofobik alfalar bile," diye kuru bir şekilde ekledi.

Gözlerimi devirdim.

"Ama hayır, her zaman böyle değil," dedi. "Belirli üye tiplerine veya belirli sapkınlıklara sahip birçok parti var."

Biz buna açık parti diyoruz. Tüm üyeler ve dışarıdan gelen konuklar da davetlidir." Biraz daha yaklaştı. "Ve gözlerini devirmeni bir an bile kaçırdığımı düşünme."

"Özür dilerim," dedim masumca. Özür dilemiyorum. Bana öyle bakmasına sebep olacaksa özür dilemiyorum. Sanki daha sonra beni dizinin üstüne yatırıp aya kadar dövecekmiş gibi.

Çeneme bir eklemiyse dokundu, bakışlarımı kaçırmadı. "Sana söylemişim. Özür dileme. Uslu dur."

"Evet, Baba."

Gözleri karardı, çünkü belki de o konuda takındığım hafif küstahlığı duymuştu.

Dudağımı ısırdım. Çenemi bıraktı ve bakışlarımı kaçırdım.

Ceza. Disiplin. Düzeltme. Adına ne derse desin... Geçen gece beni şaplattığından beri bu fikir içime ısınıyordu. Ve bana her o uyarıcı bakışı attığında, bacaklarımın arasında inkâr edilemez bir heyecan kıvılcımı çakıyordu.

Dans pistinin kenarında durmuştuk ve belime kolunu dolayarak beni dansçılara doğru çevirdiğinde, gözlerim her yeri tarıyor, her şeyi kavramaya çalışıyordu.

Dans pistinin ötesinde, balo salonu, boyunca büyük bölmelerin bulunduğu bir duvarla son buluyordu. Bu bölmelerin arasında ise karanlık nişler vardı. Her bölmede, gölgelerin içinde bir kapı ve yanında bir güvenlik görevlisi duruyordu. Bazıları açık, bazıları kapalıydı ama ötesinde ne olduğunu göremiyordum.

"O odalarda neler oluyor?" diye sordum Shane'e, güvenlik görevlilerinden birinin karanlıkta kaybolan bir çift için kapıyı açmasını izlerken.

"Seks," dedi açıkça. Sırtım ona dönüktü ve nefesi boynumda sıcaktı.

"Ne tür seks?"

"İstediğin türden."

Yutkundum. Ağzım sulanıyordu, kalbim güm güm atıyordu ve karanlıkta sebepsiz yere kızarıyordum. Kimse

burada olup bitenlerle ilgilenmiyor gibiydi. Ya da en ufak bir rahatsızlık duymuyordu.

"Şu anda burada olduğuma inanamıyorum. Bu yerin var olduğuna inanamıyorum..."

"Korkma," dedi Shane nazikçe. Beni sıkıca kendine bastırırken eli karnıma değdi. "Güvendesin. Kimse sana dokunamaz. Benim iznim olmadan olmaz," diye ekledi ve başımı kaldırıp gözlerindeki parıltıyı gördüğümde benimle dalga geçtiğini anladım.

"Bu rahatlatıcı," dedim kuru bir sesle.

"Sen benimlesin."

"Memnun oldum." Dürüst olmak gerekirse, etrafıma bakınca, Shane'in burada herhangi bir adamı alt edebileceğini biliyordum. Sonuçta o bir savaşçıydı. Tabii, dışarıdaki iri yarı güvenlik görevlileri hariç... "Yine de bu geceki kurallarını bana söylemedin."

Hemen cevap vermeyince tekrar göz göze geldik.

"Kural şu," dedi gözlerimin içine bakarak, "sen benimsin."

Dudaklarından çıkan o kelimeyle kalbim küt küt atmaya başladı.

Bana ait.

Bununla ne demek istiyor olabilir?

Birbirimize ait değildik. Asla da olmayacaktık. Sanki milyonlarca dış etken bunu sağlıyordu.

"Yani... seninle aynı fikirdeyim. Ama bu gece için bir kural listesi yok mu? Gerçekten mi? Sadece... kendim olmamı mı istiyorsun?"

"Elbette."

"Ama ben beceriksiz ve tuhafım."

Güldü. Hoş bir kahkahaydı. Daha önce hiç böyle güldüğünü duymamıştım.

Mutlu bir kahkaha.

Kızardım ve o bana sadece gülümsedi. "Soru sormak istiyorum."

"Devam etmek."

Hmm. Geçen gece tamamen sessiz, kontrollü bir yoğunlukta olduğundan çok daha rahat görünüyordu. Bana güvenli bir kelime seçmemi ve bir sürü cinsel eylemi sıcak, ılık veya soğuk olarak derecelendirmemi söylediğinde. Sonra beni ęaplaklayıp tahrik etti, beni becerdiği sırada ağrıyan, damlayan bir ihtiyaç birikintisi haline gelene kadar orgazm olmamı engelledi. Boğalma o kadar yoğun ve yoğundu ki, resmen ağlamıştım.

Onun tarafından böyle domine edilmek... Bunu tarif edecek tek kelime coğkuydu.

Çok beğendim.

Ama bu da hoşuma gitti. Sanki sadece bir randevudaydık. Ama çok garip bir yerdeydik.

Tekrar etrafıma baktım, rahatlamaya çalıştım. Dediği gibi, burada, onunla gvendeydim. Ve burası inanılmazdı. Ortam zarif, lüks ve şehvetliydi. Ve çok havalıydı. Kızların ne düşüneceğini merak ettim.

Dani buna bayılırdı. Özellikle de güçlü bir adam onun için diz çökerse.

Ama merak ediyordum... Acaba onlara bundan bahseder miydim?

Belki de her şey bir sır olarak kalmalıydı. Hepsi. Shane'le yaşadığım kısa ilişki ve beni bir seks kulübüne götürmesi.

"Peki, üyeliğimi tekrar nasıl alabilirim?" diye masumca sordum. şaka yapıyordum ama belki de sadece buna ne diyeceğini merak ediyordum.

"İnanın bana, bütçenizi aşıyor."

Eh. Bunu bu kadar çabuk kapatmasından pek hoşlanmadım. "Sorulardan rahatsız olmadığınızdan emin misiniz?" diye sordum. "nk çok fazla sorum var."

eneme dokundu, yüzümü gözleriyle buluşturdu. "Cevaplar seni zmediği sürece."

"nk... bana karşı dürüst olacak mısınız?"

"Yapacağım."

Etrafıma bakınıp etrafımızdaki insanları inceledim. Aralarında, diz çökmüş bir adamın yudumladığı içkiyi tutan, çok da uzakta olmayan bir kadın da vardı. Sınırlar hakkında konuştuğumuz gece, ben yudumlarken Shane'in şarap kadehimi bana nasıl tuttuğunu hatırladım.

"Hmm," diye düşündüm. "Acaba baskın olabilir miyim? Bilirsin, sırf eğlence olsun diye."

Kulağıma fısıldayan sesi beni alaycı bir şekilde uyarıyordu: "Bence sen buna uygun değilsin küçük kız."

Ona umduğum gibi küstahça bir bakış attım. "Bilmiyorsun."

Ama o benim küstahlığımı azarlamak yerine sırtıttı.

"Peki, nasıl işliyor bu? Bütün bu insanlar kapıya bir avuç parayla gelip 'Hey, ben sapık biriyim, beni içeri alın' mı diyorlar?"

"Tam olarak değil. Para tek başına yeterli değil. Kalmak istiyorsan paraya ihtiyacın olacak, ama kapıdan içeri girmenin yolu bu değil."

Baştan çıkarıcı. Birdenbire, buraya nasıl girdiğini merak etmeye başladım. "İlk önce nasıl girdin?"

"Burada eğitimcilerden biri olan bir kadınla tanıştım."

"Eğitmenler?"

"Köleleri eğiten insanlar."

"Köleler mi?!"

"Evet, Jolie. Köleler."

"Seks köleleri gibi mi?"

"Evet, o."

"Bu... Bilmiyorum, yasadışı değil mi?"

"İstekli seks köleleri, Jolie."

"Ah." Bu düşünceyle içim ısındı... "Bu... Bu mu olmam gerekiyor?"

Yakınımızda diz çökmüş genç bir kadına baktım. Üzerinde yeşil iç çamaşırı ve tasması vardı. Yanında takım elbiseli bir adam tasmayı tutuyordu. Başka erkeklerle böyle konuşmak tamamen normaldi.

Shane, eklemine çeneme dokundurdu ve gözlerimi tekrar kendisine çevirdi. "Köleler ve itaatkârlar aynı şey değildir. Bir köle yalnızca hizmet etmek için vardır."

Yutkundum. "İtaat etmek mi?"

Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Küçük güvercin. Stres yapma. Sana bakmak benim sorumluluğum. Ve bakacağım da. Şimdi keyfini çıkar. Etrafına bak ve nelerden hoşlandığını gör."

Etrafıma bakındım ve gözlerim güzel bara takıldı. "Sanırım bir içki istiyorum."

"O zaman sana bir tane alırız." Elimi tutup beni bara doğru götürdü. Ama bırakamadım.

"Şey, Shane? Bu 'eğitmenin' seni misafir olarak yanına almasını sağlamak için ne yaptın?"

"Ne düşünüyorsun küçük güvercin?" dedi nazıkçe. "Onu becerdim."

Tamam... Soruyu sormuştum.

Ve bana dürüst bir cevap vermişti.

Bu cevabı bekliyordum.

Çok sevmedim ama kıskanmamaya çalışacaktım.

Çünkü gerçekten, sadece birkaç hafta sürecektir bir ilişkide kıskançlığa yer var mıydı, ya da kıskançlığın bir sebebi var mıydı?

Birer içki aldıktan sonra Shane, nerede oturacağımı veya ayakta duracağımı seçmemi istedi. Duvara yaslanmış, içkilerimizi koyup ayakta durabileceğimiz yüksek bir masa seçtim. Ayakta durursak her şeyi daha iyi görebileceğimizi düşündüm.

Shane sırtını duvara yasladı ve beni kendine doğru çekti, kollarını bana doladı.

Her tarafta görülecek bir şeyler vardı. Bu kadar çok insanın cinselliklerini bu kadar rahat sergileyebileceğini hiç

düşünmemiştim. Yine de her şey, sıradan bir bardaymışız gibi etrafımızda akıp gidiyordu. Müzik çalıyor, içkiler akıyor, bazıları dans ediyor, bazıları kaynaşıyordu.

Tasma ucunda, ağzında top ağızlığı olan bir adam yanımdan geçiyordu. Adam normalde olduğu gibi, takım elbiseliydi. Onu götüren kadın, anaokulu öğretmeni gibi görünüyordu.

Belki de öyleydi.

"Böyle olacağını düşünmemiştim," dedim Shane'e.

"Hayır mı? Ne bekliyordun?"

"Bilmiyorum. Her şey çok... medeni."

Sırıtişını boynumda hissettim. "Medeniyetsiz bir şey mi bekliyordun?"

"Sanırım daha fazla kırbaç ve zincir bekliyordum, biliyor musun?"

"Ah, burada bolca var. Sadece nerede arayacağınızı bilmeniz gerek."

Omzumun üzerinden ona baktım. "Gerçekten mi?"

"İsterseniz kontrol edelim."

"Yapabiliriz?"

"Bu sizi şaşırtıyor mu?"

"Bilmiyorum. Kapıdan içeri girdiğimizden beri, beklediğimden çok daha içine kapanıksın."

"Peki şu anda ne yapmamı bekliyordun?"

"Şey, belki... beni beceriyorsun?"

Eğlenmiş görünüyordu. "Ne, tam burada mı?"

Bunu düşündüm. Açıkça cinsel bir hareket görmedim ama insanlar kesinlikle birbirlerine dokunuyor, öpüşüyorlardı. Her yerde karanlık köşeler ve bölmeler vardı. Şu anda etrafımızda gerçek bir seks yaşanıyor olabilirdi ve belki de ben farkında bile olmayabilirdim.

"Bunu herkesin içinde yapmayı sevdiğini sanıyordum. Hani, neredeyse yakalanmak gibi?"

"Evet."

"İnsanların burada seks yapmasına gerçekten izin veriliyor mu?"

"Burada değil."

"Bu Shane Madrigal'i durduracak bir şey gibi görünmüyor." Ona baktım.

Soluk gözleri kalabalığın üzerinde geziniyordu. "Seyirciyi pek sevmediğimi düşünüyorum."

Hafifçe güldüm. "Affedersiniz? Beni buraya siz getirdiniz. Siz de üyesiniz."

"Evet. Yani bu oda benim gibi insanlarla dolu." Bana baktı, bakışları dekolteme kaydı. "Sana benim baktığım gibi bakan insanlar."

"Tamam... ama ben seninleyim."

"Evet, öylesin." Gözleri benimkilerle buluştu. Ateşli, aç bir bakıştı. Aslında, ayak parmaklarıma kadar sızan, sahiplenici bir bakıştı.

Beğendim.

"Yani... bana hava atmak istemiyorsun?"

İltifat mı bekliyordum? Evet.

Ama şaşırmış gibiydi. "Bunu yapmamı mı istiyorsun?"

"İçimden öyle bir his geldi," dedim hemen. Madeleine'in söylediklerini ona doğrudan söylemek istemedim. Onu burada diz çökmüş bir kadınla görmekten.

"Bazen öyleyim." Bakışlarını benden ayırmıyordu ve burası gerçekten sıcak olmaya başlamıştı.

Çok ilginç.

Bütün gece burada durup onunla flört edebilirdim. Bu, etrafımızda olup biten her şeyden daha ateşliydi benim için.

"Peki, böyle bir partide böyle bir Dom, itaatkâr bir kadınla ne yapardı?" diye sordum ona. "Onu gösteriş yapmak isterse?"

"Muhtemelen, ona olan hakimiyetini gösterecek bir şey. Onu izleme odalarından birine veya grup odalarından birine götür, böylece insanların önünde onu emebilsin. Bunun gibi bir şey."

Aman Tanrım. Bunu yapmış mıydı?

"Görüntüleme odaları mı?"

"Ama bunu yapmayacaksın." Kurt bakışları keskinleşmişti. "İstesen bile... Bunu yapmayacaksın."

"Konuyla ilgili son sözün bu mu?" İçeceğimi umursamazca yudumladım. Şu anda, izlemek isteyen herkesin önünde ona oral seks yapmak istemiyordum. Ama bu konuda konuşmak ateşliydi.

"Evet. Son sözüm bu."

"Ve bu gece kuralları sen koyuyorsun, değil mi?"

Kulağıma, "Bebeğim, kuralları her zaman ben koyarım." dedi. Sonra boynumu öptü. Tenimde hissettiğim dudaklarının sıcaklığıyla hafifçe eridim.

Kollarına yaslanıp rahatlamaya çalıştım. Tam anlamıyla sırtımı dayamıştı. Ama fark ettim ki, bu odada biraz tedirgin hissediyordum. İnsanların bize bakışını gördüm. Belki de ben de onlara aynı şekilde bakıyordum. Merakla.

Ve haklıydı. Ailemizin veya tamamen yabancıların bizi yakalayabileceği, ama yakalamadığı bir ortamda yan odada gizlice seks yapmaktan farklı hissettiriyordu.

Burada ilk defa insanlar bizi bir arada görebildiler.

Birbirimiz için ne ifade ettiğimizi bilen veya kolayca tahmin edebilen insanlar. Belki de bana onun baktığı gibi bakan insanlar.

Yine de bu gece sorularıma verdiği cevapları beğendim. Sanki burada birlikte olduğu herhangi bir kıza vereceği cevaplar gibi gelmedi bana. Sanki her soruyu içinde bulunduğumuz durum bağlamında değerlendiriyor ve bana dürüstçe cevap veriyormuş gibi hissettim.

Belki bu durum onun için de bir bakıma yeniydi.

"Bu farklı mı?" diye sordum ona. "Alıştığından farklı mı?"

"Nasıl?"

"Yani... burada, ne istediğini ve neden burada olduğunu bilen ve muhtemelen bu konuda milyonlarca sorusu olmayan kadınlarla olmaya alışkınsın. Senin istediğin gibi davranmaya hazır ve istekli kadınlar."

Hafifçe sırtıttı. "Ve sen öyle değil misin?"

"Hayır. Yani, evet, öyleyim." Ve şimdi yine kızarıyordum. "Sadece... Burada benimle olmak farklı mı? Çünkü... buna alışkın değilim?"

"Farklı."

"Hoşuna mı gidiyor? Yoksa tuhaf mı?"

Gözlerimin derinliklerine, uzun ve sıcak bir an baktı. Sonra, "Dokun bana," dedi.

Kollarının arasında dönüp ona doğru döndüm, vücudumu onunkine bastırdım. Elimi aramıza kaydırđım. Parmak uçlarım pantolonunu zorlayan kaya gibi sert çıkıntıyı buldu ve elimi aşağı doğru kaydırıp hafifçe sıktım.

Kulağıma alçak sesle konuştu. "Ne düşünüyorsun? Beğendim mi?"

"Bence de."

"Sadece hoşuma gitmiyor... Seni bara çıkarıp tüm bu insanların önünde becermek istiyorum, böylece herkes şu anda kime ait olduğunu tam olarak anlayacak. Ama hiçbirinin sana bakmasından hoşlanmıyorum. Çünkü senin içinde değilim." Kalbim güm güm atarken, gözlerinin altından bana baktı.

Kime aitsin...

Dans pistinden taşan ışıklar saçlarında parıldıyordu ve onu ilk gördüğüm anı hatırladım; Whistler'daki o salonun girişinde, saçlarında yağmur damlaları parıldıyordu.

O anı beni çok üzerdi.

Şimdi olmadı.

Birbirimize bakarken, onu görmenin, ona bakmanın, ona yakın olmanın artık beni kötü ve pişman hissettirmediğini fark ettim. Onunla tanışmak, ona ilgi duymak, evrenin bana yaptığı korkunç bir şaka değildi.

Belki de gerçekten muhteşemdi. Ve belki de gerçekten bunu görmeme izin veriyordum.

Ve ben de onunla birlikteydim.

Nasıl?

"Bunu ister misin Jolie?" diye sordu bana. "Küçük eteğini yukarı çekip seni bunca insanın önünde becermemi ister

misin?"

"Şey... bunun hakkında konuşmak seksi. Ama hayır."

"Soğuk?"

"Kesinlikle soğuk."

"O zaman seni ateşlendirecek bir şey bulalım."

Öyle de yaptı. Beni ateşlendirdi.

Shane Madrigal. Elimi tutarak beni kulüpte gezdiriyordu.

Boşalan bardaklarımızı masaya bırakıp tekrar yürüyüşe çıktığımızda, insanların ona bakış şeklini beğendiğimi fark ettim.

Kadınlardan bazıları ona baktığında bir sürü şey hissettim. Biraz sahiplenme de dahil. Ve gurur. Elimi tutuyordu ve bunu gördüler. Diz çökenler değil; o kadınlar yere veya tasmalarını tutan kişiye bakıyor gibiydiler. Ama diğer kadınlar... Başkalarının ona açık bir özlemle baktığını görebiliyordum. Takdir. Şehvet.

Boyun eğenler mi? Yoksa değil mi?

Erkeklerin de bana böyle baktığını gördüm. Shane'in elimi tuttuğunu ve kalabalığın arasından beni nasıl yönlendirdiğini fark eden erkekler.

Senin onlar için ne ifade ettiğini biliyorlar. Ve bundan hoşlanıyorlar.

Bu da beni tahrik ediyordu. Başka erkeklerin beni böyle isteyebileceği fikri - ama ben sadece onunla birlikteydim.

Bana dans etmek isteyip istemediğimi sordu. Ona, "Ancak benimle dans edersen," dedim.

Bana bir içki daha isteyip istemediğimi sordu. Ona, "Yalnızca benimle içersen," dedim.

Bu gece yine alkol almıyordu ama sorun değildi. Dans pisti yerine barı tercih etmiş gibiydi. Beni oraya doğru götürürken, aniden tanıdığım birini gördüm.

Lamborghini kadın.

Ben durdum ve Shane de benimle birlikte durdu.

Barın diğer tarafında, karşımızda duruyordu ama bize bakmıyordu. Onu tanıyacağımı hiç düşünmezdim. O gece

onu gerçekten yakından görebildiğimi sanmıyordum. Ama oydu. Anında anladım.

Acaba birbirlerini fark etmişler midir diye merak ettim. Onun burada olduğunu biliyor muydu?

"Bir sorun mu var?" diye sordu bana.

"Arkadaşın. Hemen şurada."

Baktı. "O benim arkadaşım değil, Jolie." Hâlâ elimi tutuyordu ve beni oraya sürükleyeceğinden korkuyordum. Bana merhaba diyecek ve onunla tanışmak zorunda kalacaktım. Ya da daha kötüsü, onunla konuşurken orada dikilecek ve Jolie tam önümde onunla flört edecekti.

Felç oldum.

Ve ben ne kadar da aptaldım.

Onunla buraya gelme konusunda duyduğum tüm o heyecanlı meraka rağmen, o "eğitmen" kadınla birlikte olduğu ana kadar, burada birlikte olduğu kadınlarla yollarımızın kesişebileceği gerçeğine kendimi hazırlamam gerektiği aklıma bile gelmemiştir.

Çok aptalca.

Ve şimdi tam da bunlardan birine bakıyordum... Buna hazırlıklı değildim.

Onunla seks yapmadığını söyledi. Ama hâlâ çok rahatsız hissediyordum ve o bize bakmıyordu bile. Ben ona bakıyordum ve artık her şey çok gerçektir. Burada başka kadınlarla tanışmıştı. Belki de çok.

"Ondan nefret ediyorum."

Vay canına, bu ağzımdan çıktı.

"Neden?"

"Şey..." Saçmalık. Bunu gerçekten mi söyledim? Kadın hakkında pek bir şey bilmiyordum bile.

Ama şu anda tek düşünebildiğim o korkunç gece ve kış üstü düşüp kendimi rezil ettiğim andı. Göğsümün fırladığını görüp görmediğini bilmiyordum ama önemli değildi.

Shane'in gözlerine baktım. "Seni güldürüyordu."

Aman Tanrım. Gerçekten somurtkan, kıskanç bir bebek gibi görünmeye çalışmıyordum ama hadi canım. Kesinlikle

benimleydi.

Başparmağı benimkinin üzerinde ileri geri hareket ederken beni inceledi. "Kıskanç olmana gerek yok, küçük güvercin."

"Neden?" Bakışlarımı kaçırmamak için kendimi zorladım. "İki hafta içinde buradan gideceğim ve belki sen de onunla birlikte dönersin, Lamborghini'siyle onu pataklarsın."

Birbirimize baktık.

Ne düşündüğünü anlamadım ama bunu söylediğim için anında kendimi iğrenç hissettim. Birçok sebepten dolayı.

Ama gerçek buydu, değil mi?

Ve bazen gerçek gerçekten can sıkıcıdır.

Bazen gerçekler, hiç beklemediğin bir şekilde canını acıtır.

Yirmi Yedinci Bölüm

Jolie

Shane beni uzun ve nefes nefese bir an boyunca inceledi. Ancak kıskançlık patlamam hakkında başka bir şey söylemedi.

Elini boğazıma doladı ve beni öpmek için kendine çekti.

"Merhaba, Shane."

Dudaklarımız buluşmadan hemen önce biri yanımıza gelip lafımızı kesti. Kıvrımlı ve sarışın biri.

Çok kıvrımlı.

Gür saçlı ve pahalı mücevherli, boğuk sesli bu kadına gözlerimi kırpıştırarak baktım. Şu anda beni tutan adamı açıkça tanıyordu. Straplez siyah deri bir tulum giymişti ve içinden terler akıyordu. Göğüs dekoltesi o yarım göğüslü göğüslere uygun değildi. Çok sert nefes alırsa, meme uçları muhtemelen fırlardı.

Sanki küçük kıskançlığım onu yoktan var etmişti.

Shane'den on yaş büyük olmalıydı. Asil ve şehvetli görünüyordu, sanki benim Shane'e sürekli ters konuştuğum gibi ona ters konuştuğu için bir adamın topuğunun altına sıkıştıracaktı gibiydi.

Dünya çapında bir Domme'un huzurunda olduğumdan oldukça emindim.

"Merhaba Jess," dedi Shane umursamazca. Ona neredeyse hiç bakmadı. Eli boğazımdan bile ayrılmadı. "Ben Jessica," dedi.

Bana, kimseye ismini vermememi tembihlemişti.

"Merhaba," dedim. "Tanıştığımıza memnun oldum" falan derdim ama durum bunun için fazlasıyla tuhaftı. En azından benim için öyleydi. Belki diğer insanlar biraz daha rahattı.

Jessica beni tepeden tırnağa süzerken rahat bir tavırla, "Sizinle tanıştığımıza memnun oldum," dedi. Sonra gözleri Shane'e kaydı ve orada kaldı. "Sizi uzun zamandır görmüyordum."

"Meşguldüm."

Bir süredir mi? Bir süredir ne demekti? Beni becerdiği son iki hafta mı? Ya da uzun bir süredir mi?

Aralarında ne olduğunu merak ediyordum ama Shane hâlâ boğazımı sıkıyordu ve ben neredeyse kıpırdamaya cesaret edemiyordum.

"Oynamaya geliyor musun?" diye sordu. "Daha sonra odalardan birinde küçük bir gösteri yapacağım. Misafirini getirebilirsin." Gözleri tekrar üzerimde gezindi.

Misafir. Yeni olduğumu biliyordu. Buraya ait olmadığımı.

Ben bir yabancıydım.

"Gösterilerimde her zaman yardıma ihtiyacım var." diye ekledi.

"Hayır," dedi Shane. "Daha sonra planlarımız var."

Bilerek gülümsedi. "Eminim öyledir. Öyleyse gecenin tadını çıkar. Ve... planlarının." Bakışları tekrar üzerimde gezindi, sonra uzun ve nefes nefese bir anlığına ona odaklandı, sonra topuklarının üzerinde dönüp uzaklaştı.

Shane'in gözlerine baktım. "Senin bir Dominant olduğunu biliyor mu?"

"Evet. Öyle."

"O zaman biliyor... Benim itaatkar olduğumu?"

"Eminim öyle varsayıyordur."

"Ama üzerimde yaka falan yok."

"Beni takarken tasmaya ne gerek var?" Başparmağı çenemde gezindi. Hâlâ boğazımı tutuyordu.

Avucunda yutkundum. "Jessica'nın kim olduğunu hemen öğrenmem gerek, lütfen."

Hafifçe sırttı. "Öyleyse bana sor. Ama çok daha güzel bir şekilde yap."

"Shane, şu Jessica denen kadın kim?"

"O, Bliss'te bir antrenör."

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Shane'in geçmişte o kadınla yatmış olma ihtimalinin içimde neden küçük bir kısmımı tahrik ettiğini bile anlayamıyordum; oysa büyük bir kısmım kıskançlıktan kuduruyordu. "Yani... antrenör mü? Seks yaptığın kadın mı?"

"Evet. O."

Ona bakakaldım.

Bana baktı.

"Gerçekten buraya sadece bana bakmak için mi geldin?" diye sordu. "Merak ettiğini sanıyordum."

"Benim."

"Ancak...?"

Derin bir nefes aldım ve "Ama sen bu odadaki en ilginç şeysin." dedim.

O gece beni barda almaya geldiğinde bana söylediği şey de aynıydı.

Aç bir nabızla boğazımı sıktı. "Böyle şeyler söylersen küçük güvercin, bu gece hayatının sikişini çekersin."

"Hala onunla sevişiyor musun?" diye patladım.

Bana baktı ve bunun beni ilgilendirmediğini mi düşündüğünden yoksa acınası kıskançlığını mı gördüğünden emin olamadım.

O senin erkek arkadaşın değil. Öyleymiş gibi davranmayı bırak.

Eğer bu oyunu oynamaya başlarsan, ezileceksin.

"Hayır. Hâlâ onunla sevişmiyorum."

"Neden?"

"Çünkü Jolie, günün sonunda ben onun tarzı değilim. O da benim tarzım değil."

"Peki senin lezzetin ne?"

Yüzümü yüzüne yaklaştırdı, konuşurken dudakları dudaklarıma değdi. "Görünüşe göre... görgü kurallarını öğrenmesi gereken, küstah ağızlı, küçük, itaatkar kızlarmış."

"Bayanlar tuvaletini kullanmam gerek."

Evet, bir bakıma öyleydi ama kıskançlığımın ne kadar gülünç derecede şeffaf olduğu konusunda da utanıyordum. Kendime hakim olmam gerekiyordu.

Shane uzun bir süre gözlerimin içine baktı, ama sonunda boğazımı bıraktı. "Tam orada." Başını ona doğru salladı; karanlık bir koridorun girişinin üzerindeki uzak duvardaki parlayan pembe tabelaya. "Hemen geri dön," diye emretti. "Seni burada, barda bekleyeceğim."

"Tamam." Kendimi ondan, kurt gibi gözlerindeki güçten zorla uzaklaştırıp doğruca oraya gittim. Ama karanlık koridora adım atmadan önce arkama baktım.

Shane barda tek başına durmuş, hâlâ beni izliyordu.

Ne yazık ki, birkaç dakika sonra kadınlar tuvaletinden çıktığımda, nefesimi toplayıp Shane'in beni bu gece buraya getirdiği gerçeğini kabullenmeme rağmen, kıskançlığım hiç azalmadı. Başkası değil, bendim.

Çünkü Shane hâlâ barda, tam aynı noktada duruyordu. Ama yalnız değildi.

Ve bana bakmıyordu.

Belki de Lamborghini kadına bakmakla çok meşguldü.

Ben birdenbire durdum.

İşte oradaydı, iki kadınla birlikte, üçü de Shane'in etrafında toplanmıştı. Ona hayranlıkla bakıyorlardı. Buradan anlayabiliyordum. Hafifçe gülümsüyor, içkisini

yudumluyor, hiçbirine dokunmuyordu ama Lamborghini'li kadının elini kolunun üzerine koymuş, arkadaşlarıyla konuşuyor, kahkahalar atıyordu.

Ona dokunma şekli, ona bu kadar yakın durması... Sanki onun kız arkadaşıymış gibi görünüyordu. Sanki burada birlikteydiler ve kızlarına onun ne kadar muhteşem olduğunu anlatıyordu.

Ve o sadece orada duruyor, onların üzerine salyalarını akıtmasına izin veriyordu.

İyi giyimli, zengin görünümlü, muhtemelen otuzlu yaşlarında kadınlardı ve hepsinin harika saçları ve güzel vücutları vardı. Bu yerde onu becermek için sıraya girmiş güzel kadınlar vardı.

Ve aniden, arkamda o olmadan... onun dikkati ve duruma olan sakin hakimiyeti olmadan, kendimi... kaybolmuş hissettim.

Yersiz.

Ben burada ne yapıyordum ki?

Gerçekten onun seks hayatına dair bu röntgenci, muhtemelen mazoşist bakışa ihtiyacım var mıydı?

Gözlerimi kırptıştırıp baktım, yüzüm kızardı. Ne yapacağımı bile bilmiyordum.

"Hey. Sen."

Bir kadının dost canlısı sesi dikkatimi çekti ve sola baktım. Bana en yakın girintideki duvara yaslanmıştı. Bana gülümsedi ve el salladı.

Arkasındaki kapı açıktı ama içeride ne olduğunu göremiyordum. Kapıda muhafız yoktu.

Shane'e baktım ama o hâlâ o kadınlarla birlikte bardaydı.

Dönüp yanına gittim.

"Merhaba," dedi, ben yaklaşırken gözleri kocaman açılmıştı. Benim yaşlarımda görünüyordu. Zayıftı, peri kesimli saç kesimi, açık mavi saçları ve dudaklarında birkaç piercing'i vardı. Benimkinden pek de farklı olmayan küçük

siyah bir elbise ve aşırı yüksek topuklu ayakkabılar giymişti. "Kıyafetine bayıldım."

"Teşekkür ederim. Bu ayakkabılar... gerçekten muhteşem."

"İşte, şuna bak." Tepki veremedi elimi tutup içine bir şey koydu. Baktım. Elimde bir binicilik kırbacı olduğundan oldukça emindim. Atlar için olması gereken türden. Ama burada kesinlikle at göremiyordum.

"Hisset," dedi parmaklarını üzerinde gezdirerek. "Çok yumuşak."

Parmaklarımı tereddütle üzerinde gezdirdim. Yumuşaktı. Tereyağı gibi yumuşak deri miydi yoksa suni deri miydi, anlayamadım. Siyahtı ve ucunda kırmızı bir dil vardı.

Bana kocaman, umut dolu gözlerle bakıyordu, sanki onu sevmemi istiyormuş gibi.

"Başardın mı?"

"Ben değil. O yaptı." Döndü ve arkasındaki açık kapıdan bakışlarını takip ettim. Odanın ortasında bir adam duruyordu; etrafındaki duvarlar boyunca uzanan ve kırmızı parlayan vitrinler ve raflar dışında, içerisi oldukça karanlıktı. Odanın tamamı ekinler ve deri görünümlü diğer eşyalarla doluydu. Yüzlercesi.

Sapık seks şeyleri.

Bakakaldım.

Sonra kızın koluna girip beni itmesiyle odaya süzıldüm. Kırbacı hâlâ elimde tutuyordum ve etrafa kocaman açılmış gözlerimle bakıyordum. "Burası aşk dükkanı," dedi rahatlıkla. "Ben ona öyle diyorum. Burada, partide ve sonrasında eğlenmek için ihtiyacın olan her şeyi bulabilirsin."

Bizi izleyen adamın önünde durdurdu.

"Merhaba," dedim, çünkü bana bakıyordu. Odada köşedeki eşyalara bakıp sessizce konuşan bir çift dışında kimse yoktu. Önümdeki adam pahalı bir takım elbise giymişti. Uzun boyluydu, bakımlı bir sakalı, şık bir saç kesimi ve siyah küpeleri vardı.

"Merhaba," dedi. Sonra kolu hâlâ koluma dolanmış kıza baktı. "Bu kim?" diye sordu.

Bana baktı.

"Şey, Julie," dedim.

"Ben Raven'ım," dedi tatlı bir şekilde.

"Hoş geldin Julie. Ben Chris." Bana elini uzattı.

Çok... düzenli görünüyordu. Biraz temiz kesimliydi. Kúpeleri hariç. Yine de onda buyurgan bir hava vardı. Oldukça yapılı bir adamdı. Takım elbisesinden bile belli oluyordu. Ama bundan daha fazlası vardı. Duruşu ve konuşması.

Bana bakış şekli.

Elini nazikçe sıktım. "Chris... Küçükken birlikte okula gittiğim Chris adında bir çocuk vardı. Gerçekten çok tatlıydı."

Aman Tanrım, çok beceriksizim.

Dudakları yavaşça kıvrıldı. "Sen de oldukça tatlısın."

Kesinlikle benimle flört ediyordu.

Raven'a baktım. Ve merak ettim, bir Dom/sub çifti miydiler? Yani, nereden bileyim? Ama aralarında o hava vardı sanırım. Ona bakış şekli...

Bakışlarım taktığı siyah gerdanlığa kaydı. Şimdi bunun gerçek bir tokası olan bir tasma olduğunu fark ettim. Tıpkı bir evcil hayvan tasma gibi.

Gözlerim düştü. Elimdeki kırbaça daha yakından baktım. Merak ediyordum ama çoğunlukla bu insanların yanında rahatsız hissediyordum. Çok... arkadaş canlısı görünüyorlardı. Ama bunun iyi bir şey olup olmadığından emin değildim.

"Denemek ister misin?" diye sordu Raven ve ben cevap veremeden beni bir mobilyaya doğru dürttü.

Kıvrımlı, gösterişli şezlonga gözlerimi kırpıştırarak baktım. Şekli hafifçe kıvrımlı bir kadını andırıyordu. "Şey, ona vurmam mı gerekiyor?"

Yumuşakça güldü. "İstersen. Ama gerçekten bir insan üzerinde denemelisin. Sana nasıl hissettirdiğini

gösterebilirim," diye teklif etti. Ama belki de rahatsızlığımı anlamıştı ki hemen ekledi: "Ya da benim üzerimde deneyebilirsin."

"Şey..."

"İzin ver." Chris içeri girdi ve kırbacımı elimden aldı, parmakları parmaklarıma değdi. "Otur." Şezlongun ucunu işaret etti, ben de dikkatlice oturdum.

Kalbim güm güm atıyordu. Ama nedense gitmiyordum.

Ne yapacağını görmek istiyordum.

Belki de Raven kıvrımlı şezlongun diğer ucuna eğilmiş ve şimdi mutlu bir kedi gibi geriniyordu; bana Shane için Lamborghini'nin üzerine eğilen kadını hatırlatıyordu.

Chris'in kırbacın ucundaki yumuşak, deri gibi dilini Raven'in çıplak uyluğunun arkasına doğru okşamasını, eteğinin ucuyla flört etmesini... ve sonra hafifçe kığına vurmasını izledim. Tüm vücudu nabız gibi atıyordu ve nefes nefese kalmıştı.

Açıkçası, bundan hoşlanıyordu.

Ellerimi yumruk haline getirirken tırnaklarım ellerime battı, bütün vücudum ısındı.

Aman Tanrım. Ben bir röntgenciyim.

Bundan neden keyif alıyorum?

"Çok çeşitli bir alet," dedi Chris alçak ve yatıştırıcı bir sesle. Kırbacın ucunu Raven'in uyluğuna tekrar sürüp kığına sertçe vururken... ve sonra kırbacın ucunu bacaklarının arasına daldırırken bakakaldım. "Sürt..." dedi o yatıştırıcı ses tonuyla. "Şak... Şaklat." Chris kırbacın ucunu bacaklarının arasına sürüp sonra geri çekerken hafifçe ürperdi. "Hangisini tercih edersin?"

Sersemlemiş bakışlarımdan irkildim. Aman Tanrım. Bana mı konuşuyordu?

"Şey... Bilmiyorum."

"Sırada şunu denemek ister misin?" diye sordu.

"Hayır." Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bir yabancının bana kırbacla vurmasına asla izin veremezdim.

"Mahsupla birlikte," dedi ve sapını bana doğru uzatarak hafif bir sırtışıla.

Ah. Bana mahsulü denemek isteyip istemediğimi soruyordu. Onun üzerinde.

Raven'a baktım. Şezlonga eğilmiş, mutlu bir şekilde bekliyordu.

Ayağa kalkıp kırbacı elinden aldım. Kalbim artık hızla çarpıyordu. Her yerimde hafif bir ter tabakası vardı.

Gerçekten bunu mu yapıyordum?

Bundan nasıl nazikçe vazgeçebilirim?

Ancak... Bundan gerçekten vazgeçmek istediğimden emin değildim.

"İşte." Chris, kırbacın üzerindeki iri elini benimkinin etrafına doladı ve havaya kaldırdı. Sonra birlikte, elini Raven'ın uyluğuna doğru kaldırdık. Sonra da kışına şaplak attık. "İşte, görüyor musun?" Sesi kulağımda yankılandı. "Bunu seviyor." Sıcak nefesi boynumdan aşağı süzüldü ve beni ürpertti.

Tamam, buradan çıkmam gerekiyordu.

Geri çekildim, elimi elinden çektim.

"Ne halt ediyorsun?"

Shane.

Sesinin hırıltısını duydum ve dönüp bana doğru geldiğini gördüm. Ağzım açık kaldı ama bana bakmıyordu. Başımda duran Chris'e bakıyordu.

"Senin mi?" dedi Chris, Shane'i baştan aşağı süzerken yılmamış gibi görünerek.

Hepimiz birer kurduz, küçük güvercin.

Çoğu Dominant bölgecidir ve aşırı açgözlüdür.

Hayır, hayır.

Shane, Chris'in göğsüne sertçe vurdu ve Chris bunu beklemediği için biraz sendeledi.

"Shane," diye bağırdım.

"Cevap ver bana," diye homurdandı Shane, beni duymazdan gelerek. "Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?"

"Sadece deniyordu," dedi Raven yanımda tatlı bir sesle. Ayağa fırlamıştı. "Sende kalabilir," dedi.

Ben hala kırbacı tutuyordum.

Shane hâlâ Chris'in karşısındaydı. "Hey," dedi Chris usulca, kravatını düzelterek, "küçük amın tasmaşız dolaşıyor diye bana kızma."

Shane'in yumruğu yüzüne hızlı ve sert bir şekilde çarptı. Kan havaya fışkırdı ve Raven çığlık attı.

Shane'in arabasına bindiğimde, hâlâ o aptal kırbacımı tutuyordum, kapımı kapatıp kendi tarafına geçti. Sürücü koltuğuna geçti ama hiçbir şey söylemedi. Öfkesinin sıcak, engebeli dalgalar halinde yayıldığını hissedebiliyordum.

En çok neye sinirlendiğini bile bilmiyordum. O adama mı? Ekine mi? Bana mı?

Az önce yarattığımız manzara tam olarak neydi?

Yoksa ömür boyu kulüpten men mi edilmişti?

Chris denen adamla yumruk yumruğa kavga etmiş, suratı kan revan içinde kalmıştı. Shane'in ona saldırmasını beklemiyordu belli ki, ama karşılık vermişti.

Güvenlik görevlileri Shane'i hızla üzerinden çekip çıkarmış ve bizi dışarı çıkarmışlardı. Muhtemelen orada çok sık kavga çıkmıyordu.

Kulübün sahibi, kavisli merdivenlerin tepesindeki yerinden tüm olup biteni izledi, görüş alanındaki herkes de öyle. Arka ofisten daha fazla güvenlik görevlisiyle çıkıp kimliğimizi ve telefonlarımızı geri veren o inek muhasebeci, bize çok kibar bir şekilde, kesin bir dille, bir daha asla geri dönmememizi söyledi.

Belki de sonunda kimliğimi sistemlerinden geçirirlerdi.

Ayrıca Shane'in mühür yüzüğünü teslim etmesini sağladılar.

Çok aşağılayıcıydı.

Ve Shane hala bana tek bir lanet kelime bile söylememişti.

Arabayı hemen alıştırmadı bile. Ağır nefes alıp direksiyona bakıyordu, sanki sadece bir dakikalığına toparlanmaya ihtiyacı varmış gibi. Güvenlik görevlileri ise dışarıda oyalanıp gerçekten çıkıp çıkmadığımızı kontrol ediyordu.

Kırbacı arka koltuğa fırlattım, az önce olan her şey için birdenbire öfkeli ve berbat hissettim. "Seni okuldan attırdığım için üzgünüm," dedim ona. "Üyeliğini elinden aldıkları için de üzgünüm. Bunu yapabilirler mi?"

"Evet," dedi alçak, karanlık bir sesle, "elbette bunu yapabilirler."

Lanet olsun. Gerçekten bana kızgın mıydı?

Kendimi bir şekilde savunmam gerektiğini hissettim.

"Ürünlerden birini deniyordum. İçerisi bir dükkan gibi bir şeydi."

Hiçbir şey söylemedi.

"Ben yanlış bir şey yapmadım." Ama yapıp yapmadığımdan pek emin değildim. Belki de en kötü kısmı buydu. "Burada başımın çaresine bakamam, tamam mı? Bu benim için çok fazlaydı, Shane."

"Hangi kısım?"

"Hepsi! O yer. O insanlar." Konuşmam için beni terk ettiğin o kadınlar. "Ve sen o adama saldırıyorsun. Muhtemelen burnunu kırdın."

"Burnunu kırdım," dedi karanlık bir şekilde.

"Ya seni saldırıyla falan suçlarsa?"

"Muhtemelen ona izin vermeyecekler."

Ben sadece ona bakakaldım.

"Kulüp için çalışıyor," dedi. "Göz önünden uzak durmayı seviyorlar. Beni bir daha orada görememekle yetinmek zorunda kalacak."

Bana bakmamıştı bile. Ve ben çok üzgündüm, belki de en çok buna. Bütün gece teoride çok eğlenceli başladı, ama sonra kontrolden çıktı.

"Pekala. Sanırım ilk buluşmamız iyi geçti."

Arabayı çalıştırdı. "Beni buraya getirmemi sen istedin."

"Yani hepsi benim suçum mu?" O kadar incinmişim ki ne yapacağımı bilememiştim. "Beni eve götürün lütfen. Artık burada olmak istemiyorum."

"Hayır. Senin suçun değil." Eliyle yüzünü ovuşturdu. Parmak eklemleri kanıyordu. "Bunu söylememeliydim. Benim gözetimim altındasın ve kendimi kaybettim. Hepsi benim suçumdu. Bir hata yaptım. Özür dilerim."

"Evet, beni buraya getirmeni istedim. Çünkü merak ediyordum," dedim hayal kırıklığıyla. "Ama beni bırakıp bir sürü başka kadınla konuşmanı istemedim, Shane."

Sonunda bana baktı. Evet, sinirli görünüyordu. Aynı zamanda üzgün de görünüyordu. "Seni terk etmedim. Seni nasıl bulduğumu sanıyorsun? Seni arıyordum."

"Ne yapmam gerekiyordu? Sen onlarla konuşurken tek başıma orada mı duracaktım?"

"Peki ne yapmam gerekiyordu? Yanıma geldiler. Onlara siktirip gitmelerini söylemek dışında, barda insanların benimle konuşmasını engelleyemiyorum."

"Şaka mı yapıyorsun? Sen bir Dominansın, değil mi? Kontrol sende. Uzaklaşabilirdin. Ama dikkatlerini çekmekten hoşlandığın için gitmedin. Ya da belki de sadece onlardan hoşlanıyordun."

Dişlerini gıcırdatırken çenesi kasıldı. "Jolie," diye uyardı. Ama şu anda onun için uslu kız rolünü oynayacak havada değildim. Bunun için fazlasıyla öfkeli ve üzgündüm.

"Yüzüne saldırdığın adama siktirip gitmesini söylemekte bir an bile tereddüt etmedin," diye üsteledim.

"Sana dokunuyordu," diye homurdandı. "Görünür bir sertliği vardı."

Öyle mi? Öf.

"Yani bu da benim hatam mı?"

"Senin suçun değil."

"Öyleyse tekrar gözden geçirelim. Sana dikkat eden kadınlar senin dikkatini çeker, bana dikkat eden erkeklerin

ise yüzleri kırılır."

Çenesindeki kas öfkeyle kıpırdandı. "Bensiz o odaya girmemeliydin."

"Bilmiyordum."

"Hemen geri dönmeni söylemiştim."

"Belki de sen üç kadını eğlendirmekle meşgul olmasaydın yapardım."

"Yani o adamla Küçük Kırbaçlı Bayan oyununu oynamanın sorun olmayacağını mı düşündün?"

"O kız, Raven, beni içeri davet etti ve bana kırbacı verdi!"

"O ben değilim."

"Kurallarınıza aykırı olduğumu bilmiyordum. Belki bana kuralların ne olduğunu söylerseniz olur."

"Sana söylemiştim Jolie." Kurt bakışlarıyla bana baktı. "Bu gece bilmen gereken tek bir kural var. Sen benimsin."

"Hayır. Değilim."

Arabayı agresif bir şekilde vitesine taktı. "İşte, sen oradasın."

Yoldan aşağı inerken, ilerideki yolu işaret ettim. "Evet, peki ben orada neyim? Ne zaman istersen, senin itaatkar küçük kızınım." Yine somurtuyormuşum gibi geliyordu ve bundan nefret ediyordum. "Peki sen benim neyimsin? Hiçbir şey."

Demek istediğim, benim olmadığıydı. Bildiğim kadarıyla, birbirimizden her ayrıldığımızda o kulüpteki kadınlarla sevişiyordu.

Ama çenesinin kasılmasından ve ellerinin direksiyonu sıkmasından bunun sert olduğunu anladım.

Ama hiçbir şey söylemedi, kapıdan geçip sokağa çıkana kadar başka bir kelime daha etmedi.

Sert değildi. O senin için hiçbir şey.

Birbirinizin yanında hiçbir şeysiniz.

Birbirleriyle akraba olmak üzere olan ve asla aşmamanız gereken bir çizgiyi aşmış birkaç aptaldan başka bir şey değilsiniz.

Keşke kendimi buna inandırabilseydim.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Jolie

Bliss'ten eve dönerken öfkem biraz azaldı.

Çoğunlukla incinmişim. Çünkü Shane, o adamla gerçekten bir şeyler yaptığımı sanıyordu. Yapmamam gereken bir şey.

Ama ben öyle bir kız değildim.

Yani, onun kız arkadaşı falan değildim. Onun değildim.

Ama ben de onunla oradaydım. Bir nevi randevu gibiydi, değil mi? Beni o partiye konuğu olarak götürmüştü ve böyle bir durumda asla başka bir erkekle takılmam. Hatta seks gibi parti hediyeleri sundukları bir seks kulübünde bile.

Bliss malikanesinden annemin evine çok uzak değildi ama gergin sessizlikte sanki sonsuza kadar sürüyordu. Benimle konuşmadığı her an daha da fazla acı veriyordu. Ve garaj yolunda durur durmaz arabasından atlayıp ön kapıya doğru koştum.

Belki de ne söyleyeceğini duymak istemiyordum.

"Jolie." Arkamdan arabadan indiğini duydum, adımları sertçe söyleyişini duydum ama durmadım. Babasının evinin anahtarlarının hala onda olup olmadığını ya da o gece beni mutfakta şaşırttığında nasıl içeri girdiğini bilmiyordum.

Ama ön kapıyı arkamdan kilitledim ve yatak odama koşup o kapıyı da kilitledim.

Jacob ve annem muhtemelen yatakta uyuyorlardı. Saat geç olmuştu. Benimle tartışmak için bütün evi uyandırmazdı, değil mi?

Telefonumu almak için küçük çantama uzandım, içindekiler komodinin üzerine döküldü. Sakinleşip fikrimi değiştirmeden önce Alyssa'ya mesaj attım.

Ben: Haklıydın. Shane'e karşı bir şeyler hissediyorum. Kesinlikle nefret ve bu giderek büyüyor.

Ben: Yarın lütfen bana 2 hafta içinde ayrılacağımı ve onunla sevişmeyi bırakmam gerektiğini hatırlat.

Telefonu yere attım ve seksi kıyafetlerimi çıkardım. Banyoya doğru giderken balkon kapısının önünden hızla geçerken onu dışarıda gördüm.

Gözlüğümü tekrar takmaya çalıştım ve bakakaldım.

Shane penceremin altında, ay ışığında, bir kurt adam ya da benzeri bir şey gibi durmuş, bana bakıyordu.

Omurgamdan aşağı doğru zikzaklar çizerek bir ürperti yayıldı.

Yüz ifadesini veya karanlıkta gözlerini iyi göremiyordum ama kesinlikle bana bakıyordu.

Kulağına bir telefon tutuyordu.

Başucumdaki komodinin üzerinde ışığı yanan telefonuma baktım.

Beni burada sadece külotumla dururken görebildiğini biliyordum.

Bu yüzden onları yavaşça söktüm, sonra balkon kapısının kilitli olduğundan emin olmak için zaman harcadım, her ne kadar aşağıdan kapıya ulaşmanın hiçbir yolu olmasa da.

Sonra uyumak için temiz bir külot ve dantelli bir atlet seçtim. Gözünün gördüğünden emin olmak için tekrar

pencerede oyalandım. Sonra gözlüklerimi çıkardım, banyoya kapandım ve duşa girdim. Keşke beni burada da görebilseydi. Kulüpte bütün gece ereksiyon halindeydi. Ona her yaslandığımda, ben de hissediyordum.

Şu anda ona işkence etme fikri o kadar tatlıydı ki.

Bu düşünceyle nabzım hızlandı. Onu dışarıda gördüğüm andan itibaren kalbim yeniden çarpmaya başlamıştı.

Gerçekten bana kızgın mıydı?

Eğer öyleyse, umarım az önce pencereden izlediği o küçük striptiz gösterisi ona büyük, ağrıyan bir ereksiyon ve buna eşlik eden mavi testisler vermiştir.

Duşumu bitirdim, saçlarımı havluyla kuruladım, dişlerimi fırçaladım ve külotumla atletimi giydim. Kalbim hâlâ küt küt atıyordu. Nedense onu kızdırmaktan yarı yarıya korkuyor, yarı yarıya da ona meydan okuduğum için çok heyecanlıydım.

Arabadan bana seslendiğinde kaçmıştım, o da pencerenin altından beni aramak için dolaşmıştı. Onu pencereden gördüğümü biliyordu. Ama ben onu duymazdan gelmişim.

Ve şimdi muhtemelen sinirli bir şekilde evine gitmişti.

Yatak odasına geri döndüğümde, sanki yatakta oturmuş beni bekliyormuş gibi sırtımdan aşağı bir ürperti indi. Orada değildi.

O Batman değil, diye kendi kendime söylemeye çalıştım. O sadece sıradan bir adam ve sen onun kafana girmesine izin veriyorsun.

O sana sahip değil.

Bu gece, aslında hak etmediği, hatta benden istemediği bir şeyi, şiddetle talep etmeye çalışmıştı.

O kulüpte başkalarıyla konuşamıyordum? Flört edemiyordum? Birbirimiz için sadece birkaç haftalık ateşli seksten ibarettik ama Tanrı korusun, başka bir erkek birden fazla kadının ağzının suyunu akıtırken benimle flört etsin.

Saçmalıktı.

Belki "itaatkar"dım ama kolay lokma da değildim.

Telefonumu elime aldığımda ondan üç aramayı kaçırdığımı fark ettim. Ama Alyssa'dan henüz bir cevap gelmedi.

Alyssa'ya tekrar mesaj atıp atmamaya karar vermeye çalışıyordum ki cama vurulan bir tıkırtıyla yerimden sıçradım.

Korku hızla yerini kavurucu bir heyecana bıraktı. Shane balkonda durmuş, pencereden bana bakıyordu.

Telefonu düşürdüm. Buraya nasıl geldi? Ve bana gizlice yaklaştığı için lanet olsun. Gerçekten o kırbacla ona vurmalıyım.

Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi camdan bana baktı.

Pencereye doğru yürüdüm. Ne kadar zamandır orada duruyordu? Cam kapıyı açtım ama sineklikli kapıyı açmadım. "Ne?" Birdenbire kendime güvenim sarsıldı ve kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Ekranın üzerinden bana dik dik baktı. "Aç şunu."

Vücudumdaki tüm tüyler, meme uçlarım onun emriyle diken diken oldu. "Hayır."

"Bu konuşmayı seninle ekran üzerinden yapmayacağım."

"Hangi konuşma?"

"Beni sına Jolie. Sınırlarına saygı duydum ama oyun oynayan küçük kızlara pek tahammülüm yok."

"Oyun oynamıyorum." Sesim, bana bile, güvensiz geliyordu ve omuzlarım gerildi. "Burası Jacob ve Margot'nun mülkü ve sen oraya izinsiz giriyorsun." Öfkesine karşı kendimi hazırlarken parmaklarım kollarıma dolandı.

Ama gülümseyerek beni şaşırttı. Yüzüne yayılan, gözlerini parlatan yavaş ve yıkıcı bir gülümseme. "Gitmemi istemediğini biliyorum, küçük güvercin." Bakışları pençeli parmaklarıma, omuzlarıma kaydı. "Gidersem, tüm o güzel gerginlikle ne yapacaksın?"

Cevap vermedim, hain bedenim ısınırken sadece inatla ona baktım.

"Kollarını indir."

Kollarım iradem dışında düştü. İnce askılı gömleğime, dantelleri sert meme uçlarımin üzerine kadar uzanıyordu. Sadece banyo ışığı hâlâ açıktı ama dışarısı oldukça karanlıktı. Loş ışıklı odada ne kadarını görebildiğini merak ettim; ağrıyan merkezime dokunuşu arasında ne kadar az şey olduğunun fazlasıyla farkındaydı: sineklik ve ince külotum.

"Kapıyı aç, tatlım."

Bana canım dediğinde, içimde bir his oluştu. Başına güzelce okşanan bir yavru kedinin hissettiği gibi hissettim. Keşke yapabilseydim, istemeden de olsa mırıldanırdım.

Sineklik kapısının kilidini açıp kaydardım, sonra odama girdiğinde ona yer açmak için geri çekildim. Hemen beni yakalayacağını sanıyordum ama yakalamadı.

Arkasındaki sineklikli kapıyı ve cam kapıyı kapattı. Sonra önümde durdu ve uzun, acı dolu bir dakika boyunca bana baktı.

O zaman elinde bir şey olduğunu fark ettim.

Mahsul.

"Bu gece yeterince ilgi gördüğünü sanırdım küçük Hanım," dedi, ben gözlerimi kırıştıtırırken. Sonra kırbacın ucunu çeneme değdirip yüzümü yukarı kaldırdı, bakışları benimkileri yakaladı. "Ama belki de yeterince ilgi görmemiştir."

Sonra ekin uzaklaştı ve yanımdan geçip odanın derinliklerine doğru yürüdü. Ona bakmak için döndüm. "Ben bir efendi değilim," dedim yumuşak bir sesle. "Sadece... oynuyordum."

Mahsulü şifonyerin üstüne koydu.

Sonra banyoya girdi. Açık kapıdan onu görebiliyordum. Ellerini yıkıyordu.

Ellerindeki kanı yıkıyordu.

Gözlerim, şifonyerin üzerinde uğursuzca duran ekine kaydı. Belki de tesadüfendi; bilerek buraya getirmemişti. Kullanmayı falan planlamıyordu. Sadece elindeydi. Hani, arka koltuktan çıkarıp yanında getirdiğinde.

Ve sonra duş alırken onunla bahçede durdum.

Ve onunla birlikte eve tırmandı.

Önce ona, sonra da banyodan çıkan adama baktım.

İçimden bir ses, "O hiçbir şeyi istemeden yapmaz," dedi.

Sonunda tekrar konuştu. "Seni oradan görebildiğimi biliyorsun. Herkes seni görebilirdi."

"Bahçede kimse yok."

"Öyleydim."

"Ve sonra öylece duvara tırmandın mı?"

"Belki unutuyorsundur, ben burada büyüdüm. Bu evin her giriş çıkışını biliyorum. Eğer burada benden saklanmaya çalışan yaramaz bir kız varsa..." Gözleri üzerimde gezindi. "Duvarlar ve kilitler beni dışarıda tutamaz."

Yutkundum. "Aslında... o adamla flört etmiyordum. O çiftle. Yani, hiçbir anlamı yoktu."

"Bunun olmadığını biliyorum. Senin için değil."

"Peki sorun ne?"

"Sorun şu ki sana bir emir verdim ve sen, kendini riske atsa bile, onu yerine getirmemeye kararlı görünüyordun."

"Ne riskiyle? Beni oraya sen götürdün. Güvenli olduğunu söyledin."

"Öyle. Emirlerime itaat ettiğinde. Şimdi, senin kötü davranışlarını nasıl karşılamam gerektiğini düşünüyorsun?"

"Benim kötü davranışım mı?"

"İtaatsizliğin." Gözleri artık çok iyi tanıdığım o parıltıyla parladı.

Şu an beni hem gergin hem de heyecanlı yapıyordu.

"Bu, birbirini pek tanımayan iki kişi arasında söylenebilecek oldukça ciddi bir kelime."

"Yani artık yabancı mıyız?"

"Belki de öyleyizdir," dedim inatla.

"İstersen elim konuşsun."

"Anlam?"

"Yani seni dizimin üstüne yatırıp güzelce şaplaklayabilirim."

Güldüm ama uyarılmam inkar edilemezdi. Şu anda bana bunu yapması düşüncesi bile... "Buraya gelip beni... disipline edebileceğini mi sanıyorsun?"

"Açıkçası buna ihtiyacınız var."

Sanki tehdit yetmezmiş gibi, beni tamamen şaşkına çeviren bir şey yaptı: Kollarını sıvadı. Yavaşça ve dikkatlice. İzlerken nefesim giderek ağırlaşıyordu.

Bitirip başını kaldırdığında, soluk gözleri bana kısıldı. Başka bir şey söylemedi ama güçlü kollarına şehvetle bakarken yakalandığım belliydi. Bana yapmayı düşündüğü her neyse, ona hazırlanmak için kollarını sıvamış olması, onu deneyimlemek için can atmama neden oldu.

Kıpırdayamadım. Sadece orada durup ona baktım. Emrini bekledim.

Ama bana vermedi.

Odamda dolaşıyor, çok fazla yer kaplıyordu. Etrafımda dolaşırken, eşyalarımı incelerken çok erkeksi, çok hayvansıydı. Neredeyse karanlıkta bile kendimi çırılçıplak hissediyordum.

Ama ben onun bunu yapmasına izin veriyordum. Onu içeri almıştım. Parmakları şezlongda duran kıyafetlerimin üzerinde gezinirken onu durdurmuyordum. Ve babamın eski CD'lerinin sırtları bir raftaydı. Nirvana, Radiohead, Cake... gençliğimin nostaljik şiir koleksiyonu ve hayatımdan çıkıp gittiğinde geride bıraktığı tek şey.

"Sizin için bir oda ayırıyorlar" dedi.

"Evet."

Annem buraya taşındığında, evimizde bıraktığım eşyaları bu misafir odasına taşımıştı. Benim için. Böylece eve döndüğümde her zaman inebileceğim bir yerim olurdu. Giysiler, kitaplar, çocukluğumdan kalma hatıralar. Babamın

geride bıraktığı, annemin istemediği ama benim bir şekilde istediğim rastgele ıvır zıvırlar.

Hepsi buradaydı, beni bekliyordu.

Shane bana baktı ve gözlerimiz buluştuğunda, söylemediği şeyi duyduğumu sandım.

Ona bir oda ayırmadılar. Jacob'ın oğullarından hiçbiri için, daha yeni taşınan Darcy hariç, bir oda ayırmadılar. Ama bana bir oda ayırdılar.

"Geri dönmeni istiyorlar."

"Şey... değilim."

Bana baktı, sanki daha fazlasını söylememi bekliyormuş gibi. Ama söylemedim.

Bu konuda ne denebilir ki?

Başucumdaki komodine, çantamın içindekilerin durduğu yere doğru yürüdü. Parmaklarını eşyalarımın üzerinde gezdirdi. Dudak parlatıcım. Pembe çerçeveli gözlüğüm. Bir an sonra eli komodininin sapına gitti.

Tepki veremedi, açtı ve parmakları özel eşyalarımın gezinmeye başladı. Şimdiden bir şey çıkarmaya başlamıştı: yapay penis. Adadaki partiden bana hediye. Hâlâ saten çantasındaydı ve şimdiye kadar hiç sevilmemişti.

Yanaklarım yanarken bana bakmadı bile ve masaya koydu. Sonra kayganlaştırıcı şişesini çıkarıp yapay penisin yanına koydu. Sonra da çeşitli renk ve aromalarda prezervatiflerle dolu küçük bir kavanoz, içinde boş boş gezindi. Taylor, partiden eve tüm bu şeyleri götürmem konusunda ısrar etmişti.

Çekmeceye prezervatifleri geri koyup çekmeceyi kapatmadan önce bana yan yan baktı.

"Şey... eşyalarımı karıştırmayı bitirdin mi?"

"Hemen hemen." Yavaşça bana doğru yaklaştı. "Bir şeye ihtiyacın var Jolie," diye bilgilendirdi beni. "Ve sen onu alana kadar buradan ayrılmayacağım."

"Neye... ihtiyacım var?"

Bana baktı. "İtaatsizliğin neden işe yaramadığına dair bir ders."

İçimde sıcak bir ürperti hissettim.

"Bu geceki davranışın için düzeltilmen gerekiyor."

Yutkundum. "Yani... cezalandırılmak mı?"

"İstediğin gibi bakabilirsin. Eğer başka seçeneğin yokmuş gibi hissetmek istiyorsan ellerini bağlayabilirim."

"Beni mi bağlayacaklar?" Tekrar gülmeye çalıştım ama sesim, şimdiye kadar hissettiğim en çaresiz şehvetle boğulmuştu. "Neyle?"

"İdare edebileceğimden eminim." Bunu söyledikten sonra tekrar şezlonga doğru yürüdü.

Yatağın başında, kalbim küt küt atarak olduğum yerde kaldım. Beni "bağlamasına" izin mi verecektim?

Tekrar bana döndüğünde, bu gece partide giydiğim çorapları almıştı. Parmak eklemlerine gevşekçe sarmıştı ve bunun neden bu kadar seksi olduğunu bilmiyordum. "Belki beni hâlâ bir yabancı olarak görüyorsundur. Senin hakkında aynı şeyi söylemezdim. Senin hakkında çok şey biliyorum. Yatak odanda hiç rahatsız değilim ama senin burada benimle rahat olmadığını biliyorum. Güvenini kazanmadığımı biliyorum. O yüzden kolaydan başlayalım." Ellerini kaldırıp çorapları gösterdi. "Kendini kısıtlanmış hissetmen için ellerini bunlarla bağlayacağım ama gerçekten istersen kendini serbest bırakabilirsin."

"Ne demek benim hakkımda çok şey biliyorsun?"

Kaşını kaldırdı ve bazen hissettiğim o hisse kapıldım, sanki yırtıcı bir hayvan, aç bir kurt tarafından tartılıyormuşum gibi. "Gerçekten o ipliği çekmek mi istiyorsun?"

"Hangi iplik?"

"Benim bu konuda deneyimim olduğunu biliyorsun. Sen değilsin. Bu gece kışkırdığını biliyorum."

"Sen de öyle yaptın."

Çenesi kasıldı. "Söyle bakalım," dedi. "Sıcak mı, ılık mı, soğuk mu?"

Ne istediğini bilmiyordum. Benim onayımı istiyordu.

Ve yalan söyleyeceksem, bunu düşünmeme bile gerek yoktu.

Yalan söylemek istemedim.

Bunun bitmesini istemiyordum.

"Sıcak."

Yavaşça yanıma geldi ve neredeyse ağız ağıza gelene kadar bana doğru eğildi, teninin kokusunu, erkek hayvan kokusunu alabilene kadar. Çok fazla açgözlülükle içime çekmemeye çalıştım. "Seni tanıyorum küçük güvercin," dedi hararetle. "Ve unutmuyorum. Seninle ilgili hiçbir şeyi unutmadım." Doğruldu ve bana burnunu eğdi. "Sana bir emir verdiğimde, "Evet Shane" veya "Evet Baba" diyeceksin. Hemen yap."

"Evet, Shane," diye fısıldadım. Bu itaatkâr bir tepkiydi ve ikimiz de biliyorduk. Yine onun emrine uyuyordum.

"Aferin kızım." Parmak eklemine çeneme hafifçe dokundurdu. "Şimdi kıpırdama."

Yaptım.

Ellerimi tutup önümde birleştirdi, bileklerimi çoraplarla bağladı. Sonra yatağın kenarına oturdu ve "Buraya gel," dedi.

Yaklaştığımda beni zorla dizinin üzerine yatırdı. Nasıl yaptığını bile anlayamadım, çok hızlı olmuştu. Bir şekilde beni kucağına yatırmıştı, dizlerim ve göğsüm yatağın iki yanına, bağlı ellerim başımın üzerine kalkmıştı.

Beni aşağı bastırdı, büyük eliyle sırtımı sıvazladı, diğer eliyle de kıçımı okşadı. Sonra külotu uyluklarımın ortasına kadar indirdi ve dizlerimi hafifçe araladı. Ona karşı savunmasız olduğumu bilmek, kendimi ekstra çıplak hissetmemi sağladı.

Nefes aldığını hissettim ve sadece bana baktığını biliyordum. Şu anda onu memnun ettiğimi biliyordum ve bu beni sıcaklıkla doldurdu.

Onun gözünde kötü davrandığımı biliyordum, belki de benden rahatsızdı, beni bunun için cezalandırmayı

planlıyordu ve ben nefesimi tutarak bunu beklerken hiçbir şeyi bu kadar istememiştim.

Ensemdeki nemli saçlarımı kavradı, yumruklarını öyle sert sıktı ki biraz çekti. Tüm vücudumda tüylerin diken diken olduğunu hissettim ve acaba fark edip etmediğini merak ettim.

Elbette anlamıştı. Tamamen bana odaklanmıştı.

Artık bunun nasıl bir his olduğunu biliyordum; tüm dikkatinin üzerimde olması. Damarlarımda dolaşan lezzetli bir ilaç gibiydi, beni yerden havaya uçuruyordu. Zaten nefes nefese kalmıştım ve zar zor hareketsiz kalabiliyordum.

Bana şaplak atmaya başladığında, kıcımda hissettiğim sert, sıcak el inanılmaz, heyecan verici ve azarlayıcıydı ve ben de kendimi ona teslim ettim, yatak örtüsüne karşı nefes nefese kalmıştım. Tüm vücudum zevkle ısınmış ve canlanmıştı. Yoğunluğu neredeyse... boğucuydu.

Bir an durakladı ve "Nefes al, Jolie." diye emretti. Sonra beni şaplaklamaya devam etti.

Biraz canım yandı ve neden umursamadığımı anlayamadım. Tepkilerimin yoğunluğu beni ele geçirdiği için, üzerinde düşünecek pek bir yeteneğim de yoktu.

Shane bunu sezgisel olarak anlamış gibiydi. Çünkü tıpkı geçen gece beni şaplattığı gibi, her zaman kıcıma şaplak atıyordu... tam da... tam olması gerektiği gibi.

Bazen bana sertçe vuruyordu, sanki dikkatimi çekmeye çalışıyormuş gibi; elinin açıkta kalan tenime vurma sesi beni her şeyden daha çok tahrik ediyordu. Bazen, tokatlar arasında, etimi avucunun içine alıp sıkıyor, avucunu yanan yanağıma sürüyor ya da tırnaklarını üzerinde gezdiriyordu.

"Sen yaramazlık yapmayı seviyorsun, değil mi Jolie?"

Bundan emin değildim. Ama beni disipline etse, dizinin üstüne yatırıp her yaramazlık yaptığımda güzelce şaplaklasa, bunu çok daha sık yapardım. Bana tüm kurallarını söyle, diye düşündüm çaresizce, böylece onları çiğneyebilirim.

"Daha önce hiç birinin seni düzeltmesine izin verdin mi?"

Başımı hayır anlamında salladım.

"İyi hissettiriyor, değil mi?"

Başımı salladım. İyi hissediyorsun.

Sen.

Sen.

Sen.

Beni defalarca şaplaklarken ürperdim, ta ki tatlı bir yanma tüm vücuduma yayılncaya ve her şey sıcak bir bal ve ihtiyaç haline gelinceye kadar. Güneşli bir pencere pervazına mutlulukla uzanmış bir kedi gibi hissediyordum. Tek ihtiyacım olan pençelerimi geçirebileceğim bir şeydi.

Parmaklarımı yatak örtüsünün içine gömdüm ve onun kıcı olduğunu, onu tıpkı onun beni sıktığı gibi sıkabileceğimi hayal ettim: ta ki canım acıyana kadar.

"Cevap ver. İyi hissettiriyor mu?"

Evet. Gerçekten söyleyip söylemediğimi, yoksa sadece onaylayarak titreyip kucağına mı sindiğimi bile anlayamadım.

Ama onu memnun edecek bir şey yapmış olmalıyım ki, "Aferin kızım. Kıpırdama." diye mırıldandı.

Sonra biraz kıpırdandı ve komodinin üzerindeki eşyalarla bir şeyler yaptığını duydum.

Bir an sonra, sert ve pürüzsüz bir şeyin vajinamın girişinde kaygan bir dokunuş hissettiğimi hissettim. "Bu aleti benim için alacaksın, Jolie."

Aman Tanrım.

Evet. Beni yapay penisle becerecekti.

Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Bir erkekle değil.

Kayganlaştırılmış yapay penis içime dolmaya başladığında baskı hissettim. Kıvranıp hafifçe geri çekildim ve o da penetrasyonu durdurup onu geri aldı.

Beni tekrar birkaç kez şaplakladı, acıların birleşimi sıcak, uğultulu bir zevke dönüştü.

"Kıpırdama," diye uyardı.

Yapay penisi tekrar içime soktu, sonuna kadar itti ve vücudum onu kabullenmek için gerildi. İstemsizce sıkarak nefes nefese kaldım, kucağında hareketsiz kalmaya çalıştım.

Dildoyu bıraktı ve ağırlığını hissettim. Vajinam onun etrafında çırpındı. Kendimi tutamayarak kısık bir inilti çıkardım ve bana biraz daha şaplak attı. Kıcıma sert, cezalandırıcı şaplaklar, vajinamın dildoya bastırarak karşılık vermesiyle kasılmasına neden oldu ve "Böyle boşalabilir miyim acaba?" diye düşündüm.

Bunu ister miydi?

Dildonun ucunu tutup yarıya kadar çıkardı, sonra tekrar içine soktu. Bunu defalarca yaptı ve bunun cezaman bir parçası olduğunu biliyordum. Beni zevkle cezalandırıyordu ve muhtemelen boşalmama izin vermeyerek bana işkence edecekti.

Birdenbire yapay penisi çıkardı.

"Diz çök" dedi.

Kıpırdayabilecek kadar kendimi toparlamaya çalıştım, vajinam ağrıyor, özlem duyuyordu. Arkamda dikilirken yatağa doğru süründüm. Dizlerimin üzerine çöktüm ve başımı şilteye koyana kadar omuzlarımı aşağı itti. Atletini göğsümün üzerine itti. Göğüslerim çıplak bir şekilde yatağa doğru sarkıyordu ama onlara dokunmadı. Külotum hâlâ uyluklarımın etrafındaydı.

Dildoyu tekrar içeri soktu, sonra içeri ve dışarı doğru o kadar yavaş hareket etti ki gözlerim yuvalarından fırladı. Ağır nefeslerim ritme uyuyordu ya da belki de yavaş hareketleriyle nefeslerimin ritmine uyum sağlayan oydu.

"Rahatlamamı istiyorum," diye talimat verdi. Ve içimdeki derin kasları otomatik olarak gevşettim. "Buna ihtiyacın olduğunu biliyorum. Sorun değil." Nazik sözleri beni rahatlattı, oyuncakla bana yaptığı şey vücudumu gevşetmek için çabalasam da tahrik olmamı daha da sıkılaştırdı. "Aferin kızım. Bana açıl." Beni biraz daha hızlı becerdi ve

tüm vücudum titreyerek ritmini, hızını kabullendim. "Harika. Çok iyi karşılıyorsun. Bu benim iyi kızım, Jolie."

Adımı duyunca ürperdim. Sözleri tüm benliğimi ısıttı. Kendimi güvende hissettirdi, arzularım, uyarılmam, iştahım, hepsi son derece kabul edilebilirdi. Ve ona olan güvenimi tamamen kaybetmenin heyecanıyla birleşince, beni daha da yüceltti.

Dildonun açısını öyle bir ayarladı ki, başı muhtemelen G noktama sürtündü ve ben titredim. Boğazımdan çıkan çığlığı yuttum.

"Rahatla, güzelim," diye beni ikna etmeye çalıştı ve ben de öyle yaptım. Beni becerdiğinde, bazen durup deliğimi tahrik edip inlememi sağlamak, bazen de ağzımda neredeyse çığlık atana kadar acımasızca G noktamı tırmalamak için hareketsiz kalmayı başardım, yine o kelimeye -güzel- gömüldüm.

Dişlerimi sıkarak inlediğimde o da inliyordu.

Kalçalarımı biraz kıpırdattığımda, o da bastırılmış bir şehvetle homurdandı.

Sonra aletini içime gömdü ve bıraktı. Ağırlığı beni tekrar zevkten kasılmalara sürükledi.

"Aman Tanrım..." diye hırıltılı bir sesle söylendim.

Shane altıma uzanıp meme uçlarımı kavradı ve deneyimli parmaklarıyla okşadı. "Ben söyleyene kadar boşalmaya cesaret etme," diye sertçe emretti.

Tahrik olduğunu anlayabiliyordum. Sesindeki gerginliği duyabiliyordum ve bu beni daha da yükseltiyordu.

Beni becermeye devam etmeyince, hayal kırıklığıyla inledim ve meme uçlarımı çimdikleyerek nefesimi tuttu. Vajinam onu sıkarken yapay penis sarsıldı ve zevk dalgaları oluşturdu. "Ah... lütfen," diye inledim. Buna daha ne kadar dayanabileceğimden emin değildim.

"Aferin kızım," dedi yumuşak bir sesle. "Bunu rica et."

Ve aniden... her şey buz gibi oldu.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Jolie

Tüylerimin diken diken olmasıyla titredim. Ve bu iyi bir tüy dikenini değildi.

"Sana rahatlamanı söylemiştim, küçük güvercin," dedi Shane, üstümde.

Bütün vücudumun gerildiğini fark ettim.

Meme uçlarımı çekiştirdi, inlememe neden oldu. "Çok hassas," diye mırıldandı.

Parmakları göğüslerimden kayboldu ve çaresizce hıçkıra hıçkıra ağladım. Neredeyse inlercesine kıkırdadı. Dizini dizlerime yaydı ve "Senden bir ses daha duymak istemiyorum. Tek bir ses bile. Ve rahatlayacaksın," dedi.

Denedim. Çok uğraştım.

Yapay penisle beni biraz daha becerdi ve ben de sessiz kalmak için dudağımı ısırdım. Hâlâ iyi hissettiriyordu ama aynı değildi. Çok gergindim.

Elini altıma uzattı ve meme ucumu çekiştirerek beni becerdi. Nefesim kesildi ve kıcıma öyle sert vurdu ki gözlerimi sıkıca kapattım ve yıldızlar gördüm.

Biraz sakinleşip nefesim yavaşlayınca, dokunuşunu yumuşattı. Kalçalarım karıncalanıp yanana, tüm vücudum

boşalmak için çığlık atana kadar bana şaplak attı. O kadar sıcaklamıştım ki, terliyor ve titriyordum.

Soğuk gitmişti.

O bana disiplinini, sabrını gösterirken ben olabildiğince sessiz, hareketsiz kaldım.

Aniden sıcak elini vajinama koydu ve muhtemelen ne kadar yakın olduğumu hissedebildiğini biliyordum...

Klitorisim sıkılaşıırken ve boşalmaya doğru döndüğümü hissederken bile kontrolü korumak için mücadele ettim.

"Bana bak Jolie," diye emretti.

Gözlerimi açtım ve başımı eğdim, ta ki onu görene kadar. O, üzerimde asılı duruyordu. Vahşi, solgun gözleri benimkilerle buluştu.

Nefes nefese kalmıştım, doruk noktası kayıp gidiyordu, ulaşamayacağım bir yere.

O, dedim kendi kendime. Sadece Shane.

Burada güvendesin.

"Söyle bakalım. Emirlerime uymayı öğrendin mi küçük güvercin?"

"Evet, Shane." Bu tamamen doğru değildi ve onun da bunu bildiğini biliyordum. Şu anda tek istediğim, hayvani açlığını uyandırmak, beni tekrar tekrar cezalandırmak istemesini sağlamaktı.

Eğer bu onun cezası olsaydı, ben kabul ederdim.

"Gelmek ister misin?"

"Evet."

"İzin vermemi iste."

"Ben... Gelebilir miyim?"

Etrafıma uzandı, elini boğazıma doladı ve bir şekilde beni oturma pozisyonuna getirdi. "Biliyor musun, ne yapacağının söylenmesini isteyen biri olarak emirlere pek uymuyorsun." Tek bir akıcı hareketle beni yatağa sırtüstü çevirdi. Elleri bağlı bileklerimi şilteye bastırırken, üzerime diz çöküp kollarımı başımın üzerine sabitledi. "Daha iyisini yapabileceğini biliyorum."

Kollarımı bırakırken onun altında rahatlamaya çalıştım.

"Onları orada bırakın," diye emretti. "Kıpırdamayın."

Sonra göğsüme doğru eğildi, sıcak nefesini hissedebiliyordum, sonra dilini gergin meme ucumda gezdirdi. Dili o kadar güzeldi ki çığlık attım, ona doğru eğildim ve geri çekildi.

"Sana hareketsiz kalmanı söylemiştim." Elini vücudumda gezdirdi ve sıcak parmağını klitorisimin üzerine koydu. Titredim, hareketsiz kalmaya çalıştım. "Bir kez daha söylemek zorunda kalırsam, bu iş biter." Gözlerinde bir uyarı vardı ve ciddi olduğunu biliyordum. O kadar kontrollüydü ki, beni deli ediyordu. Sert, nazık, sert ve odaklanmış ama her zaman kontroldeydi.

Klitorisime yavaşça daireler çizerek masaj yaparken vücudumu gevşettim. Beni sürüklediği o yoğun hazzın acısıyla normal nefes almaya çalıştım. Hisler beni parçaladı. İç kaslarım hâlâ derinlerde gömülü olan yapay penise çarpıyordu ve kendimi tekrar orgazma doğru sürüklenirken hissettim... Bir şelalenin hemen ötesinde bekleyen bir girdap gibi, içine gömülebilir ve kendimi kaptırabilirdim...

Gözümün kenarından saçlarıma bir damla yaş süzüldü. Göreceğini sanmıyordum. Ama amımı tokatladı, hafif, uyarı niteliğinde bir tokat, beni şok ederek dikkatimi çekti. Sonra eğilip şakağıma sokuldu, dudaklarını gözyaşının gittiği yere sürttü. Dudaklarında tuzun tadını aldığını hayal ettiğimde amım kasıldı ve irkildim - ve elini çekti.

"Boşalıyor musun?" diye kulağıma fısıldadı. "Seni şaplaklarken oyuncağına boşalacak mısın?" Sorusunu vurgulamak için göğsümü sıktı. "Seni duyamıyorum, Jolie."

"BEN-"

"Bunu tekrar istemeni istiyorum."

"Ben..." Yutkundum. "Gelebilir miyim?"

"Lütfen demedin." Gözleri meydan okurcasına benimkilerle buluştu. "Yalvardığını duymuyorum."

Ona bakakaldım. Bakamadım.

Ben sadece... yapamadım.

Nefes nefese kaldım, birdenbire duygusal olarak bitkin hissettim.

Ve o soğukluk hissi yeniden kendini göstermeye başlamıştı.

"Hayır mı?" dedi yüzümü inceleyerek. "Yalvarmayı sevmiyor musun?"

Nefes nefese kaldım ama cevap vermedim. Gözlerimden yaşlar akıyordu ve onları geri ittim.

Hayır, yalvarmayı sevmezdim.

Kesin sınır. Kesin bir sınıra ulaşmıştı.

Olay gerçekleşene kadar ben bile bilmiyordum.

Ve ne diyeceğimi bilemedim.

"Sıcak mı, ılık mı, soğuk mu, Jolie?" diye sordu.

"Soğuk."

Çenesi kasıldı. "Gelmek ister misin?"

"Ben... Ben yapamam," diye nefes nefese kaldım.

Yapay penisi içimden çıkardı. "Çok mu fazla?" Alt dudağımı öptü, hafifçe emdi, tahrik etti. Altında inleyip kıvrandım, daha fazlasını istiyordum.

Daha fazlası.

Daha fazlası.

Ama o değil.

"Yeterli değil," diye fısıldadım, sesim fısıltıdan biraz daha yüksekti.

Shane'in gözleri yüzümde gezindi. Sonra ayağa kalkıp üstümde durdu. "Şu küçük külotu giy ve yatağa uzan."

Söylediği gibi yaptım, uzaklaşırken hafifçe titredim. Bu iş bitmişti, öyle mi gidiyordu yoksa...?

Ama o, elinde kırbaçla yanıma gelip dikildi.

Mahsulü unutmuşum.

"Sıcak," dedi nazikçe, şişeyi havaya kaldırırken, "ılık mı, soğuk mu?"

"Sıcak," diye nefes aldım, kalbim hızla çarpıyordu.

Onu uzattı ve ne olacağını anlamam için yeterince uzun süre vajinamın üzerinde tuttu. Sonra kırbacın diliyle külotumun üzerinden vajinama hafifçe vurdu.

Nefesim kesildi, gerildim. Şok. Biraz acı. Bolca zevk. Hepsi bir arada kanıyordu.

Sadece rahatlamaya, teslim olmaya çalıştım.

Yine yaptı... ve ben gerçekten ağlamaya başladım. Tıpkı geçen gece beni şaplakladığında olduğu gibi. Korkudan, acıdan ya da çok basit bir şeyden değil. Birçok sebepten ağlıyordum ve bu inanılmaz, baş döndürücü bir rahatlamaydı.

Kırbacın ucunu meme uçlarıma vurdu, göğüslerime şaplak attı, tekrar tekrar vajinama şaplak attı, ben kıvrılırken, hıçkırırken ve nefes nefese kalırken tatlı, acı veren küçük şaplaklar.

Durmadı. Gözyaşlarımdan yılmadı.

Belki de onları oldukları gibi anlamıştı; ben bunların içinde kaybolmaya çalışıyordum. Teslim olmaya çalışıyordum.

Teslim olmak.

Çünkü çok istiyordum.

"Sıcak mı?" diye sordu.

"Evet," diye hıçkırdım. "Sıcak."

"Neden direndiğini söyle bana, Jolie." Bu bir emirdi ve itaat etmek için sesimi bulmaya çalıştım. Sevinç gözyaşlarımla ıslanmış yatak örtüsüne hafifçe inleyip sızlandım.

"Ben-ben değilim."

"Sen öylesin."

"Bunu yapmak istemedim. Sadece... Yapamam."

"Ne demek istiyorsun, yapamazsın?"

"Yapamam."

"Ne yapamıyorsun? Orgazma mı ulaşamıyorsun?"

Kızarıırken yüzüm kızardı. Ama bana yaptığı onca şeyden sonra, gördüğü her şeyden sonra -önüne atılmış çıplak bedenim, okşamalarıyla nefes nefese kalmış halim- bunun beni neden utandıracağını anlayamıyordum. "Yapabilirim. Belki. Sadece... bazen zor oluyor."

Kırbacın ucunu hafifçe meme ucuma doğru salladı.
"Neden sert?"

Dudağımı ısırdım. "Tam... kafam karıştığında."

Diğer meme ucunu da yavaşça okşadı. "Şu an kafan
yerinde mi?"

"E-evet."

Kırbacın ucunu karnımdan aşağı külotumun kenarına
kadar indirdi ve dantelin ucunu çekti. "Ne hakkında?"

Allah'ım. Ona söyleyemedim.

Bir keresinde cesaretimi toplayıp erkek arkadaşım
beni bağlamasını istediğimi ona anlatamadım. Hayır
dediğini ve yalvarmama neden olduğunu.

Ve sonra yine hayır dedi.

Bu durum çok aşağılayıcı ve iğrençti ve ilişkinin
tamamen bitmesine neden oldu.

Ama ona şu anda başka bir adamı düşündüğümü
söyleyemezdim. Söyleyebilir miydim?

"Söyle bana," diye emretti.

"Eski sevgilim." Bunu pat diye söyledim ve anında
utançtan kızardım.

Shane durakladı. Gözleri bana baktı ve tepkisini
görebiliyordum. Tıpkı bu gece kulüpte olduğu gibi. Şu anki
ham, açık halimde, belki de gerçeği görmüştüm.

Öfke değil, ama yoğun bir ilkel sahiplenme duygusu.

Ama o bana çok sakın bir şekilde "Onunla orgazm oldun
mu?" diye sordu.

"Asla..." Yutkundum, boğazım kurudu. "Asla yeterince
uzun sürmedi."

Bunu kabullendi, kontrolü tekrar ele geçirdiğinde
kaynayan gerginlik dağılıyor gibiydi.

"Hiç... denemedi mi?" Kırbacını bacaklarımın arasına
kaydırdı ve klitorisime sürttü. Kıvrınarak karşılık verdim,
kıpırdamadan durmaya çalışarak yatak örtüsünü avuç avuç
sıktım. "Hiç eliyle denemedi mi, oyuncak kullanmadı mı?"

"O... o bana gerçekten öyle dokunmadı." Bunu gerçekten
konuşmamız gerekiyor muydu? Hemen şimdi mi?

"Sana nasıl dokundu, Jolie?" Kırbacını aşağı yukarı vajinama sürttü.

"Ah... öyle değil."

"Hayır mı? Asla nazıkçe değil mi? Asla sabırla değil mi?"

Bana sataşırken nefes nefese kaldım ve sesimi çıkarmak için mücadele ettim. "Aman Tanrım..."

"Bana cevap ver."

"Hayır. Asla nazıkçe değil."

"Asla senin istediğin gibi bir egemenlikle değil mi?"

"Hayır. Asla."

"Hiç diliyle mi?"

"H-hayır."

Kırbaç geri çekilip kayboldu. Arkamda, yatağın etrafında dolaştı ve kulağıma yaklaşarak konuştu. "İstedin mi?" Dudaklarının yumuşak sıcaklığını kulağımda hissettim ve şu anda gözlerindeki yoğunluğu göremediğime sevindim.

"Evet."

"Başkaları mı seni orgazma ulaştırdı?"

"Bazen."

"Söyle bakalım, neden seni her seferinde gelmeye zorlamadılar?"

"Ben... Bilmiyorum. Sanırım tek gecelik ilişkilerde bu her zaman mümkün olmuyor."

Buna tepkisi kısık, gırtlaktan gelen bir homurtu oldu. "Peki ya bir ilişkide?"

"Ondan önce... pek fazla yoktu."

Shane tekrar ayağa kalktı ve ona bakma isteğime direndim. Şu anda bakışlarındaki şiddete dayanabileceğimden emin değildim.

Kırbacıyla meme ucumun sert tepesini tekrar okşadı. Göğsümün etrafında yavaşça daireler çizerek, gergin tepede küçük hareketler yaptı. Kırbaç, diğer göğsümdeki işkenceye devam etmeden önce bir an havada asılı kaldı.

"Ondan hiç istedin mi?"

"Ona sor... ne?"

"Senin üzerine çıkıp o tatlı küçük amını yemek istiyorum, Jolie."

"HAYIR."

"Neden?"

Çünkü benim zevkimi umursamıyordu.

Çünkü o beni hiç umursamıyordu.

Senin gibi değil.

"Çünkü neden bir adama böyle bir şey sormak zorundayım ki?" dedim sinirle.

Kırbacın ucunu aşağıya doğru kaydırıp titreyen vücudumun üzerinden vajinama doğru kaydırırken bunu uzun süre düşünmüş gibiydi.

"Yani bana şunu mu diyorsun... nadiren bir erkeğin yanında orgazm oluyorsun?"

Bunun utancı içimi derinden yaktı; korku, hayal kırıklığı ve uzun zaman önce içime yerleşmiş, kurtulması imkânsız bir teslimiyet: Yatakta başarısız olduğuma dair inanç. Kötü bir sevgili. "E-evet."

Kırbacı tekrar bacaklarımın arasına kaydırduğunda titredim, hafifçe okşadı, ucunu külotumun nemli kıvrımına sürdü. Sonra kırbacıyla bana tokat attı, içime bir acı ve zevk dalgası gönderdi.

"Ah!" diye soludum ve hareketsiz kalmaya çalıştım.

"Mmm," dedi sadece. Kırbacı yatağın üzerine fırlattı. Sonra, "Ayağa kalk Jolie," dedi.

Ayağa kalkmaya çalıştım ve o, ben sendelerken beni yakaladı.

Her yerim ağrıyor, zonkluyor ve çok ama çok iyi hissediyordum.

Beni banyoya götürdü ve lavabonun üzerindeki büyük aynanın önüne dikti. Arkamda durdu, kolunu belime doladı ve boğazımı sıktı, başımı yukarı kaldırdı ve aynada kendisine bakmamı sağladı.

O aç, güzel, kurt gibi gözlere.

"Geleceksin, Jolie."

Bakışlarımı ondan ayıramıyordum. Bakışlarım aynadaki gözlerine kilitlenmişti.

"Sana orgazm yaşatacağım, anlıyor musun? Hiçbir şey yapmana gerek yok. Vücudunda veya zihninde hiçbir sorun yok. Senden hoşlanan ve seni orgazm etmek için elinden geleni yapmayan her erkek tam bir canavardır."

Elini boğazıma koyup beni orada tuttu. Vücudunun sıcaklığı bana bastırıyordu. Sert, odaklanmış bakışlarıyla. Ve ben uyarılmayla titriyordum. Pantolonunun altından, omurgamın dibine bastırıldığı ereksiyonunu hissedebiliyordum, beni ne kadar istediğini söylüyordu.

Ama o benimle sevişmiyordu.

Aşağıya, külotuma uzandı ve klitorisimi parmaklarının arasında sıkıştırdı. Yavaşça çekti ve keskin bir haz içimi parçaladı. Çaresizce inlemeye başladım. Ona karşı koymak için doğruldum ve o da beni tuttu, göz kapakları inerken klitorisimi okşadı ve ben de orgazma ulaştım.

Diğer eliyle çılgılığını bastırdı.

Onun güzel yüzünü, onun kavrayışında sarsılıp titrerken gözden kaybettim.

Tekrar yere düşüp bayıldığımda, bacaklarımın arasında küçük daireler çizerek masaj yapıyordu. Tekrar ağlıyordum, gözyaşlarım sessizce yüzümden aşağı kayıyor ve nefes nefese kalıyordum.

"Nefes al güzelim," diye fısıldadı ve omzumu ısırıldığını, neredeyse öptüğünü hissettim. Bunu yaparken klitorisimi tekrar parmaklarının arasına aldı, içimde bir zevk dalgası daha yarattı - neredeyse acı. Başımı geriye atıp inledim. "Tekrar gel bebeğim. Bunu yapmana ihtiyacım var."

İhtiyaç...

Sesinin tonu, sesindeki o ham ihtiyaç beni döndürdü ve titreyerek uçuşumdan aşağı yuvarlandım, beni tutarken kollarında doruğa ulaştım, sıcak eli bacaklarımın arasını ovuyordu. Orgazmın sonuna kadar titreyerek devam ettim, bilincim titrek bir uçuşumun kenarında sallanıyor gibiydi ve sonra aniden bana geri döndü.

Gözlerimi kapatıp kapatmadığımı bilmiyordum ama onu tekrar görebiliyordum. Gözlerimi kırpıştırıp duruyordum ama o hâlâ oradaydı, sert bedeni beni tezgaha bastırıyor, sıcaklığı içime işliyordu.

Hala aynadan beni izliyordu.

Sonra birden beni kollarına aldı. Beni yatağa taşıdı ve üzerime örttü. Üzerimdekilerle birlikte yanıma uzandı ve kalbim güm güm atarken beni sıkıca kollarına aldı.

"Bir dahaki sefere bana geldiğinde..." Kulağıma fısıldadı, dudakları tenime değdi ve içimde bir ürperti yarattı. "... Seni hapsedeceğim." Konuşurken saçlarımı yüzümden geriye doğru itti. "Ve o güzel ağzını tıkayacağım. Bakalım bana ne kadar sert davranacaksın."

Onun kollarında bitkin bir halde yatıyordum.

Hala sert olan penisinin bana bastırıldığını hissedebiliyordum. İhtiyaçla nabız gibi atıyordu.

Onun boşalmadığını fark ettiğimde başım dönüyordu. Orgazm olamadı. Beni beceremedi.

Bana hiç dokunmamı söylemedi.

Ve mutluluğum içinde yüzerken, Madeleine Teyze'nin söylediği bir şey geldi aklıma.

Tamamen sizin deneyiminize, ihtiyaçlarınıza ve sizin mutlak zevkinize odaklanacak.

Bundan zevk alacaktır.

Şakağımı öptü ve fısıldadı: "Bana yalvarmana asla gerek yok, Jolie."

Otuzuncu Bölüm

Shane

Bu gece Jolie'yi gözümün önünden ayıramadım.

Ama tam olarak burada, babamın evinde kalamazdım. Arabam garaj yolundaydı. Çok büyük bir ihtimal, sabah kaçmaya çalışsam bile yakalanabilirdim. Ve bunun Jolie'yi üzeceğini biliyordum.

Bir süre onu kollarımda dinlendirdikten sonra yatağından çıktım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu bana yumuşak bir sesle, kıpırdanarak.

"Senin için birkaç eşya toplayıp eve götürüyorum." Dolabına girip ışığı açtım. Geceyi geçirdiğinde evime getirdiği bez çantasını buldum ve içine birkaç kıyafet koydum.

Dolaptan çıktığımda, şifonyerini açıp iç çamaşırlarını ararken beni izledi. "Yine mi burnunu sokuyorsun?" diye takıldı.

"Seninle ilgileniyorum," diye düzelttim, ona birkaç külot ve bir sutyen hazırlarken. "Umarım hafta sonunun geri kalanı için bir planın yoktur, çünkü seni bir süre yanımda tutacağım."

Telefonunu ve cüzdanını çantaya koyarken beni izledi. "Sen aksini söyleyene kadar senin esirin olarak, değil mi?" dedi yumuşak bir sesle.

Ona hafifçe gülümsedim. "Öyle bir şey işte. Senin için uygun mu?"

"Evet, benim için sorun değil. Sadece gözlüğümü unutma lütfen. Lenslerim de banyoda."

"Ben hallederim küçük güvercin. Sen sadece dinlen."

Banyoya gittim, lenslerini, diş fırçasını, saç fırçasını ve ihtiyacı olabileceğini düşündüğüm birkaç şeyi aldım.

Sonra onu yataktan kaldırıp giyinmesine yardım ettim. "Çok uyukum var," dedi dalgın dalgın, yumuşak bir sweatshirt'ü başına geçirirken.

Sonra onu arabaya bindirmeden önce, sahilin güvenli, odasının dışındaki koridorun karanlık ve boş olduğundan emin oldum. Onu çantama koyup şehirden çıkarıp ormandaki gizli evime götürdüm.

Sabah Jolie'den önce kalktım. Kalktığımda onu yatakta uyurken bıraktım ve sessizce giyindim.

Sonra ona bir not yazıp yastığının üzerine bıraktım.

Dışarı çıktım, her dem yeşil ağaçların kokusunu taşıyan temiz sabah havasına. Ev ormanlarla çevriliydi. Bir tarafta ağaçların arasından kıvrılarak ilerleyen dar bir patika vardı ve orada düzgün bir koşu parkuru olan bir parka kadar uzanıyordu. Tüm turu koştum ve eve döndüğümde ortalık sessizdi.

Jolie'nin hâlâ yatakta olduğunu tahmin ettim, bu yüzden onu uyandırmaya gitmeden önce ona kahve koydum. Muhtemelen yüzümü bacaklarının arasına gömerek.

Ama ben kahveyi demlemeye başlar başlamaz mutfağa daldı. Duvara yaslanıp beni izledi. Üzerinde, onun için

hazırladığım bir tişört ve kot pantolon, pembe gözlükleri ve yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı.

"Zekice," dedi, ona bıraktığım küçük kağıt parçasını kaldırarak. "Not mu? Gerçekten mi?"

"Hey, bu sefer kaldın."

"Bu sefer notun biraz daha açıktı." Eline alıp yüksek sesle okudu. "'Koşuya çıkıyorum. Geri döneceğim. Hiçbir yere gitme.'" Bana kuru bir bakış attı.

"Ne? Berraklık iyidir, değil mi?"

"Gerçekten bir yere gittiğimi mi sandın?" Mutfak penceresinden dışarı baktı, yan bahçedeki ağaçlardan başka hiçbir şey görünmüyordu. "Neredeyiz biz? Coquitlam mı?"

Dün gece buraya geldiğimizde hava karanlıktı ve haklı olarak yarı uykuluydu, gözlerini açık tutmak için mücadele ediyordu.

"Evet."

"Burası ev mi?" diye sordu bana şaşkınlıkla.

"Burasını evimden uzaktaki evim olarak düşünmeyi seviyorum." Tezgaha yaslanıp küçük odanın karşısından ona baktım. "Kimsenin bundan haberi yok. Onlara söylemezsen sevinirim."

Bu onu açıkça şaşırtmıştı. "Burayı kimse bilmiyor mu?"

"Yakın arkadaşlarım yapıyor. Ailem yapmıyor."

İlgiyle başını eğdi. "Neden?"

Bunu düşündüm. "Şey... Hayatımda ailemden gerçekten ayrılmak istediğim uzun bir dönem vardı. Sanırım sadece kendime ait bir yer istiyordum, beni bulamayacakları bir yer. Her şeyden uzaklaşabileceğim bir yer. Sonra, zaman geçtikçe... Ondan kurtulmak için hiçbir sebebim olmadı. Bazen uzaklaşmak hâlâ güzel. Şehri geride bırak. Bir süre kimsesiz ol."

"Yani Ellis olmamak mı istiyorsun?"

"Evet. O."

"Sanırım anlıyorum." Kollarını kavuşturdu. "Ailemi seviyorum. Çok yakınız. Ama bazen... itiraf etmeliyim ki,

San Diego'da yaşamak güzeldi. Bir süreliğine annemin beklentilerinden sıyrılmak. Bu beklentiler ağır geliyor."

Evet. O ağır beklentilerin ne olduğunu biliyordum.

Ama Kaliforniya'daki hayatını hatırlatması hoşuma gitmedi.

Gittikçe daha fazla huzursuz ediyordu beni.

Düşünmemeye çalışıyordum ama geçmiyordu. Her geçen saatle biraz daha yaklaşıyordu.

Jolie'nin evin etrafına bakmasını izledim; durduğu yerden görebildiği kadarıyla. Ana yaşam alanı. Şehir merkezindeki çatı katımdan daha küçüktü. Sadece bir mutfak ve bitişik bir oturma odası vardı; en güzel özelliği de odun sobası olan şöminesiydi. Yetmişlerde inşa edilmiş, sade bir çiftlik eviydi. Banyoları ve mutfağı biraz yenilemiştim ama başka pek bir şey yapmamıştım. Gösterişten uzaktı ve bu halini seviyordum.

Bana yan yan baktı. "Sen... dağ adamı gibisin. Senin bu yönünü hiç görmemişim. Dün gece eve geldiğimizde dışarıda istiflenmiş halde gördüğüm tüm o odunları sen mi kestin?"

"Elbette."

"Hmmm. Seksi." Bakışları şömineye kaydı.

"Biz buna boşuna aşk kulübesi demiyoruz."

Bana merakla baktı. Sonra gözleri, o rahatlatıcı dere sesi çıkaran kahve makinesine takıldı. "Bana kahve mi yapıyorsun?"

"Bunun senin için olduğunu nereden biliyorsun?" diye takıldım.

"Seni hiç kahve içerken görmedim."

"Genellikle büyük bir dövüşe hazırlanırken bunu yapmam."

"Benim için de öyle."

"İstersen." diye tereddüt ettim, sonra ona, "Biliyor musun, tanıştığımız gecenin ardından sabah kahve içmeye gidiyordum." dedim.

Bana baktı.

"Bu yüzden sana bir not bıraktım. Uyanıp beni kaybettiğimi sanacağından korktum. Bu yüzden sana numaramı bıraktım. Kaçman gerekse bile beni arayabilir ve tekrar görüşebiliriz."

"Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten."

"O sabah otel odasından çıktın... kahve almak için mi?"

"Üzücü ama gerçek."

"Neden?"

"İstersen diye."

"Kahveyi seviyorum!"

"İroni."

"Yani, temelde... beni bir fincan kahve yüzünden mi kaybettin?"

"Evet. Öyle de diyebilirsin."

Bana kocaman gözlerle hayretle baktı.

Sonra telefonu kışının bir yerlerinde şingırdadı ve arka cebinden çıkardı. "Özür dilerim," dedi birine mesaj atarken. "En iyi arkadaşım Alyssa. Az önce ona mesaj atıyordum. Beni kontrol ediyormuş."

Gözleri benimkilerle buluştuğunda, o bakışı okuyabildiğimden oldukça emindim.

"Ona benden bahsettin."

"Ona birkaç şey söyledim." Telefonunu bir kenara koydu.

"Senin için endişeleniyor."

"Öyle." Gözlerimi kaçırarak hafifçe kıpırdandı. "Çünkü esas olarak gideceğimi biliyor ve bağlanmamı istemiyor."

Tam olarak neye bağlı olduğunu söylemedi.

Kalbim göğsümde garip bir şekilde çarparak ona baktım. "Bağlanıyor musun?"

Gözleri benimkilerle buluştu. "Elbette hayır," dedi yumuşak bir sesle. "Bunun ne anlamı var?"

Kahve demlenmişti. Ona bir fincan kahve doldurdum ve bal ve şekeri çıkardım. "Üzgünüm, sütüm yok. Kahveni içtikten sonra gidip biraz yiyecek alabiliriz."

"Teşekkür ederim." İçine şeker karıştırmasını izledim, sanki derin bir düşünceye dalmış gibiydi. Sonra tekrar bana baktı. "Senden hoşlanıyorum Shane," dedi ciddi bir şekilde, sanki duygularımı incitmekten endişeleniyormuş gibi.

"Biliyorum," diye güvence verdim ona, o da hafifçe güldü.

Ben de senden hoşlanıyorum.

Jolie kahvesini içerken dışarı çıktık ve bahçede dolaşıp ağaçlarda ne kadar çok farklı kuşun öttüğüne hayran kaldı. Dürüst olmak gerekirse, o bana gösterene kadar kuşları fark etmemiştim. Belki de ona fazla odaklandığım içindir.

Omuzlarına dökülen yumuşak saçları. Çimenlerin üzerinde çıplak ayakları.

Uzun ağaçlara baktığında yüzü aydınlandı, yüzündeki benekli güneş ışığı ve gölgeler.

Sonra onu alışverişe götürdüm. Ve ona aslında yemek yapmayı bilmediğimi itiraf ettim.

Bana pek yemek yapmadığını itiraf etti. Ama bizim için gerçekten yiyebileceğim, kolay bir şey yapmak istediğini söyledi. Ve bize artıkları da bırakacak bir şey. Bunun ne olabileceğini anlamamız biraz zaman aldı ama sonunda tavuk çorbasında karar kıldık.

Önceden kızartılmış bir tavuk, biraz sebze ve et suyu aldık, ona neredeyse pişmediğini söyledim. Bana susmamı söyledi. Her şeyin parasını ben ödedim. Sonra, otoparkta onu öptüm ve bana böyle konuşmasının, bu gece yatağıma kilitlenmişken ona özellikle uzun süreli bir "ceza" kazandırdığını söyledim.

O da bana karşılık verdi, bunun ne anlama gelebileceğini düşünerek nefes nefese kalmıştı. "Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, gözleri kocaman açılmış ve parlıyordu.

"Bana tekrar susmamı söyle." Ona aç bir gülümsemeyle baktım. "Sandığından daha çabuk öğreneceksin."

O yapmadı.

O andan itibaren son derece nazik davrandı.

Kulübeye döndüğümüzde sebzeleri yıkadık ve sonra bana sebzeleri doğrattı, kendisi de çorba için tavuğu didiklemeye başladı. "Peki neden buraya aşk kulübesi diyorsun?" diye sordu. "Çünkü... buraya kadın getiriyorsun?"

"Evet," diye itiraf ettim, "hemen hemen." Bunun onu rahatsız edip etmeyeceğini merak ettim. "Gerçek şu ki, kadınların çatı katında gece kalmasına izin vermiyorum. Bazen onları buraya getiriyorum. Böylesi daha kolay."

Jolie bunu düşünüyor gibiydi. Belki de çatı katında gece kalmasına izin vermiş olmam da. "Çünkü... burayı gördüklerinde, ne kadar zengin olduğunuzu gerçekten anlamıyor, öyle mi?"

"Bunun bir kısmı bu. Ayrıca kim olduğumu da bilmiyorlar, nokta. Sanırım burada sıradan bir adam olabiliyorum."

"Ama sen Lamborghini'yi sana veren kadını bir aile etkinliğine getirdin."

"Evet, bazen bunu yapıyorum. Duruma ve kadına bağlı. Bazen anonim kalmayı tercih ediyorum."

Ona doldurduğum şaraptan bir yudum aldı. "Gerçek adını neden öğrendiğini sorabilir miyim?"

"Çünkü çok zengindi. Beni param için kullanmasından endişe etmeme gerek yoktu," dedim açıkça.

"Evet, sanırım bu garip olurdu. Acaba kadınlar sadece aileniz zengin olduğu için mi etrafta dolaşıyor?"

Söylemediği bir şey vardı. Anladım.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var? Varsa bana söyleyebilirsin."

"Sanırım, tanıştığımız gece bana neden gerçek adını vermediğini hep merak etmişimdir."

"Sanırım yapabilirdim." Düşündüm, kendimi o geceye geri götürdüm. O gece pek iyi bir ruh halinde değildim. Ta ki onunla tanışana kadar. "Neden bana gerçek adını vermedin?"

"Çünkü ikilemde kalmıştım. Sana güvenmemekle seni kandırmak arasında kalmıştım. Ve yüzde doksan dokuz emindim ki beni bir şekilde kandırıyor olmalısın. Çünkü, açıkçası... gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordun."

Ona bakakaldım. Ciddiydi.

Belki de şimdi neden bu kadar kolay benim onu oynadığımı düşündüğünü anlayabiliyordum. Çünkü belki de en başından beri, onu oynamamı bekliyordu.

"Seni kandırmıyordum," dedim gözlerinin içine bakarak.

"Artık bunu biliyorum."

Brandon'la tartışmıştım. Zaten bu yüzden kaçıp o bara girdim. Brandon ve babama kızgın olduğum için nişan partisini atladım. Yani aslında, o gece muhtemelen sadece ortadan kaybolmak istemişim. Muhtemelen tanıştığım hiçbir kadına adımı vermezdim. Bunu pek düşünmedim." Yüzünü inceledim. Söylediğim her şeyi dikkatle dinliyordu. "Yine de sana sabah gerçek adımı bıraktım. Seni tekrar görmek istedim."

Anladığını belli edercesine başını salladı.

"Bu konuda bana inanıyor musun?"

"Evet. Artık öyle yapıyorum."

"Güzel." Belki de sonunda bana güvenmeyi öğreniyordu. Hem de sadece bedenine değil. "Başka ne var?" diye sordum. "Hâlâ bana güvenmemeni sağlayan şeyler olduğunu biliyorum."

"Sanırım... Bütün paranı nasıl kazandığını merak ediyorum. İşin yok gibi görünüyor. Annem bir şekilde kendi paranı kazandığına değiniyor. Ama ben hep merak etmişimdir... acaba Jacob'ın her şeyi ödediği gerçeğini mi gizliyor?"

"Babam her şeyin parasını ödemiyor. Sadece bizim masraflarımızı karşılamaya asla inanmazdı. Küçük yaştan itibaren dördümüzü de çalıştırdı. Hokeyde ve okulda burs alabilmek için çok çalıştım. Babam bana her zaman ne kadar kazanırsam o kadarını ödeyeceğini söylerdi ama her şeyin parasını kendisinin ödeyeceği garanti değildi. Sanırım bu kısmı gerçekten iyi idare etti." Tereddüt ettim. "Ama sonra... kaza oldu."

Araba kazası hakkında ne kadar bilgisi olduğunu gerçekten bilmiyordum. Ama kesin duymuş olmalı.

"Olay olduğunda kaç yaşındaydın?" diye sordu bana nazikçe.

"Yirmi. Zaten draft edilmişim ama henüz bir hokey oyuncusu olarak para kazanamıyordum. Hâlâ üniversitedeydim ve Vancouver'da oynama şansımı umuyordum. Ama sonra kaza oldu ve her şey rayından çıktı. Uzun süre gerçekten berbat durumdaydım. Yıllarca rehabilitasyon gördüm. Ve işler düzelmeden önce... iyice... karanlıklaştı." Orada durdum, ona ne kadarını anlatmam gerektiğini merak ediyordum. Ne kadarını zaten bildiğini merak ediyordum. "Annen sana ne anlattı?"

"Az önce hokey kariyerini bitiren bir araba kazası geçirdiğini söyledi. İnternette de aşağı yukarı aynı şeyler yazıyordu." Dudağını ısırdı, sanki internette okumuş olmasının beni rahatsız edip etmeyeceğini merak ediyormuş gibi. Ama bir ara okumuş olacağını varsaymıştım. "Annem hastanede ve rehabilitasyonda uzun süre kaldığını ve Jacob için çok zor olduğunu söyledi. Hepsi bu."

"Evet. Öyleydi." O kısmı düşünmemeye çalıştım ama onun için ne kadar zor olduğunu fark etmemek için ölmüş olmam gerekirdi. Ne kadar zor olduğumu. "Fiziksel rehabilitasyon bile en kötüsü değildi. Bir süre reçeteli ilaçlara bağımlı oldum. Ağrı kesicilere. Ve bu yüzden ailemle büyük bir anlaşmazlık yaşadım. Sanırım tavrım

yüzünden. Birçok kişi o noktada kuduz bir kurt gibi bir kişiliğe sahip olduğumu söyledi."

"Bunu hiç duymadım," dedi yumuşak bir sesle.

Babam beni rehabilitasyona gönderdi. Ve şanslıyım ki, bu işe yaradı. Haplara bir daha asla geri dönmedim ama o noktada hayatımı yeniden kurmak... Ailemle ilişkilerime çok zarar vermiştim. Ve hayatımı kendi yolumda yeniden kurmaya kararlıydım. Ama uzun bir süre sadece fiziksel olarak değil, zihinsel olarak da mahvolmuştum. Babam elinden geldiğince bana yardım etmeye çalıştı. Bana çatı katını satın aldı. Sahibi. Ama geri kalan her şey bana ait. Burası. Arabalarım.

Tekrar tereddüt ettim. Bütün bunları konuşmaya alışık değildim.

Ama ona karşı dürüst olmak istedim.

"Savaşarak para kazanmaya başladığımda," diye devam ettim, "Brandon'a gidip yatırım yapmasını istedim. Paranın çoğu kripto para biriminde ve bu konuda oldukça deneyimli. Ama bana hayır dedi. Bu yüzden babam benim için yatırım yapmaya başladı, kendi parasıyla. Mirasımla. Yıllar içinde benim için küçük bir servet biriktirdi. Eskiden bunu suçluluk parası olarak görürdüm. Ama artık o kadar emin değilim. Brandon beni bu kadar desteklediği için çok eleştiriliyor. Artık neden yaptığını bile bilmiyorum."

"Belki de sadece seni seviyordur ve sana bakmak için yardım etmek istiyordur."

Evet. Belki. "Ama o servetin çoğuna dokunmadım. Bankada öylece duruyor. Bir kısmı yeniden yatırıma gidiyor. Çoğunlukla dövüşerek kazandığım parayla geçiniyorum."

"Gerçekten mi?"

"Benim yaptığım işten çok para kazanılabilir. Zirvede olduğunuz sürece. Birçok dövüş kazanıyorum, çok para kazanıyorum."

"Ve bu yaklaşan kavga... Sana çok para kazandıracak mı?"

"Yeter ki ben kazanayım."

"Kazanacağını düşünüyor musun?"

"Elbette."

Küstahlığıma hafifçe güldü. Ama bu sadece küstahlık değildi. Bir zihniyet meselesiydi.

"Kazanacağımı düşünmeseydim," diye açıkladım, "dövüşe girme zahmetine girmezdim. Her dövüşe kazanacağıma inanarak giriyorum. Dün kiminle dövüşeceğimi öğrendim ve zihinsel bir ön inceleme yaptım bile. Rakibim hakkında öğrenebildiğim her şeyi öğreniyorum. Kendimi onunla dövüşürken ve kazanırken hayal ediyorum. Gerçek dövüşe kadar bunu sürekli yapacağım."

"Ve böyle mi kazanıyorsun?" diye gülümsedi Jolie. "Üzgünüm, dövüş hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Tam olarak nasıl kazanıldığı değil. Ama kesinlikle bir parçası."

"Jacob senin dövüşlerine geliyor mu?"

Hafifçe güldüm. "Evet, o gün geldi. Joss bir keresinde gelmişti."

"Sadece bir kez mi?"

"Aslında pek onun tarzı değildi. Brandon inadına gelmiyor. Desteklemiyor. Ve Darcy... Ona dövüşlerin nerede olduğunu asla söylemiyorum. Onu orada istemiyorum."

"Neden?"

"Açıklaması zor. Sanırım zaten yeterince kötü bir rol model olduğumu düşünüyorum."

Bana şefkatle baktı. "Neden?"

Ciddi miydi?

"Şey, o benim küçük kardeşim ve bana hep özendi. Sanırım hokeye başlamasının sebebi, benim küçükken hokey oynuyor olmamdı. Tüm maçlarıma gelirdi. Jacob da profesyonel olmamı çok istiyordu. Çok emek verdi. Darcy orada büyüdü. Hokey oynayarak büyüdü. Ben de sıçıtığım, Jacob tüm umutlarını Darcy'ye bağladı. Babam hokey oynayan bir oğul istiyordu ve iki tane aldı. Aynı

aileden iki kişinin bu kadar başarılı olması gerçekten inanılmaz, hem de kan bağımız bile yokken. Ama ben Darcy'nin maçlarına gitmiyorum. İzleyebileceğimi sanmıyorum. Çok i karartıcı falan."

Jolie dūřünceli bir řekilde bana bakıyordu.

Ve fark ettim ki... Daha önce neredeyse hiç kimseyle bu konular hakkında konuşmamıştım. Kesinlikle bir kadınla değil.

"Hiç hokey izliyor musun artık?" diye sordu bana.

"Elimden gelirse hayır."

"Tamam, dūřüst olalım," dedi yumuřak bir sesle. "Sana bir řey hakkında laf sokabilir miyim?"

Kaşımı kaldırıp ona baktım. "Eğer mecbursan."

"Az önce 'yatağına sıtım' dedin. Bunu söylediğine inanamıyorum. Araba kazası geçirip artık oynayamadığın için hokeyde başarısız olduğunu mu dūřünüyorsun?"

"Sanırım o zamanlar böyle hissediyordum."

Bunu dūřündü. "Ailen sana böyle mi hissettirdi?" diye sordu nazikçe.

"Bazen. Ama dūřüst olmak gerekirse, o zamanlar doęru dūzgūn dūřünüp dūřünmedięimi bilmiyorum zaten."

Bana sanki özölmesi gereken bir bulmacaymışım gibi baktı ve belki de sonunda her şeyi bir araya getirmeye başlıyordu. "Hokey oynama yeteneğini kaybettiğinden beri ailen seni sevmiyor mu sanıyorsun?"

Bu bir soruya benzemiyordu.

"Belki de yapmazlar."

"Böyle hissetmen gerçekten çok ktū," dedi yumuřak bir sesle. "Ama bunun doęru olduęunu sanmıyorum."

Otuz Birinci Bölüm

Shane

Jolie çorbayı hazırlayıp kısık ateşte pişirmeye başlayınca sohbet bir süre daha hafif konulara kayd1. Müzik. Film. Şehirdeki en sevdiğimiz yemekler ve restoranlar.

Ama daha sonra öğle yemeği için oturduğumuzda ona ailesi ve hayatı hakkında sorular sordum. "Baban hakkında hiçbir şey bilmiyorum. San Diego'daki hayatın hakkında da."

Rahatsız görüldüğünü düşündüm. Sanki bu konuda konuşmak istemiyormuş gibi. Ama "Orada yaşıyor. Kaliforniya'da büyüdü. Amerikalı olduğu için çifte vatandaşlığım var." dedi.

"Bunu duydum."

Annem Jacob'la yaşamaya başladığında babamla telefonda konuştum ve onu görmeye gelebileceğimi söyledi. Hatta yanında kalabileceğimi bile söyledi. Tam olarak nedenini bile bilmiyorum. Asla böyle şeyler söylemezdi. Ama belki de sadece annemle rekabet ediyordu. Kötü adam olmaktan hoşlanmıyordu. Ve işte annem bu harika adamla yaşamaya başlamıştı. Belki de bir kereliğine ne kadar iyi bir baba olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu. Ama... aslında öyle değildi.

Bunun tam olarak ne anlama geldiğini merak ettim.

"Onu orada sık sık görüyor musun?" Onunla yaşamadığını biliyordum. Margot bir ara oda arkadaşları olduğunu söylemişti.

"Hayır." Bunu düşünüyor gibiydi. "Aslında üzücü. Ondan gelen o küçük ilgi kırıntısı, her şeyi bırakıp oraya koşmaya başlamama sebep oldu. Kaliforniya'da babamla yaşayıp üniversiteyi bitirip, o güzel sahil hayatını yaşayacağımı sanmıştım... Hayatımın nasıl olabileceğine dair bir sürü hayalim vardı. Ama sonradan anlaşıldı ki, o benim gibi hayaller kurmuyormuş." Gözleri bir anlığına benimkilerle buluştu ve omuz silkti. "Birkaç hafta onunla kaldım, ta ki gerçekten hoş karşılanmadığım apaçık belli olana kadar. Sonra ev arkadaşları bulup oradan taşındım." Sanki pek de hoşnut olmadığı bir anıyı hatırlıyormuş gibi duraksadı. "Saçma olan şu ki, annem beni onun hakkında uyarmaya çalıştı. Ona inanmak istemedim. Sanırım ne kadar uzakta olursa olsun, her kız babasını tanımak ister, anlıyor musun?"

"Bu adil."

"Hâlâ bazen onu görmeye çalışıyorum. Tatillerde arıyorum ama asla gerçekten bir araya gelmekle ilgilenmiyor. Onu yemeğe davet ediyorum ve geleceğini söylese bile her zaman gelmiyor. Gelse bile, beni dinlemiyor. Bu adam beni defalarca restoranlarda tek başıma bıraktı." Yumuşak bir sesle ekledi, "Gerçekten ders çıkaracağımı düşünürdünüz."

Babasının tasvirlerini dinlerken göğsüm sıkışarak onu inceledim; babası, sahip olduğu güzel kızı hak etmeyen bir adamdı.

"Bazı dersleri öğrenmek diğerlerinden daha zordur," dedim nazikçe.

"Evet. Aynen öyle. Neyse... Sana bir ikinci el mağazasında çalıştığımı söylemiştim. Çok özel bir şey değil açıkçası. Gerçekten harika bir vitrinleri var ve her ay yeniden tasarlıyorum. O kısmı eğlenceli. Her yıl

üniversitede birkaç ders alıyorum, biraz da yavaş yavaş. Bunu yıllardır yapıyorum, utanç verici. Sanırım hayatımda gerçekten ne yapmak istediğime henüz karar veremedim."

Evet. Ben de.

"Ama en azından oda arkadaşlarım aynı gemide," diye devam etti. "Biri üniversitede, diğeri ise öylece yüzüyor. Çok sinir bozucular, muhtemelen dairemiz çok küçük olduğu ve sürekli birbirimizin üstünde olduğumuz için, ama onlar iyi insanlar. Orada birkaç iyi kız arkadaşım var. Eğlenceliydi ama orada ne yaptığımı hâlâ tam olarak bilmiyorum. İşin aslı, burada ne yaptığımı da hiç bilmiyordum. Öyleyse neden Kaliforniya'da kaybolmayayım ki? Hava daha güzel." Sonra düşündü, "Kaliforniya'da kaybolmak. Kulağa hoş geliyor, sence de öyle değil mi?"

Bana buruk bir gülümsemeyle baktı ama ben karşılık bile veremedim.

"Klişe olduğumu biliyorum." İçini çekti. "Kaliforniya'da kaç bin kız kayboldu?"

Cevap vermedim. Söylediği birçok şey içimi kemiriyordu.

"Yani babanın sana laf atmasına alışkınsın, öyle mi?"

Bana göz kırptı.

"Başkalarının da sana bok atmasına izin vermenin sebebi bu mu?"

"Hangi çocuklar? Erkeklerin..."

"Dün gece. Bana bahsettiğin adam," diye homurdandım.

"Ah. O."

"Bir anlığına işler senin için gerçekten soğuklaşmış gibi geldi. Ama söylemedin. Ben sorana kadar." Bakışlarını tuttum. "Yaptığım herhangi bir şey senin için fazlaysa bana söylemeni istiyorum. Beğenmediysen."

O zamandan beri içimi kemiriyordu. Bunun hakkında konuşmamız gerektiğini biliyordum. Sadece eski sevgilisini öldürmeden ve bunun fark edilmesini istemeden konuşabildiğimden emin olmak istiyordum.

Başarılı olduğumdan emin değildim.

"Sen hiçbir yanlış yapmadın," dedi sessizce.

"Bana söylemeni istiyorum." Çok fazla abartmamaya çalıştım ama bu durum beni üzüyordu. "Sana zarar verdimsem... Kendimi affedebileceğimi sanmıyorum."

Bakışlarını kaçırmadı, yanakları kızarıırken, "Eski erkek arkadaşımın bana davranış biçiminden hoşlanmadım. İşte bundan hoşlanmadım. Ama dün gece yaptığın her şeyi beğendim. Sadece... Yalvarma." dedi.

"Anladım."

Bir süre sessizce tavuk çorbamızı içtik. O da şarabından bir yudum aldı.

Şu anda kıskançlıktan, sahiplenme duygusundan, beni saran, beni parçalayan ve bağırsaklarımı yere döken aynı histen, Bliss'e karşı öfkeden kuduruyordum. O adamın onun üzerinde süzüldüğünü gördüğümde. Ona dokunduğunu. Dün gece eski erkek arkadaşından bahsettiğinde beni saran hisle aynıydı bu.

Ona bir daha asla hiçbir erkeğin ona dokunmasına izin vermeyeceğimi söylemek istedim. Ama bunu tam olarak destekleyemedim.

"Kimsenin sana bu şekilde davranmasına asla izin vermemelisin," dedim ona.

"Öyle mi düşünüyorsun?" dedi yumuşak bir sesle.

Onu hemen oracıkta dizimin üstüne yatırırdım ama hâlâ yiyordu. Onu yatağıma kilitlemeden önce iyice doyurmak istiyordum.

Bu boş bir tehdit değildi. Gerçekleşiyordu.

Çok yakında.

"Lütfen bana bitirdiğini söyle," diye homurdandım.

"Yaptım."

"Peki ya diğerleri?"

"Şey... Sanırım sadece iki gerçek erkek arkadaşım oldu. O ve bir başka gerçek kazanan. Ve... birkaç kaçamak ilişki. Aralarında tek gecelik ilişkiler de var. Yani... erkeklerle yaşadığım deneyim aşağı yukarı bu kadar."

"Neden bir adamla tek gecelik ilişki yaşıyorsun?" diye sordum.

"Şey... benimle tek gecelik ilişki yaşadın. Hem de birkaç kez."

Ama bunların sadece bir gece olmasını hiç düşünmemiştim.

"Bunlar tek gecelik ilişkiler değildi, Jolie."

"Sanırım öyle olmadı, hayır."

"Her seferinde beni tekrar görmek istedin," diye meydan okudum.

Bakışlarını kaçırdı. "Evet," diye itiraf etti. "Sanırım sen de öyle yaptın."

"Evet. Peki ya diğer adamlar?" diye sordum, bir pisliğin onu becermesi ve sonra onu bir daha aramaması düşüncesiyle soğukkanlılığımı korumaya çalışırken kanım kaynıyordu. Belki de numarasını bile istemeyecekti. Onu tekrar görmek istiyormuş gibi bile yapmayacaktı.

Kendimi biraz hasta hissettim.

Çok tatlıydı. Neden birileri...

Peki neden yapsın ki?

"Sana bir soru sordum."

Dudağını biraz ısırdı ve bana yumuşak bir sesle, "Soru neydi?" diye sordu.

"Şu diğer adamlar," diye homurdandım, "bir kere yatıp bir daha hiç görmediğin adamlar. Onlardan herhangi birini tekrar görmek istedin mi?"

"Belki. Bir veya ikisi."

"Ve sana tek gecelik ilişki mi verdiler?"

"Evet."

"Neden bir adamın seni böyle kullanmasına izin veriyorsun? Değerini bile göremeyen bir aptal. Seni tanımak istemeye bile tenezzül etmeyen bir pislik."

"Bilmiyorum. O zamanlar iyi bir fikir gibi mi görünüyordu?"

"Şu an beni sinirlendiriyorsun."

"Neden?"

"Erkekleri memnun etmezsen, tıpkı babanın yaptığı gibi seni terk edeceklerini düşünüyorsun. Eğer gelmezsen,

bunun senin başarısızlığın olduğunu düşünüyorsun. Bir erkeği nasıl memnun edeceğini öğrenmediğini, bu yüzden de gittiklerinde bunun senin hatan olduğunu düşünüyorsun."

Hiçbir şey söylemedi, sadece bana baktı.

"Bir daha asla tek gecelik ilişki yaşamayacaksın," diye homurdandım, sanki buna hakkım varmış gibi. Tıpkı inatçı bir alfa olduğum gibi.

İki hafta sonra başka bir ülkede olacağı için bunu söylemek belki de saçmaydı. İçinde ben olmadan yaşayacak koca bir hayatı vardı. Ne yapacağı veya hangi aptalla birlikte olacağı konusunda hiçbir kontrolüm yoktu ve bu beni rahatsız ediyordu.

"Yani... senin bu konuda söz hakkın yok, değil mi?" dedi dikkatlice. "Senin değilsem, olmaz."

Birbirimize baktık.

"Kim demiş benim değilsin diye?" Bu gece gerçekten çok hırlamaya başlamıştım.

Bu da onu yatağıma kilitlememden ve dilimi kullanarak ona gecenin geri kalanında tapınıp işkence etmemden saniyeler sonrasına denk geldiğimiz anlamına geliyordu.

"Şey," dedi, "Sanırım Bliss'te aklıma geldi... belki de hâlâ başka insanlarla görüşüyordun."

Ona bakakaldım. "O partiye gittik çünkü beni oraya götürmemi istedin. Merak ettin, ben de seni götürdüm. Senin içindi. Dün gece orada olmam gerekmiyordu. Seninle olmam gerekiyordu."

Bunu söylediğime şaşırmış gibi bana baktı. "Olanlardan dolayı mı üzgünsün? Üyeliğini kaybetmenden mi?"

"Hayır. Bundan rahatsız değilim. Ve dediğim gibi, bu senin suçun değildi. Benim suçumdu." İç çektim. "Ve bu, bir sorunla başa çıkmak için kafam yerine yumruklarımı kullandığım ilk sefer de değildi."

"Bunu neden yaptın?" diye sordu bana.

Bunu düşündüm, kendimi tam bir pislik yapmayacak şekilde kelimelere dökmeye çalıştım. Ama ona karşı dürüst

olmalıydım. Her zaman.

Kadınlara karşı her zaman bu kadar dürüst değildim.

Ama onunla birlikte olmamaya dayanamıyordum.

"Sen benimdin. Ben öyle gördüm. O benim olana dokunuyordu. Ve sen bunu asla yapma."

Başını hafifçe salladı. "Beni sahiplenmedin. Buna öyle deniyor, değil mi? Benden özel olmamı istemedin."

"Belki de seni sahiplenmem adil değil," dedim sertçe. "İki hafta sonra bitecek."

Bana baktı, güzel gözleriyle nazıkçe yalvarıyordu. "Öyle olmadığını varsayalım, olmaz mı?"

Kalbim göğsümde gittikçe ağırlaşıyor, her türlü tehlikeli düşünceyle doluyordu.

"Sana söylemiştim küçük güvercin," diye homurdandım. "Rol yapmıyorum."

"Belki de rol yapmak istiyorum."

Başımı salladım. Anlamıyordu.

Belki sadece iki haftamız vardı ama kalan her saniyemizde o benimdi. Gidip gitmemesinin bir önemi yoktu. Onunla geçirebildiğim her anı istiyordum.

"Başkalarıyla görüşmüyorum Jolie. Vedalaşana kadar... Sen bana aitsin." Neredeyse boş olan çorba kasesini kenara itip ayağa kalktım. Kaşığını şangırtıyla masaya bıraktı. "Kendini sahiplenilmiş say."

Bunun üzerine onu kollarıma alıp öptüm. Sonra onu koridordan evin arkasındaki yatak odama sürükledim.

Hiçbir gösterişli yanı yoktu. Ferforje başlıklı bir yatak, uyumsuz ahşap mobilyalar, üzerinde hiçbir şey olmayan ahşap panelli duvarlar. Sade, temizdi ve çekmecelerdeki eşyalar dışında benimle ilgili hiçbir şey ifade etmiyordu.

Bunlar çok şey anlatıyordu.

Onu yatağa yatırdım ve çekmeceleri açıp içlerindeki eşyalara bakmaya başladım. İçeride bir sürü kölelik malzemesi vardı. O kadar çoktu ki, henüz hepsini denememiştim bile.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu bana bakarak.

"Tam da sana yapacağımı söylediğim şey." Bir çift kelepçe seçip çekmeceyi kapattım. "Seni kilitliyorum."

Ona yaklaştığımda nefesini tuttu, gözleri kelepçelerden yüzüme kaydı. Yatağa diz çöküp dudaklarından hafifçe öptüm.

"Sıcak mısın, Jolie?"

"Evet. Sıcak," diye fısıldadı.

Kelepçeleri bir kenara bırakıp onu iç çamaşırlarına kadar soydum. Sonra sutyenini çıkardım, göğüsleri serbestçe sallandı. Külotunu çıkarıp amını açığa çıkardım.

Zaten kaya gibi sertleşmişim.

"Arkana yaslan ve rahatla," dedim ve öyle yaptı.

Göğüslerini öptüm, acele etmeden. Bütün geceyi birlikte geçirdik. Sakinleşmem gerekiyordu.

Yavaşla.

Elim bacaklarının arasına kaydı, parmaklarım hafifçe okşadı. Çok kaygan ve ıslaktı. Tenini öperken ne kadar tatlı olduğunu söyledim. Ne kadar güzeldi.

Sonra onu başucuna kelepçeledim. İki elimi de üstüne açtım.

Sonra gidip ağızındaki tıkaçı aldım. Top ağızlık falan değildi, sadece ipeksi siyah bir kumaş parçasıydı, onu kafasından geçirip ağızına soktum.

"Kıpırdamayacaksın," dedim yüzünün yan tarafını ve boynunu okşayarak. "Ses çıkarmayacaksın. Hareketsiz, sessiz ve bana iyi geleceksin," diye talimat verdim gözlerinin içine bakarak.

Başını salladı, "Evet."

Sonra onunla sevişmeye başladım, orgazm olmasını mümkün olduğunca uzun süre engelledim.

Çünkü onun başka hiçbir şey düşünmesini istemiyordum.

Başka hiçbir şey düşünmek istemiyordum. Onun gitmesini düşünmek istemiyordum.

Onun gitmesini istemiyordum.

Veda etmek istemedim.

Onu bu yataktan çıkarmak, sabah onu eve bırakmak istemiyordum çünkü bu bizi sadece sonuna bir gün daha yaklaştırıyordu.

Belki de onu buraya getirmemeliydim. Vücudunu okşamamalı, masaj yapmamalı, öpmemeli, tekrar tekrar boşalmasını sağlamamalı, önce uzun ve yavaş, sonra sert ve hızlı bir şekilde onu becermemeli, sonra da yanında yatmamalıydım.

Çünkü tüm bunlar veda etmeyi ve onun gidişini izlemeyi daha da zorlaştıracaktı.

Ama kendimi tutamadım.

Kontrol edebildiğim sürece... Sadece onun benim olmasını istiyordum.

Otuz İkinci Bölüm

Jolie

Düğünden bir hafta önce annem kız kardeşlerini kış bahçesine topladı ve düğün tasarımının tüm planlarını onlara gösterip gösteremeyeceğini sordu. Her şeyi parça parça görmüştü zaten, ama son bir kez daha gözden geçirirken diğerlerinin de görmesini istiyordu.

Çoğunlukla onları burada istemesinin sebebi fotoğraftı.

Annemin düğün defteri ve numuneler ile notlarımın bulunduğu klasörümle birlikte onu da alıp güneş odasına götürdüm.

"Tamam, düğün tasarımına ilk baktığımda," dedim onlara, "güzeldi ama biraz tuhaf geldi. Annem ve Jacob için ideal bir atmosfer değildi sanki. Tam bir Kanada Pasifik dağ havasıydı. Güzeldi ama biraz... ormanlıktı. Yani, belki de fazla? Sadece biraz eski Hollywood ihtişamı katmamız gerektiğini düşündüm, anlıyor musun?"

Marie Teyze hemen gülümsedi. Anlamıştı. Çünkü annemi gerçekten tanıyan herkes, onun şenlikli hissettiğinde cömertçe bir ihtişamla birlikte klasik bir zarafet yaydığını bilirdi.

"Ve sonra bunu gördüm."

Annemin oturma odasındaki duvardan indirdiğim çerçeveli fotoğrafı çıkardım. Hepsi çok iyi biliyordu. Hepsinin evinde aynı fotoğraf vardı. Çok sevdikleri büyükanne ve büyükbabaları Percy ve Rita'nın fotoğrafıydı.

Mireille, sanki bir duyguyu bastırmaya çalışıyormuş gibi elini boğazına götürdü. Daha açıklama yapmama gerek kalmadan, nereye varmak istediğimi anladığından oldukça emindim.

Fotoğraf o kadar güçlüydü ki. Güzel ve romantik, ve çok eski Hollywood havası vardı.

Madeleine bana gülümsedi.

"Bu fotoğrafı hep çok sevmişimdir. Büyükanne Rita çok güzel ve zarif görünüyor, değil mi? Tıpkı bir siren gibi. Ve Büyükbaba Percy çok yakışıklı görünüyor."

Fotoğraf eski bir baskının kopyasıydı. Siyah beyaz. Basit. Ama görünüşe göre siyah beyaz fotoğrafı sonradan renklendirmenin bir alışkanlık olduğu bir günde çekilmişti. Yani ikisinin de yanaklarına hafif bir renk verilmişti. Rita'nın dudakları kırmızıydı. Elinde tuttuğu klasik gül buketi de öyle.

"Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum. Bu fotoğrafta çok zamansız ve büyümlü bir şey var," dedim. "Güllerin klasik kırmızısı. Sade zarafet. Annem ve Jacob'ın düğününe de bu havayı katmak istedim. İşte ortaya çıkan şey."

Her ayrıntıyı görüp dokunabilmeleri için resimler ve örnekler çıkarmaya başladım. Beyaz ve altın rengi servis takımlarından her masadaki kırmızı güllere, aydınlatmalardan düğün buketlerine kadar her şey burada, parça parçaydı.

Halalarım, seçmeye başladıklarında "Aaaah!" ve "Oooh!" diye sesler çıkardılar.

"Hepsini bir arada hayal etmek zor, eminim," diye devam ettim. "Ama hepsi bir araya geldiğinde... Zihnimde çok net bir şekilde görebiliyorum. Odada yürürken nasıl hissedeceğimi hissedebiliyorum. Renkler, dokular, aydınlatma. Tutarlı bir tasarım için gereken her şeyi bir

araya getirdim ve gerekli tüm tedarikçiler ve malzemeler onaylandı." Biraz heyecanlı, biraz da ürkmüş bir şekilde derin bir nefes verdim. Bu, şimdiye kadar yaptığım en büyük düğündü. "Şimdi tek yapmam gereken, büyük günde tasarımı hayata geçirmek."

"Bu çok güzel, Jolie," dedi Mireille.

"Muhteşem," diye araya girdi Marie.

"Ve hepimiz sana yardım etmek için orada olacağız," diye güvence verdi Madeleine.

"Evet," diye onayladı teyzelerim.

"Teşekkür ederim." Özellikle onların desteğiyle, bu konuda oldukça emindim. Düğün kesinlikle muhteşem olacaktı ve üstelik harika bir portföy parçası olacaktı. Belki o kadar çok beğendim ki daha fazla düğün yapmayı düşündüm.

Ve bunun annemi mutlu edeceğini umuyordum.

Sunumumu bitirdiğimde gözleri dolmuştu. Ağzından çıkan ilk söz, "Seninle gurur duyuyorum kızım," oldu.

Margot Vola'nın ağzından çıkan bu özel sözler pek alışık değildim ama içki içmiyordu, bu yüzden... duygu gerçek gibiydi.

"Şey... bu gerçekten hoşuna mı gidiyor?" Burada kesin bir sonuç arıyordum. Tam isabet. Parkın dışına atmak. Tüm bunlar.

"Hayır, Jolie," dedi annem. "Bayıldım. Bayılıyorum."

"Muhteşem, Jolie," dedi Madeleine. "Düğünün büyüklüğüne rağmen, yine de samimi ve sıcak bir his verecek. Ortamı onurlandırırken, mümkün olan en şık şekilde bir tutam ışıltı kattın." Kız kardeşlerine baktı ve onlara kendinden emin bir şekilde, "Yiyeceklerden içeceklerle, çiçeklerden her şeye kadar her şeyle baştan aşağı muhteşem bir deneyim olacak," dedi. Annemin elini tutup sıktı. "Margot, senden daha iyi bir tasarımcı tutamazdın. Jolie bunun için çok çalıştı. Gurur duymalısın."

Annem bana kocaman gülümsedi.

Elbette, üniversiteye gitmeye karar verip bir meslek seçtiğimden beri böyle bir anın hayalini kuruyordu. O mesleği yapmamış olmam onu sessizce öldürmüştü.

Ve bazen de o kadar sessiz değil.

Gerçekten, onu daha önce hiç bu kadar gururlandırdığımı düşünmemiştim. Bu durum beni biraz kaşındırıyordu.

Teyzelerim beni tebrik etti, Marie büyük dosyamı karıştırıp her şeye hayranlık dolu sesler çıkarırken, Mireille bahçeden topladığı taze naneyle bize mojito karıştırmaya gitti.

"Bu gürlleme sesi de ne?" dedi annem, birkaç dakika sonra Mireille'in getirdiği kokteyl tepsisinden hepimize birer mojito doldururken.

"Spor arabaya benziyor," dedi Marie rahatlıkla. "Ya da bir motosiklete."

Hepimiz bunu belli belirsiz duyduk.

Annem kaşlarını çatarak telefonuna baktı. "Shane." Ekranı bize doğru çevirdi, böylece hepimiz kapı zili kamerasından gelen canlı yayını görebilelim. Shane, ön kapının dışında, bir motosikletin üzerinde oturuyordu.

Anında sertleşen kadın.

Ne oluyor yahu. Ağzım açık bakmamaya çalıştım.

Gaza bastı. Marie çoktan ön kapıya doğru gidiyordu. Annem ve Mireille de onu takip etti. Madeleine, ön kapıya doğru koşmamaya çalışarak dosyamla uğraştığım yere baktı. Diğerleri duyma mesafesinden güvenli bir şekilde uzaklaşınca, "Efendini bekletmeyelim," dedi.

Belki de ona bunları anlattığım güne pişman olacaktım.

Ağır ağır yürüdü, ben de arkasından sürüklendim. Diğerleri çoktan ön kapıdan çıkmıştı. Madeleine'i takip ettim ve hepimiz motosikleti incelemek için etrafında toplandık. Tamamen siyah ve bronzdu, biraz retro görünüyordu ama belli ki yepyenydi. Benzin deposunda Harley-Davidson yazıyordu.

"Ne kadar güzel!" diye bağırdı Marie, boğazından gelen homurtunun arasından. "Senin mi?"

Gürültülüydü. Ve nedense... gürültülü olduğu kadar seksiydi de.

Belki de üzerinde oturan adamdı.

Shane telefonu kapattı. "Evet. Az önce satın aldım." Bana bakmadı ve ben de gergin bir şekilde kendime sarıldım. Beni "sahiplendiğinden" beri onu ailemin yanında ilk görüşümdü bu.

"Ne düşünüyorsun anne?" dedi anneme.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım ve burnumun kemerini sıktım. Artık ona anne diyordu. Benimle uğraşmak için.

"Mahallede biraz turlamak ister misin?" diye sordu, hâlâ beni görmezden gelerek.

Annem şaşkın görünüyordu. "Ah hayır, bunu yapamam."

"Yapabilirim," dedi Marie. "Ne eğlenceli!"

"Evet?" Shane, Marie'nin bilek hizasındaki hippî çadır elbisesine şaşkınlıkla baktı. "Üzerine atlamak ister misin?"

"Ah, şimdi olmaz," dedi Marie. "Gençliğimde, bacaklarımın arasında güçlü bir adamla bisiklete binmeyi çok severdim." Shane konuşurken kaşları havaya kalktı ve elimi yüzüme götürdüm. "Ama ay bu sabah İkizler burcuna girdi ve burçlarıma göre heyecan verici aktivitelere katılmamalıyım. Bu hafta seks bile yapmayacağım."

Marie'nin olayı ciddi olmasıydı.

Parmaklarımın arasından baktığımda Shane, kalan teyzelerime bakıyordu.

"Bana sorma," dedi Mireille, aceleci bir tavırla. "Çok hoş bir motorsiklet Shane. Ama motosikletler beni korkutuyor."

"Çok isterdim ama bu etekle pek olmazdı," diye söze girdi Madeleine, kalem eteğini düzelterek. Sonra yardımsever bir tavırla kot pantolonuma baktı.

Hepsi bana baktı.

Shane sonunda bana baktı, sanki orada durduğumu yeni fark etmiş gibiydi.

"Ne diyorsun Jolie?" "Bir gezintiye çıkmak ister misin?" diye eklediğinde sesi biraz alçaldı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Anneme ve teyzelerime hızlıca baktım. Kimse bu imadan bir şey anlamadı mı?

Evet. Madeleine yaptı. Elbette.

"Atla," dedi. Kurt bakışlarıyla karşılaştığımda, sanki bir emir vermiş gibi hissettim.

Annem bana "Bunu düşünme bile" der gibi başını sallıyordu.

Mücadele ettim. Shane beni izliyordu ve enseme bir sıcaklık çöktüğünü hissedebiliyordum. Sanki elini boynuma dolamıştı... Boynumu tutup hafifçe sıkarak dikkatimi çekmeyi ve vücudumun her hücresini kendi isteğine göre yönlendirmeyi seviyordu.

Bunu nasıl yaptı, ailemin önünde? Bana dokunmadı bile.

Şu an benim Efendim miydi?

Yoksa sadece annemin nişanlısının oğlu mu? Ailemin önünde hiç dostça davranmadığım bir adam mı? Öyleyse, hayır, teşekkürler deyip oradan uzaklaşmalıyım.

Ama eğer o benim Efendim olsaydı... Muhtemelen şu anda kendime dayak atıyordum. Ve emrini yerine getirmekte tereddüt ettiğim her an, muhtemelen kelepçeli halde geçirdiğim birkaç saatlik tatlı bir işkenceydi.

Madeleine bana baktı, belli ki ciddi bir yüz ifadesi takınmaya çalışıyordu.

"Şey, tabii," dedim hemen. "Hep motosikletle gezmek istemişimdir."

Annemin ağzı açık kaldı ama ağzından sadece tek bir kelime çıktı. "Jolie!"

Hiç motosiklete binmek istememiştim. Aslında daha önce hiç düşünmemiştim bile. Korkmuş muydum? Evet. Shane, deri ceketi ve bacaklarının arasındaki o karanlık, tehlikeli makine beni tahrik etmiş miydi? Ayrıca, evet.

Yedek kaskını kaldırdı. "Bir kaskım var," dedi anneme.

"Kaskında kask var anne," dedim hafifçe. "Sorun değil."

Kaskı taktım, o da bana takmamda yardımcı oldu.

"Ayaklarını oraya koy," dedi işaret ederek. "Bana tutun."
Bana söyleneni yaptım.

"Hoşça kalın! Çok eğlenin!" diye bağırdı Marie, oğlan bisikleti çalıştırırken ve neşeyle el sallarken annem kaşlarını çattı ve biz de hızla uzaklaştık.

El sallamadım. Shane'i bırakmaya çok korkuyordum. Kollarımı güçlü göğsüne doladım ve canım pahasına tutundum.

Batı Vancouver'dan hızla geçip Lions Gate Köprüsü'nden geçtik, ardından Stanley Park'ta yol aldık. Shane bizi İkinci Plaj'ın yakınlarına park etti ve bisikletten inip ağaçların arasından ve Deniz Duvarı boyunca yürürken başım dönüyordu.

Parkın yerini West End'in kalabalığına bıraktığı yere doğru ilerledik. Sonra English Bay Plajı'na indik. Ayakkabılarımızı çıkarıp bir kütüğün üzerine bıraktık.

Kot pantolonlarımız kıvrılmış halde, yan yana, dalgaların kıyısında yürüyorduk. Birbirimize dokunmuyorduk. Konuşmuyorduk. Sadece yürüyorduk.

Shane'in beni neden buraya getirdiğinden bile emin değildim. Aslında söylemedi. Sadece burada kalmıştık.

Bir şey aldı, kumdan kopardı ve bana verdi. Annemin nişan yüzüğündeki elmaştan daha küçük, minik bir dondurma külahı gibi, kusursuz bir spiral şeklinde, küçük beyaz bir deniz kabuğu.

Onu inceledim. Suyun üzerinden bakarken rüzgarda uçuşan koyu renk saçlarının kalın dalgalarını, dalgaların üzerindeki güneşin parıltısını, ona baktığımı fark etmemiş gibi yaparken soluk gözlerine yansıyan güneşi inceledim.

Bana baktı.

Ve aniden aklıma komik bir resim geldi. Shane, bir flört uygulamasında, komik bir profille. Bondage'ı seviyor ve

sahilde yürüyüş yapıyor.

Gülmemi yutarak kekeledim.

Kaşları kalktı. "Komik olan ne, küçük güvercin?"

"Hiçbir şey. Ayak parmaklarım uyuşuyor." Yürürken parmaklarımı kumda oynattım ve su ayaklarıma çarptı. Ağustos ayıydı, yazın zirvesiydi ama su oldukça soğuktu. "Burası Kaliforniya değil, değil mi?"

"Hayır," dedi gülümsemesi kaybolarak. "Değil."

Sahildeki yürüyüşümüzün sonunda, Shane'e bana verdiği küçük deniz kabuğunu yanlışlıkla bir yere düşürdüğüm için berbat hissettiğimi itiraf ettiğimde - "Çok küçüktü!" - gözlerini devirdi. Bana bir tane daha verdiğinde surat astım çünkü aynı değildi. "Bu o kadar mükemmel değil. Üzerinde bir çatlak var. Diğeri kusursuz bir dondurma külahı gibiydi. Beni acıktırdı."

Bunun üzerine bana bir yemek kamyonundan gerçek bir dondurma külahı aldı. "Seni susturmak için," dedi.

Mutlulukla yedim. "Bunlardan bir tane almalısın. Kirpi benim favorim."

"Kirpi nedir peki?"

"Şaka mı yapıyorsun?" Bu adam yaşamamıştı. "Fındık ve çikolatadan oluşuyor ve dilimde tattığım en güzel şey."

"En iyi şey, ha?"

"Tamam, ikinci en iyisi." Neden kızarıyordum? Bunu bana nasıl olur da birdenbire, sadece birkaç kelimeyle yapabilirdi? "Ciddi ciddi bir tane istemiyor musun?" Ben külahımı yerken, çoktan Deniz Duvarı'na doğru geri dönüyorduk.

"Yapamam," dedi. "Dövüş."

"Ah. Doğru. Eğitim." Gözlerimi devirmemek için kendimi zorladım. "Yani açlık ve sefalet."

"Endişelenme. Sadece yirmi dört saat daha var. Sonra dövüş biter ve ikimiz de istediğin kadar dondurma yiyerek şişmanlayabiliriz."

Ona gülümsedim ve sonra birbirimize baktık.

Birlikte.

O kelimeyi az önce söylemişti.

Acaba o da benim düşündüğümü mü düşünüyordu? Bir hafta içinde gideceğim için birlikte pek bir şey yapamayacağımızı mı?

Bunu düşünme.

"İyi," dedim hafifçe. "Çünkü dondurma harika. Dondurmadan hiçbir şey için vazgeçemem."

"Yeterince önemli olsaydı yapabilirdin."

Merakla ona baktım. "Antrenmanlarda en çok hangi yemeği yemeyi bırakıyorsun?"

"Kesinlikle pizza."

"Aman Tanrım. Kesinlikle pizza yiyebilirim."

"Önce dondurma, sonra pizza?"

"Hey, akşam yemeği vakti yaklaşıyor."

Ve böylece dönüp Denman Caddesi'ne doğru yöneldik ki ben pizza yiyebileyim. Maalesef o kadar da güzel görünen bir pizzacı bulamadık ama çok davetkâr bir Meksika restoranı bulduk. Ben sulu, özensiz, harika taco'lar yedim ve iki margarita içtim, Shane ise içinde hiçbir şey olmayan berbat taco'lar yedi. Et ve marul, hepsi bu. Bir taco kabuğu bile yoktu.

"Hayatın gerçekten çok üzücü dostum," dedim, önünde duran sipariş tabağını görünce.

Bana sadece gülümsedi.

Belki de ona arkadaşım dediğim içindir.

Aman Tanrım, çok mu duygusallaşıyorduk?

Hafta sonunu aşk kulübesinde yatağa kelepçeli bir şekilde saatlerce benimle sevişerek geçirdikten sonra, her şey her geçen saniye daha da bulanıklaşıyordu. Ona karşı, kabul etmek istemediğim çok yumuşak duygular besliyordum.

Özellikle de şu anda, burada değil.

Gözlerinden kaçındım ve içine gömüldüm. Sonra, kendimi ve belki de onu, sevgili olmadığımız o tuhaf gerçeğinden uzaklaştırmak için, antrenman programıyla ilgili sorularla onu gelişigüzel sıkıştırdım. Hiç de değil. Annem babasıyla evlenip sonra birimiz şehirden ayrılana kadar, bir ay boyunca sadece iki kişiydik.

Ve sahilde keyifli bir yürüyüşün ardından taco yemek.

Önemli değil.

Akşam yemeğimizi bitirince bisikletine doğru yürüdük. Ve şehir merkezindeki çatı katına doğru hızla ilerlerken, bir kez daha ona sıkıca tutundum. Bizi arabalarının yanındaki yer altı otoparkına park etti. Bisikleti durdurduktan sonra ben de indim ve kasklarımızı çıkardık. Sonra elimi tuttu ve tek kelime etmeden asansörüne kadar eşlik etti.

Yine başım dönüyordu. Ayaklarımın yere sağlam basması beni mutlu ediyordu.

Ne heyecan ama.

"Yeni bisikletini beğendim," dedim nefes nefese.

"Yapıyor musun?"

Başımı salladım, o da bana yarım ağız gülümsedi.

Asansörde yukarı çıkıp Shane'in elini tutmak başlı başına bir heyecandı. Çok daha güçlü ve özel bir heyecan. Ne halka açık yerlerde, ne restoranda, ne de sokakta elimi tutmadı.

Dairesine adım atar atmaz onu duvara yasladım, belki de onu şaşırttım. Kendimi de şaşırttım. Ama artık ortalıkta değildik. Artık uslu durmamıza gerek yoktu, değil mi?

Yani, muhtemelen öyle yapmam gerekiyordu ama neyse.

Gözlerinde bana uyarı dolu bakışlar vardı ama kendimi tutamadım.

"Bir tur daha atmak istiyorum," diye coşkuyla bağırdım.

"İşte yine o pis ağzın..."

"Ben küfür bile etmedim" diye itiraz ettim.

Çenemi hafifçe kavradı ve başparmağını alt dudağıma sürttü. "Öyle söylemendi, küçük güvercin."

"Şimdi konuşmak için izin mi almam gerekiyor?" Bana bakışından bunun çok küstahça çıktığını biliyordum.

"Ciddi ciddi düşünceğim," dedi, başımın dertte olduğunu hissettiren ipeksi bir sesle. "Ve benimle konuşurken ses tonuna dikkat etsen iyi olur, küçük kız."

Gözlerimi hafifçe devirdim. Küçük kız olayı hâlâ beni ona karşı hem ateşli hem de sinirli kılıyordu. "Seni öpmeme izin verir misin? Lütfen?"

Duraksadı. "Sen az önce bana gözlerini mi devirdin?"

"Şey, hayır. Yani... hayır, baba."

Gözleri parladı. Ona "Baba" dememden hoşlandığını biliyordum.

Çenemi parmaklarının arasına aldı ve bakışlarını üzerimde tutmamı sağladı.

"Ve şimdi yalan söylüyorsun," dedi yumuşak bir sesle. Çok yumuşak bir sesle.

Bakışlarındaki karanlık tehdit altında kıvrılırken dişlerimi alt dudağıma sürttüm. Onu memnun etmek istiyordum ve aynı ölçüde ne yapacağını görmek için şu anda yaramazlık yapmak istiyordum. Neredeyse eşit derecede.

"Lütfen, seni öpebilir miyim? Çok kötü bir köle olduğumu biliyorum." Gerçekten de öyleydim. "Bugün sana evrendeki en iyi efendi olduğunu ve bana kendimi çok iyi hissettirdiğini söylemiş miydin?" diye fısıldadım, ona en itaatkar bakışlarımı atarak.

Kulüpteki tüm olanlar için beni "düzelttiği" o geceden ve ertesi gün ormandaki evinde onun insafına kaldığım günden beri, emirlerine uymakla kurallarını nazikçe çiğnemek arasında gidip gelip sadece ne yapacağını görmek için çabaladım. Ve her iki durumda da istediğimi elde ettim.

Dikkatini.

Bu hafta her gün birbirimizi görüp seks yapmıştık.

Kuzenlerimle bir planım olduğunu söylediğimde bizi Alyssa'nın spa merkezine kadar takip etti ve işimiz biter

bitmez beni kapıp evine götürdü.

Adetim geldiği için onu oyalamaya çalıştığım da, tamponu çıkarıp ortalığı birbirine kattı.

Dev, ağgözlü penisinin amımı acıtacağından şikayet ettiğimde, bana banyo yaptırdı, masaj yaptı ve bunun yerine ağzımı becerdi, sonra da ağzıyla boşalmamı sağladı. Tekrar tekrar.

Görünüşe göre, beni sahiplenmek, her gün onun insafına kaldığım anlamına geliyordu. Ve ben boşalana kadar, ya ağlayana ya da ona tatlı şeyler mırıldanana kadar, asla tatmin olmuyor gibiydi... sanki dünyanın en iyi efendisiymiş ve kimse bana hissettirdiği gibi hissettirmemiş gibi... ki bunun onu lapa haline getirdiğini ve bana ekstra masaj süresi verdiğini öğrenmişim.

"Hmmm," diye homurdandı. Ama sonra pes etti. Eli geri çekildi ve bana güvenilmez yaramaz bir evcil hayvanmışım gibi baktı. "Bir öpücük."

"Teşekkür ederim," dedim tatlı bir şekilde. Sonra dizlerimin üzerine çöküp kot pantolonunu çıkardım.

"Öpücük dedin," diye homurdandı, ben kot pantolonunu yırtarken.

"Evet. Bir öpücük." Ona kocaman, en masum gözlerimle baktım. İstese beni durdurabilirdi ama öyle bir şey yapmadı. Şu anda fazlasıyla yaramazlık yaptığımı biliyordum. Ama iç çamaşırını aşağı çektim. Sert penisi dışarı fırladı ve tek seferde alabildiğim kadarını yuttum. Beni durdurma fikrini değiştirmeden önce.

İnledi.

Yavaşça, onun hoşuna giden şekilde emmeye başladım, aynı zamanda kıyafetlerimi de çıkarıyordum. Kolay değildi. Muhtemelen şimdiye kadarki en iyi oral seks değildi, etrafta dolaşırken. Özellikle de hâlâ dizlerimin üzerindeyken ve emmeye devam ederken kot pantolonumu çıkarırken. Neyse, oldukça hızlı bir şekilde cırılçıplak kalmışım ve onun penisi hâlâ ağzımdaydı.

Görev tamamlandı.

Tamamen giyinikken onunla çıplak olmayı çok istiyordum. O kontrollü ve güçlüyken kendimi ona karşı yumuşak ve açık hissetmemi sağlıyordu. Ayrıca onun seksi oyuncağıymışım gibi hissettiriyordu. Ve bu noktada, hayatta Shane Madrigal'in cinsel ilgisinin nesnesi olmaktan daha çok keyif aldığım hiçbir şey yoktu.

Hmm. Belki de bu konuda biraz daha endişelenmeliydim?

Neyse. Şu anda sert penisi ağzımdaydı ve o da üstümde nefis zevk sesleri çıkarıyordu. Ellerimi penisinin etrafına doladım ve dikkatimi penisinin başını emmeye odakladım. Ona baktım.

Gözlerini kısarak bana bakıyordu. "Şu anda çok itaatsiz davranıyorsun," dedi sertçe.

Öyle olduğumu biliyordum. Ama yine de beni durdurmuyordu. Bu noktada ya her yaramazlığı zihninde hesaplayıp sonradan intikamını alıyordu ya da belki de bundan o kadar zevk alıyordu ki, durduramıyordu. Hangi erkek oral seksten vazgeçerdi ki?

Heyecandan kıvranıyordum. Dayak yemeyi çok istiyordum ama önce başka bir şey istiyordum.

Ona bakarken aletini ağzımdan çıkardım. "Ağrıyorum."

Bana bakarken gözleri karardı.

Dilim tepesini okşarken bakışlarını kaçırmadım. Artık göz temasından hoşlandığını biliyordum. "Buna ihtiyacım var. İçimde." Sonra hoşuna gidebileceğini düşündüğüm biraz daha müstehcen bir konuşma denemeye karar verdim. Aç bir fısıltıyla çıktı ağzımdan. "Lütfen... Üzerine oturabilir miyim, Baba?"

Şu anda her şeyden çok, yapmacık bir şekilde itaat ettiğimi biliyordu ve bu onu kesinlikle rahatsız ediyordu, ama dilim hala onun penisinin üzerindeydi, bu yüzden...

İçimin titremesine neden olan o tedirgin, hırıltılı seslerden birini çıkardı. Deri ceketini çıkarıp kanepeye doğru yürüdü ve beni de beraberinde sürükledi. Kot pantolonunu dizlerinin altına kadar indirdi, bacaklarını açıp

muhteşem aletini yukarı kaldırarak kanepeye oturdu. Dibine bastırıp dümdüz yukarı kaldırdı. "Otur," diye emretti.

Dizlerimin üzerine oturup üzerine doğru sürdüm. İnledi ama bana yardım etmek veya hamlelerimi karşılamak için kıpırdamadı. Sadece geriye yaslanıp bana baktı, ben onu sürmeye başladım, her hamlede biraz daha aşağı iterek onu tamamen ele geçirdim.

"Evet, tatlım," diye inledi, ben zıplayıp dururken. "Bana ne istediğini göster..."

Hazla doyasıya yaşarken aç, çaresiz, açgözlü sesler çıkarıyordum. O da aç gözlerle izliyordu ama ellerini üzerime koymak dışında kıpırdamıyordu. Kıvrımlarımda gezdiriyor, boynumu okşuyor ve göğüslerimi sıkıyordu. Onu çaresizce becerdiğimde ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdiriyordu; her hamle beni bir sonraki, bir sonraki ve bir sonraki için daha da aç bırakıyordu...

Ellerini kıcıma koydu ve ben yukarı aşağı sallanırken sıktı. "Çok açım," diye mırıldandı, gözleri manzarayı tararken.

Sonra bana bir şaplak attı. Kıcıma sert bir tokat attı.

Nefesim kesildi. Ve beni tekrar tekrar şaplatırken onu becermeye devam ettim. Ve tekrar. Beni her şaplattığında, içimdeki hassasiyeti artıran küçük şok dalgaları yaratıyordu.

"Küçük kız, o pipe sertçe boşalman lazım," diye mırıldandı neredeyse.

Kurt bakışlarıyla karşılaştım. Sözleri içimde sıcak/soğuk bir ateş gibi sızıyordu, çünkü birden memnun olup olmadığını anlayamadım.

Adımlarımı yavaşlattım, nefes aldım ve o tekrar kıcıma sıktı, bu sefer daha sert. Bir uyarı gibiydi.

Klitorisim uğulduyordu. Tüm vücudum zonkluyordu. Çok hızlı boşalacaktım. Ve şimdi tellerim birbirine girmişti.

Gelmemi istiyor muydu, istemiyor muydu? Kelepçeli halde, uçurumun kenarında sallanırken, beni kızdırırken

kendime fazladan saatler harcamak istemiyordum.

"Başım dertte mi?" diye çekinerek sordum. Dudağımı yaladım, bu düşünce hoşuma gitmişti. Ama aynı zamanda bunu durdurmasını veya penisini almasını da istemiyordum. Şu anda içimde mükemmel hissediyordu.

Ona boşalmam gerekiyordu, çok kötü.

Bana cevap vermedi. Sadece o solgun, aç gözlerle beni izledi ve vajinam onu istemsizce sardı, bunu bitirmek için can atıyordu. Kendimi tutamadım. O, patronum gibi orada öylece uzanırken, ben yine onun üzerinde zıplamaya başladım.

İkimiz de onun öyle olduğunu biliyorduk.

"Aferin kızım." Alçak sesi artık yatıştırıcı ve ikna ediciydi.

Bu kadar kontrolü nasıl becerebildiğini bilmiyordum. Ama çok tahrik ediciydi. Çok ateşliydi.

Cehennem.

"Şu güzel amına bak..." diye mırıldandı, gözleri beni yiyip bitiriyordu.

Bunun onu da tahrik ettiğini biliyordum. Çok sertti. Ve ben de onun sertliği etrafında tekrar tekrar dolanırken çok şişmiştim.

"Bakın dedim," diye emretti.

Baktım, kalın, kızarmış shaftının vücudumda kaybolmasını izledim, onu becerdim.

"Penisime o kadar açım ki..."

İnledim, göğsüne tutunarak dengemi korumaya çalıştım. "İhtiyacım var... Boşalmam gerek."

"Babamla böyle mi konuşuyorsun?"

Sıcak bastı.

Göz göze geldik. Gelmek için ondan izin istemek zorunda kalmak, düşük seviyede bir utançtı.

Bunun beni aptalca kızdırdığını biliyordu.

Ama sözüne sadık kalmıştı. Bana bir daha asla yalvarmamı söylememişti. Ancak, kontrolü elinde tuttuğunda, bunu nazıkçe istememi bekliyordu.

Ki bu da her zaman böyleydi.

"Ben... ben gelebilir miyim?"

"İşte benim iyi, tatlı kızım," diye ikna etmeye çalıştı, vücudum her hamlede titremeye başlarken. İzin alsam da almasam da yakında gidecektim. "Gel, Jolie."

Aman Tanrım. Böyle bir anda adımı söylediğinde...

Ben mahvolmuştum.

Hâlâ kıpırdamamıştı. Kıcıma koyduğu eli hariç. Beni tekrar şaplattı ve içimdeki haz, derin bir spazmla doruğa ulaştı.

"Şşş," diye uyardı, ben bağırmadan önce.

Beni defalarca şaplakladı ve karşılık veren kasılmalar beni tekrar tekrar sardı. Çıglık atmamak için kendimi zor tutarak, kesik kesik nefes aldım. "Penisini sıkıldığını hissedebiliyorum," diye mırıldandı, beni işkenceye sokarak. "Ne kadar da güzel, küçük bir am, benim için fişkırıyor..."

Dudağımı ısırdım, gözlerim yaşardı, ses çıkarmamak için çabalarırken coşkunun beni müthiş dalgalar halinde sardığını hissettim.

Elinin kıcıma vurması...

Onun etrafında titrerken, onun horozu beni gerdi...

Gözleri benimkilerin üzerindeydi, beni almaya gelirken izliyordu. Sanki nadir bulunan kaliteli bir şarapmış gibi zevkimi içiyordu.

Bu adamla sevişirken hiç bu kadar yoğun bir zevk almamıştım. Kendimi zor tutuyordum. Titredim, nefes nefese kaldım ve sessiz kalmak için dudağımı ısırdım.

"İşte bu kadar, küçük güvercin. Keyfini çıkar." Bana karanlık bir şekilde söz verdi: "Ben de yakında alacağım."

Otuz Üçüncü Bölüm

Shane

Tamam, yani, Jolie'yi kıcını havaya kaldırarak bağlamak, aralıklarla onu yemek ve saatlerce onu becermek, ta ki mavi testislerim olana kadar ve sonra ikimiz birlikte, sanki ölüme bir santim kalmış gibi hissettiğimiz bir noktaya gelene kadar, dövüşümden bir gece önce, muhtemelen kötü bir fikirdi.

Muhtemelen gecenin bir yarısı bana oral seks yapmasına da izin vermemeliydim. O orgazmı benden emdiğinde neredeyse ağlayacaktım. Çok bitkindim ama onu bu arayışında durduracak kimdim ki?

Kız beni mahvetmişti.

Sabahları yataktan normalden daha geç kalkmış, onu taksiyle eve göndermiş ve günün geri kalanını spor salonunda ekibimle dövüşe hazırlanarak geçirmiştim. Ve Jolie'yi almaya gitme vakti gelmeden hemen önce Dane'den bir telefon aldım.

"Bu, seni bu kavgadan vazgeçirmek için son girişimim," dedi, hiçbir giriş cümlesi olmadan.

"Ve bu sana ne kadar pislik olduğunu anlatmak için son girişimim."

"Bak, bu gece gelemeyeceğim."

"Elbette yapamazsın."

"Gerçekten. İşle ilgili bir sorun çıktı."

İç çektim. "Zaten dövüşlerimi izlemekten nefret ediyorsun, o yüzden..."

"Üzgünüm demek isterdim ama biliyorsun ki ben senin gerçek hayranlarından değilim."

"Benden mi, yoksa kavgalardan mı?"

"Ha ha. İyi tarafı, sana bir limuzin gönderiyorum. Şu anda spor salonunun önünde."

Ön pencereye gittim ve dışarı baktım, gerçekten de dışarıda park etmiş siyah bir limuzin vardı.

"Affedildim. En azından beni şık bir şekilde savuşturdun."

Dane kıkırdadı. "Jolie'nin şampiyonla lüks içinde yolculuk etmekten hoşlanacağını düşündüm."

Orospu çocuğu.

Biliyordu.

Benim onunla ciddileştiğimi ve aslında olmaması gereken şeyler yaptığımı biliyordu.

"Henüz kazanmadım," diye homurdandım.

"Peki, nasıl gittiğini bana bildir."

"Elbette. Gitmem gerek. Benimle dövüşecek bir adam bekliyor."

"Kesinlikle onu bekletmeyin."

"Sonra." Telefonu kapattım, muhtemelen olması gerektiği kadar sinirli değildim. En iyi arkadaşımın genellikle dövüşlerimi kaçırmak için bir bahanesi olurdu.

Onu gerçekten suçlayamam. Aslında onun kalabalığı değildi.

Keşke yanımda olsaydı.

En azından Lex gelirdi. Genelde onun geleceğine güvenirdim.

Ekibime orada buluşacağımı söyledim, sonra limuzine binip Jolie'yi almaya gittim.

Yola çıktığımızda, "Annene ne söyledin?" diye sordum. Limuzinin arkasında, kot pantolon ve kapüşonlu bir üstle yanıma sokulmuştu. Bu gece hava serindi. Yağmur yağacak gibiydi.

"Hiçbir şey." Omuz silkti. "Sadece kızlarla dışarı çıkacağımı söyledim. Eğer o veya Jacob pencereden bakıp beni limuzine binerken görürlerse, onlara kızlar gecesi için bir tane ayırdığımızı söylerim."

"Çok sinsî."

Bana gülümsedi. "Gerçekten öyle. Bunu sana aldım." Bana küçük bir kutu uzattı. Şüpheli bir şekilde mücevher kutusuna benziyordu. Bir yüzük kutusu. "İyi şanslar için," dedi yumuşak bir sesle. "Mücadelen için."

"Jolie..."

"Lütfen açın."

Açtım. İçinde erkek yüzük mührü vardı. Kulüpten aldığım yüzükle çok benzerdi. Ama bunda siyah bir taş veya Bliss amblemi yoktu. Tamamen altındı ve üzerine kazınmış bir D harfi vardı.

Boğazım anında düğümlendi.

Bana ne yapıyordu böyle?

"Babam için," dedi yumuşak bir sesle.

Yüzüğe bakıp ne hissettiğimi anlamaya çalıştım.

"Ya da Dom. Ya da... penis? Büyük D? Yani, istediğini seçebilirsin," diye takıldı.

Gözlerinin içine baktım. "Bunu bana veremezsin Jolie. Nerede çalıştığını biliyorum. Bana yüzük almaya gücün yetmez—"

"Tamam, bana bu konuda nutuk atıp almayı reddetmeden önce, bunu çok ucuza aldım. Danica, eski parçalardan özel takılar yapıyor. Çok seyahat ediyor ve bu tür hazineleri bulmak için sürekli antika dükkanlarını, ikinci el eşya dükkanlarını ve her yeri tarıyor. Eşyalarına

bakmama izin verdi ve bana inanılmaz bir indirim yaptı. Eski bir yüzük. Üstünde zaten D harfi vardı. Gördüğümde aklıma sen geldin. Sanki olması gerekenmiş gibi."

Boğazımı temizledim. "Bunu bana vermene gerek yok."

"Evet, öyle. Bliss üyeliğini ve yüzüğünü kaybetmenin sebebi benim."

"Senin hatan değildi Jolie. Sana söylemiştim."

Gözlerimin içine baktı. "Ama öyle hissediyorum. Ben olmasaydım..."

"O yüzüğü kaybetmem umurumda değil."

"Ama istiyorum. Bunu senin almanı istiyorum. Hediye vermenin daha çok Dominant bir hareket olduğunu söylediğini biliyorum, bu yüzden belki de yapmamam gerekiyor. Ama istedim. Bunu benim için takmanı istiyorum." Yutkundu, bana baktı. "Dominant'ım için."

Birbirimize baktık ve aramızda ağır bir his geçti. Beni aşağı çeken bir şey. Suçluluk ya da utanç gibi, ama çok daha içgüdüsel. Daha korkunç. Daha kesin, sanki ölmekte olan bir şeyin ağırlığı gibi.

Bir hafta sonra gidecekken neden bana telefon açıyordu ki?

Ama ben ona aşık olduğum için hayır diyemiyordum.

"Tamam," dedim sesim çatallı çıkmıştı. "Ama dövüşte giyemem."

Kutuyu elimden nazikçe alıp kapattı. "O zaman, sonrasına kadar senin için saklarım."

Kavga, zincirlerle kapatılmış, kullanılmayan, boş bir otoparkta gerçekleşti. Limuzin dışarıdaki sokağa park etti ve biz içeri girdik. Lex, arkadaşı Maddox ile birlikte bizi dışarıda park ettiğimiz yerde karşılamıştı ve ben de onlardan Jolie ile içeri girip onu gözlemlemelerini istedim.

Antrenman ekibimdeki bazı arkadaşlarımla birlikte içeri girdim çünkü dikkatimin dağılmasını istemiyordum. Jolie Vola ise en iyi zamanlarında bile tam bir dikkat dağıtıcıydı.

Dövüşün yaşandığı ikinci kata ulaştığımızda, her zamanki insan kalabalığı beni karşıladı. Antrenman ekibimin geri kalanı. Çoğu gittiğim spor salonlarından birkaç arkadaşım. Buddy Black ve pislikler çetesi. Ve ona soğutuculardan şişirilmiş fiyatlarla içecek satan birkaç kız.

Buddy'nin adamları hem nakit hem de kripto para bahislerini toplarken, birileri müzik çalıyordu; müzik, enerjiyi harekete geçirecek kadar yüksek ama sokaktan duyulmayacak kadar da yüksek değildi.

Açıkçası, burada olmamamız gerekiyordu.

Her şey ters giderse, Lex'e talimat vermiştim, Jolie'yi buradan defolup götür.

Kapüşonumu çıkarıp ringe çıktım. Rakibim çoktan oradaydı, beni bekliyordu. Dövmeli, kafası kazınmış, göğsünde ve kollarında İncil'den yazılar olan bir adam.

Daha önce hiç onunla dövüşmemiştim. Buddy Black onu Surrey'deki bir spor salonundan zorla çıkarmıştı.

Etrafımızda insanlar bağırırken, benimkiler ve onunkiler birbirlerini kışkırtırken, saçma sapan konuşurken, şakalaşıp itişirken, adrenalin içimde tavan yaptı. Kendimi sakın ve kontrollü hissediyordum ama vücudum ısınmıştı ve harekete geçmeye hazırdım.

"On saniye," diye duyurdu Buddy'nin adamlarından biri, gecenin "hakemimiz".

Rakibim haç çıkardı, beton zemine yapıştırılmış banttan başka bir şey olmayan küçük halkanın diğer tarafında volta atıyordu. Onu süzdüm. Bol şort giymişti. Aptal.

Siyah grappling tozlukları ve kalın taytlar giydim çünkü çıplak bacaklarla beton zeminde dövüşmek kötü bir fikirdi ve nasıl da yırtılıp yarılırdım. Ama üstümde tişört yoktu çünkü rakibime tutunabileceğinden fazlasını vermek istemedim.

Resmen, UFC gibi Karma Dövüş Sanatları Birleşik Kuralları'nı uyguluyorduk. Gayriresmi olarak, bu kuralların uygulanmasını sağlayacak pek bir şey yoktu. Bazıları kirli dövüştü, ama en azından itibarları duyulduktan sonra, bu adamların dövüşe girmesi zorlaştı.

Bu gece karşı karşıya geldiğim adamın iyi bir sicili vardı. Benden iriydi ama çok da değil. Biraz daha uzun bir menzili vardı. Benden üç yaş küçüktü. Daha az dövüşe katılmıştı. Kickboks konusunda benden daha iyiydi.

Onu kesinlikle yenerdim.

Dövüşü kimin kontrol ettiğini hemen tespit etmem gerekiyordu. Onu olabildiğince çabuk yere sermeliydim. Onun yerdeki oyunu benimkiyle boy ölçüşemezdi.

Sadece bacaklarına dikkat etmem gerekiyordu. Beni yakalarlarsa tekmeleri tehlikeli olurdu.

Etrafımızdaki kalabalığın gürültüsü artarken, ona dik dik baktım. Bu alanda rahat olmanız gerekiyordu; zaten terlemişti, olması gerekenden çok daha fazla. Buradan görebiliyordum.

Bazı adamlar yüzlerine dokunduğunuzda gergin veya öfkeliydi. Ama kontrolü elinizde tutmanız gerekiyordu. Başkaları rahatsızken ben rahattım. Bu benim gizli silahımdı. Ne kadar çok çözülürlerse, o kadar çok keyif alıyordum. Öfkeli, gergin veya aşırı endişeli olmak, performansınızı etkilerdi.

Rakibim şu an gergindi.

Görebiliyordum.

Hissedebiliyordum.

Boru çalınca ve kavga başlayınca, ilk darbeyi indirmeden önce yaklaşık yarım dakika birbirimizi yokladık. Yüzüne vurdum, sonra şakağına bir tane, belki de vücuduna bir düzine kez, sonra da çeneme direkt bir darbe indirdi ve kafam yana savruldu.

Yumruklar savurarak geri döndüm. Sıkıca sarılıp onu olabildiğince hızlı bir şekilde yere sermek istiyordum. Onu

yere serecek, pes ettirecek, muhtemelen boğacaktım. Pes etmesini sağlayacaktım.

Bunu zihnimde defalarca canlandırmıştım.

Ama her zaman kafamı tekmeleme ihtimali de vardı ve her şey bir anda bitebilirdi.

Ya da belki önce onu nakavt ederdim.

Eldiven giymediğinizde bunu yapmak zordu. Zordu, çünkü elinizi kırma riskiniz, kafasına yeterli hasar verme riskinden daha yüksekti.

Birkaç tekme attım, sol bacağıma da fena bir tekme yedim, biraz aksadım. Birkaç darbe daha indirdim, bunlardan biri tatmin edici bir ezilme sesi, kemiğin kırırdağa çarpması gibi çirkin bir ses çıkardı. Yüzünden aşağı akan kanı zar zor fark ettim, sadece ikimizi de kaplayıp ayaklarımızın altındaki zemine damlarken her şeyi kayganlaştırıyordu.

Tekrar vurdum, vücuduna birkaç hızlı vuruş yaptım, inlemesine neden oldu. Karaciğerine, böbreğine vurmaya, kıkına düşürmeye çalıştım ama tam olarak hedefi vuramadım.

Bu yüzden ona tekrar yüksek bir yumruk attım - çenesine aparkat. Geriye sendeledi, onu ayaklarından tekmelemeden önce kendini yakaladı. Ve aniden göz göze geldik.

Jolie, kalabalığın arasında durmuş, etrafındaki erkekler bize bağırırken beni izliyordu.

Şaşkın görünüyordu. Aslında dehşete düşmüştü.

Hasta.

Ne olduğunu anlamadan yere yığıldım. Beni hazırlıksız yakalamış, bacaklarımı altımdan çekip yere sermişti. Tüm gücüyle üstüme indi, omzu göğüs kemiğime değdi.

İçimden rüzgar öksürüyordu.

Burnundan akan kan, yüzünden aşağı doğru damlıyordu ve her yerime akıyordu.

Kanı yüzümdeydi.

Şu an muhtemelen bir korku filminden fırlamış gibi görünüyoruz.

Neyse ki bu adam jiu-jitsu konusunda berbattı. Mor kuşaklıydı. Az önce başladığı işi bitirmesi imkânsızdı.

Sinir bozucu bir sinek gibi onu üzerinden attım ve yüzüstü çevirdim. Kafasını betona bastırdım ve o da doğal olarak bana doğru itip vücudunu yerden ittiğinde, doğrudan tuzağıma girdi. Üstündeydim, kolum boğazına dolanmıştı ve arkadan çıplak bir boğma hareketi yapıyordum... ve o savunmaya geçmek için çırpınırken on beş saniye boyunca sabırla sıktım ve başaramadım...

Elini yere vurdu. Pes etti ve dövüş bitti.

Tam tur bile atamadık.

Ve işte bu kadar. Dört haftalık eğitim, üç dakikadan kısa süren bir dövüşle sonuçlandı.

Benim için bir zafer daha ve büyük ihtimalle kırık bir el. Hakem galibiyetimi ilan eder, paralar yağar, adamlarım kutlama yapar.

Ama Jolie'nin gözlerine baktığımda, zaferin tuhaf bir şekilde boş olduğunu hissettim.

Otuz Dördüncü Bölüm

Shane

Başım hafifçe çınliyordu, tüm vücudum endorfin ve adrenaline dolmuştu. Dövüş sonrası kaos ortamında, ekibim etrafımı sardığında yaptığım ilk şey Lex'ten Jolie'yi getirmesini istemek oldu. Burası çok gürültülüydü, kalabalıktı ve onu gözden kaybetmişim.

Buddy Sleazebag, adamları bahislere ödeme yaparken insanları köşeye sıkıştırıyordu.

Adamlarımdan biri ellerime şişe su döküp kanı temizledi. Bir diğeri kuru bir havluyla sildi, sonra parmaklarımı ve eklem yerlerimi sarmaya başladılar. Adamlar etrafımda itişip kakışırken, sırtıma vururken, omuzlarımı sıkarken ve az önce kıcıımı tekmelememin tadını çıkarırken, onları zar zor hissedebiliyordum.

Ve tabii ki, her şeyi hallettiler. Adamlarımın çoğu her dövüşte bana para yatırdı.

"Bunlara baktırman gerek," dedi içlerinden biri. "Bazı fırsatlar yakalayabilirsin."

Ama dikkatim Jolie'nin üzerindeydi. Şimdi Lex ve Maddox'un yanında, yanımda duruyordu. Gözlerim buluştu ve yüzünde aynı ifade vardı; kavga kanlı bir hal alırken

takındığı o rahatsız ifade. Hafifçe gülümsemeye çalıştı. Ellerimle ilgilenirken, sürekli beni izleyerek bekledi.

Bu da Buddy'nin araya girip bana bir miktar para uzatmaya çalıştığını kesinlikle gördüğü anlamına geliyordu. Ellerim hâlâ bandajlı olduğu için, parayı Lex aldı.

Kalabalık dağılırken rakibimin yerde oturduğunu, etrafında adamları varken duvara yaslandığını gördüm.

"İyi mi?" diye sordum Lex'e.

"Evet, az önce kontrol ettim," dedi Maddox. "İyi."

Ellerim bittiğinde, ter ve kanı bir havluyla sildim. Biri bana kapüşonlumu uzattı, ben de giydim, kapüşonu başıma geçirdim ve Lex parayı cebime tıktırdı. Rakibime teşekkür etmek, iyi bir dövüş olduğunu söylemek için yanına gittim. Çünkü rakibine saygı duyduğunda yaptığın şey budur. Ve bana temiz bir dövüş yaşattıklarında, ben de onlara saygı duyardım.

Gerçek şu ki, buraya gelenlerin çoğu bunu para için yaptı. Bazıları egosu için. Ama çoğunun ortak noktası, ellerinden gelenin en iyisini yapmalarıydı. Ve buraya gelip benimle dövüşecek cesaretleri vardı. Sadece son şampiyon değildim, aynı zamanda bu adamların çoğu benim alabileceğim türden bir antrenmanı karşılayamıyordu; antrenörlerimin, spor salonumun, hatta beslenme düzenimin ve aldığım takviyelerin kalitesi onlarınkinden çok daha üstündü ve onlar bu gerçeğin farkında olmasalar bile, ben değildim.

Yeraltı dövüşlerini kazanmanın dışında, dövüşçü olarak asla para kazanamazlardı ve bundan daha ileri gidemezlerdi: Bir otoparkta veya terk edilmiş bir depoda kışlarına tekmeyi yemem.

Daha sonra mürettebatımla vedalaştım, geldikleri için teşekkür ettim.

Jolie'yi kucağıma aldım. Elini tuttuğumda, sanki bana zarar vermekten korkuyormuş gibi elimi nazıkçe tuttu. Lex ve Maddox bizi binadan çıkarıp bekleyen limuzine götürdüler. Şoför gelip kapıyı açtı ve çocuklara veda ettik.

Limuzine önce Jolie'nin binebilmesi için elini bıraktım. Ama o, Lex ve Maddox'un yakınlarda park etmiş Harley'lerine doğru yürümelerini izleyerek durakladı. "Hastaneye mi gidiyoruz?" diye sordu.

"Hayır. Neden yapalım ki?"

"O adamın ne dediğini duydum. Röntgen çekirtmen gerek." Ellerime baktı, neredeyse ürperiyordu. Ama hepsi bandajlıydı. Her yerim kanıyor ve acıdan hıçkırı hıçkırı ağlamıyordum. Dürüst olmak gerekirse, henüz çok fazla acı hissetmiyordum. Ama yarın kesinlikle hissedecektim.

"Yarın röntgen çektireceğim."

"Hastanede mi?"

"Lex'in bir adamı var."

Jolie bana tuhaf bir şekilde uzun bir süre baktı. Sonra soföre dönüp adresini verdi; babamın adresini. Onu limuzine kadar takip ettim ve kapıyı bizim için kapattı.

"Doğrudan eve mi gidiyorsun?" diye sordum.

Buraya gelirken yaptığı gibi bana sokulmadı. Aramızda mesafe bıraktı, ellerini dizlerinin arasına sıkıştırdı.

"Geç oldu. Bu hafta yapmam gereken çok iş var, düğün için çok fazla hazırlık var."

"Tamam." Arkama yaslandım ve dönerken onu izledim. Aslında bana bakmıyordu. "Benim için endişelenmene gerek yok," dedim. "İyiyim. İyileşeceğim. İnan bana, diğer adam en kötüsünü yaşadı."

"Yani... bu durumu daha iyi mi kılıyor? İkiniz de orada yaralandınız, Shane. Hem de isteyerek."

"Hey, aslında bir kavgada hasar almak falan istemiyorum. Karşımdaki adama da zarar vermek istemiyorum." Ona baktım, neden bu kadar sinirlendiğini merak ettim. "Dövüş kadim bir spor ve hiçbir yere gitmiyor."

"Dövüşmeyi küçümsemiyorum. Bunun bir spor olduğunu anlıyorum. Ama Shane..." Sonunda gözlerimin içine baktı. "Orada pek de sportif bir hava yoktu."

"Daha önce canlı bir dövüş gördün mü?"

"Hayır," diye itiraf etti.

"İlk kez bir dövüşü canlı izlediğim zamanı hatırlıyorum. Oldukça yoğundu, değil mi? Her yerde uçuşan adrenalin ve testosteron." Bunu düşündüm; onun bakış açısından değerlendirmeye çalıştım. "Sanırım bir kadın için, seyirci olarak, daha da çılgınca gelebilir."

"Evet. Öyle oldu."

"Dediğim gibi, iyiyim. Diğer adam da iyi. İyileşecek. Ve eğer akıllıysa, belki bu dövüşten bir şeyler öğrenir ve bir dahaki sefere daha iyisini yapar."

Bana öylece baktı ve acaba bir sonraki seferi mi düşünüyor diye merak ettim. Bir sonraki dövüşümü.

Ve orada olmayacağı gerçeği.

Bir şekilde onun olmayacağını düşünmek imkansız gibi geliyordu, bu yüzden bunu hayal bile edemedim.

"Yani..." dedi, "Lex'in motorsiklet kulübü aracılığıyla kaçak bir doktoru var, yarın onunla görüşeceksin, öyle mi?"

"Aşağı yukarı."

"Gerçek bir doktora görünemezsin çünkü dövüş yasadışıydı, değil mi?"

"O gerçek bir doktor."

"Umarım öyledir. Çünkü ellerin şu anda pek iyi görünmüyor."

Bandajlı sağ elimi kaldırıp şişmiş parmaklarımı hafifçe esnettim. "Evet, oldukça harap durumdalar," dedim umursamazca.

"Her kavgadan sonra bu kadar perişan mı oluyorlar?"

"Hayır. Her zaman değil. Gerçekten ona kaç kez vurmam gerektiğine bağlı. Ve ne kadar sert. Bir adamın kafatasına olabildiğince sert vurursam, elimi kırarım. Eldivensiz dövüşürken yumruklarını nasıl kontrol edeceğini öğrenmelisin. Ve zayıf noktalarına odaklanmalısın."

Oldukça iğrenmiş görünüyordu, bu yüzden belki de ayrıntılara girmemem gerektiğini düşündüm.

"Hiçbir şeyin bozulmadığından oldukça eminim." Bunu güvenle söyledim, gerçi daha önce de kesinlikle kırılmıştım

ve farkında değildim. Tüm o adrenalin, vücuduma hücum eden kimyasalların yarattığı kaos ve bir kavgadan sonraki çöküntü... Vücudumda olup biten her şeyi ancak saatler, hatta günler sonra hissedebiliyordum. "Yine de iyi tarafından bakarsak, vücudumun geri kalanı oldukça iyi."

Sadece bana baktı.

"Üzerine çıkmak ister misin?" Kaşlarımı kaldırdım. "Babanın kucağına otur ve o üstünü çıkar, belki sana çok yakışacak bir şeyler vardır." Küçük sarı askılı üstünü süzdüm. Altında sütyen yok gibiydi.

"Şey... Sanırım havamda değilim," dedi yumuşak bir sesle.

Evet, bunu görebiliyordum. Hâlâ yarı hasta gibi görünüyordu.

"İyi misin küçük güvercin?"

"Daha iyiyim, biliyor musun?"

"Yani kavgadan hoşlanmadın mı? Yoksa sadece birinin bana vurmasını izlemekten hoşlanmadın mı?"

"Dürüst olmak gerekirse... Hiçbirini beğenmedim, Shane."

Tamam, aslında bunu söyleyeceğini beklemiyordum.

"Kazanmana sevindim," diye hemen ekledi. "Elbette. Sadece... buna hazır olduğumu sanmıyorum."

"Ne için?"

"Sanırım... beklediğim gibi değildi."

Bliss için de aynı şeyi söylemişti. Ve ikimiz de o gecenin nasıl sonuçlandığını biliyorduk. Bu yüzden, bu pek de iyi bir şey gibi görünmüyordu.

"Ne bekliyordun?"

"Bu kadar... acımasız olacağını bilmiyordum."

"Evet, sanırım iki adamın kanlı bir yumruk dövüşünden daha vahşi bir şey yoktur."

Bana dikkatlice baktı. "Gerçekten iyiydin. Dövüş uzmanı değilim ama oldukça yoğun bir maçı. Ve onu pes ettirdin."

"Evet yaptım."

"Bunun olacağını biliyor muydun?"

"Onu nakavt etmeyi çok isterdim. Ama yere serdiğinde, onu pes ettireceğimi biliyordum. Onu daha önce dövüşürken gördüm. Benim daha iyi jiu-jitsu'm ve daha iyi güreşim var."

"O zaman... UFC'de dövüşmek falan istemiyor musun? Profesyonel bir dövüşçü olmak?"

"Hayır. Profesyonel olmak istemiyorum."

"Neden?"

"Çünkü Jolie. O yola girersen, başka biri "Hayır, bu adam değil" deyip seni yüz üstü bırakıp kapıyı yüzüne kapatma gücüne sahipken, her an o yola girersin. Uğruna çalıştığın, hayatını adadığın her şey sende alınır."

Bakışlarını yakaladı. "Ve bu yolda, her an öldürölme şansın var."

Vay canına, sanki Dane'e benziyordu.

"Başkasının benim ne yapıp ne yapamayacağım konusunda kontrol sahibi olmasından hoşlanmıyorum."

"Yani, bir standardı karşılamak zorunda kalmak istemiyor musun?" diye nazikçe meydan okudu. "Profesyonel mi olacaksın?"

"Bir standart var. Ve ben onu belirliyorum."

Hiçbir şey söylemedi.

"Beş yılda dört dövüş kaybettim," diye açıkladım, "ve beni yenen her adamla tekrar dövüştüm ve onu yendim. Dövüştüğüm her adamı yendim."

"Aynı adamları profesyonel bir dövüşte yenebilir misin?"

"Sanırım bunu asla bilemeyeceğiz."

"Hayatındaki her şeyin kontrolünün sende olması ve bunu zor yoldan yapmayı tercih etmen mi gerekiyor?"

"Profesyonel olmanın zor bir yol olduğunu düşünmüyorsanız, o zaman hiçbir fikriniz yok demektir."

"Bu hokeyle mi ilgili?" diye sordu bana nazikçe. "Çünkü kazadan sonra yerini mi kaybettin?"

Ben buna cevap vermedim.

Bu sorgulamaya pek hazırlıklı değildim. Dövüslere gelen kadınların hemen kucağıma atlayıp galibiyetimi

kutlamalarına, hatta kaybedersem yaralarımı daha iyi öpmelerine çok daha alışkındım.

Aslında tüm bu muhalefeti pek sevmedim.

"Az önce bir dövüşü bitirdim. Başka bir dövüşe ihtiyacım yok."

"Kavga etmiyoruz," dedi yumuşak bir sesle. Sesini yükseltmemiş veya sertleştirmemişti. Ama hâlâ üzgün olduğunu anlayabiliyordum. "Sakatlanmakta utanılacak bir şey yok Shane. Senin hatan değildi. Bunları yaşadktan sonra tekrar herhangi bir alanda sporcu olabilmen bir mucize."

"Hayır, o kazada ölmemiş olmam bir mucize. Ama bu? Bu gece o adamı yenmek mi? Bu bir mucize değil. Bu çok zor bir iş." Evet, tam bir pisliktim. Neredeyse küçümseyici bir tavır takınıyordum.

Belki de kavga arıyordum.

Ama eğer bunu bir kavgaya çevirmeye çalışıyorsam, belli ki o buna izin vermeyecekti.

Sadece bana baktı, gözleri yumuşaktı. "Biraz daha az tehlikeli bir şey üzerinde çalışamaz mısın?"

"Belki de benden olmadığım biri olmamı istiyorsun."

"Senden, benim kadar sana değer veren biri olmanı istiyorum."

Ne? Lanet olsun. "Kendime değer vermediğimi mi sanıyorsun? Çünkü kavga ediyorum?"

"Hayır, kendine ne kadar değer verdiğini sorguluyorum çünkü kendini o konuma koydun. O tür bir yerde, o tür insanlarla. Sanki... orada yasadışı bir köpek dövüşü falan vardı. İğrençti. Sana bahse giren o insanlar... Muhtemelen ölümüne dövüşseniz çok sevinirlerdi."

"Belki bunu son dövüşüm için saklarım."

"Bu hiç komik değil. Hiç de komik değil."

"Sadece bir kavgaydı Jolie. İki gönüllü katılımcı arasında. Ve şimdi bitti." Ve sen bir hafta içinde, lanet olası Kaliforniya'ya gidiyorsun.

Senin ne umurunda ki?

Neredeyse söyleyecektim ama sonra vazgeçtim. Şu anda o zehirli kelimeyi bile söyleyemezdin.

Kaliforniya.

"O kadar saf değilim Shane," dedi sakince. "O odada neler döndüğünü biliyorum. Belki de daha önce de saftım ama şimdi oradaydım, kendim gördüm... Bunların hepsi yasadışıydı, değil mi?"

"Önemli değil. İyiyim."

"Bunu nasıl söylersin? Orada güvenlik yok. Hakem profesyonel değildi. Ben bile bunu görebiliyordum. UFC dövüşlerinin bazı kısımlarını görmüştüm. Orada sağlık görevlileri falan var. Sende hiçbir şey yoktu."

"Her dövüşten önce sağlık kontrolünden geçiyorum. Sağlığımı ciddiye alıyorum. Takımım her rakibimden kan testi topluyor. Temiz test sonucu veremeyen oyuncularla dövüşmüyorum. Gereksiz riskler almıyorum."

"Peki ya yaralanma riski? Ya da tutuklanma?"

"Önemli bir şey değil. Bir kavgada tutuklandım. Suçlamalar düşürüldü."

"Ama mesele sadece dövüşmek değil. Bahis oynamak yasa dışı ve sizin ve o dövüşü organize eden kişinin bundan pay alması kesinlikle yasa dışı. Ve yakalanırsanız bunun oldukça ağır cezalarla sonuçlanacağını düşünüyorum."

"Ben hiç yakalanmadım."

"Yani, sadece para için bunu yapmaya devam edeceksin, ta ki bir gün yakalanana ve her şeyini kaybedene kadar?"

"Ben bunu para için yapmıyorum."

"Öyleyse neden? Sen sadece bir adrenalin bağımlısısın? Riski mi seviyorsun? Tehlikeyi mi? 'Tutuklanacak mıyım? Yaralanacak mıyım? Ölecek miyim?' Senin iyi vakit geçirme anlayışın bu mu?"

"Belki de sadece kazanmayı seviyorum."

"Bu garip, çünkü o dövüşü kazandığında pek de mutlu görünmüyordun."

Ona ne diyecektim, o mutlu görünmediği için ben de mutlu değildim. Yüzündeki ifadeyi gördüğümde yıkıldım

mı?

"Peki ne yapmamı istiyorsun? Kavgayı mı bırakayım?"

"Yani, bu benim kararım değil, tabii ki. Ama bana sorarsan, seni mutlu eden bir şey yapmanı isterim. Ve sürekli kafana yumruk yemeyeceğin bir şey gerçekten güzel olurdu. Özellikle de böyle bir yerde, hiçbir gerçek güvenlik önlemi olmadan. Beton zeminler ve çıplak yumruklar... acımasızca."

"Dane'e benziyorsun. Yıllardır böyle konuşuyor."

"Belki de Dane seni seviyordur."

Söylemediği şey ise belki de seni seviyorum.

Karanlıkta ilerlerken pencereden dışarı baktım. Batı Vancouver'a doğru giderken ormanla çevrili Stanley Park'tan geçiyorduk. Sonra suyun oldukça yukarısında, Lions Gate Köprüsü'nden geçiyorduk. Trafiğe karışıp Batı Van'a akıyorduk. Bir dağın eteğine tırmanıyor, sakın yerleşim sokaklarından kıvrılarak yukarı çıkıyorduk.

Büyüdüğüm yere çok yakınım artık. Hokey oynamayı öğrendiğim yere çok yakınım. Kazanın olduğu yere çok yakınım.

Annemin beni terk ettiği yere çok yakın.

Bu lanet dağda başıma iyi ve kötü o kadar çok şey gelmişti ki.

Belki de hayallerimin kadınına burada aşık bile olabilirdim.

Jolie burada yaşayabilirdi. Yaşayabilirdi ama yaşamadı.

Bunun yerine Kaliforniya'yı seçti.

Benim olmadığım bir hayatı seçti.

Az sonra babamın evine varacaktık ve o da başka bir şey söylememiştir.

"Bak, senin için fazlaysa anlarım," dedim. "Dövüslere pek fazla kadın gelmediğini fark etmiş olabilirsin. Yani yalnız değilsin. Ve bir tane daha katlanmak zorunda değilsin. Zaten bitti, değil mi?"

Cevap vermeyince ona baktım.

Bana sanki tokat atmışım gibi bakıyordu.

"Ne yani? Beni bir daha görmek istemiyor musun?" dedi ilk kez, sesi giderek gerginleşerek. "Düğüne kadar aramızdaki bu meseleyi konuşacağımızı söylemiştik ve şimdi bunu bile yapmak istemiyorsun?"

Bakışlarını kaçırdım. "Yani, düğünden önce birkaç kez daha görüşsek de, hiç görüşmesek de ne fark eder?"

Bana baktı. Gözleri parlıyordu ama ağlamadı. "Böyle mi istiyorsun?"

"Sanırım istediğin şey bu."

Derin bir nefes alıp sakince, "Sen baskınsın. Kuralları sen koyuyorsun, değil mi? Eğer dağılacaksak, bunun sebebi senin istemen." dedi.

"Yani her şey benim suçum mu?"

"Beni soydun," diye fısıldayarak bağırdı bana. "İçinde bulduklarını beğenmediysen... bununla ne yapacağım?"

"Senden hoşlanıyorum Jolie," dedim hemen.

Aslında söylemem gereken şeydi: Seni seviyorum.

Sonradan fark ettim.

Ama ben öyle bir şey demedim.

Yutkundum ve yüzünü göremeyeceğim şekilde pencereden dışarı baktı.

Ve ben orada öylece oturdum, bir pislik gibi, tek kelime etmedim. Ne diyeceğimi bilemedim. Az önce bir kavga kazanmıştım. Çok mutlu olmalıydım. Ama sanki her şey mahvolmuş gibiydi.

Zaferden başımı kaldırıp onun yüzünü gördüğümde etrafımdaki her şey paramparça oldu.

Yüzündeki o ifadeyi aklımdan çıkaramıyordum.

Limuzin çok geçmeden babamın evinin kapısına yanaştı. Jolie hâlâ bana bakmıyordu. Şoför gelip kapıyı açtı ve Jolie arabadan indi.

"Jolie." Başka söyleyecek bir şeyim bile yoktu. Sadece gitmesini istemiyordum. Böyle değil.

Bana bakmak için döndü. Gözleri yaşlıydı. Bu gece bir dövüşü kaybetmiş gibi görünüyordu. O yıkım... Yüzlerinde o

ifadeyle, bir dövüŖe o kadar heyecanlanmışlar ki kazanacaklarından eminlermiş ama sonra kaybetmişler.

Ama o adamlar genelde ağlardı.

Jolie ağlamıyordu. "Sorun değil," dedi yumuşak bir sesle. "Bu benim hatam. Daha iyisini bilmeliydim."

"Bu ne anlama gelir?"

"Vedalaşma konusunda hiç iyi değilimdir." Bakışlarımı dikildi ve ne diyeceğimi bilemedim. İçten içe ıldırdıyordum. Kimyasal sarhoşluğun etkisiyle zaten fena halde ökmüştüm ve hiçbir şey gerçek gelmiyordu. Onunla tartışacak veya onu herhangi bir şeye ikna edecek enerjim veya zihin berraklığım bile yoktu.

Peki bu nasıl oldu?

Neden veda gibi hissettirdi?

Tam olarak hoşça kal demedi. Hatta iyi geceler bile demedi. Ama yüzüme Kaliforniya diye bağırsa bile kendimi bundan daha kötü hissetmezdim.

"Düğünde görüşürüz, tamam mı?" dedi nazikçe ve sonra gitti.

Kapı kapanıp yalnız kaldığımda, ancak o zaman koltuğun üzerine bıraktığı yüzük kutusunu fark ettim.

En iyisi buydu.

Ertesi gün Jolie'den haber alamayınca kendime bunu söylemeye çalıştım. Düğüne altı gün kalmıştı. Beni düğünde göreceğini söylemişti ve artık gerçekten de öyle olduğunu biliyordum.

Kendime, o zamana kadar birbirimizi görmememizin en iyisi olduğunu söyleyip duruyordum. Çünkü zaten birbirimizi son görüşümüz oydu, değil mi?

Neden daha fazla, seni terk edecek birine bağlanıyorsun ki?

Bana Kaliforniya'ya dönüş uçuşunu ayarladığını çoktan söylemişti. Hiç vakit kaybetmedi; düğünden sonraki gün, babam ve Margot balayındaydı ve Jolie de kızlık görevini tamamlamıştı. Gitmişti.

Hayatına geri dön.

Gün ilerledikçe, dövüş sonrası depresyonun tuhaf bir çöküntüsü beni sardı. Dövüş sonrası bakıma rağmen, beni epey derinden sardı. Epsom tuzuyla dolu uzun bir banyo yaptım. Röntgen çektirdim. Bol bol yedim. Öğle yemeğinde Dane ile buluştum ve haftalardır ilk kez pizza yedim. Buhar banyosu yapmak, saunasını kullanmak, havuzunda yüzmek ve gökyüzüne bakmak için Johnny'nin evine gittim.

Ve bu arada, aklımın bir köşesinde Jolie'nin o Kaliforniya hayatını canlandırmaya çalışıyordum.

Palmiye ağaçlarının altında, güneşli sokaklarda yürüyordu. Pilot gözlükleriyle. Ve minik kot şortlarıyla. Muhtemelen orada, yıl boyunca o şeylerle yaşıyordu. Pilot gözlükleri, şortlar ve hiç dinlemediği grupların retro tişörtleri. Ya da hava çok sıcaksa, sevdiği o minik askılı bluzlardan birini.

Hiçbir fikrim olmadan sokakta yürüyordum, ne kadar özel olduğuna dair.

İkinci el mağazasında çalışmak. Gelecek yıl üniversitede alacağı dersleri düşünüp biraz da çekinerek. Hayatında ne yapmak istediğine ne zaman karar vereceğini merak ederek. Sinir bozucu ev arkadaşlarıyla küçük evine gitmek. Ve geceleri, kız arkadaşlarıyla bir barda margarita yudumlamak.

Ve onu o hayatta bu kadar canlı bir şekilde hayal ettiğim her seferinde, içimde bir bulantı hissettim. Midemde değil. Lanet olası kalbimde.

Çünkü onun için o hayatı her düşündüğümde, onun sorumsuz babası da oradaydı, telefonlarına çıkmıyordu ve akşam yemeği için buluşması gerektiğinde gelmiyordu.

Ve başka adamlar da vardı. Barda onu tavlamaya çalışan adamlar. İkinci el mağazasında onunla flört eden adamlar.

Ve daha kötüsü... Adam.

Yakında onu bulacak olan kişi.

Yolunu kesecek, onu olduğu gibi görecektir, onu küçük bir pırlanta gibi alıp evine götürecektir olan o baskın adam. Ve belki de ona bana baktığı gibi bakacaktı.

Ona o hayatı çöpe atmasını mı söylemeliyim?

Bunu yapar mıydı? Benim için bundan vazgeçer miydi? Buraya geri taşınır mıydı?

Ve ne? Benimle yaşamaya mı?

Bunu istemiyordu, değil mi? Kafasına sürekli yumruk yiyen bir adamla yaşamak için tüm hayatını feda etmek. Kendine değer vermeyen, sadece kendisi olduğu için sürekli onun için endişelenmesine neden olan bir adamla.

Tıpkı senin onları senin için endişelendirdiğin gibi.

Babam ve kardeşlerim... Jolie'nin de benim geçimimi sağlama biçimimi onaylamadığı gibi, onlar da onaylamıyordu. Ama ilk kez, gerçekten merak ettim: Onaylamadıkları için mi, yoksa benim için endişelendikleri için mi?

Belki de aslında her ikisi de.

Belki de seçimlerimden dolayı beni küçümsemiyorlardı, daha çok endişeleniyorlardı.

Tıpkı Dane gibi.

Hatta Lex bile öyleydi.

Ve Jolie'nin de açıkça öyle olduğu anlaşılıyor.

Ve eğer bu doğruysa... o zaman belki de ailemle ilgili birçok şeye yanlış bakıyordum.

Sen her zaman her şeyi mahvediyorsun.

Hepsi için.

Bunun doğru olduğunu biliyordum.

Belki de ailemin altın çocuğu hiç olmamıştım, ama bunun sebebi kara koyun olmayı seçmiş olmamdı. Benim harika biri olmamı istemişlerdi. Benim için büyük umutları vardı.

Bir zamanlar bana inanmışlardı.

Ama yıllar geçtikçe bu inancımı yitirmiştim. Bana olan inançlarını, bana olan umutlarını ve Brandon'ın durumunda, güvenlerini bile aşındırmıştım.

Joss'a stres ve endişe vermiştim. Joss her zaman hem bana hem de babama göz kulak olmaya çalışıyordu, aramızda arabuluculuk yapmaya çalışıyordu.

Darcy'yi incitmiştim, kesinlikle. Ailenin bebeği, bana hayranlık duyan küçük Darcy. Hâlâ bana hayranlık duyuyordu. Ve ben de yokluğumla, hokey maçlarından uzak kalarak, yeteneğini ve kariyerini gerçekten göremeyecek kadar yanında olamayarak onu incitmiştim. Çünkü artık oynayamaz hale geldiğimde onun hokey yıldızına dönüşmesini kıskanıyordum.

Brandon'ı düşmanım yapmıştım çünkü buna tahammül etmeyen tek kişi oydu. İşler en kötüye gittiğinde bile bana meydan okuyan, babamı ve Darcy'yi incitmeye devam edemeyeceğimi, buna izin vermeyeceğini açıkça söyleyen biriydi. Ve bu yüzden neredeyse onunla yumruk yumruğa kavga edecektim.

Ve sonra Margot vardı. Bana karşı her zaman nazik ve misafirperver olmuştu, muhtemelen Jacob için önemli olduğumu bildiği için, ben bunu görmek istemesem bile. Ben de ona asla o kadar nazik ve misafirperver davranmamıştım. Son birkaç yıldır aile etkinlikleri için birkaç kez uğradığımda, onu kendi lanet evinde istenmeyen hissettirmek için elimden geleni yapmıştım. Sanki artık orada olmaya hakkım varmış gibi, ondan daha fazla.

Ve Jacob, sahip olduğum tek gerçek ebeveynim, kendi ailem beni tutsaydı ya da beni evlat edinmeseydi ve sistemin içine atılsaydım muhtemelen başıma gelecek boktan bir el yerine bana inanılmaz bir hayat veren Jacob... Onu defalarca hayal kırıklığına uğrattım. Benden daha fazlasını istediği için ona saldırdım.

Onu, benim olmadığım biri olmamı, kendisi ve diğer oğulları gibi biri olmamı istediği için suçlamıştım; oysa o, muhtemelen, benden sadece iyi bir adam olmamı istiyordu.

Bazen ben bile bunu görebiliyordum ama araba kazasından beri onlara karşı, belki de herhangi birine karşı, kendimi savunmasız bırakmaya hiç yanaşmıyordum. Beni gerçekten sevdiklerine inanmak istemiyordum. Sadece ben, olduğum gibi.

Ne kadar eksik olsam da.

Çünkü belki de uzun bir süre kendimi gerçekten sevmedim.

Çünkü kazadan sonra, o hastane yatağında yatarken, hokey oynayamazken ya da düşündüğüm kişi olamazken, ailemin onayını kazandığımı sandığım kişi olamazken... Gerçekten kendimden geriye ne kaldığını bilmiyordum.

Ve sonunda iyileşip hayatımı yeniden kurmaya başladığımda, artık onaylamayacakları bir hayat olduğundan emin olmuştum. Ya da en azından anlamayacakları bir hayat olduğundan.

Bu benim hayatım olurdu. Bekledikleri hayat olmazdı.

Onların parçası olmayacağı bir hayat kurmuştum. Ama bu benim hatamdı. Onların değil. Onları hayatımdan dışlayan bendim, tam tersi değil.

Ailenin her üyesini incittin. Hem de defalarca.

Ona bunu yapma.

İstemedim. Ona zarar vermek istemedim.

Ama öyleydim, değil mi?

Nasıl duracağımı bile bilmiyordum. Daha önce hiç kalıcı veya derin bir ilişkim olmamıştı. Kendimi hiçbir zaman bir kadına anlamlı bir şekilde adamamıştım. Daha önce hiç umursamamıştım.

Kendime hiçbir kadının beni bağlamasını istemediğimi söylemiştim.

Ama belki de gerçek şu ki, bir kadınla baş edebilecek kadar erkek olmamıştım hiç. Onu kalbime almama izin verecek kadar. Onu sevecek kadar. Onun da beni sevip sevmemesinin bir önemi yoktu.

Daha önce hiç böyle bir riske girmemiştim. Yakınından bile geçmemiştim.

Kazanabileceğime inanmadığım sürece hiçbir zorluğun üstesinden gelmedim. Ve şimdiye kadar yaşadığım tüm ilişkilere aynı şekilde baktım. Kazanabileceğim, zaferle ayrılabilceğim bir şey gibi.

Ve kadının beni terk etmesinden memnun olup olmadığını görmek için bir daha asla arkama bakmadım. Çıktığım kadınlara bile, kavgada ezdiğim bir rakibime gösterdiğim kadar saygılı davranmadım.

Sanki bu konuda hiç büyümemişim gibi.

Sanki içimde hâlâ yirmi yaşında olan bir parçam vardı. O arabada gerçekten ölmüş bir parçam. Sonra da öylece sıkışıp kalmıştı. Bir hayalet gibi.

Etrafta dolaşıp yaramazlık yapıyor, kulağıma karanlık şeyler fısıldıyor. Beni geçmişimin unutmayı tercih ettiğim korkunç bir bölümüne hapsediyor.

Ama unutamazdım değil mi?

O şımarık velet hayalet etrafta dolanıp bana kim olduğumu hatırlatmaya çalışırken değil... belki de artık olmam gereken kişi o değildi.

Otuz Beşinci Bölüm

Jolie

"İşte buradalar," dedi Danica. "Ne düşünüyorsun? Denemek ister misin?"

Kendi yaptığı bir çift küpeyi tuttuğunun ve dikkat etmem gerektiğinin belli belirsiz farkındaydım. Onu bir şekilde duyuyordum ama kusursuz bir spirale fazlasıyla kapılmıştım. Avucumdaki minik, beyaz, dondurma külâhı şeklindeki deniz kabuğu, tek bir şey dışında, kesinlikle kusursuz bir tasarımdı. Tam ortasından geçen o küçük çatlak.

"Alo?" Danica görüş alanımda el salladı ve ben de ona gözlerimi kırpıştırarak baktım. Tanrım, burası ne kadar da parlaktı. Öğleden sonra güneşi arkasındaki pencereden içeri süzülüyordu ve gözlerimi kısıtım. Bugün Whistler'a giderken arabada uyumuştum çünkü dün gece çok fazla uyanık kalmış ve uyuyamamıştım.

Düğüne hazırlanıyorduk. Yarın, bu gece ve yarın şehir dışından gelecek tüm konuklar için hoş geldin partisi vardı. Ertesi gün prova yemeği vardı. Ertesi gün ise büyük gündü.

Kanada'da geçireceğim son tam gün, ne zamana kadar kalacağımı kim bilir.

Annem, kız kardeşleri ve kuzenlerim zaten buradaydı. Jacob da oğullarıyla buradaydı.

Shane hariç.

Madeleine zavallı kığım için keşif gezisi yapmış ve bana onun burada olmadığını söylemişti.

Danica iç çekti ve elindeki her neyse onu bıraktı. Şu anda ne yapmamız gerektiğini çoktan unutmuştum. Çünkü aklıma her Shane geldiğinde, diğer her şey kaybolup gidiyordu. "Bu bir deniz kabuğu mu?" dedi.

Elimdeki minik, mükemmel şeye gözlerimi kırıştıtararak baktım. "Evet. Mükemmel değil mi?"

"Bana bahsettiğin o muydu?" Avucumun içindeki şeye bakmak için eğildi.

"Evet. Lütfen bana bunu kolye veya benzeri bir şeye dönüştürebileceğini söyle."

"Gerçekten çok küçük, Jolie. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum." Yavaşça dürttü. "Delip geçmeye çalışsam parçalanacak gibi görünüyor."

"Olmaz," dedim neredeyse ateşli bir şekilde. "Güçlü."

Bana sanki Tek Yüzüğü tutan Gollum'muşum gibi baktı.

"Sana bunu söylemekten nefret ediyorum," dedi, "ama mükemmel değil."

"Öyle!"

"Hemen çatladı."

"Onu mükemmel yapan da bu." Çatlağı incelemek için kaldırdım. "Her şeye rağmen bir arada durma şekli. Bu... büyülü."

Şimdi bana sanki gerçekten benim için endişeleniyormuş gibi bakıyordu. "İyi misin tatlım? Biraz... dalgın görünüyorsun."

"İyiyim. Sadece bunu bir kolye olarak istiyorum. Önemli. Saklamak istiyorum, tamam mı?" Şimdi de bana sanki histerikleşiyormuşum gibi bakıyordu. Öyle miydim? "Sadece... Vancouver sahilinde buldum ve yanımda Kaliforniya'ya götürmek istiyorum. Bilirsin işte... anılar için."

Danica'nın yüzü şefkatle yumuşadı. "Anlıyorum. Eminim bir şeyler yapabiliriz..."

"Onu beğenemez miyiz, bir yere asamaz mıyız, bir şeyin içine koyamaz mıyız? Böylece sonsuza dek dayanır mı?"

Endişeli bakışlar geri döndü. "Elbette. Eminim bunu başarabiliriz."

İç çektim. "Sadece duygusalım. Özür dilerim. Düğün... ve burada olup sonra tekrar gitmek... hepsi çok duygusal."

"Elbette öyle." Yanıma kanepeye oturdu. "Biz de seni özleyeceğiz. Ne kadar özleyeceğimi bilemezsin. Sen gidince ailede büyük bir boşluk varmış gibi hissediyorum."

Neredeyse oracıkta ağlamaya başlayacaktım.

"Özür dilerim," dedi yumuşak bir sesle. "Kendini kötü hissetmemen için sana bunları söylememeye çalışıyoruz. Ama seni çok özlüyoruz."

"Biliyorum," diye iç çektim.

"Neyin var tatlım?" diye sordu endişeyle. "Sadece buradaki hayatını mı özlüyorsun? Yoksa daha fazlası mı? Babanla aranda bir şeyler mi var...?"

"Babamla aram her zamanki gibi kötü," dedim ona dürüstçe. "Bu da neredeyse hiç olmadığı anlamına geliyor."

"Üzgünüm."

"Sorun değil. Artık Jacob bende, değil mi?"

Görünürde utanmamaya çalıştım ama kendimi tutamadım. Düğünde Jacob ve Shane ile aynı odada olmaktan hâlâ korkuyordum. Ve tabii Shane gerçekten provaya gelirse diye.

Hâlâ yanlış hissediyordum. Sanki Jacob'ın arkasından oğluna kötü davranarak ona ihanet etmişim gibi. Tekrar tekrar sevişiyordum.

Ama hiçbir şeyi değiştirmedim. Birlikte geçirdiğimiz tek bir anı bile.

Belki de geçen gece limuzinde yaşanan o aptalca kavga etmeme olayı hariç.

"Tamam, içimdekileri dökmem gerek," dedim. "Birinize söylemezsem aklımı kaçıracağım. Yani, Madeleine biliyor

ama hepsi bu."

Danica şimdi hem endişeli hem de meraklı görünüyordu. "Öyle mi?"

"Çılgınca olduğunu düşünebileceğin bir şey yaptım. Sanırım sana söylemekten... biraz korkuyordum."

"Tamam," dedi dikkatlice. Sonra dizimi ovuşturdu. "Bana bırak Jolie. Korkma. Seni seviyorum."

Tekrar iç çektim. "Sanırım Shane'e aşık oluyorum."

Bana göz kırptı. "Shane'e mi... aşık oluyorsun? Madrigal'e mi?"

"Evet."

"Ah. Şey..." Bu bilgiyle ne yapacağını bilemiyor gibiydi. Yüzündeki tuhaf endişe ifadesinden, bunun benim açımdan talihsiz bir çocukluk aşkı olduğunu anladığını anladım.

"Ah. Bekle," diye ekledim. "Onunla seks yaptığımı söylemedim. Seviştik. Hem de çok. Sanırım bununla başlamalıydım. Daha mantıklı olurdu."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Onunla seks mi yaptın?"

"Evet."

Ve tam o sırada Dani içeri girdi. Çünkü kadın muhtemelen havadaki seks konuşmalarını kokluyordu.

"Hey. Neyi kaçırıyorum?" diye sordu, içki dükkanından aldığı çantasını yere bırakırken bir anda dedikodu çıktığını hissetti.

Danica bana şöyle bir baktı: Ona mı söylüyoruz?

Ona söylememek için hiçbir sebep yoktu. Dani, bana ilk başta onunla yatmamı söyleyen kişiydi.

"Ben de tam Danica'ya söylüyordum," diye itiraf ettim. "Bana Shane'le seks yapmamı söylediğin o geceyi hatırlıyor musun? Şey, kafamın içine girdin ve..."

Dani'nin yüzü aydınlandı. "Onunla seks yaptın."

"Yani, çok fazla seks."

"O gece mi?"

"Evet, o gece. Ve... o zamandan beri birçok gece. Ve, şey... günler de."

"Pekala." Dani bana göz kırptı. "Senin için iyi."

"İyi değil. Hiç iyi değil."

"Neden?" Gözlerini bana dikti. "Nasıl oldu? Sana yağmur yağdırmadı mı?"

"Aman, bunu yapma," dedi Danica.

"Neden olmasın?" diye sordu Dani.

Danica bir an dudağını ısırdı. "Tamam, iyiyim. Nasıldı?"

"Nasıl olduğunu anlatacak kelime yok," dedim onlara. "İşte o kadar güzeldi."

"Sorun bu," diye tahmin yürüttü Danica.

"Evet. Çok büyük bir sorun. Çünkü ona bağlanıyorum ve yakında gidiyorum."

"O zaman belki de gitmene gerek kalmaz," dedi Danica umutla kız kardeşine bakarak.

"Öf. Hiç öyle değil. Kalmamı falan istemiyor."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü burada hissettiğim duygular karşılıklı değil. Karşılıklı olsaydı, öyle derdi."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Danica.

"Çünkü. Bana her şeyi anlatıyor."

"Hangi şeyler?"

"Yani her şey. Benden istediği her şey."

Dani şüpheyle baktı. "Erkekler her zaman istediklerini söylemezler Jolie. Berbat iletişim becerileriyle dünyaca ünlüler."

"Bunda öyle yazıyor. İnan bana." diye inledim. "O baskın, tamam mı?"

İkisi de bana baktı, "Hı?" der gibi.

"Madeleine'in sürekli fısıldaşıp durduğu o şeylerden bahsediyorsunuz ya?" dedim. "Evet, hoşlanıyor. Bana öyle söyledi. Ve... Shane de o şeylerden hoşlanıyor."

"Madeleine'le mi?" diye sordu Danica nefes nefese.

"Hayır. Hayır, hayır, hayır. Madeleine'le değil. Sadece kadınlarla. Benimle."

İkisi de artık fazlasıyla sessizdi ve ben buna dayanamıyordum. Sonunda kendimi yukarı çektim ve

Danica'nın düğün partisi için yaptığı takıları sergilemek üzere masaya açtığı kutuları fark ettim.

"Kahretsin, Danica. Mücevherlerine bakmamız gerekiyordu."

"Sorun değil. Ona geleceğiz."

"Ama bütün bu işi sen yaptın. Herkesin parçaları hazır mı?"

"Hayır, sadece annem. Annen, Mireille ve Madeleine'in hâlâ küpeleri var. Ve küpelerin de burada."

Bunları bana uzattı ve ben de aynanın karşısına geçip denedim. Muhteşemlerdi. İçinde yakutlar olan altın damlalar. Annem ve Jacob'ın hediyeleri, koridorda yürürken giyeceği şeylerin sadeleştirilmiş versiyonları.

"Vay canına. Çok güzeller, Danica."

"Onları beğenmene çok sevindim."

Kıyafetimle harika görünüyorlardı. Sade beyaz bir askılı bluz ve güzel bir kot pantolon. Saçım da oldukça güzel görünüyordu. Shane bugün gelse ve karşılaşsak güzel görünmek istiyordum.

Ama yapmadı.

İçimi bir duygu dalgası kapladı ve yüzümü ellerimin arasına aldım. "Ya onu bir daha asla göremezsem?!"

"Öyle olmak zorunda değil," dedi Danica hemen, yatıştırıcı bir şekilde.

"İlişkilerin zamana ihtiyacı var! Yürüyüp yürümeyeceklerini görmek için!" diye patladım. "İşlerin normal akışı bu! Ama üzerimizde bu kadar baskı var! Kimse paniklemesin diye gizli kalmalı. Düğüne kadar onu göremeyebilirim ve sonra düğünde birbirimize karşı hiçbir şeymişiz gibi davranmak zorunda kalırız. Ve ben gidiyorum, çok yakında. Hiç vaktimiz bile yoktu..." Kendimi söylenmeyi bırakmaya zorladım. Çünkü bir anlamı yoktu.

Kendimi bu karmaşaya ben soktum. Bu duruma düşmem onların suçu değildi. Dağıldığım için kuzenlerime bağırılmasına gerek yoktu.

Derin ve sakinleştirici bir nefes aldım ve sonunda ellerimi yüzümden çektiğimde Danica karşımda duruyordu.

"Jolie. Eğer kalıp onunla işe yarayıp yaramayacağını görmek istiyorsan, öyle yap."

"Yapamam. İstesem bile... Bunu yapacak kadar cesur olsam bile, yapamam. Tüm hayatım artık San Diego'da."

"Bütün hayatın mı?" diye meydan okudu Dani.

"Ne demek istediğimi biliyorsunuz, çocuklar. Sizi özlüyorum. Gerçekten. Ama bir işim, okulum ve dairem var..."

"Hepsini burada alabilirsin," dedi Dani kısaca. "Ayrıca bizi ve Alyssa'yı da alabilirsin."

"Biliyorum ama... yapamıyorum."

"Belki yapabilirsin," dedi Danica nazıkçe. "Bunu hiç düşündün mü?"

Aslında hayır. Ama her şey çok... zor görünüyordu.

"İyice düşün," dedi. "İstersen burada derslere devam edebilirsin. Bir iş bulabilirsin. Yerleşmen, biraz para kazanman biraz zaman alsa bile, kalabileceğin yerler var. Annenin, ihtiyacın olduğu sürece yanında kalmana izin vereceğini biliyorsun."

"Annemle yaşayamam. Onu seviyorum ama yaşayamam."

"O zaman bizim dairemizde kalabilirsin," dedi Danica. Bu inanılmaz derecede cömert ve nazık bir davranıştı.

Ama yapamadım.

Ashley'nin şehir merkezindeki dairesini kastediyordu; şehre geldiklerinde kullanabilmek için boş tutuyorlardı. Ve sadece bir yatak odası vardı.

"Yolunu keserim," dedim. "Ashley ve Matt şehre girip çıkarken sürekli kullanmak zorundalar."

"Dani'yle kalabilirsin."

"Çok güzel bir kanepem var," dedi Dani ciddi bir şekilde.

"Minnettarım. Gerçekten minnettarım ama-"

"İş bulmak o kadar da zor olmazdı," diye üsteledi Danica.

"Madeleine seni tekrar işe alırdı. Genç bir dekoratör olarak.

Onun ekiplerinden birinde çalışabilir, ilerledikçe öğrenmeye devam edebilirsin."

"Öyle değil. İstediğim zaman tasarım firmasına girip çıkıp, beni tekrar işe almasını bekleyemem."

"Neden olmasın?" dedi. "Bunu hep yapıyorum. Oradan defalarca ayrıldım ve her turneden döndüğümde bana bir müşteriyle çalışmam için sözleşme teklif ediyor. İyi insanlara ihtiyacı var ve bize güveniyor. Biz bir aileyiz."

"Bilmiyorum..."

"Yani, San Diego'daki hayatın çok daha iyi, öyle mi?" diye üsteledi Dani. "Öyle mi?"

"HAYIR."

"Şu anda inat ediyorsun Jolie," diye bilgilendirdi beni. "Bahane üretiyorsun. Çünkü hepimiz biliyoruz ki, bir ikinci el mağazasında işe girebilir, ayağa kalkana kadar benim kanepemde uyuyabilir, sonra da tıpkı San Diego'da yaptığın gibi burada da bir oda arkadaşı bulabilirsin. Orada yaptığın her şeyi burada da yapabilirsin. Asıl soru şu, istiyor musun?"

"Ne istediğimi biliyor musun?" diye çıktım. "Sadece her şeyin düzelmesini istiyorum. Hayatımı daha da kötüleştirmek istemiyorum. Çünkü hayır, harika değil. Ve yanlış bir hamle yapıp işleri kendim için daha da kötüleştirmek istemiyorum."

"Yani felçlisin."

Belki de öyleydin. Ama içimden "Bilmiyorum. Sizce gerçekten ne yapmalıyım?" diye geçirdim.

"Bence dün olduğu gibi kışını buraya geri çekmelisin," dedi Dani açıkça. "Tabii ki San Diego'da hayatına devam etmen için bana geçerli bir sebep veremezsen. Ve ben duymuyorum, Danica?"

İkimiz de Danica'ya baktık. "Burada sana yüklenmek istemiyorum ama katılıyorum," dedi. "Madeleine'in seni geri almaktan çok mutlu olacağını biliyorum. Voilà'yı ailede tutmak istiyor. Çocuğu yok. Sence gelecekte işini kime bırakmak ister?"

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Eğer Madeleine isen," dedi, "biz oyuz. Yüreğini ve ruhunu adadığı işi, bir gün emekli olmak istediğinde satmak yerine, aile içinde tutarak, gelecek nesillere aktarmak için tek umudu."

Harika. Voilà'yı ilk başta terk ettiğim için kendimi suçlu hissettim.

"Bunun onun için bu kadar önemli olduğunu hiç bilmiyordum..."

"Öyle. Madeleine'le konuşmaya değer, her neyse," dedi Danica nazıkçe. "Öyle değil mi?"

"Evet. Belki. Muhtemelen sana çok basit geliyordur. Ama mesafeler kat etmek zordur. Destek olsa bile. Sadece üç yıl önce tüm hayatımı altüst edip başka bir yere taşındım ve orada yeniden başladım. Ya her şeyi tekrar yaparsam ve bu bir hata olursa? Eğer oradaki hayatımı iptal edip buraya geri dönersem ve Shane benim istediklerimi bile istemezse... Bu çok aşağılayıcı."

"Neden?" dedi Danica. "Aşka bir şans vermek çok insani bir şey Jolie. Hepimiz ara sıra bunu yapmalıyız." Ablasına anlamlı bir bakış attı, Dani ise bu bakışı görmezden geldi.

"Çünkü birkaç gün içinde üvey kardeşim olacak," diye inledim. "İşte bu yüzden. Eğer beni, beni, birkaç haftalık pis, yasak seksten daha uzun süre istemezse... mahvolurum."

"Hayır. Ezilmeyeceksin," dedi Dani kararlılıkla. "Seni istemiyorsa? Onun kaybı."

"Dani..." Yüzümü tekrar ellerimin arasına aldım. "Şimdi olmaz, tamam mı?"

Haklıydı elbette. Bunu biliyordum çünkü şu anda aynı şeyi yaşıyor olsalardı, ona veya sevdiğim başka birine de aynı şeyi söyledim. Ama duymak istemiyordum.

Çünkü eğer gerçekten benimle daha fazla zaman geçirmek istemiyorsa, bu durumla nasıl başa çıkacağımı düşünmek benim için hazır bir şey değildi.

"Ne yapabiliriz bebeğim?" diye sordu Danica bana.

"Hiçbir şey. Sadece arkamı kollayın." Onlara baktım. "Ve düğünde bir bebek gibi ağlarsam, herkese bunun mutluluk gözyaşları olduğunu söyleyin."

"Mutluluk gözyaşları olacak," diye ısrar etti Dani. "Dikkatli olmazsa mezarının başında ağlar," diye mırıldandı.

Danica kaşlarını çatarak ona baktı. "Senin arkandayız," dedi.

"Her zaman," diye onayladı Dani.

"Ben sadece... bu karmaşanın içinde olduğuma inanamıyorum." Tekrar kanepeye yığıldım. "Sadece bir gece olması gerekiyordu. Lanet olası bir gece."

"Bir gece, ha?" diye düşündü Dani.

"Evet."

"Peki nasıl bundan daha fazlası oldu?"

Çaresiz hissederek ona baktım. Çünkü soru buydu, değil mi? "Nasıl düşünüyorsun?"

İkisi de bunu düşünüyor gibiydi ve ben buna dayanamadım. "Bana küçük güvercinim diyor," diye hayıflandım sessizce.

Aman Tanrım, onu çok özleyecektim.

Bu acı çok derindi. Organlarım bana isyan ediyor gibiydi. Bu bir hastalık hissi değildi. Ya da boşluk hissi değildi. Sanki her şey artık birbirine uymuyormuş gibiydi ve tüm sistemim bana her şeyi mahvettiğimi söylemeye çalışıyordu. Vücudum, zihnim ve lanet olası ruhum bana öfkeliydi.

Danica tek kelime etmeden buzdolabından bir şişe beyaz şarap çıkarıp doldurmaya başladı. Dani iki dolu bardak alıp yanıma oturdu, meraklı olmadığı izlenimini vermeye çalışıyordu. "Ee, baskınsın, ha?" Bana bir bardak uzattı.

"Tamamen baskın."

"Neyden bahsediyoruz? Saten çarşaflar ve kelepçeler mi? Yoksa kırbaçlar, zincirler ve sıcak mum mumdan mı?"

Ben ona bu konuda bir cevap vermedim.

"Saten çarşaflara ve kelepçelere ihtiyacım yok," dedim ona. "Sadece o adama ihtiyacım var."

Kız kardeşiyle bakıştılar.

İkisinin de sonunda bunun ne kadar ciddi olduğunu anladıklarını düşündüm çünkü ikisi de sustu. Dani'nin bile hayatında ilk kez paylaşacak bir fikri yoktu.

Ya da belki de bana bunu şu anda söyleyemeyecek kadar üzgündü.

O gece, annem gelinliğini denerken, sırtüstü uzanmış, otel odasındaki kanepede yatıyordum. Deniz kabuğuna bakmaktan, tavana bakmaya başlamıştım. Sanki bana cevapları varmış gibi.

Ama benim için, diğer her şey gibi, tek hatırladığım Shane'in yüzünün anılarıydı.

Annem gelinliğiyle banyodan çıktığında, hemen dikkat kesildim. Ağzım açık kaldı.

Tepkim karşısında hafifçe nefesi kesildi. "Ah." Sonra hıçkırdı, sanki gözyaşlarına boğulacakmış gibi ama kendini tuttu.

"Anne." Ayağa fırladım. "Bak. Muhteşemsin."

"Lütfen, bana yardım et." Fildişi rengi ipek korseyi tutuyordu. "Her şey yıkılmak üzere."

Gidip arkadaki ipek kaplı düğmelerin hepsini ilikledim. Bana döndüğünde, sadece başımı salladım. "Sen bir harikasın, Margot Vola. Jacob çok şanslı."

Yumuşakça güldü. "Hayatımın bu kadar geç bir döneminde gelin olacağımı hiç düşünmemiştim. Ama yine de başarabileceğimi düşünüyorum, değil mi?"

"Elbette yapabilirsin. Ve belki de bazen tek boynuzlu atını bulman bu kadar zaman alıyordur." Annem için mutlu olmak adına gülümsememi korumaya çalıştım.

Ama bunun düşüncesi... kendi Jacob'ımla tanışmak için neredeyse otuz yıl daha bekleme düşüncesi... cehennem kadar depresifti.

"Evet," diye onayladı ve hafifçe güldü. Çünkü annem tek boynuzlu at teorim hakkında her şeyi biliyordu. "Gerçekten de öyleydi."

"Ah. Senin için mücevherlerim var." Danica'nın bana verdiği kutuları almaya gittim. Annem için özel bir set tasarlamıştı. Muhtemelen küçük bir servet değerinde yakutlarla süslenmiş altın bir set; onlarla dolaşırken gerçekten gergin hissetmişim. Bunlar Jacob'dan bir hediye idi. Danica'nın anneme gerçekten özel bir şey yapmasını istemişti.

Kolyeyi ve küpeleri çıkarıp anneme takmasında yardım ettim.

"Danica, onları koridorda giymeden önce bir göz atmak istedi. Her şeyin mükemmel olduğundan emin olmak için. Ama ben ona bu gece sana verip veremeyeceğimi sordum. Bilirsin, böylece sadece... bu anı yaşayabiliriz."

Annem bana baktı, ben de ona bakmak için geri çekildim.

"Kraliçe gibi görünüyorsun, Anne." Odanın karşısındaki boy aynasına başımı salladım. "Git. Bir bak."

Elbisesini biraz kaldırıp ona doğru yürüdü, ben de ipek etekleri etrafına yerleştirmesine yardım ettim.

"Harika," diye coşkuyla söyledi. "Bu, hazır olduğum anlamına mı geliyor?"

Öyleydi. Şu anda gelinliğinin tamamını giymişti, iç çamaşırlarına ve takılarına kadar. Ve her şey mükemmeldi.

"Sanırım öyle. Tabii külotunu falan unutmadıysan."

"Ah, Jolie. Takılı. Onları çıkarmak damadın görevi," diye şakayla ekledi.

İnledim. "Bu imgeye ihtiyacım yok, anne."

Bana sadece gülümsedi. "Balayını sabırsızlıkla bekliyorum! Kendimi bakire gibi hissediyorum," diye fısıldadı.

Öf. Annem aşık.

Gerçekten harikaydı. Sadece onu paylaşmaya devam etmesi için cesaretlendirmek istemedim.

"Sen de buna hazır mısın?" diye sordum dikkatlice. "Yani, eşyalarını topladın mı? Yoksa yardıma ihtiyacın var mı?" Düşünden sonra birkaç gün Whistler'da kalacaklardı, sonra bir haftalığına St. Barts'a uçacaklardı.

"Ah, evet. Hepimiz hazırız."

"İyi."

Ben de bavullarımı toplayıp Kaliforniya'ya geri dönmüştüm. Her şey yanımdaydı. Düşünden sonraki gün buradan ayrılıp doğruca havaalanına gidip eve uçacaktım.

Ev.

Kendime karşı dürüst olursam, artık pek de evim gibi hissetmiyordum. Buraya geri dönüp ailemle ve Alyssa'yla yeniden bağ kurduğumdan beri. Ve burada aslında hiçbir şeyin değişmediğini, hatta bir bakıma her şeyin değiştiğini fark ettiğimden beri. Her şey ilerlemişti. Ve ben her şeyi kaçırmıştım.

San Diego'ya geri dönmek, gelecekte her şeyi kaçırmak anlamına geliyordu.

Hepsi burada olacak ve ben onları kaçıracacağım.

Ve Shane'e gelince.

"İşte bu kadar," diye onu rahatlattım. "Kontrol listesi tamamlandı. Gelin olmak için ihtiyacın olan her şey."

"Bütün yardımların için çok teşekkür ederim." Annem aynada kendine bir kez daha baktı. "Ama bunun o olduğundan emin misin? Her şeyi hatırladık mı?"

Kollarımı arkadan beline doladım ve çenemi omzuna yasladım, aynada gözleriyle buluştum.

"Her şey mükemmel, anne."

İçini çekti. "Neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyorum. Aptalca."

"Buna hazırlanmak için dört yılın vardı. Fazlasıyla hazırsın." Ben de iç çektim. "Ve özür dilerim. Eğer Jacob'la evlenmeyi bu kadar uzun süre ertelemenin sebeplerinden biri olduysam, sana büyük bir özür borçluyum."

Annem ellerini benimkilerin üzerine kaydırды ve gözleri donuklaştı. "Bu kalıcı olacak Jolie. Sana söz veriyorum."

"Bana böyle sözler vermek zorunda değilsin anne. İkimiz de yetişkiniz."

"Biliyorum. Ama ben senin annenim. Yaşın kaç olursa olsun, hayatında istikrar sağlamalıyım. Ve bunu pek iyi beceremedim."

"Anne, denedin. Her evlendiğinde, evliliğinin uzun sürmesini istediğini biliyordum. Benim için... bilirsin, ondan daha iyi bir babam olmasını istiyordun."

Bana dönüp yüzümü avucunun içine aldı. "Gerçekten öyle. O senin baban. Seni bana verdiği için ona her zaman minnettar olacağım. Ama iyi bir baba değildi ve bunu hiç affetmedim. Ta ki Jacob'la tanışana kadar." Alnını alnıma dayadı, tıpkı küçük bir kızken ve bir sırrı paylaştığımızda yaptığı gibi. "Ne öğrendiğimi biliyor musun?"

"Ne oldu anne?"

"Ona olan öfkemi ve kırgınlığımı bir kenara bırakana kadar, mutlu bir hayat, gerçek bir aşk yaşayamazdım. Kötü bir koca ve berbat bir baba olduğu için onu affedene kadar. Ve bunun benim hatam olmadığını kabul edene kadar."

"Senin hatan değildi anne. Babam o. Onu değiştiremezdin." Derin bir nefes alıp itiraf ettim, "Ben de değiştiremezdim." Ne yazık ki, onda bir değişiklik yaratmaya çalışıp başarısız olduğumda bunu zor yoldan öğrenmiştim. Kaliforniya'daki ilk yıl çok zordu.

Anlaşılan bu, öğrenmem gereken zor bir hayat dersiydi.

Annem beni süzdü. "Çok üzgünüm. Çocukken iyi bir baba figürü edinememiş olmana."

"Artık bir tane var. Senin sayende."

Gülümsedi. "Artık bir tane var. Ve Jacob seni çok seviyor, Jolie."

"Evet. Biliyorum. Bunu hissedebiliyorum. Ben de ondan hoşlanıyorum." Tereddüt ettim. "Sanırım... Onu seviyorum. Bunu söylememe izin var mı? Garip geliyor."

Ama annem bu duruma çok bozuldu. "Elbette izin var."

"Ağlama anne. En azından onu düğüne sakla."

Yüzümü tutup yanaklarımdan öptü. "Ben de onu seviyorum. Ve sen sözlerimi istemesen de, sana söz veriyorum, tıpkı koridorda yürürken ona söz verdiğim gibi... bu sonsuza dek sürecek. Sonsuz aşk." Bana göz kamaştırıcı, mutlu bir gülümsemeyle gülümsedi ve ben de ona inandım.

Aynanın karşısında dönerken onu izledim, tekrar elbisesine bakıyordu.

"Çok güzel, anne. Çıkarıp biraz dinlenmelisin."

"Sen de öyle yapmalısın," dedi bana bakarak.

"Rahatlamaya çalış," dedim, o sorgulayıcı bakışı görmezden gelerek. Muhtemelen neden bu kadar yorgun görüldüğümü merak ediyordu. "Ve eğer istersen, bu gece Jacob'a bir not yazmak için iyi bir zaman."

"Bir not?"

"Evet. Bir aşk mektubu gibi. Bazı gelinler bunu yapmayı sever. Ona özel olarak verebileceğin bir şey. Düğün sabahı veya istediğin zaman. Ona bir hediye."

"Düğünlerden nefret ettiğini sanıyordum," dedi alaycı bir şekilde. "Nasıl bu kadar uzman oldun?"

"Eh, zaten yeterince gittim," diye mırıldandım.

Annem sadece hafifçe gülümsedi. Ve umarım bana çok fazla acımıyordur.

"İyi olacağım anne," dedim kuru bir sesle, kapıya doğru yönelerek. "Bir gün Jacob'ımla tanışacağım, tamam mı?"

"Ah, canım," dedi. "Umarım öyledir."

Onu rahat bırakıp dinlenmesini ve notunu yazmasını sağladım.

Otel lobisine indim, sonra köyde tek başıma yürüyüşe çıktım. Akşamın temiz havasını içime çektim.

Kanada dağlarında yaz.

Belki de sahip olacağım son şeydi.

Annemle büyük bir kavga ettiğim kuaförün önünden geçerken terliklerle dışarı fırladım, sonra da bir sağanak yağmura yakalandım ve bu beni gerçekten gülümsetti. Çok saçma.

Neden hep en çok sevdiklerimizi kırıyoruz?

Annemi çok seviyordum. Kaliforniya'da geçirdiğim süre boyunca öğrendiğim bir şey varsa, o da babamı tanımaktı; bana onu az da olsa tanıttığı kadarıyla.

Babamla hiç kavga etmedim. Çünkü bir anlamı yoktu.

Annemle kavga etmemin sebebi onu sevmemdi. Sevmesem uğraşmazdım.

Kavga edilecek hiçbir şey kalmazdı.

Black Bear Grille'e doğru yürüdüm ve durdum. Taş cepheli binaya, ağır cam kapılara, kapının üzerindeki tabelanın ahşap ve siyah demirine baktım.

Daha kendimi ikna edemedim içeri girdim.

"Merhaba. Black Bear Grille'e hoş geldiniz. Daha önce bizimle yemek yediniz mi?" Hostes, bir diğer güzel Avustralyalı kadın, beni karşıladı.

"Şey, hayır, aslında. Pek sayılmaz. Sadece bir içki."

"Barda bir koltuk ister misiniz?"

"Bir masa alabilir miyim?"

"Elbette. Bu taraftan."

Eh, bir öncekinden çok daha nazikti. Ama neyse ki bu gece bir kasırganın fırlattığı bir şeye benzemiyordum.

Yalnız ya da üzgün ya da buna benzer bir şey görünüyor olmalıyım ki, beni salonun ortasındaki güzel bir masaya oturtttuktan sonra bana doğru eğildi ve nazikçe, "Birazdan seni kontrol edeceğim, tatlım," dedi.

Onun uzaklaşıp gitmesini izledim.

Sonra etrafıma baktım. Salon, hatırladığımla tıpatıp aynıydı ve birdenbire öyle çelişkili duygularla sarsıldım ki, ağlamamak için dilimi ısırarak zorunda kaldım.

Ama köşede oturan yakışıklı, gizemli bir yabancı yoktu. Ve nedense bu bana çok yanlış geldi. Sanki o güzel, büyülü an yanımdan geçip gitmişti. Parmaklarımın arasından kayıp gitmişti.

Dört yıl önce.

Bana numarasını bıraktı ve ben onu aramadım.

O zamanlar, onun kim olduğunun benim için yanlış olduğu gerçeğini bir türlü göremiyordum.

Çünkü onun beni incitmek istediğine inanmam, onun sadece beni istediğine inanmamdan daha kolaydı.

Bir kokteyl garsonu gelip siparişimi aldı. Sade, yerel bir bira. Menüde hâlâ olsaydı, o gece bana aldığı o şık pembe kokteyllerden birini sipariş ederdim ama bunun beni çok üzeceğinden korktum.

Sonra yanımda getirdiğim küçük otel kırtasiye malzemelerini çıkarıp ona bir not yazdım.

Otuz Altıncı Bölüm

Shane

Yine Johnny'nin evindeydim ve bu sefer Johnny müzik stüdyosundan gerçekten de kendini kopardı. Bir sürü yeni şarkı üzerinde çalıştığını söyledi; grubunu ve plak anlaşmasını kaybetmenin ve neredeyse baştan başlamak zorunda kalmanın getirdiği sıkıntılar düşünüldüğünde bu harika bir şeydi. Ama spor salonunda bana katıldı.

Ama çalışmadı. Ben bacak antrenmanımı yaparken o ve Lex barda oturdular. Ellerim kavgadan o kadar kötüydü ki, spor salonunda tekrar çalıştırabilmem için iyileşmeleri gerekiyordu.

Aslında spor yapmak için bir sebebim bile yoktu. Yeni bir dövüşüm yoktu ve ne zaman olacağından da emin değildim. Sadece, oturup bu durgunluktan kendimi kurtarmazsam çıldıracağımı biliyordum. Akşamın erken saatleriydi ve günün çoğunu spor salonunda huzursuz ve odaklanmakta zorlanarak geçirmiştım.

Aklımda sadece Jolie vardı.

Artık Whistler'da, ailenin geri kalanıyla birlikte olduğunu biliyordum ve ondan uzak durmak için gösterdiğim bu muazzam çaba beni yavaş yavaş öldürüyordu. Onu rahat bırakmak için gösterdiğim bu çaba.

Gitmesine izin ver.

Johnny, oturarak baldır kaldırma hareketimi izlerken, "Ellerin nasıl?" diye sordu. Oldukça sessizdi.

Lex de aynısını yaptı ki bu genellikle iyi bir şey değildi.

"Kırık yok," diye mırıldandım. "İyileşecekler."

Birbirlerine baktıklarını gördüm.

Genellikle antrenmana benimle gelirlerdi. Bilirsin, sanki önceden haber vermişim gibi. Ama görünüşe göre Johnny sabahın erken saatlerinde, ben hala yatakta somurtuyorken antrenman yapmış. Lex de "enerjisini yatak odasına sakladığını" söyledi, ne demekse artık. Bu gece karısıyla bir randevusu varmış herhalde.

Onu dövüğe getirmedi, Maddox da kız arkadaşını getirmedi. Dövüşlerime gelen arkadaşlarımın hiçbiri eşlerini veya kız arkadaşlarını getirmezdi. Dane hariç; Devi'yi sadece bir kez, evlendikten kısa bir süre sonra, ve sırf ikisini de kıskırttığım için dövüğe getirmişti.

Lanet olsun, bazen gerçekten tam bir pislik oluyordum.

Johnny bu dövüğe bile gelmedi. Dövüşlerime sadece morali bozukken, çok içtiğinde ve başını belaya sokacak bir şeyler aradığında geldiğini fark etmiştim. Uzun zamandır böyle bir ruh halinde değildi. Şimdi Angeline ile huzur bulduğuna göre...

Barış.

İşte şimdi onda gördüğüm şey buydu, değil mi?

Bunun nasıl bir his olduğunu biliyordum belki. Jolie ile birlikteyken, her şeyin o kadar doğru hissettirdiği anlar vardı ki, huzur kesinlikle bunun için en doğru kelimeydi. O kısacık anlarda, savaşıacak hiçbir şey yoktu. Her şey yerli yerindeydi.

Ve bunlar geçiciydi.

Belki de onları o kadar sinir bozucu bulduğum için, onlara tutunmama izin vermedim. Bunun yerine, ortada hiç olmaması gereken bir çatışma varken, ortalığı karıştırıp çatışma yarattım.

Belki de beni en çok rahatsız eden şey buydu. Nasıl içine gömüleceğimi bilmiyordum. Ona karşı ne hissediyorsam... Teslim olmak. Ne kadar sürerse sürsün, sadece onunla barışık olmak.

Kontrolümü kaybetmekten hiç hoşlanmadım. Hayatını kontrol edemedim. Gitmesi benim elimde değildi ve bundan nefret ediyordum.

O her şeyi kontrol ediyordu ama bu durum benim hayatımı da etkiliyordu.

Sen onu seviyorsun, aptal.

Adına ne diyorsanız onu söyleyin.

Ona karşı dürüst olamıyorsan, bari kendine karşı dürüst ol.

Lanet olsun, onu ne kadar çok seviyordum.

Artık her şey apaçık ortadaydı.

Bu onun için de açık mıydı? Ve etrafımdaki herkes için de?

Çünkü Dane'in Devi'ye aşık olduğu, bunu itiraf etmesinden çok önce belliydi.

Arkadaşlarıma baktım, barda oturmuş içkilerini yudumluyorlardı ve sanki gecenin eğlencesi benmişim gibi beni izliyorlardı.

Zaten spor salonuna bar koyan kim ki?

"Ne?" diye bağırdım.

Johnny'nin kaşları kalktı. Lex'e bir bakış attı. "Ona sen mi söylemek istersin, yoksa ben mi söyleyeyim?"

Lex eğlenmiş görünüyordu. "Acaba bunu Dane'e mi bıraksak..."

"Dane burada değil. Bunun bekleyebileceğini sanmıyorum."

"Ne bekleyemez?"

"Şey, Shane. Bugün çarşamba," diye bilgilendirdi Lex beni.

"Hı hı."

Johnny, "Pazar günü eve uçacak," dedi.

Baldır kaldırma hareketlerini bırakıp tekrar baktım. O. Jolie'den bahsediyorlardı, belli ki. Johnny onun Pazar günü gideceğini nereden biliyordu?

Ya da benim için hiç önemli miydi?

Tam o sırada Dane, Johnny'nin kız arkadaşı Angeline eşliğinde spor salonuna girdi. "Dane burada," diye neşeyle duyurdu. Odadaki havayı ve asık suratımı görünce aniden durdu.

Dane durmadı. Sadece içeri girip Lex'in yanındaki bara oturdu.

Bana gülümsediğinde ona dik dik baktım. O herif tamamen mahremiyet ve gizlilikle ilgileniyordu, hayatı güvenlik ve gizlilikle çevriliydi; ta ki tartışmaya açık olan başka birinin hayatı, yani benim hayatım olana kadar.

"Neyi kaçırdım?" diye sordu hafifçe. Az önce neye bulaştığını çok iyi biliyordu.

Bunu planlamışlar mıydı?

"Şey, bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordu Angeline, Johnny'nin yanına yaklaşarak.

Ona doğru uzandı, bir elini beline, diğerini de saçlarına doladı. Sonra onu öptü. "Hayır, Angel. İyiyiz. Birazdan seni yemeğe çıkaracağım." Birbirlerinin gözlerinin içine, hepimiz için rahat olandan epey uzun bir süre baktılar ve işte oradaydı.

Barış.

"Tamam... sonra görüşürüz çocuklar," dedi mutlu bir şekilde ve sanki soluduğu havaya serotonin yüklenmiş gibi geri çekildi.

Johnny de aşağı yukarı aynı görünüyordu.

Dane sadece kendini beğenmiş bir ifadeyle baktı.

"Söylediğimiz gibi," dedi Lex, "Pazar günü gidiyor. Bu da demek oluyor ki-"

"İşlerini yoluna koymak için dört günden az zamanın var," diye tamamladı Dane onun yerine.

Hepsi beni izliyordu. Ve belli ki hepsi bu saçmalık konusunda aynı fikirdeydi.

"Bu size komik mi geliyor?" diye sordum. "Öyle mi? Hepiniz bok içinde yaşayan, sonsuza dek mutlu yaşama saçmalıklarınızdan zevk alan bir grup domuzsunuz, şimdi de espri konusu ben miyim?"

"İlişkime saçmalık mı diyorsun?" dedi Johnny hafifçe.

"Peki ya benimki?" dedi Lex.

"Benimki de," dedi Dane.

"Belki de ben peri masallarına inanmıyorum. Mutlu sonlar da dahil."

"Ve öyle sanıyorsun, öyle mi?" dedi Johnny. "Sence hiç benim için bir Angeline olduğunu düşünmüş müyüm? Başına gelene kadar buna hiç inanmamıştım. Bana öyle deseydin bile sana asla inanmazdım."

"Bu yüzden?"

"Öyleyse, neden bize ona ne kadar aşık olmadığını anlatmıyorsun," dedi Dane, "ve onunla bir gelecek düşünmediğini, çünkü bunu hiç düşünmediğini. Ve dört gün içinde gitmesinin seni hiç ilgilendirmediğini. Bunu yüzüme söyle. Duymak istiyorum."

"Ve bunu yaparken," diye söze girdi Lex, "belki de bize o kavgada neredeyse kışını patlatacak duruma gelmenin sebebinin onu kalabalığın içinde görmeyi olduğunu söyleyebilirsin."

"Yapmadım."

"Seni yere serdi. Beş saniye boyunca ne olduğunu bile anlamadın."

"Onu gördüm," dedim. "Ne olmuş yani?"

"Evet, ben de öyle," dedi. "Çok korkmuş görünüyordu."

"Belki de geçimimi sağlamak için yaptığım şeyi izlerken dehşete kapılmayan bir kadına ihtiyacım var."

"Senden dehşete kapılmadı," diye düzeltti Lex. "Senin için dehşete kapıldı. Kendine böyle şeyler yaptığını görünce, kalbi kırıldı."

"Ne saçmalığı?" diye çıkıştım.

Arkadaşlarım sustu.

Kalktım ve göğsümdeki teri kuruladım, lanet olası bekleyiş. Bu hissi sevmemiştim. Arkadaşlarımın hepsinin beni yargılıyor olması falan. Topluca.

Sonra Johnny, "Kavga, Shane. Böyle kavga. Gevşek güvenlik, gevşek kurallar, gevşek güvenlik önlemleri..." dedi.

"Senin incinmeni görmekten hoşlanmaması çok mu yanlış?" diye sordu Dane bana.

"Neden hepiniz burada bana karşı birlik oluyorsunuz?" diye sordum sinirle.

"Çünkü biz senin arkadaşın," dedi Johnny. "Ve hepimizin kendi hayatlarımızdaki sorunları çözmemize yardımcı oldun. Harika bir arkadaş oldun Shane. Biz de sadece karşılığını ödemeye çalışıyoruz."

"Nasıl? Beni dört gün içinde terk edecek bir kadınla olan ilişkiye müdahale ederek mi?"

"Demek öyle," dedi Dane. "Seni terk edecekmiş gibi hissediyorsun, bu yüzden ona bunu istemediğini söyleme zahmetine girmiyorsun."

Ona gerçekten çenesini kapatmasını söylemek istiyordum.

Ama haklıydı. Ve bunu böyle söylediğinde... kulağa oldukça acınası geliyordu.

Çünkü uğraşmayacaktım. Resmen, bu sabah itibarıyla uğraşmayacağıma karar verdim.

Ama sonra onu Kaliforniya'daki hayatında her düşündüğümde, kendimi yeniden hasta hissediyordum.

Ve her seferinde kavga anındaki ve sonrasında limuzindeki yüzünü düşündüğümde... Bu beni biraz daha öldürüyordu. Dehşete kapılmıştı.

Gerçekten ona bırakmak istediğim anı bu muydu?

Beni önemsiyordu. Bunu biliyordum.

Ama bana San Diego'ya geri dönmeyeceğini söyleyecek kadar değildi.

Kalmıyordu.

"Belki de ona gitmemesini söylemem için bir sebep yoktur," dedim acı acı. "Bunu hiç düşündün mü?"

Arkadaşlarımın hepsi bana baktı, hiç etkilenmemiş gibiydiler ve ben de ne saçma sapan şeyler söyleyeceklerini merak ettim. Romantik komedinin sonunda saçmalık. Seni hiç böyle görmemiştik. Kimse seni onun kadar mutlu edemez. Somurtmayı bırak da git onu yakala!

Ama bunların hiçbirini söylemediler.

"Savaşmaya devam ediyorsun," dedi Dane sakın bir sesle, "sonunda savaşacak kimsen kalmıyor. Peki sonra ne oluyor? Kiminle savaşıyorsun? Aynadaki adamla mı? Bana sorarsan, yaşlanmanın oldukça üzücü bir yolu gibi geliyor."

Ona kaşlarımı çatarak baktım. "Ne saçmalıyorsun sen?"

"Araba kazasından bahsediyorum."

Gidip tişörtümü giydim. "Neden bunu gündeme getiriyorsun?" Sesim yükseliyordu. Buradan çıkmam gerekiyordu.

"Çünkü Shane. O kazadan beri bir daha asla eskisi gibi olmadın. Ve birinin sana bunu söylemesi gerek."

Ona baktım.

"O adama ne oldu?" diye sordu bana.

"Hangi adam?" diye tükürdüm.

"Lisedeyken olduğun adam," dedi sakince. "İkinci sınıfta, buraya taşındığımda tanıştığım adam. O çocukta karizma ve inanılmaz bir yetenek vardı. Sadece hokey yeteneği değil. Hayat boyu sürececek bir yetenek. Ve biliyor musun? Çok mutluydu. Profesyonel hokey oynayacaktı—"

"Evet," diye homurdandım. "O çocuk öldü işte."

Dane bana öylece baktı. Hepsi bana baktı.

"Ne diyorsun sen?" dedi.

"Öldü, Dane. O araba lanet olası bir uçurumdan yuvarlandı ve paramparça oldu. Beni oradan çıkarmak zorunda kaldılar. Ve biliyor musun, o çocuk benimle hiç gelmedi. Bunu öğrenmek için bir hastane yatağında uyandım..." Konuşmayı bıraktım. Kelimeleri çıkaramıyordum.

"Ne?" diye üsteledi Dane.

"Uyandığımda tüm hayatımın bittiğini gördüm," dedim boğazımdaki yumruyla. "O ocuk ölmüştü." "

Oda korkutucu derecede sessizlemiti.

Nabzım kafamın içinde gümbür gümbür atıyordu, sanki yumruk yemiim gibi. Ve tüm bunların ortasında en tuhaf şey, Johnny'nin Lex'e bakış ekliydi.

Dane görmedi bile. Hl bana bakıyordu. Ama Johnny, Lex'e dönmüştü ve Lex'in rengi uçup gitmişti. Birasını sıkarken eklemlerinin bembeyaz kesildiğini gördüm.

"Lex, dostum," dedi Johnny alçak sesle. "Sanırım ona söylemelisin."

Lex sanki bir hayalete bakıyormu gibi görünüyordu. Bana bakıyordu ama doğru düzgün görünmüyordu. Yüzünde daha önce hiç böyle bir ifade görmemiştim.

"Ne?" diye sordum. "Neyi anlat bana?"

Lex birasını dikkatlice tezgaha koydu.

"Neler oluyor?" dedi Dane, Lex'in yüzünü görünce.

"Dane." Johnny ayağa kalktı. "Yukarı ıkalım." Dane'in kolundan tutup ayağa kaldırdı.

"Ne...?" dedi Dane.

Lex hl solgun görünüyordu. "Sanırım ben—"

"Evet. Gerçekten yle," dedi Johnny, Lex'in sözünü keserek kararlı ama nazık bir şekilde. "Hadi gidelim." Dane'i kapıya doğru drtti ve Dane de bana bakarak onunla birlikte gitti. "Ne oluyor?" dedi o bakış.

Ne olduğunu hiç anlamadım.

Sonra Johnny ve Dane gittiler ve ben Lex'le o tuhaf derecede sessiz odada yalnız kaldım, kalbim kafamın içinde gümbür gümbür atıyordu.

Ve Lex'in yüzünde hala o ifade vardı.

"Belki oturmalıyız," dedi. Ama çoktan bir bar taburesine oturmuştu.

Barın arkasına geçip kendime bir votka doldurdum. Bara yaslanıp ona dik dik baktım. "Neler oluyor?"

"Seni sevdiğimi ve her şeyimi bildiğini biliyorum, değil mi?"

Bunu anladım. "Tamam, bu bir sohbete başlamanın uğursuz bir yoluydu, kardeşim. Evet. Elbette, beni sevdiğini biliyorum. Uzun zamandır kardeşiz."

"Ve sana zarar verecek hiçbir şey yapmam."

Sadece ona bakakaldım. Neden ürküyordum ki?

Votkamdan bir yudum alıp onu inceledim. Lex kolay kolay sinirlenen biri değildi. Çoğu zaman sakin ve kendine hakimdi. Rahattı. İyi kalpliydi. Arkadaşlarını önemsiyor, karısını çok seviyordu. Ama aynı zamanda bir motorcuydu. Sertti.

Şu anda verdiği havayı bir türlü anlayamıyordum. Bunu yüzünün her yerinden okuyabiliyordum. Sanki... suçluluk falan. Aslında hasta görünüyordu.

"Ne oldu Lex? Johnny bana ne söylemeni istiyor?"

Boğazını temizledi. "Johnny'nin geçen ay sana anlattığı o şeyi biliyor musun? Çocukluğundan kalma o şeyi?"

Evet. Bunu biliyordum.

Asla unutamayacağım bir şeydi. Düşünmek de hoşuma gitmezdi. Johnny bana, çocukluğunda yaşadığı ve onu neredeyse tüm hayatı boyunca mahveden korkunç bir olayı sır olarak anlatmıştı. Ben de ona bu konuda kimseyle konuşmayacağıma söz vermiştim. Kendime de, Johnny bir daha konuşmak istemediği sürece, bu konuyu asla açmayacağıma söz vermiştim.

Belli ki Lex'e de aynı hikâyeyi anlatmış olmalı. Ve Lex'in de bunu kendine saklayacağına söz verdiğiinden emindim. Bunu bana neden açtığından gerçekten emin değildim.

"Evet..." dedim dikkatlice.

"Bana anlattığında," dedi Lex, "onun için gerçekten çok zor olduğunu biliyordum. Açıkçası. Sanırım ben de paylaşmak zorunda hissettim. Yani, bilirsin, savunmasız olan tek kişi o değildi. Ona geçmişimden gurur duymadığım bazı şeyler anlattım. Sana da anlatmam gerektiğini düşünüyor. Ve haklı."

"Peki... söyle bana."

"Önce... bana bir şey söyle. Jolie'yi gerçekten bırakmayı mı düşünüyorsun?"

Yine aynı şey. Neden bu konuyu açıyordu ki?

"Ya öyleysem?"

"Shane, şehre geldiğinden beri aklından geçen tek şey o. Acımasızca ortada. Seni hiçbir şeye, antrenmana, dövüş kazanmaya bile bu kadar takıntılı görmemiştim... ve kesinlikle başka hiçbir kadına bu kadar bağlı olduğunu görmemiştim. Gelip geçerken isimlerini bile anmıyorsun. Bu kız... Jolie'den sanki hayatmış gibi bahsediyorsun. Ona aşık olduğunu bilmiyor musun?"

Söylediği her şey doğrudu.

Ve söylediği her şey canımı acıtıyordu.

"Onu bırakıyorsam, onu sevmediğimden değil."

"Evet, az önce bunu gayet açık bir şekilde belirttin. Onu terk ediyorsun çünkü onu hak etmediğini düşünüyorsun."

"Bu doğru değil."

Belki bunda bir doğruluk payı da vardır.

"Ya öyle ya da ona sunabileceğin hiçbir şeyin olmadığını düşünüyorsun. Çünkü, neden? Lisedeki o çocuk öldü mü?"

"Belki de gerçekten öyledir."

"Ölmeyi hak ettiğini mi düşünüyorsun, öyle mi? Doğru yanın öldü ve yanlış yanın o kazadan sağ çıktı?"

İçimde karanlık bir ürperti hissettim.

Evet. İşte böyleydi.

Çirkin gerçek. Sadece herkesin görebileceği şekilde takılıyorum.

Sanki Lex beni yeni soymuş gibiydi. Ve beni becermemişti bile.

Çok garip bir duygu.

"Yani, umursadığını anlıyorum," dedim ona. "Ama neden bu kadar üzülüyorsun? Jolie ile birlikte olup olmamam umurunda mı gerçekten? O değilse bile, yakında başkası olacak, değil mi?"

Vay canına, bu çok alaycıydı. Benim için bile. Jolie hakkında söylenebilecek berbat bir şeydi. Ama gerçekten, bu onu ilgilendirir miydi?

"Gerçekten böyle mi hissediyorsun?" diye sordu bana. "On bir yıl önce geçirdiğin ve kendine bir türlü toparlanma fırsatı vermediğin o lanet olası araba kazası yüzünden, gerçek mutluluğa dair tüm umutlarını tekrar tekrar çöpe mi atacaksın?"

"Ben iyileştim lan."

"Belki fiziksel olarak." Elini yüzüne götürdü. "Senin için zor olduğunu biliyorum Shane. İyileşme sürecinde yanındaydım. Ve muhtemelen sana yeterince kez söylemeliydim ki gerçekten dinleyesin, senin hatan olmadığını. Şimdi anlıyorum, gerçekten senin hatan olduğunu düşünmüşsün. Hâlâ senin hatan olduğunu düşünüyorsun... Ama Shane, o araba kazası senin hatan değildi."

"Yani, nereden biliyorsun? Orada değildin."

"Ama ne olduğunu biliyorum."

Evet. Hepimiz ne olduğunu biliyorduk. Birisi fren hortumunu kesmişti.

Ve ben onun arabasını süren talihsiz piç kurusuydum.

"Bunun Kings'le bir ilgisi var mı?" diye sordum.

"Hayır. Kings değil." Yutkundu, sonra zorla, "Babam." dedi.

Tamam, bu kulağa hoş gelmiyordu. Lex'in babası kötü şöhretli bir gangsterdi.

Adamla hiç tanışmamıştım. Lex ondan nefret ediyordu. Onunla hiçbir ilgim yoktu. Ülkenin diğer tarafında, Toronto'da ya da oralarda bir yerde yaşıyordu. İtalyan Mafyası üyesi olduğu ve Lex'in yıllar önce bana bunu asla sormamamı söylemesi dışında hakkında pek bir şey bilmiyordum. Ben de sormadım.

"Ne olursa olsun," dedim hemen, "bir yolunu buluruz. Arkadayım."

Lex başını iki yana salladı. "Bu konuda hayır. Johnny, ona anlattığım anda bana tüm gerçeği anlatmam gerektiğini söylediğinde haklıydı. Sana çok daha önce anlatmalıyım ama korkuyordum. Beni suçlayacağından, benden nefret edeceğinden çok korkuyordum. Çünkü bu benim hatamdı."

"Senin suçun neydi?"

"Araba kazası."

Aklım dönüp duruyordu, anlamaya çalışıyordum. Ne saçmalıyordu bu?

Kaza frenlerden kaynaklandı. Buzlu yol.

Kesilen fren hattı.

"Araba kazasına babam sebep oldu, Shane. O yaptı."

Başıma kan hücum etti. Garip bir şekilde kulaklarım çınladı, sanki yeni vurulmuşum gibi. Hem öfke hem de sarsıcı bir şokla aynı anda dolmuştum.

"Arabanın frenlerini mi kesti... kendi baban mı... sana zarar vermek için? O kaza senin için miydi?"

"Hayır, aslında..." Lex'in gözlerinde parıldayan yaşları görebiliyordum. "Eminim sana yazılmıştı."

Ona bakakaldım.

"Ama Shane," dedi, "bu senin suçun değil. Benim suçum."

O gece eve gittiğimde sanki ağızımdan balçık dökülmüş gibi hissediyordum. Daireme adım atar atmaz ağlamaya başladım. Bunun, bastırılmış duyguların dışa vurumu, kavganın sonunda dibe vurmasının verdiği çöküntü ve onu kaybetmenin verdiği hayal kırıklığı olduğunu biliyordum... hepsi, beni fena halde sarsıyordu.

Ve Lex'in bana söylediği her şey.

Arkadaşım. Yıllarca bana yalan söyleyen.

Ya da en azından bana tüm gerçeği söylemedi.

Uzun süre sıcak duşun altında durdum, gözyaşlarımın akıp gitmesini bekledim, ta ki sonunda durana kadar. Sonra yatağa uzandım, o araba kazasıyla ilgili kendime anlattığım her şey, omzumda bıraktığı o büyük yük, ördüğüm duvar, tüm inançlarım, takıntılarım, korkularım üzerime yıkılmış gibiydi.

Hepsi bu korkunç gerçek yüzünden.

Babam araba kazasına sebep oldu, Shane.

Lex, muhtemelen yıllardır onu rahatsız eden, tüm o suçluluk duygusunu, tüm o suçlamayı taşıyan bu sırrı sonunda bana mı söylemişti, çünkü bana sırtımı döneceğimden korkuyordu?

Bu da tuhaf bir ikilemdi. Sonunda beni üzecek bir şey yapmıştı çünkü beni çok seviyordu. Çünkü beni kaybetmek istemiyordu.

Bu gece, tüm sorunlarımın o kazadan kaynaklandığını düşünüyordu. Jolie'yi kendimden uzaklaştırdığımı ya da onu bıraktığımı düşünüyordum çünkü o boku hak ettiğimi düşünüyordum.

Ve yaptım.

Evet, fren hortumu kesilmişti. Bunu hastanedekeyken öğrendim. Lex, birinin ona bir şey yapmış olabileceğini söyledi. Motorsiklet savaşı olayı.

Buna hiç inanmamıştım.

Ön plandaydı ve bunu anlayabiliyordum.

Kaza benim hatamdı. Hastanede uyandığımda ve olanları hatırladığım anda bunu anladım. Frenlerin çalışmaması. O buzlu dağ yolunda arabanın kontrolünü kaybetmek...

Düşman edinme konusunda her zaman bir yeteneğim vardı. Resmen dövüşçü olmadan önce bile, her zaman bir dövüşçüydim.

Bunun senin için olduğundan eminim.

Lex'in arabasıydı ama birinin benim için fren hattını kestiğini biliyordum. İçten içe bunu her zaman biliyordum.

Benim hatamdı.

O hastanede kendi yaptığım yatakta yatıyordum.

Belki de haklıydı. O günden sonra kazadan, hokey kariyerimi kaybetmekten kendimi sorumlu tutmaya devam ettim. Her şeye sahiptim. Muhteşem bir hayat. Ve her şeyi mahvetmişim.

O saçmalık yüzünden onu bırakma.

Eğer gerçekten istiyorsan onu kaybetme.

Bu gece bana bunu söyledi.

O kaza senin suçun değildi. Babam bana zarar vermek için yaptı. Onu terk edip mafyadan uzaklaştığım için beni cezalandırmak için. Yaptıkları bu.

Ona inandım.

Ama yine de onu suçlamıyorum.

O gece orada olmamalıydım, kayak pistindeki bir barda arkadaşlarımı ziyaret etmek için dağa tırmanmamalıydım. Lex'in arabasını izinsiz almamalıydım. İçki içmemeliydim. Hayatımda o kadar çok yapmamam gereken şey vardı ki, yıllar içinde bir yerlerde onlarla beslenmeye başlamıştım.

Bir gün pisliklik başıma çökecekti ve öyle de oldu. Genç yaşta beni yakaladı. Olgunlaşıp akıllanma, büyüme fırsatım olmadan. O gece, bir buçuk tonluk bir arabanın bana çarpması kadar güçlü bir şekilde üstüme çöktü.

Hayatını mahvetmesine izin verme, Shane.

O gece ölmedin.

Hala buradasın. Hala mücadele ediyorsun.

Haklıydı. Hepsi haklıydı.

Hala mücadele ediyordum. Her zaman.

Ama daha önce bunun ne kadar büyük bir sorun olduğunu hiç fark etmemiştim.

Gece geç saatlerde, Dane'e Devi ile evlendikten sonra bazı sorunlar yaşadıklarını söylediğim bir şeyi hatırladım.

Lisedeyken beni onunla uğraşmakla suçlamıştı; Devi'yle uğraşmak, onunla uğraşmak için. Tam da onun beni

suçladığı şeyden suçlu olduğum için, itiraf ettim. Bana nedenini sormuştu. Neden ona bunu yapayım ki?

İstediğin her şeyin sana öylece sunulmasına sinir oluyordum, demiştim ona. Bir kereliğine de olsa istediğin bir şey için savaşmanı görmek istiyordum.

Lisedeyken Devi'yi bırakıp gitmesine izin verdiği için Dane'i çok zorlamıştım. Ve şimdi aynı şeyi tekrar yapıyordu.

Onun için hiç savaşmamıştı.

Çünkü ben bir savaşçıydım; kendimi öyle görüyordum. Hayatım boyunca hiçbir kadın için savaşmamış olmamın bir önemi yoktu.

Her şey için savaştım.

Gittiğim hemen her yerde, hatta orada kavga olmasa bile, kavgayı ben yarattım.

Ve bunu Jolie'yle de yaptım, onu rakip olarak gördüm, oysa o rakip değildi. Dört yıl önce birlikte geçirdiğimiz o geceden sonra beni aramayınca... En kötüsünü düşündüm.

Benim ona yeterince iyi olmadığını düşünüyordu.

Benim kim olduğumu anladığında, onun çok altında olduğum için, kendini küçük düşmüş hissetti.

Küçük düşürülmüştü. Ama bambaşka bir sebepten. Çünkü onu kandırdığımı düşünüyordu. O notadaki adımın ve numaramın bir alay olduğunu düşünüyordu.

Bana bunu söylediğinden beri, ona yanıldığını kanıtlamak için mücadele etmeliydim. Onu asla bu şekilde incitmek istemediğimi.

Ama gururum izin vermedi. Ona karşı içimdeki öfkenin bu kadar kolay geçmesine izin veremezdim. Ta ki o ilk akli başına gelene kadar.

Evet, güçlü bir şekilde gelirdim.

Ama ben onun için hiç savaşmamıştım.

Aksine, onu benim için savaşmaya zorladım. Her şeyi ben ayarlamıştım. Oyunu benim istediğim gibi oynamasını sağlamıştım. Kontrolü elinde tutmak için onun itaatkar doğasından faydalanıyordum.

Babamın evinde, yakalanmaya çok yaklaşmışken, onu becermiştim; ikimize de beni ne kadar istediğini, benim için ne kadar çok şey yapmaya istekli olduğunu ve onun üzerinde ne kadar kontrol sahibi olduğumu kanıtlamasını sağlamak için.

Saçmalıktı.

Tüm kontrol ondaydı. Beni hemen şimdi, gecenin bir yarısı arasa, salyalı bir köpek gibi yanında olurdum.

Beni durdurmak için tek yapması gereken soğuk demektir. Kaliforniya dese, tüm dünyam dururdu.

Ama Kaliforniya demesine bile gerek yoktu, değil mi?

Kaliforniya karanlıkta beliren bir buzdağıydı ve kalbim Titanik'ti. Geldiğini görebiliyordum ama önemli değildi.

Batmak üzereydim.

Tüm hayatım bir hayatta kalma mücadelesi gibiydi. İçime işlemiş gibiydi. Çünkü tüm hayatım boyunca, bana verilen hayatın elimden alınabileceğini hissetmiştim. Aslında onu hak etmemiştim. Hatta içine doğmamıştım bile. Benim değildi.

Bana sevgiyle, beni sevmek zorunda olmayan bir adam tarafından verildi. Beni hâlâ seven bir adam, tüm hatalarıma rağmen onu hayal kırıklığına uğrattı.

Belki de hokeyde bu kadar iyi olduğumda, sonunda o hayatı hak ettiğimi hissetmiştim. Draft edildiğimde, profesyonel olma şansım olduğunda.

Ama sonra onu kaybettim.

Bu yüzden savaşmaya devam ettim. Etrafımdaki herkesle ve her şeyle savaştım.

Belki de mücadeleyi bırakırsam her şeyin biteceğinden korkuyordum. Hiçbir şeyim kalmayacaktı. Hokey oyuncusu değildim. Dövüşçü olmasaydım şimdi ne olurdum?

Sorun şu ki, kavga aramaya devam ettiğinizde, ne kadar uzun sürerse sürsün, mutlaka bir kavga bulursunuz. Yumruklarınızı yeterince sıkarsanız, sonunda biri size karşılık verir.

Ve Dane haklıydı. Sadece aynaya baktığını, sadece kendinle savaştığını fark ettiğinde nasıl kazanabilirsin ki?

Mükemmel bir rakibi alt edemezsin. Onu pes ettiremezsin. Onu nakavt edemezsin.

Ve böylece yıl be yıl, turdan tura sivrilmaya devam ettin... Ta ki sonunda dövüşün çoktan bitmiş olması gerektiğini anlayana kadar. Ve merhametli bir şekilde, nezaketle... sonunda pes ettin.

Belki de artık mücadeleyi bırakmanın zamanı gelmişti.

Otuz Yedinci Bölüm

Jolie

Annemin düğün akşamıydı.

Ve Shane hala burada değildi.

Düğün töreninin başlayacağı ve ardından resepsiyonun yapılacağı büyük ziyafet salonunun arkasında duruyordum.

Tam bir rüya manzarasıydı.

Mekan personeli, teyzelerim ve kuzenlerim dün her şeyi hazırlamam için yorulmadan çalıştılar. Ve işte karşımızda, eski bir Hollywood gecesine geri dönmüş gibiydik; kırmızı halı, beyaz ve altın rengi süslemeler, her yerde yemyeşil kırmızı güller vardı. Hafif avize ışıkları, ışıltılar ve mutlu yüzler vardı. Gelin ve damat tarafı klasik kırmızı elbiselerimizle, kollarımızda takım elbise ve kravatlı, siyah ve beyaz, kırmızı gül yaka çiçekleriyle yakışıklı adamlar vardı.

Ama kolumda kimse yoktu.

Sonunda annemin tercihini seçtim. Elbette. Shane beni nikah masasına kadar götürecekti, çünkü o noktada başka birinin böyle bir şey yapacağını hayal edemiyordum.

Bela.

"Eğer gelmezse," demişti Madeleine Teyze, "Ashley ve Matt'in seni nikah masasına kadar götürmesini sağlayalım."

Danica aramızda evli olan tek kişi, bu yüzden kocalarının bunu yapması mantıklı." Belki de nikah masasına tek başıma yürümek istemediğimi hissetmişti.

Özellikle Shane gelmediğı için bunu yapmak zorunda kaldım.

"Tamam," dedim, çünkü bu iyi bir yedek plandı. Ve endişelenmesini istemiyordum.

Ama ben kendi kendime buna ihtiyacımız olmayacağını söyleyip duruyordum.

O burada olacak.

Düğün davetlilerinin hepsi yerlerine oturmuş, bekliyorlardı. Ben de kendimi bunun olmadığına ikna etmeye çalışıyordum. Sanki değiştirilmiş bir gerçeklikteydim, bedenim ve zihnim gerçeğı kabullenmek istemiyordu.

O burada değil.

İki gün önce, düğün ekibinin tüm üyeleri ve şehir dışından gelen konuklar karşılama partisi için toplanmıştı. Ama Shane aramızda değildi. Dün gece düğün provası ve yemeğı vardı ve görünüşe göre Shane gelemeyeceğini söylemiş. Madeleine anlattı. Jacob'la konuşmuş.

Ama yine de düğüne gelmesi gerekiyordu.

Ama buraya gelmemize sadece birkaç dakika kalmıştı.

Madeleine, Dani ve Danica'nın anlattığına göre, hepsi beni arıyorlardı ve her seferinde sorduğumda hâlâ Whistler'a varmamıştı.

Babasının düğününü gerçekten kaçıracığına inanmazdım. Şu anda aramızdaki şeyler hakkında ne düşünüyor olursa olsun, Jacob'a karşı bu kadar soğuk, bu kadar acımasız olmazdı... Bunu yapmazdı. Yapmayacağını biliyordum.

İnsanları önemsiyordu, babası da dahil. Bunu onlardan bahsederken sesinden anlıyordum. Ailesini seviyordu, onların da onu sevdiğine inanmakta zorlansa da.

Ve ortaya çıktı ki... Haklıymışım.

Çünkü tören başlamadan hemen önce içeri girdi.

Düğün alayı, yerlerine oturmak için büyük ziyafet salonunun dışındaki koridora süzölmüştü ve onu görmek için döndüğüm anda onu hissettim. Okyanusları kendine çekmek için sessizce yükselen bir ay gibi, görüş alanımda yerini aldı ve ben de gözlerimi ondan ayıramadım.

Ve tam o anda, onu izlerken, babasının onu gözlerinde yaşlarla karşılayıp sarıldığını gördüm... Onu sevdiğimi biliyordum.

Çünkü ona veda edip yarın uçağa binip onsuz bir geleceğe uçmak düşüncesi bile canımı acıtıyordu.

Korkunç.

Siyah takım elbisesiyle muhteşem görünüyordu. Shane'i hiç resmi bir takım elbise ve kravatla görmemiştim. Ayrıca ona verdiğim yüzüğü de sağ serçe parmağında takıyordu. Brandon'la konuşurken gördüm ve kravatını düzeltti. Temkinli görünüyordu, rahat değil, sakın ve kontrollü.

Acaba ne hissediyordu diye merak ettim.

Acaba o da beni benim onu özlediğim gibi özleyiyor muydu diye merak ettim. Acaba bu hafta onun için benim için olduğu kadar işkencenin yarısı kadar mıydı?

Ona baktığımda bunu çok net bir şekilde biliyordum...

Alana ihtiyacım yoktu.

Zamana ihtiyacım yoktu.

Bunu düşünmeme gerek yoktu. Kalbimde onunla ilgili cevaplanmamış hiçbir soru yoktu.

Onu seviyorum.

Bu kadar basitti.

Ailesi etrafımda toplanıp onu selamlarken, acaba etrafına bakınıp beni aramak için can atıyor muydu diye merak ettim. O, şimdiye kadar gelen son Ellis'ti ve kesinlikle sıcak bir şekilde karşılandı. Acaba içlerinden biri onun gelmeyeceğinden gerçekten endişelenmiş miydi?

Jacob sunaktaki yerini almak üzere ziyafet salonuna girerken, hepsinin onu teker teker selamlamasını izledim. Sonra annem, amcası Bernard'ın kolunda belirdi ve

herkesin dikkatini çekti. Shane'i görünce, ona sarılıp yanağından öpmek için yaklaştı.

Bakışları bana kaydı. Gözlerimiz buluştu. Ya ona baktığı mı hissetmişti ya da tüm bu zaman boyunca burada durduğı mu biliyordu.

Derin bir nefes aldım.

Sonra gözleri tekrar anneme kaydı. Bir an onunla konuştu, sonra bana doğı ru yürümeye başladı.

Elimde gl buketiyle, öylece donakalmış bir şekilde onu bekliyordum. Yanıma geldiğinde, doğı rudan gözlerimin içine baktı. Gülümsemedi.

"Merhaba Jolie," dedi yumuşak bir sesle ve ben tamamen eridim.

"Merhaba Shane." Sesim titriyordu.

"ok güzelsin." Muhteşem elbiseme bile bakmadı. Sadece gözlerimin içine baktı.

Dirseğini bana uzattı ama Mireille Teyze bizi yeniden düzenlerken tek kelime etmedi. Shane'in gelişi hepimizi harekete geçirmişti. Kalbim göğsümde normalden hızlı atıyordu. Çok güzel kokuyordu. Yanımda durmak çok iyi hissettiriyordu.

Koridorda yryşmz yapardık, tören boyunca sessizce beklerdik ve sonra akşam yemeğı yerdik. Ve bir noktada onunla konuşma fırsatı bulurdum. Yalnız.

Hepimiz sıraya girdiğimizde, Shane de aramızdayken, doğı ru hissettim. Kendimi daha iyi hissettim. Garip bir şekilde, kendimi btnlge daha yakın hissettim. Bütün hissetmek için bir erkeğı ihtiyaç duymak istemedim.

Ama Shane'le bu hafta ayrı kaldığımızda, onun bana tutunduğı gerçeğini inkar edemezdim.

Tren çok güzeldi.

Ama akşam yemeği dayanılmazdı. Dört çeşit yemek, kadeh kaldırmalar, şakalar ve hikayelerle bolca bölündü. Shane'i baş masada yanıma oturtmuştum ama ne yazık ki Bernard Amca diğer tarafımdaydı ve adam konuşabiliyordu. Dürüst olmak gerekirse, beni yıllardır görmemişti ve ailenin genç nesliyle ilgilenmek konusunda çok istekliydi.

Ona ilgi göstermeye ve Kaliforniya'daki hayatımla ilgili sorduğu tüm dostça soruları yanıtlamaya çalıştım, bu konuda kendimi sürekli hasta hissediyordum.

Shane'le gerçekten konuşmak istiyordum ama o akşam yemeğinin çoğunu diğer tarafındaki Marie Teyze'yle konuşarak geçirdi. O kadın da konuşabiliyordu.

Lanet etmek.

Kötü planlama, Jolie.

Aileme çok değer veriyordum. Onları tekrar terk etme fikri biraz yürek parçalayıcıydı. Ama odak noktam bu kadar dağılmışken, her şeyi özümseyip bu anın tadını çıkarmakta zorlanıyordum.

Bu gece kaybetme ihtimalim olan adama o kadar odaklanmıştım ki.

Gözleri birkaç kez benimkilerle buluştu ama sonra hep bakışlarını kaçırdı. Bana hiçbir şey söylemedi, sadece "Biraz daha şarap ister misin?" dedi. Sonra masadaki şişeden bardağımı doldurdu.

Tatlı tabaklarımız nihayet kaldırılıp akşam yemeği sonrası içecekler servis edilmeye başlandığında, insanlar kaynaşmak için ayağa kalkmaya başladılar. Işıklar kısıldı ve annemle Jacob, Etta James'in "At Last" şarkısı eşliğinde ilk danslarını etmek için yukarı çıktılar.

Shane yerinden kıpırdamadı, ben de kıpırdamadım. Bernard Amca kaynaşmaya gitmişti ama Marie Teyze hâlâ Shane'in kulağını tırmalıyordu.

Sonra parti gerçekten başladı. DJ, Justin Timberlake ve JAY-Z'nin "Suit & Tie" şarkısını çaldı ve her yaştan konuk dans pistine akın etti. Hızlı veya yavaş dans edebileceğiniz mükemmel şarkılardan biriydi ve insanlar ikisini de

yapıyordu; çiftler sallanıyor veya çarpışıyor ve sürtünüyordu. Danica'nın kocaları, masalarında Charlotte ve Mireille Teyze ile sohbet ediyorlardı ve Dani ile Danica dans pistine koşup birbirlerini döndürdüler.

Onları izlerken hafifçe güldüm.

Sonra Shane'in gözleri benimkilerle buluştu ve ikimiz de aynı anda birbirimize baktık. Marie Teyze ortadan kaybolmuştu.

"Dans etmek ister misin?" diye sordu bana.

Aman Tanrım, evet.

"Tamam aşkım-"

Daha lafı ağzımdan çıkaramadan bir el Shane'in omzuna kondu ve sıktı. "Shane. Nasılsın, kardeşim?" Joss. Elini uzattı ve rahat bir el sıkışma yaşadılar. Joss, Marie'nin boş koltuğuna yerleşip konuşmaya başlayınca midem bulandı.

Darcy, Joss'un hemen arkasındaydı ve açıkça kardeşleriyle sohbet etmek istiyorlardı.

Sandalyemden kaydım. "Al, otur," dedim Darcy'ye. Sonra da üzerimi değiştirip toparlanmak için kadınlar tuvaletine koştum.

Beni dansa kaldırdı. Kardeşleri onunla sohbet etme fırsatı bulduklarında dans ettik.

Kadınlar tuvaletinden çıktığımda, Mireille ve Charlotte'un hâlâ oturduğu masaya gittim. Ashley ve Matt, Danica ve Dani ile dans ediyordu. Bir süre teyzem ve kuzenimle sohbet ettim, Shane ve kardeşlerine göz kulak oldum. Dördü de baş masanın bir ucunda birlikte oturuyorlardı.

Bunu görmek güzeldi gerçekten. Sözünü kesmek istemedim.

Ama aklımın bir köşesinde korkunç bir kıyamet saati vardı ve bu saat gittikçe daha da gürültülü hale geliyordu.

Uçağımın kalkmasına yirmi dört saatten az bir süre kalmıştı.

Shane'in gözleri birkaç kez, kısaca benimkilerle buluştu ve oraya gitmeli miyim diye düşündüm. Dans edebilmemiz

için ayrılıp ayrılmayacağını. Onu buraya gelmeye ikna edecek bir Şey yapıp yapamayacağımı.

İyi bir Şey.

Kötü bir Şey.

Kötü bir kız mı olmak istiyordum? Ceza almak, dikkatini çekmek için yaramazlık mı yapmalıydım?

Hayır. Ve evet.

Dikkatini çekebilmek için her yolu denerdim.

Bana baktığında sanki içimde galaksiler dönüyordu, sanki tamamen bana ait olan gizli bir ayın parıltısında güneşleniyordum ve binlerce karanlık yıldız patlıyor, sadece benim için yanıyordu.

Başka hiçbir erkek bana baktığında böyle hissetmemiştim.

Bundan nasıl vazgeçebilirim?

Yapması gereken tek Şey tek bir kelime söylemekti.

Kalmak.

Ya da başka bir kelime; çok Şey isterdim. İstemek. İhtiyaç duymak. Sevmek.

Beni isteseydi, bana ihtiyacı olsaydı, beni sevdiğini söyleseydi... Artık biliyordum, her Şeyi durdururdum. O adam için tüm hayatım durmuştu. Zaman ve mesafe hiçbir Şey ifade etmezdi. İsteddiği yerde yaşırdım. Dünya dönmeyi bırakırdı ve ben sadece olduğum yerde kalıp ondan gelecek bir sonraki kelimeyi beklerdim.

Onun emirlerini yerine getirirdim.

Onun emrini yerine getiririm.

Onun her isteğini yerine getiririm.

İstese diz çöküp yalvarırdım bile.

O lanet kelimeyi söylese, istediği her Şeyi yapardım.

Ama o hâlâ buraya gelmiyordu ve ben de artık burada oturup, sorun yokmuş gibi davranamazdım. Sorun yoktu. Onu özlemekten nefes alamıyordum ve henüz ülkeden bile ayrılmamıştım.

Onu yakından görmeliydim. Bu gece onunla konuşmalıydım.

Ayağa kalktım, masadan izin isteyip kalktım ve ona doğru yürüdüm. Yanından geçip baş masanın ötesindeki koridora çıkabilirdim, belki o da benim havamı anlayıp beni takip ederdi.

Ama yaklaştıkça gerginleştım. Bakışlarımı kaçırmamıştı. Yaklaştıkça onu daha net görebiliyordum.

Gözlerinin ardındaki gerginlik. Üzerine çöken, normalde kolayca taşıdığı karanlık şeyler. Artık üzerinde ağırlaşmışlardı ve bana gülümsemedi. Beni gözleriyle soymuyordu.

Bana sanki onun evreniymişim gibi bakıyordu ve bütün lanet şey hemen çatlayacaktı.

Kalbim göğsümde çarpıyordu ve ellerim titriyordu. Ona dokunmak, ne düşündüğünü duymak için can atıyordum.

Şu an benim hissettiğim şeyi o da hissediyor muydu? Yarın veda etme korkusunu?

Akşam yemeği sırasında ceketini çıkarıp sandalyesinin arkasına asmıştı. Arkasından geçerken, parmağımı hafifçe kürek kemiklerinin arasından sırtına doğru gezdirmeye cesaret ettim. Gömleğinin altından hissedeceğini biliyordum ama muhtemelen kimse görmeyecekti.

"Jolie."

Birisi adımı söyleyince irkildim ve başımı kaldırdığımda Joss bana gülümsedi. Durdum ve Shane'in kardeşlerinin hepsi bana baktı. Ama o bakmadı.

"Merhaba" dedim.

"Umarım bu gece eğleniyorsunuzdur," dedi Joss. "Düğün için çok çalıştınız. Babanız ve Margot sizin sayenizde çok mutlular."

"Ah. Şey, pek bir şey yapmadım. Sadece son anda dalıp her şeyin dağılmamasını sağladım."

"Mütevazı davranıyorsun," dedi Joss rahat bir tavırla. "Bu senin için normal bir durum gibi görünüyor. Umarım seni utandırmıyorumdur. Sadece teşekkür etmek istedik."

"Evet," diye araya girdi Darcy, "senin öne çıkman sayesinde düğünle ilgili daha az şey düşüneceğim, bu

yüzden teşekkür ederim."

Yanaklarım yanıyordu. Teşekküre veya ilgiye gerçekten ihtiyacım yoktu. Yine de naziktiler.

"Gerçekten de öyle değil mi—"

"Evet. Cidden," dedi Darcy. "Bu ay düğünle ilgili ne zaman bir şey çıksa, babam ve Margot, 'Endişelenmeyin, Jolie hallediyor' diyorlardı."

"Ah. Peki, benim için zevkti."

"Bizden," dedi Brandon ve ceketinin içinden bir zarf çıkarıp bana uzattı.

"Şey, bunu açmalı mıyım?" Shane'e bir bakış attım. Onun biraz arkasında duruyordum ve hâlâ bana bakmıyordu.

"Lütfen yap," dedi Brandon.

Zarfı açtığımda Jacob'ın dört oğlunun da imzaladığı küçük bir teşekkür kartı ve küçük bir deste hediye kartı buldum.

"Kahveyi sevdiğini biliyoruz, o yüzden..." dedi Brandon rahat bir tavırla.

Ee, evet... Burada birkaç kafeye ait hediye çeki vardı. Ayrıca kadın giyim butikleri için de birkaç tane vardı, biri ayakkabı mağazası, biri de kitapçı için. "Arkadaşlar, bu çok cömertçe. Bana gerçekten hediye borcunuz yok—"

"Al bakalım," dedi Joss. "Kardeşleri onu şımartamıyorsa kız kardeşin ne faydası var?"

Gülümsemeye çalıştım.

Açıkçası, Shane'i asla kardeşim olarak görmezdim.

Ama geri kalanlar aslında oldukça iyi üvey kardeşlerdi. Kartları tekrar zarfa koyduğumda, birkaç kartın San Diego'daki mahallemdeki dükkanlara ait olduğu fark edildi. Araştırma yapmışlardı.

Ve Shane de bu işin içindeydi; eve döndüğümde kullanabileceğim hediyeleri seçmeme yardım ediyordu...?

Belki de kardeşleri onları seçmişti ve o da hiçbir şeyden habersiz, sadece kartı imzalamıştı?

Ama San Diego'ya döndüğümde bana kullanabileceğim bir şey vermiş olması beni dehşete düşürdü. Vedalaşmaya

doğru atılmış büyük bir adım gibiydi.

Zarfı çantama koydum. "Teşekkür ederim. Şimdilik hepinize sarılırdım ama sonra muhtemelen ağlayıp makyajımı mahvederim, o yüzden... Belki başka zaman, olur mu?" Gözlerimde biriken ve yanmaya başlayan yaşları gözlerimi kırptıştırarak geri gönderdim. Kısmen duygulandığım için, kısmen de Shane hâlâ bana bakmıyordu ve bunu nasıl karşılayacağımı bilemediğim için.

"Ne zaman istersen," dedi Joss.

Uzaklaşmadan önce Shane'e son bir kez baktım. Omuzları gergindi. Çok temkinli görünüyordu.

Geçen günkü olaya sinirlenmişti belki de. Kavgasından sonra yaptığımız konuşma. Olayları bırakma şeklim.

Ve şimdi... beni bırakıyordu.

Pes ediyordu.

Benden vazgeçmişti. Bizden.

Bitti.

Hissedebiliyordum.

Kendimi zorla yürümeye zorladım. Ziyafet salonundan çıkıp koridora doğru yürüdüm, rahatlamak için. Yalnız kalabileceğim bir yer arıyordum. Bir dizi kapıdan geçip kendimi zorla merdivenlerden yukarı çıkardım, belki de otel odama doğru gidiyordum. Kata ulaştım ve başka bir kapıyı körü körüne ittim. Neredeyse ağlayacaktım.

Ama sessiz koridorda yalnız değildim. Ayak sesleri duyuyordum.

Döndüğümde Shane'in beni takip ettiğini gördüm. Derin bir nefes aldım, şok olmuştum. Neredeyse beni deviriyordu.

"Beni takip ettin," diye fısıldadım, kalbim küt küt atıyordu. Sevinç, şaşkınlık ve o korkunç dehşet birbirine karışıyordu.

"Bunu sen istedin," dedi yumuşak bir sesle.

Evet, öyle yaptım. "Hediye için teşekkür ederim. Çok düşüncelisin."

"Bunların hepsi Joss ve Brandon'ın işi."

Ne söylememi istediğini bilmiyordum. Ne yapmamı istiyordu.

Gözlerinin içine baktım, yönlendirmesini bekledim. Emrini.

Bana ne yapmam gerektiğini söyleyin, ben de yapayım.

Ama bana hiçbir şey yapmamı söylemedi.

Bana baktı, hâlâ temkinli ve sanki evren etrafında dağılıyormuş gibi bakıyordu, aniden yüzümü avuçlayıp başparmağını alt dudağıma bastırdı. "Çok güzelsin," diye mırıldandı.

Sonra ellerini yavaşça elbisemin üzerinde gezdirdi, kıvrımlarımı neredeyse saygıyla sıyırdı...

Ve sonra önümde diz çöktü.

Orada öylece durdum, hem şaşkın hem de sevinçliydim, o elbisemi yukarı doğru itti, uzun yırtmacı külotumu ortaya çıkarmak için açıldı. Sonra külotu aşağı doğru sıyırdı.

Bir kere klitorisimin üstünü öptü ve ben arkamdaki duvara yaslandım.

Sonra inledi ve beni öyle bir hayranlıkla yedi ki, içime daldı... Ona doğru düşmemek için kendimi duvara yasladım. Ağzıyla, o muhteşem diliyle beni okşarken, her dokunuş, herkesin bizi keşfedebileceği bir otel koridorunda gerçekleşiyor olması gerçeğiyle daha da yoğunlaşıyordu.

Ama onu durdurmaya niyetim yoktu.

Bu tam bir cennetti.

Ağzıyla bana tapmaya devam etti ve onun da durmayacağını biliyordum. İstedğini elde edene kadar. Hazım. Bu bilgi beni daha da yükseltti ve klitorisimi emerken, hızla boşaldım, gövdem derin nabızlarla kasıldı. Haz. Coşku.

Acı.

Çünkü Tanrım, onu özlemiştim.

Bunu olmadan nasıl yaşayabilirim?

Sadece seks değil. Bağlanma. Böyle anlarda, ihtiyacı olan her şey olma hissi. Tek istediği beni iyi hissettirmekken.

Eğer bu aşk değilse, ben aşkın ne olduğunu bilmiyorum.
Bu özverili verme ve şefkat...

Ve tam yuvarlanırken, koridorun bir yerinde bir kapı açıldı. Duydum, sesler duydum ve donakaldım. Ama hâlâ geliyordum ve o hâlâ bana yağ çekiyor, ağzını bacaklarımın arasına sokup hafifçe inliyordu.

Kapı tekrar kapandı. Her kimse, koridora adım atmadı. Ama her an atabilirdi.

Duydun değil mi?

Ama durmadı.

"Ben... Ben yapamam," diye kekeledim, dağılmaya başladığımda.

Nefes almak için su yüzüne çıktığında gözlerimle buluştu, dilini dudağının üzerinde gezdirdi.

"Vücudun bunu yapabileceğini söylüyor," diye homurdandı ve hemen tekrar içime daldı, vajinamla öpüştü.

Koridordaki kapı tekrar açılınca ve bu sefer biri dışarı çıkınca gerildim. Nefesimi tuttum. Shane'in başını tuttum, parmaklarımı saçlarına daldırıp sıktım. Koridorun diğer ucundaki odalarından çıkan bir çifti izlerken hareketsiz kaldı. Neyse ki sırtları bana dönüktü ve diğer yöne doğru yürüyüp bir köşeyi dönüp gözden kayboldular.

Gider gitmez Shane'in omzuna vurdum. "Aman Tanrım!" diye fısıldadım. "Görebilirlerdi!"

"Ama yapmadılar, değil mi?" Sadece tahmin yürütüyordu. Çünkü bilmiyordu. Bakmadı bile.

"Sadece buraya bakmadıkları için! Baksalardı, senin yüzünün bacaklarımın arasında durduğumu görürlerdi!"

Hafifçe sırttı. "Ee?"

"Uyanmak!"

Ayağa kalktı, acele etmedi. Sonra boğazımdan yakalayıp beni duvara yasladı, gözlerimin içine baktı. Tıpkı otel odasındaki ilk gece gibi. Ve içimden bir inilti yükseldi.

Çünkü ona karşı çaresizdim, her dokunuşuna, her emrine, benden istediği her şeye.

Ve o da beni istiyordu.

Diğer eli doğrudan kemerine gitti. Tokasını açıp fermuarı açtı, sertleşmiş kemerini avucunun içine aldı.

Çünkü henüz işi bitmemişti.

Ve ben onun öyle olmasını istemedim.

Bu çılgınlık.

Ama külotum çoktan ayak bileklerimin hizasına gelmişti, yani aslında tek yapmam gereken bir ayağımı kurtarmaktı. Bunu yaptım, bacağımı kalçasına doladım, onu istedim - sert ve hızlı, kimse bizi fark etmeden önce - ve o da bana girmek için eğildi. Tek yüksek topuğumun üzerinde dengede durarak, inleyerek içime girerken ona tutundum.

Günlerdir ilk defa beni doldururken utanmadan inledim.

Belki de son kez?

Bu ezici düşünceyle neredeyse omzuna yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağlayacaktım ama sonra dudağımı ısırdım.

Bana pompalamaya başladığında, gevşek pantolonu aşağı düştü. Ve aman Tanrım, şu anda bu koridora biri adım atsa... Shane'in pantolonu aşağıda, beni becerirkenki halini görürdü. Ve hâlâ durmasını istemiyordum.

O kadar yanlış ve o kadar doğru hissettiriyordu ki...

Onun bedenini özlemiştim.

Onun sahipliğini özlemiştim.

Onun küçük güvercini olmayı özlemiştim.

"Lütfen, Shane... siktir git," diye yalvardım, ne için yalvardığımı bile bilmiyordum.

Aman Tanrım.

Beni yalvartıyordu.

Ve ben bunu umursamadım bile.

Dahası... İçim ısındı. Çok, çok ısındı.

Bunu kaçırmadı.

Hâlâ boğazımdan tutuyor, beni duvara yapıştırıp yavaşça sikiyordu ve diğer eli aramıza kayıyordu. Parmak uçları klitorisimi bulup acımasızca daireler çizerek beni tekrar uçuruma doğru itiyordu... Ben inlerken ve ona sarılırken... merhamet, daha fazlası, her şey için yalvarıyordum.

"Şşş," diye yatıştırdı beni ve gözlerine baktım. "Aferin kızım."

Dudağımı ısırdım.

"Babana bir kez daha ver," diye mırıldandı, gözlerimin içine bakarak. Ve dediğini yaptım. Kontrolü ele geçirip benimle böyle konuştuğunda, bana böyle dokunduğunda kendimi tutamadım... Beni ovuştururken, penisi hâlâ yavaşça içime girerken, eli boğazımda sımsıkı dururken çaresizce orgazm oldum.

Sonra aşağı baktı, ben de baktım. Yarısına kadar geri çekildi ve elini penisinin etrafına doladı, ucu hâlâ içimdeyken kendini okşamaya başladı. İnledim, çok tahrik oldum, izlerken kalbim hızla çarpıyordu.

Yüksek sesle inledi ve onun geldiğini görebiliyordum, elindeki shaftının nabız gibi atması ve sarsılması. Kendini bana doğru çekti.

Hava o kadar sıcaktı ki bacaklarım titriyordu.

Geri çekildiğinde boğazımı bıraktı. Derin bir nefes verdi ve pantolonunu iliklemeğe çalıştı. Bana bakarken göz bebekleri iri ve koyuydu, o da benim hissettiğim kadar vahşi görünüyordu.

"Sırılsıklam," dedim şaşkınlıkla, ayağa kalkıp bacaklarımı birbirine kenetlerken. "Aman Tanrım. Odam tam şurada." Odamın kapısını işaret ettim. Çok yakındık ama içine girmek hiç aklıma gelmedi. "Hayvan mıyız yoksa?"

Shane sakince kravatını çıkarmaya başladı. Hafif bir sırıtışla, "Evet. Gerçekten öyleyiz." dedi. Sonra kravatı bana uzattı ve kravatla ne yapmamı istediğini anladım.

Bacaklarımın arasındaki meniye emmek için kullandım. Ve kimsenin fark etmeden hızlıca duş alıp külotumu değiştirebileceğimi düşündüm. "Ne kadar zamandır yoktuk?"

Bana bastırmış, boynumu öpüyordu. "Yeterince uzun değil..."

Nefes alabilmek için onu biraz geriye ittim. "Biri bizi görecek."

"Burada kimse yok."

"Ben... Ben bittim, tamam mı? Sadece... artık yok."

Nefesimi toplamaya çalışırken hâlâ mahvolmuş kravatını tutuyordum, ne yapacağımı bilmiyordum. Koyacak yer yoktu.

"Al, sana yardım edeyim." dedi ve kağıdı alıp gömleğinin cebine koydu.

Saçlarımı düzelttim, kendime gelmeye çalıştım. "Seni anlamıyorum. Her yerdesin. Bir gün beni sahilde yürüyüşe çıkarıp bana akşam yemeği ısmarlayıp bütün gece kafayı çekiyorsun, ertesi gün ise düğünden önce beni bir daha görüp görmemenin umurunda olmadığını söylüyorsun."

"Hiçbir zaman umursamadığımı söylemedim."

"Ve seni bir daha gördüğümde, sanki orada hiç yokmuşum gibi ailenin önünde beni görmezden geliyorsun."

"Böyle olmasını istediğini sanıyordum."

"Ve sonra beni koridorda yiyorsun ve içime giriyorsun..."

"Bu kısmı beğendiğini sanıyordum."

Buna ne diyebilirdim ki? Elbette keyif aldım. Şimşek hızındaki orgazmlar bunun kesin kanıtıydı. "Ben... Seni tekrar göreceğimi bilseydim çok daha fazla keyif alırdım."

İşte. Söylemiştim.

Beklemiştim, çünkü o Dominant'tı, değil mi? Bu kısımda kontrolü ele geçirmesini beklemiştim. En önemli kısımda.

Geleceğimiz.

Ama bana böyle bir şey söylememiştir.

"Beni tekrar göreceksin" dedi.

"Ne zaman?"

"Yarın, yeni evlilerin brunch'ında. Ondan sonra gidiyorsun, değil mi?"

Birbirimize bakmaya devam ettik ve sanki ikimizin de söylemediği bir sürü şey varmış gibi hissettim.

Ya da belki de sadece ben öyleydim.

Sonunda sessizliği bozdum. "Herkesin önünde beni yine görmezden gelmeyeceğini nereden bileceğim? Bana veda edecek misin?"

Bir anlığına gözlerindeki o temkinli bakış yumuşadı. "Bu gece benimle kal. Benimle odama gel. Kaybolabiliriz. Hemen şimdi."

"Yapamam." Tanrım, keşke yapabilseydim. "Annem resepsiyonun sonuna kadar kalmamı bekliyor. Dans yeni başladı. Öylece çekip gidemem."

Biraz geri çekildi. Hafifçe geri çekildi ama yine de gardını aldığını hissedebiliyordum. "Tamam. O zaman sanırım brunch'ta görüşürüz."

Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama ağzımdan hiçbir şey çıkmayınca bana sırtını dönüp yürümeye başladı. Resepsiyona geri dönmüyor muydu?

"Shane..."

Koridorun köşesinde durup bana baktı. "Elbisenini düzelt, küçük güvercin."

Aşağı baktım. Hala o lanet olası amım dışarıdaydı ve farkına bile varmadım.

Bu adam bana ne yaptı?

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken ve beynim burada ne yapacağımı anlamaya çalışırken elbisemi aşağı doğru itmek için acele ettim. Neden bana kalmamı söylemiyordu?

Yukarı baktığımda çoktan gitmişti.

Duygularını mı incittim yoksa? Şu anda onunla odasına dönemediğim için mi?

Aman Tanrım, ne kadar da kafa karıştırıcıydı.

Onu anlamadım. Ama önemli de değildi, değil mi?

Çünkü onu çok seviyordum ve ikimizin de bunu değiştirebilecek hiçbir şeyi yoktu.

Beni bırakabilirdi.

Hatta bana gitmemi bile söylese... ve ben onu yine de severdim.

Otuz Sekizinci Bölüm

Shane

Karanlıkta otel odamın dışındaki balkonda durmuş, bir puro içiyordum. Köyün üzerindeki dağların karanlık şekillerine, daha karanlık gökyüzüne bakıyordum.

Bugün babamla telefonda uzun bir konuşma yaptım. Onu şehirden aradım. Değiştiremeyeceğim şeyler hakkında onunla tartışmak yerine, onu dinlemeye çalıştım. Bu gece burada olmamı ne kadar çok istediğini söylediğinde dinledim ve ona inandım.

Bu hafta yanında olamadığım için, hatta hiç olamadığım için üzgün olduğumu söyledim. Çok meşgul olduğumu, uğraştığım şeyler olduğunu söyledim. Dövüşmeyi bırakmayı düşündüğümü söyledim ve bana bu konuda bir nutuk bile atmadı.

Belki de gerçekten, bana ders vermeyi çoktan bırakmıştı ama ben bunu fark etmemiştim. Artık kavgalarım hakkında pek konuşmuyorduk. Yasadışı olduğu için onaylamıyordu. Ve belki de incinmemi istemediği için.

Ama bugün bana bunların hiçbirini sormadı.

Anlayışlıydı. Destekleyiciydi.

Ona karşı içimdeki o öfkeyle, uzun zaman önce aramıza ördüğüm o kalkanla gelmediğimde... Babamın bana olan

sevgisini hissedebiliyordum.

Ona Jolie'den bahsetmedim. Önce onunla konuşmadan bunu yapmazdım. Düşününe gelmezsem, onu asla sebep yapmak istemezdim. Çünkü bu benim suçum olurdu. Babama söylemeden önce onu sevdiğimi itiraf etmezdim. Ve kesinlikle düşününden hemen önce babama hiçbir şeyden bahsetmezdim.

Çok kötü bir zamanlama olurdu bu. Bencilce bir zamanlama.

Ama düşününe hiç gelmemeye çok yaklaştım. Onu tekrar görme olasılığını tamamen ortadan kaldırmayı düşünmüştüm çünkü bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Mücadele etmekten yorulmuştum. En azından yanlış şeylerle mücadele etmekten yorulmuştum.

Kendimle savaşmaktan yorulmuştum.

Lex geçen geceki araba kazasıyla ilgili gerçeği bana itiraf ettikten ve üzerinde düşünecek zamanım olduktan sonra kendime söz verdim, kendimle kavga etmeyi bırakacağım. Ve sevdiğim herkesle de kavga etmeyi.

Tabii ki gerçekten kavga etmeye değer bir şey değilse.

Çünkü kendimi gerçek olması gerekmeyen şeylere ikna etmeye çalışmaktan yorulmuştum. Ve eğer o araba kazası gerçekten benim hatam değilse... o zaman hayatıma bakış açımın çoğu da gerçek dışıydı.

Dövüşçü olmama gerek yoktu.

Bu kadar yalnız bir kurt olmak zorunda değildim.

Yalnız kalmak zorunda değildim.

Kendimi herkesten ve her şeyden bu kadar sıkı korumama gerek yoktu.

Ama ben de onun patronu olamazdım.

Bu konuda değil.

Bugün Whistler'a tek başıma gitmek, bana ihtiyacım olmayan bir şeyi, yani düşünmek için yalnız kalma zamanını verdi. Çünkü arabaya bindiğimde, bu gece onu göreceğimi bilerek çoktan kararımı vermiştim.

Jolie'yi benimle kalmaya zorlayamazdım. İsteddiği hayatı seçmesine izin vermeliydim.

Ama onunla daha fazla vakit geçirmek istiyordum. Ne kadar vakit bulabilirsem.

Belki de hâlâ bencildim. Özellikle de bu gece onu o kırmızı elbiseyle gördüğümde, kalbim sanki canlanmış, tam önümde atıyormuş gibi. Tek istediğim ona dokunmaktı. Onu kollarıma alıp zevkle teslim olmasını sağlamaktı.

Onun beni istemesini sağla.

Ama haklıydı. Dügün resepsiyonunda onu görmezden gelmek ikimiz için de berbattı. Ama ona bakamazdım, ailemizin önünde değil. Çünkü anlarlardı, değil mi? Tıpkı arkadaşlarım gibi, ona deliler gibi aşık olduğumu anlarlardı.

Onu yalnız istiyordum. Ama o benimle odama gelmek istemiyordu. Ailesi yüzünden. Bu geceyi onlarla, annesiyle geçirmek isteme hakkı vardı.

O da onları terk ediyor.

Bencil olma.

Ben de bekledim.

Resepsiyon gece yarısı sona erdiği için, gece yarısından hemen önce oraya gittim. Ziyafet salonu oldukça boştu. DJ yavaş bir şarkı çalıyordu ve personel çoktan etrafı temizlemeye başlamıştı.

Jolie gitmişti. Onu orada göremeyince kalbim hızla ve sertçe çarpmaya başladı.

Odasına çıktım; koridorda seviştikten sonra bana göstermişti. Kapısını çaldım. İki kere. Ve bekledim.

Ama cevap vermedi.

Kahretsin.

Nerede olduğunu merak ettim. Kuzenleriyle mi birlikteydi? Onu aramalı mıyım, mesaj mı atmalıyım? Gitmek için arkamı döndüm ve işte oradaydı, koridorda, tam arkamda.

İç çektim. "Buradasın."

Sesimdeki rahatlamayı duymuş olmalı.

"Odana gitmeye çalıştım," dedi. "Ama hangi odada olduğunu bilmiyorum. Resepsiyon bana söylemedi."

Onu yakaladım ve öptüm. Uzun dakikalar boyunca öpüştük, öpüştük, dünyanın geri kalanı kaybolurken birbirimize tutunduk. Hiçbir şeyin önemi yoktu, sadece ağzının benimkine değmesi, vücudunun benimkine değmesi, kalplerimizin birbirine çarpması.

Sonra nerede olduğumuzu hatırladım.

"Kapıyı aç," dedim ona. "Seni içeri götürmek istiyorum."

Öyle yaptı.

"Bu elbiseyle muhteşem görünüyorsun," dedim ve kapı kapanır kapanmaz arka fermuarını açıp çıkardım. İpeksi bir iç çamaşırı takımı giymişti, onu da çıkardım. Yüzünü kavrayıp gözlerinin içine baktım. "Renkli lens takmışsın."

"Evet."

"Margot için."

Omuzlarını silkti. "Düğün fotoğrafları için."

Başımı yavaşça ona doğru salladım. Küçük güvercinim. "Gözlerinin ne kadar muhteşem olduğunu sana kaç kez söylemem gerekecek ki inanabilesin?"

Dudakları açıldı ve derin bir nefes aldı. "Bana böyle şeyler söylemeye devam et," diye fısıldadı. "Hava gibi."

"Çok güzelsin ve mükemmelsin," dedim yüzünü öperek. Sonra onu tuvalete götürdüm ve yumuşak tenini öptüm. "Lenslerini çıkar. Makyajını da temizle. Seni çıplak istiyorum."

Duşu açarken kıyafetlerimi çıkardım. Yüzü tertemiz olunca onu da ılık suyun altına çektim.

Saçlarının yanları yukarıda, geri kalanı aşağıdaydı. Saçlarını nazikçe tarayıp onları yukarıda tutan tokaları çıkarırken, güzel mavi/yeşil gözleri kocaman açılmış bir şekilde bana baktı. Sonra başını tekrar suyun altına yatırdım. Saçlarını ıslattım, vücudu buhar olup ısındı ve sonra onu tekrar öptüm. Ilık su üzerimizden akarken onu öptüm ve öptüm.

Sadece onu çıplak bir şekilde yanımda hissetmek istiyordum.

Onun bana doğru geldiğini hissetmek istiyordum.

Parmaklarımı bacaklarının arasına kaydırđım, klitorisini ovduğm ve iç çektiğinde diğerk elimle boğazını sardım.

"Gel yanıma, Jolie."

Elleri pazılarımı kavradı ve sıkıca kavradı. "Bacaklarım tutamayacak. Düşeceğim." Onu okşarken vücudu titriyordu.

"Düşmeyeceksin. Seni tutuyorum ve güçlüsün. Gel ve bana katıl."

Islak klitorisini parmaklarımla nazıkçe okşadım, ta ki gözlerindeki o çok iyi tanıdığım bakışı görene kadar. Heyecanlı nefeslerinden duyabiliyordum. Vücudunun titrediğini hissedebiliyordum.

Onun içinden geçtiğinde zevki hissedebiliyordum.

Dilimi ağzının içinde gezdirdim, orgazm sırasında onu yavaşça ve derin bir şekilde öptüm. Bitirdiğinde, hâlâ kollarımı sıkarak hafif hafif nefes alıyordu.

Ve artık dayanamadım.

Duşu kapatıp hızla kurulandım. Sonra onu kucağıma alıp bacaklarını kalçalarıma doladım. Onu yatağı taşıırken sıkıca tuttu. Onu yatağı fırlattım ve üzerine düştüm.

Sonra aletini onun sıcaklığına sokup tekrar öptüm, dilimi yumuşak ağzına doğru kaydırđım.

Derin ve yavaşça seviştik, sanki her öpücük bir sonraki nefesimizmiş gibi öpüştük. Sanki birbirimizin havasıymışız gibi. Ta ki tekrar boşalana ve bedeninin altımda coşkuyla kasılmasının hissi beni ele geçirene kadar. Boşaldım, içine girdim, kendimi onun sıkı sıcaklığına gömdüm, bu coşku beni baş aşağı döndürdü.

Jolie Vola'ya sıırıslıklam aşkıttım.

Eğer bu aşksa, bu gece alabileceğim her şeyi alacaktım. Ona verebileceğim her şeyi verecektim. Bu yüzden onu bir daha asla öpemeyeceğimden korkan bir adam gibi öptüm. Çünkü onu çok seviyordum.

Beni sevmemesi bile önemli değildi. Beni ben olduğum için, babam olduğu için sevemeyecekti.

Bir kereliğine korkusuz olacaktım ve onu her şeye rağmen sevecektim.

Ve gerçek aşk bencillikten uzaktı, değil mi?

Onu bırakmak hayatımda yapacağım en zor şey olurdu.

Bunu şimdi, onun kollarındayken biliyordum.

O dağ yolunda her şey mahvolduktan sonra hayatımı yeniden toparlamaktan daha zor. Çünkü onsuz...

O şekilde dağıldıktan sonra kendimi toparlayabileceğimden bile emin değildim. O gittiğinde dağılacığımı bildiğim gibi.

Sonra, yorganın altında vücudunu sıkıca benimkine yasladım. Adımı iç çekerek söylemesi dışında tek kelime etmedi. Shane. Sırtını okşarken hafifçe nefes alarak bana sarıldı ve bir süre sonra uykuya daldı.

Kollarımda uyumak ona her zaman kolay gelirdi. Bunun onun çok memnun olmasından kaynaklandığını düşünmek hoşuma giderdi ama belki de bundan daha iyiydi. Belki de benimleyken kendini güvende hissediyordu.

Umarım öyledir. Umarım ona asla bilerek zarar vermeyeceğimi öğrenmiştir.

Ve onu hiçbir şeye zorlamam, beni sevmesi de dahil.

Onu kucağımda tutarken uyuyamıyordum. Onu bırakmaya dayanamıyordum ama bırakmam gerektiğini biliyordum. Bir kez olsun, fedakârlık yapmalıyım. Hayatım sadece kendimle ilgili değildi. Beni önemseyen insanlarla da ilgiliydi.

Eğer gerçekten onlara değer veriyorsam, onları ne zaman ilk sıraya koymam gerektiğini bilmem gerekiyordu.

Ona ihtiyacı olan şeyi, yani özgürlüğünü vermeliydim. Kaliforniya'daki hayatını; seçtiği hayatı.

Ama bu, birbirimizi bir daha göremeyeceğimiz anlamına gelmiyordu. Onu görmek için u abilirdim. Eğer gerçekten benimle g r   meye devam etmek isterse, yine de i leri yoluna koyabilirdik. Zor olacağını biliyordum. Bunun bir sır olması gerektiğini, ailelerimizin bunu anlamayaca ını veya desteklemeyece ini hissettiğini biliyordum.

O, ailesinin onaylamamasına benim kadar alı kın değildi.

Ama belki zamanla tüm bunları çözebiliriz. Sadece ona baskı yapmak istemedim.

Annesi tarafından hayatı boyunca yeterince baskı g rm   .

Ben de kalkıp ona bir not yazdım. Uyandı ında bulması için yastı ımın üzerine bıraktım.

Seni  zleyece im. Bu sefer lütfen beni ara.

Sonra gece uzun bir y r y  e  ıktım. Ne yapaca ıma karar vermeye çalışıyordum. Onu sevdi imi biliyordum. Kalamayaca ını biliyordum.

Ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum. Çok fazla canım yanıyordu.

Otele, odama döndüm, belki de çantamı toplamayı planlıyordum. Belki de buradan çıkıp gitmeliydim, yoksa i leri berbat edecek ve ailesiyle geçirdiği son gününü mahvedecektim. Brunch'ta ya da gitmek için kalktığında aptalca bir olay  ıkaracaktım.

Artık biliyordum ki, o yatakta yatıp onu tuttuktan sonra, onun gitmesini öylece izleyemezdim.

Ve orada oturup brunch'ta onu sevmedi imi iddia edemezdim.

Artık bunu yapamıyordum.

Ama otel odama girdi imde, kapının altında adımın yazılı olduğu bir zarf buldum. Zarfı a tı ımda, ondan geldiğini anladım. İçinde bir not vardı.

 zerinde sadece dört kelime yazılı.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Jolie

Gece uyandığımda kendimi yatakta yalnız buldum. Shane gitmişti. Uzandığımda yanımdaki yatak boş ve soğuktu.

Ve yastığın üzerinde bir not vardı.

Yatağın yanındaki lambayı hızla yaktım ve onu elime aldım, kalbim boğazımda atıyordu.

Seni özleyeceğim. Bu sefer lütfen beni ara.

Gitti. Çünkü yarın ben gidecektim.

Bu not onun veda notuydu.

Gözlerim yaşlarla doldu. Beni aramamı istiyordu - San Diego'dan mı? Ve ne, iletişimde mi kalalım? Smoothie tarifi mi paylaşalım? Birbirimizin Instagram gönderilerini beğenelim ve birbirimizin kilometrelerce uzakta, ayrı hayatlarımıza devam ederken, ebeveynlerimiz bizi birbirimizin hayatının önemli anlarından haberdar ederken, içten içe yavaş yavaş ölelim mi?

Duydun mu? Shane'in çok güzel yeni bir kız arkadaşı var! Çok muhteşem!

Siktir et.

Gözlerimden akan yaşları silerek düzgün görebilmek için resepsiyona telefon ettim. Bana yardımcı olmayınca giyindim ve tekrar yüz yüze görüşmek üzere aşağı indim.

"Lütfen. Tek ihtiyacım olan oda numarası."

Ama bana vermediler. Anlaşılan, gecenin bir yarısı perişan, ağlayan kadınlar tarafından takip edilen yakışıklı müşterilerin oda numaralarını vermek otel politikasına aykırıydı. Ya da söz konusu kadınlara, söz konusu yakışıklı müşterilerin gerçekten otelden ayrılıp ayrılmadığını söylemek.

"O zaman lütfen onu arayabilir misin?"

Odasına çağırdılar ama cevap vermedi. Ama en azından bu, onun otelden ayrılıp şehre dönmediğini doğruladı.

Yarın yeni evlilerin brunch'ında onu göreceğim, değil mi?

Ama o kadar uzun süre bekleyemezdim. Ve gelmeme riskini de göze alamazdım.

O bir efendiydi. Gecenin bir yarısı yatağımdan kalkıp gitmeyi seçmişti. Bana bir not bırakmayı. Kalabilirdi. Benimle uyandı.

Ama öyle yapmadı.

Neden?

Seçimini çoktan yapmış ve hepsi bu kadarmış gibi görmezden gelineceğimden korktuğum için yine de ona bir mesaj attım. Ve tatlı bir itaatkar rolü yapmadım. Sadece ona ne yapmasını istediğimi söyledim ve hemen yapması için dua ettim.

Ben: Bardayım, gel beni bul.

Hemen yan taraftaki otelin içindeki Black Bear Grille'e gidip bara oturdum. Bir kadeh şarap sipariş ettim, yarısını içtim ve çıldırdım.

Düğün resepsiyonundan sonra, resepsiyondan oda numarasını ilk almaya çalıştığımda, geçen gün ona yazdığım notu tam burada vermiştim. Notu odasına teslim etmelerini, üzerinde adı yazılı bir zarf içinde bırakmalarını istemişim. Böylece gecenin geri kalanında veya yarın ne

olursa olsun, vazgeçemezdim. Ona vermekten geri dönemezdim.

Bu aptalcaydı.

Muhtemelen beni odamda becerirken odasına teslim edilmiştir. Ya odasına döndüğünde fark etmemişse? Ya da açmamışsa? Ya gelin ve damattan gelen standart bir teşekkür notu olduğunu düşünüp bavuluna atmışsa ve ben çoktan gitmişken, günler sonra açmışsa?

Ya açarsa ve ne anlama geldiğini bile anlamazsa?

Notlara gelince garipti.

Ya notu ve mesajı aldıysa ve yine gelmezse?

Peki ya yastığın üzerine bıraktığı not, bu konudaki son sözü olsaydı?

Hoşça kal küçük güvercin.

Hayatta olduğunuzu bileyim diye iletişimde kalın. Ama hoşça kalın.

"Arkadaki beyefendiden."

Barmenlerden biri önüme bir içki koyunca irkilerek başımı kaldırdım. Uzun, kıvrımlı, pembe bir içki. Ve kalbim durdu.

Tıpkı dört yıl önce burada içtiğim gibi görünüyordu. O sırada güzel ve gizemli bir yabancı benimle flört ediyordu. Barmene baktım ve sol omzumun üzerinden bir şeye çenesini eğdi.

Oturduğumdan beri on ikinci kez salonu taramak için döndüm... ve işte orada, barın arkasındaydı. Otel lobisinin girişinin hemen içinde duruyor ve bana sanki en güzel rüyalarından bir görüntüymüşüm gibi bakıyordu.

Dört yıl önce burada tanıştığım o adama o kadar çok benziyordu ki, artık onsuz yaşayamayacağım bir adama o kadar çok benziyordu ki, birdenbire yüreğim sızladı.

Telefonunu elinde tutuyordu, sanki doğrudan buraya koşmuş gibiydi. Mesajımı almıştı.

Bana doğru yürüdü, masaların arasından bara doğru ilerledi ve önümde durdu. Bana söylediği ilk şey "Hayatını mahvetmek istemiyorum," oldu.

Hıçkırarak hıçkırarak güldüm. "Ben de hayatımı mahvetmek istemiyorum." Gözlerimden yaşları sildim. "Ve eğer senden uzaklaşırsam... Sanırım yapacağım şey bu olurdu."

Shane'in omuzları yumuşadı. "Az önce odana gittim ve kapıyı açmadın. Ve lanet olası bir kalp krizi geçirdim. Çok geç kaldığımı sandım."

"Sen değilsin."

Onun da yüzü yumuşadı. Ama bana dokunmadı.

Yanımdaki bar taburesine dikkatlice oturdu. Ona yazdığım notu tutuyordu ve rahat bir nefes aldım.

"Notumu buldun."

"Evet. Ne anlama geldiğini bildiğimden emin değilim." Zarftan çıkarıp yüksek sesle okudu. "Sen benim tek boynuzlu atımsın." Bana baktı. "Bunun iyi bir şey olduğunu varsayıyorum."

"Tek boynuzlu atlar hiç kötü olur mu?"

"Hiç sanmıyorum."

Ona baktım. "Bu sadece iyi bir şey değil, Shane. Büyülü bir şey." Tekrar iç çektim. "Sana söyleme şeklim tuhaf olduğu için özür dilerim."

"Sorun değil. Zaten tuhaf olduğunu biliyordum. Bu beni şaşırtmadı."

Gülümsemeye çalıştım. "Sanırım tuhaflığı seviyorsun."

"Evet." Bana sevgiyle baktı. "Neyse, sanırım seni yendim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Sadece hep tuhaf biriymişim gibi hissettim."

"Neden?"

"Şey..." Notu bir kenara koydu ve hemen yanımdaki bara yaslanarak yerleşti. "Mesele şu. Çocukken terk edildim ve asla tam olarak uyum sağlayamadığım bir aile tarafından evlat edinildim. Sanırım ailem beni seviyor ama çoğu zaman sanki iki ayrı gezegendeymişiz gibi. Asla istedikleri kişi olamayacağım. Arkadaşlarım beni anlamıyor. Suçlular için yeraltında dövüslere katılıyorum çünkü çok eğlenceli."

Hiç tanımadığım kadınlarla sevişmek için bir seks kulübüne gittim. Ve eğer sen olmayacaksan artık bunların hiçbirini umursamıyorum. Benim için hiçbir anlamı yok. Kulüp üyeliğimi kaybettim ve umursamıyorum. Bir sonraki dövüşümü, unvanımı kaybedebilirim ve dürüst olmak gerekirse umursamıyorum. Bu hafta annen ve babam için çok güzel bir şey yaptın, düğünlerine yardım ederek onları çok mutlu ettin. Onları gururlandırdın. Ben sadece sorun çıkarıyorum. Çevremdeki herkes için."

"Bu doğru değil."

"Öyle, Jolie. Sanki araba kazasından sonra hayatın kısa olduğuna karar vermişim, bu yüzden her günü bir jilet gibi yaşamalıyım. Tükenene kadar o adrenalin dolu yükselişlerin peşinden koş, çünkü kimin umurunda? Ama yanılmışım." Soluk gözleri gözlerime dikildi ve onlardaki duyguyu gördüm. "Tek ihtiyacım olan, gerçekten önemsedğim bir şeyi tekrar bulmaktı. Beni eskisi gibi canlı hissettiren bir şey. Ve işte buradayım, seninleyim ve daha da iyi bir şey buldum."

"Daha iyi?"

"Evet. Seni buldum."

Keşke bu konuşmayı özel olarak yapsaydık diye düşünerek ona doğru eğildim. Ama sanki kimse bizi dinlemiyordu. "Tek boynuzlu at meselesi... bunun seni sevdiğim anlamına geldiğini biliyorsun, değil mi?"

Gözlerini kapatıp başını salladı. "Ben bir pisliğim."

"Bunu neden söyledin?"

Bana baktı. "Çünkü sana seni sevdiğimi çoktan söylemeliydim. Önce söylemeliydim. Hissettim. Sadece söylemeliydim." Elini yüzüme dokundurdu. "Hiç gitmeni istemedim Jolie. Ve kesinlikle senden nefret etmedim. Öyleymişim gibi düşünmene izin verdiğimi biliyorum. Bu durumda nefret ettiğim tek şey, benim olmaman ve kalmamandı."

"Yanılıyorsun. Nereye gidersem gideyim... Seninim."

"Evet. Ben de seninim."

"O zaman neden gitmeme izin verdin?" diye sordum, biraz sinirlenmiştim. Kafam karışmıştı.

"Sana söylemiştim. Hayatını mahvetmek istemedim. Seni kolayca avlayabilir, benimle olmanı emredebilirdim. Ama bunu sana asla yapamazdım. Eğer istiyorsan bunu seğmek zorundaydın. Tıpkı benim yapmak zorunda olduğum gibi. Kendimle ve geğmişimle barışmak için mücadele ediyordum. Ve ne için savaşacağımı ve neyi bırakacağımı bilmekle boğuşuyordum. Ama senden gelen o notu bulduğumda... bunun bana karşı hissettiklerini söylemenin bir yolu olduğunu anladım. Ve bunun için savaşmam gerektiğini biliyordum. Belki de... bunun için ikimiz de savaşmalıydık."

"Evet. Lütfen önemli şeyler için savaşmayı bırakma. Savaşçı olmanı seviyorum."

"Evet. Keşke ilk tanıştığımızda bunu yapsaydım." Başını salladı. "Sana bir kahve alıp numaramın yazılı olduğu o lanet notu bırakmakla çok akıllılık ettiğimi sanıyordum. Her şeyi açıklığa kavuşturuyordum. Kusursuz hissettiriyordu. Vay canına, bu beni mahvetti."

Hafifçe gülümsedim. "Sanırım kalbin doğru yerdeydi. Ama aptalcaydı. Aslında sadece 'Hey, sana kahve almaya gittim, hemen dönerim' demeliydin."

"Bana aptal mı diyorsun?"

"Bu durumda evet."

Elini saçlarıma kaydırdı ve yüzümü yüzüne yaklaştırıp gözlerimin içine baktı. Ve sonsuza dek orada kalabilirdim.

"Sana bir şey sorayım," diye mırıldandı. "Emirlere uymayı sever misin?"

"Evet! Bana söylediğin hemen hemen her şeyi yaparım."

"O zaman kal."

Gözlerimden akan yaşların arasından sıırıttım. "Gerçekten mi?"

"Ne diyeceğimi sanıyordun? 'San Diego'ya dn ve beni unut' mu? İyİ adam böyle derdi. Ben iyİ adam değilim. Sana

sadece seni sevdiğimi söyledim. Benim olmanı istiyorum ve bunun gerçekleşmesi için her şeyi yaparım."

Burnumu çektim. "Bir şey var mı?"

"Ne istersen." Başparmağı çenemi okşadı, vücuduma sıcaklık dalgaları gönderdi. "Yanıma taşın Jolie ve kal. Olmazsa, taşınmana, istediğin yere yerleşmene yardım ederim. Ailen veya arkadaşların burada veya Kaliforniya'da. Sadece kal ve bir şans ver. Bu şeyin olması gerektiği gibi olması için bize biraz zaman ver."

"Hangisi?"

"Sen ve ben. Birlikte."

Derin, titrek bir nefes aldım. "Ya işe yararsa?"

"Öyle olacak. Başarısız olmamıza izin vermeyeceğim. Ben bir savaşçıyım ve senin için savaşacağım. Tüm bunları sadece bir çıkış yolun varmış gibi hissetmen için söyledim. Ama seni gerçekten bırakmayacağım."

Sevinçle güldüm. "Dürüstlüğünüz için teşekkür ederim."

"Söyledim ya. Her şeyi yaparım."

"Hatta... yasadışı dövüşlere katılmayı bırak?"

Gözlerimin içine baktı; samimi, araştırmacı bir bakış. "Benden durmamı mı istiyorsun?"

"Hayır. Ama gelecekte de sevmeyeceğimi söyleyemem. Seni seviyorum ve güvende olmanı istiyorum. Ayrıca sen de sen ol istiyorum. Ve mutlu olmanı istiyorum."

"O zaman yanıma taşın. Gerisini biz hallederiz."

Derin bir nefes aldım. "Tamam."

Beni dudaklarımdan yumuşakça öptü. Tam orada, barda. Tanıdık yüzler aramak için etrafa bakındım ama göremedim. "Ya biri görürse?"

"O zaman görecekler. Buna razı mısın?"

Ürktüm. "Şey... Sanırım yakında birlikte eve taşınacağımızı öğrenecekler..."

"Yakın zamanda değil. Yarın."

"Gerçekten mi?"

"Brunch'tan sonra birlikte eve döneriz ve seni çatı katıma taşıyım. Yarın gece, evim senindir. İki evim de."

"Aman Tanrım."

Shane sırttı. "Şimdi ciddi misin?"

"Evet, öyle."

"Gergin?"

"Anneme ve Jacob'a söylemek konusunda, evet."

"Kabullenmek zorunda kalacaklar Jolie. Biz yetişkiniz. Bu bizim hayatımız, onların değil. Ve bir gün... Belki biz de evleniriz. Resmileştirelim."

Kalbim şimdi adrenalin ve heyecanla çarpıyordu. "Ciddi misin? Gerçekten benimle evlenmeyi mi düşündün?"

"Küçük güvercin..." Soluk gözleri açlık ve şefkatle yüzümde gezindi. "Senden önce, geceyi geçirmek için daireme kadın bile getirmezdin. Senden yanıma taşınmanı istiyorum. Partnerim olmanı. Ve istediğin zaman kölem olmanı. Benim için bu, sonsuza dek anlamına geliyor. Yani evet, seninle evlenmeyi düşündüm."

"Vay canına," diye fısıldadım.

Kaşını kaldırdı. "Benimle evlenmeyi hiç düşünmedin mi?"

"Şey... evet. Her şeyi düşündüm. En kötü senaryodan en iyi senaryoya kadar."

"Ve en iyisi ne olurdu...?"

Omuz silktim, kulağa çok duygusal gelmemesini umarak. "Bilirsin işte. Sonsuza dek mutlu yaşadılar."

Ama ne gülümsedi, ne gözlerini devirdi, ne de benimle dalga geçti. Bunun yerine ciddi bir tavırla, "İstersen, Margot ve Jacob'ın nikah memurunu kullanabiliriz ve Vancouver'daki evimize gitmeden önce, sabahın erken saatlerinde nikahımızı kıyabiliriz," dedi.

Kollarına tutundum, kendimi tuhaf bir şekilde baygın hissediyordum.

Gerçekten öyle miydi?

"Şeytan."

Eğlenmiş görünüyordu. "İyi misin?"

"Az önce benimle evleneceğini söyledin. Hemen şimdi."

"Çünkü ben yapardım."

"Bunu yapar mıydın?"

"Eğer siz de aynısını yaparsanız, ciddi olarak düşünebilirim."

"Bu çok saçma!" diye iç çektim. "Ve gülünç derecede romantik. Ama evlenemeyiz."

Hala eğleniyormuş gibi görünüyordu. "Yapamaz mıyız?"

"Düğünlerden nefret ediyormuş gibi yaptığımı biliyorum. Ama... bir gün gelin olmak ve kendi gerçek düğünümü yapmak istiyorum," diye itiraf ettim.

"O zaman kal. Ve bir gün evlenebiliriz. Eğer ben senin kocan, sen de benim karımsan, hepsi yargılarını susturmak zorunda kalacak."

"Yani... onları üzme için benimle seks yaptın," diye takıldım, "ve onları susturmak için benimle evlendin."

"Hayır. Seninle seks yaptım çünkü bunu gerçekten istiyordum," diye homurdandı. "Ve seni sevdiğim için seninle evleneceğim."

Sonra beni tekrar öptü. Baskın bir şekilde.

"Az önce bana evlenme teklifi mi ettin?" diye bağırdım, nefes almama izin verdiğinde.

Gülümsedi. "Sanırım öyle yaptım."

"Hmm. Evet mi dedim?"

"Tam olarak değil."

Derin bir nefes aldım. "Evet."

Shane bana bakarken gözleri ısındı. "Güzel cevap."

"Nişanlandık mı?"

"Evet."

"Yüzük istemem yanlış mı?"

"Yanlış değil. Ama şu anda elimde yok, o yüzden..."

Benimle aynı anda aynı şeyi düşünmüş gibiydi, çünkü ikimiz de aşağı baktık. Bana gerçekten uyacak tek yüzüğe bakıyordu.

Serçe parmağındaki yüzük.

Çıkardı ve bana kaşını kaldırdı. "Dom yüzüğümü takmak ister misin? Bunu hak ettin."

"Öyle mi yaptım?"

"Ah, beni kesinlikle teslim ettin."

"O zaman alıyorum," dedim sevinçle, sol elimi uzatarak. Düşmeden sığabilen tek parmağım orta parmağımdı. Şimdilik bu kadarla idare etmek zorunda kalacaktım.

"Ama bu sadece bir geçici çözüm. Sana gerçek bir yüzük alacağım. Ve tek dizinin üstüne çök."

"Gerçekten mi?" Ona baktım. Bana cinsel şeyler yapmak için dizlerinin üzerine çökmüştü. Ama baskın adamımın tek dizinin üzerine çöküp bana evlenme teklif etmesini hayal etmek? Neredeyse dayanamayacaktım. "Bunu yapar mısın? Benim için mi?"

"Küçük güvercin." Yüzümü ellerinin arasına aldı ve sanki bütün dünya bakıyormuş gibi gözlerimin içine baktı. "Sana söylemişim. Senin için... Her şeyi yaparım."

Kırkınıc Bölüm

Jolie

Sabah uyandığım anda, gözlerim daha açılmadan Shane'e uzandım. İŖte oradaydı, yatakta yanımda yatıyordu. Elim sırtının o muhteŖem pürüzsüz teninde gezindi.

"Sen hala buradasın," diye iç çektim.

"Sen hala buradasın." Omzumu öptü.

"yleyim. Beni neredeyse bırakacağına inanamıyorum."

"Neredeyse gideceğine inanamıyorum."

"Beni yatakta yalnız bırakıp yine böyle bir notayla uyandığım için Ŗanslısın."

"Bu sefer bir notayla uyanmadığın için Ŗanslısın," diye takıldı.

"Eğer bir dahaki sefere bir notayla uyansaydım," dedim ona, "seni bir daha gördüğümde suratına yumruk atardım, Shane Madrigal."

Sırıttı. "Sadece sana kahve almaya gelsem bile mi?"

"Evet." stne ıktım. "Lütfen baŖka nota yok. Ömrümüzün sonuna kadar. Söyleyecek bir Ŗeyin varsa, lanet olası yüzüme söyle."

"Tamam, küçük dostum. Sabahları çok hırçın oluyorsun." Ellerini kııma doğru kaydırıp sıktı. "Ve artık anket de yok. Soruların varsa, babana nazikçe sor."

Gözlerimi devirdim.

"Ve eğer ağzına hemen bir horoz almak istemiyorsan gözlerini devirme."

"Belki de öyledir," dedim zekice.

Beni sırtüstü çevirdi ve ben çığlık attım. Göğsüme oturdu, böylece sert penisini doğrudan yüzüme koyabildi.

"Seni bununla döveceğim," dedi ve yanağıma vurdu.

Aynı anda hem nefesim kesildi hem de güldüm.

"Şimdi uslu bir kız ol ve em," diye mırıldandı, kendini okşarken.

Denedim ama ağzıma girer girmez tekrar güldüm. Çok mutluydum.

"Gülmeyi kes," diye uyardı, sesi şehvetten boğuktu. "Yoksa sensiz gelirim."

Yalancı.

Gözleri parladı.

Gülmeyi bıraktım ve gözlerini devirmesine neden olan uzun, muhteşem çekişler yapmaya başladım. Birkaç tanesinden sonra penisini ağzımdan çekip aldı.

"Bana açıl," diye emretti, vücuduyla beni örtmek için hareket ederken. Sonra içime girdi. Ağırlığını üzerime verdi, sırtını kavrarken beni derin ve yavaş bir şekilde becerdi. Yüzümün her yerini, dudaklarımı, boynumu, birbiri ardına şehvetli öpücüklerle öptü. "Seni seviyorum Jolie," diye inledi. "Sadece içinde olmaya ihtiyacım var. Seni çok özledim..."

Sözleriyle eridim, bedeninin beni yatağa bastırmasının verdiği hissin tadını çıkardım. Doyamadım.

"Ben de seni özledim," diye soludum.

"Öyleyse," diye mırıldandı öpücükler arasında, "bir daha asla birbirimizi özlemeyelim."

Yeni evliler için düzenlenen brunch için çok daha küçük bir ziyafet salonunda, uzun bir masada toplandık; sadece düğün ekibi ve gelinle damadın yakın aileleri vardı. Bu etkinlik için oturma düzeni önceden belirlenmemiştir. Shane ve ben odaya girdiğimizde, birlikte girdiğimizi kimse fark etmemiş gibiydi. Çünkü ben hemen Vola ailesinin kaosuna kapıldım.

Bir şekilde ben ikiz kuzenlerimle Madeleine Teyze'nin arasına oturmuştum, Shane ise masanın diğer tarafında, birkaç sandalye ötede, kardeşleriyle birlikte oturuyordu.

Belki de korkak bir tavuk olduğum içindir.

Karşıdan ona gülümsedim ve bana kurt gibi bir bakış attı. Endişelenme, bu bakışın yüzünden seni daha sonra pataklarım.

Yemek güzeldi ama çoğunu dün gece Shane'in bana barda verdiği söz yüzünden terleyerek geçirdim.

Brunch'tan sonra birlikte eve gidiyoruz ve seni evime yerleştiriyorum.

Tüm bu seks olaylarının ardından bir daha o konuya dönmedik.

Şimdi, bu "birlikte eve döneceğiz" olayının nasıl sonuçlanacağını merak etmekten kendimi alamıyordum. Mesela, Dani'ye Shane'le gideceğim için onunla eve gitmediğimi söyleyebilirdim. Ama anneme ne zaman söyleyecektim?

Meğerse böyle bir karar için kafa yormama hiç gerek yokmuş. Çünkü baskın erkeğim her şeyi hesaplamıştı.

Brunch bitmek üzereyken ve herkes kahve eşliğinde dinlenirken Shane ayağa kalktı ve bir kadeh kaldırıp kaldıramayacağını sordu.

Gözleri benimkilerle buluştu ve ben bunu anladım.

Onlara söyleyecekti, değil mi?

Şu anda.

Masanın altından Danica'nın elini tuttum. Yanımda oturuyordu ve bana şaşkın bir bakış attı, ama yüzümdeki ifadeyi görünce elimi tutmakla yetindi.

"Elbette kadeh kaldırabilirsin Shane," dedi Jacob ve çok etkilendiğini anlayabiliyordum. Shane, oğullarından düğünde kadeh kaldırmayan tek kişiydi. Düğün partisindeki kadeh kaldırmalara bile katılmadı ve düğün provasına da gelmedi.

Böylece herkes sessizleşti ve Shane'e baktı.

Son derece saygın giyinmişti; kolları sıvanmış siyah, düğmeli bir gömlek, siyah bir pantolon ve güzel bir kemer. Tıpkı beni Bliss'e götürdüğü geceki gibi. Geçen hafta sonu yaşanan dövüşten kalma yüzünde morluklar vardı. Ve her iki tarafını da çok net görebiliyordum. Zengin bir ailede, büyüklük beklentileriyle büyümüş bir çocuk ve hayatını kendi kurallarına göre yaşayan bir adam.

Ve ben onun her zerresini sevdim.

"Sadece sana kadeh kaldırmak istedim baba," dedi Jacob'a. "Dört oğlunu, çoğunlukla da tek başına, büyütme konusunda harika bir iş çıkardın. Hayatını paylaşacağın doğru kişiyi uzun süre aradın ve Margot'yu bulduğun için hepimiz çok mutluyuz. Herkes birbiriniz için mükemmel olduğunuzu görebiliyor. Çünkü birbirinizin en iyi yönlerini ortaya çıkarıyorsunuz. Umarım bu ömür boyu sürer. Çünkü bunu hak ediyorsun baba."

Tatlı ve etkileyiciydi, Jacob'ın ne kadar etkilendiğini sadece ona bakarak anlayabiliyordum. Shane muhtemelen ona böyle şeyleri pek sık söylemiyordu.

Ya da hiç.

"Teşekkür ederim oğlum," dedi Jacob, sesi biraz boğuk çıkıyordu.

"Evet, teşekkür ederim Shane," dedi annem ve kadehini kaldırdı. Hepimiz kadeh kaldırdık ve herkes kadehini içerken ben de Danica'nın elini sıkıp Shane'in söyleyeceklerine kendimi hazırladım.

Çünkü biliyordum ki, henüz bitmemişti.

"Ayrıca," diye devam etti, "tüm düğün şenlikleri sona erdiğine göre, umarım her şey yolundadır..."

Konuşurken Danica'nın elini sıktım ve o da bana karşılık verdi.

"Bu düğünden hiçbir şey eksiltmek istemedim. Bunu kendimle ilgili bir mesele haline getirmek istemedim. Ama tam da bunu yapma riskine rağmen, hepimiz buradayken sizinle bazı haberleri paylaşmak istiyorum. Sanırım bu çoğunuz için sürpriz olacak. Ama Jolie bugün Kaliforniya'ya dönmeyecek."

Kesinlikle herkes bana baktı.

Ve yüzüm alev alev yandı.

Bunun üzerine Dani alkışlamaya başladı ve "Evet!" diye bağırdı.

Shane hafifçe gülümsedi. "Vancouver'da kalıyor," dedi. "Ve benim evime taşıyor."

Aman Tanrım.

Şimdi herkes yine Shane'e bakıyordu, bu da biraz daha iyiydi.

"Nasıl yani, kanepede mi yatıyorsun?" dedi Darcy, sanki herkesin aklından geçeni dile getiriyormuş gibi.

Hepsinin anlamaya çalıştığını görebiliyordum. Şu anda bir saç telinin ayrıldığını duyabiliyordunuz.

Ama Darcy'nin ağzından çıktığı anda Shane'in aslında ne demek istediğini anlamıştı. Belki de herkes aynı şeyi düşünüyordu.

"Hayır. Benim kanepemde olmaz. Biz çiftiz. Dün gece ona sordum ve bugün benimle yaşamayı kabul etti."

İnsanlar ona bakıyordu. İnsanlar bana bakıyordu.

Ama hissettiğim tek şey annemin bana bakmasıydı.

Gözlerinin içine baktım. Jacob ona doğru hafifçe eğildi, elini tuttu, sanki tepki vermeden önce iyi olduğundan emin olmak istiyormuş gibi.

İkisinin de tepkilerini şaşkınlıktan başka bir şey olarak okuyamadım.

"Üzülmeden önce söyleyeyim," diye devam etti Shane, "ikimiz de bunu seni üzme için yapmıyoruz. Aşık olmak istememiştik. Ama aşık olduk. Ve ondan kalmasını istedim

Çünkü San Diego'ya dönmesine dayanamıyordum. Hepinizin Jolie'yi sevdiğini biliyorum. Birçoğunuz onun sizinle kalmasını isterdi. Ama ben ona benimle yaşamasını istedim çünkü..." Ona baktım, o da bana baktı. "Birbirimize aitiz."

"Shane..." dedi Jacob nazikçe.

"Baba, bir şey söylemeden önce... Sana saygı duyuyorum Margot." Shane anneme döndü. "Bu yüzden sana bunu söylüyorum. Kızının tanıdığım en tatlı, en harika insan olduğunu düşünüyorum ve onun için sadece iyi şeyler istiyorum. Umarım benimle olmayı seçtiğini kabul edersin. Ve evliliğimizi desteklersin."

Annemin ağzı açık kaldı.

" nk  o da benimle evlenmeyi kabul etti. Bu yüzden bunu resmileştirmem gerektiğini düşündüm. Burada, hepinizin önünde, şahit olarak."

Sonra masanın etrafından dolaşıp bana doğru yürüdü. Madeleine Teyze hemen ayağa kalktı, yanımdaki sandalyeden fırladı ve sandalyeyi iterek yolundan çekti. Tüm ailemiz izlerken, bazılarımızın ağzı h l  açıkken, tek dizinin üzerine çöktü.

Herkesin  n nde.

Danica'yı bırakıp ona döndüm. Gözlerim yaşlarla dolarken ellerimi avuçlarının içine aldı.

"Seni ilk tanıdığım andan itibaren senden hoşlandığımdan şüphe etmek zorunda kaldığın için özür dilerim," dedi bana ciddi bir tavırla. "Seni elimden kaçırdığım için özür dilerim. Seni incittiğim için özür dilerim. Bana g venmediğin için dört yıl boyunca benden kaçınma ihtiyaı hissettiğin için özür dilerim. Senin için savaşmam gerekirken boşa harcadığım her an için özür dilerim." -şimdi hıkırıyordum- "ve seni daha iyi tanıyabilirdim. Sana karşı hissettiklerimi itiraf etmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Senin için savaşmam bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

"Tamam... tamam..." diye hıçkırdım.

"Ve birbirimize ne ifade ettiğimizi sorgulamana sebep olan her şey için özür dilerim. Çünkü sen benim küçük güvercinimsin ve kalbim sende. Tek istediğim sana iyi davranmak. Senin için iyi davranmak. Sana iyi bakacağımı söylemişim ve bunu gerçekten kastettim."

"Seni seviyorum," diye hıçkırdım hıçkırıklarla ve yüzüne yapıştım. Artık kimin dinlediğini, kimin baktığını ya da ne düşündüğünü umursamıyordum çünkü bana o güzel şeyleri söylemişti ve gerçekten, başka ne önemliydi ki?

Boğazı düğümlenmiş gibiydi ve hemen cevap vermeyince Dani fısıldayarak, "Ona onu sevdiğini söyle!" dedi.

Ve birkaç kişi, kesinlikle teyzelerim, hafifçe güldüler.

Shane boğazını temizledi. "Seni seviyorum Jolie."

"Ve ona ihtiyacın var!" diye fısıldadı Dani sahnede.

"Ve sana ihtiyacım var."

"Onu almalısın! Bunun için her şeyi yaparsın, yoksa ölürsün!"

"Evet," dedi kuru bir sesle. "Kuzeninin az önce söylediği her şey."

"Dani, sus!" diye fısıldadı Danica.

"Hepsinin doğru olduğunu biliyorsun," dedi ciddi bir tavırla, gözlerimin içine bakarken tekrar ciddileşerek. "Ve senin karım olmanı istiyorum."

"Evet. Seninle evlenirim. Bunu biliyorsun."

Gülümsedi ve kendimi kollarına attım. Ona titrek bir öpücük kondurdum ve birkaç kişinin alkışladığını belli belirsiz fark ettim. Etrafımızda mırıltılar vardı ve Marie Teyze'nin "Bu çok heyecan verici!" dediğini kesinlikle duydum.

Shane yüzümü ellerinin arasına aldı. Sonra herkesin duyabileceği şekilde, "Eğer babamla annen buna sinirlenirse ve birbirimize uygun olduğumuza ikna etmek için dört yıllık bir nişanlılık gerekiyorsa, o zaman yaparız," dedi.

Buna kesinlikle biraz kahkaha duyuldu. Kimse çıldırmış gibi görünmüyordu, en azından kötü anlamda değil. Yine de

herhangi birine bakmaktan biraz korkuyordum.

"Ya da yarın evlenirim," diye söz verdi Shane. "Ne istersen. Seninle olduğum her gün, ertesi gün uyandığımda daha fazlasını istiyorum. Ve bu her zaman böyleydi. Sana her ihtiyacını karşılayacağımı söylemiştim. Senin için her şeyi yapacağımı söylemiştim. Ve sana, rol yapmadığımı söylemiştim. Asla yalan söylemedim. Her kelimesini içtenlikle söyledim. Seni seviyorum Jolie."

Beni tekrar öptü, yumuşak ve dindar bir öpücüktü ve etrafımdaki kadınların bayıldığını neredeyse hissedebiliyordum. "Kahretsin," diye mırıldandı Dani, "söylediklerimden bile daha iyiydi."

"Ah, bir de bu var. Özür dilerim." Shane cebine uzanıp bir yüzük kutusu çıkardı.

"Ne...?" diye soludum, paketi açıp bana bir yüzük uzattığında.

Ve sıradan bir yüzük değil. Kesinlikle muhteşem, belli ki pahalı bir pırlanta nişan yüzüğü. Danica'nın eğilip omzumun üzerinden baktığını hissettim. "Vay canına," diye fısıldadı.

Yüzüğü yüzük parmağıma takarken "Bunu nereden aldın...?" diye soludum.

"Dane bu sabah helikopterle bana getirdi. Önemli değil." Omuz silkti. "Bir milyarderle tanışmak işe yarıyor."

Güldüm, başım dönüyordu ve inanılmaz derecede heyecanlıydım. Bu gerçekten benim hayatım mıydı?

Adamım mı?

Kollarımı ona doladım, sıkıca sarıldım, o da kollarını bana doladı ve beni ayağa kaldırdı.

Omzunun üzerinden gözlerim annemle buluştu. Annem ağlıyordu ve Jacob kolunu ona dolamıştı. Jacob, yüzünde hayret dolu bir ifadeyle bize bakıyordu. Peki ya annemin gözlerindeki o yaşlar? Kesinlikle şok. Ama aynı zamanda... mutluluk.

Belki de benim ne kadar mutlu olduğumu görebiliyordu.

Belki de tek boynuzlu atımı bulduğumu gördüğü içindi.

Sonsöz

Jolie

İki yıl sonra...

"Aferin kızım. Gel yanıma."

Rüyalarımın adamı üzerimde dolanıyor, bana sert emirler veriyor, ustaca parmakları yavaşça ve derin bir şekilde vajinama giriyordu, ben ona doğru boşalırken.

İçim parmaklarının etrafında nabız gibi atıyordu. Bağırdım ama o sesimi eliyle bastırdı, başparmağını ağzıma bastırdı.

"Şşş," diye yatıştırdı beni, başparmağını emerken, keşke onun penisi olsaydı da onu orgazma ulaştırabilseydim diye. Ama henüz penisiyle bana dokunmamıştı. "İşte bu kadar bebeğim. Baban için sakın ve sessiz ol. Yoksa ağzını tıkayıp bu penisi senden esirgemek zorunda kalacağım."

Çıglıklarımı ve inlemelerimi yuttum ve sonunda başparmağını çekip elini boğazıma doladı. Sıktı, sımsıkı, nefesimi kesmek yerine, sadece patronun kim olduğunu hatırlattı. "Şimdi, kıpırdama. Seni tekrar boşaltacağım."

Nefes almaya çalıştım ama o çoktan parmaklarıyla içime girmeye, beni derinlemesine çalıştırmaya başlamıştı.

Bugün düğünümüz vardı ve bu gece eşim beni balayı süitimizdeki yatağa bağladı.

Sırt üstü yatıyordum, popom yatağın tam ayak ucundaydı. Bacaklarım havaya kalkmış, iki yana açılmış, ayak bileklerim ipek iplerle dört direkli karyolanın yüksek direklerine bağlıydı. Kollarım yukarıda, genişçe açılmış, yatağın başucuna bağlıydı. Gelin iç çamaşırlarımla, geriye kalanlarlaydım. Beyaz dantel jartiyer kemeri, beyaz diz üstü çoraplarımın bağcıkları çözülmüş, hâlâ üzerimdeydi. Külotum ve sutyenim çoktan gitmişti.

Shane, üstü çıplak bir şekilde tepemde duruyor, zevkimi kendi zevkine göre ayarlıyordu. Her zamanki gibi.

"İyi ki benimle evlendin," diye hıçkırdım sarhoş gibi bir sesle. Sarhoş değildim. Kocama karşı aşırı bir hayranlık besliyordum. "Çünkü senden asla bıkmayacağım..."

"Sana sessiz olmanı söylemiştim, tatlı karıcığım," diye hayranlıkla mırıldandı. "Bir kelime daha edersen seni çözerim, ters çeviririm ve seni yarına kavuştururum."

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Parmakları bir an daha beni okşadı, ta ki orgazm sarhoşluğum tamamen kaybolana kadar. Sonra parmaklarını geri çekti. Kemerinin açıldığını duydum, sonra da yumruklarken penisinin vajinama değdiğini hissettim. "Kıpırdama. Babanın bu sıkı küçük am için güzel, kocaman bir penisi var."

Hareketsiz kalmaya çalışırken kalbim hızla çarpıyordu. Penis başının içime girdiğini hissettim, sonra da içime girip iyice oturdu. Nefesim kesildi ve o da uyarırcasına boğazımı sıktı.

"Aferin sana," diye mırıldandı, içime yavaşça girerken, ben hareketsiz kaldım. Beni ele geçirdiği yere baktı, beni sikerken büyülenmiş gibiydi. "Rahatla... ve sadece penisimi al..."

Sonra üzerime eğildi, şişmiş meme ucumu dudaklarını etrafına doladı ve emdi, dudaklarımdan neredeyse çıkacak olan çılglığı yutmamı sağladı.

Yavaşça, tekrar tekrar penisini içime iterken ağrıyan meme ucumu emdi, vajinam artçı şoklarla seğiriyordu. Beni daha yeni boşaltmıştı ve ben yine sessizce nefes nefese kalmıştım, duyularım bir başka orgazma doğru ilerlerken hareketsiz ve sessiz kalmaya çalışıyordum. Penisini içime girerken, dudakları meme ucumu çekti ve tekrar doruğa ulaştım. Boşalma beni savururken, dudağımı ısırardım.

Shane üzerime dikildi, gözlerimin önünde boşaldığımı izlerken içime daha hızlı pompaladı. "Güzel. O penise boşal, tatlı kız."

Sırılsıklam olmuşum.

Üst üste beşinci orgazmımdı. Bacaklarım uyuşmaya başlamıştı.

Umurumda değildi.

Zaten zar zor hareket edebiliyordum. Ses çıkarmamam konusunda beni uyarmıştı. Tek yapabildiğim burada yatıp verdiği zevki yaşamaktı.

Orgazmdan aşağıya doğru yüzerken, parmakları aniden şişmiş, hassas klitorisimle oynamaya başladı ve dudaklarımı kapatıp ağzımın içinde inledim.

"Aferin kızım. Baban için sus." Başparmağıyla klitorisimin etrafında şeytani daireler çizerek beni tekrar oraya gitmeye teşvik etti. "Tekrar geleceksin bebeğim," diye emretti, sesi tahrikten titriyordu.

Nefes nefese kalmıştım, hareket etmemek için kendimi zor tutuyordum. Tekrar gelmeyi kaldırabilir miydim acaba?

Evet.

Onunla savaşmanın, sıyrılmaya çalışmanın veya merhamet dilemenin bir anlamı yoktu. Kocam ne istediğini bilen bir adamdı, özellikle de benden. Ve istediği şey, düğün gecemizde bana hükmetmek ve beni peşinden sürüklemektir. Hem de mümkün olduğunca çok.

Her şeyi tüketen hazla teslimiyet.

Bunun benim için en büyük zevk olduğunu biliyordu.

Ve ben tamamen dağılana kadar da durmayacaktı.

"Senin o sıkı küçük amın benim pipimi saşacak," dedi bana, "ve beni boşaltacak."

Aman Tanrım. Kalçalarım seğıirdi. Derin bir nefes aldım.

"İşte bu..." diye ikna etmeye çalıştı. Sesi giderek kısılıyordu.

Yaklaştığını ve beni mahvettiğini hissedebiliyordum. İçimde, coşkulu nabzımda her şeyin parçalandığını hissettim. Yavaş hamleleri ve sıcak, masaj yapan başparmağı beni tekrar uçururken, kontrolsüzce çırpınıyordum.

"Aferin kızım," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Babanı getir..." Sesi iniltiyle çatladı.

Vücudum kasıldı ve kalçalarım sertçe sarsıldı. Homurdanarak bana doğru ilerledi, beni yere bastırdı ve ağırlığıyla beni sabitleyerek hareketsiz kaldı. Haz vücudumu yalarken onu olabildiğince sıktım.

Sıkı gövdemın içinde onun penisinin homurdanarak içime boşaldığını hissettim.

Çok sıcak.

Boğazımı sıktı, boşılırken sessiz olmamı hatırlattı. Gözlerimin kenarlarından yaşlar sızıyor, şakaklarımdan aşağı damlıyordu, hıçkırıklarımlı bastırmak için çabalarken titriyordum.

Gözleri benimkilerle buluştu, puslu ve parlak. "Jolie." Adımı saf, tatlı bir hava gibi soludu.

Mutluluktan ürperdim ve mutluluktan öldüm.

"Beni mutluluktan öldürdün," dedim ona, jetler fokurdarken dev küvette uzanırken. Shane jetleri kapattı ve ardından gelen sessizlik cennet gibiydi.

Sadece ikimiz, baş başa, bir haftalık düğün kaosundan sonra.

Çok kalabalık ailemiz aşkımızı kutlamak için burada bizimleydi ve bu muhteşemdi.

Ama şimdi tüm o düğün planlamalarının ödülünü aldığımı hissediyordum. Sadece güzel bir düğün ve muhteşem bir resepsiyon partisi değil, ardından muhteşem bir düğün gecesi seksi de değil, kocamın güçlü kollarında bir sessizlik ve huzur, saf bir mutluluk anı. Bacaklarına sarılmış, başım göğsünde yatıyordum.

"Beni uzun zaman önce öldürdün," diye mırıldandı, başımın tepesini öperek. Sonra içini çekti. "Beni neredeyse terk ettiğinde. Ama sorun değil. Her iki durumda da cennete gittik."

"Evet," diye onayladım. Sanki onun sevgisinin üzerinde süzülüyormuşum gibi hissediyordum.

Son iki yıldır böyle hissediyordum.

Vancouver'daki hayatıma sanki hiç ayrılmamışım gibi yerleşmişim. Madeleine beni Voilà Interiors'a geri aldı ve bir yıl içinde markamızı Voilà Design House olarak değiştirdi. Evlenecek müşterilerinden herhangi birini bana yönlendiriyordu. Düğün tasarım ekibimizin başındaydım ve işimi çok seviyordum.

Özellikle de kendi düğünümü ve Alyssa'nın düğününü tasarlayabildiğimde. En yakın arkadaşım geçen baharda evlenmişti.

Shane, nişanlandıktan kısa bir süre sonra dövüşmeyi bırakmıştı ve asla geriye bakmadığını görmek beni mutlu etti. Onu gerçekten mutlu edecekse, özellikle de benim için, bir şeyden vazgeçmesini asla istemedim ve pişmanlık duymasını da istemedim. Ama dövüşçüleri ve toplumdaki diğer sporcuları desteklemek için kendi profesyonel spor salonunu açtığında, kendisi için çok daha tatmin edici ve güvenli bir ortam bulmuştu.

Hâlâ çok sıkı antrenman yapıyordu çünkü bu işi seviyordu ve şimdi diğer dövüşçülerin de antrenman yapmasına yardımcı oluyordu. Ve bunu yapana kadar kendisi için ne kadar önemli olduğunu bilmediği bir şeyi

keşfetti: iyi bir antrenmanı karşılayamayan genç dövüşçülere, spor salonuna sponsor olarak destek olmak.

Kardeşleri de orada çalışıyordu.

Yaptığı işten mutluydu ve bunu yüksek sesle dile getirmese bile, hem beni hem de ailesini gururlandıran bir iş yapmaktan mutluluk duyduğunu biliyordum.

Sonunda, aramızdaki gerçek aşkın kalıcı olduğuna ailelerimizi ikna etmemiz dört yıl sürmedi. Sadece iki yıl yetti. Ve çoğunlukla bunun ailelerimizle hiçbir ilgisi yoktu zaten. O zaman bizim içindi. İlişkimiz içindi.

Sadece birlikte olmamızın zamanı geldi.

Ve benim hayalimizdeki düğünü planlamam.

Whistler'da evlenmiştik çünkü, eh, anılar. Hem iyi hem kötü, ama çoğunlukla... büyülü.

Ve ailemizin her ferdi bizi desteklemek için buradaydı.

Shane'in zamanla ailesine yakınlaştığını görmek güzeldi. Her zaman kolay bir süreç olmasa da, Brandon'la gerçekten bağ kurmuştu. Babası ve tüm kardeşleriyle oldukça düzenli vakit geçiriyordu.

Aileme her zamankinden daha yakındım.

Her hafta sonu Vola-Ellis ailesinin tamamıyla resmi bir aile brunch'ına veya yemeğine katılıyormuşuz gibi hissediyorduk.

Ve her iki haftada bir, sanki şehirden bir maceraya çıkıyor, bir yöne veya diğerine doğru yol alıyormuşuz gibi hissediyorduk. Kıyı boyunca feribotlardan birine binip bir adaya gidiyorduk ya da Washington eyaletine iniyorduk. Ya da dağlara. Ya da doğuya, iç kesimlere. Kocam araba kullanmayı severdi. Birkaç arabası vardı ve artık bir Harley Road Glide'ı vardı, böylece motorcu arkadaşlarıyla uzun mesafelerde rahatça gezebiliyorduk.

Shane hâlâ pek fazla hokey maçı izlemiyordu ama Darcy'nin maçlarına gidiyordu.

Bazen Danica adamlarıyla turnedeyken ve Cali'de çalışırlarken, Shane ve ben bir konsere gitmek için uçakla veya arabayla gider, sonra bir süreliğine San Diego'da

kaybolurduk. Oradaki arkadaşlarımı ziyaret ederdik. Bazen de Shane bir motosiklet kiralayıp beni sahillerde veya çölde bir gezintiye çıkarırdı.

Bazen sahilde yürüyüş yapardık. Bana sürekli deniz kabukları verirdi; artık kocaman bir koleksiyonum vardı. Bazılarını, mesela o ilkinin, Danica benim için takı yapmıştı.

Nişan yüzüğümü bana verir vermez D yüzüğünü ona geri vermiştim ve her gün takıyordu. Birisi ona D harfinin ne anlama geldiğini sorduğunda, gözlerindeki o ışıltıyla bana bakıp bunun bir sır olduğunu söylediler.

Şimdi ona yaslanmış, kulağımın dibinde kalp atışlarını dinlerken, "Çocuklarını doğurmak istiyorum," diye fısıldadım.

Az önce çıktı.

Ama bunu çok derinden hissettim.

Çocuklarına annelik etmek... en büyük sevgi gösterisi olurdu. Hiçbir zaman ailesine ait hissetmemiş biri için, ona bir aile vermenin onun için yapabileceğim en sevgi dolu şey olduğunu biliyordum.

Onu asla terk etmeyecek biri.

Kendisine ait, kan bağı olan biri.

Belki de yeni evlendiğimiz için bir bakıma doğaldı, ama bunu ona daha önce hiç söylememiştim. Çocuk sahibi olmaktan, belirsiz bir gelecek kavramı olarak, gelişigüzel konuşmuştuk. İkimizin de bu konuda acelesi yok gibiydi.

Ama kolları şimdi daha sıkı sarılmıştı bana. Yumuşak bir sesle, "Bunu her şeyden çok istiyorum, Jolie," dediğinde sesindeki duyguyu duydum.

"Gerçekten mi?" diye fısıldadım.

"Gerçekten. Ailem tarafından terk edildim. Baban da seni terk etti, gerçekten. Kendi ailemizi kuralım ve doğru şekilde yapalım istiyorum. Bu da demek oluyor ki... sonsuza dek."

Benim de düşüncelerim aynı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Ve ben çocuklarımızı şımartıyorum" dedi.

"Bu bir uyarı mıydı?"

"Bu bir sözdü."

"Harika. Tam da ihtiyacım olan şey. Bir sürü şımarık velet Shane etrafta koşuşturuyor."

"Peki şımarık küçük Jolie'ler olmayacaklarını nereden biliyorsun?" diye sordu, ses tonu bana şu anda şımarıklık ettiğimi söylüyordu.

Aman Tanrım. Kızlarımız olsaydı, onları kesinlikle şımartacaktı. Şimdiden görebiliyordum. Küçük kabuslara dönüşeceklerdi.

"Bunu konuşalım" dedim.

Boğazımdan tutup yüzümü kendisine çevirdi. "Ama henüz değil." Beni derin bir şekilde öptü, dilini ağzımda gezdirdi.

"HAYIR?"

"Daha yirmi beş yaşındasın. Zamanımız var. Ve önce seni şımartmam gerek."

"Tamam, bunu beğendim."

"Seni hamile bırakmayı düşünmeden önce birkaç yıl daha seninle sevişmem gerek," diye bana bilgi verdi. "Ve bebeğimle şişmanladığında, sana bakacağım."

Aniden güldüm. "Ona 'şişman' demeyelim."

"Seni ayakta tutacağım, besleyeceğim, masaj yapacağım ve bütün gün orgazm olmanı sağlayacağım. Hamile kadınlar azgındır, değil mi? Hormonlar falan."

"Hmm. Sanırım göreceğiz."

Eli göğsümü kavradı ve sıktı. "O tombul göğüslerin olacak, süt dolu..."

"İşte yine o kelime."

"Zaten azgınım."

"Süt bebek için, biliyorsun." Başımı tekrar göğsüne koydum.

"Mmm. Göreceğiz." Kıvrıldı ve cehennem kadar sert olan aleti kabaca içime girdi. Burada rahatlamaya çalışıyordum.

Başımı kaldırıp aklıkla parlayan soluk, kurt gibi gözlerine baktım. "Efendimin tekrar gelmesi gerekiyor"

mu?" diye kuru bir sesle sordum.

"Evet."

Parmaklarımı gövdesine doğru kaydırdım ve parmak uçlarımla onu tahrik ettim. Yine çok sert ve kalındı. "Hmm. Sanırım düğünler ve hamilelik konuşmaları seni tahrik ediyor. Kim bilebilirdi ki?"

Doğrulurken gözleri göğüslerimi süzdü. "Çok ateşli bir gelindin. Hamile kaldığında da ateşli olacaksın. Hamile kadınlar çok seksi." Konuşurken elimdeki penisi kasılmıştı, bu yüzden ciddi olduğundan oldukça emindim.

Ellerimi suyun altında aşağı yukarı hareket ettirmeye başladım, inlemesine neden oldum. "Sanırım bunu senin için halletmeliyim. Yani, ben senin karınım," diye cilveleştirdim.

"Evet? Biraz daha D ister misin küçük kız?"

"Ah, evet, en sevdiğim harf. Üç D. Hakimiyet. Disiplin. Şerefsizlik."

"Babanı unutma," diye homurdandı, belli ki küstahlığımdan hoşlanmıyordu.

"Bu kadar baskıcıyken nasıl yapabilirim ki?"

"Bana mastürbasyon yaparken baba de," diye emretti.

"Evet? Büyük Baba beni almaya bir tane daha mı geldi?" dedim tatlı bir sesle.

"Şanslıysan."

"Belki şanslıysan ağızma boşalırsın."

Boğazından alçak bir sesle homurdandı. "Küstahlaşma tatlım. Küstah kızlara ne olduğunu bilirsin."

"Biraz D mi aldılar?"

Beni üzerinden itti ve ayağa kalktı, sıcak su muhteşem vücudundan akıp gidiyordu. "Ağızını aç, küçük güvercin."

Yaptım ama istediğini yapmak yerine konuşmak için. "Seni seviyorum," dedim ciddi bir şekilde, ona bakarak. "Sen en iyi sevgilisin. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Ve gerçekten de dünyanın en iyi babası olacaksın."

Hafifçe, zevkle inledi. "Acele et de boşalmamı sağla da sana masaj yapayım."

Sırıttım.
"Seni seviyorum Jolie," dedi ciddi bir şekilde.
"Biliyorum," diye fısıldadım. Sonra onu ağızıma aldım ve baskın adamımı cennete taşıdım.

SON

Okuduğunuz için teşekkürler!

Dirtyverse'deki bir sonraki yan seri YAKINDA geliyor!

Karşı Konulmaz Hırsız'ı beğendiniz mi? Diğer kitapların hepsini okudunuz mu? Vancity Villains, Dirty/Players serimin bir yan ürünü. Tüm kitaplarımı Amazon'da görün.

Jaine Diamond'ın kitapları

Jaine Diamond'ın yayınlanmış kitaplarının en g¼ncel listesi ve okuma sırası için l¼tfen <https://jainediamond.com/books/> adresine gidin.

Kirli Seri

Benim Gibi Kirli

Bizim Gibi Kirli

Brody Gibi Kirli

Kirli Bir D¼ğ¼n Gecesi

Seth Gibi Kirli

Dylan Gibi Kirli

Jude Gibi Kirli

Zane Gibi Kirli

Oyuncular Serisi

Sıcak karmaşa

Pis G¼zel

Tatlı Ayartma

Sevimli Delilik

Alevler ve Çiçekler

Vancity K¼t¼ Adamları Serisi

Yakışıklı Şeytan

İsyankar Varis

K¼t¼ Melek

Karşı Konulmaz Haydut

DERİN D¼et

DERİN (DERİN #1)

DAHA DERİN (DERİN #2)

Hiçbir kitabı kaçırmayın; Jaine's Diamond Club Bülteni'ne katılarak yeni çıkan kitaplarla ilgili bilgiler, içeriden güncellemeler, hediyeler ve ücretsiz bonus içerikler edinin.

Okuyuculara Not / Teşekkürler

İşte bir seri daha sona eriyor. *Gözyaşları*

Vancity Villains kitapları, anti-kahramanları ve düşmandan sevgiliye dönüşen havalarıyla yazmak çok eğlenceliydi. Shane, Handsome Devil'in açılış sayfalarında Dane'in telefonunda Pure Fuckery olarak belirttiği anda, nefis bir baş belası ve kendi kitabının yıldızı olacağını anlamıştım. Hot Mess'in sayfalarına girdiği andan itibaren, Ashley Player ile tanışıp ona tek boynuzlu at dediğinde Jolie'ye de aynı şekilde bağlanmıştım. Shane ve Jolie, benim için, güzel bir sinerjiyle bir araya gelen baştan çıkarıcı zıtlıklar gibiydi.

Okuyucu gruplarımı yönettiği ve onları çok eğlenceli bir yer haline getirdiği için harika asistanım ve hayran kraliçem Alyssa Giselsbach'a teşekkür ederim. Son derece destekleyici okuyucu gruplarım Jaine Diamond'ın VIP'leri ve Jaine Diamond'ın Spoiler Odası'na, böylesine ilgili okuyuculardan oluşan muhteşem bir topluluk olduğunuz için hepinize teşekkür ederim.

ARC Ekibime ve kitaplarım hakkında dağların tepesinden bağırarak tüm blog yazarlarına ve etkili kişilere, çalışmalarımı tutkuyla desteklediğiniz için teşekkür ederim.

Harika yetenekli anlatıcılarıma ve Brick Shop Audio ekibine, her zaman birinci sınıf sesli kitaplar için teşekkür ederim.

Beni ve çalışmalarımı destekleyen yazar dostlarım ve kitap camiasındaki diğer meslektaşlarım, sizler kim olduğunuzu biliyorsunuz; sizi çok takdir ediyorum.

Bay Diamond, bu kitabı tamamlamak için yapmam gereken her küçük ayrıntıyı üstlendiğin için teşekkür

ederim. Her zamanki gibi, SİZİN ve hayallerime olan sonsuz desteğiniz sayesinde başardık. Siz gerçek bir tek boynuzlu atısınız.

Sevgili, tutkulu ve coşkulu okuyucularıma: Bu kitabı okuduğunuz için TEŞEKKÜRLER! Bu aşk hikayesini okumayı seçmeniz beni çok onurlandırdı; bir aşk romanı yazarı olarak amacım sevgiyi yaymak. Bağımsız bir yazar olarak, siz olmadan bu işi yapamazdım. Shane ve Jolie'nin hikayesini beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakıp arkadaşlarınıza bu kitaptan bahsetmeyi düşünün; desteğiniz benim için dünyalar kadar değerli.

Sevgi ve şükranla,
Jaine

Çalma listesi

Son Vancity Villains çalma listesi! *Daha fazla gözyaşı!*
Dinleme keyfiniz için bu çalma listesini oluştururken çok
eğlendim. Shane ve Jolie'nin çok ateşli bir bağı var ve
çalma listeleri muhteşem!

Her zamanki gibi, bu çalma listesindeki şarkıların bir kısmı
bu kitapta geçiyor; diğerleri ise belirli bir sahnenin hissini
yansıtan veya kitabı yazarken dinlediğim şarkılar.

Spotify ve Apple Music'teki tüm çalma listelerinin
bağlantılarını burada bulabilirsiniz.

Hareket — Duygusal Portakallar
Bunu Kim Düzeltecek — Daniel Farrant ve Nick Kingsley
Geri Sürün — Max Frost
Bekle — Maroon 5
Yalanlar (feat. H. Kenneth) — Syence
Kötü Yalancı — Selena Gomez
Seni Artık Görmek İstemiyorum — XYLØ
Kırmızı Bayrak Günü — U2

Yaz Çocuğu — Lady Gaga
Bilmeniz Gerekenler — Doja Kedisi
Kirli Düşünceler — Chloe Adams
Güzel Hatalar — Maroon 5 ve Megan Thee Stallion
Beni Çıldırttı — Tegan ve Sara
Bebek Eve Geldi — Mahalle
Vay canına — Zara Larsson
Aşkınız Olmadan Yaşayın — Aşk Yenileyici, Steve Lacy,
Calvin Harris
Bu Ne Kadar Zamandır Devam Ediyor? (MJ Cole Remix) —
Carmen McRae
Yalnız Kalp — Dragonette
İhtiyacım Olanlar — Avi Snow, LVAN ve Sif Saga
Kalpsiz — The Weeknd
Neredeydin — Rihanna
Like That (feat. Gucci Mane) — Doja Cat
Yabancı — Keanu Silva, Jhn McFly ve Marissa
Gecemi Şımart (feat. Swae Lee) — Post Malone
Geldiğini Gördüm — Bob Moses
Sevmekten Korkmak — Vandelux
Ucube — Lana Del Rey
Parmağının Etrafına Sarılmış — Post Malone
S.W.A.G. (feat. Devlin Love) — The Qemists
Işıklar Açık — Mavi Taşlar
Beni Unutma — KARINCALAR
evimi yak — Mimarlar
Sonunda — Etta James
Takım Elbise ve Kravat (JAY-Z ile birlikte) — Justin
Timberlake
Rider — Mars'a Otuz Saniye
Yuvarlak ve Yuvarlak — Bob Moses
Amerikan Parası — BØRNS

Yazar Hakkında

Jaine Diamond, Amazon'un en çok satan çağdaş aşk romanları arasında Top 50'de yer alan bir yazardır. Kocaman yüreklere sahip, sert ve kendinden geçirici kahramanlar, tatlılık ve küstahlıkla donanmış güçlü kadın kahramanlar ve patlayıcı, sayfaları çevirten bir kimyayla dolu romanlar yazar.

Gerçek hayattaki romantik kahramanı ve kızıyla birlikte Kanada'nın güzel batı kıyısında yaşıyor; orada okuyor, yazıyor ve kitapları için kapsamlı çalma listeleri hazırlıyor, bir yandan da bol bol çay içiyor.

www.jainediamond.com

Jaine ve diğer okuyucularla sohbet etmek için Facebook'taki Jaine Diamond'ın VIP'leri adlı okuyucu grubuna katılın.

Amazon

Goodreads

BookBub

Facebook

Instagram

TikTok

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

